MISSALE ROMANUM

EX DECRETO SACROSANCTI ŒCUMENICI
CONCILII VATICANI II INSTAURATUM
AUCTORITATE PAULI PP. VI PROMULGATUM

EDITIO TYPICA

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS
MCMLXX

PIUS F. ABRAHAMS, O. F. M.
Siena Friary
Loudonville, N. Y. 12211

Edwin Donnelly

Rev. Pius F. Abrahams, O.F.M.
St. Anthony Shrine
100 Arch Street - Box 2278
Boston, Mass. 02107

MISSALE ROMANUM

SACRA CONGREGATIO PRO CULTU DIVINO

Prot. n. 166/70

DECRETUM

Celebrationis eucharisticæ Ordine statuto, atque approbatis textibus ad Missale Romanum pertinentibus per Constitutionem Apostolicam *Missale Romanum* a Summo Pontifice Paulo VI die 3 aprilis 1969 datam, hæc Sacra Congregatio pro Cultu Divino, de mandato eiusdem Summi Pontificis, novam hanc editionem Missalis Romani ad normam decretorum Concilii Vaticani II confectam promulgat et uti typicam declarat.

Ad usum autem novi Missalis Romani quod attinet, permittitur ut editio latina, statim ac in lucem edita fuerit, in usum assumi possit, opportunis adhibitis accommodationibus quæ dies celebrationum Sanctorum respiciunt, donec Calendarium instauratum definitive in praxim adducatur; curæ autem Conferentiarum Episcopalium committitur editiones lingua vernacula apparare, atque diem statuere, quo eædem editiones, ab Apostolica Sede rite confirmatæ, vigere incipiant.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Ex ædibus Sacræ Congregationis pro Cultu Divino, die 26 martii anni 1970, Feria V in Cena Domini.

BENNO Card. GUT
Præfectus

A. BUGNINI
a Secretis

CONSTITUTIO APOSTOLICA
«MISSALE ROMANUM»

CONSTITUTIO APOSTOLICA

QUA MISSALE ROMANUM EX DECRETO CONCILII ŒCUMENICI VATICANI II INSTAURATUM PROMULGATUR

PAULUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Missale Romanum, ex decreto Concilii Tridentini a Decessore Nostro S. Pio V anno MDLXX prumulgatum,[1] nemo non suscipit in multis iisque mirificis utilitatis fructibus esse numerandum, qui ex eadem Sacrosancta Synodo in universam Christi Ecclesiam dilapsi sunt. Per quattuor enim sæcula, non modo illud ritus latini sacerdotes pro norma habuerunt, ad quam Eucharisticum Sacrificium facerent, sed sacri etiam Evangelii nuntii in omnes fere terras invexerunt. Innumeri præterea sanctissimi viri animorum suorum erga Deum pietatem, haustis ex eo sive Sacrarum Scripturarum lectionibus sive precationibus, copiosius aluerunt, quarum præcipuam partem sanctus Gregorius Magnus in certum digesserat ordinem.

Sed ex quo tempore latius in christiana plebe increbescere et invalescere cœpit sacræ fovendæ liturgiæ studium, quod,

[1] Const. Apost. *Quo primum,* die 14 iulii 1570 data.

de Decessoris Nostri ven. rec. Pii XII sententia, ostendere visum est, æque providentis Dei erga huius ætatis homines propensissimæ voluntatis indicium, æque Sancti Spiritus per Ecclesiam suam salutiferum transitum,[2] palam pariter eluxit, Missalis Romani formulas tum aliquatenus recognoscendas tum accessionibus esse locupletandas. Cuius rei faciendæ initium idem Decessor Noster attulit Vigilia paschali et Ordine Hebdomadæ sanctæ instauratis,[3] qui proinde primum quasi gradum posuit ad Missale Romanum novis huius temporis animi sensibus accommodandum.

Recens autem Concilium Œcumenicum Vaticanum II, edita Constitutione a verbis *Sacrosanctum Concilium* incipiente, generalis renovationis Missalis Romani fundamenta locavit: statuens, ut primum *textus et ritus ita ordinarentur, ut sancta, quæ significarent, clarius exprimerent;*[4] deinde, ut *Ordo Missæ ita recognosceretur, ut singularum partium propria ratio necnon mutua conexio clarius paterent, atque pia et actuosa fidelium participatio facilior redderetur;*[5] tum ut, *quo ditior mensa verbi Dei pararetur fidelibus, thesauri biblici largius aperirentur;*[6] ut postremo *novus ritus concelebrationis conficeretur, Pontificali et Missali Romano inserendus.*[7]

Attamen huiusmodi Missalis Romani renovatio nequaquam ex improviso inducta putanda est; cum ad eam haud dubie viam munierint progressiones in disciplinis liturgicis, proximis hisce quattuor sæculis, factæ. Nam si, post Concilium Tridentinum celebratum, ad Missalis Romani reco-

[2] Cf. Pius XII, *Allocutio iis, qui primo Conventui ex omni natione de Liturgia pastorali, Assisii habito, interfuerunt,* die 22 sept. 1956: *A.A.S.* 48 (1956) p. 712.

[3] Cf. S. Congr. Rituum, Decretum generale *Dominicæ Resurrectionis,* 9 febr. 1951: *A.A.S.* 43 (1951) pp. 128 ss.; Decretum generale *Maxima redemptionis nostræ mysteria,* 16 nov. 1955: *A.A.S.* 47 (1955) pp. 838 ss.

[4] Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium,* n. 21: *A.A.S.* 56 (1964) p. 106.

[5] Cf. *ibid.,* n. 50, p. 114.

[6] Cf. *ibid.,* n. 51, p. 114.

[7] Cf. *ibid.,* n. 57, p. 115.

gnitionem non parum adiuvarunt evoluti et inspecti *vetusti Bibliothecæ Vaticanæ aliique undique conquisiti codices*, uti confirmatur Constitutione Apostolica *Quo primum* a Decessore Nostro S. Pio V data, posthæc nimirum hinc vetustissimi liturgici fontes et reperti et foras emissi sunt, hinc liturgicæ Orientalis Ecclesiæ formulæ altius sunt investigatæ; ita ut optarent multi, ut huius generis cum doctrinæ tum pietatis divitiæ, non modo in tabulariorum tenebris non iacerent, sed e contrario in lucem prolatæ christianorum mentes animosque illustrarent et pascerent.

Nunc vero, ut novam Missalis Romani compositionem, summis saltem lineamentis, quasi præfiniamus, in primis animadvertimus, *Institutione Generali*, qua in libro tamquam procemio usi sumus, novas normas Eucharistici Sacrificii celebrandi proponi, sive quoad ritus persolvendos et officia uniuscuiusque astantis et participis propria, sive quoad suppellectiles et loca rei divinæ peragendæ necessaria.

Præcipua instaurationis novitas in Precatione eucharistica, quam vocant, versari existimanda est. Quamvis enim in romano ritu prima eiusdem Precationis pars, hoc est præfatio, varias, sæculis volventibus, susceperit formulas, altera tamen pars, quam Canonem Actionis appellabant, per illud tempus, quod a IV ad V sæculum actum est, immutabilem induit formam; cum, e contrario, Liturgiæ Orientales in ipsas Anaphoras quandam varietatem reciperent. Hac autem in re præterquam quod Precatio eucharistica aucta est copia præfationum, vel ex antiquiore Romanæ Ecclesiæ traditione sumptarum, vel nunc primum compositarum, quibus et peculiares partes mysterii fidei clarius patefierent, et plura uberioraque gratias agendi argumenta præberentur, præterea ut eidem Precationi tres novi Canones adderentur statuimus. Attamen sive ut pastoralibus, quas nominant, rationibus consuleretur, sive ut concelebratio expeditius procederet, iussimus verba dominica in qualibet Canonis formula

una eademque esse. Itaque in quavis Precatione eucharistica illa sic proferri volumus: supra panem: *Accipite et manducate ex hoc omnes: Hoc est enim Corpus meum, quod pro vobis tradetur;* et supra calicem: *Accipite et bibite ex eo omnes: Hic est enim calix Sanguinis mei novi et æterni testamenti, qui pro vobis et pro multis effundetur in remissionem peccatorum. Hoc facite in meam commemorationem.* Verba autem *Mysterium fidei,* de contextu verborum Christi Domini deducta, atque a sacerdote prolata, ad fidelium acclamationem veluti aditum aperiunt.

Quoad Ordinem Missæ, *ritus, probe servata eorum substantia, simpliciores facti sunt.*[8] Ea namque prætermissa sunt, *quæ temporum decursu duplicata fuerunt vel minus utiliter addita,*[9] præsertim circa ritus oblationis panis et vini, et circa ritus fractionis panis et Communionis.

Huc accedit quod *restituuntur ad pristinam sanctorum Patrum normam nonnulla quæ temporum iniuria deciderunt;*[10] cuius generis sunt homilia[11] et oratio universalis seu oratio fidelium[12] et ritus pænitentialis, seu reconciliationis cum Deo et cum fratribus, initio Missæ peragendus: cui, ut oportebat, suum redditum est momentum.

Ad hæc, iuxta illud Concilii Vaticani II præscriptum, quo præcipiebatur *ut intra præstitutum annorum spatium, præstantior pars Scripturarum Sanctarum populo legeretur,*[13] totum lectionum corpus diebus dominicis legendarum, in trium annorum ordinem tributum est. Præterea diebus utcumque festis, lectioni Epistulæ et Evangelii alia præponitur, ex Veteri Testamento, vel, tempore paschali, ex Actibus Apostolorum sumpta. Hac enim adhibita ratione,

[8] Cf. CONC. VAT. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium,* n. 50: *A.A.S.* 56 (1964) p. 114.
[9] Cf. *ibid.,* n. 50, p. 114.
[10] Cf. *ibid.,* n. 50, p. 114.
[11] Cf. *ibid.,* n. 52, p. 114.
[12] Cf. *ibid.,* n. 53, p. 114.
[13] Cf. *ibid.,* n. 51, p. 114.

enucleatius mysterii salutis continuus processus illustratur, verbis Dei revelatis demonstratus. Quæ amplissima lectionum biblicarum copia, qua diebus festis præstantior Sacrarum Scripturarum pars fidelibus proponitur, accessione profecto completur reliquarum librorum sacrorum partium, quæ diebus profestis recitantur.

Quæ sane omnia hoc modo ordinata sunt, ut magis ac magis in christifidelibus ea verbi Dei fames [14] exstimuletur, qua, Spiritu Sancto duce, novi fœderis populus ad perfectam Ecclesiæ unitatem veluti urgeri videatur. Hisce ita compositis, illud etiam vehementer fore confidimus, ut sacerdotes et fideles simul sanctius animum suum ad Cenam Domini præparent, simul, Sacras Scripturas altius meditati, verbis Domini uberius in dies alantur. Exinde denique sequetur, ut, iuxta Concilii Vaticani II monita, divinæ litteræ sive quasi quidam spiritualis vitæ fons perennis, sive præcipuum christianæ doctrinæ tradendæ argumentum, sive demum cuiusvis theologicæ institutionis medulla ab omnibus habeantur.

Verumtamen in hac Missalis Romani instauratione, non solum tres, de quibus adhuc diximus, partes, hoc est Precatio eucharistica, Ordo Missæ et Ordo lectionum, mutatæ sunt, sed ceteræ etiam, in quibus idem constat, recognitæ et valde variatæ sunt, id est: Temporale, Sanctorale, Commune Sanctorum, Missæ rituales et Missæ votivæ, quæ vocant. In quibus peculiaris quædam diligentia ad orationes adhibita est, quæ non solum numero auctæ sunt, ut novis horum temporum necessitatibus novæ responderent, sed etiam vetustissimæ ad antiquorum textuum fidem redditæ. Ex quo factum est, ut singulis præcipuorum temporum liturgicorum feriis, scilicet Adventus, Nativitatis, Quadragesimæ et Paschæ, diversa cotidie adiceretur oratio.

Quod reliquum est, licet textus Gradualis Romani, ad

[14] Cf. *Amos* 8, 11.

cantum saltem quod attinet, non fuerit mutatus, tamen, facilioris intellectus gratia, tum psalmus ille responsorius, de quo S. Augustinus et S. Leo Magnus sæpe commemorant, tum antiphonæ ad introitum et ad communionem in Missis lectis adhibendæ, pro opportunitate, instaurata sunt.

Ad extremum, ex iis quæ hactenus de novo Missali Romano exposuimus quiddam nunc cogere et efficere placet. Cum Decessor Noster S. Pius V principem Missalis Romani editionem promulgavit, illud veluti quoddam unitatis liturgicæ instrumentum idemque tamquam genuini religiosique cultus in Ecclesia monumentum christiano populo repræsentavit. Haud secus Nos, etsi, de præscripto Concilii Vaticani II, in novum Missale *legitimas varietates et aptationes* [15] ascivimus, nihilo tamen secius fore confidimus, ut hoc ipsum a christifidelibus quasi subsidium ad mutuam omnium unitatem testandam confirmandamque accipiatur, utpote cuius ope, in tot varietate linguarum, una eademque cunctorum precatio ad cælestem Patrem, per summum Pontificem nostrum Iesum Christum, in Spiritu Sancto, quovis ture fragrantior ascendat.

Quae Constitutione hac Nostra praescripsimus vigere incipient a die XXX proximi mensis Novembris hoc anno, id est a Dominica I Adventus.

Nostra hæc autem statuta et præscripta nunc et in posterum firma et efficacia esse et fore volumus, non obstantibus, quatenus opus sit, Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis a Decessoribus Nostris editis, ceterisque præscriptionibus etiam peculiari mentione et derogatione dignis.

Datum Romæ, apud S. Petrum, die III mensis aprilis, in Cena Domini N. I. C., anno MCMLXIX, Pontificatus Nostri sexto.

PAULUS PP. VI

[15] Cf. CONC. VAT. II, Const. de Sacra Liturgia *Sacrosanctum Concilium*, nn. 38-40: *A.A.S.* 56 (1964) p. 110.

INSTITUTIO GENERALIS MISSALIS ROMANI

INSTITUTIO GENERALIS MISSALIS ROMANI

PROŒMIUM

1. Cenam paschalem cum discipulis celebraturus, in qua Sacrificium sui Corporis et Sanguinis instituit, Christus Dominus cenaculum magnum, stratum (Lc 22, 12) parari mandavit. Quod quidem iussum etiam ad se pertinere Ecclesia semper est arbitrata, cum de iis statuebat, quæ, in disponendis hominum animis, locis, ritibus, textibus, ad sanctissimæ Eucharistiæ celebrationem spectarent. Normæ quoque hodiernæ, quæ, voluntate Concilii Œcumenici Vaticani II innixæ, præscriptæ sunt, atque novum Missale, quo Ecclesia ritus Romani in Missa celebranda posthac utetur, iterum sunt argumentum huius sollicitudinis Ecclesiæ, eius fidei immutatique amoris erga summum mysterium eucharisticum, atque continuam contextamque eius traditionem, quamquam res novæ quædam inductæ sunt, testantur.

Testimonium fidei immutatæ

2. Missæ natura sacrificalis, a Concilio Tridentino, quod universæ traditioni Ecclesiæ congruebat, sollemniter asserta,[1] rursus enuntiata est a Concilio Vaticano II, quod circa Missam hæc significantia protulit verba: « Salvator noster in Cena novissima Sacrificium eucharisticum Corporis et Sanguinis sui instituit, quo Sacrificium Crucis in sæcula, donec veniret, perpetuaret, atque adeo Ecclesiæ dilectæ Sponsæ memoriale concrederet Mortis et Resurrectionis suæ ».[2]

Quod sic a Concilio docetur, id formulis Missæ continenter expri-

1 Sessio XXII, 17 sept. 1562.

2 Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 47; cf. Const. dogm. de Ecclesia, *Lumen Gentium*, nn. 3, 28; Decr. de Presbyterorum ministerio et vita, *Presbyterorum ordinis*, nn. 2, 4, 5.

mitur. Etenim doctrina, quæ hac sententia Sacramentarii Leoniani presse significatur: « quoties huius hostiæ commemoratio celebratur, opus nostræ redemptionis exercetur »,[3] apte accurateque explicatur in Precibus Eucharisticis; in his enim sacerdos, dum anamnesin peragit, ad Deum nomine etiam totius populi conversus, ei gratias persolvit et sacrificium offert vivum et sanctum, oblationem scilicet Ecclesiæ et hostiam, cuius immolatione ipse Deus voluit placari,[4] atque orat, ut Corpus et Sanguis Christi sint Patri sacrificium acceptabile et toti mundo salutare.[5]

Ita in novo Missali lex orandi Ecclesiæ respondet perenni legi credendi, qua nempe monemur unum et idem esse, excepta diversa offerendi ratione, Crucis Sacrificium eiusque in Missa sacramentalem renovationem, quam in Cena novissima Christus Dominus instituit Apostolisque faciendam mandavit in sui memoriam, atque proinde Missam simul esse sacrificium laudis, gratiarum actionis, propitiatorium et satisfactorium.

3. Mirabile etiam mysterium præsentiæ realis Domini sub speciebus eucharisticis, a Concilio Vaticano II [6] aliisque Ecclesiæ Magisterii documentis [7] eodem sensu eademque sententia, quibus Concilium Tridentinum id credendum proposuerat,[8] confirmatum, in Missæ celebratione declaratur non solum ipsis verbis consecrationis, quibus Christus per transubstantiationem præsens redditur, sed etiam sensu et exhibitione summæ reverentiæ et adorationis, quæ in liturgia eucharistica fieri contingit. Eadem de causa populus christianus adducitur, ut Feria V in Cena Domini et in sollemnitate Ss.mi Corporis et Sanguinis Christi hoc admirabile Sacramentum peculiarem in modum excolat adorando.

[3] Cf. Sacram. Veronense, ed. Mohlberg, n. 93.

[4] Cf. Prex Eucharistica III.

[5] Cf. Prex Eucharistica IV.

[6] Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, nn. 7, 47; Decr. de Presbyterorum ministerio et vita, *Presbyterorum ordinis*, nn. 5, 18.

[7] Cf. Pius XII, Litt. Enc. *Humani generis*, A.A.S. 42 (1950) pp. 570-571; Paulus VI, Litt. Enc. *Mysterium Fidei*, A.A.S. 57 (1965) pp. 762-769; *Sollemnis Professio Fidei*, A.A.S. 60 (1968) pp. 442-443; S. Congr. Rituum, Instr. *Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, nn. 3 f, 9: A.A.S. 59 (1967) pp. 543, 547.

[8] Cf. Sessio XIII, 11 oct. 1551.

4. Natura vero sacerdotii ministerialis, quod presbyteri proprium est, qui in persona Christi sacrificium offert cœtuique populi sancti præsidet, in ipsius ritus forma, e præstantiore loco et munere eiusdem sacerdotis elucet. Huius vero muneris rationes edicuntur et perspicue ac fusius explanantur in gratiarum actione Missæ Chrismatis, Feria V in Cena Domini; quo videlicet die institutio sacerdotii commemoratur. In illa enim collatio potestatis sacerdotalis per manuum impositionem facta illustratur; atque ipsa potestas, singulis officiis recensitis, describitur, quæ est continuatio potestatis Christi, Summi Pontificis Novi Testamenti.

5. Sed hac sacerdotii ministerialis natura etiam aliud quiddam, magni sane faciendum, in sua luce collocatur, id est regale sacerdotium fidelium, quorum sacrificium spiritale per presbyterorum ministerium in unione cum sacrificio Christi, unici Mediatoris, consummatur.[9] Namque celebratio Eucharistiæ est actio Ecclesiæ universæ; in qua unusquisque solum et totum id agat, quod ad ipsum pertinet, respectu habito gradus eius in populo Dei. Quo efficitur, ut etiam rationes quædam celebrationis magis attendantur, quibus sæculorum decursu interdum est minor cura adhibita. Hic enim populus est populus Dei, sanguine Christi acquisitus, a Domino congregatus, eius verbo nutritus, populus ad id vocatus, ut preces totius familiæ humanæ ad Deum admoveat, populus, qui pro mysterio salutis gratias in Christo agit eius Sacrificium offerendo, populus denique, qui per communionem Corporis et Sanguinis Christi in unum coalescit. Qui populus, licet origine sua sit sanctus, tamen per ipsam participationem consciam, actuosam et fructuosam mysterii eucharistici in sanctitate continenter crescit.[10]

Traditio non intermissa declaratur

6. Cum præcepta enuntiaret, quibus Ordo Missæ recognosceretur, Concilium Vaticanum II præter alia mandavit quoque, ut ritus nonnulli restituerentur « ad pristinam sanctorum Patrum normam »,[11]

[9] Cf. Conc. Vat. II, Decr. de Presbyterorum ministerio et vita, *Presbyterorum ordinis*, n. 2.

[10] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 11.

[11] Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 50.

iisdem videlicet usum verbis ac S. Pius V in Apostolicis Litteris « Quo primum » inscriptis, quibus anno 1570 Missale Tridentinum est promulgatum. Ob hanc vero ipsam verborum convenientiam notari potest, qua ratione ambo Missalia Romana, quamvis intercesserint quattuor sæcula, æqualem et parem complectantur traditionem. Si autem huius traditionis ponderentur interiora elementa, intellegitur etiam, quam egregie ac feliciter prius perficiatur altero.

7. Temporibus sane difficilibus, quibus catholica fides de indole sacrificali Missæ, de ministeriali sacerdotio, de reali et perpetua Christi sub eucharisticis speciebus præsentia in discrimen fuerat adducta, id S. Pii V imprimis intererat, ut recentiorem traditionem, immerito oppugnatam, servaret, minimis tantummodo ritus sacri mutationibus inductis. Re quidem vera Missale illud anni 1570 paulum admodum distat a primo omnium anno 1474 typis edito Missali, quod vicissim fideliter quidem repetit Missale temporis Innocentii PP. III. Codices insuper Bibliothecæ Vaticanæ, quamquam aliquot intulerant locutionum emendationes, haud tamen permiserunt, ut in illa pervestigatione « veterum et probatorum auctorum » plus quam liturgici commentarii mediæ ætatis inquirerentur.

8. Hodie, contra, illa « sanctorum Patrum norma », quam sectabantur Missalis S. Pii V emendatores, locupletata est innumerabilibus eruditorum scriptis. Postquam enim Sacramentarium Gregorianum anno 1571 primum editum est, vetera Sacramentaria Romana et Ambrosiana critica arte sæpe typis sunt divulgata, perinde ac vetusti libri liturgici Hispani et Gallicani, qui plurimas preces non levis præstantiæ spiritalis, eo usque ignoratas, in conspectum produxerunt.

Traditiones pariter priscorum sæculorum, antequam ritus Orientis et Occidentis constituerentur, nunc idcirco melius cognoscuntur, quod tot reperta sunt documenta liturgica.

Præterea progredientia sanctorum Patrum studia theologiam mysterii eucharistici lumine perfuderunt doctrinæ Patrum in antiquitate christiana excellentissimorum, uti S. Irenæi, S. Ambrosii, S. Cyrilli Hierosolymitani, S. Ioannis Chrysostomi.

9. Quapropter « sanctorum Patrum norma » non postulat solum, ut conserventur ea, quæ maiores nostri proximi tradiderint, sed ut

comprehendantur altiusque perpendantur cuncta præterita Ecclesiæ tempora ac modi universi, quibus unica eius fides declarata est in humani civilisque cultus formis tam inter se differentibus, quippe quæ vigerent in regionibus Semiticis, Græcis, Latinis. Amplior autem hic prospectus cernere nos sinit, quemadmodum Spiritus Sanctus præstet populo Dei mirandam fidelitatem in conservando immutabili fidei deposito, licet permagna sit precum rituumque varietas.

Ad novas rerum condiciones accommodatio

10. Novum igitur Missale, dum testificatur legem orandi Ecclesiæ Romanæ, fideique depositum a Conciliis recentioribus traditum tutatur, ipsum vicissim magni momenti gradum designat in liturgica traditione.

Cum enim Patres Concilii Vaticani II asseverationes dogmaticas Concilii Tridentini iterarunt, in longe alia mundi ætate sunt locuti; qua de causa in re pastorali valuerunt afferre proposita et consilia, quæ ante quattuor sæcula ne prævideri quidem potuerunt.

11. Agnoverat iam Tridentinum Concilium magnam utilitatem catecheticam, quæ in Missæ celebratione contineretur; unde tamen colligere omnia consectaria, ad vitæ usum quod attinet, nequibat. A multis reapse flagitabatur, ut sermonem vulgarem in Sacrificio eucharistico peragendo usurpari liceret. Ad talem quidem postulationem, Concilium, rationem ducens adiunctorum illa ætate obtinentium, sui officii esse arbitrabatur doctrinam Ecclesiæ tralaticiam denuo inculcare, secundum quam Sacrificium eucharisticum imprimis Christi ipsius est actio, cuius proinde efficacitas propria eo modo non afficitur, quo fideles eiusdem fiunt participes. Idcirco firmis hisce simulque moderatis verbis edictum est: « Etsi Missa magnam continet populi fidelis eruditionem, non tamen expedire visum est Patribus, ut vulgari passim lingua celebraretur ».[12] Atque condemnandum esse pronuntiavit eum, qui censeret « Ecclesiæ Romanæ ritum, quo submissa voce pars Canonis et verba consecrationis proferuntur,

12 Sessio XXII, Doctr. de SS. Missæ Sacrificio, cap. 8.

damnandum esse; aut lingua vulgari Missam celebrari debere ».[13] Nihilominus, dum hinc vetuit in Missa linguæ vernaculæ usum, illinc animarum pastores eius in locum congruentem substituere catechesim iussit: « Ne oves Christi esuriant ... mandat sancta Synodus pastoribus et singulis curam animarum gerentibus, ut frequenter inter Missarum celebrationem vel per se vel per alios, ex his, quæ in Missa leguntur, aliquid exponant atque inter cetera sanctissimi huius sacrificii mysterium aliquod declarent, diebus præsertim dominicis et festis ».[14]

12. Propterea congregatum, ut Ecclesiam aptaret ad proprii muneris apostolici necessitates hisce ipsis temporibus, Concilium Vaticanum II funditus perspexit, quemadmodum Tridentinum, didascalicam et pastoralem indolem sacræ Liturgiæ.[15] Et, cum nemo catholicorum esset, qui legitimum efficacemque ritum sacrum negaret lingua Latina peractum, concedere etiam valuit: « Haud raro linguæ vernaculæ usurpatio valde utilis apud populum exsistere possit », eiusque adhibendæ facultatem dedit.[16] Flagrans illud studium, quo hoc consultum ubivis est susceptum, profecto effecit ut, ducibus Episcopis atque ipsa Apostolica Sede, universæ liturgicæ celebrationes quas populus participaret, exsequi liceret vulgari sermone, quo plenius intellegeretur mysterium, quod celebraretur.

13. Verumtamen, cum linguæ vernaculæ usus in sacra Liturgia instrumentum sit, quamvis magni momenti, quo apertius exprimeretur catechesis mysterii, quæ in celebratione continetur, Concilium Vaticanum II admonuit præterea, ut aliqua Tridentini præscripta, quibus non omnibus locis erat obtemperatum, ad exitum deducerentur, veluti homilia diebus dominicis et festis habenda [17] et facultas inter ipsos sacros ritus quasdam monitiones intericiendi.[18]

Potissimum vero Concilium Vaticanum II, a quo suadebatur « illa perfectior Missæ participatio, qua fideles post communionem sacer-

[13] Conc. Trid., Sessio XXII, Doctr. de SS. Missæ Sacrificio, cap. 9.
[14] *Ibid.*, cap. 8.
[15] Cf. Const. de sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 33.
[16] *Ibid.* n. 36.
[17] *Ibid.* n. 52.
[18] *Ibid.* n. 35, 2.

dotis ex eodem sacrificio corpus dominicum sumunt »,[19] incitavit, ut aliud optatum Patrum Tridentinorum in rem transferretur, ut scilicet ad sacram Eucharistiam plenius participandam « in singulis Missis fideles adstantes non solum spiritali affectu, sed sacramentali etiam Eucharistiæ perceptione communicarent ».[20]

14. Eodem quidem animo ac studio pastorali permotum, Concilium Vaticanum II nova ratione expendere potuit institutum Tridentinum de communione sub utraque specie. Etenim, quoniam hodie in dubium minime revocantur doctrinæ principia de plenissima vi communionis, qua Eucharistia sub una specie panis suscipitur, permisit interdum communionem sub utraque specie, cum scilicet, per declaratiorem signi sacramentalis formam, opportunitas peculiaris offerretur altius intellegendi mysterii, quod fideles participarent.[21]

15. Hoc pacto, dum fida permanet Ecclesia suo muneri ut magistræ veritatis, custodiens « vetera », id est depositum traditionis, officium quoque explet considerandi prudenterque adhibendi « nova » (cfr. Mt 13, 52).

Pars enim quædam novi Missalis preces Ecclesiæ apertius ordinat ad temporis nostri necessitates; cuius generis sunt potissimum Missæ rituales et « ad diversa », in quibus traditio et novitas opportune inter se sociantur. Itaque, dum complures dictiones integræ manserunt ex antiquissima haustæ Ecclesiæ traditione, per ipsum sæpius editum Missale Romanum patefacta, aliæ plures ad hodierna requisita et condiciones accommodatæ sunt, aliæ, contra, uti orationes pro Ecclesia, laicis, operis humani sanctificatione, omnium gentium communitate, necessitatibus quibusdam nostræ ætatis propriis, ex integro sunt contextæ, sumptis cogitationibus ac sæpe ipsis locutionibus ex recentibus Concilii documentis.

Ob eandem porro æstimationem novi status mundi, qui nunc est, in vetustissimæ traditionis textuum usu, nulla prorsus videbatur inferri iniuria tam venerando thesauro, si quædam sententiæ immutarentur, quo convenientius sermo ipse cum hodiernæ theologiæ lingua

[19] Cf. Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 55.
[20] Sessio XXII, Doctr. de SS. Missæ Sacrificio, cap. 6.
[21] Cf. Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 55.

concineret referretque ex veritate condicionem disciplinæ Ecclesiæ præsentem. Hinc dicta nonnulla, ad existimationem et usum bonorum terrestrium attinentia, sunt mutata, haud secus ac nonnulla, quæ exterioris quandam pænitentiæ formam prodebant aliarum Ecclesiæ ætatum propriam.

Hoc denique modo normæ liturgicæ Concilii Tridentini pluribus sane in partibus completæ et perfectæ sunt normis Concilii Vaticani II, quod ad exitum perduxit conatus ad sacram Liturgiam fideles propius admovendi, qui per hæc quattuor sæcula sunt suscepti, præsertim vero recentiore ætate, maxime studio rei liturgicæ a S. Pio X eiusque Successoribus promoto.

CAPUT I

DE CELEBRATIONIS EUCHARISTICÆ MOMENTO ET DIGNITATE

1. Celebratio Missæ, ut actio Christi et populi Dei hierarchice ordinati, centrum est totius vitæ christianæ pro Ecclesia tum universa tum locali, ac pro singulis fidelibus.[1] In ea enim culmen habetur et actionis qua Deus in Christo mundum sanctificat, et cultus quem homines exhibent Patri, eum per Christum Dei Filium adorantes.[2] In ea insuper mysteria Redemptionis ita per anni circulum recoluntur, ut quodammodo præsentia reddantur.[3] Ceteræ autem actiones sacræ et omnia opera christianæ vitæ cum ea cohærent, ex ea profluunt et ad eam ordinantur.[4]

2. Maxime proinde interest ut celebratio Missæ seu Cenæ Dominicæ ita ordinetur, ut ministri atque fideles, illam pro sua condicione participantes, eos fructus plenius exinde capiant,[5] ad quos obtinendos Christus Dominus sacrificium eucharisticum sui Corporis et sui Sanguinis instituit illudque, velut memoriale passionis et resurrectionis suæ, Ecclesiæ dilectæ sponsæ concredidit.[6]

[1] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 41; Const. dogm. de Ecclesia, *Lumen gentium*, n. 11; Decr. de Presbyterorum ministerio et vita, *Presbyterorum ordinis*, nn. 2, 5, 6; Decr. de pastorali Episcoporum munere, *Christus Dominus*, n. 30; Decr. de Œcumenismo, *Unitatis redintegratio*, n. 15; S. Congr. Rituum, Instructio *Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, nn. 3 *e*, 6: A.A.S. 59 (1967) pp. 542, 544-545.

[2] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 10.

[3] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 102.

[4] Cf. Conc. Vat. II, Decr. de Presbyterorum ministerio et vita, *Presbyterorum ordinis*, n. 5; Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 10.

[5] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, nn. 14, 19, 26, 28, 30.

[6] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 47.

3. Quod apte fiet si, attentis natura aliisque adiunctis uniuscuiusque cœtus, universa celebratio ita disponatur, ut consciam illam, actuosam atque plenam participationem fidelium inducat, corporis nempe et animi, fide, spe et caritate ferventem, quæ ab Ecclesia exoptatur et ab ipsa celebrationis natura postulatur, et ad quam populus christianus vi baptismatis ius habet et officium.[7]

4. Quamvis fidelium præsentia et actuosa participatio, quæ ecclesialem celebrationis naturam apertius manifestant,[8] aliquando non possint haberi, eucharistica celebratio sua efficacia et dignitate semper est prædita, quippe quæ sit actus Christi et Ecclesiæ,[9] in quo sacerdos semper agit pro salute populi.

5. Cum autem Eucharistiæ celebratio, sicut et universa Liturgia, fiat per signa sensibilia, quibus fides alitur, roboratur et exprimitur,[10] maxime curandum est eas formas et elementa ab Ecclesia proposita seligi et ordinari, quæ, attentis personarum et locorum adiunctis, actuosam et plenam participationem intensius foveant et fidelium utilitati spirituali aptius respondeant.

6. Hæc itaque Institutio eo spectat ut tum lineamenta generalia præbeat, quibus Eucharistiæ celebratio apte ordinetur, tum regulas exponat, quibus singulæ celebrationis formæ disponantur. Conferentiæ autem Episcopales, iuxta Constitutionem de sacra Liturgia, normas pro sua dicione statuere possunt, quæ ad traditiones et ingenium populorum, regionum et diversorum cœtuum attendant.[11]

[7] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 14.
[8] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 41.
[9] Cf. Conc. Vat. II, Decr. de Presbyterorum ministerio et vita, *Presbyterorum ordinis*, n. 13.
[10] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 59.
[11] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, nn. 37-40.

CAPUT II

DE STRUCTURA MISSÆ EIUSQUE ELEMENTIS ET PARTIBUS

I. De generali structura Missæ

7. In Missa seu Cena dominica populus Dei in unum convocatur, sacerdote præside personamque Christi gerente, ad memoriale Domini seu sacrificium eucharisticum celebrandum.[12] Quare de huiusmodi sanctæ Ecclesiæ coadunatione locali eminenter valet promissio Christi: « Ubi sunt duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorum » (Mt 18, 20). In Missæ enim celebratione, in qua sacrificium Crucis perpetuatur,[13] Christus realiter præsens adest in ipso cœtu in suo nomine congregato, in persona ministri, in verbo suo, et quidem substantialiter et continenter sub speciebus eucharisticis.[14]

8. Missa duabus partibus quodammodo constat, liturgia nempe verbi et eucharistica, quæ tam arcte inter se coniunguntur, ut unum actum cultus efficiant.[15] Siquidem in Missa mensa tam verbi Dei quam Corporis Christi paratur e qua fideles instituantur et reficiantur.[16] Quidam autem ritus celebrationem aperiunt et concludunt.

II. De diversis elementis Missæ

De lectione verbi Dei eiusque explanatione

9. Cum sacræ Scripturæ in Ecclesia leguntur, Deus ipse ad populum suum loquitur et Christus, præsens in verbo suo, Evangelium annuntiat.

Ideoque lectiones verbi Dei, quæ elementum maximi momenti liturgiæ præbent, cum veneratione ab omnibus sunt audiendæ. Quamvis autem verbum divinum in lectionibus sacræ Scripturæ ad omnes homines cuiusque temporis dirigatur iisque intellegibile sit, eius tamen efficacitas expositione viva, idest homilia, utpote parte actionis liturgicæ,[17] augetur.

12 Cf. Conc. Vat. II, Decr. de Presbyterorum ministerio et vita, *Presbyterorum ordinis*, n. 5; Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 33.

13 Cf. Conc. Trid., Sess. XXII, cap. I; cf. Paulus VI, Sollemnis professio fidei, 30 iunii 1968, n. 24: A.A.S. 60 (1968) p. 442.

14 Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 7; Paulus VI, Litt. Enc. *Mysterium Fidei*, 3 sept. 1965: A.A.S. 57 (1965) p. 764; S. Congr. Rituum, Instructio *Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, n. 9: A.A.S. 59 (1967) p. 547.

15 Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia *Sacrosanctum Concilium*, n. 56; S. Congr. Rituum, Instructio *Eucharisticum Mysterium*, 25 maii 1967, n. 10: A.A.S. 59 (1967) p. 547.

16 Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, nn. 48, 51; Const. dogm. de divina Revelatione, *Dei Verbum*, n. 21; Decr. de Presbyterorum ministerio et vita, *Presbyterorum ordinis*, n. 4.

17 Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, nn. 7, 33, 52

De orationibus aliisque partibus ad sacerdotem pertinentibus

10. Inter ea quæ sacerdoti tribuuntur, primum locum obtinet prex eucharistica, quæ culmen est totius celebrationis. Accedunt deinde orationes, idest collecta, oratio super oblata et oratio post communionem. Hæ preces a sacerdote, qui cœtui personam Christi gerens præest, ad Deum diriguntur nomine totius plebis sanctæ et omnium circumstantium.[18] Merito igitur « orationes præsidentiales » nominantur.

11. Item ad sacerdotem, munere præsidis cœtus congregati fungentem, spectat proferre quasdam monitiones atque formulas introductionis et conclusionis in ipso ritu prævisas, verbum Dei nuntiare, necnon benedictionem finalem impertire. Ipsi insuper licet, brevissimis verbis, introducere fideles in Missam diei, antequam celebratio inchoetur; in liturgiam verbi, ante lectiones; in Precem eucharisticam, ante præfationem; necnon universam actionem sacram, ante dimissionem, concludere.

12. Natura partium « præsidentialium » exigit ut clara et elata voce proferantur et ab omnibus cum attentione auscultentur.[19] Proinde dum sacerdos eas profert aliæ orationes vel cantus non habeantur, atque organum vel alia instrumenta musica sileant.

13. Sacerdos vero non solum tamquam præses nomine totius communitatis preces effundit, sed etiam aliquando nomine dumtaxat suo, ut ministerium suum maiore cum animi attentione et pietate adimpleat. Huiusmodi preces secreto proferuntur.

De aliis formulis in celebratione occurrentibus

14. Cum Missæ celebratio natura sua indolem « communitariam » habeat,[20] dialogis inter celebrantem et cœtum fidelium necnon acclamationibus magna vis inhæret:[21] etenim non sunt tantum signa externa celebrationis communis, sed communionem inter sacerdotem et populum fovent et efficiunt.

15. Acclamationes et responsiones fidelium salutationibus sacerdotis et orationibus illum participationis actuosae gradum consti-

[18] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 33.
[19] Cf. S. Congr. Rituum, Instructio *Musicam sacram*, 5 martii 1967, n. 14: A.A.S. 59 (1967) p. 304.
[20] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, nn. 26, 27; S. Congr. Rituum, Instructio *Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, n. 3 *d*: A.A.S. 59 (1967) p. 542.
[21] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 30.

tuunt, qui in omni Missæ forma a fidelibus congregatis præstandus est, ut actio totius communitatis clare exprimatur et foveatur.[22]

16. Aliæ partes, ad actuosam fidelium participationem manifestandam et fovendam valde utiles, quæ universo cœtui tribuuntur, sunt præsertim actus pænitentialis, professio fidei, oratio universalis et oratio dominica.

17. Demum ex aliis formulis:

a) nonnullæ ritum seu actum per se stantem, uti hymnus Glória, psalmus responsorius, Sanctus, acclamatio anamneseos, cantus post communionem, constituunt;

b) nonnullæ vero, uti cantus ad introitum, ad offertorium, ad fractionem (Agnus Dei) et ad communionem, ritum aliquem comitantur.

De modis proferendi varios textus

18. In textibus clara et elata voce proferendis sive a sacerdote sive a ministris sive ab omnibus, vox respondeat generi ipsius textus, prouti hic est lectio, oratio, admonitio, acclamatio, cantus; necnon formæ celebrationis et sollemnitati cœtus. Ratio insuper habeatur indolis diversarum linguarum et ingenii populorum.

In rubricis ergo et in normis quæ sequuntur verba « dicere » vel « proferre » intellegi debent sive de cantu sive de recitatione, servatis principiis supra propositis.

De momento cantus

19. Ab Apostolo monentur christifideles qui in unum conveniunt exspectantes adventum Domini sui, ut una simul cantent psalmis, hymnis et canticis spiritualibus (cf. Col 3, 16). Cantus enim est signum exsultationis cordis (cf. Act 2, 46). Unde S. Augustinus recte dicit: « cantare amantis est »,[23] et iam antiquitus in proverbium venit: « bis orat qui bene cantat ».

Magni ergo fiat usus cantus in celebrationibus, attentis ingenio populorum et facultatibus cuiuslibet cœtus, ita tamen ut non necessarium semper sit omnes textus cantu proferre qui per se cantui destinantur.

In seligendis tamen partibus quæ revera canantur eæ præferendæ sunt quæ maioris sunt momenti, et præsertim quæ a sacerdote vel

22 Cf. S. Congr. Rituum, Instructio *Musicam sacram*, 5 martii 1967, n. 16 *a*: A.A.S. 59 (1967) p. 305.
23 Sermo 336, 1: PL 38, 1472.

ministris, populo respondente, canendæ sunt, aut a sacerdote et populo simul proferendæ.[24]

Cum autem frequentius in dies fideles ex diversis nationibus inter se conveniant, expedit ut iidem fideles aliquas saltem partes Ordinarii Missæ, præsertim vero symbolum fidei et orationem dominicam, modulis adhibitis facilioribus, lingua latina simul cantare sciant.[25]

De gestibus et corporis habitibus

20. Communis corporis habitus, ab omnibus participantibus servandus, signum est communitatis et unitatis cœtus: mentem enim et sensus animi participantium exprimit eosdemque fovet.[26]

21. Ad uniformitatem in gestibus et corporis habitibus obtinendam, fideles monitionibus obtemperent, quas diaconus, vel sacerdos vel alius minister, durante celebratione proferunt. Insuper in omnibus Missis, nisi aliter caveatur, stent ab initio cantus ad introitum, vel dum sacerdos accedit ad altare, usque ad collectam inclusive; ad cantum Alleluia ante Evangelium; dum ipsum Evangelium proclamatur; necnon dum professio fidei et oratio universalis fiunt; atque ab oratione super oblata usque ad finem Missæ, præter ea quæ infra dicuntur. Sedeant autem dum proferuntur lectiones ante Evangelium et psalmus responsorius; ad homiliam et dum fit præparatio donorum ad offertorium; atque, pro opportunitate, dum sacrum silentium post Communionem servatur. Genuflectant vero, nisi ob angustiam loci vel frequentiorem numerum adstantium aliasve rationabiles causas impediantur, ad consecrationem.

Est tamen Conferentiæ Episcopalis gestus et corporis habitus in Ordine Missæ romanæ descriptos ingenio populorum aptare.[27] Attendendum tamen erit, ut sensui et indoli cuiusque partis celebrationis respondeant.

22. In gestibus numerantur etiam actiones, quibus sacerdos altare adit, dona afferuntur, atque fideles ad communionem accedunt. Convenit ut huiusmodi actiones decore peragantur, dum cantus ipsis proprii fiunt, iuxta normas pro singulis statutas.

[24] Cf. S. Congr. Rituum, Instructio *Musicam sacram*, 5 martii 1967, nn. 7, 16: A.A.S. 59 (1967) pp. 302, 305.

[25] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 54; S. Congr. Rituum, Instructio *Inter Œcumenici*, 26 sept. 1964, n. 59: A.A.S. 56 (1964) p. 891; Instructio *Musicam sacram*, 5 martii 1967, n. 47: A.A.S. 59 (1967) p. 314.

[26] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 30.

[27] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 39.

De silentio

23. Sacrum quoque silentium, tamquam pars celebrationis, suo tempore est servandum.[28] Eius autem natura a tempore pendet, quo in singulis celebrationibus occurrit. In actu enim pænitentiali et post invitationem ad orandum singuli ad seipsos convertuntur; lectione autem vel homilia peracta, ea quae audierunt breviter meditantur; post communionem vero in corde suo Deum laudant et orant.

III. De singulis Missæ partibus

A) Ritus initiales

24. Ea quæ liturgiam verbi præcedunt, scilicet introitus, salutatio, actus pænitentialis, Kýrie, Glória et collecta, characterem habent exordii, introductionis et præparationis.

Finis horum rituum est, ut fideles in unum convenientes communionem constituant et recte ad verbum Dei audiendum digneque Eucharistiam celebrandam sese disponant.

Introitus

25. Populo congregato, dum ingreditur sacerdos cum ministris, cantus ad introitum incipitur. Finis huius cantus est celebrationem aperire, unionem congregatorum fovere, eorumque mentem in mysterium temporis liturgici vel festivitatis introducere atque processionem sacerdotis ministrorumque comitari.

26. Peragitur autem a schola et populo alternatim, vel simili modo a cantore et populo, vel totus a populo vel a schola sola. Adhiberi potest sive antiphona cum suo psalmo in Graduali romano vel in Graduali simplici exstans, sive alius cantus, actioni sacræ, diei vel temporis indoli congruus, cuius textus a Conferentia Episcopali sit approbatus.

Si ad introitum non habetur cantus, antiphona in Missali proposita recitatur sive a fidelibus, sive ab aliquibus ex ipsis, sive a lectore, sin aliter ab ipso sacerdote post salutationem.

Salutatio altaris et populi congregati

27. Cum ad presbyterium pervenerint, sacerdos et ministri altare salutant. Venerationis autem significandæ causa, sacerdos et mi-

[28] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 30; S. Congr. Rituum, Instructio *Musicam sacram*, 5 martii 1967, n. 17: A.A.S. 59 (1967) p. 305.

nistri sacri ipsum altare osculantur; et sacerdos, pro opportunitate, illud incensat.

28. Expleto cantu ad introitum, sacerdos et universus cœtus signant se signo crucis. Deinde sacerdos communitati congregatæ præsentiam Domini per salutationem significat. Qua salutatione et populi responsione manifestatur Ecclesiæ congregatæ mysterium.

Actus pænitentialis

29. Salutatione populi facta, sacerdos vel alius minister idoneus potest brevissimis verbis introducere fideles in Missam illius diei. Postea sacerdos invitat ad actum pænitentialem, qui a tota communitate confessione generali perficitur, absolutioneque sacerdotis concluditur.

Kýrie, eléison

30. Post actum pænitentialem incipitur Kýrie, eléison, nisi forte locum iam habuerit in ipso actu pænitentiali. Cum sit cantus quo fideles Dominum acclamant eiusque misericordiam implorant, de more peragitur ab omnibus, partem nempe in eo habentibus populo atque schola vel cantore.

Acclamatio quæque de more bis dicitur, non tamen excluso, ratione ingenii diversarum linguarum necnon musicæ artis vel rerum adiunctorum maiore numero, vel brevi « tropo » intercalato. Si Kýrie non cantatur, recitetur.

Glória in excélsis

31. Glória est antiquissimus et venerabilis hymnus, quo Ecclesia, in Spiritu Sancto congregata, Deum Patrem atque Agnum glorificat eique supplicat. Cantatur vel a cœtu fidelium, vel a populo alternatim cum schola, vel ab ipsa schola. Si non cantatur, recitandum est ab omnibus simul aut alternatim.

Cantatur autem vel dicitur diebus dominicis extra tempus Adventus et Quadragesimæ, necnon in sollemnitatibus et festis, et in peculiaribus celebrationibus sollemnioribus.

Collecta

32. Deinde sacerdos populum ad orandum invitat; et omnes una cum sacerdote parumper silent, ut conscii fiant se in conspectu Dei stare, et vota sua in animo possint nuncupare. Tunc sacerdos profert orationem, quæ solet « collecta » nominari. Per eam indoles celebrationis exprimitur et precatio verbis sacerdotis ad Deum Patrem, per Christum in Spiritu Sancto, dirigitur.

Populus precationi se coniungens, illique assentiens, acclamatione Amen suam facit orationem.

In Missa unica dicitur oratio; quod valet etiam de oratione super oblata et post Communionem.

Collecta concluditur conclusione longiore, idest:

si dirigitur ad Patrem: Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sǽcula sæculórum;

si dirigitur ad Patrem, sed in fine ipsius fit mentio Filii: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sǽcula sæculórum;

si dirigitur ad Filium: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

Orationes vero super oblata et post Communionem concluduntur conclusione breviore, idest:

si diriguntur ad Patrem: Per Christum Dóminum nostrum;

si diriguntur ad Patrem, sed in fine ipsarum fit mentio Filii: Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum;

si diriguntur ad Filium: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.

B) Liturgia verbi

33. Partem præcipuam liturgiæ verbi constituunt lectiones e sacra Scriptura desumptæ cum cantibus inter eas occurrentibus; homilia autem, professio fidei et oratio universalis seu oratio fidelium illam evolvunt et concludunt. Nam in lectionibus, quas homilia exponit, Deus populum suum alloquitur,[29] mysterium redemptionis et salutis patefacit, atque nutrimentum spirituale offert; et ipse Christus per verbum suum in medio fidelium præsens adest.[30] Hoc verbum divinum populus suum facit cantibus, et ipsi adhæret professione fidei; eo autem nutritus, oratione universali pro necessitatibus totius Ecclesiæ et pro totius mundi salute preces fundit.

Lectiones biblicæ

34. In lectionibus mensa verbi Dei paratur fidelibus et thesauri biblici iis aperiuntur.[31] Cum ex traditione officium legendi lectiones non sit munus præsidentiale sed ministeriale, convenit ut, de more, diaconus vel, eo deficiente, alter presbyter legat Evangelium; subdiaconus vero vel lector legat alias lectiones. Deficiente tamen diacono vel alio presbytero, Evangelium a celebrante legatur.[32]

[29] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 33.
[30] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 7.
[31] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 51.
[32] Cf. S. Congr. Rituum, Instructio *Inter Œcumenici*, 26 sept. 1964, n. 50: A.A.S. 56 (1964) p. 889.

35. Lectioni evangelicæ maximam venerationem esse tribuendam, ipsa Liturgia docet, cum eam præ ceteris lectionibus speciali honore insigniat, sive ex parte ministri ad eam annuntiandam deputati et per benedictionem vel orationem sese præparantis; sive ex parte fidelium, qui per acclamationes Christum præsentem sibique loquentem agnoscunt et profitentur, et lectionem ipsam stantes auscultant; sive ex ipsis signis venerationis libro Evangeliorum tributis.

Cantus inter lectiones occurrentes

36. Post primam lectionem sequitur psalmus responsorius, seu graduale, quæ est pars integralis liturgiæ verbi. Psalmus de more sumitur e lectionario, eo quod singuli eius textus directo conectuntur cum singulis lectionibus: electio igitur psalmi e lectionibus pendet. Attamen, ut populus responsum psalmodicum facilius proferre valeat, textus aliqui responsorum et psalmorum pro diversis temporibus anni aut pro diversis ordinibus Sanctorum selecti sunt, qui adhiberi valent, loco textus lectioni respondentis, quoties psalmus cantu profertur.

Cantor psalmi, seu psalmista, in ambone vel alio loco apto profert versus psalmi, tota congregatione sedente et auscultante, immo de more per responsum participante, nisi psalmus modo directo, id est sine responso, proferatur.

Si canitur, præter psalmum in lectionario assignatum, sumi potest vel graduale e Graduali romano, vel psalmus responsorius aut alleluiaticus e Graduali simplici, sicut in his libris describuntur.

37. Secundam lectionem sequitur Allelúia vel alter cantus, prouti tempus liturgicum postulat.

a) Allelúia cantatur omni tempore extra Quadragesimam. Inchoatur sive ab omnibus sive a schola aut a cantore, et, si casus fert, repetitur. Versus sumuntur e lectionario vel e Graduali.

b) Alter cantus consistit in versu ante Evangelium aut in altero psalmo seu tractu, prout inveniuntur in lectionario vel in Graduali.

38. Quando una tantum habetur lectio ante Evangelium:

a) tempore quo dicendum est Allelúia, haberi potest aut psalmus alleluiaticus, aut psalmus et Allelúia cum suo versu, aut tantum psalmus vel Allelúia;

b) tempore quo Allelúia non est dicendum, haberi potest aut psalmus aut versus ante Evangelium.

39. Psalmus post lectionem occurrens, si non cantatur, recitetur; Allelúia vero vel versus ante Evangelium, si non cantantur, omitti possunt.

40. Sequentiæ, præter quam diebus Paschæ et Pentecostes, sunt ad libitum.

Homilia

41. Homilia est pars liturgiæ et valde commendatur: [33] est enim ad nutrimentum vitæ christianæ necessaria. Sit oportet explicatio aut alicuius aspectus lectionum sacræ Scripturæ aut alterius textus ex Ordinario vel Proprio Missæ diei, ratione habita sive mysterii, quod celebratur, sive peculiarium necessitatum auditorum.[34]

42. Diebus dominicis et festis de præcepto homilia habeatur in omnibus Missis, quæ concurrente populo celebrantur; ceteris vero diebus commendatur, præsertim in feriis Adventus, Quadragesimæ et temporis paschalis, necnon in aliis festis et occasionibus, in quibus populus frequentior ad ecclesiam convenit.[35]

Homilia de more ab ipso celebrante habeatur.

Professio fidei

43. Symbolum, seu professio fidei, in celebratione Missæ eo tendit ut populus verbo Dei, in lectionibus et per homiliam audito, assentiat et respondeat, et regulam fidei sibi revocet in mentem antequam Eucharistiam celebrare incipiat.

44. Symbolum autem dicendum est a sacerdote cum populo diebus dominicis et in sollemnitatibus; dici potest etiam in peculiaribus celebrationibus sollemnioribus.

Si vero in cantu profertur, de more ab omnibus aut alternatim cantetur.

Oratio universalis

45. In oratione universali, seu oratione fidelium, populus, sui sacerdotii munus exercens, deprecatur pro omnibus hominibus. Expedit ut huiusmodi oratio in Missis cum populo de more habeatur, ita ut obsecrationes fiant pro sancta Ecclesia, pro iis qui in potestate nos regunt, pro iis qui variis premuntur necessitatibus, ac pro omnibus hominibus totiusque mundi salute.[36]

33 Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 52.
34 Cf. S. Congr. Rituum, Instructio *Inter Œcumenici*, 26 sept. 1964, n. 54: A.A.S. 56 (1964) p. 890.
35 Cf. S. Congr. Rituum, Instructio *Inter Œcumenici*, 26 sept. 1964, n. 53: A.A.S. 56 (1964) p. 890.
36 Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 53.

46. Intentionum series de more sint:

a) pro necessitatibus Ecclesiæ,
b) pro rem publicam moderantibus et salute totius mundi,
c) pro oppressis quacumque difficultate,
d) pro communitate locali.

Attamen in celebratione aliqua particulari, uti Confirmatione, Matrimonio, Exsequiis, ordo intentionum pressius respicere potest particularem occasionem.

47. Est sacerdotis celebrantis precationem moderari, brevi monitione fideles ad orandum invitare ipsamque oratione concludere. Expedit ut intentiones a diacono vel a cantore vel ab alio proferantur.[37] Totus cœtus vero precationem suam exprimit sive invocatione communi post intentiones prolatas, sive oratione sub silentio.

C) Liturgia eucharistica

48. In Cena novissima, Christus sacrificium et convivium paschale instituit, quo sacrificium crucis in Ecclesia continue præsens efficitur, cum sacerdos, Christum Dominum repræsentans, idem perficit quod ipse Dominus egit atque discipulis in sui memoriam faciendum tradidit.[38]

Christus enim accepit panem et calicem, gratias egit, fregit deditque discipulis suis, dicens: Accipite, manducate, bibite; hoc est Corpus meum; hic est calix Sanguinis mei. Hoc facite in meam commemorationem. Proinde Ecclesia totam celebrationem liturgiæ eucharisticæ partibus hisce Christi verbis et actibus respondentibus ordinavit. Siquidem:

1) In præparatione donorum, ad altare afferuntur panis et vinum cum aqua, ea nempe elementa, quæ Christus in manus suas accepit.

2) In prece eucharistica Deo pro toto opere salutis gratiæ aguntur, et oblata Christi Corpus et Sanguis fiunt.

3) Per fractionem unius panis unitas fidelium manifestatur, et per communionem fideles accipiunt Corpus et Sanguinem Domini eodem modo ac Apostoli de manibus ipsius Christi.

[37] Cf. S. Congr. Rituum, Instructio *Inter Œcumenici*, 26 sept. 1964, n. 56: A.A.S. (1964) p. 890.

[38] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 47; S. Congr. Rituum, Instructio *Eucharisticum Mysterium*, 25 maii 1967, n. 3, *a*, *b*: A.A.S. 59 (1967) pp. 540-541.

Præparatio donorum

49. Initio liturgiæ eucharisticæ dona, quæ Corpus et Sanguis Christi efficientur, ad altare afferuntur.

Imprimis altare, seu mensa dominica, quæ centrum est totius liturgiæ eucharisticæ,[39] præparatur, cum corporale, purificatorium, calix et missale in eo collocantur.

Oblationes deinde afferuntur: panis et vinum laudabiliter a fidelibus præsentantur, a sacerdote autem vel a diacono loco opportuno accipiuntur et super altare deponuntur comitantibus formulis statutis. Quamvis fideles panem et vinum ad liturgiam destinata non iam de suis proferant sicut olim, ritus tamen illa deferendi vim et significationem spiritualem servat.

Etiam pecunia vel alia dona pro pauperibus vel pro ecclesia a fidelibus allata vel in ecclesia collecta accepta habentur; quapropter loco apto extra mensam eucharisticam collocantur.

50. Processionem, qua dona afferuntur, cantus ad offertorium comitatur, qui protrahitur saltem usquedum dona super altare deposita sunt. Normæ de modo cantandi eædem sunt ac pro introitu (n. 26). Si non cantatur, antiphona ad offertorium omittitur.

51. Dona in altari collocata, et ipsum altare, incensari possunt, ut oblatio Ecclesiæ eiusque oratio sicut incensum in conspectum Dei ascendere significentur. Etiam sacerdos et populus incensari possunt a diacono vel alio ministro, post incensata oblata et altare.

52. Deinde sacerdos manus lavat, quo ritu desiderium internæ purificationis exprimitur.

53. Depositione oblatorum facta et ritibus qui eam comitantur perfectis, per invitationem ad orandum una cum sacerdote et per orationem super oblata præparatio donorum concluditur et Prex eucharistica præparatur.

Prex eucharistica

54. Nunc centrum et culmen totius celebrationis initium habet, ipsa nempe Prex eucharistica, prex scilicet gratiarum actionis et sanctificationis. Sacerdos populum ad corda versus Dominum in oratione et gratiarum actione elevanda invitat eumque sibi sociat

[39] Cf. S. Congr. Rituum, Instructio *Inter Œcumenici*, 26 sept. 1964, n. 91: A.A.S. 56 (1964) p. 898; Instructio *Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, n. 24: A.A.S. 59 (1967) p. 554.

in oratione, quam nomine totius communitatis per Iesum Christum ad Deum Patrem dirigit. Sensus autem huius orationis est, ut tota congregatio fidelium se cum Christo coniungat in confessione magnalium Dei et in oblatione sacrificii.

55. Præcipua elementa e quibus Prex eucharistica constat, hoc modo distingui possunt:

a) Gratiarum actio (quæ præsertim in præfatione exprimitur), in qua sacerdos nomine totius populi sancti Deum Patrem glorificat et ei gratias agit pro toto opere salutis vel aliqua eius ratione particulari, secundum diversitatem diei, festi vel temporis.

b) Acclamatio: qua tota congregatio, cælestibus virtutibus se iungens, cantat vel recitat Sanctus. Hæc acclamatio, quæ partem ipsius Precis eucharisticæ constituit, ab omni populo cum sacerdote profertur.

c) Epiclesis: qua per invocationes peculiares Ecclesia virtutem divinam implorat, ut dona ab hominibus oblata consecrentur, seu Corpus et Sanguis Christi fiant, et ut hostia immaculata, in Communione sumenda, sit in salutem eorum qui illam participaturi sunt.

d) Narratio institutionis et consecratio: verbis et actionibus Christi sacrificium peragitur, quod ipse Christus in Cena novissima instituit, cum suum Corpus et Sanguinem sub speciebus panis et vini obtulit, Apostolisque manducandum et bibendum dedit et iis mandatum reliquit idem mysterium perpetuandi.

e) Anamnesis: per quam, mandatum adimplens, quod a Christo Domino per Apostolos accepit, Ecclesia memoriam ipsius Christi agit, recolens præcipue eius beatam Passionem, gloriosam Resurrectionem et ad cælos Ascensionem.

f) Oblatio: per quam in ipsa hac memoria Ecclesia, eaque præsertim hic et nunc congregata, in Spiritu Sancto hostiam immaculatam Patri offert. Intendit vero Ecclesia ut fideles non solummodo immaculatam hostiam offerant sed etiam seipsos offerre discant, et de die in diem consummentur, Christo mediatore, in unitatem cum Deo et inter se, ut sit tandem Deus omnia in omnibus.[40]

g) Intercessiones: per quas exprimitur Eucharistiam celebrari in communione cum tota Ecclesia tam cælesti quam terrestri, oblationemque fieri pro ipsa et omnibus eius membris vivis atque defunctis, quæ ad participandam redemptionem et salutem per Christi Corpus et Sanguinem acquisitam vocata sunt.

[40] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 48; Decr. de Presbyterorum ministerio et vita, *Presbyterorum ordinis*, n. 5; S. Congr. Rituum, Instructio *Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, n. 12: A.A.S. 59 (1967) pp. 548-549.

h) Doxologia finalis: qua glorificatio Dei exprimitur, quæque acclamatione populi confirmatur et concluditur.

Prex eucharistica exigit, ut omnes reverentia et silentio eam auscultent, eandem vero participent per acclamationes in ipso ritu prævisas.

Ritus Communionis

56. Cum celebratio eucharistica convivium paschale sit, expedit ut, iuxta mandatum Domini, Corpus et Sanguis eius a fidelibus rite dispositis ut cibus spiritualis accipiantur.[41] Ad hoc tendunt fractio aliique ritus præparatorii, quibus fideles ad Communionem immediate adducuntur:

a) Oratio dominica: In ea panis cotidianus petitur, quo christianis etiam Panis eucharisticus innuitur, atque purificatio a peccatis imploratur, ita ut sancta revera sanctis dentur. Sacerdos invitationem ad orationem profert, omnes vero fideles orationem una cum sacerdote dicunt, et sacerdos solus embolismum adiungit, quem populus doxologia concludit. Embolismus, ultimam petitionem ipsius orationis dominicæ evolvens, liberationem a potestate mali pro tota communitate fidelium expetit. Invitatio, oratio ipsa, embolismus et doxologia qua populus hæc concludit, cantu vel clara voce proferuntur.

b) Sequitur deinde ritus pacis, quo fideles pacem et unitatem pro Ecclesia et universa hominum familia implorant et mutuam caritatem sibi exprimunt, priusquam unum panem participent.

Ad ipsum ritum pacis quod attinet, modus a Conferentiis Episcopalibus, secundum ingenium et mores populorum, statuatur.

c) Gestus fractionis a Christo in ultima cena peractus, tempore apostolico toti actioni eucharisticæ nomen dedit. Hic ritus non habet tantum rationem effectivam, sed significat nos multos in Communione ex uno pane vitæ, qui est Christus, unum corpus effici (1 Cor. 10, 17).

d) Immixtio: Celebrans partem hostiæ in calicem immittit.

e) Agnus Dei: Dum fractio panis et immixtio peraguntur, invocatio Agnus Dei a schola vel a cantore, populo respondente, de more cantatur, vel elata voce dicitur. Hæc invocatio repeti potest quoties necesse est ad fractionem panis comitandam. Ultima vice concluditur verbis dona nobis pacem.

f) Præparatio privata sacerdotis: Sacerdos oratione secreta se præparat, ut Corpus et Sanguinem Christi fructuose accipiat. Fideles idem faciunt silentio orantes.

[41] Cf. S. Congr. Rituum, Instructio *Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, nn. 12, 33 *a*: A.A.S. 59 (1967) pp. 549, 559.

g) Deinde sacerdos panem eucharisticum in Communione suscipiendum fidelibus ostendit eosque ad Christi convivium invitat; simul autem cum fidelibus actum humilitatis, verbis utens evangelicis, elicit.

h) Valde optandum est, ut fideles ex hostiis, in eadem Missa consecratis, Corpus Dominicum sumant et in casibus prævisis calicem participent, quo etiam per signa Communio melius appareat participatio Sacrificii, quod actu celebratur.[42]

i) Dum Sacramentum a sacerdote et fidelibus sumitur, fit cantus ad Communionem, cuius est spiritualem unionem communicantium per unitatem vocum exprimere, gaudium cordis demonstrare et processionem ad Corpus Christi suscipiendum magis fraternam reddere. Cantus inchoatur cum sacerdos se communicat, et protrahitur, dum fideles Corpus Christi sumunt, quousque videtur opportunum. Si tamen hymnus post Communionem habetur, cantus ad Communionem tempestive claudatur.

Adhiberi autem potest aut antiphona ex Graduali romano sive cum psalmo sive sola, aut antiphona cum psalmo e Graduali simplici, aut alius cantus congruus a Conferentia Episcopali approbatus. Cantatur sive a schola sola, sive a schola vel cantore cum populo.

Si autem non habetur cantus, antiphona in Missali proposita recitatur sive a fidelibus, sive ab aliquibus ex ipsis, sive a lectore, sin aliter ab ipso sacerdote postquam ipse communicavit, antequam Communionem distribuat fidelibus.

j) Distributione Communionis expleta, pro opportunitate sacerdos et fideles per aliquod temporis spatium in corde suo orant. Si placet, etiam hymnus vel psalmus vel alius cantus laudis a tota congregatione persolvi potest.

k) In oratione post Communionem, sacerdos pro fructibus mysterii celebrati deprecatur. Populus acclamatione Amen orationem facit suam.

D) Ritus conclusionis

57. Ritus conclusionis constat:

a) Salutatione et benedictione sacerdotis, quæ quibusdam diebus et occasionibus oratione super populum vel alia sollemniore formula ditatur et exprimitur.

b) Dimissione ipsa, qua cœtus dimittitur, ut unusquisque ad opera sua bona revertatur, collaudans et benedicens Dominum.

[42] Cf. *ibid.*, nn. 31, 32: A.A.S. 59 (1967) pp. 558-559.

CAPUT III

DE OFFICIIS ET MINISTERIIS IN MISSA

58. In cœtu, qui ad Missam congregatur, unusquisque ius habet et officium participationem suam afferendi diverso modo pro diversitate ordinis et muneris.[43] Omnes itaque sive ministri sive fideles, munere suo fungentes, solum et totum id agant, quod ad ipsos pertinet,[44] ita ut ex ipsa celebrationis ordinatione appareat Ecclesia in suis diversis ordinibus et ministeriis constituta.

I. De officiis et ministeriis Ordinis sacri

59. Omnis legitima Eucharistiæ celebratio dirigitur ab Episcopo, sive per seipsum, sive per presbyteros adiutores ipsius.[45]

Cum Episcopus Missæ interest, ubi populus est congregatus, decet ipsum cœtui præsidere, et presbyteros sibi in celebratione consociare, quantum fieri potest cum ipsis concelebrando.

Quod fit non ad sollemnitatem exteriorem ritus augendam, sed ad significandum vividiore luce mysterium Ecclesiæ, quæ est unitatis sacramentum.[46]

Si vero Episcopus Eucharistiam non celebrat, sed alii hoc faciendum attribuit, tunc convenienter ipse liturgiam verbi moderatur, et Missam concludit ritu dimissionis.

60. Etiam presbyter, qui in societate fidelium sacra Ordinis potestate pollet sacrificium in persona Christi offerendi,[47] exinde cœtui congregato præest, eius orationi præsidet, illi nuntium salutis proclamat, populum sibi sociat in offerendo sacrificio per Christum in Spiritu Sancto Deo Patri, fratribus suis panem vitæ æternæ dat, ipsumque cum illis participat. Cum igitur Eucharistiam celebrat, debet Deo et populo cum dignitate et humilitate servire, et in modo se gerendi et verba divina proferendi præsentiam vivam Christi fidelibus insinuare.

61. Inter ministros primum locum obtinet diaconus, cuius ordo iam ab initio Ecclesiæ in magno honore habitus est. In Missa enim diaconus proprias habet partes in Evangelio nuntiando et quandoque verbo Dei prædicando, in oratione universali fidelibus præeundo, in ministrando sacerdoti, in Eucharistia fidelibus distribuenda, præcipue sub specie vini, et in gestibus et corporis habitibus totius cœtus aliquando innuendis.

43 Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, nn. 14, 26.

44 Cf. *ibid.*, n. 28.

45 Cf. Conc. Vat. II, Const. dogm. de Ecclesia, *Lumen gentium*, nn. 26, 28; Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 42.

46 Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 26.

47 Cf. Conc. Vat. II, Decretum de presbyterorum ministerio et vita, *Presbyterorum Ordinis*, n. 2; Const. dogm. de Ecclesia, *Lumen gentium*, n. 28.

II. De officio et munere plebis Dei

62. In celebratione Missæ fideles efficiunt plebem sanctam, populum acquisitionis et sacerdotium regale, ut gratias Deo agant et immaculatam hostiam, non tantum per sacerdotis manus, sed etiam una cum ipso offerant et seipsos offerre discant.[48] Curent autem id manifestare per profundum sensum religiosum et per caritatem erga fratres, qui eandem celebrationem participant.

Vitent proinde omnes species vel singulariæ vitæ vel divisionis, præ oculis habentes se unicum Patrem habere in cælis, omnesque propterea esse inter se fratres.

Unum autem corpus efficiant sive verbum Dei audiendo, sive in orationibus et in cantu partem habendo, sive præsertim in communi oblatione sacrificii et in communi participatione mensæ Domini. Hæc unitas pulchre apparet ex gestibus et corporis habitibus a fidelibus communiter servatis.

Ne renuant autem fideles populo Dei cum gaudio servire, quoties rogantur, ut aliquod peculiare ministerium in celebratione præstent.

63. Inter fideles suum munus liturgicum exercet schola cantorum vel chorus, cuius est de partibus sibi propriis, iuxta diversa genera cantuum, debite exsequendis, curare, et actuosam fidelium participationem in cantu fovere.[49] Quæ de schola cantorum dicuntur, valent, servatis servandis, pro aliis etiam musicis, præsertim vero pro organario.

64. Decet adesse cantorem vel magistrum chori ad cantum populi dirigendum et sustentandum. Immo, cum deficit schola, cantori competit diversos cantus moderari, populo pro sua parte participante.[50]

III. De ministeriis peculiaribus

65. Subdiaconus ad servitium altaris et ad adiutorium sacerdotis et diaconi est ordinatus. Ipsi præcipue committitur altare atque vasa sacra parare et Epistolam legere.

66. Lector, etsi laicus, proprium munus in celebratione eucharistica habet, quod ipse per se exercere debet, quamvis adsint ministri

[48] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 48; S. Congr. Rituum, Instructio *Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, n. 12: A.A.S. 59 (1967) pp. 548-549.

[49] Cf. S. Congr. Rituum, Instructio *Musicam sacram*, 5 martii 1967, n. 19: A.A.S. 59 (1967) p. 306.

[50] Cf. *ibid.*, n. 21: A.A.S. 59 (1967) pp. 306-307.

ordinis superioris. Ad ipsum pertinet omnes lectiones e sacra Scriptura proferre, exceptis Evangelio et, si subdiaconus adest, Epistola. Deficiente psalmista, potest etiam psalmum inter lectiones proferre.

Ut fideles ex auditione lectionum divinarum suavem ac vivum sacræ Scripturæ affectum [51] in corde concipiant, necesse est ut lectores ad tale munus delegati revera apti sint et sedulo præparati.

Conferentia Episcopalis permittere potest ut, quando vir aptus ad exercendum munus lectoris non adsit, mulier idonea, extra presbyterium consistens, lectiones quæ præcedunt Evangelium proferat.

67. Psalmistæ est psalmum vel aliud canticum biblicum, quod inter lectiones invenitur, proferre. Ad suum munus recte implendum necesse est, ut psalmista et arte psallendi et facultate recte pronuntiandi et dicendi polleat.

68. E ceteris ministris, alii diversa munera in presbyterio exercent, alii extra presbyterium.

Primis annumerantur qui missale, crucem, cereos, panem, vinum, aquam, thuribulum deferunt.

Aliis autem:

a) Commentator, qui explicationes et admonitiones proponit fidelibus, ut in celebrationem introducantur et ad eius intellegentiam melius disponantur. Oportet monitiones commentatoris sint adamussim præparatæ et sobrietate perspicuæ.

In suo munere adimplendo, commentator stat loco apto coram fidelibus, sed non ascendit ad ambonem.

b) Ii qui, aliquibus in regionibus, fideles ad portas ecclesiæ recipiunt eosque in locis ipsis convenientibus disponunt, et eorum processiones ordinant.

c) Qui collectas in ecclesia faciunt.

69. Expedit ut, præsertim in maioribus ecclesiis et communitatibus, aliquis designetur qui curet de actionibus sacris congrue disponendis et cum decore, ordine et pietate per ministros exercendis.

70. Omnia ministeria infra ea quæ propria sunt subdiaconi etiam a viris laicis exerceri possunt. Ministeria quæ extra presbyterium peraguntur etiam mulieribus committi possunt, iuxta prudens iudicium rectoris ecclesiæ.

71. Si plures adsunt qui idem ministerium exercere possunt, nihil vetat, quominus diversas partes eiusdem ministerii inter se distri-

[51] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 24.

buant et peragant. Ex. gr., alius diaconus adhiberi potest pro partibus in cantu proferendis, et alius pro ministerio altaris; si plures lectiones habentur, inter plures lectores eas distribuere iuvat, et sic de ceteris.

72. Si in Missa cum populo unus tantum minister adest, ipse diversa munera exercere potest.

73. Effectiva cuiusque celebrationis liturgicæ præparatio concordi animo fiat inter omnes quorum interest sive quoad ritus, sive quoad rem pastoralem et musicam, rectore ecclesiæ moderante et auditis quoque fidelibus pro iis quæ ad ipsos directe pertinent.

CAPUT IV

DE DIVERSIS FORMIS MISSAM CELEBRANDI

74. In Ecclesia locali primus sane locus tribuatur, propter eius significationem, Missæ cui præest Episcopus a suo presbyterio et ministris circumdatus [52] et in qua plebs sancta Dei plene et actuose participat. Ibi enim habetur præcipua manifestatio Ecclesiæ.

75. Magni etiam habeatur Missa quæ cum aliqua communitate, præsertim vero parœciali, celebratur, utpote quæ Ecclesiam universalem repræsentet tempore et loco statutis, præcipue vero in communi celebratione dominicali.[53]

76. Inter Missas autem ab aliquibus communitatibus celebratas peculiarem locum obtinet Missa conventualis, quæ pars est Officii cotidiani, aut Missa, quæ « Communitatis » dicitur. Et quamvis hæ Missæ nullam specialem formam celebrationis præ se ferant, maxime tamen decet eas cum cantu fieri, præcipue cum plena participatione omnium sodalium communitatis sive religiosorum sive canonicorum. In iis proinde ministerium suum exerceant singuli iuxta Ordinem receptum. Expedit vero ut omnes presbyteri qui pro utilitate pastorali fidelium singulariter celebrare non tenentur, in iis, quantum fieri potest, concelebrent.[54] Omnes insuper ad eam communitatem pertinentes, sive sacerdotes qui in bonum pastorale fidelium singulariter celebrare tenentur, sive non sacerdotes, sub utraque specie communicare possunt.

I. DE MISSA CUM POPULO

77. Missa cum populo ea intellegitur quæ cum fidelium participatione celebratur. Convenit autem ut, quantum fieri potest, præsertim vero diebus dominicis et festis de præcepto, cum cantu et congruo numero ministrorum celebratio peragatur; [55] attamen etiam sine cantu et cum uno ministro perfici potest.

78. Expedit autem ut sacerdoti celebranti de more adsint lector, cantor, atque unus saltem minister: quæ forma in sequentibus « ty-

52 Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 41.

53 Cf. *ibid.*, n. 42; S. Congr. Rituum, Instructio *Eucharisticum mysterium*, n. 26: A.A.S. 59 (1967) p. 555; Conc. Vat. II, Const. dogm. de Ecclesia, *Lumen gentium*, n. 28; Decr. de Presbyterorum ministerio et vita, *Presbyterorum ordinis*, n. 5.

54 Cf. S. Congr. Rituum, Instructio *Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, n. 47: A.A.S. 59 (1967) p. 565.

55 Cf. *ibid.*, n. 26: A.A.S. 59 (1967) p. 555; Instructio *Musicam sacram*, 5 martii 1967, nn. 16, 27: A.A.S. 59 (1967) pp. 305, 308.

pica » appellabitur. Ritus vero qui infra describitur facultatem prævidet amplioris etiam numeri ministrorum.

In qualibet celebrationis forma adesse potest diaconus suo munere fungens.

Præparanda

79. Altare una saltem tobalea cooperiatur. Super ipsum vero aut circa ipsum duo saltem, vel etiam quattuor, aut sex, vel, si Episcopus diœcesis celebrat, septem candelabra cum cereis accensis ponantur. Item super altare vel prope ipsum habeatur crux. Candelabra autem et crux in processione ad introitum afferri possunt. Super ipsum altare poni potest, nisi in processione ad introitum deferatur, liber Evangeliorum, a libro aliarum lectionum distinctus.

80. In presbyterio parentur:

a) Iuxta sedem sacerdotis: missale et, pro opportunitate, libellus cantuum;

b) In ambone: liber lectionum;

c) In abaco: calix, corporale, purificatorium et, pro opportunitate, palla; patena et pyxides, si necessariæ sunt, cum pane pro Communione sacerdotis, ministrorum, et populi; urceoli cum vino et aqua, nisi hæc omnia a fidelibus ad offertorium præsententur; patina pro communione fidelium; et ea quæ necessaria sunt ad manus lavandas. Calix cooperiatur velo, quod potest esse semper coloris albi.

81. In sacrario, pro diversis formis celebrationis, parentur sacræ vestes sacerdotis et ministrorum:

a) Pro sacerdote: alba, stola et planeta.

b) Pro diacono: alba, stola et dalmatica, quæ tamen, ob necessitatem vel minorem gradum sollemnitatis, omitti potest.

c) Pro subdiacono: alba et tunica, quæ pariter, ob necessitatem vel minorem gradum sollemnitatis, omitti potest.

d) Pro ceteris ministris: albæ vel superpellicea.

Omnes qui albam induunt, cingulum adhibeant et amictu utantur, nisi aliter provideatur.

A) Forma typica

Ritus initiales

82. Populo congregato, sacerdos et ministri, sacris vestibus induti, ad altare procedunt hoc ordine:

a) Minister cum thuribulo fumigante, si incensum adhibetur.

b) Ministri qui, pro opportunitate, deferunt cereos, et inter eos, si casus fert, alius minister cum cruce; et alii ministri qui adsunt.

c) Lector, qui potest librum Evangeliorum deferre.
d) Sacerdos Missam celebraturus.

Si incensum adhibetur, sacerdos antequam procedatur, incensum in thuribulo imponit.

83. Dum fit processio ad altare, cantus ad introitum peragitur (cf. nn. 25-26).

84. Cum ad altare pervenerint, sacerdos et ministri, faciunt debitam reverentiam, id est profundam inclinationem, vel, si adest tabernaculum cum Ss.mo Sacramento, genuflexionem.

Crux forte in processione delata iuxta altare, vel alio loco opportuno, ponitur; candelabra vero a ministris portata iuxta altare, vel super abacum, collocantur; liber Evangeliorum super altare ponitur.

85. Sacerdos ad altare ascendit ipsumque veneratur osculo. Deinde, pro opportunitate, altare incensat, illud circumeundo.

86. His peractis, sacerdos sedem petit. Cantu ad introitum expleto, omnibus stantibus, sacerdos et fideles signant se. Sacerdos dicit: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Populus respondet: Amen.

Deinde, ad populum conversus, et manus extendens, sacerdos eum salutat, una adhibita e formulis propositis. Potest etiam, ipse vel alius minister idoneus, brevissimis verbis introducere fideles in Missam illius diei.

87. Post actum pænitentialem, dicuntur Kýrie et Glória, iuxta rubricas (nn. 30-31). Glória inchoari potest aut ab ipso sacerdote, aut a cantoribus aut etiam ab omnibus simul.

88. Deinde sacerdos populum ad orandum invitat, manibus iunctis, dicens: Orémus. Et omnes una cum sacerdote ad breve tempus silentes orant. Tunc sacerdos, manibus extensis, dicit orationem, qua expleta, populus acclamat: Amen.

Liturgia verbi

89. Oratione finita, lector ad ambonem pergit, et recitat primam lectionem, quam omnes sedentes auscultant, et in fine acclamationem proferunt.

90. Psalmista vero, seu cantor, vel ipse lector, lectione finita, psalmum dicit, populo responsum proferente (cf. n. 36).

91. Postea, si habenda sit secunda lectio ante Evangelium, lector eam in ambone recitat, ut supra, omnibus sedentibus et auscultantibus, atque in fine acclamantibus.

92. Sequitur Allelúia vel alter cantus, prout tempus liturgicum postulat (cf. nn. 37-39).

93. Dum canitur Allelúia vel alter cantus, sacerdos incensum, si adhibetur, imponit. Deinde, manibus iunctis, et inclinatus ante altare, dicit secreto: Munda cor meum.

94. Tunc librum Evangeliorum, si est in altari, accipit et, præcedentibus ministris, qui incensum et cereos deferre possunt, ad ambonem accedit.

95. In ambone sacerdos aperit librum et dicit: Dóminus vobíscum, et deinde Léctio sancti Evangélii, pollice signans librum et seipsum in fronte, ore et pectore. Deinde librum, si incensum adhibetur, thurificat. Post acclamationem populi, proclamat Evangelium, eoque finito, librum osculatur, dicens secreto: Per evangélica dicta deleántur nostra delícta. Post Evangelium fit acclamatio populi, iuxta consuetudinem regionum.

96. Si non adest lector, sacerdos ipse omnes lectiones et, pro necessitate, etiam cantus post ipsas occurrentes profert, stans in ambone. Ibidem, si adhibetur, incensum imponit et, inclinatus, dicit: Munda cor meum.

97. Homilia fit ad sedem vel in ipso ambone.

98. Symbolum dicitur a sacerdote una cum populo (cf. n. 44). Ad verba Et incarnátus est, etc. omnes se inclinant; in festis vero Annuntiationis et Nativitatis Domini genua flectunt.

99. Deinde, populo pro sua parte participante, fit oratio universalis seu oratio fidelium, quam sacerdos moderatur a sede aut ex ambone (cf. nn. 45-47).

Liturgia eucharistica

100. Oratione universali absoluta, incipit cantus ad offertorium (cf. n. 50). Ministri corporale, purificatorium, calicem et missale in altari collocant.

101. Expedit ut participatio fidelium manifestetur per oblationem sive panis et vini ad Eucharistiæ celebrationem, sive aliorum donorum, quibus necessitatibus ecclesiæ et pauperum subveniatur.

Oblationes fidelium a sacerdote opportune accipiuntur, adiuvan-

tibus ministris, et apto loco collocantur; panis autem et vinum pro Eucharistia ad altare deferuntur.

102. Sacerdos, ad altare, accipit a ministro patenam cum pane, eamque ambabus manibus aliquantulum elevatam super altare tenet, dicens formulam appositam. Deinde patenam cum pane super corporale deponit.

103. Postea, stans ad latus altaris, infundit vinum et parum aquæ in calicem, dicens secreto formulam præscriptam, ministro urceolos porrigente. Reversus autem ad medium altaris, acceptum calicem ambabus manibus parum elevatum tenet, dicens formulam statutam; et deinde calicem super corporale deponit, et palla pro opportunitate cooperit.

104. Calice in altari deposito, sacerdos, inclinatus, dicit secreto: In spíritu humilitátis.

105. Pro opportunitate deinde sacerdos incensat oblata et altare; minister vero sacerdotem et populum.

106. Post orationem In spíritu humilitátis vel post incensationem, sacerdos, stans ad latus altaris, manus lavat, formulam statutam secreto dicens, ministro aquam fundente.

107. Ad medium altaris deinde reversus, stans ad populum conversus, extendens et iungens manus, populum ad orandum invitat, dicens: Oráte, fratres, etc. Post responsionem autem populi, manibus extensis, dicit orationem super oblata. In fine populus acclamat: Amen.

108. Tunc sacerdos incipit Precem eucharisticam. Manus extendens dicit: Dóminus vobíscum. Cum prosequitur: Sursum corda, manus elevat; ac, manibus extensis, subdit: Grátias agámus Dómino Deo nostro. Postquam populus respondit: Dignum et iustum est, sacerdos prosequitur præfationem; eaque finita, iunctis manibus, una cum ministris et populo, cantat vel clara voce dicit: Sanctus-Benedíctus (cf. n. 55 b).

109. Sacerdos prosequitur Precem eucharisticam iuxta rubricas, quæ in singulis Precibus continentur.

Paulo ante consecrationem, minister, pro opportunitate, campanulæ signo fideles monet. Item pulsat campanulam ad unamquamque elevationem, iuxta cuiusque loci consuetudinem.

110. Expleta doxologia, quæ post Precem eucharisticam habetur, sacerdos, manibus iunctis, dicit monitionem ante orationem dominicam, quam deinde una cum populo profert, manibus extensis.

111. Oratione dominica finita, sacerdos, manibus extensis, solus dicit embolismum Líbera nos, quo completo, populus acclamat: Quia tuum est regnum.

112. Deinde sacerdos, clara voce, dicit orationem Dómine Iesu Christe, qui dixísti; eaque finita, extendens et iungens manus, pacem annuntiat, dicens: Pax Dómini sit semper vobíscum. Populus respondet: Et cum spíritu tuo. Postea, pro opportunitate, sacerdos subiungit: Offérte vobis pacem. Et omnes, iuxta locorum consuetudines, pacem et caritatem sibi invicem significant. Sacerdos pacem potest dare ministris.

113. Postea sacerdos accipit hostiam, eamque super patenam frangit, et particulam immittit in calicem, dicens secreto: Hæc commíxtio. Interim a choro et a populo cantatur vel dicitur Agnus Dei (cf. n. 56 e).

114. Tunc sacerdos dicit secreto orationem: Dómine Iesu Christe, Fili Dei vivi vel Percéptio Córporis et Sánguinis.

115. Oratione finita, sacerdos genuflectit, accipit hostiam, eamque aliquantulum elevatam super patenam tenens, versus ad populum, dicit: Ecce Agnus Dei, et una cum populo semel subdit: Dómine, non sum dignus.

116. Postea, stans ad altare conversus, sacerdos secreto dicit: Corpus Christi custódiat me in vitam ætérnam, et reverenter sumit Corpus Christi. Deinde accipit calicem, dicit: Sanguis Christi custódiat me in vitam ætérnam, et reverenter sumit Sanguinem Christi.

117. Accipit deinde patenam vel pyxidem, et accedit ad communicandos, atque hostiam parum elevatam unicuique ostendit dicens: Corpus Christi. Communicandus respondet: Amen, et, tenens patinam sub ore, Sacramentum accipit.

118. Pro Communione sub utraque specie, servetur ritus suo loco descriptus (cf. nn. 240-252).

119. Dum sacerdos sumit Sacramentum, inchoatur cantus ad Communionem (cf. n. 56 i).

120. Distributione Communionis expleta, sacerdos, ad altare reversus, colligit fragmenta, si quæ sint; deinde, stans ad latus altaris, vel ad abacum, purificat patenam vel pyxidem super calicem, postea purificat calicem, et calicem purificatorio extergit. Si vasa purificata sunt ad altare, a ministro deferuntur ad abacum. Licet tamen vasa puri-

ficanda, præsertim si sint plura, opportune cooperta, in altari vel in abaco super corporale relinquere eaque post Missam, populo dimisso, purificare.

121. Purificationibus peractis, sacerdos ad sedem redire potest. Sacrum silentium, omnibus sedentibus, per aliquod temporis spatium, servari, vel canticum laudis aut psalmus proferri potest (cf. n. 56 j).

122. Postea, stans ad sedem vel ad altare, sacerdos versus ad populum, dicit: Orémus et, extensis manibus, orationem post Communionem recitat, cui præmitti potest breve spatium silentii, nisi iam præcesserit statim post Communionem. In fine orationis populus acclamat: Amen.

Ritus conclusionis

123. Expleta oratione post Communionem, fiant, si habendæ sunt, breves annuntiationes ad populum.

124. Deinde sacerdos, extendens manus, salutat populum, dicens: Dóminus vobíscum, cui respondetur a populo: Et cum spíritu tuo. Et statim sacerdos subdit: Benedícat vos omnípotens Deus et, benedicens, prosequitur: Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen. Quibusdam diebus et occasionibus, huic formulæ benedictionis præmittitur, iuxta rubricas, alia formula sollemnior, vel oratio super populum.

Statim post benedictionem, sacerdos, manibus iunctis subiungit: Ite, missa est; et omnes respondent: Deo grátias.

125. Tunc sacerdos altare de more osculo veneratur. Facta deinde debita reverentia cum ministris, recedit.

126. Si vero Missam sequitur aliqua actio liturgica, ritus conclusionis, idest salutatio, benedictio et dimissio, omittuntur.

B) De muneribus diaconi

127. Quando adest diaconus, ministerio suo fungens, servantur normæ in superiore capite descriptæ, his exceptis, quæ sequuntur.

In genere diaconus:

a) sacerdoti assistit, et ad eius latus procedit;

b) ad altare, sive ad calicem sive ad librum ministrat;

c) si nullus alius minister adsit, ipse aliorum munera, pro necessitate, adimplet.

Ritus initiales

128. Vestibus sacris indutus, diaconus, si librum Evangeliorum portat, sacerdotem accedentem ad altare præcedit, secus ad eius latus incedit.

129. Facta una cum sacerdote debita reverentia altari, diaconus una cum ipso ad altare ascendit atque Evangeliario, si illud defert, super altare deposito, simul cum sacerdote altare osculo veneratur. Sacerdoti deinde, si adhibetur incensum, assistit ad incensum imponendum et altare thurificandum.

130. Altari incensato, sedem una cum sacerdote petit, ibique ad latus sacerdotis consistit eique pro necessitate ministrat.

Liturgia verbi

131. Dum Allelúia vel alter cantus profertur, si adhibetur incensum, ad impositionem thuris sacerdoti ministrat, deinde, ante sacerdotem inclinatus, benedictionem petit, submissa voce dicens: Iube, domne, benedícere. Sacerdos eum benedicit, dicens: Dóminus sit in corde tuo, etc. Diaconus respondet: Amen. Deinde librum Evangeliorum, si est in altari, sumit et ad ambonem pergit, ministris, si adsunt, cum candelabris et incenso pro opportunitate eum præcedentibus. Ibi populum salutat, librum incensat et proclamat Evangelium. Quo finito, librum osculo veneratur, secreto dicens: Per evangélica dicta, etc. et ad celebrantem redit. Si vero homilia non fit neque symbolum dicitur, potest manere in ambone pro oratione universali, recedentibus ministris.

132. Intentiones orationis fidelium, post introductionem sacerdotis, ipse diaconus sive ex ambone sive ex alio loco conveniente profert.

Liturgia eucharistica

133. Ad offertorium, sacerdote ad sedem remanente, diaconus altare præparat, aliis ministris adiuvantibus; ipsius tamen est sacrorum vasorum curam gerere. Assistit etiam sacerdoti ad dona populi recipienda. Tradit deinde sacerdoti patenam cum pane consecrando; infundit vinum et parum aquae in calicem, quem postea sacerdoti præsentat. Præparationem tamen calicis, seu infusionem vini et aquæ, ad abacum peragere potest. Si incensum adhibetur, in thurificandis oblatis et altari sacerdoti ministrat, et postea ipse, vel alius minister, sacerdotem et populum incensat.

134. Durante Prece eucharistica, diaconus stat prope sacerdotem, aliquanto tamen post ipsum, ut, quando opus sit, ad calicem vel ad missale ministret.

135. Ad doxologiam finalem Precis eucharisticæ, stans ad latus sacerdotis, calicem elevatum tenet, dum sacerdos patenam cum hostia elevat, usquedum populus Amen acclamaverit.

136. Postquam sacerdos dixit orationem ad pacem et: Pax Dómini sit semper vobíscum, et populus respondit: Et cum spíritu tuo, diaconus, pro opportunitate, invitationem facit ad pacem, dicens: Offérte vobis pacem. Ipse vero pacem a sacerdote recipit, aliisque ministris sibi propioribus potest offerre.

137. Communione a sacerdote facta, ipse Communionem sub utraque specie accipit, et sacerdotem deinde adiuvat in Communione populo distribuenda. Quod si Communio sub utraque specie fit, ipse calicem sumentibus ministrat, et ultimus de calice sumit.

138. Distributione Communionis expleta, diaconus cum sacerdote ad altare revertitur, colligit fragmenta, si quæ sint, deinde portat calicem et alia vasa sacra ad abacum, ibique ea purificat et de more componit, dum sacerdos ad sedem redit. Licet tamen vasa purificanda, opportune cooperta, in abaco super corporale relinquere, eaque post Missam, populo dimisso, purificare.

Ritus conclusionis

139. Dicta oratione post Communionem, diaconus facit breves annuntiationes populo, quæ forte faciendæ sunt, nisi ipse sacerdos malit eas facere.

140. Data benedictione a sacerdote, diaconus populum dimittit dicens: Ite, missa est.

141. Deinde, una cum sacerdote, altare de more osculo veneratur, et, facta debita reverentia, simili modo quo processerat, recedit.

C) De muneribus subdiaconi

142. Si subdiaconus in Missa suo munere fungitur, ea quæ sequuntur servat. Generatim subdiaconus:

a) diacono vel sacerdoti, quando opus est, ministrat;
b) Epistolam, seu lectionem ante Evangelium, profert;

c) si nullus alius minister adest, ipse etiam alias lectiones ante Evangelium occurrentes legit; et, pro necessitate, etiam aliorum ministrorum munera adimplet.

Ritus initiales

143. Vestibus sacris indutus, in accessu ad altare, subdiaconus librum Evangeliorum deferre potest: tunc ante sacerdotem vel diaconum incedit; secus vel ad latus sacerdotis procedit, vel crucem, medius inter duos ministros cum cereis accensis, portat.

144. Facta altari debita reverentia, una cum sacerdote et diacono ad altare ascendit, librum Evangeliorum super altare deponit, ipsumque altare, una cum diacono et sacerdote, osculo veneratur et, si incensum adhibetur, sacerdoti in thurificatione altaris assistit. Deinde sedem una cum sacerdote et diacono petit; ibique, pro necessitate, sacerdoti ministrat.

Liturgia verbi

145. Epistolam vel aliam lectionem ante Evangelium in ambone legit, eaque finita ad sacerdotem redit.

146. Assistit sacerdoti ad incensum ante Evangelium imponendum, et diaconum ad ambonem pro Evangelii proclamatione comitatur, ibique ministrat. Finito Evangelio, una cum diacono, debito ordine, ad sacerdotem redit.

Liturgia eucharistica

147. Oratione universali absoluta, dum cantus ad offertorium peragitur, subdiaconus, aliis ministris adiuvantibus, altare præparat. Interea sacerdos et diaconus ad sedem manent. Altare parato, subdiaconus diacono et sacerdoti assistit ad dona populi forte recipienda. Deinde una cum ipsis ad altare procedit, ubi aquam in calicem infundit. Si adhibetur incensum, sacerdoti assistit in thurificandis oblatis et altari.

148. Durante Prece eucharistica, subdiaconus stat prope sacerdotem aliquanto tamen post ipsum, ut, quando opus sit, ad missale ministret.

149. Facta a diacono invitatione ad pacem, subdiaconus pacem post diaconum a sacerdote recipit aliisque ministris sibi propioribus offerre potest.

150. Post diaconum, communicat et ipse subdiaconus sub utraque specie.

151. Post Communionem, dum sacerdos ad sedem redit, diaconum in vasis purificandis et componendis adiuvat. Postea una cum diacono ad sacerdotem redit.

Ritus conclusionis

152. Populo a diacono dimisso, subdiaconus una cum sacerdote et diacono altare de more osculo veneratur, et, simul cum aliis ministris, facta debita reverentia, ordine quo venit, recedit.

II. DE MISSIS CONCELEBRATIS

Prænotanda

153. Concelebratio qua unitas sacerdotii et sacrificii necnon totius populi Dei opportune manifestatur, præterquam in casibus quibus ipso ritu præcipitur, permittitur:

1° a) Feria V Hebdomadæ sanctæ, tum ad Missam chrismatis, tum ad Missam vespertinam;

b) ad Missam in Conciliis, Conventibus Episcoporum et Synodis;

c) ad Missam in Benedictione Abbatis.

2° Præterea, accedente licentia Ordinarii, cuius est de opportunitate concelebrationis iudicare:

a) ad Missam conventualem et ad Missam principalem in ecclesiis et oratoriis, cum utilitas christifidelium singularem celebrationem omnium sacerdotum præsentium non postulat;

b) ad Missas in conventibus cuiusvis generis sacerdotum tum sæcularium tum religiosorum.[56]

154. Ubi magnus habetur numerus sacerdotum, superior competens concedere potest ut concelebratio etiam pluries eodem die fiat, sed temporibus subsequentibus, vel in locis sacris diversis.[57]

155. Episcopi est, ad normam iuris, concelebrationis disciplinam in sua diœcesi moderari, etiam in exemptorum ecclesiis et oratoriis semipublicis. De opportunitate vero concelebrationis iudicare atque

[56] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 57.
[57] Cf. S. Congr. Rituum, Instructio *Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, n. 47: A.A.S. 59 (1967) p. 566.

licentiam in suis ecclesiis et oratoriis dare est cuiusvis Ordinarii et etiam Superioris maioris Religionum clericalium non exemptarum et Societatum clericorum in communi viventium sine votis.[58]

156. Nemo umquam ad concelebrandum admittatur Missa iam incepta.[59]

157. In singulari honore illa concelebratio habenda est, qua sacerdotes alicuius diœceseos cum proprio Episcopo concelebrant, præcipue vero in Missa chrismatis feria V Hebdomadæ sanctæ, et occasione Synodi vel visitationis pastoralis. Eadem ratione concelebratio commendatur quoties sacerdotes cum proprio Episcopo conveniunt, sive occasione exercitiorum spiritualium, sive alicuius conventus. In his casibus illud signum unitatis sacerdotii, necnon Ecclesiæ, omni concelebrationi proprium, magis perspicuo modo manifestatur.[60]

158. Ob peculiarem causam, sive significationis ritus sive festivitatis, facultas fit pluries celebrandi vel concelebrandi eodem die, sequentibus in casibus:

a) Qui, feria V Hebdomadæ sanctæ, Missam chrismatis celebravit aut concelebravit, etiam Missam vespertinam celebrare aut concelebrare potest.

b) Qui Missam primam in nocte Paschatis celebravit aut concelebravit, potest secundam Missam Paschatis celebrare aut concelebrare.

c) In Nativitate Domini omnes sacerdotes tres Missas celebrare vel concelebrare possunt, dummodo hæ suo tempore celebrentur.

d) Qui in Synodo, in visitatione pastorali aut in cœtibus sacerdotum cum Episcopo vel eius delegato concelebrat, Missam ad utilitatem fidelium, de iudicio eiusdem Episcopi, iterum celebrare potest.[61] Idem valet, servatis servandis, pro cœtibus religiosorum cum proprio Ordinario, vel eius delegato.

159. Missa concelebrata ordinatur, pro qualibet forma, iuxta normas Missæ singulariter celebratæ, iis tamen servatis aut mutatis quæ infra indicabuntur.

160. Si in Missa concelebrata neque diaconus neque alii ministri assistant, munera ipsis propria ab aliquibus concelebrantibus perficiuntur.

[58] Cf. *Ritus servandus in concelebratione Missæ*, n. 3.

[59] Cf. *ibid.*, n. 8.

[60] Cf. S. Congr. Rituum, Decretum generale *Ecclesiæ semper*, 7 martii 1965: A.A.S. 57 (1965) pp. 410-412; Instructio *Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, n. 47: A.A.S. 59 (1967) p. 565.

[61] Cf. *Ritus servandus in concelebratione Missæ*, n. 9.

Ritus initiales

161. Concelebrantes in sacrario, vel alio loco apto, sacras vestes induunt, quas sumere solent cum Missam singuli celebrant. Accedente tamen iusta causa, v. gr. frequentiore concelebrantium numero et deficientia paramentorum, concelebrantes, excepto semper celebrante principali, omittere possunt planetam, adhibita stola super albam.

162. Omnibus rite dispositis, fit de more processio per ecclesiam ad altare. Presbyteri concelebrantes incedunt ante celebrantem principalem.

163. Cum ad altare pervenerint, concelebrantes et celebrans principalis, facta debita reverentia, altare osculo venerantur, deinde sedem sibi assignatam petunt. Celebrans vero principalis altare, pro opportunitate, incensat, ac deinde sedem petit.

Liturgia verbi

164. Durante liturgia verbi concelebrantes locum suum occupant et sedent et surgunt eadem ratione ac celebrans principalis.

165. Homiliam habet de more celebrans principalis, vel unus e concelebrantibus.

Liturgia eucharistica

166. Ritus offertorii perficiuntur a celebrante principali, aliis concelebrantibus suis locis manentibus.

167. Ritibus offertorii peractis, concelebrantes ad altare accedunt et circa altare consistunt, ita tamen ut impedimento non sint in ritibus peragendis, et sacer ritus a fidelibus bene conspiciatur, neque impedimento sint diacono et subdiacono quando ad altare, ratione sui ministerii, accedere debent.

168. Præfatio dicitur a solo celebrante principali; Sanctus vero ab omnibus una cum populo et schola cantatur vel recitatur.

169. Sanctus expleto, concelebrantes Precem eucharisticam modo infra descripto prosequuntur. Solus celebrans principalis gestus facit, nisi aliter notetur.

De modo proferendi Precem eucharisticam

170. Partes quæ ab omnibus concelebrantibus simul proferuntur, in recitatione ita dicendæ sunt, ut eas concelebrantes submissa

voce proferant et vox celebrantis principalis clare audiatur. Hac ratione textus a populo facilius percipitur.

A) Prex eucharistica I, seu Canon Romanus

171. Te ígitur a solo celebrante principali, extensis manibus, dicitur.

172. Meménto vivorum et Communicántes uni alterive e concelebrantibus committi possunt, qui solus has preces manibus extensis et elata voce dicit.

173. Hanc ígitur a solo celebrante principali iterum dicitur, manibus extensis.

174. A Quam oblatiónem usque ad Súpplices, omnes concelebrantes omnia simul proferunt, hoc modo:

a) Quam oblatiónem, manibus ad oblata extensis;

b) Qui prídie, Símili modo, manibus iunctis;

c) Verba Domini, manu dextera, si opportunum videtur, ad panem et calicem extensa; ad elevationem autem hostiam et calicem aspicientes ac postea profunde se inclinantes;

d) Unde et mémores et Supra quæ, manibus extensis;

e) Súpplices, inclinati et manibus iunctis usque ad verba ex hac altáris participatióne, ac deinde erecti et se signantes ad verba omni benedictióne cælésti et grátia repleámur.

175. Meménto mortuorum et Nobis quoque peccatóribus uni alterive e concelebrantibus committi possunt, qui solus ea manibus extensis et elata voce dicit.

176. Ad verba Nobis quoque peccatóribus omnes concelebrantes pectus sibi percutiunt.

177. Per quem hæc ómnia a solo celebrante principali dicitur.

178. In hac Prece eucharistica, partes a Quam oblatiónem usque ad Súpplices necnon doxologia finalis cantu proferri possunt.

B) Prex eucharistica II

179. Vere Sanctus a solo celebrante principali, extensis manibus, profertur.

180. Ab Hæc ergo dona usque ad Et súpplices omnes concelebrantes omnia simul proferunt, hoc modo:

a) Hæc ergo dona, manibus ad oblata extensis;

b) Qui cum passióni et Símili modo, manibus iunctis;

c) Verba Domini, manu dextera, si opportunum videtur, ad panem et ad calicem extensa; ad elevationem autem hostiam et calicem aspicientes ac postea profunde se inclinantes;
d) Mémores ígitur atque Et súpplices, manibus extensis.

181. Intercessiones pro vivis: Recordáre, Dómine, et pro defunctis: Meménto etiam fratrum nostrórum, uni alterive e concelebrantibus committi possunt, qui solus eas manibus extensis profert.

182. Huius Precis eucharisticæ partes quæ sequuntur: Qui cum passióni, Símili modo, Mémores ígitur, necnon doxologia finalis cantu proferri possunt.

C) Prex eucharistica III

183. Vere sanctus a solo celebrante principali, extensis manibus, profertur.

184. A Súpplices ergo te, Dómine, usque ad Réspice, quǽsumus, omnes concelebrantes omnia simul proferunt hoc modo:

a) Súpplices ergo te, Dómine, manibus ad oblata extensis;
b) Ipse enim in qua nocte tradebátur et Símili modo, manibus iunctis;
c) Verba Domini, manu dextera, si opportunum videtur, ad panem et ad calicem extensa; ad elevationem autem hostiam et calicem aspicientes ac postea profunde se inclinantes;
d) Mémores ígitur et Réspice, quǽsumus, manibus extensis.

185. Intercessiones: Ipse nos et Hæc hóstia nostræ reconciliatiónis uni alterive e concelebrantibus committi possunt, qui solus has preces manibus extensis profert.

186. Huius Precis eucharisticæ partes quæ sequuntur: Ipse enim, Símili modo, Mémores ígitur, necnon doxologia finalis cantu proferri possunt.

D) Prex eucharistica IV

187. Confitémur tibi, Pater sancte, usque ad omnem sanctificatiónem compléret, a solo celebrante principali, extensis manibus, profertur.

188. A Quǽsumus ígitur, Dómine, usque ad Réspice, Dómine, omnes concelebrantes omnia simul proferunt, hoc modo:

a) Quǽsumus ígitur, Dómine, manibus ad oblata extensis;
b) Ipse enim, cum hora venísset et Símili modo, manibus iunctis;

c) Verba Domini, manu dextera, si opportunum videtur, ad panem et ad calicem extensa; ad elevationem autem hostiam et calicem aspicientes ac postea profunde se inclinantes;

d) Unde et nos, et Réspice, Dómine, manibus extensis.

189. Intercessiones: Nunc ergo, Dómine, ómnium recordáre, uni e concelebrantibus committi possunt, qui solus eas manibus extensis profert.

190. Huius Precis eucharisticæ partes quæ sequuntur: Ipse enim, Símili modo, Unde et nos, necnon doxologia finalis cantu proferri possunt.

191. Doxologia finalis Precis eucharisticæ a solo celebrante principali aut ab omnibus concelebrantibus una cum celebrante principali profertur.

Ritus Communionis

192. Deinde celebrans principalis, iunctis manibus, dicit monitionem ante orationem dominicam ac deinde, manibus extensis, una cum ceteris concelebrantibus et cum populo ipsam orationem dominicam.

193. Líbera nos dicitur a solo celebrante principali, manibus extensis. Omnes concelebrantes, una cum populo, acclamationem finalem proferunt: Quia tuum est regnum.

194. Post monitionem diaconi vel unius e concelebrantibus: Offérte vobis pacem, omnes sibi invicem pacem tradunt. Qui propiores sunt celebranti principali pacem ab ipso recipiunt ante diaconum.

195. Dum Agnus Dei profertur, aliqui e concelebrantibus celebrantem principalem adiuvare possunt ad hostias frangendas, sive pro concelebrantium sive pro populi Communione.

196. Immixtione peracta, solus celebrans principalis dicit secreto orationem Dómine Iesu Christe, Fili Dei vivi vel Percéptio.

197. Oratione ante Communionem expleta, celebrans principalis genuflectit et paulum recedit. Concelebrantes vero unus post alium ad medium altaris accedunt, genuflectunt et Corpus Christi reverenter ex altari accipiunt, atque manu dextera illud tenentes, eique manum sinistram supponentes, ad loca sua recedunt. Possunt tamen concelebrantes suis locis remanere et Corpus Christi e patena sumere, quam celebrans principalis aut unus vel plures e concelebrantibus tenent, ante ipsos transeundo, vel tradendo patenam sequenti et ita usque ad ultimum.

198. Deinde celebrans principalis accipit hostiam, eamque aliquantulum elevatam super patenam tenens, versus ad populum dicit: Ecce Agnus Dei, et prosequitur cum concelebrantibus et populo, dicens: Dómine, non sum dignus.

199. Deinde celebrans principalis, ad altare conversus, secreto dicit: Corpus Christi custódiat me in vitam ætérnam, et Corpus Christi reverenter sumit. Similiter faciunt concelebrantes. Post eos vero diaconus et subdiaconus a celebrante principali Corpus Domini accipiunt.

200. Sanguis Domini sumi potest vel ex ipso calice directe bibendo, vel cum calamo, vel cum cochleari, vel etiam per intinctionem.

201. Si Communio fit bibendo directe ex calice, unus ex his modis potest adhiberi:

a) Celebrans principalis accipit calicem et secreto dicit: Sanguis Christi custódiat me in vitam ætérnam, et paulum Sanguinis sumit et calicem diacono vel concelebranti tradit. Communionem fidelibus deinde distribuit, vel ad sedem recedit. Concelebrantes unus post alium, vel bini et bini si duo calices adhibentur, ad altare accedunt, Sanguinem sumunt et ad suam sedem redeunt. Diaconus vel concelebrans calicem abstergit purificatorio post cuiusque concelebrantis Communionem.

b) Celebrans principalis Sanguinem Domini sumit de more stans in medio altaris.

Concelebrantes vero Sanguinem Domini sumere possunt locis suis manendo et ex calice ipsis a diacono, vel ab uno concelebrante oblato, bibendo; aut etiam tradendo sibi deinceps calicem. Calix semper abstergitur vel ab eo qui bibit vel ab illo qui calicem præsentat. Singuli, cum communicaverint, ad suam sedem redeunt.

202. Si Communio fit cum calamo, proceditur hoc modo: Celebrans principalis calamum accipit et secreto dicit: Sanguis Christi custódiat me in vitam ætérnam, paulum Sanguinis haurit et statim calamum purificat paulum aquæ sumens e vase super altare opportune collocato, et eum deponit in apposita patena. Diaconus deinde, vel unus e concelebrantibus, calicem aut in medio altaris aut ad latus ipsius dexterum, super aliud corporale, opportune disponit. Prope ipsum calicem ponitur etiam vas cum aqua ad calamos abluendos, et patena in qua postea calami deponantur.

Concelebrantes unus post alium accedunt, calamum accipiunt et paulum Sanguinis hauriunt, deinde calamum purificant, paulum aquæ sumentes, et ipsum calamum in apposito vase deponunt.

203. Si Communio ad calicem fit cum cochleari, eodem modo ac in Communione cum calamo agitur; caveatur tamen ut, post Communionem, cochlear deponatur in aliquo vase cum aqua, quod, Communione expleta, subdiaconus ad appositam mensam transfert, ut cochlearia purificet et abstergeat.

204. Ultimi accedunt diaconus et subdiaconus. Subdiaconus Christi Sanguinem sumit e calice sibi præsentato a diacono, et ipsi diacono dicenti: Sanguis Christi, respondet: Amen. Deinde diaconus postquam Christi Sanguinem sibi hausit, totum Sanguinem qui remansit sumit, calicem ad abacum transfert, ibique purificat; subdiaconus vero calicem de more absterget et componit.

205. Communio concelebrantium ita etiam potest ordinari, ut singuli super altare Corpori et, statim postea, Sanguini Domini communicent.

Hoc in casu, celebrans principalis sub utraque specie Communionem accipit sicut cum solus Missam celebrat, servato tamen ritu pro Communione calicis singulis in casibus electo, quem ceteri concelebrantes sequantur.

Communione autem celebrantis principalis peracta, calix ad latus dexterum altaris super aliud corporale deponitur. Concelebrantes unus post alium ad medium altaris accedunt, genuflectunt et Corpori Domini communicant; transeunt deinde ad latus dexterum altaris, et Sanguinem Domini sumunt, iuxta ritum pro Communione calicis electum, ut supra dictum est.

Eodem modo ac supra fiunt et Communio ministrorum et purificatio calicis.

206. Si Communio concelebrantium fit per intinctionem, celebrans principalis more solito Corpus et Sanguinem Domini sumit, attendens tamen ut in calice satis Sanguinis remaneat ad Communionem concelebrantium. Diaconus deinde, vel unus e concelebrantibus, calicem aut in medio altaris, aut ad latus eius dexterum super aliud corporale, una cum patena continente particulas hostiæ, opportune disponit. Concelebrantes, unus post alium, ad altare accedunt, genuflectunt, particulam accipiunt, eam partim in calicem intingunt et, patenam ori submittentes, intinctam particulam sumunt, ac deinde ad loca sua recedunt ut initio Missæ.

Per intinctionem Communionem accipiunt etiam diaconus et subdiaconus, qui Amen respondent concelebranti sibi dicenti: Corpus et Sanguis Christi. Diaconus autem ad altare totum Sanguinem qui remansit sumit, calicem ad abacum transfert, ibique purificat; subdiaconus autem eum absterget et de more componit.

Ritus conclusionis

207. Cetera usque ad finem Missæ fiunt de more a celebrante principali, concelebrantibus suis sedibus remanentibus.

208. Antequam ab altari discedant, altari debitam reverentiam faciunt. Celebrans vero principalis altare de more osculo veneratur.

III. DE MISSA SINE POPULO

Prænotanda

209. Agitur de Missa celebrata a sacerdote, cui unus tantum minister assistit et respondet.

210. Huiusmodi Missa sequitur generatim ritum Missæ cum populo, ministro, pro opportunitate, partes populi proferente.

211. Celebratio sine ministro non fiat nisi ex gravi necessitate. Hoc in casu salutationes et benedictio in fine Missæ omittuntur.

212. Calix ante Missam paratur sive in abaco iuxta altare, sive super altare; Missale vero ad latus sinistrum altaris collocatur.

Ritus initiales

213. Sacerdos, facta altari reverentia, signat se signo crucis, dicens: In nómine Patris, etc.; conversus ad ministrum, eum salutat, unam e formulis propositis eligendo; et, stans ad pedes altaris, peragit actum pænitentialem.

214. Deinde ascendit altare idque osculo veneratur; accedit deinde ad missale in latere sinistro altaris, ubi remanet usque ad expletam orationem universalem.

215. Tunc legit antiphonam ad introitum; et dicit Kýrie et Glória, iuxta rubricas.

216. Deinde, manibus iunctis, dicit Orémus et, interposita mora convenienti, manibus extensis profert orationem. In fine minister acclamat: Amen.

Liturgia verbi

217. Dicta oratione, minister vel ipse sacerdos legit primam lectionem et psalmum, et, quando dicenda est, secundam lectionem atque versum ad Allelúia vel alterum cantum.

218. Deinde, manens in eodem loco, sacerdos, inclinatus, dicit Munda cor meum, et legit Evangelium. In fine librum osculo vene-

ratur, secreto dicens: Per evangélica dicta, etc. Minister autem acclamationem profert.

219. Sacerdos postea symbolum, iuxta rubricas, una cum ministro recitat.

220. Sequitur oratio universalis, quæ etiam in hac Missa dici potest, sacerdote intentiones proferente, ministro respondente.

Liturgia eucharistica

221. Antiphona ad offertorium omittitur. Minister corporale, purificatorium et calicem super altare deponit, nisi iam initio Missæ ibidem sint posita.

222. Depositio panis ac vini et aquæ infusio fiunt sicut in Missa cum populo, formulis adhibitis in Ordine Missæ assignatis. Post depositionem panis et vini sacerdos lavat manus, stans ad latus altaris, ministro aquam fundente.

223. Orationem super oblata et Precem eucharisticam sacerdos profert, servato ritu pro Missa cum populo descripto.

224. Oratio dominica cum suo embolismo dicitur sicut in Missa cum populo.

225. Expleta acclamatione in fine embolismi, sacerdos dicit orationem Dómine Iesu Christe, qui dixísti; ac deinde subiungit: Pax Dómini sit semper vobíscum, cui minister respondet: Et cum spíritu tuo. Pro opportunitate autem sacerdos dat pacem ministro.

226. Deinde, dum dicit Agnus Dei cum ministro, sacerdos frangit hostiam super patenam. Expleto Agnus Dei, facit immixtionem, dicens secreto: Hæc commíxtio.

227. Post immixtionem, sacerdos dicit secreto orationem Dómine Iesu Christe, Fili Dei vivi vel Percéptio; deinde genuflectit, hostiam accipit et, si minister Communionem recipit, versus ad eum et hostiam aliquantulum elevatam super patenam tenens, dicit: Ecce Agnus Dei et cum ipso semel subdit: Dómine, non sum dignus. Deinde, ad altare conversus, Corpus Christi sumit. Si vero minister Corpus Christi non participat, facta genuflexione, sacerdos hostiam accipit et, ad altare conversus, semel dicit secreto: Dómine, non sum dignus, et Corpus Christi sumit. Sumptio Sanguinis Christi fit ut in Ordine Missæ cum populo describitur.

228. Antequam Communionem det ministro, celebrans dicit antiphonam ad Communionem.

229. Purificatio calicis fit ad latus altaris. Deinde calix potest aut ad abacum a ministro deferri, aut in altari, ut initio, poni.

230. Purificatione calicis expleta, sacerdos aliquam pausam silentii servare potest; postea vero dicit orationem post Communionem.

Ritus conclusionis

231. Ritus conclusionis perficiuntur sicut in Missa cum populo, omisso tamen *Ite, missa est*.

IV. QUÆDAM NORMÆ GENERALIORES PRO OMNIBUS FORMIS MISSÆ

De veneratione altaris et libri Evangeliorum

232. Iuxta morem in liturgia traditum, veneratio altaris et libri Evangeliorum osculo perficitur. Attamen, ubi huiusmodi signum plene non congruit cum traditionibus aut ingenio alicuius regionis, ibi est Conferentiæ Episcopalis aliud signum statuere in vicem illius adhibendum, hac de re certiore facta Sede Apostolica.

De genuflexione et inclinatione

233. Tres genuflexiones fiunt in Missa, hoc est: post elevationem hostiæ, post elevationem calicis, et ante Communionem.

Si vero tabernaculum cum Sanctissimo Sacramento sit in presbyterio, genuflectitur etiam ante et post Missam, et quoties quis ante Sacramentum transit.

234. Duæ species inclinationum habentur: capitis et corporis:

a) Inclinatio capitis fit cum tres Divinæ Personæ simul nominantur, et ad nomen Iesu, B. Mariæ Virginis et Sancti in cuius honorem dicitur Missa.

b) Inclinatio corporis, seu inclinatio profunda, fit: ad altare, si tabernaculum cum SS. Sacramento non adsit; ad orationes *Munda cor meum* et *In spíritu humilitátis*; in symbolo ad verba *Et incarnátus est*; in Canone romano ad verba *Súpplices te rogámus*. Eadem inclinatio fit a diacono, cum petit benedictionem ante proclamationem Evangelii. Sacerdos insuper parum se inclinat cum, in consecratione, verba Domini profert.

De incensatione

235. Incensum ad libitum adhiberi potest in qualibet forma Missæ:
a) durante processione ingressus;
b) initio Missæ, ad altare thurificandum;
c) ad processionem et ad proclamationem Evangelii;
d) ad offertorium, ad thurificanda oblata, altare, sacerdotem et populum;
e) ad elevationem hostiæ et calicis post consecrationem.

236. Sacerdos incensum in thuribulum imponit, illudque benedicit signo crucis, nihil dicens.

Incensatio altaris fit hoc modo:

a) Si altare est a pariete seiunctum, sacerdos illud circumeundo incensat.

b) Si altare non est a pariete seiunctum, sacerdos transeundo incensat primo partem dexteram, deinde partem sinistram altaris.

Crux si est super altare vel apud ipsum, thurificatur ante altare; si vero est post altare, sacerdos eam incensat cum transit ante ipsam.

De purificatione

237. Quoties aliquod fragmentum hostiæ digitis adhæserit, præcipue post fractionem vel fidelium Communionem, sacerdos digitos super patenam abstergeat vel pro necessitate abluat. Similiter fragmenta, si quæ extra patenam sint, colligat.

238. Vasa sacra purificantur a sacerdote vel a diacono post Communionem vel post Missam, quantum fieri potest ad abacum. Purificatio calicis fit cum vino et aqua, vel cum aqua tantum, quæ ab ipso sacerdote vel diacono sumitur. Patena de more purificatorio detergeatur.

239. Si hostia vel aliqua particula dilabatur, reverenter accipiatur; si quid vero Sanguinis fundatur, locus ubi ceciderit aqua lavetur, et hæc aqua postea in sacrarium mittatur.

De Communione sub utraque specie

240. Formam ratione signi pleniorem habet sacra Communio cum fit sub utraque specie. In ea enim forma signum eucharistici convivii perfectius elucet, et clarius exprimitur voluntas qua novum et æternum testamentum in Sanguine Domini ratum habetur, necnon ratio inter convivium eucharisticum et convivium eschatologicum in regno Patris.[62]

[62] Cf. S. Congr. Rituum, Instructio *Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, n. 32: A.A.S. 59 (1967) p. 558.

241. Curent sacri pastores fidelibus, qui ritum participant, vel ei intersunt, aptiore quo fieri potest modo doctrinam catholicam de forma sacræ Communionis in mentem revocare iuxta Concilium Tridentinum. In primis christifideles moneant fidem catholicam docere etiam sub altera tantum specie totum atque integrum Christum verumque sacramentum sumi, ac propterea, quod ad fructum attinet, nulla gratia necessaria ad salutem eos defraudari qui unam speciem solam recipiant.[63]

Doceant insuper, Ecclesiam potestatem habere in Sacramentorum dispensatione, salva eorum substantia, statuendi vel mutandi quæ ipsorum venerationi vel suscipientium utilitati pro rerum, temporum et locorum varietate magis expedire iudicaverit.[64] Simul tamen fideles moneantur ut sacrum ritum, quo signum eucharistici convivii plenius elucet, impensius participare velint.

242. De iudicio Episcopi, et debita catechesi præmissa, communio calicis permittitur in sequentibus casibus: [65]

1) neophytis adultis in Missa quæ Baptismum subsequitur; confirmatis adultis in Missa suæ Confirmationis; baptizatis qui in Ecclesiæ communionem recipiuntur;

2) sponsis in Missa sui Matrimonii;

3) ordinatis in Missa suæ Ordinationis;

4) abbatissæ, in Missa suæ benedictionis; virginibus, in Missa suæ consecrationis; professis eorumque parentibus, propinquis et confratribus, in Missa primæ, renovatæ aut perpetuæ religiosæ professionis, dummodo vota intra Missam emittant aut renovent;

5) coadiutoribus missionariis laicis, in Missa qua modo publico mittuntur; necnon aliis, in Missa in qua missionem ecclesiasticam accipiunt;

6) in administratione Viatici, infirmo et omnibus astantibus, cum Missa ad normam iuris in domo infirmi celebratur;

7) diacono, subdiacono et ministris, officium suum implentibus in Missa cum cantu;

8) cum concelebratio fit:

a) omnibus qui in eadem concelebratione vero ministerio liturgico funguntur, etiam laicis, necnon omnibus seminariorum alumnis qui ei intersunt;

b) in suis autem ecclesiis vel oratoriis, etiam omnibus membris Institutorum consilia evangelica profitentium atque aliarum Socie-

[63] Cf. Conc. Trid., Sess. XXI, Decr. de Communione eucharistica, c. 1-3: *Denz.* 929-932 (1725-1729).

[64] Cf. *ibid.*, c. 2: *Denz.* 931 (1728).

[65] S. Congr. Rituum, Instructio *Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, n. 32: A.A.S. 59 (1967) pp. 558-559.

tatum in quibus per religiosa vota aut oblationem aut promissionem Deo se devovent; præterea omnibus qui in domo sodalium illorum Institutorum et Societatum die noctuque commorantur;

9) sacerdotibus, qui magnis celebrationibus intersunt et celebrare vel concelebrare non possunt;

10) omnibus qui exercitiis spiritualibus vacant, in Missa quæ, inter hæc exercitia, specialiter pro eiusmodi cœtu actuose participante celebratur; iis omnibus qui participant conventum alicuius cœtus pastoralis, in Missa quam in communi celebrant;

11) iis qui sub numeris 2 et 4 recensentur, in Missa suorum iubilæorum;

12) patrino, matrinæ, parentibus et coniugi necnon catechistis laicis baptizati adulti in Missa initiationis ipsius;

13) parentibus, familiaribus, necnon insignibus benefactoribus qui Missam sacerdotis novensilis participant;

14) sodalibus Communitatum, in Missa conventuali vel « Communitatis », ad normam n. 76 huius Institutionis.

243. Ad Communionem sub utraque specie distribuendam, parentur:

a) Si Communio calicis fit cum calamo, calami argentei pro celebrante et pro singulis communicandis, atque vas cum aqua ad calamos purificandos, et patena in qua calami deponantur.

b) Si cum cochleari Sanguis administratur, unum cochlear.

c) Si Communio sub utraque specie per intinctionem distribuitur, cavendum est ne hostiæ sint nimis tenues neque nimis parvæ, sed paulum spissiores solito, ut, Sanguine partim intinctæ, possint commode distribui.

1. Ritus Communionis sub utraque specie quando Communionem suscipientes directo e calice bibunt.

244. Si adest diaconus vel alius sacerdos assistens:

a) Celebrans sumit de more Corpus et Sanguinem Domini, cavens ut in calice satis Sanguinis remaneat pro Communionem suscepturis; et partem externam calicis purificatorio absterget.

b) Celebrans diacono calicem cum purificatorio tradit, ipse vero sumit patenam vel pyxidem cum hostiis; deinde celebrans et diaconus se sistunt ubi magis commode possint fidelibus Communionem præbere.

c) Singuli communicantes accedunt, debitam reverentiam faciunt, et stant coram celebrante. Celebrans hostiam elevando dicit: Corpus Christi, communicandus autem respondet: Amen, et a celebrante Corpus Christi accipit.

d) Communicandus deinde transit ad diaconum et stat coram eo.

Diaconus dicit: Sanguis Christi, communicandus respondet: Amen et diaconus porrigit ei purificatorium et calicem, quem communicandus ipse, pro opportunitate, manibus suis ori admovet. Communicandus, tenens manu sinistra purificatorium sub ore, attendens ne quid Sanguinis defluat, paulum e calice bibit, et postea recedit; diaconus autem partem externam calicis purificatorio absterget.

e) Si alii adsunt sub una tantum specie Sacramentum suscepturi, diaconus, postquam omnes qui sub utraque specie communicandi erant e calice biberunt, calicem super altare deponit. Celebrans vero fideles communicat ac postea redit ad altare. Quod de Sanguine remansit ipse, vel diaconus, sumit et purificationes de more peragit.

245. Si non adest diaconus neque alius sacerdos assistens:

a) Celebrans sumit de more Corpus et Sanguinem Domini, cavens ut in calice satis Sanguinis pro Communionem suscepturis remaneat; et partem externam calicis purificatorio absterget.

b) Celebrans deinde se sistit ubi magis commode possit Communionem præbere et Corpus Domini distribuit, more consueto, singulis sub utraque specie communicandis, qui accedunt, debitam reverentiam faciunt et stant coram celebrante, atque, Corpore Domini accepto, aliquantulum recedunt.

c) Postquam singuli Corpus Domini sumpserunt, celebrans pyxidem super altare deponit et calicem cum purificatorio accipit. Singuli calicem participaturi iterum ad celebrantem accedunt, et stant coram eo. Celebrans dicit: Sanguis Christi; communicandus respondet: Amen, et celebrans porrigit ei calicem cum purificatorio. Communicandus purificatorium tenens manu sinistra sub ore, attendens ne quid Sanguinis defluat, paulum e calice bibit et postea recedit. Celebrans partem externam calicis purificatorio absterget.

d) Communione calicis expleta, celebrans eum super altare deponit, et, si alii sunt sub una tantum specie communicandi, eos more consueto communicat, ac postea redit ad altare, quod de Sanguine remansit sumit et purificationes de more peragit.

2. Ritus Communionis sub utraque specie per intinctionem.

246. Si adest diaconus vel alius sacerdos assistens:

a) Celebrans huic tradit calicem cum purificatorio, ipse vero sumit patenam vel pyxidem cum hostiis; deinde celebrans cum diacono se sistit ubi magis commode possit Communionem præbere.

b) Singuli communicandi accedunt, debitam reverentiam faciunt et stant coram celebrante tenentes patinam sub ore. Celebrans partem hostiæ in calicem intingit et eam elevando dicit: Corpus et

Sanguis Christi; communicandus autem respondet: Amen, et a celebrante Sacramentum recipit, ac postea recedit.

c) Communio aliorum qui sub una tantum specie Sacramentum suscipiunt, sumptio Sanguinis qui remansit et purificationes fiunt ut supra dictum est.

247. Si non adest diaconus neque alius sacerdos assistens:

a) Celebrans, postquam Sanguinem Domini sumpsit, accipit pyxidem vel patenam cum hostiis inter digitos indicem et medium manus sinistræ, et calicem inter pollicem et indicem eiusdem manus, et se sistit ubi magis commode possit Communionem præbere.

b) Singuli communicandi accedunt, debitam reverentiam faciunt et stant coram celebrante, tenentes patinam sub ore. Celebrans partem hostiæ in calicem intingit et eam elevando dicit: Corpus et Sanguis Christi; communicandus autem respondet: Amen, a celebrante Sacramentum recipit, et recedit.

c) Licet etiam parvam mensam tobalea et corporali ornatam apud infimum gradum altaris vel apud cancellos apponere, super qua celebrans calicem deponat, ad distributionem Communionis faciliorem reddendam.

d) Communio aliorum qui sub una tantum specie Sacramentum suscipiunt, sumptio Sanguinis qui remansit et purificationes fiunt ut supra dictum est.

3. Ritus Communionis sub utraque specie cum calamo

248. Etiam celebrans utitur calamo ad Sanguinem Domini sumendum.

249. Si adest diaconus vel alius sacerdos assistens:

a) Ad Communionem Corporis Domini distribuendam, omnia fiunt, ut supra n. 244 b et c dictum est.

b) Deinde communicandus accedit ad diaconum et stat coram eo. Diaconus dicit: Sanguis Christi; communicandus respondet: Amen et calamum a ministro accipit, in calicem immittit atque paulum Sanguinis sumit. Extrahit postea calamum, attendens ne quid Sanguinis defluat et immittit in vas cum aqua, quod minister, apud diaconum stans, in manibus tenet, atque paulum aquæ hauriens calamum purificat, et eum in vase ab ipso ministro porrecto deponit.

250. Si non adest diaconus neque alius sacerdos assistens, ipse celebrans calicem singulis communicandis offert, ordine supra, pro Communione calicis, descripto (n. 245), et minister apud eum tenet vas cum aqua ad calamum purificandum.

4. Ritus Communionis sub utraque specie cum cochleari

251. Si adest diaconus vel alius sacerdos assistens, hic calicem manu sinistra sustentat et cochleari singulis communicandis, qui patinam sub ore tenent, Sanguinem Domini distribuit, dicens: *Sanguis Christi*, et attendens ne eorum labia aut linguam cochleari tangat.

252. Si non adest diaconus neque alius sacerdos assistens, ipse celebrans, postquam omnes sub utraque specie communicandi Corpus Domini receperunt, singulis etiam Sanguinem distribuit.

CAPUT V

DE ECCLESIARUM DISPOSITIONE ET ORNATU AD EUCHARISTIAM CELEBRANDAM

I. PRINCIPIA GENERALIA

253. Ad Eucharistiam celebrandam, populus Dei plerumque in ecclesiam congregatur vel, ea deficiente, in alium locum honestum qui sit tanto mysterio dignus. Ecclesiæ igitur, aliave loca, ad sacram actionem exsequendam et ad fidelium actuosam participationem obtinendam apta sint. Ædes sacræ insuper et res ad cultum divinum pertinentes vere sint dignæ, pulchræ, atque rerum supernarum signa et symbola.[66]

254. Proinde, Ecclesia nobile ministerium artium continenter quærit, et omnium gentium atque regionum artis significationes admittit.[67] Immo, sicut studet artis opera atque thesauros a sæculis anteactis tradita servare[68] et, quatenus opus est, novis necessitatibus aptare, nova cuiusque ætatis indoli consona promovere contendit.[69]

Quapropter in instituendis artificibus necnon in seligendis operibus in ecclesiam admittendis, vera artis præstantia exquiratur, quæ fidem et pietatem alat et cum veritate significationis et finis cui destinatur congruat.[70]

255. Præstat ecclesias sollemniter consecrari. Fideles autem ecclesiam cathedralem suæ diœceseos et suam ecclesiam debito honore prosequantur, et eas veluti signum spiritualis illius Ecclesiæ habeant, ad quam ædificandam et dilatandam ex professione sua christiana destinantur.

256. Ad sacras ædes recte exstruendas, reficiendas atque disponendas, omnes quorum interest Commissionem diœcesanam de sa-

[66] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, nn. 122-124; Decr. de Presbyterorum ministerio et vita, *Presbyterorum ordinis*, n. 5; S. Congr. Rituum, Instructio *Inter Œcumenici*, 26 sept. 1964, n. 90: A.A.S. 56 (1964) p. 897; Instructio *Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, n. 24: A.A.S. 59 (1967) p. 554.

[67] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 123.

[68] Cf. S. Congr. Rituum, Instructio *Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, n. 24: A.A.S. 59 (1967) p. 554.

[69] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, nn. 123, 129; S. Congr. Rituum, Instructio *Inter Œcumenici*, 26 sept. 1964, n. 13 *c*: A.A.S. 56 (1964) p. 880.

[70] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 123.

cra Liturgia et de Arte sacra consulant. Ordinarius autem loci eiusdem Commissionis consilio et adiutorio utatur, quando agitur de normis in hac re tradendis, aut de novarum ædium adumbrationibus approbandis aut de quibusdam quæstionibus nonnullius momenti diiudicandis.[71]

II. De ecclesiæ ordinatione ad sacram synaxim

257. Populus Dei, qui ad Missam congregatur, cohærentem et hierarchicam habet ordinationem, quæ diversis ministeriis diversaque actione pro singulis celebrationis partibus exprimitur. Generalis itaque dispositio ædis sacræ ea sit oportet quæ cœtus congregati imaginem quodammodo præ se ferat, atque congruam omnium ordinationem permittat necnon rectam muneris exsecutionem uniuscuiusque foveat.

Fideles atque schola cantorum locum obtinebunt, qui ipsorum actuosam participationem faciliorem reddat.[72]

Sacerdos autem eiusque ministri locum capient in presbyterio, seu in ea parte ecclesiæ, quæ ipsorum munus hierarchicum ostendat, in quo quisque respective orationi præsideat, verbum Dei annuntiet et altari ministret.

Hæc omnia, quamvis hierarchicam dispositionem et munerum diversitatem exprimere debeant, intimam tamen et cohærentem unitatem efficiant, qua unitas totius plebis sanctæ clare eluceat. Natura vero et pulchritudo loci universæque supellectilis pietatem foveant et sanctitatem mysteriorum quæ celebrantur ostendant.

III. De presbyterio

258. Presbyterium ab aula ecclesiæ opportune distinguatur aut per aliquam elevationem, aut per peculiarem structuram et ornatum. Talis autem amplitudinis sit, ut sacri ritus commode peragi possint.[73]

IV. De altari

259. Altare, in quo sacrificium crucis sub signis sacramentalibus præsens efficitur, est etiam mensa Domini, ad quam participandam in Missa populus Dei convocatur; atque centrum gratiarum actionis, quæ per Eucharistiam perficitur.[74]

71 Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 126.
72 Cf. S. Congr. Rituum, Instructio *Inter Œcumenici*, 26 sept. 1964, nn. 97-98: A.A.S. 56 (1964) p. 899.
73 Cf. *ibid.*, n. 91: A.A.S. 56 (1964) p. 898.
74 Cf. S. Congr. Rituum, Instructio *Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, n. 24: A.A.S. 59 (1967) p. 554.

260. Celebratio Eucharistiæ, in loco sacro, peragenda est super altare sive fixum sive mobile; extra locum sacrum vero, præsertim si ad modum actus fiat, etiam super mensam convenientem, peragi potest, retentis semper tobalea et corporali.

261. Altare fixum dicitur, si ita exstruatur ut cum pavimento cohæreat ideoque amoveri nequeat; mobile vero si transferri possit.

262. Altare maius exstruatur a pariete seiunctum, ut facile circumiri et in eo celebratio versus populum peragi possit. Eum autem occupet locum, ut revera centrum sit ad quod totius congregationis fidelium attentio sponte convertatur.[75]

Altare maius de more sit fixum et consecratum.

263. Iuxta traditum Ecclesiæ morem et significationem, mensa altaris fixi sit lapidea, et quidem ex lapide naturali. Attamen etiam alia materia digna, solida et affabre effecta, de iudicio Conferentiæ Episcopalis, adhiberi potest.

Stipites vero aut basis ad mensam sustentandam ex qualibet materia, dummodo sit digna et solida, confici possunt.

264. Altare mobile ex quibuslibet materiis nobilibus et solidis, atque usui liturgico, iuxta diversarum regionum traditiones et mores, convenientibus, exstrui potest.

265. Altaria tum fixa tum mobilia iuxta ritum Pontificalis Romani consecrantur; altaria tamen mobilia benedici tantum possunt. Nulla vero fit obligatio habendi petram consecratam in altari mobili aut in mensa, supra quam extra locum sacrum celebratio peragatur (cf. n. 260).

266. Usus includendi in altari consecrando, vel deponendi sub altari, reliquias Sanctorum, etsi non Martyrum, opportune servetur. Caveatur tamen ut de huiusmodi reliquiarum veritate certo constet.

267. Altaria minora numero sint pauciora et, in novis ecclesiis, in sacellis ab ecclesiæ aula aliquomodo seiunctis collocentur.[76]

[75] Cf. S. Congr. Rituum, Instructio *Inter Œcumenici*, 26 sept. 1964, n. 91: A.A.S. 56 (1964) p. 898.

[76] Cf. *ibid.*, n. 93: A.A.S. 56 (1964) p. 898.

V. De ornatu altaris

268. Ob reverentiam erga celebrationem memorialis Domini et erga convivium in quo Corpus et Sanguis Domini præbentur, super altare saltem una tobalea ponatur, quæ ad formam, mensuram et ornatum quod attinet cum ipsius altaris structura conveniat.

269. Candelabra, quæ pro singulis actionibus liturgicis, venerationis et festivæ celebrationis causa, requiruntur, aut super altare, aut circa ipsum, attenta structura tum altaris tum presbyterii, opportune collocentur, ita ut totum concinne componatur, neque fideles impediantur ab iis facile conspiciendis, quæ super altare aguntur vel deponuntur.

270. Item super altare vel prope ipsum crux habeatur, quæ a cœtu congregato bene conspiciatur.

VI. De sede pro celebrante et ministris, seu de loco præsidentiæ

271. Sedes celebrantis debet munus eius præsidendi cœtui atque orationem dirigendi significare. Proinde locus eius magis congruus est versus ad populum in vertice presbyterii, nisi ædis structura vel alia adiuncta id impediant, ex. gr. si propter nimiam distantiam communicatio inter sacerdotem et cœtum fidelium difficilis evadat. Omnis species throni vitetur. Sedes autem pro ministris loco magis apto in presbyterio collocentur, ut ipsi munus sibi concreditum facile implere possint.[77]

VII. De ambone, seu de loco e quo verbum Dei annuntiatur

272. Dignitas verbi Dei requirit ut in ecclesia locus congruus exsistat e quo annuntietur, et ad quem, inter liturgiam verbi, attentio fidelium sponte convertatur.[78]

Convenit ut generatim locus huiusmodi sit ambo stabilis et non simplex pluteus mobilis. Ambo, pro cuiusque ecclesiæ structura, ita dispositus esse debet, ut ministri a fidelibus bene conspici et audiri possint.

Ex ambone proferuntur lectiones, psalmus responsorius atque præconium paschale; item proferri possunt homilia et oratio universalis seu oratio fidelium.

Minus vero congruit ad ambonem ascendere commentatorem, cantorem aut moderatorem chori.

[77] Cf. *ibid.*, n. 92: A.A.S. 56 (1964) p. 898.
[78] Cf. *ibid.*, n. 96: A.A.S. 56 (1964) p. 899.

VIII. De locis fidelium

273. Loca fidelium congrua cura disponantur, ut ipsi oculis et animo sacras celebrationes debite participare possint. Expedit ut de more scamna seu sedilia ad eorum usum ponantur. Consuetudo tamen personis quibusdam privatis sedes reservandi reprobanda est.[79] Sedilia autem seu scamna ita disponantur, ut fideles corporis habitus a diversis celebrationis partibus requisitos facile sumere possint et expedite ad sacram Communionem recipiendam accedere valeant.

Caveatur ut fideles sive sacerdotem sive alios ministros non tantum videre, sed etiam, hodiernis instrumentis technicis adhibitis, commode audire valeant.

IX. De loco scholæ et organi vel aliorum instrumentorum musicorum

274. Schola cantorum, attenta cuiusque ecclesiæ dispositione, ita collocetur, ut clare appareat eius natura, eam nempe fidelium communitatis congregatæ partem esse, et peculiare munus agere; eius ministerii liturgici exsecutio facilior evadat; singulis eius sodalibus plena in Missa participatio, idest participatio sacramentalis, commode permittatur.[80]

275. Organum autem aliaque instrumenta musica legitime probata apto loco collocentur, ut tum scholæ tum populo cantanti subsidio esse possint, atque, si sola pulsentur, commode ab omnibus audiri queant.

X. De sanctissima Eucharistia asservanda

276. Illud valde commendandum est, locum sanctissimæ Eucharistiæ asservandæ exstare in sacello ad privatam fidelium adorationem et precationem idoneo.[81] Quod si hoc fieri non potest, pro cuiusque ecclesiæ structura et iuxta legitimas locorum consuetudines, Sacramentum ponatur aut in aliquo altari aut extra altare in parte ecclesiæ pernobili et rite ornata.[82]

[79] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 32; S. Congr. Rituum, Instructio *Inter Œcumenici*, 26 sept. 1964, n. 98: A.A.S. 56 (1964) p. 899.

[80] S. Congr. Rituum, Instructio *Musicam sacram*, 5 martii 1967, n. 23: A.A.S. 59 (1967) p. 307.

[81] S. Congr. Rituum, Instructio *Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, n. 53: A.A.S. 59 (1967) p. 568.

[82] Cf. *ibid.*, n. 54: A.A.S. 59 (1967) p. 568; Instructio *Inter Œcumenici*, 26 sept. 1964, n. 95: A.A.S. 56 (1964) p. 898.

277. Sanctissima Eucharistia asservetur in unico tabernaculo solido atque inviolabili. Quare, de more, in singulis ecclesiis, unicum tabernaculum habeatur.[83]

XI. DE IMAGINIBUS FIDELIUM VENERATIONI PROPOSITIS

278. Domini, B. Mariæ Virginis et Sanctorum imagines, iuxta antiquissimam Ecclesiæ traditionem, in ædibus sacris fidelium venerationi legitime proponuntur. Caveatur tamen, hinc ne eorum numerus nimis augeatur, hinc ut earum dispositio debito ordine fiat, ne fidelium attentionem ab ipsa celebratione avocent.[84] Unius autem eiusdemque Sancti plus quam una imago ne habeatur. Generatim in ornamento et dispositione ecclesiæ pietati totius communitatis prospiciatur.

XII. DE GENERALI LOCI SACRI DISPOSITIONE

279. Ornatus ecclesiæ ad nobilem ipsius simplicitatem conferat, potius quam ad pompam. In elementis autem seligendis quæ ad ornatum pertinent, rerum veritas curetur, atque eo contendatur, ut ad fidelium institutionem conferat et ad dignitatem totius loci sacri.

280. Apta ecclesiæ eiusque adiunctorum dispositio, quæ necessitatibus nostræ ætatis opportune respondeat, requirit ut non ea solummodo curentur quæ ad sacras actiones celebrandas directius pertineant, sed ut ea quoque prævideantur, quæ ad fidelium convenientem commoditatem tendunt, quæque in locis ubi cœtus congregantur habitualiter prævideri solent.

[83] Cf. S. Congr. Rituum, Instructio *Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, n. 52: A.A.S. 59 (1967) p. 568; Instructio *Inter Œcumenici*, 26 sept. 1964, n. 95: A.A.S. 56 (1964) p. 898; S. Congr. de Sacramentis, Instructio *Nullo umquam tempore*, 28 maii 1938, n. 4: A.A.S. 30 (1938) pp. 199-200.

[84] Cfr. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 125.

CAPUT VI

DE IIS QUÆ AD MISSÆ CELEBRATIONEM REQUIRUNTUR

I. De pane et vino ad Eucharistiam celebrandam

281. Exemplum Christi secuta, Ecclesia panem et vinum cum aqua ad celebrandum dominicum convivium semper adhibuit.

282. Panis ad Eucharistiam celebrandam debet esse triticeus, iuxta traditionem totius Ecclesiæ, et azymus iuxta traditionem Ecclesiæ latinæ.

283. Ratio signi postulat ut materia celebrationis eucharisticæ revera ut cibus appareat. Expedit ergo ut panis eucharisticus, quamvis azymus et forma tradita confectus, tali modo efficiatur, ut sacerdos in Missa cum populo celebrata revera hostiam frangere possit in diversas partes, easque saltem aliquibus fidelibus distribuere. Parvæ tamen hostiæ minime excluduntur, quando numerus sacram Communionem sumentium aliæque rationes pastorales id exigunt. Gestus autem fractionis panis, quo simpliciter Eucharistia designabatur tempore apostolico, apertius manifestabit vim et momentum signi unitatis omnium in uno pane, et caritatis ex eo quod unus panis inter fratres distribuitur.

284. Vinum pro celebratione eucharistica debet esse ex genimine vitis (cf. Lc 22, 18), naturale et merum, idest extraneis substantiis non admixtum.

285. Sedula cura caveatur ut panis et vinum ad Eucharistiam destinata perfecto statu conserventur; id est, caveatur ne vinum acescat, neve panis corrumpatur vel nimis durus fiat, ita ut difficulter frangi possit.

286. Si post consecrationem aut cum Communionem sumit, sacerdos animadvertat vinum non fuisse infusum, sed aquam, deposita aqua in aliquo vase, vinum cum aqua infundat in calicem, illud consecret, partem narrationis dicens quæ ad consecrationem calicis pertinet, quin tamen teneatur iterum panem consecrare.

II. De sacra supellectile in genere

287. Sicut pro ecclesiis ædificandis, ita et pro sacra supellectile universa, Ecclesia genus artis cuiusque regionis admittit, et eas aptationes recipit, quæ cum singularum gentium ingenio et traditionibus congruant, dummodo omnia usui ad quem ipsa sacra supellex destinatur apte respondeant.[85]

Etiam in hac parte sedulo curetur nobilis illa simplicitas, quæ cum arte vera optime copulatur.

288. In seligendis materiis pro sacra supellectile, præter eas quæ usu traditæ sunt, eæ quoque admitti possunt quæ, iuxta mentem nostræ ætatis, nobiles æstimantur, durabiles sunt et usui sacro bene accommodantur. Qua de re iudex erit Conferentia Episcopalis pro singulis regionibus.

III. De vasis sacris

289. Inter ea quæ ad Missam celebrandam requiruntur, speciali honore habentur vasa sacra, et inter hæc calix et patena, quibus vinum et panis offeruntur, consecrantur et sumuntur.

290. Vasa sacra ex materiis solidis et, secundum communem æstimationem cuiusque regionis, nobilibus conficiantur. De qua re iudicabit Conferentia Episcopalis. Præferantur tamen materiæ quæ facile non frangantur neque corrumpantur.

291. Calices aliaque vasa, quæ ad recipiendum Sanguinem Domini destinata sunt, cuppam habeant ex tali materia confectam, quæ liquida non absorbeat. Pes vero ex aliis materiis solidis et dignis confici potest.

292. Vasa sacra, ad hostias recipiendas destinata, uti patena, pyxis, theca, ostensorium et alia huiusmodi, etiam ex aliis materiis, in qualibet regione magis æstimatis, ex. gr. ebure aut aliquibus lignis durioribus, confici possunt, dummodo usui sacro aptæ sint.

293. Ad hostias consecrandas unica patena amplior convenienter adhiberi potest, in qua ponatur panis tum pro celebrante tum pro ministris et fidelibus.

294. Vasa sacra ex metallo confecta interius plerumque inaurentur, si ex metallo conflata sint quod robiginem producat; si vero

[85] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 128; S. Congr. Rituum, Instructio *Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, n. 24: A.A.S. 59 (1967) p. 854.

sint ex metallo robigine immuni et auro nobiliore conflata, inauratura non est necessaria.

295. Ad formam vasorum sacrorum quod attinet, artificis est ea opportuniore modo conficere, qui moribus respondeat singularum regionum, dummodo ad usum liturgicum, ad quem destinantur, singula vasa sint apta.

296. Quoad vasorum sacrorum benedictionem vel consecrationem, serventur ritus in libris liturgicis præscripti.

IV. De sacris vestibus

297. In Ecclesia, quæ est Corpus Christi, non omnia membra eodem munere funguntur. Hæc diversitas ministeriorum in cultu sacro peragendo exterius manifestatur diversitate sacrarum vestium, quæ proinde signum exstare debent muneris cuique ministro proprii. Eædem tamen sacræ vestes ad decorem quoque ipsius actionis sacræ conferant oportet.

298. Vestis sacra omnibus ministris cuiusvis gradus communis est alba, circa lumbos cingulo astringenda, nisi tali modo confecta sit, ut corpori adhæreat etiam sine cingulo. Antequam vero alba assumatur, si hæc habitum communem circa collum perfecte non cooperit, amictus adhibeatur. Alba cum superpelliceo commutari potest; non tamen quando planeta, dalmatica vel tunica induendæ sunt, aut quando stola adhibetur loco planetæ vel dalmaticæ.

299. Sacerdotis celebrantis vestis propria, in Missa aliisque sacris actionibus quæ cum Missa directo conectuntur, est planeta seu casula, nisi aliud caveatur, super albam et stolam induenda.

300. Diaconi vestis propria est dalmatica, super albam et stolam induenda.

301. Subdiaconus tunicam defert, quæ super albam induitur.

302. Stola defertur a sacerdote circa collum et ante pectus pendens; a diacono vero ab humero sinistro per transversum super pectus ducitur ad partem dexteram corporis, ibique retinetur.

303. Pluviale, seu cappa pluvialis, assumitur a sacerdote in processionibus aliisque actionibus sacris, iuxta rubricas proprias singulorum rituum.

304. Ad formam sacrarum vestium quod attinet, Conferentiæ Episcopales possunt definire et proponere Apostolicæ Sedi aptatio-

nes, quæ necessitatibus et moribus singularum regionum respondeant.[86]

305. Ad sacras vestes conficiendas, præter traditas materias, fibræ naturales cuiusque loci propriæ adhiberi possunt, necnon aliquæ fibræ artificiales, quæ respondeant dignitati actionis sacræ et personæ. De qua re iudicabit Conferentia Episcopalis.[87]

306. Decet pulchritudinem et nobilitatem cuiusque vestis non ex abundantia ornamentorum quæ superadduntur exquiri, sed e materia quæ adhibeatur et a forma. Ornamenta autem figuras seu imagines vel symbola præbeant, quæ usum sacrum indicent, remotis iis quæ usum sacrum dedeceant.

307. Diversitas colorum in sacris vestibus eo contendit, ut hinc proprietas mysteriorum fidei celebrandorum, hinc sensus progredientis vitæ christianæ, decursu anni liturgici, efficacius etiam exterius exprimatur.

308. Ad colorem sacrarum vestium quod attinet, servetur usus traditus, nempe:

a) Color albus adhibetur in Officiis et Missis temporis paschalis et Nativitatis Domini; insuper in festis et memoriis Domini, quæ non sint de eius Passione, in festis et memoriis beatæ Mariæ Virginis, SS. Angelorum, Sanctorum non Martyrum, in festo Omnium Sanctorum (1 nov.), S. Ioannis Baptistæ (24 iunii), S. Ioannis Evangelistæ (27 dec.), Cathedræ S. Petri (22 febr.) et Conversionis S. Pauli (25 ian.).

b) Color ruber adhibetur in dominica Passionis et feria VI Hebdomadæ sanctæ, in dominica Pentecostes, in celebrationibus Passionis Domini, in festis nataliciis Apostolorum et Evangelistarum et in celebrationibus Sanctorum Martyrum.

c) Color viridis adhibetur in Officiis et Missis temporis « per annum ».

d) Color violaceus adhibetur tempore Adventus et Quadragesimæ. Assumi potest etiam in Officiis et Missis defunctorum.

e) Color niger adhiberi potest in Missis defunctorum.

f) Color rosaceus adhiberi potest in dominicis Gaudéte (III Adventus) et Lætáre (IV in Quadragesima).

[86] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 128.
[87] Cf. *ibid.*

Conferentiæ tamen Episcopales possunt definire et proponere Apostolicæ Sedi aptationes, quæ necessitatibus et ingenio populorum respondeant.

309. Diebus sollemnioribus adhiberi possunt sacræ vestes nobiliores, etsi non sint coloris diei.

310. Missæ votivæ dicuntur cum colore convenienti Missæ quæ celebratur aut etiam cum colore diei vel temporis proprio; Missæ autem ad diversa cum colore proprio vel diei vel temporis.

V. De aliis rebus ad usum ecclesiæ destinatis

311. Præter vasa sacra aut vestes sacras, pro quibus aliqua peculiaris materia statuitur, alia supellex, quæ aut ipsi usui liturgico destinatur aut quolibet alio modo in ecclesiam admittitur, digna sit atque respondens fini cui unaquæque res destinatur.

312. Sedulo contendatur ut etiam in rebus minoris momenti artis postulata opportune serventur, et nobilis semper simplicitas cum munditie societur.

CAPUT VII

DE MISSA EIUSQUE PARTIBUS ELIGENDIS

313. Efficacitas pastoralis celebrationis profecto augebitur, si textus lectionum, orationum et cantuum necessitatibus et præparationi animi et ingenio participantium apte, quantum fieri potest, respondebunt. Quod obtinetur congrue adhibita multiplici facultate electionis, quæ infra describitur.

Sacerdos proinde, in ordinanda Missa, ad commune bonum spirituale cœtus, potius quam ad suum ingenium attendet. Memor sit insuper huiusmodi electionem partium concordi ratione esse faciendam cum ministris aliisque partem aliquam in celebratione exercentibus, fidelibus minime exclusis, in iis quæ ad ipsos magis directo spectant.

Cum vero multiplex afferatur facultas seligendi diversas Missæ partes, necesse est ut ante celebrationem diaconus, lectores, psalmista, cantor, commentator, schola, unusquisque pro sua parte, probe sciant quinam textus ad se spectans adhibeatur, nihilque ex tempore quodammodo eveniat. Harmonica enim ordinatio et exsecutio rituum multum confert ad componendos fidelium animos ad Eucharistiam participandam.

I. De Missa eligenda

314. In sollemnitatibus, sacerdos sequi tenetur calendarium ecclesiæ in qua celebrat.

315. In dominicis, in feriis Adventus, Nativitatis, Quadragesimæ et Paschæ, in festis et memoriis obligatoriis:

a) si Missa celebratur cum populo, sacerdos sequatur calendarium ecclesiæ in qua celebrat;

b) si Missa celebratur sine populo, sacerdos eligere potest aut calendarium ecclesiæ aut calendarium proprium.

316. In memoriis ad libitum:

a) In feriis Adventus a die 17 ad 24 decembris, infra octavam Nativitatis et in feriis Quadragesimæ, exceptis feriis IV Cinerum et Hebdomadæ sanctæ, sacerdos dicit Missam de die liturgico occurrente; de memoria autem in calendario generali eo die forte inscripta sumere potest collectam, dummodo non occurrat feria IV Cinerum aut feria Hebdomadæ sanctæ.

b) In feriis Adventus ante diem 17 decembris, in feriis temporis Na-

tivitatis et Paschæ, sacerdos eligere potest aut Missam de feria, aut Missam de Sancto, vel de uno e Sanctis quorum fiat memoria, aut Missam de aliquo Sancto eo die in Martyrologio inscripto.

c) In feriis per annum, sacerdos eligere potest aut Missam de feria, aut Missam de memoria ad libitum forte occurrente, aut Missam de aliquo Sancto eo die in Martyrologio inscripto, aut Missam ad diversa vel votivam.

Si celebrat cum populo, sacerdos imprimis bono spirituali fidelium studebit, et cavebit ne iis suam propensionem imponat. Curabit præcipue ne frequentius et sine sufficienti causa lectiones omittat singulis diebus in lectionario feriali assignatas: Ecclesia enim cupit ut ditior mensa verbi Dei paretur fidelibus.[88]

Ob eandem causam moderate sumet Missas defunctorum: quælibet enim Missa tam pro vivis quam pro defunctis offertur, et in omni Prece eucharistica memoria defunctorum habetur.

Ubi autem fidelibus cordi sunt memoriæ ad libitum beatæ Mariæ Virginis vel Sanctorum, una saltem Missa de his celebretur, ut satisfiat legitimæ eorum pietati.

Cum vero facultas datur eligendi inter memoriam calendario generali inscriptam et memoriam calendario diœcesano aut religioso insertam, præoptetur, ceteris paribus et iuxta traditionem, memoria particularis.

II. De Missæ partibus eligendis

317. In seligendis textibus diversarum partium Missæ tum de Tempore tum de Sanctis, serventur normæ quæ sequuntur.

De lectionibus

318. Diebus dominicis et festivis assignantur tres lectiones, sc. Prophetæ, Apostoli et Evangelii, quibus populus christianus ad perennitatem operis salutis, secundum mirabilem disciplinam divinam, educatur.

Valde ergo optandum est ut tres lectiones revera fiant; attamen, propter rationes ordinis pastoralis et ex decreto Conferentiæ Episcopalis, alicubi permittitur usus duarum tantum lectionum. Quando tamen electio facienda est inter duas priores lectiones, normæ præ oculis habeantur in lectionario propositæ, necnon consilium ducendi fideles ad altiorem cognitionem Scripturarum; minime vero attendendum erit tantummodo ad electionem textus brevioris aut facilioris.

[88] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 51.

319. In lectionario feriali, lectiones proponuntur pro singulis diebus cuiusque hebdomadæ per universum cursum anni: proinde hæ lectiones plerumque sumentur, diebus quibus sunt assignatæ, nisi occurrat sollemnitas vel festum.

Si tamen aliquando lectio continua in hebdomada intermittitur ob aliquod festum vel aliquam peculiarem celebrationem, sacerdoti licebit, præ oculis habita ordinatione lectionum totius hebdomadæ, aut partes omittendas una cum aliis componere aut statuere quinam textus aliis præferendi sint.

In Missis pro peculiaribus cœtibus, sacerdoti licebit textus peculiari celebrationi aptiores eligere, dummodo ex approbati lectionarii textibus seligantur.

320. Peculiaris insuper selectio textuum sacræ Scripturæ datur pro Missis, in quas aliqua Sacramenta vel Sacramentalia inseruntur, aut quæ pro quibusdam specialibus rerum adiunctis celebrantur.

Huiusmodi lectionaria ideo statuta sunt, ut per aptiorem verbi Dei auditionem fideles ad mysterium quod participant plenius percipiendum ducantur, et ad incensiorem amorem verbi Dei instituantur.

Textus proinde, qui in cœtu liturgico proferuntur, determinandi sunt præ oculis habitis tum congrua ratione pastorali tum eligendi facultate in hac re facta.

De orationibus

321. Plurimæ præfationes, quibus Missale Romanum ditatur, eo spectant ut argumentum gratiarum actionis in Prece eucharistica variis modis explicetur, et variæ rationes mysterii salutis pleniore luce proponantur.

322. Electio inter Preces eucharisticas his normis opportune regitur:

a) Prex eucharistica prima, seu Canon Romanus, qui semper adhiberi potest, opportunius dicitur diebus quibus assignantur Communicántes propria, aut in Missis quæ Hanc ígitur propriis ditantur, necnon in festis Apostolorum et Sanctorum, quorum mentio fit in ipsa Prece; itemque diebus dominicis, nisi, ob rationes pastorales, præferatur alia Prex eucharistica.

b) Prex eucharistica secunda, ob peculiares ipsius notas, opportunius sumitur diebus infra hebdomadam, vel in peculiaribus rerum adiunctis.

Quamvis præfatione propria instructa sit, adhiberi potest etiam

cum aliis præfationibus, cum iis præsertim quæ mysterium salutis compendiose repræsentant, v. gr. cum præfationibus de dominicis per annum aut cum præfationibus communibus.

Quando Missa pro aliquo defuncto celebratur, adhiberi potest peculiaris formula, suo loco, nempe ante Meménto étiam proposita.

c) Prex eucharistica tertia cum qualibet præfatione dici potest. Eius usus præferatur diebus dominicis et festis.

In hac Prece adhiberi potest peculiaris formula pro defuncto, suo loco inserenda, nempe post verba: Omnes fílios tuos ubíque dispérsos, tibi, clemens Pater, miserátus coniúnge.

d) Prex eucharistica quarta præfationem immutabilem habet et summarium plenius historiæ salutis præbet. Adhiberi potest quando Missa præfatione propria caret, et opportunius dicitur in cœtu fidelium, qui cognitione altiore sacræ Scripturæ pollent.

In hanc Precem, ratione structuræ, inseri nequit peculiaris formula pro defuncto.

e) Prex eucharistica præfatione propria instructa adhiberi potest, eadem præfatione retenta, etiam quando in Missa sumenda est præfatio de tempore.

323. In qualibet Missa, nisi aliter notetur, dicuntur orationes ipsi Missæ propriæ.

In Missis tamen de memoriis, dicitur collecta vel propria vel de Communi; orationes vero super oblata et post Communionem, nisi sint propriæ, sumi possunt aut e Communi aut e feriis temporis currentis.

In feriis autem per annum, præter orationes dominicæ præcedentis, sumi possunt vel orationes alius dominicæ per annum, vel una ex orationibus ad diversa, quæ in missali recensentur. Semper tamen licebit ex iisdem Missis etiam solam collectam adhibere.

Hoc modo amplior copia præbetur textuum, quibus non tantum facultas fit renovandi continue argumenta precationis cœtus liturgici, sed etiam eandem precationem opportune aptandi necessitatibus fidelium, Ecclesiæ et mundi. In potioribus tamen anni temporibus, hæc accommodatio iam fit per orationes iisdem temporibus proprias, in missali, pro singulis feriis, exstantes.

De cantibus

324. In eligendis cantibus inter lectiones occurrentibus, necnon cantibus ad introitum, ad offertorium et ad communionem, normæ serventur, quæ suis locis statuuntur.

De peculiaribus facultatibus

325. Præter facultates eligendi quosdam textus aptiores, de quibus in numeris præcedentibus, facultas fit Conferentiis Episcopalibus, in peculiaribus adiunctis, aliquas aptationes indicandi ad lectiones quod attinet, ea tamen lege, ut textus seligantur e lectionario rite approbato.

CAPUT VIII

DE MISSIS ET ORATIONIBUS AD DIVERSA ET VOTIVIS, ET DE MISSIS DEFUNCTORUM

I. De Missis et orationibus ad diversa et votivis

326. Quoniam liturgia Sacramentorum et Sacramentalium id efficit ut fidelibus bene dispositis omnis fere eventus vitæ sanctificetur gratia divina manante ex mysterio paschali,[89] et quoniam Eucharistia est sacramentum sacramentorum, missale suppeditat exempla Missarum et orationum, quæ in diversis occasionibus vitæ christianæ adhiberi possunt pro necessitatibus totius mundi aut Ecclesiæ universæ vel localis.

327. Perspecta ampliore facultate eligendi lectiones et orationes, expedit ut Missæ ad diversa moderate, idest quando opportunitas id exigit, adhibeantur.

328. In omnibus Missis ad diversa, nisi aliter expresse caveatur, licet adhibere lectiones feriales, necnon cantus inter ipsas occurrentes, si cum celebratione conveniant.

329. Missæ ad diversa triplicis sunt generis:

a) Missæ rituales, quæ cum celebratione quorundam Sacramentorum vel Sacramentalium conectuntur.

b) Missæ pro variis necessitatibus, quæ assumuntur quibusdam in rerum adiunctis, sive interdum sive statis temporibus occurrentibus.

c) Missæ votivæ, pro fidelium pietate libere eligendæ, de mysteriis Domini aut in honorem B. Mariæ Virginis et Sanctorum.

330. Missæ rituales prohibentur in dominicis Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, in sollemnitatibus et in feriis IV Cinerum et Hebdomadæ sanctæ, servatis insuper normis quæ in libris ritualibus vel in ipsis Missis exponuntur.

331. E Missis pro variis necessitatibus, ab auctoritate competenti seligi possunt Missæ pro supplicationibus, quæ decursu anni a Conferentia Episcopali statuentur.

[89] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 61.

332. Occurrente aliqua graviore necessitate vel utilitate pastorali, Missa ipsis conveniens celebrari potest, de mandato vel licentia Ordinarii loci, omnibus diebus, exceptis sollemnitatibus, dominicis Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, et feriis IV Cinerum et Hebdomadæ sanctæ.

333. Diebus quibus occurrit memoria obligatoria aut feria Adventus, Nativitatis et Paschæ, in quibus Missæ votivæ prohibentur, si qua vera necessitas vel utilitas pastoralis id postulet, in celebratione cum populo adhiberi possunt Missæ huic necessitati vel utilitati respondentes, de iudicio rectoris ecclesiæ vel ipsius sacerdotis celebrantis.

334. In feriis per annum in quibus occurrunt memoriæ ad libitum vel fit Officium de feria, licet celebrare quamlibet Missam vel adhibere quamlibet orationem ad diversa, exceptis tamen Missis ritualibus.

II. De Missis defunctorum

335. Sacrificium eucharisticum Paschatis Christi pro defunctis offert Ecclesia ut, inter se communicantibus omnibus Christi membris, quæ aliis impetrent spiritualem opem, aliis afferant spei solacium.

336. Inter Missas defunctorum primum locum tenet Missa exsequialis, quæ celebrari potest omnibus diebus, exceptis sollemnitatibus de præcepto et dominicis Adventus, Quadragesimæ et Paschæ.

337. Missa defunctorum post acceptum mortis nuntium, vel in ultima sepultura defuncti, vel in primo anniversario die, celebrari potest etiam diebus quibus occurrit memoria obligatoria aut feria quæ non sit IV Cinerum aut Hebdomadæ sanctæ.

Aliæ Missæ defunctorum, seu Missæ « cotidianæ » iisdem diebus celebrari possunt, quibus permittuntur Missæ votivæ, dummodo pro defunctis revera applicentur.

338. In Missis exsequialibus habeatur de more brevis homilia, secluso tamen quovis genere laudationis funebris. Homilia etiam in ceteris Missis defunctorum cum populo suadetur.

339. Incitentur fideles, præsertim e familia defuncti, ut per sacram Communionem sacrificium eucharisticum pro defuncto oblatum participent.

340. Si Missa exsequialis directo conectitur cum ritu exsequiarum, dicta oratione post Communionem, et omisso ritu conclusionis, fit

ritus ultimæ commendationis seu valedictionis; qui ritus nonnisi præsente cadavere celebratur.

341. In ordinandis ac seligendis iis partibus Missæ pro defunctis, præsertim Missæ exsequialis, quæ variari possunt (e. gr. orationibus, lectionibus, oratione universali), præ oculis habeantur, ut par est, rationes pastorales, quoad defunctum, eius familiam, et astantes.

Specialem insuper rationem habeant pastores de iis qui, per occasionem exsequiarum, liturgicis celebrationibus adsunt vel Evangelium audiunt, sive sunt acatholici sive catholici qui Eucharistiam numquam vel vix umquam participant, vel fidem etiam amisisse videntur: sunt enim sacerdotes ministri Evangelii Christi pro omnibus.

NORMÆ DE ANNO LITURGICO
ET
CALENDARIUM ROMANUM GENERALE

LITTERÆ APOSTOLICÆ

MOTU PROPRIO DATÆ
QUIBUS NORMÆ UNIVERSALES DE ANNO LITURGICO ET NOVUM CALENDARIUM ROMANUM GENERALE APPROBANTUR

PAULUS PP. VI

MYSTERII PASCHALIS celebrationem potissimum habere in religioso christianorum cultu momentum, eandemque per dierum, hebdomadarum totiusque anni explicari cursum, dilucide sacrosancto Concilio Vaticano II docemur. Ex quo sequitur, opus esse, ut idem paschale Christi mysterium in instauratione anni liturgici, cuius normæ ab ipsa Sancta Synodo traditæ sunt,[1] in clariore luce ponatur, sive ad ordinationem Proprii, quod vocant, de Tempore ac de Sanctis, sive ad Calendarii Romani recognitionem quod attinet.

I

Re enim vera, progredientibus sæculis, factum est, ut tum ex auctis pervigiliis, religiosis festis, eorumque per octo dies celebrationibus, tum ex variis anni liturgici sensim intersertis partibus, ita non numquam peculiaribus pietatis exercita-

1 Cf. Conc. Vat. II, Constitutio de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, nn. 102-111: A.A.S. 56 (1964) pp. 125-128.

tionibus christifideles uterentur, ut eorum mentes a præcipuis divinæ Redemptionis mysteriis quadamtenus sevocari viderentur.

Sed neminem latet, a Decessoribus Nostris S. Pio X et ven. rec. Ioanne XXIII nonnulla data esse præcepta eo spectantia, ut pariter dies dominica, in suam pristinam dignitatem restituta, vere proprieque *primordialis dies festus*[2] ab omnibus haberetur, pariter liturgica sacræ Quadragesimæ celebratio instauraretur. Neque minus tenetur, Decessorem Nostrum ven. rec. Pium XII decreto facto[3] mandavisse, ut apud Ecclesiam Occidentalem, inter Noctem Paschalem, sollemnis pervigilia redintegraretur; in qua, dum Sacramenta christianæ initiationis celebrarentur, populus Dei cum Christo Domino resurgente suum renovaret spirituale fœdus.

Hi videlicet Summi Pontifices, Sanctorum Patrum institutionem firmiterque catholicæ Ecclesiæ traditam doctrinam secuti, rectissime sentiebant, annali Liturgiæ cursu non modo facta commemorari, quibus Christus Iesus salutem nobis moriendo attulit, aut præteritarum rerum gestarum memoriam repeti, quam meditantes christifidelium animi, vel simpliciores, erudirentur et nutrirentur, verum etiam iidem edocebant anni liturgici celebrationem *peculiari sacramentali vi et efficacia pollere ad christianam vitam alendam*.[4] Quod quidem Nosmetipsi et sentimus et profitemur.

Recte igitur ac merito cum *sacramentum Nativitatis Christi*[5] eiusque in mundo agimus manifestationem, illud deprecamur, *ut per eum, quem similem nobis foris agnovimus, intus reformari mereamur;*[6] et cum eiusdem Christi Pascha

[2] Cf. Conc. Vat. II, Constitutio de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 106: A.A.S. 56 (1964) p. 126.

[3] Cf. S. Congr. Rituum, Decretum *Dominicæ Resurrectionis*, 9 febr. 1951: A.A.S. 43 (1951) pp. 128-129.

[4] S. Congr. Rituum, Decretum generale *Maxima Redemptionis nostræ mysteria*, 16 nov. 1955: A.A.S. 47 (1955) p. 839.

[5] S. Leo Magnus, *Sermo XXVII in Nativitate Domini* 7, 1: PL 54, 216.

[6] Cf. Missale Romanum, *Oratio de festo Baptismatis Domini*.

renovamus, a summo Deo poscimus, ut, qui cum Christo sint renati, *sacramentum vivendo teneant, quod fide perceperunt.*[7] Nam, ut Concilii Œcumenici Vaticani II verbis utamur, Ecclesia *mysteria Redemptionis ita recolens, divitias virtutum atque meritorum Domini sui, adeo ut omni tempore quodammodo præsentia reddantur, fidelibus aperit, qui ea attingant et gratia salutis repleantur.*[8]

Quam ob rem anni liturgici recognitio, normæque eius instaurationem consequentes, ad nihil aliud pertinent, nisi ut fideles per fidem, spem, caritatem ardentius cum *toto Christi mysterio per anni circulum explicato*[9] communicent.

II

A quo argumento illud haudquaquam dissidere existimamus, etiam festa Beatæ Mariæ Virginis, *quæ indissolubili nexu cum Filii sui opere coniungitur,*[10] et memorias Sanctorum, quibus iure merito *dominorum nostrorum Confessorum et Victorum*[11] natalicia accensentur, nitida luminis claritate fulgere; cum *festa Sanctorum mirabilia Christi in servis eius prædicent, et fidelibus opportuna præbeant exempla imitanda.*[12] Etenim hoc firmum certumque semper Ecclesiæ catholicæ fuit, Sanctorum festis paschale Christi mysterium nuntiari ac renovari.[13]

Quapropter, cum infitias ire non liceat, labentibus sæculis, plura quam par esset Sanctorum festa inducta esse, conve-

[7] Cf. Missale Romanum, *Oratio feriæ III infra octavam Paschæ.*

[8] Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium,* n. 102: A.A.S. 56 (1964) p. 125.

[9] Cf. *ibid.*

[10] *Ibid.*, n. 103.

[11] Cf. *Breviarium Syriacum* (sæc. v), ed. B. Mariani, Roma 1956, p. 27.

[12] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium,* n. 111: A.A.S. 56 (1964) p. 127.

[13] Cf. *ibid.*, n. 104, pp. 125 s.

nienter Sancta Synodus monuit: *Ne festa Sanctorum festis ipsa mysteria salutis recolentibus prævaleant, plura ex his particulari cuique Ecclesiæ vel Nationi vel Religiosæ Familiæ relinquantur celebranda, iis tantum ad Ecclesiam universam extensis, quæ Sanctos memorant, momentum universale revera præ se ferentes.*[14]

Iamvero hæc Concilii Œcumenici decreta ad effectum adducendi causa, hinc nonnullorum Sanctorum nomina a Calendario generali sublata sunt, hinc facultas est concessa, ut aliorum Sanctorum memoriæ, cum libet, agantur, eorumque cultus, in suis cuiusque regionibus tributus, congruenter restituatur. Ex quo natum est, ut quorundam Sanctorum non ubicumque terrarum notorum, a Calendario Romano expunctis nominibus, ibidem nomina recepta sint quorundam Martyrum, in iis ortorum regionibus, ad quas Evangelii nuntium serius manavit; ita ut in eodem indice omnium gentium quidam quasi vicarii, vel profuso pro Christo sanguine, vel præstantissimis adhibitis virtutibus insignes, pari dignitate conspiciantur.

Has ob causas putamus, novum generale Calendarium, ad usum Latini ritus digestum, sive magis cum huius temporis pietatis rationibus et sensibus congruere, sive aptius eam Ecclesiæ proprietatem, qua est universalis, referre; utpote quod præclarissimorum Virorum nomina deinceps proponat, qui perspicua sanctitatis specimina, multiplicibus excultæ modis, cuncto populo Dei apponant. Quod quantum ad spiritualem totius christianæ multitudinis utilitatem conducat supervacaneum est dicere.

Huiusmodi ergo causis diligentissime coram Domino perpensis, novum Calendarium Romanum generale a Consilio ad exsequendam Constitutionem de Sacra Liturgia compositum, itemque normas universales ad ordinationem anni liturgici

[14] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 111: A.A.S. 56 (1964) p. 127.

spectantes, Apostolica Nostra auctoritate approbamus, ut a die I mensis Ianuarii proximi anni MCMLXX vigere incipiant, iuxta decreta, quæ Sacra Rituum Congregatio coniuncte cum Consilio, de quo mox diximus, fecerit, usque ad illud tempus valitura, quo Missale et Breviarium rite instaurata edita erunt.

Quæcumque vero Nostris hisce Litteris motu proprio datis statuta sunt, ea omnia firma ac rata esse iubemus, non obstantibus, quatenus opus sit, Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis a Decessoribus Nostris latis, ceterisque præscriptionibus, etiam mentione et derogatione dignis.

Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, die XIV mensis Februarii anno MCMLXIX, Pontificatus Nostri sexto.

PAULUS PP. VI

NORMÆ UNIVERSALES DE ANNO LITURGICO ET DE CALENDARIO

CAPUT I

DE ANNO LITURGICO

1. Christi opus salutiferum sancta Ecclesia, statis diebus per anni decursum, sacra recordatione celebrat. In unaquaque hebdomada, die quæ dominica appellatur, memoriam agit Resurrectionis Domini, quam semel etiam in anno, maxima Paschæ sollemnitate, una cum beata eius Passione frequentat. Per anni vero circulum Christi totum mysterium explicat nataliciaque Sanctorum commemorat.

Variis autem anni liturgici temporibus, iuxta traditas disciplinas, Ecclesia fidelium eruditionem perficit, per pias animi et corporis exercitationes, instructionem, precationem, pænitentiæ et misericordiæ opera.[1]

2. Principia quæ sequuntur tum ad ritum romanum tum ad omnes alios ritus applicari possunt ac debent, normæ tamen practicæ solum ritum romanum spectare intellegendæ sunt, nisi agatur de iis quæ ex ipsa rei natura alios quoque ritus afficiant.[2]

Tit. I - De diebus liturgicis

I. De die liturgico in genere

3. Unusquisque dies sanctificatur liturgicis populi Dei celebrationibus, præsertim vero Sacrificio eucharistico et Officio divino.

Dies liturgicus decurrit a media nocte ad mediam noctem. Celebratio vero dominicæ et sollemnitatum incipit iam vespere diei præcedentis.

II. De dominica

4. Primo uniuscuiusque hebdomadæ die, quæ dies Domini seu dies dominica nuncupatur, Ecclesia, ex traditione apostolica, quæ originem ducit ab ipsa die Resurrectionis Christi, mysterium paschale celebrat. Itaque dominica uti primordialis dies festus haberi debet.[3]

[1] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, nn. 102-105: A.A.S. 56 (1964) pp. 125-126.
[2] Cf. *ibid.*, n. 3: A.A.S. 56 (1964) p. 98.
[3] Cf. *ibid.*, n. 106: A.A.S. 56 (1964) p. 126.

5. Propter suum peculiare momentum, dominica suam cedit celebrationem solummodo sollemnitatibus, necnon festis Domini; dominicæ vero Adventus, Quadragesimæ et Paschæ super omnia festa Domini et super omnes sollemnitates præcedentiam habent. Sollemnitates autem in his dominicis occurrentes, sabbato anticipantur.

6. Dominica excludit per se assignationem perpetuam alius celebrationis. Attamen:

a) Dominica infra octavam Nativitatis Domini, fit festum S. Familiæ;

b) Dominica post diem 6 ianuarii, fit festum Baptismatis Domini;

c) Dominica post Pentecosten, fit sollemnitas Ss.mæ Trinitatis;

d) Dominica ultima « per annum », fit sollemnitas D. N. I. C. universorum Regis.

7. Ubi autem sollemnitates Epiphaniæ, Ascensionis et Ss.mi Corporis et Sanguinis Christi non sunt de præcepto servandæ, assignentur dominicæ tamquam diei proprio, hac ratione:

a) Epiphania, dominicæ a die 2 ad diem 8 ianuarii occurrenti;

b) Ascensio, dominicæ VII Paschæ;

c) Sollemnitas Ss.mi Corporis et Sanguinis Christi, dominicæ post Ss.mam Trinitatem.

III. De sollemnitatibus, festis et memoriis

8. Anni circulo, Ecclesia, mysterium Christi celebrando, etiam beatam Dei Genetricem Mariam cum peculiari amore veneratur, memoriasque Martyrum aliorumque Sanctorum pietati fidelium proponit.[4]

9. Sancti qui momentum universale præ se ferunt in Ecclesia universa obligatorie celebrantur; ceteri, aut in calendario inscribuntur ad libitum tamen celebrandi, aut particulari cuique Ecclesiæ, vel nationi, vel religiosæ familiæ, relinquuntur colendi.[5]

10. Celebrationes, iuxta momentum quod ipsis tribuitur, ita inter se distinguuntur et nominantur: sollemnitas, festum, memoria.

11. Sollemnitates inter dies præcipuos adnumerantur, quorum celebratio incipit a I Vesperis, die præcedenti. Nonnullæ sollemnitates etiam Missa propria vigiliæ ditantur, vespere diei præcedentis adhibenda, si Missa horis vespertinis celebratur.

[4] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, nn. 103-104: A.A.S. 56 (1964) pp. 125-126.

[5] Cf. *ibid.*, n. 111: A.A.S. 56 (1964) p. 127.

12. Summarum sollemnitatum Paschæ et Nativitatis celebratio per octo dies continuos protrahitur. Utraque octava legibus propriis ordinatur.

13. Festa intra fines diei naturalis celebrantur; proinde non habent I Vesperas, nisi de festis Domini agatur quæ in dominicis « per annum » et temporis Nativitatis occurrunt et pro earum Officio substituuntur.

14. Memoriæ sunt obligatoriæ vel ad libitum; earum autem celebratio cum celebratione feriæ occurrentis componitur secundum normas, quæ in Institutionibus generalibus de Missa et de Officio divino exponuntur.

Memoriæ vero obligatoriæ, quæ occurrunt in feriis Quadragesimæ, solummodo tamquam memoriæ ad libitum celebrari possunt.

Si eodem die plures inscribuntur in calendario memoriæ ad libitum, una tantum celebrari potest, omissis ceteris.

15. In sabbatis « per annum », in quibus non occurrat memoria obligatoria, fieri potest memoria ad libitum de beata Maria Virgine.

IV. De feriis

16. Hebdomadæ dies, qui post dominicam decurrunt, feriæ nuncupantur; diversa tamen ratione celebrantur, iuxta momentum ipsis proprium:

a) Feria IV Cinerum et feriæ Hebdomadæ sanctæ, a feria II ad feriam V inclusive, omnibus aliis celebrationibus præferuntur.

b) Feriæ Adventus, a die 17 ad diem 24 decembris inclusive, et omnes feriæ Quadragesimæ memoriis obligatoriis præferuntur.

c) Ceteræ feriæ omnibus sollemnitatibus et festis cedunt et cum memoriis componuntur.

Tit. II - De anni circulo

17. Totum Christi mysterium per anni circulum ab Ecclesia recolitur, ab Incarnatione usque ad diem Pentecostes et ad exspectationem adventus Domini.[6]

[6] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 102: A.A.S. 56 (1964) p. 125.

I. De Triduo paschali

18. Cum vero humanæ redemptionis et perfectæ Dei glorificationis opus adimpleverit Christus præcipue per suum paschale mysterium, quo mortem nostram moriendo destruxit et vitam resurgendo reparavit, sacrum paschale Triduum Passionis et Resurrectionis Domini uti totius anni liturgici culmen effulget.[7] Fastigium igitur, quod dies dominica habet in hebdomada, sollemnitas Paschæ habet in anno liturgico.[8]

19. Triduum paschale Passionis et Resurrectionis Domini incipit a Missa vespertina in Cena Domini, habet suum centrum in Vigilia paschali, et clauditur Vesperis dominicæ Resurrectionis.

20. Feria VI in Passione Domini,[9] et, iuxta opportunitatem, etiam Sabbato sancto usque ad Vigiliam paschalem,[10] ubique celebratur sacrum ieiunium paschale.

21. Vigilia paschalis, nocte sancta qua Dominus resurrexit, habetur ut « mater omnium sanctarum Vigiliarum »,[11] in qua Ecclesia Christi resurrectionem vigilando exspectat, eamque in sacramentis celebrat. Ergo tota huius sacræ Vigiliæ celebratio nocte peragi debet, ita ut vel incipiatur post initium noctis vel finiatur ante diei dominicæ diluculum.

II. De tempore paschali

22. Quinquaginta dies a dominica Resurrectionis ad dominicam Pentecostes in lætitia et exsultatione celebrantur sicut unus dies festus, immo « magna dominica ».[12]

Hi sunt dies in quibus præcipue cantatur Allelúia.

23. Dominicæ huius temporis veluti dominicæ Paschæ habentur et, post dominicam Resurrectionis, dominicæ II, III, IV, V, VI, VII Paschæ nuncupantur; concluditur autem hoc sacrum quinquaginta dierum tempus dominica Pentecostes.

24. Octo primi dies temporis paschalis constituunt octavam Paschæ et uti sollemnitates Domini celebrantur.

[7] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 5: A.A.S. 56 (1964) p. 99.

[8] Cf. *ibid.*, n. 106: A.A.S. 56 (1964) p. 126.

[9] Cf. Paulus VI, Const. Apost. *Pænitemini*, 17 febr. 1966, II § 3: A.A.S. 58 (1966) p. 184.

[10] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 110: A.A.S. 56 (1964) p. 127.

[11] S. Augustinus, *Sermo* 219: PL 38, 1088.

[12] S. Athanasius, *Epist. fest.* 1: PG 26, 1366.

25. Quadragesima die post Pascha celebratur Ascensio Domini, nisi, ubi non est de præcepto servanda, VII dominicæ Paschæ fuerit assignata (cf. n. 7).

26. Feriæ post Ascensionem usque ad sabbatum ante Pentecosten inclusive ad adventum præparant Spiritus Sancti Parácliti.

III. De tempore Quadragesimæ

27. Tempus Quadragesimæ ordinatur ad præparationem celebrationis Paschæ: liturgia enim quadragesimalis tam catechumenos, per diversos initiationis christianæ gradus, quam fideles, memoriam Baptismi recolentes et pænitentiam agentes, componit ad celebrandum paschale mysterium.[13]

28. Tempus Quadragesimæ decurrit a feria IV Cinerum ad Missam in Cena Domini exclusive.

Ab initio Quadragesimæ usque ad Vigiliam paschalem non dicitur Allelúia.

29. Feria IV in capite Quadragesimæ, quæ ubique habetur ut dies ieiunii,[14] imponuntur cineres.

30. Dominicæ huius temporis appellantur dominicæ I, II, III, IV, V in Quadragesima. Dominica sexta, in qua initium sumit Hebdomada sancta, dicitur « Dominica in palmis de Passione Domini ».

31. Hebdomada sancta ordinatur ad recolendam Passionem Christi ab eius ingressu messianico in Ierusalem.

Feria V Hebdomadæ sanctæ, mane, Episcopus, Missam cum suo presbyterio concelebrans, olea sancta benedicit et chrisma conficit.

IV. De tempore Nativitatis

32. Post annuam mysterii paschalis celebrationem, nihil antiquius habet Ecclesia quam memoriam Nativitatis Domini et primarum eius manifestationum recolere: quod fit tempore Nativitatis.

33. Tempus Nativitatis decurrit a I Vesperis Nativitatis Domini usque ad dominicam post Epiphaniam, seu post diem 6 ianuarii, inclusive.

[13] Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 109: A.A.S. 56 (1964) p. 127.

[14] Cf. Paulus VI, Const. Apost. *Pænitemini*, 17 febr. 1966, II § 3: A.A.S. 58 (1966) p. 184.

34. Missa in Vigilia Nativitatis adhibetur vespere diei 24 decembris sive ante sive post I Vesperas.

Die autem Nativitatis Domini, Missa ter celebrari potest, secundum antiquam traditionem romanam, scilicet in nocte, in aurora et in die.

35. Nativitas Domini suam habet octavam sic ordinatam:

a) Dominica infra octavam, vel, ea deficiente, die 30 decembris, fit festum S. Familiæ Iesu, Mariæ et Ioseph.

b) Die 26 decembris, fit festum S. Stephani, Protomartyris.

c) Die 27 decembris, fit festum S. Ioannis, Apostoli et Evangelistæ.

d) Die 28 decembris, fit festum Ss. Innocentium.

e) Dies 29, 30, 31 sunt dies infra octavam.

f) Die 1 ianuarii, in octava Nativitatis, fit Sollemnitas Sanctæ Dei Genetricis Mariæ, in qua commemoratur etiam impositio Ss.mi Nominis Iesu.

36. Dominica a die 2 ad diem 5 ianuarii occurrens est Dominica II post Nativitatem.

37. Epiphania Domini celebratur die 6 ianuarii, nisi, ubi non est de præcepto servanda, assignata sit dominicæ a die 2 ad diem 8 ianuarii occurrenti (cf. n. 7).

38. Dominica post diem 6 ianuarii occurrente, fit festum Baptismatis Domini.

V. De tempore Adventus

39. Tempus Adventus duplicem habet indolem: est enim tempus præparationis ad sollemnia Nativitatis, in quibus primus Dei Filii adventus ad homines recolitur, ac simul tempus quo per hanc recordationem mentes diriguntur ad exspectationem secundi Christi adventus in fine temporum. His duabus rationibus, tempus Adventus se præbet ut tempus devotæ ac iucundæ exspectationis.

40. Tempus Adventus incipit a I Vesperis dominicæ quæ incidit in diem 30 novembris vel est huic vicinior, et explicit ante I Vesperas Nativitatis Domini.

41. Dominicæ huius temporis nuncupantur dominicæ I, II, III, IV Adventus.

42. Feriæ a die 17 ad diem 24 decembris inclusive modo magis directo ad præparationem Nativitatis Domini ordinantur.

VI. De tempore « per annum »

43. Præter tempora propriam indolem habentia, triginta tres vel triginta quattuor supersunt hebdomadæ per anni circulum, in quibus non celebratur peculiaris mysterii Christi aspectus; sed potius ipsum mysterium Christi in sua plenitudine recolitur, præsertim vero diebus dominicis. Huiusmodi periodus, tempus « per annum » nuncupatur.

44. Tempus « per annum » incipit feria II quæ sequitur dominicam post diem 6 ianuarii occurrentem et protrahitur usque ad feriam III ante Quadragesimam inclusive; iterum incipit feria II post dominicam Pentecostes et explicit ante I Vesperas dominicæ I Adventus.

Eadem ratione adhibetur series formulariorum, quæ pro dominicis et feriis huius temporis invenitur tum in Breviario tum in Missali.

VII. De Rogationibus et Quattuor anni Temporibus

45. In Rogationibus et Quattuor anni Temporibus, Ecclesia solet pro variis hominum necessitatibus, imprimis vero pro fructibus terræ et hominum laboribus, Dominum exorare, eique publice gratias referre.

46. Ut Rogationes et Quattuor anni Tempora diversis locorum et fidelium necessitatibus aptari possint, quoad tempus et rationem illa celebrandi a Conferentiis Episcopalibus ordinentur oportet.

De eorum proinde amplitudine celebrationis, per unum vel plures dies protrahendæ, de eorum iteratione per anni decursum, normæ statuantur a competenti auctoritate, attentis necessitatibus localibus.

47. Missa pro singulis diebus harum celebrationum, inter votivas eligatur, quæ sit magis accommodata supplicationum proposito.

CAPUT II

DE CALENDARIO

Tit. I - De calendario et celebrationibus in eo inscribendis

48. Ordinatio celebrationis anni liturgici calendario regitur, quod est generale vel particulare, prouti statutum est in usum totius ritus romani, vel in usum alicuius Ecclesiæ particularis vel familiæ religiosæ.

49. In calendario generali universus cyclus celebrationum inscribitur, tum mysterii salutis in Proprio de tempore, tum eorum Sanctorum qui momentum universale præ se ferunt, et ideo obligatorie ab omnibus celebrantur, tum aliorum qui universalitatem et continuitatem sanctitatis in populo Dei demonstrant.

Calendaria vero particularia celebrationes magis proprias continent congruenti ratione cum cyclo generali organice compositas. Singulæ enim Ecclesiæ vel familiæ religiosæ Sanctos, qui ipsis sunt peculiari ratione proprii, peculiari honore prosequantur oportet.

Calendaria tamen particularia, a competenti auctoritate componenda, ab Apostolica Sede sunt probanda.

50. In componendis calendariis particularibus, ad hæc attendatur:

a) Proprium de tempore, seu cyclus temporum, sollemnitatum et festorum, quo mysterium Redemptionis in anno liturgico explicatur et colitur, integer semper servetur, et debita præminentia gaudeat super celebrationes particulares.

b) Celebrationes propriæ organice cum celebrationibus universalibus componantur, attentis ordine et præcedentia in tabula dierum liturgicorum pro singulis indicatis. Ne tamen calendaria particularia plus æquo onerentur, singuli Sancti unica celebratione in anno liturgico gaudeant, servata, ubi rationes pastorales id suadeant, altera celebratione in forma memoriæ ad libitum pro translatione aut inventione sanctorum Patronorum aut Fundatorum Ecclesiarum vel familiarum religiosarum.

c) Celebrationes indultæ ne sint duplicatio aliarum celebrationum in cyclo mysterii salutis iam occurrentium, neque numero plus æquo augeantur.

51. Quamvis conveniat ut quævis diœcesis suum Calendarium et Proprium Officiorum atque Missarum habeat, nihil tamen obstat quominus Calendaria et Propria habeantur universæ provinciæ aut regioni

aut nationi, vel etiam latiori dicioni, communia, ab iis quorum interest, mutua cooperatione paranda.

Quod principium, æqua ratione, servari potest etiam in calendariis religiosis pro pluribus provinciis eiusdem dicionis civilis.

52. Calendarium particulare conficitur inserendo calendario generali sollemnitates, festa et memorias quæ sunt propria, idest:

a) In calendario diœcesano, præter celebrationes Patronorum, et Dedicationis ecclesiæ cathedralis, Sancti et Beati, qui cum diœcesi peculiarem habent necessitudinem, ex. gr. originis, commorationis longioris, obitus.

b) In calendario religioso, præter celebrationes Tituli, Fundatoris et Patroni, Sancti et Beati, qui illius familiæ religiosæ sodales fuerunt vel cum ea peculiarem relationem habuerunt.

c) In calendario singularum ecclesiarum, præter celebrationes proprias diœcesis aut familiæ religiosæ, celebrationes ipsius ecclesiæ propriæ, quæ in tabula dierum liturgicorum recensentur, necnon Sancti quorum corpus in eadem ecclesia asservatur. Sodales autem familiarum religiosarum cum communitate Ecclesiæ localis iunguntur in celebrandis anniversario Dedicationis ecclesiæ cathedralis et Patronis principalibus loci et amplioris dicionis ubi degunt.

53. Quando aliqua diœcesis vel aliqua familia religiosa pluribus Sanctis et Beatis decoratur, cavendum est ne calendarium universæ diœcesis vel universi Instituti plus æquo gravetur. Proinde:

a) Haberi potest imprimis celebratio communis omnium Sanctorum et Beatorum diœcesis vel familiæ religiosæ, vel alicuius ordinis eorum;

b) Singulari celebratione inscribantur calendario tantummodo Sancti vel Beati, qui peculiare momentum præ se ferunt pro universa diœcesi vel familia religiosa;

c) Ceteri Sancti et Beati celebrentur tantum iis in locis cum quibus strictiores habent necessitudines, aut ubi eorum corpus asservatur.

54. Celebrationes propriæ, nisi aliter pro aliquibus earum in tabula dierum liturgicorum prævideatur, aut peculiares rationes exstent historicæ aut pastorales, ut memoriæ obligatoriæ vel ad libitum inscribantur. Nihil tamen impedit, quominus aliquæ celebrationes pro certis locis modo sollemniore fiant quam in universa diœcesi vel familia religiosa.

55. Celebrationes calendario proprio inscriptæ ab omnibus qui ad illud calendarium tenentur servari debent; et nonnisi approbante Apostolica Sede e calendario expungi vel gradu mutari possunt.

Tit. II - De celebrationum die proprio

56. Sanctos consuevit Ecclesia celebrare ipsorum die natalicio: quod opportune servetur etiam in propriis celebrationibus calendario particulari inscribendis.

Attamen, etsi celebrationes propriæ peculiare momentum habent pro singulis Ecclesiis particularibus vel familiis religiosis, valde tamen expedit ut, in celebrandis sollemnitatibus, festis et memoriis obligatoriis, quæ in calendario generali recensentur, unitas, quantum fieri potest, habeatur.

Proinde in celebrationibus propriis calendario particulari inscribendis, hæc serventur:

a) Celebrationes quæ etiam in calendario generali recensentur, eodem die quo ibi inscriptæ sunt, calendario proprio inscribantur, mutato, si necesse est, gradu celebrationis.

Idem servetur in inscribendis celebrationibus alicui tantum ecclesiæ propriis, ad calendarium diœcesanum vel religiosum quod attinet.

b) Celebrationes Sanctorum, quæ in calendario generali non inveniuntur, diei natalicio assignentur. Quando vero dies natalicius ignoratur, celebratio assignetur diei alia ratione eidem Sancto proprio, ex. gr. diei ordinationis, inventionis, translationis; secus diei qui in calendario particulari liber sit ab aliis celebrationibus.

c) Si vero dies natalicius vel proprius impeditur alia celebratione obligatoria, etiam inferioris gradus, in calendario generali vel particulari, assignetur proximiori diei similiter non impedito.

d) Attamen si agitur de celebrationibus quæ ob rationes pastorales ad alium diem transferri nequeunt, transferatur celebratio impediens.

e) Aliæ celebrationes, quæ indultæ vocantur, inscribantur die aptiore sub respectu pastorali.

f) Ut autem cyclus anni liturgici plena sua luce fulgeat, neque celebrationes Sanctorum perpetuo impediantur, dies quibus plerumque tempus Quadragesimæ et octava Paschæ occurrunt, necnon dies a 17 ad 31 decembris, a celebrationibus particularibus liberi maneant, nisi agatur de memoriis non obligatoriis vel de festis de quibus in tabula dierum liturgicorum, n. 8 a, b, c, d, aut de sollemnitatibus quæ ad aliud tempus nequeunt transferri.

Sollemnitas S. Ioseph (die 19 martii), ad alium diem extra Quadragesimam a Conferentiis Episcopalibus transferri potest, nisi sit de præcepto servanda.

57. Si qui Sancti vel Beati una simul calendario inscribuntur, simul semper celebrantur, quoties eodem gradu sunt celebrandi, etsi unus aut aliqui eorum sunt magis proprii. Si vero unus aut aliqui ex his Sanctis vel Beatis gradu superiore sunt celebrandi, fiat Officium de his tantum, omissa celebratione ceterorum, nisi conveniat eos alii diei assignare ad modum memoriæ obligatoriæ.

58. Ad bonum pastorale fidelium procurandum, in dominicis « per annum », licet eas celebrationes agere, quæ infra hebdomadam occurrunt, quæque ipsorum fidelium pietati sunt acceptæ, dummodo hæ in tabula præcedentiæ ipsi dominicæ præponantur. De his celebrationibus dici possunt omnes Missæ, quæ concurrente populo celebrantur.

59. Præcedentia inter dies liturgicos, quoad eorum celebrationem, unice regitur sequenti tabula.

Tabula dierum liturgicorum

secundum ordinem præcedentiæ disposita

I

1. Triduum paschale Passionis et Resurrectionis Domini.
2. Nativitas .Domini, Epiphania, Ascensio et Pentecostes.
   Dominicæ Adventus, Quadragesimæ et Paschæ.
   Feria IV Cinerum.
   Feriæ Hebdomadæ sanctæ, a feria II ad feriam V inclusive.
   Dies infra octavam Paschæ.
3. Sollemnitates Domini, beatæ Mariæ Virginis, et Sanctorum in calendario generali inscriptæ.
   Commemoratio omnium fidelium defunctorum.
4. Sollemnitates propriæ, nempe:
   a) Sollemnitas Patroni principalis loci seu oppidi aut civitatis.
   b) Sollemnitas Dedicationis et anniversarii Dedicationis ecclesiæ propriæ.
   c) Sollemnitas Tituli ecclesiæ propriæ.
   d) Sollemnitas aut Tituli,
   aut Fundatoris,
   aut Patroni principalis Ordinis seu Congregationis.

II

5. Festa Domini in calendario generali inscripta.
6. Dominicæ temporis Nativitatis et dominicæ « per annum ».
7. Festa beatæ Mariæ Virginis et Sanctorum calendarii generalis.
8. Festa propria, nempe:

a) Festum Patroni principalis diœcesis.

b) Festum anniversarii Dedicationis ecclesiæ cathedralis.

c) Festum Patroni principalis regionis aut provinciæ, nationis, amplioris territorii.

d) Festum Tituli, Fundatoris, Patroni principalis Ordinis seu Congregationis et provinciæ religiosæ, salvis præscriptis sub n. 4.

e) Alia festa alicui ecclesiæ propria.

f) Alia festa inscripta in Calendario cuiusque diœcesis vel Ordinis seu Congregationis.

9. Feriæ Adventus a die 17 ad 24 decembris inclusive.
Dies infra octavam Nativitatis.
Feriæ Quadragesimæ.

III

10. Memoriæ obligatoriæ calendarii generalis.

11. Memoriæ obligatoriæ propriæ, nempe:

a) Memoriæ Patroni secundarii loci, diœcesis, regionis aut provinciæ, nationis, amplioris territorii, Ordinis seu Congregationis et provinciæ religiosæ.

b) Aliæ memoriæ obligatoriæ alicui ecclesiæ propriæ.

c) Aliæ memoriæ obligatoriæ inscriptæ in calendario cuiusque diœcesis, vel Ordinis seu Congregationis.

12. Memoriæ ad libitum, quæ tamen, modo quidem peculiari in Institutionibus de Missa et de Officio descripto, fieri possunt etiam diebus de quibus sub n. 9.

Hac eadem ratione, ut memoriæ ad libitum celebrari possunt memoriæ obligatoriæ, quæ accidentaliter occurrunt in feriis Quadragesimæ.

13. Feriæ Adventus usque ad diem 16 decembris inclusive.

Feriæ temporis Nativitatis a die 2 ianuarii ad sabbatum post Epiphaniam.

Feriæ temporis paschalis a feria II post octavam Paschæ ad sabbatum ante Pentecosten inclusive.

Feriæ « per annum ».

60. Si eodem die plures celebrationes occurrunt, fit de ea quæ in tabula dierum liturgicorum superiorem obtinet locum. Attamen sollemnitas, quæ impeditur a die liturgico, qui præcedentia gaudeat, ad proximiorem diem transferatur qui sit liber a diebus sub nn. 1-8 in tabula præcedentiæ recensitis, servatis iis quæ n. 5 statuuntur. Reliquæ celebrationes eo anno omittuntur.

61. Si vero eodem die celebrandæ sint Vesperæ Officii currentis et I Vesperæ diei sequentis, prævalent Vesperæ celebrationis quæ in tabula dierum liturgicorum superiorem obtinet locum; in casu autem paritatis, Vesperæ diei currentis.

CALENDARIUM ROMANUM GENERALE

IANUARIUS

Cal.	1	In octava Nativitatis. SOLLEMNITAS SANCTÆ DEI GENETRICIS MARIÆ	Sollemnitas
IV	2	Ss. Basilii Magni et Gregorii Nazianzeni, episcoporum et Ecclesiæ doctorum	Memoria
III	3		
Prid.	4		
Non.	5		
VIII	6	IN EPIPHANIA DOMINI	Sollemnitas
VII	7	*S. Raimundi de Penyafort, presbyteri**	
VI	8		
V	9		
IV	10		
III	11		
Prid.	12		
Idib.	13	*S. Hilarii, episcopi et Ecclesiæ doctoris*	
XIX	14		
XVIII	15		
XVII	16		
XVI	17	S. Antonii, abbatis	Memoria
XV	18		
XIV	19		
XIII	20	*S. Fabiani, papæ et martyris* *S. Sebastiani, martyris*	
XII	21	S. Agnetis, virginis et martyris	Memoria
XI	22	*S. Vincentii, diaconi et martyris*	
X	23		
IX	24	S. Francisci de Sales, episcopi et Ecclesiæ doctoris	Memoria
VIII	25	IN CONVERSIONE S. PAULI, APOSTOLI	Festum
VII	26	Ss. Timothei et Titi, episcoporum	Memoria
VI	27	*S. Angelæ Merici, virginis*	
V	28	S. Thomæ de Aquino, presbyteri et Ecclesiæ doctoris	Memoria
IV	29		
III	30		
Prid.	31	S. Ioannis Bosco, presbyteri	Memoria

Dominica post diem 6 ianuarii: BAPTISMATIS DOMINI — Festum

* Quando non indicatur gradus celebrationis, fit Memoria ad libitum.

FEBRUARIUS

Cal.	1		
IV	2	IN PRÆSENTATIONE DOMINI	Festum
III	3	*S. Blasii, episcopi et martyris*	
		S. Ansgarii, episcopi	
Prid.	4		
Non.	5	S. Agathæ, virginis et martyris	Memoria
VIII	6	Ss. Pauli Miki et sociorum, martyrum	Memoria
VII	7		
VI	8	*S. Hieronymi Emiliani*	
V	9		
IV	10	S. Scholasticæ, virginis	Memoria
III	11	*B. Mariæ Virginis de Lourdes*	
Prid.	12		
Idib.	13		
XVI	14	Ss. Cyrilli, monachi, et Methodii, episcopi	Memoria
XV	15		
XIV	16		
XIII	17	*Ss. Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. V.*	
XII	18		
XI	19		
X	20		
IX	21	*S. Petri Damiani, episcopi et Ecclesiæ doctoris*	
VIII	22	CATHEDRÆ S. PETRI, APOSTOLI	Festum
VII	23	S. Polycarpi, episcopi et martyris	Memoria
VI	24		
V	25		
IV	26		
III	27		
Prid.	28		

In anno bissextili mensis februarius est dierum 29, et bis dicitur Sexto Calendas, id est die 24 et 25. Celebrationes tamen loco non mutantur, sed fiunt die quo in calendario assignantur.

MARTIUS

Cal.	1		
VI	2		
V	3		
IV	4	*S. Casimiri*	
III	5		
Prid.	6		
Non.	7	Ss. Perpetuæ et Felicitatis, martyrum	Memoria
VIII	8	*S. Ioannis a Deo, religiosi*	
VII	9	*S. Franciscæ Romanæ, religiosæ*	
VI	10		
V	11		
IV	12		
III	13		
Prid.	14		
Idib.	15		
XVII	16		
XVI	17	*S. Patricii, episcopi*	
XV	18	*S. Cyrilli Hierosolymitani, episcopi et Ecclesiæ doctoris*	
XIV	19	S. IOSEPH, SPONSI B. M. V.	Sollemnitas
XIII	20		
XII	21		
XI	22		
X	23	*S. Turibii de Mongrovejo, episcopi*	
IX	24		
VIII	25	IN ANNUNTIATIONE DOMINI	Sollemnitas
VII	26		
VI	27		
V	28		
IV	29		
III	30		
Prid.	31		

APRILIS

Cal.	1		
IV	2	*S. Francisci de Paola, eremitæ*	
III	3		
Prid.	4	*S. Isidori, episcopi et Ecclesiæ doctoris*	
Non.	5	*S. Vincentii Ferrer, presbyteri*	
VIII	6		
VII	7	S. Ioannis Baptistæ de la Salle, presbyteri	Memoria
VI	8		
V	9		
IV	10		
III	11	*S. Stanislai, episcopi et martyris*	
Prid.	12		
Idib.	13	*S. Martini I, papæ et martyris*	
XVIII	14		
XVII	15		
XVI	16		
XV	17		
XIV	18		
XIII	19		
XII	20		
XI	21	*S. Anselmi, episcopi et Ecclesiæ doctoris*	
X	22		
IX	23	*S. Georgii, martyris*	
VIII	24	*S. Fidelis de Sigmaringen, presbyteri et martyris*	
VII	25	S. MARCI, EVANGELISTÆ	Festum
VI	26		
V	27		
IV	28	*S. Petri Chanel, presbyteri et martyris*	
III	29	S. Catharinæ Senensis, virginis	Memoria
Prid.	30	*S. Pii V, papæ*	

MAIUS

Cal.	1	*S. Ioseph Opificis*	
VI	2	S. Athanasii, episcopi et Ecclesiæ doctoris	Memoria
V	3	Ss. PHILIPPI ET IACOBI, APOSTOLORUM	Festum
IV	4		
III	5		
Prid.	6		
Non.	7		
VIII	8		
VII	9		
VI	10		
V	11		
IV	12	*Ss. Nerei et Achillei, martyrum* *S. Pancratii, martyris*	
III	13		
Prid.	14	S. MATTHIÆ, APOSTOLI	Festum
Idib.	15		
XVII	16		
XVI	17		
XV	18	*S. Ioannis I, papæ et martyris*	
XIV	19		
XIII	20	*S. Bernardini Senensis, presbyteri*	
XII	21		
XI	22		
X	23		
IX	24		
VIII	25	*S. Bedæ Venerabilis, presbyteri et Ecclesiæ doctoris* *S. Gregorii VII, papæ* *S. Mariæ Magdalenæ de' Pazzi, virginis*	
VII	26	S. Philippi Neri, presbyteri	Memoria
VI	27	*S. Augustini Cantuariensis, episcopi*	
V	28		
IV	29		
III	30		
Prid.	31	IN VISITATIONE B. MARIÆ VIRGINIS	Festum

Dominica prima post Pentecosten: SS.MÆ TRINITATIS — Sollemnitas

Feria V post Ss.mam Trinitatem: SS.MI CORPORIS ET SANGUINIS CHRISTI — Sollemnitas

Feria VI post dominicam secundam post Pentecosten:
SACRATISSIMI CORDIS IESU — Sollemnitas

Sabbato post dominicam secundam post Pentecosten:
Immaculati Cordis B. Mariæ Virginis

IUNIUS

Cal.	1	S. Iustini, martyris	Memoria
IV	2	*Ss. Marcellini et Petri, martyrum*	
III	3	Ss. Caroli Lwanga et sociorum, martyrum	Memoria
Prid.	4		
Non.	5	S. Bonifatii, episcopi et martyris	Memoria
VIII	6	*S. Norberti, episcopi*	
VII	7		
VI	8		
V	9	*S. Ephræm, diaconi et Ecclesiæ doctoris*	
IV	10		
III	11	S. Barnabæ, apostoli	Memoria
Prid.	12		
Idib.	13	S. Antonii de Padova, presbyteri et Ecclesiæ doctoris	Memoria
XVIII	14		
XVII	15		
XVI	16		
XV	17		
XIV	18		
XIII	19	*S. Romualdi, abbatis*	
XII	20		
XI	21	S. Aloisii Gonzaga, religiosi	Memoria
X	22	*S. Paulini Nolani, episcopi* *Ss. Ioannis Fisher, episcopi, et Thomæ More, martyrum*	
IX	23		
VIII	24	IN NATIVITATE S. IOANNIS BAPTISTÆ	Sollemnitas
VII	25		
VI	26		
V	27	*S. Cyrilli Alexandrini, episcopi et Ecclesiæ doctoris*	
IV	28	S. Irenæi, episcopi et martyris	Memoria
III	29	SS. PETRI ET PAULI, APOSTOLORUM	Sollemnitas
Prid.	30	*Ss. Protomartyrum S. Romanæ Ecclesiæ*	

IULIUS

Cal.	1		
VI	2		
V	3	S. THOMÆ, APOSTOLI	Festum
IV	4	*S. Elisabeth Lusitaniæ*	
III	5	*S. Antonii Mariæ Zaccaria, presbyteri*	
Prid.	6	*S. Mariæ Goretti, virginis et martyris*	
Non.	7		
VIII	8		
VII	9		
VI	10		
V	11	S. Benedicti, abbatis	Memoria
IV	12		
III	13	*S. Henrici*	
Prid.	14	*S. Camilli de Lellis, presbyteri*	
Idib.	15	S. Bonaventuræ, episcopi et Ecclesiæ doctoris	Memoria
XVII	16	*B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo*	
XVI	17		
XV	18		
XIV	19		
XIII	20		
XII	21	*S. Laurentii de Brindisi, presbyteri et Ecclesiæ doctoris*	
XI	22	S. Mariæ Magdalenæ	Memoria
X	23	*S. Birgittæ religiosæ*	
IX	24		
VIII	25	S. IACOBI, APOSTOLI	Festum
VII	26	Ss. Ioachim et Annæ, parentum B. M. V.	Memoria
VI	27		
V	28		
IV	29	S. Marthæ	Memoria
III	30	*S. Petri Chrysologi, episcopi et Ecclesiæ doctoris*	
Prid.	31	S. Ignatii de Loyola, presbyteri	Memoria

AUGUSTUS

Cal.	1	S. Alfonsi Mariæ de' Liguori, episcopi et Ecclesiæ doctoris	Memoria
IV	2	*S. Eusebii Vercellensis, episcopi*	
III	3		
Prid.	4	S. Ioannis Mariæ Vianney, presbyteri	Memoria
Non.	5	*In Dedicatione basilicæ S. Mariæ*	
VIII	6	IN TRANSFIGURATIONE DOMINI	Festum
VII	7	*Ss. Xysti II, papæ, et sociorum, martyrum* *S. Caietani, presbyteri*	
VI	8	S. Dominici, presbyteri	Memoria
V	9		
IV	10	S. LAURENTII, DIACONI ET MARTYRIS	Festum
III	11	S. Claræ, virginis	Memoria
Prid.	12		
Idib.	13	*Ss. Pontiani, papæ, et Hippolyti, presbyteri, martyrum*	
XIX	14		
XVIII	15	IN ASSUMPTIONE BEATÆ MARIÆ VIRGINIS	Sollemnitas
XVII	16	*S. Stephani Hungariæ*	
XVI	17		
XV	18		
XIV	19	*S. Ioannis Eudes, presbyteri*	
XIII	20	S. Bernardi, abbatis et Ecclesiæ doctoris	Memoria
XII	21	S. Pii X, papæ	Memoria
XI	22	B. Mariæ Virginis Reginæ	Memoria
X	23	*S. Rosæ de Lima, virginis*	
IX	24	S. BARTHOLOMÆI, APOSTOLI	Festum
VIII	25	*S. Ludovici* *S. Ioseph de Calasanz, presbyteri*	
VII	26		
VI	27	S. Monicæ	Memoria
V	28	S. Augustini, episcopi et Ecclesiæ doctoris	Memoria
IV	29	In Passione S. Ioannis Baptistæ, martyris	Memoria
III	30		
Prid.	31		

SEPTEMBER

Cal.	1		
IV	2		
III	3	S. Gregorii Magni, papæ et Ecclesiæ doctoris	Memoria
Prid.	4		
Non.	5		
VIII	6		
VII	7		
VI	8	IN NATIVITATE B. MARIÆ VIRGINIS	Festum
V	9		
IV	10		
III	11		
Prid.	12		
Idib.	13	S. Ioannis Chrysostomi, episcopi et Ecclesiæ doctoris	Memoria
XVIII	14	IN EXALTATIONE SANCTÆ CRUCIS	Festum
XVII	15	B. Mariæ Virginis Perdolentis	Memoria
XVI	16	Ss. Cornelii, papæ, et Cypriani, episcopi, martyrum	Memoria
XV	17	*S. Roberti Bellarmino, episcopi et Ecclesiæ doctoris*	
XIV	18		
XIII	19	*S. Ianuarii, episcopi et martyris*	
XII	20		
XI	21	S. MATTHÆI, APOSTOLI ET EVANGELISTÆ	Festum
X	22		
IX	23		
VIII	24		
VII	25		
VI	26	*Ss. Cosmæ et Damiani, martyrum*	
V	27	S. Vincentii de Paul, presbyteri	Memoria
IV	28	*S. Venceslai, martyris*	
III	29	Ss. MICHAELIS, GABRIELIS ET RAPHAELIS, ARCHANGELORUM	Festum
Prid.	30	S. Hieronymi, presbyteri et Ecclesiæ doctoris	Memoria

OCTOBER

Cal.	1	S. Teresiæ a Iesu Infante, virginis	Memoria
VI	2	Ss. Angelorum Custodum	Memoria
V	3		
IV	4	S. Francisci Assisiensis	Memoria
III	5		
Prid.	6	*S. Brunonis, presbyteri*	
Non.	7	B. Mariæ Virginis a Rosario	Memoria
VIII	8		
VII	9	*Ss. Dionysii, episcopi, et sociorum, martyrum* *S. Ioannis Leonardi, presbyteri*	
VI	10		
V	11		
IV	12		
III	13		
Prid.	14	*S. Callisti I, papæ et martyris*	
Idib.	15	S. Teresiæ de Avila, virginis	Memoria
XVII	16	*S. Hedvigis, religiosæ* *S. Margaritæ Mariæ Alacoque, virginis*	
XVI	17	S. Ignatii Antiocheni, episcopi et martyris	Memoria
XV	18	S. LUCÆ, EVANGELISTÆ	Festum
XIV	19	*Ss. Ioannis de Brébeuf et Isaac Jogues, presbyterorum, et sociorum, martyrum* *S. Pauli a Cruce, presbyteri*	
XIII	20		
XII	21		
XI	22		
X	23	*S. Ioannis de Capestrano, presbyteri*	
IX	24	*S. Antonii Mariæ Claret, episcopi*	
VIII	25		
VII	26		
VI	27		
V	28	Ss. SIMONIS ET IUDÆ, APOSTOLORUM	Festum
IV	29		
III	30		
Prid.	31		

NOVEMBER

Cal.	1	OMNIUM SANCTORUM	Sollemnitas
IV	2	IN COMMEMORATIONE OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM	
III	3	*S. Martini de Porres, religiosi*	
Prid.	4	S. Caroli Borromeo, episcopi	Memoria
Non.	5		
VIII	6		
VII	7		
VI	8		
V	9	IN DEDICATIONE BASILICÆ LATERANENSIS	Festum
IV	10	S. Leonis Magni, papæ et Ecclesiæ doctoris	Memoria
III	11	S. Martini Turonensis, episcopi	Memoria
Prid.	12	S. Iosaphat, episcopi et martyris	Memoria
Idib.	13		
XVIII	14		
XVII	15	*S. Alberti Magni, episcopi et Ecclesiæ doctoris*	
XVI	16	*S. Margaritæ Scotiæ* *S. Gertrudis, virginis*	
XV	17	S. Elisabeth Hungariæ, religiosæ	Memoria
XIV	18	*In Dedicatione basilicarum Ss. Petri et Pauli, apostolorum*	
XIII	19		
XII	20		
XI	21	In Præsentatione B. Mariæ Virginis	Memoria
X	22	S. Cæciliæ, virginis et martyris	Memoria
IX	23	*S. Clementis I, papæ et martyris* *S. Columbani, abbatis*	
VIII	24		
VII	25		
VI	26		
V	27		
IV	28		
III	29		
Prid.	30	S. ANDREÆ, APOSTOLI	Festum

Dominica ultima « per annum »:

D. N. I. C. UNIVERSORUM REGIS — Sollemnitas

DECEMBER

Cal.	1		
IV	2		
III	3	S. Francisci Xavier, presbyteri	Memoria
Prid.	4	*S. Ioannis Damasceni, presbyteri et Ecclesiæ doctoris*	
Non.	5		
VIII	6	*S. Nicolai, episcopi*	
VII	7	S. Ambrosii, episcopi et Ecclesiæ doctoris	Memoria
VI	8	IN CONCEPTIONE IMMACULATA BEATÆ MARIÆ VIRGINIS	Sollemnitas
V	9		
IV	10		
III	11	*S. Damasi I, papæ*	
Prid.	12	*S. Ioannæ Franciscæ de Chantal, religiosæ*	
Idib.	13	S. Luciæ, virginis et martyris	Memoria
XIX	14	S. Ioannis a Cruce, presbyteri et Ecclesiæ doctoris	Memoria
XVIII	15		
XVII	16		
XVI	17		
XV	18		
XIV	19		
XIII	20		
XII	21	*S. Petri Canisii, presbyteri et Ecclesiæ doctoris*	
XI	22		
X	23	*S. Ioannis de Kęty, presbyteri*	
IX	24		
VIII	25	IN NATIVITATE DOMINI	Sollemnitas
VII	26	S. STEPHANI, PROTOMARTYRIS	Festum
VI	27	S. IOANNIS, APOSTOLI ET EVANGELISTÆ	Festum
V	28	Ss. INNOCENTIUM, MARTYRUM	Festum
IV	29	*S. Thomæ Becket, episcopi et martyris*	
III	30		
Prid.	31	*S. Silvestri I, papæ*	

Dominica infra octavam Nativitatis, vel, ea deficiente, die 30 decembris:

SANCTÆ FAMILIÆ IESU, MARIÆ ET IOSEPH — Festum

TABELLA TEMPORARIA
præcipuarum celebrationum anni liturgici

Anno Domini	Dies Cinerum	Pascha	Ascensio	Pentecostes	Corpus Christi	Hebdomadæ « per annum » ante Quadr.		post Pentec.		Dominica prima Adventus
						usque ad d.	hebd.	a die	hebd.	
1970	11 febr.	29 mart.	7 maii	17 maii	28 maii	10 febr.	5	18 maii	7	29 nov.
1971	24 febr.	11 apr.	20 maii	30 maii	10 iunii	23 febr.	7	31 maii	9	28 nov.
1972	16 febr.	2 apr.	11 maii	21 maii	1 iunii	15 febr.	6	22 maii	7	3 dec.
1973	7 mart.	22 apr.	31 maii	10 iunii	21 iunii	6 mart.	9	11 iunii	10	2 dec.
1974	27 febr.	14 apr.	23 maii	2 iunii	13 iunii	26 febr.	7	3 iunii	9	1 dec.
1975	12 febr.	30 mart.	8 maii	18 maii	29 maii	11 febr.	5	19 maii	7	30 nov.
1976	3 mart.	18 apr.	27 maii	6 iunii	17 iunii	2 mart.	8	7 iunii	10	28 nov.
1977	23 febr.	10 apr.	19 maii	29 maii	9 iunii	22 febr.	7	30 maii	9	27 nov.
1978	8 febr.	26 mart.	4 maii	14 maii	25 maii	7 febr.	5	15 maii	6	3 dec.
1979	28 febr.	15 apr.	24 maii	3 iunii	14 iunii	27 febr.	8	4 iunii	9	2 dec.
1980	20 febr.	6 apr.	15 maii	25 maii	5 iunii	19 febr.	6	26 maii	8	30 nov.
1981	4 mart.	19 apr.	28 maii	7 iunii	18 iunii	3 mart.	8	8 iunii	10	29 nov.
1982	24 febr.	11 apr.	20 maii	30 maii	10 iunii	23 febr.	7	31 maii	9	28 nov.
1983	16 febr.	3 apr.	12 maii	22 maii	2 iunii	15 febr.	6	23 maii	8	27 nov.
1984	7 mart.	22 apr.	31 maii	10 iunii	21 iunii	6 mart.	9	11 iunii	10	2 dec.
1985	20 febr.	7 apr.	16 maii	26 maii	6 iunii	19 febr.	6	27 maii	8	1 dec.
1986	12 febr.	30 mart.	8 maii	18 maii	29 maii	11 febr.	5	19 maii	7	30 nov.
1987	4 mart.	19 apr.	28 maii	7 iunii	18 iunii	3 mart.	9	8 iunii	10	29 nov.
1988	17 febr.	3 apr.	12 maii	22 maii	2 iunii	16 febr.	6	23 maii	8	27 nov.
1989	8 febr.	26 mart.	4 maii	14 maii	25 maii	7 febr.	5	15 maii	6	3 dec.
1990	28 febr.	15 apr.	24 maii	3 iunii	14 iunii	27 febr.	8	4 iunii	9	2 dec.
1991	13 febr.	31 mart.	9 maii	19 maii	30 maii	12 febr.	5	20 maii	7	1 dec.
1992	4 mart.	19 apr.	28 maii	7 iunii	18 iunii	3 mart.	9	8 iunii	10	29 nov.
1993	24 febr.	11 apr.	20 maii	30 maii	10 iunii	23 febr.	7	31 maii	9	28 nov.
1994	16 febr.	3 apr.	12 maii	22 maii	2 iunii	15 febr.	6	23 maii	8	27 nov.
1995	1 mart.	16 apr.	25 maii	4 iunii	15 iunii	28 febr.	8	5 iunii	9	3 dec.
1996	21 febr.	7 apr.	16 maii	26 maii	6 iunii	20 febr.	7	27 maii	8	1 dec.
1997	12 febr.	30 mart.	8 maii	18 maii	29 maii	11 febr.	5	19 maii	7	30 nov.
1998	25 febr.	12 apr.	21 maii	31 maii	11 iunii	24 febr.	7	1 iunii	9	29 nov.
1999	17 febr.	4 apr.	13 maii	23 maii	3 iunii	16 febr.	6	24 maii	8	28 nov.

PROPRIUM DE TEMPORE

DOMINICA PRIMA ADVENTUS

Ant. ad introitum Ps 24, 1-3

Ad te levávi ánimam meam, Deus meus, in te confído, non erubéscam. Neque irrídeant me inimíci mei, étenim univérsi qui te exspéctant non confundéntur.

Non dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Da, quǽsumus, omnípotens Deus,
hanc tuis fidélibus voluntátem,
ut, Christo tuo veniénti iustis opéribus occurréntes,
eius déxteræ sociáti, regnum mereántur possidére cæléste,
Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine, múnera
quæ de tuis offérimus colláta benefíciis,
et, quod nostræ devotióni concédis éffici temporáli,
tuæ nobis fiat prǽmium redemptiónis ætérnæ.
Per Christum.

Præfatio de Adventu, I.

Ant. ad communionem Ps 84, 13

Dóminus dabit benignitátem,
et terra nostra dabit fructum suum.

Post communionem

Prosint nobis, quǽsumus, Dómine, frequentáta mystéria,
quibus nos, inter prætereúntia ambulántes,
iam nunc instítuis amáre cæléstia et inhærére mansúris.
Per Christum.

Quando infra hebdomadam dicenda est Missa de feria, adhibentur textus infra propositi, p. 133.

DOMINICA SECUNDA ADVENTUS

Ant. ad introitum — Cf. Is 30, 19. 30

Pópulus Sion, ecce Dóminus véniet ad salvándas gentes; et audítam fáciet Dóminus glóriam vocis suæ in lætítia cordis vestri.

Non dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Omnípotens et miséricors Deus,
in tui occúrsum Fílii festinántes
nulla ópera terréni actus impédiant,
sed sapiéntiæ cæléstis erudítio
nos fáciat eius esse consórtes.
Qui tecum vivit.

Dicitur Credo.

Super oblata

Placáre, Dómine, quǽsumus,
nostræ précibus humilitátis et hóstiis,
et, ubi nulla súppetunt suffrágia meritórum,
tuæ nobis indulgéntiæ succúrre præsídiis. Per Christum.

Præfatio de Adventu, I.

Ant. ad communionem — Bar 5, 5; 4, 36

Ierúsalem, surge et sta in excélso,
et vide iucunditátem, quæ véniet tibi a Deo tuo.

Post communionem

Repléti cibo spiritális alimóniæ,
súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, huius participatióne mystérii,
dóceas nos terréna sapiénter perpéndere,
et cæléstibus inhærére. Per Christum.

Quando infra hebdomadam dicenda est Missa de feria, adhibentur textus infra propositi, p. 133.

DOMINICA TERTIA ADVENTUS

Ant. ad introitum Phil 4, 4. 5

Gaudéte in Dómino semper: íterum dico, gaudéte. Dóminus enim prope est.

Non dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui cónspicis pópulum tuum
nativitátis domínicæ festivitátem fidéliter exspectáre,
præsta, quǽsumus,
ut valeámus ad tantæ salútis gáudia perveníre,
et ea votis sollémnibus álacri semper lætítia celebráre.
Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Devotiónis nostræ tibi, Dómine, quǽsumus,
hóstia iúgiter immolétur,
quæ et sacri péragat institúta mystérii,
et salutáre tuum nobis poténter operétur.
Per Christum.

Præfatio de Adventu, I vel II.

Ant. ad communionem Cf. Is 35, 4

Dícite: Pusillánimes, confortámini et nolíte timére:
ecce Deus noster véniet et salvábit nos.

Post communionem

Tuam, Dómine, cleméntiam implorámus,
ut hæc divína subsídia, a vítiis expiátos,
ad festa ventúra nos prǽparent.
Per Christum.

Quando infra hebdomadam dicenda est Missa de feria, adhibentur textus infra propositi, p. 133 vel 142.

DOMINICA QUARTA ADVENTUS

Ant. ad introitum Is 45, 8

Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant iustum;
aperiátur terra et gérminet Salvatórem.

Non dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Grátiam tuam, quǽsumus, Dómine, méntibus nostris infúnde,
ut qui, Angelo nuntiánte,
Christi Fílii tui incarnatiónem cognóvimus,
per passiónem eius et crucem
ad resurrectiónis glóriam perducámur.
Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Altári tuo, Dómine, superpósita múnera
Spíritus ille sanctíficet,
qui beátæ Maríæ víscera sua virtúte replévit.
Per Christum.

Præfatio de Adventu, II.

Ant. ad communionem Is 7, 14

Ecce Virgo concípiet, et páriet fílium;
et vocábitur nomen eius Emmánuel.

Post communionem

Sumpto pígnore redemptiónis ætérnæ,
quǽsumus, omnípotens Deus,
ut quanto magis dies salutíferæ festivitátis accédit,
tanto devótius proficiámus
ad Fílii tui digne nativitátis mystérium celebrándum.
Per Christum.

Quando infra hebdomadam dicenda est Missa de feria, adhibentur textus infra propositi, p. 142.

IN FERIIS ADVENTUS
usque ad diem 16 decembris

Diebus infra hebdomadam, quando dicitur Missa de tempore, adhibentur textus qui sequuntur singulis feriis assignati, mutata tamen qualibet hebdomada collecta, prouti in singulis formulis Missarum indicatur.

Feria secunda

Ant. ad introitum Cf. Ier 31, 10; Is 35, 4

Audíte verbum Dómini, gentes, et annuntiáte illud in fínibus terræ: Ecce Salvátor noster advéniet, et iam nolíte timére.

Collecta

Hebd. I

Fac nos, quǽsumus, Dómine Deus noster,
advéntum Christi Fílii tui sollícitos exspectáre,
ut, dum vénerit pulsans, oratiónibus vigilántes,
et in suis invéniat láudibus exsultántes.
Per Dóminum.

Hebd. II

Dirigátur, quǽsumus, Dómine,
in conspéctu tuo nostræ petitiónis orátio,
ut ad magnum incarnatiónis Unigéniti tui mystérium
nostræ vota servitútis illibáta puritáte pervéniant.
Per Dóminum.

Hebd. III

Voci nostræ, quǽsumus, Dómine,
aures tuæ pietátis accómmoda,
et cordis nostri ténebras grátia Fílii tui nos visitántis illústra.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine, múnera
quæ de tuis offérimus colláta benefíciis,
et, quod nostræ devotióni concédis éffici temporáli,
tuæ nobis fiat prǽmium redemptiónis ætérnæ.
Per Christum.

Præfatio de Adventu, I.

Ant. ad communionem Cf. Ps 105, 4-5; Is 38, 3

Veni, Dómine, visitáre nos in pace,
ut lætémur coram te corde perfécto.

Post communionem

Prosint nobis, quǽsumus, Dómine, frequentáta mystéria,
quibus nos, inter prætereúntia ambulántes,
iam nunc instítuis amáre cæléstia et inhærére mansúris.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum Cf. Zach 14, 5. 7

Ecce Dóminus véniet, et omnes sancti eius cum eo; et erit in die illa lux magna.

Collecta

Hebd. I

Propitiáre, Dómine Deus, supplicatiónibus nostris,
et tribulántibus, quǽsumus, tuæ concéde pietátis auxílium,
ut, de Fílii tui veniéntis præséntia consoláti,
nullis iam polluámur contágiis vetustátis.
Per Dóminum.

Hebd. II

Deus, qui salutáre tuum cunctis terræ fínibus declarásti,
tríbue, quǽsumus,
ut nativitátis eius glóriam lætánter præstolémur.
Per Dóminum.

Hebd. III

Deus, qui novam creatúram
per Unigénitum tuum nos esse fecísti,
in ópera misericórdiæ tuæ propítius intuére,
et in advéntu Fílii tui
ab ómnibus nos máculis vetustátis emúnda.
Per Dóminum.

Super oblata

Placáre, Dómine, quǽsumus,
nostræ précibus humilitátis et hóstiis,
et, ubi nulla súppetunt suffrágia meritórum,
tuæ nobis indulgéntiæ succúrre præsídiis.
Per Christum.

Præfatio de Adventu, I.

Ant. ad communionem 2 Tim 4, 8

Corónam iustítiæ reddet iustus iudex
iis qui díligunt advéntum eius.

Post communionem

Repléti cibo spiritális alimóniæ,
súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, huius participatióne mystérii,
dóceas nos terréna sapiénter perpéndere,
et cæléstibus inhærére.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum Cf. Hab 2, 3; 1 Cor 4, 5

Véniet Dóminus et non tardábit, et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit se ad omnes gentes.

Collecta

Hebd. I

Prǽpara, quǽsumus, Dómine Deus noster,
corda nostra divína tua virtúte,
ut, veniénte Christo Fílio tuo,
digni inveniámur ætérnæ vitæ convívio,
et cibum cæléstem, ipso ministránte, percípere mereámur.
Per Dóminum.

Hebd. II

Omnípotens Deus, qui nos prǽcipis
iter Christo Dómino præparáre,
concéde propítius, ut nullis infirmitátibus fatigémur,
qui cæléstis médici consolántem præséntiam sustinémus.
Per Dóminum.

Hebd. III

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut Fílii tui ventúra sollémnitas
et præséntis nobis vitæ remédia largiátur,
et prǽmia ætérna concédat.
Per Dóminum.

Super oblata

Devotiónis nostræ tibi, Dómine, quǽsumus,
hóstia iúgiter immolétur,
quæ et sacri péragat institúta mystérii,
et salutáre tuum nobis poténter operétur.
Per Christum.

Præfatio de Adventu, I.

Ant. ad communionem Is 40, 10; cf. 34, 5

Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet,
et illuminábit óculos servórum suórum.

Post communionem

Tuam, Dómine, cleméntiam implorámus,
ut hæc divína subsídia, a vítiis expiátos,
ad festa ventúra nos præparent.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum Cf. Ps 118, 151-152

Prope es tu, Dómine, et omnes viæ tuæ véritas;
inítio cognóvi de testimóniis tuis, quia in ætérnum tu es.

Collecta

Hebd. I

Excita, Dómine, poténtiam tuam,
et magna nobis virtúte succúrre,
ut, quod nostra peccáta præpédiunt,
grátia tuæ propitiatiónis accéleret.
Per Dóminum.

Hebd. II

Excita, Dómine, corda nostra
ad præparándas Unigéniti tui vias,
ut, per eius advéntum,
purificátis tibi méntibus servíre mereámur.
Per Dóminum.

Hebd. III

Indígnos, quǽsumus, Dómine, nos fámulos tuos,
quos actiónis própriæ culpa contrístat,
Unigéniti tui advéntu salutári lætífica.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine, múnera,
quæ de tuis offérimus benefíciis,
et, quod nostræ devotióni concédis éffici temporáli,
tuæ nobis fiat prǽmium redemptiónis ætérnæ.
Per Christum.

Præfatio de Adventu, I.

Ant. ad communionem Tit 2, 12-13

Iuste et pie vivámus in hoc sǽculo,
exspectántes beátam spem et advéntum glóriæ magni Dei.

Post communionem

Prosint nobis, quǽsumus, Dómine, frequentáta mystéria,
quibus nos, inter prætereúntia ambulántes,
iam nunc instítuis amáre cæléstia et inhærére mansúris.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum

Ecce Dóminus véniet cum splendóre descéndens visitáre pópulum suum in pace, et constitúere super eum vitam sempitérnam.

Collecta

Hebd. I

Excita, quǽsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni,
ut, ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis,
te mereámur protegénte éripi,
te liberánte salvári.
Qui vivis et regnas.

Hebd. II

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus, plebi tuæ
advéntum Unigéniti tui cum summa vigilántia exspectáre,
ut, sicut ipse dócuit auctor nostræ salútis,
accénsis lampádibus in eius occúrsum vigilántes properémus.
Per Dóminum.

Hebd. III

Prævéniat nos, omnípotens Deus,
tua grátia semper atque subsequátur,
ut, qui advéntum Unigéniti tui
summo cordis desidério sustinémus,
et præséntis vitæ subsídia et futúræ páriter consequámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Placáre, Dómine, quǽsumus,
nostræ précibus humilitátis et hóstiis,
et, ubi nulla súppetunt suffrágia meritórum,
tuæ nobis indulgéntiæ succúrre præsídiis.
Per Christum.

Præfatio de Adventu, I.

Ant. ad communionem — Phil 3, 20-21

Salvatórem exspectámus Dóminum Iesum Christum,
qui reformábit corpus humilitátis nostræ,
configurátum córpori claritátis suæ.

Post communionem

Repléti cibo spiritális alimóniæ,
súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, huius participatióne mystérii,
dóceas nos terréna sapiénter perpéndere,
et cæléstibus inhærére.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum Ps 79, 4. 2

Veni, et osténde nobis fáciem tuam, Dómine, qui sedes super Chérubim, et salvi érimus.

Collecta

Hebd. I

Deus, qui, ad liberándum humánum genus
a vetustátis condicióne,
Unigénitum tuum in hunc mundum misísti,
largíre devóte exspectántibus supérnæ tuæ grátiam pietátis,
ut ad veræ perveniámus præmium libertátis.
Per Dóminum.

Hebd. II

Oriátur, quǽsumus, omnípotens Deus, in córdibus nostris splendor glóriæ tuæ,
ut, omni noctis obscuritáte subláta,
fílios nos esse lucis Unigéniti tui maniféstet advéntus.
Per Dóminum.

Super oblata

Devotiónis nostræ tibi, Dómine, quǽsumus,
hóstia iúgiter immolétur,
quæ et sacri péragat institúta mystérii,
et salutáre tuum nobis poténter operétur. Per Christum.

Præfatio de Adventu, I.

Ant. ad communionem Ap 22, 12

Ecce vénio cito et merces mea mecum est, dicit Dóminus, dare unicuíque secúndum ópera sua.

Post communionem

Tuam, Dómine, cleméntiam implorámus,
ut hæc divína subsídia, a vítiis expiátos,
ad festa ventúra nos præparent.
Per Christum.

IN FERIIS ADVENTUS

a die 17 ad diem 24 decembris

Missæ quæ sequuntur diebus quibus sunt assignatæ adhibentur, excepta dominica, quæ suam Missam retinet.

Die 17 decembris

Ant. ad introitum — Cf. Is 49, 13

Lætēntur cæli et exsúltet terra, quia Dóminus noster véniet, et páuperum suórum miserébitur.

Collecta

Deus, humánæ cónditor et redémptor naturæ,
qui Verbum tuum in útero perpétuæ virginitátis
carnem assúmere voluísti,
réspice propítius ad preces nostras,
ut Unigénitus tuus, nostra humanitáte suscépta,
nos divíno suo consórtio sociáre dignétur.
Per Dóminum.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ, Dómine, dona sanctífica,
et concéde ut, per hæc veneránda mystéria,
pane cæléstí réfici mereámur. Per Christum.

Præfatio de Adventu, II.

Ant. ad communionem — Cf. Agg 2, 8

Ecce véniet desiderátus cunctis géntibus,
et replébitur glória domus Dómini.

Post communionem

Divíno múnere satiáti, quǽsumus, omnípotens Deus,
hoc desidério potiámur,
ut, a tuo accénsi Spíritu,
ante conspéctum veniéntis Christi tui,
velut clara luminária fulgeámus. Per Christum.

Die 18 decembris

Ant. ad introitum

Rex noster advéniet Christus, quem Ioánnes prædicávit Agnum esse ventúrum.

Collecta

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus,
ut, qui sub peccáti iugo ex vetústa servitúte deprímimur,
exspectáta Unigéniti tui nova nativitáte liberémur.
Per Dóminum.

Super oblata

Sacrifícium tibi, Dómine, celebrándum
tuo nómini nos reddat accéptos,
ut ipsíus æternitátis mereámur esse consórtes,
qui mortalitátem nostram sua mortalitáte curávit.
Per Christum.

Præfatio de Adventu, II.

Ant. ad communionem Mt 1, 23

Vocábunt nomen eius Emmánuel,
quod est interpretátum Nobíscum-Deus.

Post communionem

Suscipiámus, Dómine, misericórdiam tuam
in médio templi tui,
et redemptiónis nostræ ventúra sollémnia
cóngruis honóribus præcedámus.
Per Christum.

Die 19 decembris

Ant. ad introitum Cf. Hebr 10, 37

Qui ventúrus est véniet et non tardábit, et iam non erit timor in fínibus nostris, quóniam ipse est Salvátor noster.

Collecta

Deus, qui splendórem glóriæ tuæ
per sacræ Vírginis partum mundo dignátus es reveláre,
tríbue, quǽsumus, ut tantæ incarnatiónis mystérium
et fídei integritáte colámus,
et devóto semper obséquio frequentémus.
Per Dóminum.

Super oblata

Propítius intuére múnera, Dómine, quǽsumus,
quæ tuis altáribus exhibémus,
ut, quod nostra fragilitáte defértur,
tua virtúte sacrétur.
Per Christum.

Præfatio de Adventu, II.

Ant. ad communionem Lc 1, 78-79

Visitábit nos Oriens ex alto,
ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Post communionem

Grátias de collátis munéribus referéntes,
fac nos propítius, omnípotens Deus,
quæ ventúra sunt desideráre præstánda,
ut nativitátem Salvatóris nostri
purificátis suscipiámus méntibus honorándam.
Per Christum.

Die 20 decembris

Ant. ad introitum Cf Is 11, 1; 40, 5; Lc 3, 6

Egrediétur virga de radíce Iesse, et replébitur omnis terra glória Dómini, et vidébit omnis caro salutáre Dei.

Collecta

Deus, cuius ineffábile Verbum,
Angelo nuntiánte, Virgo immaculáta suscépit,
et, domus divinitátis effécta, Sancti Spíritus luce replétur,
quǽsumus, ut nos, eius exémplo,
voluntáti tuæ humíliter adhærére valeámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Inténde, quǽsumus, Dómine, sacrifícium singuláre,
ut, huius participatióne mystérii,
quæ speránda crédimus, exspectáta sumámus.
Per Christum.

Præfatio de Adventu, II.

Ant. ad communionem Lc 1, 31

Dixit Angelus ad Maríam: Ecce concípies et páries fílium, et vocábis nomen eius Iesum.

Post communionem

Quos múnere cælésti réficis, Dómine, divíno tuére præsídio,
ut, tuis mystériis perfruéntes,
in vera fácias pace gaudére.
Per Christum.

Die 21 decembris

Ant. ad introitum — Cf. Is 7, 14; 8, 10

Modo véniet Dominátor Dóminus, et vocábitur nomen eius Emmánuel, quia Nobíscum-Deus.

Collecta

Preces pópuli tui, quǽsumus, Dómine, cleménter exáudi,
ut, qui de Unigéniti tui in nostra carne advéntu lætántur,
cum vénerit in sua maiestáte,
ætérnæ vitæ prǽmium consequántur.
Per Dóminum.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ, Dómine, múnera placátus assúme,
quæ et miséricors offerénda tribuísti,
et in nostræ salútis poténter éfficis transíre mystérium.
Per Christum.

Præfatio de Adventu, II.

Ant. ad communionem — Lc 1, 45

Beáta quæ credidísti,
quóniam perficiéntur ea quæ dicta sunt tibi a Dómino.

Post communionem

Sit plebi tuæ, Dómine, continuáta defénsio
divíni participátio mystérii,
ut, maiestáti tuæ plena devotióne subiécta,
salvatiónem mentis et córporis affluénter accípiat.
Per Christum.

Die 22 decembris

Ant. ad introitum Ps 23, 7

Attóllite, portæ, cápita vestra, et elevámini, portæ æternáles, et introíbit rex glóriæ.

Collecta

Deus, qui, hóminem delápsum in mortem conspíciens,
Unigéniti tui advéntu redímere voluísti,
præsta, quǽsumus,
ut qui húmili eius incarnatiónem devotióne faténtur,
ipsíus étiam Redemptóris consórtia mereántur.
Per Dóminum.

Super oblata

In tua pietáte confidéntes, Dómine,
cum munéribus ad altária veneránda concúrrimus,
ut, tua purificánte nos grátia,
iísdem quibus famulámur mystériis emundémur.
Per Christum.

Præfatio de Adventu, II.

Ant. ad communionem Lc 1, 46. 49

Magníficat ánima mea Dóminum,
quia fecit mihi magna qui potens est.

Post communionem

Róboret nos, Dómine, tui sacraménti percéptio,
ut veniénti Salvatóri mereámur cum dignis opéribus obviáre,
et beatitúdinis prǽmia promereri.
Per Christum.

Die 23 decembris

Ant. ad introitum Cf. Is 9, 6; Ps 71, 17

Nascétur nobis párvulus, et vocábitur Deus, Fortis; in ipso benedicéntur omnes tribus terræ.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
nativitátem Fílii tui secúndum carnem propinquáre cernéntes,
quǽsumus, ut nobis indígnis fámulis tuis
misericórdiam præstet Verbum,
quod ex Vírgine María dignátum est caro fíeri.
et habitáre in nobis.
Qui tecum.

Super oblata

Hæc oblátio, qua divíni cultus nobis est índita plenitúdo.
sit tibi, Dómine, perfécta placátio,
ut nostri Redemptóris exórdia
purificátis méntibus celebrémus.
Per Christum.

Præfatio de Adventu, II.

Ant. ad communionem Ap 3, 20

Ecce sto ad óstium et pulso:
si quis audíerit vocem meam, et aperúerit mihi iánuam,
intrábo ad illum, et cenábo cum illo, et ipse mecum.

Post communionem

Cælésti múnere satiátis, Dómine,
pacem tuam propitiátus indúlge,
ut Fílio tuo dilectíssimo veniénti
accénsis lampádibus digni præstolémur occúrsum.
Per Christum.

Die 24 decembris

Ad Missam matutinam

Ant. ad introitum Cf. Gal 4, 4

Ecce iam venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terram.

Collecta

Festína, quǽsumus, ne tardáveris, Dómine Iesu,
ut advéntus tui consolatiónibus sublevéntur,
qui in tua pietáte confídunt.
Qui vivis.

Super oblata

Obláta tibi, Dómine, múnera benígnus assúme,
ut eórum perceptióne expiémur a peccátis,
et advéntus Fílii tui glóriam
puris mereámur méntibus præstolári.
Per Christum.

Præfatio de Adventu, II.

Ant. ad communionem Lc 1, 68

Benedíctus Dóminus Deus Israel,
quia visitávit et fecit redemptiónem plebis suæ.

Post communionem

Da nobis, Dómine, hoc dono tuo mirábili recreátis,
ut, sicut adoránda Fílii tui natalícia prævenímus,
sic eius múnera capiámus sempitérna gaudéntes.
Per Christum.

TEMPUS NATIVITATIS

Die 25 decembris

IN NATIVITATE DOMINI

Sollemnitas

Ad Missam Vigiliæ

Hæc Missa adhibetur vespere diei 24 decembris sive ante sive post I Vesperas Nativitatis.

Ant. ad introitum Cf. Ex 16, 6-7

Hódie sciétis, quia véniet Dóminus, et salvábit nos, et mane vidébitis glóriam eius.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui nos redemptiónis nostræ
ánnua exspectatióne lætíficas,
præsta, ut Unigénitum tuum,
quem læti suscípimus Redemptórem,
veniéntem quoque Iúdicem secúri vidére mereámur.
Per Dóminum.

Dicitur Credo. Ad verba Et incarnátus est genuflectitur.

Super oblata

Tanto nos, Dómine, quǽsumus,
promptióre servítio hæc præcúrrere concéde sollémnia,
quanto in his constáre princípium
nostræ redemptiónis osténdis.
Per Christum.

Præfatio de Nativitate.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicántes proprium.

Ant. ad communionem Cf. Is 40, 5

Revelábitur glória Dómini,
et vidébit omnis caro salutáre Dei nostri.

Post communionem

Da nobis, quǽsumus, Dómine,
unigéniti Fílii tui recensíta nativitáte vegetári,
cuius cæiésti mystério páscimur et potámur.
Per Christum.

In Nativitate Domini omnes sacerdotes tres Missas celebrare vel concelebrare possunt, dummodo hæ suo tempore celebrentur.

Ad Missam in nocte

Ant. ad introitum Ps 2, 7

Dóminus dixit ad me:
Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Vel:

Gaudeámus omnes in Dómino,
quia Salvátor noster natus est in mundo.
Hódie nobis de cælo pax vera descéndit.

Collecta

Deus, qui hanc sacratíssimam noctem
veri lúminis fecísti illustratióne caléscere,
da, quǽsumus, ut, cuius in terra mystéria lucis agnóvimus,
eius quoque gáudiis perfruámur in cælo. Per Dóminum.

Dicitur Credo. Ad verba Et incarnátus est genuflectitur.

Super oblata

Grata tibi sit, Dómine, quǽsumus,
hodiérnæ festivitátis oblátio,
ut, per hæc sacrosáncta commércia,
in illíus inveniámur forma, in quo tecum est nostra substántia.
Per Christum.

Præfatio de Nativitate.
Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicántes proprium.

Ant. ad communionem Io 1, 14

Verbum caro factum est, et vídimus glóriam eius.

Post communionem

Da nobis, quǽsumus, Dómine Deus noster,
ut, qui nativitátem Redemptóris nostri frequentáre gaudémus,
dignis conversatiónibus
ad eius mereámur perveníre consórtium. Per Christum.

Ad Missam in aurora

Ant. ad introitum Cf. Is 9, 2. 6; Lc 1, 33

Lux fulgébit hódie super nos, quia natus est nobis Dóminus;
et vocábitur admirábilis, Deus, Princeps pacis,
Pater futúri sǽculi: cuius regni non erit finis.

Collecta

Da, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut dum nova incarnáti Verbi tui luce perfúndimur,
hoc in nostro respléndeat ópere,
quod per fidem fulget in mente.
Per Dóminum.

Dicitur Credo. Ad verba Et incarnátus est genuflectitur.

Super oblata

Múnera nostra, quǽsumus, Dómine,
nativitátis hodiérnæ mystériis apta provéniant,
ut sicut homo génitus idem præfúlsit et Deus,
sic nobis hæc terréna substántia cónferat quod divínum est.
Per Christum.

Præfatio de Nativitate.
Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicántes proprium.

Ant. ad communionem Cf. Zach 9, 9

Exsúlta, fília Sion, lauda, fília Ierúsalem:
ecce Rex tuus veniet sanctus et salvátor mundi.

Post communionem

Da nobis, Dómine, Fílii tui nativitátem
læta devotióne coléntibus,
huius arcána mystérii et plena fide cognóscere,
et plenióre caritátis ardóre dilígere.
Per Christum.

Ad Missam in die

Ant. ad introitum Is 9, 6

Puer natus est nobis, et fílius datus est nobis,
cuius impérium super húmerum eius,
et vocábitur nomen eius magni consílii Angelus.

Collecta

Deus, qui humánæ substántiæ dignitátem
et mirabíliter condidísti, et mirabílius reformásti,
da, quǽsumus, nobis eius divinitátis esse consórtes,
qui humanitátis nostræ fíeri dignátus est párticeps.
Qui tecum vivit.

Dicitur Credo. Ad verba Et incarnátus est genuflectitur.

Super oblata

Oblátio tibi sit, Dómine, hodiérnæ sollemnitátis accépta,
qua et nostræ reconciliatiónis procéssit perfécta placátio,
et divíni cultus nobis est índita plenitúdo.
Per Christum.

Præfatio de Nativitate.
Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicántes proprium.

Ant. ad communionem Ps 97, 3

Vidérunt omnes fines terræ salutáre Dei nostri.

Post communionem

Præsta, miséricors Deus, ut natus hódie Salvátor mundi,
sicut divínæ nobis generatiónis est auctor,
ita et immortalitátis sit ipse largítor.
Qui vivit.

Dominica infra octavam Nativitatis Domini,
vel, ea deficiente, die 30 decembris

S. FAMILIÆ IESU, MARIÆ ET IOSEPH

Festum

Ant. ad introitum — Lc 2, 16

Venérunt pastóres festinántes, et invenérunt Maríam
et Ioseph et Infántem pósitum in præsépio.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui præclára nobis sanctæ Famíliæ
dignátus es exémpla præbére,
concéde propítius,
ut, doméstícis virtútibus caritatísque vínculis illam sectántes,
in lætítia domus tuæ præmiis fruámur ætérnis.
Per Dóminum.

Quando hoc festum celebratur die dominica, dicitur Credo.

Super oblata

Hóstiam tibi placatiónis offérimus, Dómine,
supplíciter deprecántes,
ut, Deíparæ Vírginis beatíque Ioseph interveniénte suffrágio,
famílias nostras in tua grátia fírmiter et pace constítuas.
Per Christum.

Præfatio de Nativitate. Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicántes de Nativitate.

Ant. ad communionem — Bar 3, 38

Deus noster in terris visus est,
et cum homínibus conversátus est.

Post communionem

Quos cæléstibus réficis sacraméntis,
fac, clementíssime Pater,
sanctæ Famíliæ exémpla iúgiter imitári,
ut, post ærúmnas sǽculi,
eius consórtium consequámur ætérnum. Per Christum.

Die 29 decembris

De V die infra octavam Nativitatis Domini

Ant. ad introitum Io 3, 16

Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret, ut omnis qui credit in eum non péreat, sed hábeat vitam ætérnam.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Omnípotens et invisíbilis Deus,
qui tuæ lucis advéntu mundi ténebras effugásti,
seréno vultu nos, quǽsumus, intuére,
ut magnificéntiam nativitátis Unigéniti tui
dignis præcóniis collaudémus.
Qui tecum vívit.

Non dicitur Credo.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera nostra,
quibus exercéntur commércia gloriósa,
ut, offeréntes quæ dedísti,
teípsum mereámur accípere. Per Christum.

Præfatio de Nativitate.
Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicántes de Nativitate.

Ant. ad communionem Lc 1, 78

Per víscera misericórdiæ Dei nostri,
visitávit nos Oriens ex alto.

Post communionem

Da, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut mysteriórum virtúte sanctórum
iúgiter vita nostra firmétur. Per Christum.

Die 30 decembris

De VI die infra octavam Nativitatis Domini

Deficiente dominica infra octavam Nativitatis, hac die celebratur festum S. Familiæ Iesu, Mariæ et Ioseph (cf. p. 158).

Ant. ad introitum — Sap 18, 14-15

Dum médium siléntium tenérent ómnia, et nox in suo cursu médium iter habéret, omnípotens sermo tuus, Dómine, de cælis a regálibus sédibus venit.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líberet,
quos sub peccáti iugo vetústa sérvitus tenet.
Per Dóminum.

Non dicitur Credo.

Super oblata

Múnera, quǽsumus, Dómine, tuæ plebis propitiátus assúme,
ut, quæ fídei pietáte profiténtur,
sacraméntis cæléstibus apprehéndant.
Per Christum.

Præfatio de Nativitate.
Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicántes de Nativitate.

Ant. ad communionem — Io 1, 16

De plenitúdine eius nos omnes accépimus,
et grátiam pro grátia.

Post communionem

Deus, qui nos sacraménti tui participatióne contíngis,
virtútis eius efféctus in nostris córdibus operáre,
ut suscipiéndo múneri tuo per ipsum munus aptémur.
Per Christum.

Die 31 decembris

De VII die infra octavam Nativitatis Domini

Ant. ad introitum Is 9, 6

Puer natus est nobis, et fílius datus est nobis, cuius impérium super húmerum eius, et vocábitur nomen eius magni consílii Angelus.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus, qui in Fílii tui nativitáte
tribuísti totíus religiónis inítium perfectionémque constáre,
da nobis, quǽsumus, in eius portióne censéri,
in quo totíus salútis humánæ summa consístit.
Per Dóminum.

Non dicitur Credo.

Super oblata

Deus, auctor sincéræ devotiónis et pacis,
da, quǽsumus, ut et maiestátem tuam
conveniénter hoc múnere venerémur,
et sacri participatióne mystérii fidéliter sénsibus uniámur.
Per Christum.

Præfatio de Nativitate.
Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicántes de Nativitate.

Ant. ad communionem 1 Io 4, 9

Misit Deus Fílium suum unigénitum in mundum,
ut vivámus per eum.

Post communionem

Divérsis plebs tua, Dómine, gubernáta subsídiis,
et præséntia pietátis tuæ remédia cápiat et futúra,
ut, transeúntium rerum necessária consolatióne fovénte,
fiduciálius ad ætérna conténdat. Per Christum.

Die 1 ianuarii

In octava Nativitatis Domini

SOLLEMNITAS SANCTÆ DEI GENETRICIS MARIÆ

Ant. ad introitum Sedulius

Salve, sancta Parens, eníxa puérpera Regem,
qui cælum terrámque regit in sǽcula sæculórum.

Vel: Cf. Is 9, 2. 6; Lc 1, 33

Lux fulgébit hódie super nos, quia natus est nobis Dóminus;
et vocábitur admirábilis, Deus, Princeps pacis,
Pater futúri sǽculi: cuius regni non erit finis.

Collecta

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda,
humáno géneri prǽmia præstitísti,
tríbue, quǽsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus,
per quam merúimus Fílium tuum auctórem vitæ suscípere.
Qui tecum vivit.

Dicitur Credo.

Super oblata

Deus, qui bona cuncta ínchoas benígnus et pérficis,
da nobis, de sollemnitáte sanctæ Dei Genetrícis lætántibus,
sicut de inítiis tuæ grátiæ gloriámur,
ita de perfectióne gaudére.
Per Christum.

Præfatio de B. Maria Virg. I, Et te in Maternitáte.
Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicántes de Nativitate.

Ant. ad communionem Hebr 13, 8

Iesus Christus heri et hódie, ipse et in sǽcula.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, læti sacraménta cæléstia:
præsta, quǽsumus,
ut ad vitam nobis profíciant sempitérnam,
qui beátam semper Vírginem Maríam
Fílii tui Genetrícem et Ecclésiæ Matrem
profitéri gloriámur.
Per Christum.

Diebus sequentibus, quando dicenda est Missa de feria, adhibentur textus infra propositi, p. 170.

DOMINICA II POST NATIVITATEM

Ant. ad introitum | Sap 18, 14-15

Dum médium siléntium tenérent ómnia,
et nox in suo cursu médium iter habéret,
omnípotens sermo tuus, Dómine,
de cælis a regálibus sédibus venit.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus, fidélium splendor animárum,
dignáre mundum glória tua implére benígnus,
et cunctis pópulis appáre per tui lúminis claritátem.
Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Obláta, Dómine, múnera Unigéniti tui nativitáte sanctífica,
qua nobis et via osténditur veritátis,
et regni cæléstis vita promíttitur.
Per Christum.

Præfatio de Nativitate.

Ant. ad communionem | Io 1, 12

Omnibus qui recepérunt eum,
dedit eis potestátem fílios Dei fíeri.

Post communionem

Dómine Deus noster, supplíciter te rogámus,
ut, huius operatióne mystérii,
vítia nostra purgéntur, et iusta desidéria compleántur.
Per Christum.

Die 6 ianuarii

IN EPIPHANIA DOMINI

Sollemnitas

Ant. ad introitum Cf. Mal 3, 1; 1 Chron 19, 12

Ecce advénit Dominátor Dóminus;
et regnum in manu eius et potéstas et impérium.

Collecta

Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum
géntibus stella duce reveíasti,
concéde propítius, ut qui iam te ex fide cognóvimus,
usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis
perducámur. Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ, quǽsumus, Dómine, dona propítius intuére,
quibus non iam aurum, thus et myrrha profértur,
sed quod eísdem munéribus declarátur, immolátur et súmitur,
Iesus Christus. Qui vivit.

Præfatio de Epiphania.
Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicántes proprium.

Ant. ad communionem Cf. Mt 2, 2

Vídimus stellam eius in Oriénte,
et vénimus cum munéribus adoráre Dóminum.

Post communionem

Cælésti lúmine, quǽsumus, Dómine,
semper et ubíque nos prǽveni,
ut mystérium, cuius nos partícipes esse voluísti,
et puro cernámus intúitu, et digno percipiámus afféctu.
Per Christum.

Ubi sollemnitas Epiphaniæ non est de præcepto servanda, assignatur, tamquam diei proprio, dominicæ a die 2 ad diem 8 ianuarii occurrenti.

Dominica post diem 6 ianuarii occurrente

IN FESTO BAPTISMATIS DOMINI

Ant. ad introitum Cf. Mt 3, 16-17

Baptizáto Dómino, apérti sunt cæli, et sicut colúmba super eum Spíritus mansit, et vox Patris intónuit: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui Christum, in Iordáne flúmine baptizátum,
Spíritu Sancto super eum descendénte,
diléctum Fílium tuum sollémniter declarásti,
concéde fíliis adoptiónis tuæ, ex aqua et Spíritu Sancto renátis,
ut in beneplácito tuo iúgiter persevérent.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, cuius Unigénitus
in substántia nostræ carnis appáruit,
præsta, quǽsumus,
ut, per eum, quem símilem nobis foris agnóvimus,
intus reformári mereámur.
Qui tecum vivit.

Dicitur Credo.

Super oblata

Súscipe múnera, Dómine,
in dilécti Fílii tui revelatióne deláta,
ut fidélium tuórum oblátio in eius sacrifícium tránseat,
qui mundi vóluit peccáta miserátus ablúere.
Qui vivit.

Præfatio

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui miris signásti mystériis novum in Iordáne lavácrum,
ut, per vocem de cælo delápsam,
habitáre Verbum tuum inter hómines crederétur;
et, per Spíritum in colúmbæ spécie descendéntem,
Christus Servus tuus óleo perúngi lætítiæ
ac mitti ad evangelizándum paupéribus noscerétur.
Et ídeo cum cælórum virtútibus
in terris te iúgiter celebrámus,
maiestáti tuæ sine fine clamántes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth, etc.

Ant. ad communionem Io 1, 32. 34
Ecce de quo dicébat Ioánnes:
Ego vidi et testimónium perhíbui, quia hic est Fílius Dei.

Post communionem
Sacro múnere satiáti,
cleméntiam tuam, Dómine, supplíciter exorámus,
ut, Unigénitum tuum fidéliter audiéntes,
fílii tui vere nominémur et simus.
Per Christum.

A feria II post hanc dominicam usque ad feriam III ante Quadragesimam decurrit tempus « per annum ». In Missis tum de dominica tum de feria adhibentur textus infra propositi, pag. 340.

IN FERIIS TEMPORIS NATIVITATIS

a die 2 ianuarii
usque ad sabbatum ante festum Baptismatis Domini

Hæ Missæ adhibentur in feriis quibus sunt assignatæ, mutando collectam, prouti indicatur.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Dies sanctificátus illúxit nobis: veníte, gentes, et adoráte Dóminum, quia descéndit lux magna super terram.

Collecta

Ante sollemnitatem Epiphaniæ

Da, quǽsumus, Dómine,
pópulo tuo inviolábilem fídei firmitátem,
ut, qui Unigénitum tuum in tua tecum glória sempitérnum
in veritáte nostri córporis natum de Matre Vírgine confiténtur,
et a præséntibus liberéntur advérsis,
et mansúris gáudiis inserántur.
Per Dóminum.

Post sollemnitatem Epiphaniæ

Corda nostra, quǽsumus, Dómine,
tuæ maiestátis splendor illústret,
quo per mundi huius ténebras transíre valeámus,
et perveniámus ad pátriam claritátis ætérnæ.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera nostra,
quibus exercéntur commércia gloriósa,

ut, offeréntes quæ dedísti,
teípsum mereámur accípere.
Per Christum.

Præfatio de Nativitate vel, post sollemnitatem Epiphaniæ, de Epiphania.

Ant. ad communionem Io 1, 14

Vídimus glóriam eius, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiæ et veritátis.

Post communionem

Da, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, mysterióorum virtúte sanctórum,
iúgiter vita nostra firmétur.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum Ps 117, 26-27

Benedíctus qui venit in nómine Dómini: Deus Dóminus et illúxit nobis.

Collecta

Ante sollemnitatem Epiphaniæ

Deus, qui, per beátum sacræ Vírginis partum,
Fílii tui carnem humánis fecísti præiudíciis non tenéri,
præsta, quǽsumus, ut, huius creatúræ novitáte suscépti,
vetustátis antíquæ contágiis exuámur.
Per Dóminum.

Post sollemnitatem Epiphaniæ

Deus, cuius Unigénitus in substántia nostræ carnis appáruit,
præsta, quǽsumus, ut per eum,
quem símilem nobis foris agnóvimus,
intus reformári mereámur.
Qui tecum vivit.

Super oblata

Múnera, quǽsumus, Dómine, tuæ plebis propitiátus assúme,
ut, quæ fídei pietáte profiténtur,
sacraméntis cæléstibus apprehéndant. Per Christum.

Præfatio de Nativitate vel, post sollemnitatem Epiphaniæ, de Epiphania.

Ant. ad communionem Eph 2, 4; Rom 8, 3

Propter nímiam caritátem suam, qua diléxit nos Deus,
Fílium suum misit in similitúdinem carnis peccáti.

Post communionem

Deus, qui nos sacraménti tui participatióne contíngis,
virtútis eius efféctus in nostris córdibus operáre,
ut suscipiéndo múneri tuo per ipsum munus aptémur.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum Is 9, 2

Pópulus qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam; habitántibus in regióne umbræ mortis, lux orta est eis.

Collecta

Ante sollemnitatem Epiphaniæ

Concéde nobis, omnípotens Deus,
ut salutáre tuum, quod ad redemptiónem mundi
luce nova cælórum procéssit,
nostris semper innovándis córdibus oriátur.
Per Dóminum.

Post sollemnitatem Epiphaniæ

Deus, illuminátor ómnium géntium,
da pópulis tuis perpétua pace gaudére,
et illud córdibus nostris spléndidum lumen infúnde,
quod patrum nostrórum méntibus aspersísti.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, auctor sincéræ devotiónis et pacis,
da, quǽsumus, ut et maiestátem tuam
conveniénter hoc múnere venerémur,
et sacri participatióne mystérii fidéliter sénsibus uniámur.
Per Christum.

Præfatio de Nativitate vel, post sollemnitatem Epiphaniæ, de Epiphania.

Ant. ad communionem 1 Io 1, 2

Vita manifestáta est, quæ erat apud Patrem, et appáruit nobis.

Post communionem

Divérsis plebs tua, Dómine, gubernáta subsídiis,
et præséntia pietátis tuæ remédia cápiat et futúra,
ut, transeúntium rerum necessária consolatióne fovénte,
fiduciálius ad ætérna conténdat. Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum Cf. Io 1, 1

In princípio et ante sǽcula Deus erat Verbum, et ipse nasci dignátus est Salvátor mundi.

Collecta

Ante sollemnitatem Epiphaniæ

Deus, qui pópulo tuo, Unigéniti tui nativitáte,
redemptiónis efféctum mirabíliter inchoásti,
ita, quǽsumus, fídei fámulis tuis tríbue firmitátem,
ut usque ad promíssum glóriæ prǽmium,
ipso gubernánte, pervéniant. Per Dóminum.

Post sollemnitatem Epiphaniæ

Deus, qui per Fílium tuum
æternitátis tuæ lumen cunctis géntibus suscitásti,
da plebi tuæ fulgórem plenum sui Redemptóris agnóscere,
ut ad perpétuam claritátem per eius increménta pervéniat.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera nostra,
quibus exercéntur commércia gloriósa,
ut, offeréntes quæ dedísti,
teípsum mereámur accípere. Per Christum.

Præfatio de Nativitate vel, post sollemnitatem Epiphaniæ, de Epiphania.

Ant. ad communionem Io 3, 16

Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret,
ut omnis, qui credit in eum, non péreat,
sed hábeat vitam ætérnam.

Post communionem

Da, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, mysteriórum virtúte sanctórum,
iúgiter vita nostra firmétur. Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum Ps 111, 4

Exórtum est in ténebris lumen rectis corde, miséricors, et miserátor, et iustus Dóminus.

Collecta

Ante sollemnitatem Epiphaniæ

Fidéles tuos, quǽsumus, Dómine, benígnus illúmina,
et splendóre glóriæ tuæ corda eórum semper accénde,
ut Salvatórem suum et incessánter agnóscant,
et verácitet apprehéndant.
Per Dóminum.

Post sollemnitatem Epiphaniæ

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut Salvatóris mundi, stella duce, manifestáta natívitas,
méntibus nostris revelétur semper et crescat.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera, quǽsumus, Dómine, tuæ plebis propitiátus assúme,
ut, quæ fídei pietáte profiténtur,
sacraméntis cæléstibus apprehéndant.
Per Christum.

Præfatio de Nativitate vel, post sollemnitatem Epiphaniæ, de Epiphania.

Ant. ad communionem 1 Io 4, 9

In hoc appáruit cáritas Dei in nobis,
quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum,
ut vivámus per eum.

Post communionem

Deus, qui nos sacraménti tui participatióne contíngis,
virtútis eius efféctus in nostris córdibus operáre,
ut suscipiéndo múneri tuo per ipsum munus aptémur.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum Gal 4, 4-5

Misit Deus Fílium suum, factum ex mulíere, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

Collecta

Ante sollemnitatem Epiphaniæ

Omnípotens sempitérne Deus,
qui per advéntum unigéniti Fílii tui
nova luce radiáre dignátus es,
concéde nobis, ut, sicut eum per Vírginis partum
in forma nostri córporis merúimus habére partícipem,
ita et in eius regno grátiæ mereámur esse consórtes.
Per Dóminum.

Post sollemnitatem Epiphaniæ

Omnípotens sempitérne Deus,
qui per Unigénitum tuum
novam creatúram nos tibi esse fecísti,
præsta, quǽsumus, ut per grátiam tuam
in illíus inveniámur forma,
in quo tecum est nostra substántia.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, auctor sincéræ devotiónis et pacis,
da, quǽsumus, ut et maiestátem tuam
conveniénter hoc múnere venerémur,
et sacri participatióne mystérii fidéliter sénsibus uniámur.
Per Christum.

Præfatio de Nativitate vel, post sollemnitatem Epiphaniæ, de Epiphania.

Ant. ad communionem Io 1, 16

De plenitúdine eius nos omnes accépimus,
et grátiam pro grátia.

Post communionem

Divérsis plebs tua, Dómine, gubernáta subsídiis,
et præséntia pietátis tuæ remédia cápiat et futúra,
ut, transeúntium rerum necessária consolatióne fovénte,
fiduciálius ad ætérna conténdat.
Per Christum.

Valde commendatur, ut tradita forma congregationis Ecclesiæ localis ad modum « stationum » romanarum, saltem in maioribus civitatibus et modo singulis locis aptiore, imprimis autem tempore Quadragesimæ, servetur et foveatur. Huiusmodi autem fidelium cœtus congregari poterunt, præsertim diœcesis Pastore præsidente, diebus dominicis aliisve infra hebdomadam opportunioribus, aut apud Sanctorum sepulcra, aut in præcipuis urbis ecclesiis vel sanctuariis, aut etiam quibusdam in locis peregrinationis, quæ in diœcesi magis frequentantur.

FERIA IV CINERUM

In Missa huius diei benedicuntur et imponuntur cineres, facti de ramis olivarum, sive aliarum arborum, anno præcedenti benedictis.

Ritus initiales et liturgia verbi

Ant. ad introitum Sap 11, 24-25. 27

Miseréris ómnium, Dómine, et nihil odísti eórum quæ fecísti,
dissímulans peccáta hóminum propter pæniténtiam
et parcens illis, quia tu es Dóminus Deus noster.

Omittitur actus pænitentialis, cuius locum tenet impositio cinerum.

Collecta

Concéde nobis, Dómine, præsídia milítiæ christiánæ
sanctis inchoáre ieiúniis,
ut, contra spiritáles nequítias pugnatúri,
continéntiæ muniámur auxíliis. Per Dóminum.

Benedictio et impositio cinerum

Post homiliam, sacerdos stans, manibus iunctis, dicit:

Deum Patrem, fratres caríssimi, supplíciter deprecémur,
ut hos cíneres, quos pæniténtiæ causa
capítibus nostris impónimus,
ubertáte grátiæ suæ benedícere dignétur.

Et, post brevem orationem in silentio, prosequitur:

Deus, qui humiliatióne flécteris et satisfactióne placáris,
aurem tuæ pietátis précibus nostris inclína,
et super fámulos tuos, horum cínerum aspersióne contáctos,
grátiam tuæ benedictiónis ✠ effúnde propítius,
ut, quadragesimálem observántiam prosequéntes,
ad Fílii tui paschále mystérium celebrándum
purificátis méntibus perveníre mereántur.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Vel:

Deus, qui non mortem sed conversiónem
desíderas peccatórum,
preces nostras cleménter exáudi,
et hos cíneres,
quos capítibus nostris impóni decérnimus,
benedícere ✠ pro tua pietáte dignáre,
ut qui nos cínerem esse
et in púlverem reversúros cognóscimus,
quadragesimális exercitatiónis stúdio,
peccatórum véniam
et novitátem vitæ, ad imáginem Fílii tui resurgéntis,
cónsequi valeámus.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Et aspergit cineres aqua benedicta, nihil dicens.

Deinde sacerdos imponit cineres omnibus astantibus, qui ad ipsum accedunt, dicens singulis:

Pænitémini, et crédite Evangélio. Mc 1, 15

Vel: Cf. Gen 3, 19

Meménto, homo, quia pulvis es, et in púlverem revertéris.

Interim cantatur:

Antiphona Cf. Ioel 2, 13

Immutémur hábitu, in cínere et cilício, ieiunémus, et plorémus ante Dóminum, quia multum miséricors est dimíttere peccáta nostra Deus noster.

Alia antiphona Ioel 2, 17; Est 13, 17

Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes minístri Dómini, et dicent: Parce, Dómine, parce pópulo tuo, et ne claudas ora canéntium te, Dómine.

Alia antiphona Ps 50, 3

Dele, Dómine, iniquitátem meam.

Quæ repeti potest post singulos versus psalmi 50 Miserére mei, Deus.

Responsorium Cf. Bar 3, 2

Emendémus in mélius, quæ ignoránter peccávimus, ne súbito præoccupáti die mortis, quærámus spátium pæniténtiæ, et inveníre non possímus. * Atténde, Dómine, et miserére, quia peccávimus tibi. ℣. Ps .78, 9 Adiuva nos, Deus salutáris noster, et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos. * Atténde, Dómine.

Cani potest etiam alius cantus aptus.

Impositione cinerum peracta, sacerdos lavat munus; ritus autem concluditur oratione universali, seu oratione fidelium.

Non dicitur Credo.

Liturgia eucharistica

Super oblata

Sacrifícium quadragesimális inítii sollémniter immolámus,
te, Dómine, deprecántes,
ut per pæniténtiæ caritatísque labóres
a nóxiis voluptátibus temperémus,
et, a peccátis mundáti,
ad celebrándam Fílii tui passiónem
mereámur esse devóti. Per Christum.

Præfatio de Quadragesima, IV.

Ant. ad communionem Ps 1, 2-3

Qui meditábitur in lege Dómini die ac nocte,
dabit fructum suum in témpore suo.

Post communionem

Percépta nobis, Dómine, prǽbeant sacraménta subsídium,
ut tibi grata sint nostra ieiúnia,
et nobis profíciant ad medélam. Per Christum.

Benedictio et impositio cinerum fieri potest etiam sine Missa. Quo in casu opportune præmittitur liturgia verbi, adhibendo cantum ad introitum, collectam, lectiones cum suis cantibus, ut in Missa. Sequitur deinde homilia et benedictio atque impositio cinerum. Ritus concluditur oratione universali.

Feria quinta post Cineres

Ant. ad introitum Cf. Ps 54, 17-20, 23

Dum clamárem ad Dóminum, exaudívit vocem meam
ab his, qui appropínquant mihi.
Iacta cogitátum tuum in Dómino, et ipse te enútriet.

Collecta

Actiónes nostras, quǽsumus, Dómine,
aspirándo prǽveni et adiuvándo proséquere,
ut cuncta nostra operátio a te semper incípiat,
et per te cœpta finiátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Hóstias, quǽsumus, Dómine, propítius inténde,
quas sacris altáribus exhibémus,
ut, nobis indulgéntiam largiéndo,
tuo nómini dent honórem.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima.

Ant. ad communionem Ps 50, 12

Cor mundum crea in me, Deus,
et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Post communionem

Cæléstis doni benedictióne percépta,
súpplices te, Deus omnípotens, deprecámur,
ut hoc idem nobis semper et indulgéntiæ causa sit et salútis.
Per Christum.

Feria sexta post Cineres

Ant. ad introitum Ps 29, 11

Audívit Dóminus, et misértus est mihi,
Dóminus factus est adiútor meus.

Collecta

Inchoáta pæniténtiæ ópera, quǽsumus, Dómine,
benígno favóre proséquere,
ut observántiam, quam corporáliter exercémus,
méntibus étiam valeámus ímplére sincéris.
Per Dóminum.

Super oblata

Sacrifícium, Dómine, observántiæ quadragesimális offérimus,
quod tibi, quǽsumus, mentes nostras reddat accéptas,
et continéntiæ promptióris nobis tríbuat facultátem.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima.

Ant. ad communionem Ps 24, 4

Vias tuas, Dómine, demónstra nobis,
et sémitas tuas édoce nos.

Post communionem

Quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, huius participatióne mystérii
a delíctis ómnibus expiáti,
remédiis tuæ pietátis aptémur.
Per Christum.

Sabbato post Cineres

Ant. ad introitum Ps 68, 17

Exáudi nos, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua; secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice nos, Dómine.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
infirmitátem nostram propítius réspice,
atque ad protegéndum nos
déxteram tuæ maiestátis exténde.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine, sacrifícium placatiónis et laudis,
et præsta, ut, huius operatióne mundáti,
beneplácitum tibi nostræ mentis offerámus afféctum.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima.

Ant. ad communionem Mt 9, 13

Misericórdiam volo et non sacrifícium, dicit Dóminus;
non enim veni vocáre iustos, sed peccatóres.

Post communionem

Cæléstis vitæ múnere vegetáti, quǽsumus, Dómine,
ut, quod est nobis in præsénti vita mystérium,
fiat æternitátis auxílium.
Per Christum.

DOMINICA I IN QUADRAGESIMA

Ant. ad introitum Ps 90, 15-16

Invocábit me, et ego exáudiam eum; erípiam eum, et glorificábo eum, longitúdine diérum adimplébo eum.

Non dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Concéde nobis, omnípotens Deus,
ut, per ánnua quadragesimális exercítia sacraménti,
et ad intellegéndum Christi proficiámus arcánum,
et efféctus eius digna conversatióne sectémur.
Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Fac nos, quǽsumus, Dómine,
his munéribus offeréndis conveniénter aptári,
quibus ipsíus venerábilis sacraménti celebrámus exórdium.
Per Christum.

Præfatio

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui quadragínta diébus, terrénis ábstinens aliméntis,
formam huius observántiæ ieiúnio dedicávit,
et, omnes evértens antíqui serpéntis insídias,
ferméntum malítiæ nos dócuit superáre,
ut, paschále mystérium dignis méntibus celebrántes,
ad pascha demum perpétuum transeámus.

Et ídeo cum Angelórum atque Sanctórum turba
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth, etc.

Ant. ad communionem Mt 4, 4

Non in solo pane vivit homo,
sed in omni verbo quod procédit de ore Dei.

Vel: Ps 90, 4

Scápulis suis obumbrábit tibi Dóminus,
et sub pennis eius sperábis.

Post communionem

Cæléstí pane refécti,
quo fides álitur, spes provéhitur et cáritas roborátur,
quǽsumus, Dómine,
ut ipsum, qui est panis vivus et verus, esuríre discámus,
et in omni verbo, quod procédit de ore tuo, vívere valeámus.
Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum Ps 122, 2-3

Sicut óculi servórum in mánibus dominórum suórum, ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nobis. Miserére nobis, Dómine, miserére nobis.

Collecta

Convérte nos, Deus, salutáris noster,
et, ut nobis opus quadragesimále profíciat,
mentes nostras cæléstibus ínstrue disciplínis.
Per Dóminum.

Super oblata

Accépta tibi sit, Dómine, nostræ devotiónis oblátio,
quæ et conversatiónem nostram, te operánte, sanctíficet,
et indulgéntiam nobis tuæ propitiatiónis obtíneat.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima.

Ant. ad communionem Mt 25, 40. 34

Amen dico vobis, quod uni ex mínimis meis fecístis,
mihi fecístis, dicit Dóminus:
Veníte, benedícti Patris mei,
possidéte parátum vobis regnum ab inítio sǽculi.

Post communionem

Sentiámus, Dómine, quǽsumus, tui perceptióne sacraménti,
subsídium mentis et córporis,
ut, in utróque salváti,
de cæléstis remédii plenitúdine gloriémur.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum Ps 89, 1-2

Dómine, refúgium factus es nobis a generatióne et progénie; a sǽculo, et in sǽculum tu es.

Collecta

Réspice, Dómine, famíliam tuam, et præsta,
ut apud te mens nostra tuo desidério fúlgeat,
quæ se corporálium moderatióne castígat.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, creátor omnípotens Deus,
quæ de tuæ munificéntiæ largitáte deférimus,
et temporália nobis colláta præsídia
ad vitam convérte propitiátus ætérnam.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima.

Ant. ad communionem Ps 4, 2

Cum invocárem te, exaudísti me, Deus iustítiæ meæ,
in tribulatióne dilatásti me;
miserére mihi, Dómine, et exáudi oratiónem meam.

Post communionem

His nobis, Dómine, mystériis conferátur,
quo, terréna desidéria mitigántes,
discámus amáre cæléstia.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum Ps 24, 6. 3. 22

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, et misericórdiæ tuæ, quæ a sǽculo sunt. Ne umquam dominéntur nobis inimíci nostri; líbera nos, Deus Israel, ex ómnibus angústiis nostris.

Collecta

Devotiónem pópuli tui, quǽsumus, Dómine, benígnus inténde,
ut, qui per abstinéntiam temperántur in córpore,
per fructum boni óperis reficiántur in mente.
Per Dóminum.

Super oblata

Offérimus tibi, Dómine, quæ dicánda tuo nómini tu dedísti,
ut, sicut éadem nobis éfficis sacraméntum,
ita fíeri tríbuas remédium sempitérnum.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima.

Ant. ad communionem Ps 5, 12

Læténtur omnes qui sperant in te, Dómine,
in ætérnum exsultábunt et habitábis in eis.

Post communionem

Deus, qui nos sacraméntis tuis páscere non desístis,
tríbue, ut eórum nobis indúlta reféctio
vitam, quǽsumus, cónferat sempitérnam.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum Ps 5, 2-3

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, intéllege clamórem meum. Inténde voci oratiónis meæ, Rex meus et Deus meus.

Collecta

Largíre nobis, quǽsumus, Dómine,
semper spíritum cogitándi quæ recta sunt,
prómptius et agéndi,
ut, qui sine te esse non póssumus,
secúndum te vívere valeámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Súpplicum votis, Dómine, esto propítius,
et, pópuli tui oblatiónibus precibúsque suscéptis,
ómnium nostrum ad te corda convérte.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima.

Ant. ad communionem Mt 7, 8

Omnis qui petit áccipit, et qui quærit ínvenit,
et pulsánti aperiétur.

Post communionem

Quǽsumus, Dómine Deus noster,
ut sacrosáncta mystéria,
quæ pro reparatiónis nostræ munímine contulísti,
et præsens nobis remédium esse fácias et futúrum.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum Ps 24, 17-18

De necessitátibus meis éripe me, Dómine. Vide humilitátem meam et labórem meum, et dimítte ómnia peccáta mea.

Collecta

Da, quǽsumus, Dómine, fidélibus tuis
observatióni pascháli conveniénter aptári,
ut suscépta sollémniter castigátio corporális
cunctis ad fructum profíciat animárum.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, propitiátus hóstias,
quibus et te placári voluísti,
et nobis salútem poténti pietáte restítui.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima.

Ant. ad communionem Ez 33, 11

Vivo ego, dicit Dóminus; nolo mortem peccatóris,
sed magis ut convertátur et vivat.

Post communionem

Tui nos, Dómine, sacraménti reféctio sancta restáuret,
et, a vetustáte purgátos,
in mystérii salutáris fáciat transíre consórtium.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum Ps 18, 8

Lex Dómini irreprehensíbilis, convértens ánimas; testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Collecta

Ad te corda nostra, Pater ætérne, convérte,
ut nos, unum necessárium semper quæréntes
et ópera caritátis exercéntes,
tuo cúltui præstes esse dicátos.
Per Dóminum.

Super oblata

Hæc quæ nos réparent, quǽsumus, Dómine, beáta mystéria suo nos múnere dignos effíciant.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima.

Ant. ad communionem Mt 5, 48

Estóte perfécti, sicut et Pater vester cæléstis perféctus est, dicit Dóminus.

Post communionem

Perpétuo, Dómine, favóre proséquere,
quos réficis divíno mystério,
et, quos imbuísti cæléstibus institútis,
salutáribus comitáre soláciis.
Per Christum.

DOMINICA II IN QUADRAGESIMA

Ant. ad introitum Ps 26, 8-9

Tibi dixit cor meum, quæsívi vultum tuum, vultum tuum, Dómine, requíram. Ne avértas fáciem tuam a me.

Vel: Ps 24, 6. 3. 22

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, et misericórdiæ tuæ, quæ a sæculo sunt. Ne umquam dominéntur nobis inimíci nostri; líbera nos, Deus Israel, ex ómnibus angústiis nostris.

Non dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui nobis diléctum Fílium tuum audíre præcepísti,
verbo tuo intérius nos páscere dignéris,
ut, spiritáli purificáto intúitu,
glóriæ tuæ lætémur aspéctu.
Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Hæc hóstia, Dómine, quǽsumus, emúndet nostra delícta,
et ad celebránda festa paschália
fidélium tuórum córpora mentésque sanctíficet.
Per Christum.

Præfatio

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui, própria morte prænuntiáta discípulis,
in monte sancto suam eis apéruit claritátem,
ut per passiónem, étiam lege prophetísque testántibus,
ad glóriam resurrectiónis perveníri constáret.

Et ídeo cum cælórum virtútibus
in terris te iúgiter celebrámus,
maiestáti tuæ sine fine clamántes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth, etc.

Ant. ad communionem — Mt 17, 5

Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui; ipsum audíte.

Post communionem

Percipiéntes, Dómine, gloriósa mystéria,
grátias tibi reférre satágimus,
quod, in terra pósitos,
iam cæléstium præstas esse partícipes.
Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum Ps 25, 11-12

Rédime me, Dómine, et miserére mei. Pes enim meus stetit in via recta, in ecclésiis benedícam Dóminum.

Collecta

Deus, qui ob animárum medélam castigáre córpora præcepísti,
concéde, ut ab ómnibus possímus abstinére peccátis,
et corda nostra pietátis tuæ váleant exercére mandáta.
Per Dóminum.

Super oblata

Preces nostras, Dómine, propitiátus admítte,
et a terrénis éffice illécebris liberátos,
quos cæléstibus tríbuis servíre mystériis.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima.

Ant. ad communionem Lc 6, 36

Estóte misericórdes sicut et Pater vester miséricors est, dicit Dóminus.

Post communionem

Hæc nos commúnio, Dómine, purget a crímine,
et cæléstis gáudii fáciat esse consórtes.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum — Ps 12, 4-5

Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiam in morte, nequándo dicat inimícus meus: Prævälui advérsus eum.

Collecta

Custódi, Dómine, quǽsumus,
Ecclésiam tuam propitiatióne perpétua,
et quia sine te lábitur humána mortálitas,
tuis semper auxíliis et abstrahátur a nóxiis,
et ad salutária dirigátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Sanctificatiónem tuam nobis, Dómine,
his mystériis operáre placátus,
quæ nos et a vítiis terrénis emúndet,
et ad cæléstia dona perdúcat.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima.

Ant. ad communionem — Ps 9, 2-3

Narrábo ómnia mirabília tua. Lætábor, et exsultábo in te, psallam nómini tuo, Altíssime.

Post communionem

Sacræ nobis, quǽsumus, Dómine, mensæ reféctio,
et piæ conversatiónis augméntum,
et tuæ propitiatiónis contínuum præstet auxílium.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum Ps 37, 22-23

Ne derelínquas me, Dómine Deus meus, ne discédas a me; inténde in adiutórium meum, Dómine, virtus salútis meæ.

Collecta

Consérva, Dómine, famíliam tuam
bonis semper opéribus erudítam,
et sic præséntibus consoláre præsídiis,
ut propítius ad supérna dona perdúcas.
Per Dóminum.

Super oblata

Hóstias, Dómine, quas tibi offérimus, propítius intuére,
et, per hæc sancta commércia,
víncula peccatórum nostrórum absólve.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima.

Ant. ad communionem Mt 20, 28

Fílius hóminis non venit ministrári sed ministráre,
et dare ánimam suam redemptiónem pro multis.

Post communionem

Quǽsumus, Dómine Deus noster,
ut, quod nobis ad immortalitátis pignus esse voluísti,
ad salútis ætérnæ tríbuas proveníre suffrágium.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum Ps 138, 23-24

Proba me, Deus, et cognósce sémitas meas; vide si via iniquitátis in me est, et deduc me in via ætérna.

Collecta

Deus, innocéntiæ restitútor et amátor,
dírige ad te tuórum corda servórum,
ut, Spíritus tui fervóre concépto,
et in fide inveniántur stábiles, et in ópere efficáces.
Per Dóminum.

Super oblata

Præsénti sacrifício, quǽsumus, Dómine,
observántiam nostram sanctífica,
ut, quod quadragesimális exercitátio profitétur extérius,
intérius operétur efféctu.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima.

Ant. ad communionem Ps 118, 1

Beáti immaculáti in via, qui ámbulant in lege Dómini.

Post communionem

Hæc in nobis sacrifícia, Deus,
et actióne permáneant,
et operatióne firméntur.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum Ps 30, 2. 5

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum; edúces me de láqueo quem abscondérunt mihi, quóniam tu es protéctor meus.

Collecta

Da, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, sacro nos purificánte pæniténtiæ stúdio,
sincéris méntibus ad sancta ventúra fácias perveníre.
Per Dóminum.

Super oblata

Miserátio tua, Deus, ad hæc peragénda mystéria,
fámulos tuos, quǽsumus, et prævéniat competénter,
et devóta conversatióne perdúcat.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima.

Ant. ad communionem 1 Io 4, 10

Diléxit nos Deus, et misit Fílium suum propitiatiónem pro peccátis nostris.

Post communionem

Accépto, Dómine, pígnore salútis ætérnæ,
fac nos, quǽsumus, sic téndere congruénter,
ut ad eam perveníre possímus.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum Ps 144, 8-9

Miserátor et misericors Dóminus, pátiens et multum miséricors. Suávis Dóminus univérsis, et miseratiónes eius super ómnia ópera eius.

Collecta

Deus, qui nos gloriósis remédiis in terris adhuc pósitos
iam cæléstium rerum facis esse consórtes,
tu, quǽsumus, in ista qua vívimus nos vita gubérna,
ut ad illam, in qua ipse es, lucem perdúcas.
Per Dóminum.

Super oblata

Per hæc véniat, quǽsumus, Dómine, sacraménta
nostræ redemptiónis efféctus,
qui nos et ab humánis rétrahat semper excéssibus,
et ad salutária dona perdúcat.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima.

Ant. ad communionem Lc 15, 32

Opórtet te, fili, gaudére, quia frater tuus mórtuus fúerat, et revíxit; períerat, et invéntus est.

Post communionem

Sacraménti tui, Dómine, divína percéptio
penetrália nostri cordis infúndat,
et sui nos partícipes poténter effíciat.
Per Christum.

DOMINICA III IN QUADRAGESIMA

Ubi, hac dominica, habentur scrutinia præparatoria ad baptismum adultorum, adhiberi possunt orationes rituales et intercessiones propriæ, ut infra, p. 729.

Ant. ad introitum Ps 24, 15-16

Oculi mei semper ad Dóminum, quia ipse evéllet de láqueo pedes meos. Réspice in me et miserére mei, quóniam únicus et pauper sum ego.

Vel: Ez 36, 23-26

Cum sanctificátus fúero in vobis, congregábo vos de univérsis terris; et effúndam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris. Et dabo vobis spíritum novum, dicit Dóminus.

Non dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, ómnium misericordiárum et totíus bonitátis auctor,
qui peccatórum remédia
in ieiúniis, oratiónibus et eleemósynis demonstrásti,
hanc humilitátis nostræ confessiónem propítius intuére,
ut, qui inclinámur consciéntia nostra,
tua semper misericórdia sublevémur.
Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

His sacrifíciis, Dómine, concéde placátus,
ut, qui própriis orámus absólvi delíctis,
fratérna dimíttere studeámus.
Per Christum.

Quando legitur Evangelium de Samaritana, dicitur sequens præfatio:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui, dum aquæ sibi pétiit potum a Samaritána præbéri,
iam in ea fídei donum ipse creáverat,
et ita eius fidem sitíre dignátus est,
ut ignem in illa divíni amóris accénderet.

Unde et nos tibi grátias ágimus,
et tuas virtútes cum Angelis prædicámus, dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth, etc.

Quando vero non legitur Evangelium de Samaritana, dicitur præfatio de Quadragesima.

Ant. ad communionem Io 4, 13-14

Quando legitur Evangelium de Samaritana:

Qui bíberit aquam, quam ego dabo ei, dicit Dóminus,
fiet in eo fons aquæ saliéntis in vitam ætérnam.

Quando legitur aliud Evangelium:

Passer invénit sibi domum, Ps 83, 4-5
et turtur nidum, ubi repónat pullos suos:
altária tua, Dómine virtútum, Rex meus, et Deus meus!
Beáti qui hábitant in domo tua,
in sǽculum sǽculi laudábunt te.

Post communionem

Suméntes pignus cæléstis arcáni,
et in terra pósiti iam supérno pane satiáti,
te, Dómine, súpplices deprecámur,
ut, quod in nobis mystério géritur, ópere impleátur.
Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum Ps 83, 3

Concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini. Cor meum et caro mea exsultavérunt in Deum vivum.

Collecta

Ecclésiam tuam, Dómine,
miserátio continuáta mundet et múniat,
et quia sine te non potest salva consístere,
tuo semper múnere gubernétur.
Per Dóminum.

Super oblata

Munus quod tibi, Dómine, nostræ servitútis offérimus,
tu salutáre nobis pérfice sacraméntum.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima.

Ant. ad communionem Ps 116, 1-2

Laudáte Dóminum, omnes gentes,
quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius.

Post communionem

Tui nobis, quǽsumus, Dómine, commúnio sacraménti
et purificatiónem cónferat, et tríbuat unitátem.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum Ps 16, 6. 8

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus; inclína aurem tuam, et exáudi verba mea. Custódi me, Dómine, ut pupíllam óculi; sub umbra alárum tuárum prótege me.

Collecta

Grátia tua ne nos, quǽsumus, Dómine, derelínquat,
quæ et sacræ nos déditos fáciat servitúti,
et tuam nobis opem semper acquírat.
Per Dóminum.

Super oblata

Concéde nobis, quǽsumus, Dómine,
ut hæc hóstia salutáris nostrórum fiat purgátio delictórum,
et tuæ propitiátio potestátis.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima.

Ant. ad communionem Ps 14, 1-2

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo?
aut quis requiéscet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula, et operátur iustítiam.

Post communionem

Vivíficet nos, quǽsumus, Dómine,
huius participátio sancta mystérii,
et páriter nobis expiatiónem tríbuat et munímen.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum Ps 118, 133

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum, et non dominétur mei omnis iniustítia.

Collecta

Præsta, quǽsumus, Dómine,
ut, per quadragesimálem observántiam erudíti
et tuo verbo nutríti,
sancta continéntia tibi simus toto corde devóti,
et in oratióne tua semper efficiámur concórdes.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine,
preces pópuli tui cum oblatiónibus hostiárum,
et tua mystéria celebrántes
ab ómnibus nos defénde perículis.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima.

Ant. ad communionem Ps 15, 11

Notas mihi fecísti vias vitæ,
adimplébis me lætítia cum vultu tuo, Dómine.

Post communionem

Sanctíficet nos, Dómine, qua pasti sumus, mensa cæléstis,
et, a cunctis erróribus expiátos,
supérnis promissiónibus reddat accéptos.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum

Salus pópuli ego sum, dicit Dóminus. De quacúmque tribulatióne clamáverint ad me, exáudiam eos, et ero illórum Dóminus in perpétuum.

Collecta

Maiestátem tuam, Dómine, supplíciter implorámus,
ut, quanto magis dies salutíferæ festivitátis accédit,
tanto devótius ad eius celebrándum
proficiámus paschále mystérium.
Per Dóminum.

Super oblata

Ut tibi grata sint, Dómine, múnera pópuli tui,
ab omni, quǽsumus, eum contágio perversitátis emúnda,
nec falsis gáudiis inhærére patiáris,
quem ad veritátis tuæ prǽmia veníre promíttis.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima.

Ant. ad communionem Ps 118, 4-5

Tu mandásti mandáta tua custodíri nimis:
útinam dirigántur viæ meæ
ad custodiéndas iustificatiónes tuas.

Post communionem

Quos réficis, Dómine, sacraméntis, attólle benígnus auxíliis,
ut tuæ salvatiónis effléctum
et mystériis capiámus et móribus.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum Ps 85, 8. 10

Non est símilis tui in diis, Dómine, quóniam magnus es tu et fáciens mirabília; tu es Deus solus.

Collecta

Córdibus nostris, quǽsumus, Dómine,
grátiam tuam benígnus infúnde,
ut ab humánis semper retrahámur excéssibus,
et mónitis inhærére valeámus, te largiénte, cæléstibus.
Per Dóminum.

Super oblata

Réspice, quǽsumus, Dómine,
propítius ad múnera, quæ sacrámus,
ut tibi grata reddántur,
et nobis salutária semper exsístant.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima.

Ant. ad communionem Cf. Mc 12, 33

Dilígere Deum ex toto corde,
et próximum tamquam seípsum,
maius est ómnibus sacrifíciis.

Post communionem

Mentes nostras et córpora, Dómine, quǽsumus,
operátio tuæ virtútis infúndat,
ut, quod participatióne súmpsimus,
plena redemptióne capiámus.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum Ps 102, 2-3

Bénedic, ánima mea, Dómino, et noli oblivísci omnes retributiónes eius, qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis.

Collecta

Observatiónis huius ánnua celebritáte lætántes,
quǽsumus, Dómine, ut, paschálibus sacraméntis inhæréntes,
plenis eórum efféctibus gaudeámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, de cuius grátia venit
ut ad mystéria tua purgátis sénsibus accedámus,
præsta, quǽsumus,
ut, in eórum traditióne sollémniter honoránda,
cómpetens deferámus obséquium.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima.

Ant. ad communionem Lc 18, 13

Publicánus, stans a longe, percutiébat pectus suum dicens: Deus, propítius esto mihi peccatóri.

Post communionem

Da nobis, quǽsumus, miséricors Deus,
ut sancta tua, quibus incessánter explémur,
sincéris tractémus obséquiis,
et fidéli semper mente sumámus.
Per Christum.

DOMINICA IV IN QUADRAGESIMA

Ubi, hac dominica, habentur scrutinia præparatoria ad baptismum adultorum, sumi possunt orationes rituales et intercessiones propriæ, ut infra, p. 729.

Ant. ad introitum Cf. Is 66, 10-11

Lætáre, Ierúsalem, et convéntum fácite, omnes qui dilígitis eam; gaudéte cum lætítia, qui in tristítia fuístis, ut exsultétis, et satiémini ab ubéribus consolatiónis vestræ.

Non dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui per Verbum tuum
humáni géneris reconciliatiónem mirabíliter operáris,
præsta, quǽsumus, ut pópulus christiánus
prompta devotióne et álacri fide
ad ventúra sollémnia váleat festináre.
Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Remédii sempitérni múnera, Dómine, lætántes offérimus,
supplíciter exorántes,
ut éadem nos et fidéliter venerári,
et pro salúte mundi congruénter exhibére perfícias.
Per Christum.

Quando legitur Evangelium de cæco nato, dicitur sequens præfatio:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui genus humánum, in ténebris ámbulans,
ad fídei claritátem per mystérium incarnatiónis addúxit,
et, qui servi peccáti véteris nascebántur,
per lavácrum regeneratiónis in fílios adoptiónis assúmpsit.

Propter quod cæléstia tibi atque terréstria
cánticum novum cóncinunt adorándo,
et nos, cum omni exércitu Angelórum,
proclamámus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth, etc.

Quando vero non legitur Evangelium de cæco nato, dicitur præfatio de Quadragesima.

Ant. ad communionem

Quando legitur Evangelium de cæco nato: Cf. Io 9, 11

Dóminus linívit óculos meos:
et ábii, et lavi, et vidi, et crédidi Deo.

Quando legitur Evangelium de filio prodigo: Lc 15, 32

Opórtet te, fili, gaudére, quia frater tuus mórtuus fúerat, et revíxit; períerat, et invéntus est.

Quando legitur aliud Evangelium: Ps 121, 3-4

Ierúsalem, quæ ædificátur ut cívitas, cuius participátio eius in idípsum. Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini, ad confiténdum nómini tuo, Dómine.

Post communionem

Deus, qui illúminas omnem hóminem
veniéntem in hunc mundum,
illúmina, quǽsumus, corda nostra grátiæ tuæ splendóre,
ut digna ac plácita maiestáti tuæ cogitáre semper,
et te sincére dilígere valeámus. Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum Ps 30, 7-8

Ego autem in Dómino sperábo. Exsultábo, et lætábor in tua misericórdia, quia respexísti humilitátem meam.

Collecta

Deus, qui ineffabílibus mundum rénovas sacraméntis,
præsta, quǽsumus,
ut Ecclésia tua et ætérnis profíciat institútis,
et temporálibus non destituátur auxíliis.
Per Dóminum.

Super oblata

Dicátæ tibi, Dómine, quǽsumus, capiámus oblatiónis effléctum,
ut, a terrénæ vetustátis conversatióne mundáti,
cæléstis vitæ proféctibus innovémur.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima.

Ant. ad communionem Ez 36, 27

Spíritum meum ponam in médio vestri,
et fáciam ut in præcéptis meis ambulétis,
et iudícia mea custodiátis, et operémini,
dicit Dóminus.

Post communionem

Sancta tua nos, Dómine, quǽsumus,
et renovándo vivíficent,
et sanctificándo ad ætérna perdúcant.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum Cf. Is 55, 1

Sitiéntes, veníte ad aquas, dicit Dóminus; et qui non habétis prétium, veníte, et bíbite cum lætítia.

Collecta

Exercitátio veneránda sanctæ devotiónis, Dómine,
tuórum fidélium corda dispónat,
ut et dignis méntibus suscípiant paschále mystérium,
et salvatiónis tuæ núntient præcónium.
Per Dóminum.

Super oblata

Offérimus tibi, Dómine, múnera quæ dedísti,
ut et creatiónis tuæ circa mortalitátem nostram
testificéntur auxílium,
et remédium nobis immortalitátis operéntur.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima.

Ant. ad communionem Ps 22, 1-2

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit;
in loco páscuæ ibi me collocávit,
super aquam refectiónis educávit me.

Post communionem

Purífica, quæsumus, Dómine, mentes nostras benígnus,
et rénova cæléstibus sacraméntis,
ut consequénter et córporum præsens
páriter et futúrum capiámus auxílium.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum Ps 68, 14

Ego vero oratiónem meam ad te, Dómine; tempus benepláciti, Deus. In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me in veritáte salútis tuæ.

Collecta

Deus, qui et iustis prǽmia meritórum
et peccatóribus véniam per pæniténtiam præbes,
tuis supplícibus miserére,
ut reátus nostri conféssio
indulgéntiam váleat percípere delictórum.
Per Dóminum.

Super oblata

Huius sacrifícii poténtia, Dómine, quǽsumus,
et vetustátem nostram cleménter abstérgat,
et novitátem nobis áugeat et salútem.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima.

Ant. ad communionem Io 3, 17

Non misit Deus Fílium suum in mundum ut iúdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum.

Post communionem

Cæléstia dona capiéntibus, quǽsumus, Dómine,
non ad iudícium proveníre patiáris,
quæ fidélibus tuis ad remédium providísti.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum Ps 104, 3-4

Lætétur cor quæréntium Dóminum. Quǽrite Dóminum et confirmámini, quǽrite fáciem eius semper.

Collecta

Cleméntiam tuam, Dómine, súpplici voto depóscimus,
ut nos fámulos tuos, pæniténtia emendátos
et bonis opéribus erudítos,
in mandátis tuis fácias perseveráre sincéros,
et ad paschália festa perveníre illǽsos.
Per Dóminum.

Super oblata

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut huius sacrifícii munus oblátum
fragilitátem nostram ab omni malo purget semper et múniat.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima.

Ant. ad communionem Ier 31, 33

Dabo legem meam in viscéribus eórum,
et in corde eórum scribam eam; et ero eis in Deum,
et ipsi erunt mihi in pópulum, dicit Dóminus.

Post communionem

Puríficent nos, quǽsumus, Dómine,
sacraménta quæ súmpsimus,
et fámulos tuos ab omni culpa líberos esse concéde,
ut, qui consciéntiæ reátu constringúntur,
cæléstis remédii plenitúdine gloriéntur.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum Ps 53, 3-4

Deus, in nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua líbera me. Deus, exáudi oratiónem meam, áuribus pércipe verba oris mei.

Collecta

Deus, qui fragilitáti nostræ cóngrua subsídia præparásti,
concéde, quǽsumus, ut suæ reparatiónis efféctum
et cum exsultatióne suscípiat,
et pia conversatióne recénseat.
Per Dóminum.

Super oblata

Hæc sacrifícia nos, omnípotens Deus,
poténti virtúte mundátos,
ad suum fáciant purióres veníre princípium.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima.

Ant. ad communionem Eph 1, 7

In Christo habémus redemptiónem per sánguinem eius,
remissiónem peccatórum, secúndum divítias grátiæ eius.

Post communionem

Præsta, quǽsumus, Dómine,
ut, sicut de prætéritis ad nova transímus,
ita, vetustáte depósita, sanctificátis méntibus innovémur.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum Ps 17, 5-7

Circumdedérunt me gémitus mortis, dolóres inférni circumdedérunt me; et in tribulatióne mea invocávi Dóminum, et exaudívit de templo sancto suo vocem meam.

Collecta

Dírigat corda nostra, quǽsumus, Dómine,
tuæ miseratiónis operátio,
quia tibi sine te placére non póssumus.
Per Dóminum.

Super oblata

Oblatiónibus nostris, quǽsumus, Dómine, placáre suscéptis,
et ad te nostras étiam rebélles compélle propítius voluntátes.
Per Christum.

Præfatio de Quadragesima.

Ant. ad communionem 1 Petr 1, 19

Pretióso sánguine quasi Agni immaculáti Christi
et incontamináti redémpti sumus.

Post communionem

Tua nos, quǽsumus, Dómine, sancta purífícent,
et operatióne sua tibi plácitos esse perfíciant.
Per Christum.

Usus cooperiendi cruces et imagines per ecclesiam servari potest, de iudicio Conferentiæ Episcopalis. Cruces velatæ remanent usque ad expletam celebrationem Passionis Domini, feria VI Hebdomadæ sanctæ, imagines vero usque ad initium Vigiliæ paschalis.

DOMINICA V IN QUADRAGESIMA

Ubi, hac dominica, habentur scrutinia præparatoria ad baptismum adultorum, sumi possunt orationes rituales et intercessiones propriæ, ut infra, p. 729.

Ant. ad introitum Ps 42, 1-2

Iúdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta; ab hómine iníquo et dolóso éripe me, quia tu es Deus meus et fortitúdo mea.

Non dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Quǽsumus, Dómine Deus noster,
ut in illa caritáte, qua Fílius tuus
díligens mundum morti se trádidit,
inveniámur ipsi, te opitulánte, alácriter ambulántes.
Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Exáudi nos, omnípotens Deus,
et fámulos tuos, quos fídei christiánæ eruditiónibus imbuísti,
huius sacrifícii tríbuas operatióne mundári.
Per Christum.

Quando legitur Evangelium de Lazaro, dicitur sequens præfatio:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Ipse enim verus homo Lázarum flevit amícum,
et Deus ætérnus e túmulo suscitávit,
qui, humáni géneris miserátus,
ad novam vitam sacris mystériis nos addúcit.

Per quem maiestátem tuam adórat exércitus Angelórum,
ante conspéctum tuum in æternitáte lætántium.
Cum quibus et nostras voces ut admítti iúbeas, deprecámur,
sócia exsultatióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth, etc.

Quando non legitur Evangelium de Lazaro, dicitur præfatio de Quadragesima.

Ant. ad communionem

Quando legitur Evangelium de Lazaro: Io 11, 26

Omnis qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum, dicit Dóminus.

Quando legitur Evangelium de muliere adultera: Io 8, 10-11

Nemo te condemnávit, múlier? Nemo, Dómine.
Nec ego te condemnábo: iam ámplius noli peccáre.

Quando legitur aliud Evangelium: Io 12, 24-25

Amen, amen dico vobis: Nisi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manet; si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert.

Post communionem

Quǽsumus, omnípotens Deus,
ut inter eius membra semper numerémur,
cuius Córpori communicámus et Sánguini.
Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum Ps 55, 2

Miserére mihi, Dómine, quóniam conculcávit me homo, tota die bellans tribulávit me.

Collecta

Deus, per cuius ineffábilem grátiam
omni benedictióne ditámur,
præsta nobis, ita in novitátem a vetustáte transíre,
ut regni cæléstis glóriæ præparémur.
Per Dóminum.

Super oblata

Concéde nobís, Dómine, quǽsumus,
ut, celebratúri sancta mystéria,
tamquam pæniténtiæ corporális fructum,
lætam tibi exhibeámus méntium puritátem.
Per Christum.

Præfatio de Passione Domini, I.

Ant. ad communionem

Quando legitur Evangelium de muliere adultera: Io 8, 10-11

Nemo te condemnávit, múlier? Nemo, Dómine.
Nec ego te condemnábo: iam ámplius noli peccáre.

Quando legitur aliud Evangelium: Io 8, 12

Ego sum lux mundi, dicit Dóminus:
qui séquitur me non ámbulat in ténebris,
sed habébit lumen vitæ.

Post communionem

Sacramentórum tuórum benedictióne roboráti,
quǽsumus, Dómine, ut per hæc semper emundémur a vítiis,
et per sequélam Christi ad te festinánter gradiámur.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum Ps 26, 14

Exspécta Dóminum, viríliter age; et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Collecta

Da nobis, quǽsumus, Dómine,
perseverántem in tua voluntáte famulátum,
ut in diébus nostris
et mérito et número pópulus tibi sérviens augeátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Hóstias tibi, Dómine, placatiónis offérimus,
ut et delícta nostra miserátus absólvas,
et nutántia corda tu dírigas.
Per Christum.

Præfatio de Passione Domini, I.

Ant. ad communionem Io 12, 32

Cum exaltátus fúero a terra,
ómnia traham ad meípsum, dicit Dóminus.

Post communionem

Da, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, quæ divína sunt iúgiter ambiéntes,
donis semper mereámur cæléstibus propinquáre.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum — Ps 17, 48-49

Liberátor meus de géntibus iracúndis. Ab insurgéntibus in me exaltábis me, a viro iníquo erípies me, Dómine.

Collecta

Sanctificáta per pæniténtiam
tuórum corda filiórum, Deus miserátor, illústra,
et, quibus præstas devotiónis afféctum,
præbe supplicántibus pium benígnus audítum.
Per Dóminum.

Super oblata

Tibi, Dómine, sacrifícia dicáta reddántur,
quæ sic ad honórem nóminis tui deferénda tribuísti,
ut éadem remédia fíeri nostra præstáres.
Per Christum.

Præfatio de Passione Domini, I.

Ant. ad communionem — Col 1, 13-14

Tránstulit nos Deus in regnum Fílii dilectiónis suæ,
in quo habémus redemptiónem per sánguinem eius,
remissiónem peccatórum.

Post communionem

Cæléstem nobis, Dómine,
præbeant sumpta mystéria medicínam,
ut et vítia nostri cordis expúrgent,
et sempitérna nos protectióne confírment.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum Hebr 9, 15

Novi Testaménti mediátor est Christus, ut, morte intercedénte, repromissiónem accípiant qui vocáti sunt ætérnæ hereditátis.

Collecta

Adésto, Dómine, supplícibus tuis,
et spem suam in tua misericórdia collocántes tuére propítius,
ut, a peccatórum labe mundáti,
in sancta conversatióne permáneant,
et promissiónis tuæ perficiántur herédes.
Per Dóminum.

Super oblata

Sacrifíciis præséntibus, quǽsumus, Dómine, placátus inténde,
ut et conversióni nostræ profíciant
et totíus mundi salúti.
Per Christum.

Præfatio de Passione Domini, I.

Ant. ad communionem Rom 8, 32

Próprio Fílio suo non pepércit Deus,
sed pro nobis ómnibus trádidit illum:
cum illo ómnia nobis donávit.

Post communionem

Satiáti múnere salutári,
tuam, Dómine, misericórdiam deprecámur,
ut hoc eódem sacraménto, quo nos temporáliter végetas,
effícias perpétuæ vitæ partícipes.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum Ps 30, 10. 16. 18

Miserére mihi, Dómine, quóniam tríbulor; líbera me et éripe me de mánibus inimicórum meórum, et a persequéntibus me. Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Collecta

Absólve, quǽsumus, Dómine, tuórum delícta populórum,
ut a peccatórum néxibus,
quæ pro nostra fragilitáte contráximus,
tua benignitáte liberémur.
Per Dóminum.

Super oblata

Præsta nobis, mísericors Deus,
ut digne tuis servíre semper altáribus mereámur,
et eórum perpétua participatióne salvári.
Per Christum.

Præfatio de Passione Domini, I.

Ant. ad communionem 1 Petr 2, 24

Iesus peccáta nostra pértulit in córpore suo super lignum,
ut, peccátis mórtui, iustítiæ vivámus;
cuius livóre sanáti sumus.

Post communionem

Sumpti sacrifícii, Dómine, perpétua nos tuítio non relínquat,
et nóxia semper a nobis cuncta depéllat.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum Ps 21, 20. 7

Dómine, ne longe fácias auxílium tuum a me, ad defensiónem meam áspice; quia ego sum vermis et non homo, oppróbrium hóminum, et abiéctio plebis.

Collecta

Deus, qui, licet salútem hóminum semper operáris,
nunc tamen pópulum tuum grátia abundantióre lætíficas,
réspice propítius ad electiónem tuam,
ut piæ protectiónis auxílium
et regenerándos múniat et renátos.
Per Dóminum.

Super oblata

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos ad ætérnam vitam
in confessióne tui nóminis baptísmatis réparas sacraménto,
súscipe tuórum múnera et vota famulórum,
ut in te sperántium et desidéria iúbeas pérfici et peccáta deléri.
Per Christum.

Præfatio de Passione Domini, I.

Ant. ad communionem Io 11, 52

Tráditus est Christus,
ut fílios Dei, qui erant dispérsi, congregáret in unum.

Post communionem

Maiestátem tuam, Dómine, supplíciter deprecámur,
ut, sicut nos Córporis et Sánguinis sacrosáncti pascis aliménto,
ita divínæ natúræ fácias esse consórtes.
Per Christum.

DOMINICA IN PALMIS DE PASSIONE DOMINI

1. Hac die Ecclesia recolit ingressum Christi Domini in Ierusalem ad consummandum suum paschale mysterium. Quare in omnibus Missis memoria fit huiusmodi ingressus Domini, et quidem per processionem vel introitum sollemnem ante Missam principalem, per introitum simplicem ante alias Missas. Introitus tamen sollemnis, non vero processio, iterari potest ante unam alteramve Missam, quæ cum magno populi concursu celebrari solet.

Commemoratio ingressus Domini in Ierusalem

Forma prima: Processio

2. Hora competenti fit collecta in ecclesia minore vel alio loco apto extra ecclesiam, ad quam processio tendit. Fideles ramos in manibus tenent.

3. Sacerdos et ministri, induti sacris vestibus coloris rubri pro Missa requisitis, accedunt ad locum ubi populus est congregatus. Sacerdos, loco planetæ, induere potest pluviale, quod deponit expleta processione.

4. Interim cantatur sequens antiphona vel alius cantus congruus.

Antiphona Mt 21, 9

Hosánna fílio David: benedíctus qui venit in nómine Dómini, Rex Israel: Hosánna in excélsis.

5. Tunc sacerdos populum de more salutat; ac deinde fit brevis monitio, qua fideles ad celebrationem huius diei actuose et conscie participandam invitantur, his vel similibus verbis:

Fratres caríssimi, postquam iam ab inítio Quadragésimæ corda nostra pœniténtia et opéribus caritátis præparávimus, hodiérna die congregámur, ut cum tota Ecclésia præludámus paschále Dómini nostri mystérium, eius nempe passiónem atque resurrectiónem, ad quod impléndum ipse ingréssus est civitátem suam Ierúsalem. Quare cum omni fide et

devotióne memóriam agéntes huius salutíferi ingréssus, sequámur Dóminum, ut, per grátiam consórtes effécti crucis, partem habeámus resurrectiónis et vitæ.

6. Post monitionem, sacerdos dicit unam ex sequentibus orationibus, manibus iunctis.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus,
hos pálmites tua benedictióne ✠ sanctífica,
ut nos, qui Christum Regem exsultándo proséquimur,
per ipsum valeámus ad ætérnam Ierúsalem perveníre.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Vel:

Orémus.

Auge fidem in te sperántium, Deus,
et súpplicum preces cleménter exáudi,
ut, qui hódie Christo triumphánti pálmites exhibémus,
in ipso fructus tibi bonórum óperum afferámus.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Et aspergit ramos aqua benedicta, nihil dicens.

7. Deinde proclamatur Evangelium de ingressu Domini secundum unum ex quattuor Evangeliis. Legitur autem a diacono, vel, ipso deficiente, a sacerdote, more consueto.

Anno A:

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum. 21, 1-11

Cum appropinquássent Hierosólymis,
et veníssent Béthphage ad montem Olivéti,
tunc Iesus misit duos discípulos, dicens eis:
« Ite in castéllum quod contra vos est;
et statim inveniétis ásinam alligátam, et pullum cum ea:
sólvite et addúcite mihi.

Et si quis vobis áliquid díxerit,
dícite quia Dóminus his opus habet;
et conféstim dimíttet eos ».
Hoc autem totum factum est,
ut adimplerétur quod dictum est per prophétam dicéntem:
Dícite fíliæ Sion:
Ecce rex tuus venit tibi mansuétus,
sedens super ásinam et pullum fílium subiugális.
Eúntes autem discípuli fecérunt sicut præcépit illis Iesus;
et adduxérunt ásinam et pullum,
et imposuérunt super eos vestiménta sua,
et eum désuper sedére fecérunt.
Plúrima autem turba stravérunt vestiménta sua in via;
álii autem cædébant ramos de arbóribus,
et sternébant in via.
Turbæ autem quæ præcedébant et quæ sequebántur
clamábant dicéntes:
« Hosánna fílio David!
Benedíctus qui venit in nómine Dómini;
hosánna in altíssimis! ».
Et cum intrásset Hierosólymam,
commóta est univérsa cívitas dicens: « Quis est hic? ».
Pópuli autem dicébant:
« Hic est Iesus prophéta a Názareth Galilǽæ ».

Verbum Dómini.

Vel, Anno B:

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum. 11, 1-10

Cum appropinquárent Hierosólymæ
et Bethániæ ad montem Olivárum,
mittit Iesus duos ex discípulis suis, et ait illis:
« Ite in castéllum quod contra vos est,
et statim introeúntes illuc inveniétis pullum ligátum,

super quem nemo adhuc hóminum sedit;
sólvite illum, et addúcite.
Et si quis vobis díxerit: " Quid fácitis? "
dícite, quia Dómino necessárius est;
et contínuo illum dimíttet huc ».
Et abeúntes invenérunt pullum ligátum ante iánuam
foris in bívio, et solvunt eum.
Et quidam de illic stántibus dicébant illis:
« Quid fácitis solvéntes pullum? ».
Qui dixérunt eis sicut præcéperat illis Iesus;
et dimisérunt eis.
Et duxérunt pullum ad Iesum,
et impónunt illi vestiménta sua, et sedit super eum.
Multi autem vestiménta sua stravérunt in via;
álii autem frondes cædébant de arbóribus,
et sternébant in via.
Et qui præíbant et qui sequebántur clamábant dicéntes:
« Hosánna. Benedíctus qui venit in nómine Dómini;
benedíctum quod venit regnum patris nostri David.
Hosánna in excélsis ».

Verbum Dómini.

Vel:

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem. 12, 12-16

In illo témpore:
Turba multa, quæ vénerat ad diem festum,
cum audíssent quia venit Iesus Hierosólymam,
accepérunt ramos palmárum, et processérunt óbviam ei.
Et clamábant: « Hosánna,
benedíctus qui venit in nómine Dómini, rex Israel ».
Et invénit Iesus aséllum et sedit super eum,
sicut scriptum est:
Noli timére, fília Sion,

ecce rex tuus venit sedens super pullum ásinæ.
Hæc non cognovérunt discípuli eius primum;
sed quando glorificátus est Iesus,
tunc recordáti sunt quia hæc erant scripta de eo,
et hæc fecérunt ei.

Verbum Dómini.

Vel, Anno C:

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam. 19, 28-40

Et factum est
cum appropinquásset ad Béthphage et Bethániam,
ad montem qui vocátur Olivéti,
misit Iesus duos discípulos suos dicens:
« Ite in castéllum quod contra est;
in quod introeúntes inveniétis pullum ásinæ alligátum,
cui nemo umquam hóminum sedit:
sólvite illum, et addúcite.
Et si quis vos interrogáverit: " Quare sólvitis? "
sic dicétis ei: " Quia Dóminus óperam eius desíderat " ».
Abiérunt autem qui missi erant,
et invenérunt, sicut dixit illis, stantem pullum.
Solvéntibus autem illis pullum,
dixérunt dómini eius ad illos:
« Quid sólvitis pullum? ».
At illi dixérunt: « Quia Dóminus eum necessárium habet ».
Et duxérunt illum ad Iesum.
Et iactántes vestiménta sua supra pullum,
imposuérunt Iesum.
Eúnte autem illo, substernébant vestiménta sua in via.
Et cum appropinquáret iam ad descénsum montis Olivéti
cœpérunt omnes turbæ discipulórum gaudéntes
laudáre Deum voce magna
super ómnibus quas víderant virtútibus,
dicéntes: « Benedíctus qui venit rex in nómine Dómini;

pax in cælo, et glória in excélsis ».
Et quidam pharisæórum de turbis dixérunt ad illum:
« Magíster, íncrepa discípulos tuos ».
Quíbus ipse ait: « Dico vobis, quia si hi tacúerint,
lápides clamábunt ».

Verbum Dómini.

8. Post Evangelium, pro opportunitate, haberi potest brevis homilia. Ad inchoandam autem processionem, fieri potest a celebrante vel ab alio ministro idoneo monitio, his vel similibus verbis expressa:

Imitémur, fratres caríssimi, turbas acclamántes Iesum, et procedámus in pace.

9. Et incipit processio ad ecclesiam, ubi celebrabitur Missa.

Præcedit, si adhibetur thus, thuriferarius cum thuribulo fumigante, deinde crucifer deferens crucem ornatam, medius inter duos ministros cum candelis accensis. Sequitur sacerdos cum ministris, et, post eos, fideles, ramos gestantes.

Progrediente processione, cantantur a schola et populo cantus sequentes, vel alii apti.

Antiphona

Púeri Hebræórum, portántes ramos olivárum, obviavérunt Dómino, clamántes et dicéntes: Hosánna in excélsis.

Quæ pro opportunitate repetitur inter versus psalmi 23.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo eius, *
orbis terrárum, et qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum, *
et super flúmina firmávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini, *
aut quis stabit in loco sancto eius?
Innocens mánibus et mundo corde, *
qui non accépit in vanum nomen eius,
nec iurávit in dolum.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, *
    et iustificatiónem a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, *
    quæréntium fáciem Dei Iacob.
Attóllite, portæ, cápita vestra,
    et elevámini, portæ æternáles, *
    et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? *
    Dóminus fortis et potens,
    Dóminus potens in prœlio.
Attóllite, portæ, cápita vestra,
    et elevámini, portæ æternáles, *
    et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? *
    Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Antiphona

Púeri Hebræórum vestiménta prosternébant in via, et clamábant dicéntes: Hosánna fílio David; benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Quæ pro opportunitate repetitur inter versus psalmi 46.

Psalmus 46

Omnes gentes, pláudite mánibus, *
    iubiláte Deo in voce exsultatiónis.
Quóniam Dóminus Altíssimus, terríbilis, *
    Rex magnus super omnem terram.
Subiécit pópulos nobis, *
    et gentes sub pédibus nostris.
Elégit nobis hereditátem nostram, *
    glóriam Iacob, quem diléxit.
Ascéndit Deus in iúbilo, *
    et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo, psállite; *
psállite Regi nostro, psállite.
Quóniam Rex omnis terræ Deus, *
psállite sapiénter.
Regnávit Deus super gentes, *
Deus sedet super sedem sanctam suam.
Príncipes populórum congregáti sunt
cum pópulo Dei Abraham,
quóniam dei sunt scuta terræ: *
veheménter elevátus est.

Hymnus ad Christum Regem

Chorus:

Glória, laus et honor tibi sit, Rex Christe Redémptor,
Cui pueríle decus prompsit Hosánna pium.

Omnes:

Glória, laus et honor tibi sit, Rex Christe Redémptor,
Cui pueríle decus prompsit Hosánna pium.

Chorus:

Israel es tu Rex, Dávidis et ínclita proles,
Nómine qui in Dómini, Rex benedícte, venis.

Omnes:

Glória, laus et honor tibi sit, Rex Christe Redémptor,
Cui pueríle decus prompsit Hosánna pium.

Chorus:

Cœtus in excélsis te laudat cǽlicus omnis,
Et mortális homo, et cuncta creáta simul.

Omnes:

Glória, laus et honor tibi sit, Rex Christe Redémptor,
Cui pueríle decus prompsit Hosánna pium.

Chorus:

Plebs Hebræa tibi cum palmis óbvia venit;
Cum prece, voto, hymnis, ádsumus ecce tibi.

Omnes:

Glória, laus et honor tibi sit, Rex Christe Redémptor,
Cui pueríle decus prompsit Hosánna pium.

Chorus:

Hi tibi passúro solvébant múnia laudis;
Nos tibi regnánti pángimus ecce melos.

Omnes:

Glória, laus et honor tibi sit, Rex Christe Redémptor,
Cui pueríle decus prompsit Hosánna pium.

Chorus:

Hi placuére tibi, pláceat devótio nostra:
Rex bone, Rex clemens, cui bona cuncta placent.

Omnes:

Glória, laus et honor tibi sit, Rex Christe Redémptor,
Cui pueríle decus prompsit Hosánna pium.

10. Intrante processione in ecclesiam, cantatur sequens responsorium, vel alius cantus, qui loquatur de ingressu Domini.

℟. Ingrediénte Dómino in sanctam civitátem, Hebræórum púeri, resurrectiónem vitæ pronuntiántes, * Cum ramis palmárum: Hosánna, clamábant, in excélsis.
℣. Cum audísset pópulus, quod Iesus veníret Hierosólymam, exiérunt óbviam ei * Cum ramis.

11. Sacerdos, cum ad altare pervenerit, illud veneratur et, pro opportunitate, incensat. Deinde pergit ad sedem (dimittit pluviale et assumit planetam) et, omissis aliis, ad complendam processionem dicit collectam Missæ, quæ deinde prosequitur more solito.

Forma secunda: Introitus sollemnis

12. Ubi processio extra ecclesiam fieri nequit, ingressus Domini celebratur intra ecclesiam per introitum sollemnem ante Missam principalem.

13. Fideles congregantur vel ante portam ecclesiæ vel in ipsa ecclesia, ramos in manibus tenentes. Sacerdos et ministri et aliqua deputatio fidelium accedunt ad locum ecclesiæ, extra presbyterium, aptum, ubi saltem maior pars fidelium ritum conspicere possit.

14. Dum sacerdos ad locum dictum accedit, cantatur antiphona Hosánna vel alius cantus idoneus. Fit deinde benedictio ramorum et proclamatio Evangelii ingressus Domini in Ierusalem, ut supra (nn. 5-7). Post Evangelium sacerdos procedit sollemniter cum ministris et deputatione fidelium per ecclesiam ad presbyterium, dum cantatur responsorium Ingrediénte Dómino (n. 10) vel alius cantus aptus.

15. Cum autem ad altare pervenerit, sacerdos illud veneratur. Deinde pergit ad sedem et, omissis aliis, dicit collectam Missæ, quæ deinde prosequitur more solito.

Forma tertia: Introitus simplex

16. In omnibus aliis Missis huius dominicæ in quibus non habetur introitus sollemnis, fit memoria ingressus Domini in Ierusalem per introitum simplicem.

17. Dum sacerdos pergit ad altare, cantatur antiphona ad introitum cum psalmo (n. 18) vel alius cantus de eodem themate. Sacerdos, postquam ad altare pervenerit, illud veneratur et pergit ad sedem et salutat populum; deinde Missam prosequitur more solito.

In Missis sine populo et in aliis Missis, in quibus fieri non potest cantus ad introitum, sacerdos, statim ac ad altare pervenerit et illud est veneratus, salutat populum, legit antiphonam ad introitum et Missam prosequitur more solito.

18. Antiphona ad introitum

Ante sex dies sollémnis Paschæ, quando venit Dóminus in civitátem Ierúsalem, occurrérunt ei púeri: et in mánibus portábant ramos palmárum et clamábant voce magna, di-

céntes: Hosánna in excélsis: Benedíctus qui venísti in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Ps. 23, 9-10: Attóllite, portæ, cápita vestra,
et elevámini, portæ æternáles,
et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ?
Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Hosánna in excélsis: Benedíctus qui venísti in multitúdine misericórdiæ tuæ.

19. Expedit ut, ubi nec processio nec introitus sollemnis fieri potest, habeatur sacra verbi Dei celebratio de ingressu messianico et de Passione Domini vel sabbato horis vespertinis vel die dominica, hora opportuniore.

Missa

20. Post processionem vel introitum sollemnem sacerdos Missam incipit a collecta.

21. Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exémplum,
Salvatórem nostrum carnem súmere,
et crucem subíre fecísti,
concéde propítius,
ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta
et resurrectiónis consórtia mereámur.
Per Dóminum.

22. Historia Passionis Domini legitur absque luminaribus et absque incenso, sine salutatione et signatione libri. Legitur autem a diacono vel, ipso deficiente, a sacerdote. Legi potest etiam a lectoribus laicis, parte Christi, si fieri potest, sacerdoti reservata.

Diaconi, non autem alii, ante cantum Passionis, petunt benedictionem sacerdotis, ut alias ante Evangelium.

23. Post historiam Passionis habeatur, pro opportunitate, brevis homilia.
Dicitur Credo.

24. Super oblata

Per Unigéniti tui passiónem
placátio tua nobis, Dómine, sit propínqua,
quam, etsi nostris opéribus non merémur,
interveniénte sacrifício singulári,
tua percipiámus miseratióne prævénti. Per Christum.

25. Præfatio

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui pati pro ímpiis dignátus est ínnocens,
et pro scelerátis indébite condemnári.
Cuius mors delícta nostra detérsit,
et iustificatiónem nobis resurréctio comparávit.

Quem cæli et terra, quem Angeli et Archángeli
confiténtur et proclámant, incessábili voce dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth, etc.

26. Ant. ad communionem Mt 26, 42

Pater, si non potest hic calix transíre, nisi bibam illum, fiat volúntas tua.

27. Post communionem

Sacro múnere satiáti, súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, qui fecísti nos morte Fílii tui speráre quod crédimus,
fácias nos, eódem resurgénte, perveníre quo téndimus.
Per Christum.

FERIA II HEBDOMADÆ SANCTÆ

Ant. ad introitum Ps 34, 1-2; Ps 139, 8

Iúdica, Dómine, nocéntes me, expúgna impugnántes me: apprehénde arma et scutum, et exsúrge in adiutórium meum, Dómine, virtus salútis meæ.

Collecta

Da, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, qui ex nostra infirmitáte defícimus,
intercedénte unigéniti Fílii tui passióne, respirémus.
Qui tecum vivit.

Super oblata

Réspice, Dómine, propítius sacra mystéria quæ gérimus,
et, quod ad nostra evacuánda præiudícia
miséricors prævidísti,
vitam nobis tríbue fructificáre perpétuam.
Per Christum.

Præfatio de Passione Domini, II.

Ant. ad communionem Ps 101, 3

Non avértas fáciem tuam a me;
in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam;
in quacúmque die invocávero te, velóciter exáudi me.

Post communionem

Vísita, quǽsumus, Dómine, plebem tuam,
et corda sacris dicáta mystériis pietáte tuére pervígili,
ut remédia salútis ætérnæ,
quæ te miseránte pércipit,
te protegénte custódiat.
Per Christum.

FERIA III HEBDOMADÆ SANCTÆ

Ant. ad introitum Ps 26, 12

Ne tradíderis me, Dómine, in ánimas persequéntium me: quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
da nobis ita domínicæ passiónis sacraménta perágere,
ut indulgéntiam percípere mereámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Hóstias famíliæ tuæ, quǽsumus, Dómine, placátus inténde,
et, quam sacris munéribus facis esse partícipem,
tríbuas ad eórum plenitúdinem perveníre.
Per Christum.

Præfatio de Passione Domini, II.

Ant. ad communionem Rom 8, 32

Próprio Fílio suo non pepércit Deus, sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

Post communionem

Satiáti múnere salutári,
tuam, Dómine, misericórdiam deprecámur,
ut hoc eódem sacraménto,
quo nos voluísti temporáliter vegetári,
perpétuæ vitæ fácias esse partícipes.
Per Christum.

FERIA IV HEBDOMADÆ SANCTÆ

Ant. ad introitum Phil 2, 10. 8. 11

In nómine Iesu omne genu flectátur, cæléstium, terréstrium et infernórum: quia Dóminus factus est obœdiens usque ad mortem, mortem autem crucis: ídeo Dóminus Iesus Christus in glória est Dei Patris.

Collecta

Deus, qui pro nobis
Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti,
ut inimíci a nobis expélleres potestátem,
concéde nobis fámulis tuis,
ut resurrectiónis grátiam consequámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine, munus oblátum,
et dignánter operáre,
ut, quod gérimus Fílii tui mystério passiónis,
piis efféctibus consequámur.
Per Christum.

Præfatio de Passione Domini, II.

Ant. ad communionem Mt 20, 28

Fílius hóminis non venit ministrári sed ministráre,
et dare ánimam suam redemptiónem pro multis.

Post communionem

Largíre sénsibus nostris, omnípotens Deus,
ut per temporálem Fílii tui mortem,
quam mystéria veneránda testántur,
vitam te nobis dedísse perpétuam confidámus.
Per Christum.

FERIA V HEBDOMADÆ SANCTÆ

Ad Missam chrismatis

Hæc Missa, quam Episcopus cum suo presbyterio concelebrat, et in qua Olea sacra benedicuntur, sit veluti manifestatio communionis presbyterorum cum suo Episcopo: expedit proinde ut omnes presbyteri, quantum fieri potest, ipsam participent et in ea communionem sumant, etiam sub utraque specie. Ad unitatem autem presbyterii diœcesis significandam, presbyteri, qui cum Episcopo concelebrant, sint e diversis regionibus diœcesis.

In homilia, Episcopus suos presbyteros hortetur ad fidelitatem in suo munere servandam, eosque invitet ad promissiones suas sacerdotales publice renovandas.

Ritus initiales et liturgia verbi

Ant. ad introitum Ap 1, 6

Iesus Christus fecit nos regnum et sacerdótes Deo et Patri suo: ipsi glória et impérium in sǽcula sæculórum. Amen.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui Unigénitum Fílium tuum unxísti Spíritu Sancto
Christúmque Dóminum constituísti,
concéde propítius,
ut, eiúsdem consecratiónis partícipes effécti,
testes Redemptiónis inveniámur in mundo.
Per Dóminum.

Renovatio promissionum sacerdotalium

Homilia expleta, Episcopus, his vel similibus verbis usus, cum presbyteris colloquitur:

Fílii caríssimi, ánnua redeúnte memória diéi, qua Christus Dóminus sacerdótium suum cum Apóstolis nobísque communicávit, vultis olim factas promissiónes coram Epíscopo vestro et pópulo sancto Dei renováre?

Presbyteri, una simul, respondent:

Volo.

Vultis Dómino Iesu árctius coniúngi et conformári, vobismetípsis abrenuntiántes atque promíssa confirmántes sacrórum officiórum, quæ, Christi amóre indúcti, erga eius Ecclésiam, sacerdotális vestræ ordinatiónis die, cum gáudio suscepístis?
Presbyteri: Volo.

Vultis fidéles esse dispensatóres mysteriórum Dei per sanctam Eucharístiam ceterásque litúrgicas actiónes, atque sacrum docéndi munus, Christum Caput atque Pastórem sectándo, fidéliter implére, non bonórum cúpidi, sed animárum zelo tantum indúcti?

Presbyteri: Volo.

Deinde, ad populum conversus, Episcopus prosequitur:

Vos autem, fílii dilectíssimi, pro presbýteris vestris oráte: ut Dóminus super eos bona sua abundánter effúndat, quátenus fidéles minístri Christi, Summi Sacerdótis, vos ad eum perdúcant, qui fons est salútis.

Populus: Christe, audi nos. Christe, exáudi nos.

Et pro me étiam oráte: ut fidélis sim múneri apostólico humilitáti meæ commísso, et inter vos effíciar viva et perféctior in dies imágo Christi Sacerdótis, Boni Pastóris, Magístri et ómnium Servi.

Populus: Christe, audi nos. Christe, exáudi nos.

Dóminus nos omnes in sua caritáte custódiat, et ipse nos univérsos, pastóres et oves, ad vitam perdúcat ætérnam.

Omnes: Amen.

Non dicitur Credo. Oratio universalis omittitur.

Liturgia eucharistica

Oratio super oblata

Huius sacrifícii poténtia, Dómine, quǽsumus,
et vetustátem nostram cleménter abstérgat,
et novitátem nobis áugeat et salútem. Per Christum.

Præfatio

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda. ℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Qui Unigénitum tuum Sancti Spíritus unctióne
novi et ætérni testaménti constituísti Pontíficem,
et ineffábili dignátus es dispositióne sancíre,
ut únicum eius sacerdótium in Ecclésia servarétur.

Ipse enim non solum regáli sacerdótio
pópulum acquisitiónis exórnat,
sed étiam fratérna hómines éligit bonitáte,
ut sacri sui ministérii fiant mánuum impositióne partícipes.

Qui sacrifícium rénovent, eius nómine, redemptiónis humánæ,
tuis apparántes fíliis paschále convívium,
et plebem tuam sanctam caritáte prævéniant,
verbo nútriant, refíciant sacraméntis.

Qui, vitam pro te fratrúmque salúte tradéntes,
ad ipsíus Christi nitántur imáginem conformári,
et constántes tibi fidem amorémque testéntur.

Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérsis
tibi confitémur, in exsultatióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth, etc.

Ant. ad communionem Ps 88, 2

Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo;
in generatiónem et generatiónem
annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Post communionem

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus,
ut, quos tuis réficis sacraméntis,
Christi bonus odor éffici mereántur.
Per Christum.

SACRUM TRIDUUM PASCHALE

Missa vespertina in Cena Domini

Iuxta antiquissimam Ecclesiæ traditionem, hac die omnes Missæ sine populo interdicuntur.

Horis vespertinis, tempore magis opportuno, celebratur Missa in Cena Domini, cum plena participatione totius communitatis localis, omnibus sacerdotibus et clericis ministerium suum implentibus.

Sacerdotes qui in Missa chrismatis aut ad utilitatem fidelium iam celebraverint, denuo concelebrare valent in Missa vespertina.

Ubi vero ratio pastoralis id postulet, loci Ordinarius alteram Missam in ecclesiis et oratoriis publicis vel semipublicis permittere poterit, horis vespertinis celebrandam, et, in casu veræ necessitatis, etiam horis matutinis, sed tantummodo pro fidelibus qui nullo modo Missam vespertinam participare valent. Caveatur tamen ne huiusmodi celebrationes in bonum privatorum fiant et ne praeiudicio sint Missæ vespertinæ principali.

Sacra communio fidelibus distribui potest tantummodo infra Missam; infirmis vero deferri valet quacumque diei hora.

Ritus initiales et liturgia verbi

1. Tabernaculum omnino vacuum sit; pro communione vero cleri et populi hodie et crastina die sufficiens copia panis consecretur in eadem Missa.

2. Ant. ad introitum — Cf. Gal 6, 14

Nos autem gloriári opórtet
in cruce Dómini nostri Iesu Christi,
in quo est salus, vita et resurréctio nostra,
per quem salváti et liberáti sumus.

3. Dicitur Glória in excélsis. Dum cantatur hymnus, pulsantur campanæ, eoque expleto, silent usque ad Vigiliam paschalem, nisi Conferentia Episcopalis vel Ordinarius, pro opportunitate, aliud statuerit.

4. Collecta

Sacratíssimam, Deus, frequentántibus Cenam,
in qua Unigénitus tuus, morti se traditúrus,
novum in sǽcula sacrifícium
dilectionísque suæ convívium Ecclésiæ commendávit,

da nobis, quǽsumus,
ut ex tanto mystério
plenitúdinem caritátis hauriámus et vitæ.
Per Dóminum.

Lotio pedum

5. Post homiliam, in qua illustrantur potissima mysteria quæ hac Missa recoluntur, institutio scilicet sacræ Eucharistiæ et ordinis sacerdotalis necnon et mandatum Domini de caritate fraterna, proceditur, ubi ratio pastoralis id suadeat, ad lotionem pedum.

6. Viri selecti deducuntur a ministris ad sedilia loco apto parata. Tunc sacerdos (deposita, si necesse sit, planeta) accedit ad singulos, eisque fundit aquam super pedes et abstergit, adiuvantibus ministris.

7. Interim cantantur aliquæ e sequentibus antiphonis, vel alii cantus apti.

Antiphona prima — Cf. Io 13, 4.5.15

Postquam surréxit Dóminus a cena, misit aquam in pelvim, et cœpit laváre pedes discipulórum: hoc exémplum relíquit eis.

Antiphona secunda — Io 13, 6.7.8

Dómine, tu mihi lavas pedes? Respóndit Iesus et dixit ei: Si non lávero tibi pedes, non habébis partem mecum.
℣. Venit ergo ad Simónem Petrum, et dixit ei Petrus:
— Dómine.
℣. Quod ego fácio, tu nescis modo: scies autem póstea.
— Dómine.

Antiphona tertia — Cf. Io 13, 14

Si ego, Dóminus et Magíster vester, lavi vobis pedes: quanto magis debétis alter altérius laváre pedes?

Antiphona quarta — Io 13, 35

In hoc cognóscent omnes, quia discípuli mei estis, si dilectiónem habuéritis ad ínvicem.
℣. Dixit Iesus discípulis suis. — In hoc.

Antiphona quinta Io 13, 34

Mandátum novum do vobis, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos, dicit Dóminus.

Antiphona sexta 1 Cor 13, 13

Máneant in vobis fides, spes, cáritas, tria hæc: maior autem horum est cáritas.

℣. Nunc autem manent fides, spes, cáritas, tria hæc: maior horum est cáritas. — Máneant.

8. Statim post lotionem pedum, vel, si hæc non fit, post homiliam, fit oratio universalis. Symbolum in hac Missa non dicitur.

Liturgia eucharistica

9. Incipiente liturgia eucharistica, instrui potest processio fidelium cum donis pro pauperibus.
Interim cantatur sequens, vel alius cantus aptus.

Ant. Ubi cáritas et amor, Deus ibi est.

℣. Congregávit nos in unum Christi amor.
℣. Exsultémus et in ipso iucundémur.
℣. Timeámus et amémus Deum vivum.
℣. Et ex corde diligámus nos sincéro.

Ant. Ubi cáritas et amor, Deus ibi est.

℣. Simul ergo cum in unum congregámur:
℣. Ne nos mente dividámur, caveámus.
℣. Céssent iúrgia malígna, céssent lites.
℣. Et in médio nostri sit Christus Deus.

Ant. Ubi cáritas et amor, Deus ibi est.

℣. Simul quoque cum beátis videámus
℣. Gloriánter vultum tuum, Christe Deus:
℣. Gáudium, quod est imménsum atque probum,
℣. Sǽcula per infiníta sæculórum. Amen.

10. Oratio super oblata

Concéde nobis, quǽsumus, Dómine,
hæc digne frequentáre mystéria,
quia, quóties huius hóstiæ commemorátio celebrátur,
opus nostræ redemptiónis exercétur.
Per Christum.

11. Præfatio de Ss.ma Eucharistia, I.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicuntur Communicántes, Hanc ígitur et Qui prídie propria.

Communicántes,
et diem sacratíssimum celebrántes,
quo Dóminus noster Iesus Christus
pro nobis est tráditus,
sed et memóriam venerántes,
in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ,
Genetrícis eiúsdem Dei et Dómini nostri Iesu Christi:
sed et beáti Ioseph, eiúsdem Vírginis Sponsi,
et beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum,
Petri et Pauli, Andréæ,
(Iacóbi, Ioánnis,
Thomæ, Iacóbi, Philíppi,
Bartholomǽi, Matthǽi,
Simónis et Thaddǽi:
Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti,
Cornélii, Cypriáni,
Lauréntii, Chrysógoni,
Ioánnis et Pauli,
Cosmæ et Damiáni)
et ómnium Sanctórum tuórum;
quorum méritis precibúsque concédas,
ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Manibus extensis, prosequitur:

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et cunctæ famíliæ tuæ,
quam tibi offérimus ob diem,
in qua Dóminus noster Iesus Christus
trádidit discípulis suis
Córporis et Sánguinis sui mystéria celebránda,
quǽsumus, Dómine, ut placátus accípias:
diésque nostros in tua pace dispónas,
atque ab ætérna damnatióne nos éripi
et in electórum tuórum iúbeas grege numerári.
Iungit manus.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Tenens manus expansas super oblata, dicit:

Quam oblatiónem tu, Deus, in ómnibus, quǽsumus,
benedíctam, adscríptam, ratam,
rationábilem, acceptabilémque fácere dignéris:
ut nobis Corpus et Sanguis fiat dilectíssimi Fílii tui,
Dómini nostri Iesu Christi.

Iungit manus.

Qui, prídie quam pro nostra omniúmque salúte paterétur,
hoc est hódie,
accipit panem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:
accépit panem in sanctas ac venerábiles manus suas,
elevat oculos,
et elevátis óculis in cælum
ad te Deum Patrem suum omnipoténtem,
tibi grátias agens benedíxit,
fregit,
dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat

ACCÍPITE ET MANDUCÁTE EX HOC OMNES:

HOC EST ENIM CORPUS MEUM,
QUOD PRO VOBIS TRADÉTUR.

Reliqua ut in Canone Romano.

12. Ant. ad communionem 1 Cor 11, 24. 25

Hoc Corpus, quod pro vobis tradétur: hic calix novi testaménti est in meo Sánguine, dicit Dóminus: hoc fácite, quotiescúmque súmitis, in meam commemoratiónem.

13. Distributione communionis peracta, pyxis cum particulis pro communione diei sequentis relinquitur super altare, et finitur Missa oratione post communionem.

14. Post communionem

Concéde nobis, omnípotens Deus,
ut sicut Cena Fílii tui refícimur temporáli,
ita satiári mereámur ætérna.
Per Christum.

Translatio Ss.mi Sacramenti

15. Oratione dicta, sacerdos stans ante altare imponit incensum in thuribulo et genuflexus ter incensat Ss.mum Sacramentum. Deinde, assumpto velo humerali, accipit pyxidem manibus et extremitatibus veli cooperit.

16. Instruitur processio, qua, præcedente crucifero, defertur Ss.mum Sacramentum cum intorticiis et incenso per ecclesiam ad locum repositionis, paratum in aliquo sacello convenienter ornato. Interim cantatur hymnus Pange, lingua (exclusis duabus ultimis strophis), vel alius cantus eucharisticus.

17. Cum processio pervenerit ad locum repositionis, sacerdos deponit pyxidem et, thure imposito, genuflexus incensat, dum cantatur Tantum ergo sacraméntum. Deinde clauditur tabernaculum seu capsa repositionis.

18. Post aliquod tempus adorationis in silentio, sacerdos et ministri, facta genuflexione, revertuntur in sacristiam.

19. Deinde denudatur altare et auferuntur, si fieri potest, cruces ab ecclesia. Expedit ut cruces, quæ forte in ecclesia remanent, velentur.

20. Vesperæ ab iis, qui Missæ vespertinæ interfuerunt, non dicuntur.

21. Moneantur fideles, ut per congruum noctis tempus, secundum locorum et rerum adiuncta, adorationem peragant coram Ss.mo Sacramento asservato, ita tamen ut post mediam noctem hæc adoratio absque sollemnitate fiat.

FERIA VI IN PASSIONE DOMINI

Celebratio Passionis Domini

1. Hac et sequenti die, Ecclesia, ex antiquissima traditione, sacramenta penitus non celebrat.

2. Altare omnino nudum sit: sine cruce, sine candelabris, sine tobaleis.

3. Horis postmeridianis huius feriæ, et quidem circa horam tertiam, nisi ex ratione pastorali tardior hora seligatur, fit celebratio Passionis Domini, constans ex tribus partibus, nempe ex liturgia verbi, adoratione Crucis et sacra communione.

Hac die sacra communio fidelibus distribuitur unice inter celebrationem Passionis Domini; infirmis autem, qui hanc celebrationem participare nequeunt, quacumque diei hora deferri potest.

4. Sacerdos et ministri sacri, vestibus coloris rubri sicut ad Missam induti, ad altare accedunt et, facta reverentia, in faciem procumbunt, vel, pro opportunitate, genua flectunt, et omnes in silentio aliquamdiu orant.

5. Deinde sacerdos cum ministris vadit ad sedem, ubi, conversus ad populum, iunctis manibus, dicit unam e sequentibus orationibus.

Oratio (Non dicitur Orémus)

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine,
et fámulos tuos ætérna protectióne sanctífica,
pro quibus Christus, Fílius tuus,
per suum cruórem instítuit paschále mystérium.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Vel:

Deus, qui peccáti véteris hereditáriam mortem,
in qua posteritátis genus omne succésserat,
Christi Fílii tui, Dómini nostri, passióne solvísti,

da, ut confórmes eídem facti,
sicut imáginem terréni hóminis
natúræ necessitáte portávimus,
ita imáginem cæléstis
grátiæ sanctificatióne portémus.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Pars prima: Liturgia verbi

6. Deinde, omnibus sedentibus, legitur prima lectio e libro Isaiæ prophetæ (52, 13 — 53, 12) cum suo psalmo.

7. Sequitur secunda lectio ex Epistola ad Hebraeos (4, 14-16; 5, 7-9) et cantus ante Evangelium.

8. Deinde legitur historia Passionis Domini secundum Ioannem (18, 1 — 19, 42) eodem modo ac dominica præcedente.

9. Post lectionem Passionis Domini habeatur pro opportunitate brevis homilia.

Oratio universalis

10. Liturgia verbi concluditur oratione universali, quæ fit hoc modo: sacerdos, stans ad sedem, vel pro opportunitate ad ambonem aut ad altare, dicit, iunctis manibus, invitatorium, quo intentio significatur. Deinde omnes per aliquod temporis spatium in silentio orant, et postea sacerdos, manibus extensis, dicit orationem. Fideles per totum orationum tempus vel genuflexi vel stantes manere possunt.

11. Conferentiæ Episcopales prævidere possunt acclamationem populi ante orationem sacerdotis, vel statuere ut servetur tradita invitatio diaconi Flectámus génua — Leváte, cum genuflexione omnium ad orationem in silentio.

12. In gravi necessitate publica, Ordinarius loci permittere vel statuere potest, ut addatur specialis intentio.

13. E numero orationum, quæ in Missali præbentur, licet sacerdoti eas quæ magis aptæ sunt locorum condicioni seligere, ita tamen ut servetur series intentionum, quæ pro oratione universali proponitur (cf. Inst. Gen. Missalis Romani, n. 46).

I. Pro sancta Ecclesia

Orémus, dilectíssimi nobis, pro Ecclésia sancta Dei,
ut eam Deus et Dóminus noster
pacificáre, adunáre et custodíre dignétur
toto orbe terrárum,
detque nobis, quiétam et tranquíllam vitam degéntibus,
glorificáre Deum Patrem omnipoténtem.

Oratio in silentio. Deinde sacerdos:

Omnípotens sempitérne Deus,
qui glóriam tuam ómnibus in Christo géntibus revelásti:
custódi ópera misericórdiæ tuæ,
ut Ecclésia tua, toto orbe diffúsa,
stábili fide in confessióne tui nóminis persevéret.
Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

II. Pro Papa

Orémus et pro beatíssimo Papa nostro N.,
ut Deus et Dóminus noster,
qui elégit eum in órdine episcopátus,
salvum atque incólumem custódiat Ecclésiæ suæ sanctæ,
ad regéndum pópulum sanctum Dei.

Oratio in silentio. Deinde sacerdos:

Omnípotens sempitérne Deus,
cuius iudício univérsa fundántur,
réspice propítius ad preces nostras,
et eléctum nobis Antístitem tua pietáte consérva,
ut christiána plebs, quæ te gubernátur auctóre,
sub ipso Pontífice, fídei suæ méritis augeátur.
Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

III. Pro omnibus ordinibus gradibusque fidelium

Orémus et pro Epíscopo nostro N.,
pro ómnibus Epíscopis, presbýteris, diáconis
et pro ómnibus ordínibus Ecclésiæ,
et univérsa plebe fidélium.

Oratio in silentio. Deinde sacerdos:

Omnípotens sempitérne Deus,
cuius Spíritu totum corpus Ecclésiæ sanctificátur et régitur,
exáudi nos pro univérsis ordínibus supplicántes,
ut, grátiæ tuæ múnere, ab ómnibus tibi fidéliter serviátur.
Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

IV. Pro catechumenis

Orémus et pro catechúmenis (nostris),
ut Deus et Dóminus noster
adapériat aures præcordiórum ipsórum
ianuámque misericórdiæ,
ut, per lavácrum regeneratiónis
accépta remissióne ómnium peccatórum,
et ipsi inveniántur in Christo Iesu Dómino nostro.

Oratio in silentio. Deinde sacerdos:

Omnípotens sempitérne Deus,
qui Ecclésiam tuam nova semper prole fecúndas,
auge fidem et intelléctum catechúmenis (nostris),
ut, renáti fonte baptísmatis,
adoptiónis tuæ fíliis aggregéntur.
Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

V. Pro unitate Christianorum

Orémus et pro univérsis frátribus in Christum credéntibus,
ut Deus et Dóminus noster
eos, veritátem faciéntes,
in una Ecclésia sua congregáre et custodíre dignétur.

Oratio in silentio. Deinde sacerdos:

Omnípotens sempitérne Deus,
qui dispérsa cóngregas et congregáta consérvas,
ad gregem Fílii tui placátus inténde,
ut, quos unum baptísma sacrávit,
eos et fídei iungat intégritas et vínculum sóciet caritátis.
Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

VI. Pro Iudæis

Orémus et pro Iudǽis,
ut, ad quos prius locútus est Dóminus Deus noster,
eis tríbuat in sui nóminis amóre
et in sui fœ́deris fidelitáte profícere.

Oratio in silentio. Deinde sacerdos:

Omnípotens sempitérne Deus,
qui promissiónes tuas Abrahæ eiúsque sémini contulísti,
Ecclésiæ tuæ preces cleménter exáudi,
ut pópulus acquisitiónis prióris
ad redemptiónis mereátur plenitúdinem perveníre.
Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

VII. Pro iis qui in Christum non credunt

Orémus et pro iis qui in Christum non credunt,
ut, luce Sancti Spíritus illustráti,
viam salútis et ipsi váleant introíre.

Oratio in silentio. Deinde sacerdos:

Omnípotens sempitérne Deus,
fac ut qui Christum non confiténtur,
coram te sincéro corde ambulántes, invéniant veritátem,
nosque, mútuo proficiéntes semper amóre
et ad tuæ vitæ mystérium plénius percipiéndum sollícitos,
perfectióres éffice tuæ testes caritátis in mundo.
Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

VIII. Pro iis qui in Deum non credunt

Orémus et pro iis qui Deum non agnóscunt,
ut, quæ recta sunt sincéro corde sectántes,
ad ipsum Deum perveníre mereántur.

Oratio in silentio. Deinde sacerdos:

Omnípotens sempitérne Deus,
qui cunctos hómines condidísti,
ut te semper desiderándo quǽrerent
et inveniéndo quiéscerent,
præsta quǽsumus,
ut inter nóxia quæque obstácula
omnes, tuæ signa pietátis
et in te credéntium testimónium
bonórum óperum percipiéntes,
te solum verum Deum nostríque géneris Patrem
gáudeant confitéri.
Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

IX. Pro rempublicam moderantibus

Orémus et pro ómnibus rempúblicam moderántibus,
ut Deus et Dóminus noster
mentes et corda eórum secúndum voluntátem suam dírigat
ad veram ómnium pacem et libertátem.

Oratio in silentio. Deinde sacerdos:

Omnípotens sempitérne Deus,
in cuius manu sunt hóminum corda et iura populórum,
réspice benígnus ad eos, qui nos in potestáte moderántur,
ut ubíque terrárum et pacis secúritas
et géntium prospéritas et religiónis libértas,
te largiénte, consístant.
Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

X. Pro tribulatis

Orémus, dilectíssimi nobis, Deum Patrem omnipoténtem,
ut cunctis mundum purget erróribus,
morbos áuferat, famem depéllat,
apériat cárceres, víncula solvat,
viatóribus securitátem, peregrinántibus réditum,
infirmántibus sanitátem atque moriéntibus salútem indúlgeat.

Oratio in silentio. Deinde sacerdos:

Omnípotens sempitérne Deus,
mæstórum consolátio, laborántium fortitúdo,
pervéniant ad te preces
de quacúmque tribulatióne clamántium,
ut omnes sibi in necessitátibus suis
misericórdiam tuam gáudeant affuísse.
Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Pars secunda: Adoratio sanctæ Crucis

14. Oratione universali expleta, fit sollemnis adoratio sanctæ Crucis. E duplici forma ostensionis, quæ præbetur, aptior seligatur, secundum exigentias pastorales.

Forma prior ostensionis sanctæ Crucis

15. Portatur Crux velata ad altare, eam comitantibus duobus ministris cum candelis accensis. Sacerdos, stans ante altare, Crucem accipit, in summitate parum detegit et elevat, incipiens invitationem Ecce lignum Crucis, eum adiuvantibus in cantu ministris sacris vel, si casus fert, schola. Omnes respondent: Veníte, adorémus, et cantu finito in genua se prosternunt et parvo momento in silentio adorant, sacerdote stante et Crucem elevatam tenente.

Deinde sacerdos detegit dextrum brachium Crucis et iterum elevans Crucem incipit invitationem Ecce lignum, et fit ut supra.

Denique detegit Crucem totaliter et elevans incipit tertio invitationem Ecce lignum, et fit sicut prima vice.

16. Deinde, comitantibus duobus ministris cum candelis accensis, portat Crucem ad ingressum presbyterii vel ad alium locum aptum et ibi deponit vel ministris sustentandam tradit, candelis a dextris et sinistris Crucis depositis. Et fit adoratio Crucis, ut infra, n. 18.

Forma altera ostensionis sanctæ Crucis

17. Sacerdos, vel diaconus, cum ministris, vel alius minister idoneus vadit ad portam ecclesiæ, ubi accipit Crucem non velatam, ministri vero candelabra accensa, et fit processio per ecclesiam ad presbyterium. Prope ianuam, in medio ecclesiæ et ante ingressum presbyterii qui portat Crucem eam elevat, cantans invitationem Ecce lignum, cui omnes respondent: Veníte, adorémus, et post unamquamque responsionem in genua se prosternunt et parvo momento in silentio adorant, ut supra.

Deinde deponitur Crux cum candelabris ad ingressum presbyterii.

Invitatio in ostendenda sancta Cruce

Ecce lignum Crucis,
in quo salus mundi pepéndit.
℟. Veníte, adorémus.

Adoratio sanctæ Crucis

18. Ad adorationem Crucis accedunt sacerdos, clerus et fideles, quasi processionaliter transeuntes, et reverentiam Cruci exhibentes per simplicem genuflexionem vel aliud signum aptum secundum usum regionis, v. g. Crucem osculando.

Interim cantantur antiphona Crucem tuam, Improperia, vel alii cantus congrui, sedentibus omnibus, qui adorationem peregerunt.

19. Unica tantum Crux adorationi præbeatur. Si propter populi concursum non omnes singulatim accedere possunt, sacerdos, postquam pars fidelium adorationem peregerit, Crucem sumit, et in medio ante altare consistens, paucis verbis populum ad sanctæ Crucis adorationem invitat et postea per breve tempus Crucem altius elevatam tenet, a fidelibus in silentio adorandam.

20. Adoratione expleta, ipsa Crux portatur ad locum suum ad altare. Candelabra vero accensa deponuntur circa altare vel prope Crucem.

Cantus in adoratione sanctæ Crucis peragendi

Partes quæ ad singulos spectant, indicantur numeris 1 (chorus primus), et 2 (chorus secundus); quæ autem ab utroque choro simul cantanda sunt, indicantur hoc modo: 1 et 2.

Antiphona

1 et 2 Antiphona

Crucem tuam adorámus, Dómine,
et sanctam resurrectiónem tuam laudámus et glorificámus:
ecce enim propter lignum venit gáudium in univérso mundo.

1 Psalmus 66, 2

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis.
Illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

1 et 2 Antiphona

Crucem tuam adorámus, Dómine,
et sanctam resurrectiónem tuam laudámus et glorificámus:
ecce enim propter lignum venit gáudium in univérso mundo.

Improperia

I

1 et 2 Pópule meus, quid feci tibi? Aut in quo contristávi te? Respónde mihi!
1 Quia edúxi te de terra Ægýpti:
parásti Crucem Salvatóri tuo.
2 Pópule meus, quid feci tibi? Aut in quo contristávi te? Respónde mihi!
1 Hágios o Theós.
2 Sanctus Deus.
1 Hágios Ischyrós.
2 Sanctus Fortis.
1 Hágios Athánatos, eléison himás.
2 Sanctus Immortális, miserére nobis.

1 et 2 Quia edúxi te per desértum quadragínta annis,
et manna cibávi te, et introdúxi te in terram satis bonam:
parásti Crucem Salvatóri tuo.

1 Hágios o Theós.
2 Sanctus Deus.
1 Hágios Ischyrós.
2 Sanctus Fortis.
1 Hágios Athánatos, eléison himás.
2 Sanctus Immortális, miserére nobis.

1 et 2 Quid ultra débui fácere tibi, et non feci?
Ego quidem plantávi te
víneam eléctam meam speciosíssimam:
et tu facta es mihi nimis amára:
acéto namque sitim meam potásti,
et láncea perforásti latus Salvatóri tuo.

1 Hágios o Theós.
2 Sanctus Deus.

1 Hágios Ischyrós.
2 Sanctus Fortis.
1 Hágios Athánatos, eléison himás.
2 Sanctus Immortális, miserére nobis.

II

1 Ego propter te flagellávi Ægýptum cum primogénitis suis: et tu me flagellátum tradidísti.

2 Pópule meus, quid feci tibi? Aut in quo contristávi te? Respónde mihi!

1 Ego edúxi te de Ægýpto, demérso Pharaóne in Mare Rubrum: et tu me tradidísti princípibus sacerdótum.

2 Pópule meus, quid feci tibi? Aut in quo contristávi te? Respónde mihi!

1 Ego ante te apérui mare: et tu aperuísti láncea latus meum.

2 Pópule meus, quid feci tibi? Aut in quo contristávi te? Respónde mihi!

1 Ego ante te præívi in colúmna nubis:
et tu me duxísti ad prætórium Piláti.

2 Pópule meus, quid feci tibi? Aut in quo contristávi te? Respónde mihi!

1 Ego te pavi manna per desértum:
et tu me cecidísti álapis et flagéllis.

2 Pópule meus, quid feci tibi? Aut in quo contristávi te? Respónde mihi!

1 Ego te potávi aqua salútis de petra:
et tu me potásti felle et acéto.

2 Pópule meus, quid feci tibi? Aut in quo contristávi te? Respónde mihi!

1 Ego propter te Chananæórum reges percússi:
et tu percussísti arúndine caput meum.

2 Pópule meus, quid feci tibi? Aut in quo contristávi te? Respónde mihi!

1 Ego dedi tibi sceptrum regále:
et tu dedísti cápiti meo spíneam corónam.

2 Pópule meus, quid feci tibi? Aut in quo contristávi te? Respónde mihi!

1 Ego te exaltávi magna virtúte:
et tu me suspendísti in patíbulo Crucis.

2 Pópule meus, quid feci tibi? Aut in quo contristávi te? Respónde mihi!

Hymnus

1 et 2 Antiphona

Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis,
Nulla talem silva profert, flore, fronde, gérmine!
Dulce lignum dulci clavo dulce pondus sústinens!

1 Hymnus

Pange, lingua, glorićsi prœlium certáminis,
Et super crucis tropǽo dic triúmphum nóbilem,
Quáliter Redémptor orbis immolátus vícerit.

2 Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis,
Nulla talem silva profert, flore, fronde, gérmine!

1 De paréntis protoplásti fraude factor cóndolens,
Quando pomi noxiális morte morsu córruit,
Ipse lignum tunc notávit, damna ligni ut sólveret.

2 Dulce lignum dulci clavo dulce pondus sústinens!

1 Hoc opus nostræ salútis ordo depopóscerat,
Multifórmis perditóris arte ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde, hostis unde lǽserat.

2 Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis,
Nulla talem silva profert, flore, fronde, gérmine!

1 Quando venit ergo sacri plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris Natus, orbis cónditor,
Atque ventre virgináli carne factus pródiit.

2 Dulce lignum dulcí clavo dulce pondus sústinens!

1 Vagit infans inter arta cónditus præsǽpia,
Membra pannis involúta Virgo Mater álligat,
Et manus pedésque et crura stricta cingit fáscia.

2 Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis,
Nulla talem silva profert, flore, fronde, gérmine!

1 Lustra sex qui iam perácta, tempus implens córporis,
se volénte, natus ad hoc, passióni déditus,
agnus in crucis levátur immolándus stípite.

2 Dulce lignum dulci clavo dulce pondus sústinens!

1 En acétum, fel, arúndo, sputa, clavi, láncea;
Mite corpus perforátur, sanguis unde prófluit;
Terra, pontus, astra, mundus quo lavántur flúmine!

2 Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis,
Nulla talem silva profert, flore, fronde, gérmine!

1 Flecte ramos, arbor alta, tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille, quem dedit natívitas,
Ut supérni membra Regis miti tendas stípite.

2 Dulce lignum dulci clavo dulce pondus sústinens!

1 Sola digna tu fuísti ferre sæcli prétium
Atque portum præparáre nauta mundo náufrago,
Quem sacer cruor perúnxit fusus Agni córpore.

2 Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis,
Nulla talem silva profert, flore, fronde, gérmine!

Conclusio numquam omittenda:

1 et 2 Æqua Patri Filióque, ínclito Paráclito,
Sempitérna sit beátæ Trinitáti glória;
cuius alma nos redémit atque servat grátia. Amen.

Pars tertia: sacra Communio

21. Super altare extenditur tobalea et ponitur corporale et liber. Deinde diaconus vel, eo deficiente, ipse sacerdos reportat Ss.mum Sacramentum e loco repositionis brevi via ad altare, dum omnes in silentio stant. Duo ministri cum candelabris accensis comitantur Ss.mum Sacramentum et deponunt candelabra circa vel supra altare.

22. Cum diaconus Ss.mum Sacramentum super altare posuerit et discooperuerit pyxidem, accedit sacerdos et, facta genuflexione, ascendit altare. Ibi clara voce dicit, iunctis manibus:

Præcéptis salutáribus móniti, et divína institutióne formáti, audémus dícere:

Sacerdos, extensis manibus, et omnes præsentes prosequuntur:

Pater noster, qui es in cælis:
sanctificétur nomen tuum;
advéniat regnum tuum;
fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra.
Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie;
et dimítte nobis débita nostra,
sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris;
et ne nos indúcas in tentatiónem;
sed líbera nos a malo.

Manibus extensis, sacerdos solus prosequitur:

Líbera nos, quǽsumus, Dómine, ab ómnibus malis,
da propítius pacem in diébus nostris,
ut, ope misericórdiæ tuæ adiúti,
et a peccáto simus semper líberi
et ab omni perturbatióne secúri:
exspectántes beátam spem
et advéntum Salvatóris nostri Iesu Christi.

Iungit manus. Populus orationem concludit, acclamans:

Quia tuum est regnum, et potéstas, et glória in sǽcula.

23. Sacerdos deinde, iunctis manibus, dicit secreto:

Percéptio Córporis tui, Dómine Iesu Christe,
non mihi provéniat in iudícium et condemnatiónem:
sed pro tua pietáte prosit mihi
ad tutaméntum mentis et córporis,
et ad medélam percipiéndam.

24. Deinde genuflectit, accipit particulam, eamque aliquantulum elevatam super pyxidem tenens, ad populum conversus, clara voce dicit:

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.
Beáti qui ad cenam Agni vocáti sunt.

Et una cum populo semel subdit:

Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum,
sed tantum dic verbo
et sanábitur ánima mea.

Et, conversus ad altare, reverenter sumit Corpus Christi.

25. Deinde procedit ad distribuendam communionem fidelibus. Durante communione fieri potest cantus aptus.

26. Distributione communionis peracta, pyxis per idoneum ministrum ad locum præparatum extra ecclesiam defertur, vel, si circumstantiæ id postulent, in tabernaculo reponitur.

27. Deinde sacerdos, servato pro opportunitate aliquo spatio sacri silentii, dicit sequentem orationem:

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus,
qui nos Christi tui beáta morte et resurrectióne reparásti,
consérva in nobis opus misericórdiæ tuæ,
ut huius mystérii participatióne
perpétua devotióne vivámus.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

28. Ad dimissionem sacerdos, stans versus ad populum, et super illum manus extendens, dicit sequentem orationem:

Oratio super populum

Super pópulum tuum, quǽsumus, Dómine,
qui mortem Fílii tui in spe suæ resurrectiónis recóluit,
benedíctio copiósa descéndat,
indulgéntia véniat, consolátio tribuátur,
fides sancta succréscat, redémptio sempitérna firmétur.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Et omnes discedunt sub silentio. Altare tempore opportuno denudatur.

29. Vesperæ ab iis qui sollemni actioni liturgicæ postmeridianæ interfuerunt non dicuntur.

SABBATO SANCTO

Sabbato sancto Ecclesia ad sepulcrum Domini immoratur, passionem eius et mortem meditando, a sacrificio Missæ, sacra mensa denudata, abstinendo, usque dum, post sollemnem Vigiliam seu nocturnam resurrectionis exspectationem, locus detur gaudiis paschalibus, quorum abundantia in quinquaginta dies exundat.

Sacra Communio hac die dari potest solummodo ad modum viatici.

TEMPUS PASCHALE

DOMINICA PASCHÆ
IN RESURRECTIONE DOMINI

In nocte sancta

Vigilia paschalis

1. Ex antiquissima traditione ista nox est observabilis Domini (Ex 12, 42), ita ut fideles iuxta monitum Evangelii (Lc 12, 35 ss.) lucernas ardentes in manibus gestantes, similes sint hominibus exspectantibus Dominum, quando revertatur, ut, cum venerit, vigilantes eos inveniat et discumbere faciat ad mensam suam.

2. Vigilia huius noctis ita ordinatur, ut post breve lucernarium (quod est pars prima huius Vigiliæ) sancta Ecclesia meditetur mirabilia, quæ fecit Dominus Deus populo suo ab initio, confidens verbo eius et promisso (pars secunda seu liturgia verbi), usque dum, appropinquante die resurrectionis, cum novis membris in baptismate renatis (pars tertia), vocatur ad mensam, quam Dominus populo suo præparavit per mortem et resurrectionem suam (pars quarta).

3. Tota celebratio Vigiliæ paschalis peragitur nocte, ita ut vel non incipiatur ante initium noctis, vel finiatur ante diluculum diei dominicæ.

4. Missa noctis, etsi ante mediam noctem celebretur, est Missa paschalis dominicæ Resurrectionis.

Qui participat Missam noctis, iterum communicare potest in secunda Missa Paschatis.

5. Qui celebrat vel concelebrat Missam noctis, potest secundam Missam Paschatis celebrare aut concelebrare.

6. Sacerdos et ministri induuntur, sicut ad Missam, paramentis albi coloris.

Parentur candelæ pro omnibus participantibus Vigiliam.

Pars prima

Sollemne initium Vigiliæ seu Lucernarium

Benedictio ignis et præparatio cerei

7. Luminaria ecclesiæ exstinguuntur.

Loco apto, extra ecclesiam, præparatur rogus. Populo ibi congregato, accedit sacerdos cum ministris, e quibus unus portat cereum paschalem.

Ubi autem ignis extra ecclesiam accendi non potest, ritus peragitur ut infra, n. 13.

8. Sacerdos populum congregatum de more salutat eumque breviter admonet de vigilia nocturna, his vel similibus verbis:

Fratres caríssimi,
hac sacratíssima nocte, in qua Dóminus noster Iesus Christus
de morte transívit ad vitam,
Ecclésia invítat fílios dispérsos per orbem terrárum,
ut ad vigilándum et orándum convéniant.
Si ita memóriam egérimus Páschatis Dómini,
audiéntes verbum et celebrántes mystéria eius,
spem habébimus participándi triúmphum eius de morte
et vivéndi cum ipso in Deo.

9. Deinde benedicitur ignis.

Orémus.

Deus, qui per Fílium tuum
claritátis tuæ ignem fidélibus contulísti,
novum hunc ignem ✠ sanctífica,
et concéde nobis,
ita per hæc festa paschália cæléstibus desidériis inflammári,
ut ad perpétuæ claritátis
puris méntibus valeámus festa pertíngere.
Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

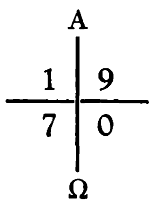
De novo igne accenditur cereus paschalis.

---

10. Si, propter ingenium populi, opportunum videtur symbolis quibusdam extollere dignitatem et significationem cerei paschalis, fieri potest hoc modo:

Novo igne benedicto, acolythus seu unus ministrorum portat cereum paschalem ante celebrantem, qui cum stilo incidit in ipsum cereum crucem. Deinde facit super eam litteram græcam Alpha, subtus vero litteram Omega, et inter bracchia crucis quattuor numeros exprimentes annum currentem, interim dicens:

1. Christus heri et hódie (incidit hastam erectam);
2. Princípium et Finis (incidit hastam transversam);
3. Alpha (incidit supra hastam erectam litteram Alpha);
4. et Omega (incidit subtus hastam erectam litteram Omega).
5. Ipsíus sunt témpora (incidit primum numerum anni currentis in angulo sinistro superiore crucis);
6. et sǽcula (incidit secundum numerum anni currentis in angulo dextro superiore crucis).
7. Ipsi glória et impérium (incidit tertium numerum anni currentis in angulo sinistro inferiore crucis);
8. per univérsa æternitátis sǽcula. Amen (incidit quartum numerum anni currentis in angulo dextro inferiore crucis).

11. Incisione crucis et aliorum signorum peracta, sacerdos infigere potest in cereum quinque grana incensi, in modum crucis, interim dicens:

1. Per sua sancta vúlnera
2. glorióṡa
3. custódiat
4. et consérvet nos
5. Christus Dóminus. Amen.

	1	
4	2	5
	3	

12. De novo igne sacerdos accendit cereum paschalem, dicens:

Lumen Christi gloriόse resurgéntis
díssipet ténebras cordis et mentis.

Elementa quæ præcedunt omnia vel aliqua tantum adhiberi possunt, pro rerum et locorum adiunctis pastoralibus. Conferentiæ autem Episcopales possunt etiam alias formas statuere, populorum ingenio magis accommodatas.

---

13. Ubi propter difficultates forte occurrentes non accenditur rogus, benedictio ignis circumstantiis aptatur. Populo ut alias in ecclesia congregato, sacerdos cum ministris cereum paschalem deferentibus venit ad portam ecclesiæ. Populus, quantum fieri potest, vertit se ad sacerdotem.

Fit salutatio et monitio, ut supra n. 8, deinde benedicitur ignis (n. 9) et, si placuerit, præparatur et accenditur cereus, ut supra nn. 10-12.

Processio

14. Deinde diaconus vel, ipso deficiente, sacerdos accipit cereum paschalem et, ipsum elevatum tenens, cantat solus:

Lumen Christi.

Et omnes respondent:

Deo grátias.

Conferentiæ Episcopales ditiorem acclamationem statuere possunt.

15. Deinde omnes ingrediuntur in ecclesiam, præcedente diacono cum cereo paschali. Si adhibetur incensum, thuriferarius cum thuribulo fumigante pergit ante diaconum.

Ad portam ecclesiæ, diaconus, stans et elevans cereum, iterum cantat:

Lumen Christi.

Et omnes respondent:

Deo grátias.

et candelas suas accendunt de igne cerei paschalis et procedunt.

Diaconus autem, cum venerit ante altare, stans versus ad populum, tertio cantat:

Lumen Christi.

Et omnes respondent:

Deo grátias.

Et accenduntur lampades per ecclesiam.

Præconium paschale

16. Cum ad altare pervenerit, sacerdos vadit ad sedem suam. Diaconus autem ponit cereum paschalem super candelabrum paratum in medio presbyterii vel iuxta ambonem; deinde, imposito, si adhibetur, thure sicut ad Evangelium in Missa, petit et accipit benedictionem a sacerdote dicente submissa voce:

Dóminus sit in corde tuo et in lábiis tuis, ut digne et competénter annúnties suum paschále præcónium: in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti.

℟. Amen.

Quæ benedictio omittitur, si præconium annuntiatur ab alio qui non sit diaconus.

17. Diaconus, vel, eo deficiente, ipse sacerdos, incensatis, pro opportunitate, libro et cereo, annuntiat præconium paschale in ambone vel pulpito, omnibus stantibus et candelas accensas in manibus tenentibus.

Præconium paschale annuntiari potest, pro necessitate, etiam a cantore qui non sit diaconus: qui tamen omittit verba Quaprópter astántes vos usque ad finem invitationis, necnon salutationem Dóminus vobíscum.

Præconium forma etiam breviore cantari potest. Conferentiæ insuper Episcopales ipsum præconium aptare possunt per aliquas populi acclamationes in ipsum inserendas.

Præconii paschalis forma longior

18. Exsúltet iam angélica turba cælórum:
exsúltent divína mystéria:
et pro tanti Regis victória tuba ínsonet salutáris.
Gáudeat et tellus tantis irradiáta fulgóribus:
et, ætérni Regis splendóre illustráta,

totíus orbis se séntiat amisísse calíginem.
Lætétur et mater Ecclésia,
tanti lúminis adornáta fulgóribus:
et magnis populórum vócibus hæc aula resúltet.
(Quaprópter astántes vos, fratres caríssimi,
ad tam miram huius sancti lúminis claritátem,
una mecum, quæso,
Dei omnipoténtis misericórdiam invocáte.
Ut, qui me non meis méritis
intra Levitárum númerum dignátus est aggregáre,
lúminis sui claritátem infúndens,
cérei huius laudem implére perfíciat).
(℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.)
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.
Vere dignum et iustum est,
invisíbilem Deum Patrem omnipoténtem
Filiúmque eius unigénitum,
Dóminum nostrum Iesum Christum,
toto cordis ac mentis afféctu et vocis ministério personáre.
Qui pro nobis ætérno Patri Adæ débitum solvit,
et véteris piáculi cautiónem pio cruóre detérsit.
Hæc sunt enim festa paschália,
in quibus verus ille Agnus occíditur,
cuius sánguine postes fidélium consecrántur.
Hæc nox est,
in qua primum patres nostros, fílios Israel
edúctos de Ægýpto,
Mare Rubrum sicco vestígio transíre fecísti.
Hæc ígitur nox est,
quæ peccatórum ténebras colúmnæ illuminatióne purgávit.

Hæc nox est,
quæ hódie per univérsum mundum in Christo credéntes,
a vítiis sæculi et calígine peccatórum segregátos,
reddit grátiæ, sóciat sanctitáti.

Hæc nox est,
in qua, destrúctis vínculis mortis,
Christus ab ínferis victor ascéndit.

Nihil enim nobis nasci prófuit, nisi rédimi profuísset.
O mira circa nos tuæ pietátis dignátio!
O inæstimábilis diléctio caritátis:
ut servum redímeres, Fílium tradidísti!

O certe necessárium Adæ peccátum,
quod Christi morte delétum est!

O felix culpa,
quæ talem ac tantum méruit habére Redemptórem!

O vere beáta nox,
quæ sola méruit scire tempus et horam,
in qua Christus ab ínferis resurréxit!

Hæc nox est, de qua scriptum est:
Et nox sicut dies illuminábitur:
et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Huius ígitur sanctificátio noctis fugat scélera, culpas lavat:
et reddit innocéntiam lapsis et mæstis lætítiam.
Fugat ódia, concórdiam parat et curvat impéria.

In huius ígitur noctis grátia,
súscipe, sancte Pater, laudis huius sacrifícium vespertínum,
quod tibi in hac cérei oblatióne sollémni,
per ministrórum manus
de opéribus apum, sacrosáncta reddit Ecclésia.

Sed iam colúmnæ huius præcónia nóvimus,
quam in honórem Dei rútilans ignis accéndit.

Qui, licet sit divísus in partes,
mutuáti tamen lúminis detriménta non novit.
Alitur enim liquántibus ceris,
quas in substántiam pretiósæ huius lámpadis
apis mater edúxit.

O vere beáta nox,
in qua terrénis cæléstia, humánis divína iungúntur!

Orámus ergo te, Dómine,
ut céreus iste in honórem tui nóminis consecrátus,
ad noctis huius calíginem destruéndam,
indefíciens persevéret.
Et in odórem suavitátis accéptus,
supérnis lumináribus misceátur.
Flammas eius lúcifer matutínus invéniat:
Ille, inquam, lúcifer, qui nescit occásum:
Christus Fílius tuus,
qui, regréssus ab ínferis, humáno géneri serénus illúxit,
et vivit et regnat in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Præconii paschalis forma brevior

19. Exsúltet iam angélica turba cælórum:
exsúltent divína mystéria:
et pro tanti Regis victória tuba ínsonet salutáris.
Gáudeat et tellus tantis irradiáta fulgóribus:
et, ætérni Regis splendóre illustráta,
totíus orbis se séntiat amisísse calíginem.
Lætétur et mater Ecclésia,
tanti lúminis adornáta fulgóribus:
et magnis populórum vócibus hæc aula resúltet.

(℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.)

℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est,
invisíbilem Deum Patrem omnipoténtem
Filiúmque eius unigénitum,
Dóminum nostrum Iesum Christum,
toto cordis ac mentis afféctu et vocis ministério personáre.
Qui pro nobis ætérno Patri Adæ débitum solvit,
et véteris piáculi cautiónem pio cruóre detérsit.

Hæc sunt enim festa paschália,
in quibus verus ille Agnus occíditur,
cuius sánguine postes fidélium consecrántur.

Hæc nox est,
in qua primum patres nostros, fílios Israel
edúctos de Ægýpto,
Mare Rubrum sicco vestígio transíre fecísti.

Hæc ígitur nox est,
quæ peccatórum ténebras colúmnæ illuminatióne purgávit.

Hæc nox est,
quæ hódie per univérsum mundum in Christo credéntes,
a vítiis sǽculi et calígine peccatórum segregátos,
reddit grátiæ, sóciat sanctitáti.

Hæc nox est,
in qua, destrúctis vínculis mortis,
Christus ab ínferis victor ascéndit.

O mira circa nos tuæ pietátis dignátio!
O inæstimábilis diléctio caritátis:
ut servum redímeres, Fílium tradidísti!
O certe necessárium Adæ peccátum,
quod Christi morte delétum est!

O felix culpa,
quæ talem ac tantum méruit habére Redemptórem!
Huius ergo sanctificátio noctis fugat scélera, culpas lavat:
et reddit innocéntiam lapsis et mæstis lætítiam.
O vere beáta nox,
in qua terrénis cæléstia,
humánis divína iungúntur!
In huius ígitur noctis grátia,
súscipe, sancte Pater, laudis huius sacrifícium vespertínum,
quod tibi in hac cérei oblatióne sollémni,
per ministrórum manus
de opéribus apum, sacrosáncta reddit Ecclésia.
Orámus ergo te, Dómine,
ut céreus iste in honórem tui nóminis consecrátus,
ad noctis huius calíginem destruéndam,
indefíciens persevéret.
Et in odórem suavitátis accéptus,
supérnis luminaribus misceátur.
Flammas eius lúcifer matutínus invéniat:
Ille, inquam, lúcifer, qui nescit occásum:
Christus Fílius tuus,
qui, regréssus ab ínferis, humáno géneri serénus illúxit,
et vivit et regnat in sæcula sæculórum.
℟. Amen.

Pars secunda

Liturgia verbi

20. In hac Vigilia, matre omnium Vigiliarum, proponuntur novem lectiones, scilicet septem e Vetere Testamento et duæ e Novo (Epistola et Evangelium).

21. Si circumstantiæ pastorales id postulant, minui potest numerus lectionum e Vetere Testamento; semper tamen attendatur lectionem verbi Dei esse partem fundamentalem huius Vigiliæ paschalis. Leguntur saltem tres lectiones e Vetere Testamento desumptæ, et in casibus urgentioribus saltem duæ. Numquam autem omittatur lectio cap. 14 Exodi.

22. Depositis candelis, omnes sedent. Antequam incipiantur lectiones, sacerdos populum admonet, his vel similibus verbis:

Vigíliam sollémniter ingréssi, fratres caríssimi,
quiéto corde nunc verbum Dei audiámus.
Meditémur, quómodo Deus pópulum suum
elápsis tempóribus salvum fécerit,
et novíssime nobis Fílium suum míserit Redemptórem.
Orémus, ut Deus noster hoc paschále salvatiónis opus
ad plenam redemptiónem perfíciat.

23. Deinde sequuntur lectiones. Lector ad ambonem pergit et primam lectionem profert. Postea psalmista seu cantor psalmum dicit, populo responsum proferente. Omnibus deinde surgentibus, sacerdos dicit: Orémus, et, postquam omnes per aliquod tempus in silentio oraverint, dicit collectam.

Loco psalmi responsorii servari potest spatium sacri silentii, omissa hoc in casu pausa post Orémus.

Orationes post lectiones

24. Post primam lectionem (De creatione: Gen 1, 1 — 2, 2 vel 1, 1. 26-31 a)

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus,
qui es in ómnium óperum tuórum dispensatióne mirábilis,
intéllegant redémpti tui, non fuísse excelléntius,
quod inítio factus est mundus,
quam quod in fine sæculórum
Pascha nostrum immolátus est Christus.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Vel (De creatione hominis):

Orémus.

Deus, qui mirabíliter creásti hóminem
et mirabílius redemísti,
da nobis, quǽsumus,

contra oblectaménta peccáti mentis ratióne persístere,
ut mereámur ad ætérna gáudia perveníre.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

25. Post secundam lectionem (De sacrificio Abrahæ: Gen 22, 1-18; vel 1-2. 9 a. 10-13. 15-18)

Orémus.

Deus, Pater summe fidélium,
qui promissiónis tuæ fílios diffúsa adoptiónis grátia
in toto terrárum orbe multíplicas,
et per paschále sacraméntum
Abraham púerum tuum
universárum, sicut iurásti, géntium éfficis patrem,
da pópulis tuis digne ad grátiam tuæ vocatiónis intráre.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

26. Post tertiam lectionem (De transitu Maris Rubri: Ex 14, 15 — 15, 1)

Orémus.

Deus, cuius antíqua mirácula
étiam nostris tempóribus coruscáre sentímus,
dum, quod uni pópulo a persecutióne Pharaónis liberándo
déxteræ tuæ poténtia contulísti,
id in salútem géntium per aquam regeneratiónis operáris,
præsta, ut in Abrahæ fílios et in Israelíticam dignitátem
totíus mundi tránseat plenitúdo.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Vel:

Orémus.

Deus, qui primis tempóribus
impléta mirácula novi testaménti luce reserásti,
ut et Mare Rubrum forma sacri fontis exsísteret,
et plebs a servitúte liberáta

christiáni pópuli sacraménta præférret,
da, ut omnes gentes,
Israélis privilégium mérito fídei consecútæ,
Spíritus tui participatióne regeneréntur.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

27. Post quartam lectionem (De nova Ierusalem: Is 54, 5-14)

Orémus.
Omnípotens sempitérne Deus,
multíplica in honórem nóminis tui
quod patrum fídei spopondísti,
et promissiónis fílios sacra adoptióne diláta,
ut, quod prióres sancti non dubitavérunt futúrum,
Ecclésia tam magna ex parte iam cognóscat implétum.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Vel alia ex orationibus, quæ post sequentes lectiones omittuntur.

28. Post quintam lectionem (De salute omnibus gratuito oblata: Is 55, 1-11)

Orémus.
Omnípotens sempitérne Deus.
spes única mundi,
qui prophetárum tuórum præcónio
præséntium témporum declarásti mystéria,
auge pópuli tui vota placátus,
quia in nullo fidélium nisi ex tua inspiratióne provéniunt
quarúmlibet increménta virtútum.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

29. Post sextam lectionem (De fonte sapientiæ: Bar 3, 9-15. 31 — 4, 4)

Orémus.
Deus, qui Ecclésiam tuam
semper géntium vocatióne multíplicas,

concéde propítius,
ut, quos aqua baptísmatis ábluis,
contínua protectióne tueáris.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

30. Post septimam lectionem (De corde novo et spiritu novo: Ez 36, 16-28)

Orémus.

Deus, incommutábilis virtus et lumen ætérnum,
réspice propítius ad totíus Ecclésiæ sacraméntum,
et opus salútis humánæ perpétuæ dispositiónis efféctu tranquíllius operáre;
totúsque mundus experiátur et vídeat
deiécta érigi, inveteráta renovári
et per ipsum Christum redíre in íntegrum,
a quo sumpsére princípium.
Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Vel:

Orémus.
Deus, qui nos ad celebrándum paschále sacraméntum
utriúsque Testaménti páginis ínstruis,
da nobis intellégere misericórdiam tuam,
ut ex perceptióne præséntium múnerum
firma sit exspectátio futurórum.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Vel (si adsunt baptizandi):

Orémus.
Omnípotens sempitérne Deus,
adésto magnæ pietátis tuæ sacraméntis,
et ad recreándos novos pópulos,
quos tibi fons baptísmatis párturit,

spíritum adoptiónis emítte,
ut, quod nostræ humilitátis geréndum est ministério,
virtútis tuæ impleátur efféctu.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

31. Post ultimam lectionem e Vetere Testamento cum suo responsorio et sua oratione, accenduntur cerei altaris, et sacerdos intonat hymnum **Glória in excélsis Deo**, quem omnes prosequuntur, dum pulsantur campanæ, iuxta locorum consuetudines.

32. Expleto hymno, sacerdos dicit collectam, more solito.

Orémus.
Deus, qui hanc sacratíssimam noctem
glória domínicæ resurrectiónis illústras,
consérva in nova famíliæ tuæ progénie
adoptiónis spíritum, quem dedísti,
ut, córpore et mente renováti,
puram tibi exhíbeant servitútem.
Per Dóminum.

33. Deinde subdiaconus sive lector profert lectionem de Apostolo.

34. Finita Epistola, omnibus surgentibus, sacerdos sollemniter intonat **Allelúia**, quod omnes repetunt.

Deinde psalmista vel cantor profert psalmum, populo respondente **Allelúia**. Si necesse est, psalmista ipse **Allelúia** intonat.

35. Ad Evangelium non portantur luminaria, sed tantum incensum, si adhibetur.

36. Statim post Evangelium fit homilia. Deinde proceditur ad liturgiam baptismalem.

Pars tertia

Liturgia baptismalis

37. Sacerdos cum ministris vadit ad fontem baptismalem, si hic est in conspectu fidelium. Secus ponitur vas cum aqua in presbyterio.

Vocantur, si adsunt, catechumeni, qui præsentantur a patrinis, vel, si sunt parvuli, portantur a parentibus et patrinis, in faciem ecclesiæ congregatæ.

38. Deinde sacerdos admonet astantes his vel similibus verbis:

Si adsunt baptizandi

Précibus nostris, caríssimi,
fratrum nostrórum beátam spem unánimes adiuvémus,
ut Pater omnípotens ad fontem regeneratiónis eúntes
omni misericórdiæ suæ auxílio prosequátur.

Si benedicendus est fons, sed non adsunt baptizandi

Dei Patris omnipoténtis grátiam,
caríssimi, super hunc fontem súpplices invocémus,
ut qui ex eo renascéntur
adoptiónis fíliis in Christo aggregéntur.

39. Et canuntur litaniæ a duobus cantoribus, omnibus stantibus (propter tempus paschale) et respondentibus.

Si autem habenda sit longior processio ad baptisterium, litaniæ cantantur durante processione; quo in casu baptizandi vocantur ante processionem, et fit processio præcedente cereo paschali, quem sequuntur catechumeni cum patrinis, deinde sacerdos cum ministris. Monitio autem fiat ante benedictionem aquæ.

40. Si non adsunt baptizandi, neque benedicendus est fons, omissis litaniis, statim proceditur ad benedictionem aquæ (n. 45).

41. In litaniis addi possunt aliqua nomina Sanctorum, præsertim vero Titularis ecclesiæ vel Patronorum loci et eorum qui sunt baptizandi.

Kýrie, eléison
Kýrie, eléison
Christe, eléison
Christe, eléison
Kýrie, eléison
Kýrie, eléison

Sancta María, Mater Dei	ora pro nobis
Sancte Míchael	ora pro nobis
Sancti Angelí Dei	oráte pro nobis
Sancte Ioánnes Baptísta	ora pro nobis
Sancte Ioseph	ora pro nobis
Sancti Petre et Paule	oráte pro nobis
Sancte Andréa	ora pro nobis
Sancte Ioánnes	ora pro nobis

Sancta María Magdaléna	ora pro nobis
Sanete Stéphane	ora pro nobis
Sancte Ignáti Antiochéne	ora pro nobis
Sancte Laurénti	ora pro nobis
Sanctæ Perpétua et Felícitas	oráte pro nobis
Sancta Agnes	ora pro nobis
Sancte Gregóri	ora pro nobis
Sancte Augustíne	ora pro nobis
Sancte Athanási	ora pro nobis
Sancte Basíli	ora pro nobis
Sancte Martíne	ora pro nobis
Sancte Benedícte	ora pro nobis
Sancti Francísce et Domínice	oráte pro nobis
Sancte Francísce Xavier	ora pro nobis
Sancte Ioánnes María Vianney	ora pro nobis
Sancta Catharína Senénsis	ora pro nobis
Sancta Terésia de Avila	ora pro nobis
Omnes Sancti et Sanctæ Dei	oráte pro nobis
Propítius esto	líbera nos, Dómine
Ab omni malo	líbera nos, Dómine
Ab omni peccáto	líbera nos, Dómine
A morte perpétua	líbera nos, Dómine
Per incarnatiónem tuam	líbera nos, Dómine
Per mortem et resurrectiónem tuam	líbera nos, Dómine
Per effusiónem Spíritus Sancti	líbera nos, Dómine
Peccatóres	te rogámus, audi nos

Si adsunt baptizandi

Ut hos eléctos per grátiam Baptísmi regeneráre dignéris	te rogámus, audi nos

Si non adsunt baptizandi

Ut hunc fontem, regenerándis tibi fíliis, grátia tua sanctificáre dignéris	te rogámus, audi nos
Iesu, Fili Dei vivi	te rogámus, audi nos

Christe, audi nos
Christe, audi nos
Christe, exáudi nos
Christe, exáudi nos

Benedictio aquæ

42. Deinde sacerdos benedicit aquam baptismalem, iunctis manibus dicens sequentem orationem:

Deus, qui invisíbili poténtia
per sacramentórum signa mirábilem operáris efféctum,
et creatúram aquæ multis modis præparásti,
ut baptísmi grátiam demonstráret;

Deus, cuius Spíritus
super aquas inter ipsa mundi primórdia ferebátur,
ut iam tunc virtútem sanctificándi aquárum natúra concíperet;

Deus, qui regeneratiónis spéciem
in ipsa dilúvii effusióne signásti,
ut uníus eiusdémque eleménti mystério
et finis esset vítiis et orígo virtútum;

Deus, qui Abrahæ fílios
per Mare Rubrum sicco vestígio transíre fecísti,
ut plebs, a Pharaónis servitúte liberáta,
pópulum baptizatórum præfiguráret;

Deus, cuius Fílius, in aqua Iordánis a Ioánne baptizátus,
Sancto Spíritu est inúnctus,
et, in cruce pendens,
una cum sánguine aquam de látere suo prodúxit,
ac, post resurrectiónem suam, discípulis iussit:
« Ite, docéte omnes gentes,
baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti »:

réspice in fáciem Ecclésiæ tuæ,
eíque dignáre fontem baptísmatis aperíre.
Sumat hæc aqua Unigéniti tui grátiam de Spíritu Sancto,

ut homo, ad imáginem tuam cónditus,
sacraménto baptísmatis
a cunctis squalóribus vetustátis ablútus,
in novam infántiam
ex aqua et Spíritu Sancto resúrgere mereátur.

Et immittens, pro opportunitate, cereum paschalem in aquam semel vel ter, prosequitur:

Descéndat, quǽsumus, Dómine, in hanc plenitúdinem fontis
per Fílium tuum virtus Spíritus Sancti,

et tenens cereum in aqua prosequitur:

ut omnes, cum Christo consepúlti per baptísmum in mortem,
ad vitam cum ipso resúrgant.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

43. Deinde tollitur cereus de aqua, populo acclamante:

Benedícite, fontes, Dómino,
laudáte et superexaltáte eum in sǽcula,

vel aliam acclamationem proferente.

44. Singuli catechumeni abrenuntiant diabolo et interrogantur de fide et baptizantur.

Catechumeni vero adulti statim post baptismum, si adest Episcopus vel sacerdos facultate confirmandi gaudens, confirmantur.

45. Si vero non adsunt baptizandi, neque fons baptismalis benedicendus est, sacerdos aquam benedicit sequenti oratione:

Dóminum Deum nostrum,
fratres caríssimi, supplíciter exorémus,
ut hanc creatúram aquæ benedícere dignétur,
super nos aspergéndam in nostri memóriam baptísmi.
Ipse autem nos renováre dignétur,
ut fidéles Spirítui, quem accépimus, maneámus.

Et post brevem pausam orationis in silentio prosequitur, iunctis manibus:

Dómine Deus noster,
pópulo tuo hac nocte sacratíssima vigilánti

adésto propítius;
et nobis, mirábile nostræ creatiónis opus,
sed et redemptiónis nostræ mirabílius, memorántibus,
hanc aquam benedícere tu dignáre.
Ipsam enim tu fecísti,
ut et arva fecunditáte donáret,
et levámen corpóribus nostris munditiámque præbéret.
Aquam étiam tuæ minístram misericórdiæ condidísti:
nam per ipsam solvísti tui pópuli servitútem
illiúsque sitim in desérto sedásti;
per ipsam novum fœdus nuntiavérunt prophétæ,
quod eras cum homínibus initúrus;
per ipsam dénique, quam Christus in Iordáne sacrávit,
corrúptam natúræ nostræ substántiam
in regeneratiónis lavácro renovásti.
Sit ígitur hæc aqua nobis suscépti baptísmatis memória,
et cum frátribus nostris, qui sunt in Páschate baptizáti,
gáudia nos tríbuas sociáre.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Renovatio promissionum baptismalium

46. Ritu baptismi (et confirmationis) expleto, vel si hic non habuit locum, post benedictionem aquæ, omnes, stantes et candelas accensas in manibus gestantes, promissionem fidei baptismalis renovant.

Sacerdos his vel similibus verbis fideles alloquitur:

Per paschále mystérium, fratres caríssimi,
in baptísmo consepúlti sumus cum Christo,
ut cum eo in novitáte vitæ ambulémus.
Quaprópter, quadragesimáli observatióne absolúta,
sancti baptísmatis promissiónes renovémus,
quibus olim Sátanæ et opéribus eius abrenuntiávimus,
et Deo in sancta Ecclésia cathólica servíre promísimus.

Quaprópter:

Sacerdos: Abrenuntiátis Sátanæ?
Omnes: Abrenúntio.

Sacerdos: Et ómnibus opéribus eius?
Omnes: Abrenúntio.

Sacerdos: Et ómnibus pompis eius?
Omnes: Abrenúntio.

Vel:

Sacerdos: Abrenuntiátis peccáto, ut in libertáte filiórum Dei vivátis?
Omnes: Abrenúntio.

Sacerdos: Abrenuntiátis seductiónibus iniquitátis, ne peccátum vobis dominétur?
Omnes: Abrenúntio.

Sacerdos: Abrenuntiátis Sátanæ, qui est auctor et princeps peccáti?
Omnes: Abrenúntio.

Si casus fert, hæc altera formula aptari potest a Conferentiis Episcopalibus, iuxta locorum opportunitates.

Deinde sacerdos prosequitur:

Sacerdos: Créditis in Deum Patrem omnipoténtem, creatórem cæli et terræ?
Omnes: Credo.

Sacerdos: Créditis in Iesum Christum, Fílium eius únicum, Dóminum nostrum, natum ex María Vírgine, passum et sepúltum, qui a mórtuis resurréxit et sedet ad déxteram Patris?
Omnes: Credo.

Sacerdos: Créditis in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem et vitam ætérnam?
Omnes: Credo.

Et sacerdos concludit:

Et Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Iesu Christi,
qui nos regenerávit ex aqua et Spíritu Sancto,
quique nobis dedit remissiónem peccatórum,
ipse nos custódiat grátia sua,
in Christo Iesu Dómino nostro,
in vitam ætérnam.
Omnes: Amen.

47. Sacerdos aspergit populum aqua benedicta, omnibus cantantibus

Ant. Vidi aquam egrediéntem de templo, a látere dextro, allelúia; et omnes, ad quos pervénit aqua ista, salvi facti sunt et dicent: allelúia, allelúia,

vel alium cantum indolem baptismalem præseferentem.

48. Interim neophyti deducuntur ad locum suum inter fideles.

Si benedictio aquæ baptismalis facta non est in baptisterio, ministri reverenter portant vas aquæ ad fontem.

Si benedictio fontis locum non habuit, aqua benedicta reponitur loco convenienti.

49. Aspersione facta, sacerdos redit ad sedem, ubi, omisso symbolo, moderatur orationem universalem, quam neophyti primo participant.

Pars quarta

Liturgia eucharistica

50. Sacerdos accedit ad altare et more solito incipit liturgiam eucharisticam.

51. Præstat, ut panis et vinum afferantur a neophytis.

52. Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine, preces pópuli tui
cum oblatiónibus hostiárum,
ut, paschálibus initiáta mystériis,
ad æternitátis nobis medélam, te operánte, profíciant.
Per Christum.

53. Præfatio paschalis, I, In hac potíssimum nocte.
Quando adhibetur Canon Romanus, dicuntur Communicántes et Hanc ígitur propria.

54. Ant. ad communionem 1 Cor 5, 7-8

Pascha nostrum immolátus est Christus;
ítaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis, allelúia.

55. Post communionem

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde,
ut, quos sacraméntis paschálibus satiásti,
tua fácias pietáte concórdes.
Per Christum.

56. In dimissione, diaconus vel ipse sacerdos dicit:

Ite, missa est, allelúia, allelúia.
℟. Deo grátias, allelúia, allelúia.

DOMINICA PASCHÆ
IN RESURRECTIONE DOMINI

AD MISSAM IN DIE

REX EGO SUM CAELI
QUI VOS E MORTE REDEMI

Ant. ad introitum Ps 138, 18. 5-6

Resurréxi, et adhuc tecum sum: posuísti super me manum tuam: mirábilis facta est sciéntia tua, allelúia.

Vel: Lc 24, 34; cf. Ap 1, 6

Surréxit Dóminus vere, allelúia. Ipsi glória et impérium per univérsa æternitátis sǽcula.

Collecta

**Deus, qui hodiérna die, per Unigénitum tuum,
æternitátis nobis áditum, devícta morte, reserásti,
da nobis, quǽsumus,
ut, qui resurrectiónis domínicæ sollémnia cólimus,
per innovatiónem tui Spíritus in lúmine vitæ resurgámus.
Per Dóminum.**

Dicitur **Credo.**

Super oblata

**Sacrifícia, Dómine, paschálibus gáudiis exsultántes offérimus,
quibus Ecclésia tua mirabíliter renáscitur et nutrítur.
Per Christum.**

Præfatio paschalis, I, **In hac potíssimum die.**
Quando adhibetur Canon Romanus, dicuntur **Communicántes** et **Hanc ígitur** propria.

Ant. ad communionem 1 Cor 5, 7-8

**Pascha nostrum immolátus est Christus;
ítaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis, allelúia.**

Post communionem

Perpétuo, Deus, Ecclésiam tuam pio favóre tuére,
ut, paschálibus renováta mystériis,
ad resurrectiónis pervéniat claritátem.
Per Christum.

Ad populum dimittendum, per totam octavam, dicitur:

℣. Ite, missa est, allelúia, allelúia.
℟. Deo grátias, allelúia, allelúia.

FERIA II INFRA OCTAVAM PASCHÆ

Ant. ad introitum Ex 13, 5. 9

Introdúxit vos Dóminus in terram fluéntem lac et mel; ut lex Dómini sit semper in ore vestro, allelúia.

Vel:

Resurréxit Dóminus a mórtuis, sicut díxerat; exsultémus et lætémur omnes, quóniam ipse regnat in ætérnum, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui Ecclésiam tuam nova semper prole multíplicas,
concéde fámulis tuis,
ut sacraméntum vivéndo téneant, quod fide percepérunt.
Per Dóminum.

Non dicitur Credo.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine,
múnera tuórum propítius populórum,
ut, confessióne tui nóminis et baptísmate renováti,
sempitérnam beatitúdinem consequántur.
Per Christum.

Præfatio paschalis, I.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicuntur Communicántes et Hanc ígitur propria.

Ant. ad communionem Rom 6, 9

Christus resúrgens ex mórtuis iam non móritur,
mors illi ultra non dominábitur, allelúia.

Post communionem

Exúberet, quǽsumus, Dómine,
méntibus nostris paschális grátia sacraménti,
ut, quos viam fecísti perpétuæ salútis intráre,
donis tuis dignos effícias. Per Christum.

FERIA III INFRA OCTAVAM PASCHÆ

Ant. ad introitum Cf. Sir 15, 3-4

Aqua sapiéntiæ potávit eos; firmábitur in illis, et non flectétur, exaltábit eos in ætérnum, allelúia.

Dicitur **Glória in excélsis.**

Collecta

Deus, qui paschália nobis remédia contulísti,
pópulum tuum cælésti dono proséquere,
ut, perféctam libertátem assecútus,
in cælis gáudeat, unde nunc in terris exsúltat.
Per Dóminum.

Non dicitur **Credo.**

Super oblata

Oblatiónes famíliæ tuæ,
quǽsumus, Dómine, súscipe miserátus,
ut, sub tuæ protectiónis auxílio,
et colláta non perdat, et ad ætérna dona pervéniat.
Per Christum.

Præfatio paschalis, I.
Quando adhibetur Canon Romanus, dicuntur **Communicántes** et **Hanc ígitur** propria.

Ant. ad communionem Col 3, 1-2

Si consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quǽrite,
ubi Christus est in déxtera Dei sedens;
quæ sursum sunt sápite, allelúia.

Post communionem

Exáudi nos, omnípotens Deus,
et famíliæ tuæ corda,
cui perféctam baptísmatis grátiam contulísti,
ad promeréndam beatitúdinem aptes ætérnam.
Per Christum.

FERIA IV INFRA OCTAVAM PASCHÆ

Ant. ad introitum Mt 25, 34

Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum, quod vobis parátum est ab orígine mundi, allelúia.

Dicitur **Glória in excélsis.**

Collecta

Deus, qui nos resurrectiónis domínicæ
ánnua sollemnitáte lætíficas,
concéde propítius, ut, per temporália festa quæ ágimus,
perveníre ad gáudia ætérna mereámur.
Per Dóminum.

Non dicitur **Credo.**

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine, hóstias redemptiónis humánæ,
et salútem nobis mentis et córporis operáre placátus.
Per Christum.

Præfatio paschalis, I.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicuntur **Communicántes** et **Hanc ígitur** propria.

Ant. ad communionem Lc 24, 35

Cognovérunt discípuli Dóminum Iesum
in fractióne panis, allelúia.

Post communionem

Ab omni nos, quǽsumus, Dómine, vetustáte purgátos,
sacraménti Fílii tui veneránda percéptio
in novam tránsferat creatúram.
Per Christum.

FERIA V INFRA OCTAVAM PASCHÆ

Ant. ad introitum Sap 10, 20-21

Victrícem manum tuam, Dómine, laudavérunt páriter, quia sapiéntia apéruit os mutum, et linguas infántium fecit disértas, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui diversitátem géntium
in confessióne tui nóminis adunásti,
da, ut renátis fonte baptísmatis
una sit fides méntium et píetas actiónum.
Per Dóminum.

Non dicitur Credo.

Super oblata

Hóstias, quǽsumus, Dómine, placátus assúme,
quas et pro renátis gratánter deférimus,
et pro acceleratióne cæléstis auxílii.
Per Christum.

Præfatio paschalis, I.
Quando adhibetur Canon Romanus, dicuntur Communicántes et Hanc ígitur propria.

Ant. ad communionem 1 Petr 2, 9

Pópulus acquisitiónis, annuntiáte virtútes eius,
qui vos de ténebris vocávit in admirábile lumen suum, allelúia.

Post communionem

Exáudi, Dómine, preces nostras,
ut redemptiónis nostræ sacrosáncta commércia
et vitæ nobis cónferant præséntis auxílium,
et gáudia sempitérna concílient.
Per Christum.

FERIA VI INFRA OCTAVAM PASCHÆ

Ant. ad introitum Ps 77, 53

Edúxit Dóminus pópulum suum in spe, et inimícos eórum opéruit mare, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus, qui paschále sacraméntum
in reconciliatiónis humánæ fœdere contulísti,
da méntibus nostris, ut, quod professióne celebrámus,
imitémur effectu.
Per Dóminum.

Non dicitur Credo.

Super oblata

Pérfice, Dómine, benígnus in nobis
paschálium múnerum votíva commércia,
ut a terrénis afféctibus ad cæléste desidérium transferámur.
Per Christum.

Præfatio paschalis, I.
Quando adhibetur Canon Romanus, dicuntur Communicántes et Hanc ígitur propria.

Ant. ad communionem Cf. Io 21, 12-13

Dixit Iesus discípulis suis: Veníte, prandéte.
Et accépit panem, et dedit eis, allelúia.

Post communionem

Contínua, quǽsumus, Dómine, quos salvásti pietáte custódi,
ut, qui Fílii tui passióne sunt redémpti,
eius resurrectióne lætentur.
Per Christum.

SABBATO INFRA OCTAVAM PASCHÆ

Ant. ad introitum Ps 104, 43

Edúxit Dóminus pópulum suum in exsultatióne, et eléctos suos in lætítia, allelúia.

Dicitur **Glória in excélsis.**

Collecta

Deus, qui credéntes in te pópulos
grátiæ tuæ largitáte multíplicas,
ad electiónem tuam propítius intuére,
ut, qui sacraménto baptísmatis sunt renáti,
beáta fácias immortalitáte vestíri.
Per Dóminum.

Non dicitur **Credo.**

Super oblata

Concéde, quǽsumus, Dómine,
semper nos per hæc mystéria paschália gratulári,
ut contínua nostræ reparatiónis operátio
perpétuæ nobis fiat causa lætítiæ.
Per Christum.

Præfatio paschalis, I.
Quando adhibetur Canon Romanus, dicuntur **Communicántes** et **Hanc ígitur** propria.

Ant. ad communionem Gal 3, 27

Omnes qui in Christo baptizáti estis,
Christum induístis, allelúia.

Post communionem

Pópulum tuum, quǽsumus, Dómine, intuére benígnus,
et, quem ætérnis dignátus es renováre mystériis,
ad incorruptíbilem glorificándæ carnis resurrectiónem
perveníre concéde.
Per Christum.

DOMINICA II PASCHÆ

Ant. ad introitum 1 Petr 2, 2

Quasi modo géniti infántes, rationábile, sine dolo lac concupíscite, ut in eo crescátis in salútem, allelúia.

Vel: 4 Esdr 2, 36-37

Accípite iucunditátem glóriæ vestræ, grátias agéntes Deo, qui vos ad cæléstia regna vocávit, allelúia.

Collecta

Deus misericórdiæ sempitérnæ,
qui in ipso paschális festi recúrsu
fidem sacrátæ tibi plebis accéndis,
auge grátiam quam dedísti,
ut digna omnes intellegéntia comprehéndant,
quo lavácro ablúti, quo spíritu regeneráti,
quo sánguine sunt redémpti. Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine, plebis tuæ
(et tuórum renatórum) oblatiónes,
ut, confessióne tui nóminis et baptísmate renováti,
sempitérnam beatitúdinem consequántur. Per Christum.

Præfatio paschalis, I.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicuntur Communicántes et Hanc ígitur propria.

Ant. ad communionem Cf. Io 20, 27

Mitte manum tuam, et cognósce loca clavórum,
et noli esse incrédulus, sed fidélis, allelúia.

Post communionem

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut paschális percéptio sacraménti
contínua in nostris méntibus persevéret. Per Christum.

Quando infra hebdomadam dicenda est Missa de feria, adhibentur textus infra propositi, p. 315.

DOMINICA III PASCHÆ

Ant. ad introitum Ps 65, 1-2

Iubiláte Deo, omnis terra, psalmum dícite nómini eius, date glóriam laudi eius, allelúia.

Collecta

Semper exsúltet pópulus tuus, Deus,
renováta ánimæ iuventúte,
ut, qui nunc lætátur in adoptiónis se glóriam restitútum,
resurrectiónis diem spe certæ gratulatiónis exspéctet.
Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Súscipe múnera, Dómine, quǽsumus, exsultántis Ecclésiæ,
et, cui causam tanti gáudii præstitísti,
perpétuæ fructum concéde lætítiæ.
Per Christum.

Præfatio paschalis.

Ant. ad communionem

Anno A Lc 24, 35

Cognovérunt discípuli Dóminum Iesum
in fractióne panis, allelúia.

Anno B Lc 24, 46-47

Oportébat Christum pati, et resúrgere a mórtuis tértia die,
et prædicári in nómine eius pæniténtiam,
et remissiónem peccatórum in omnes gentes, allelúia.

Anno C Cf. Io 21, 12-13

Dixit Iesus discípulis suis: Veníte, prandéte.
Et accépit panem, et dedit eis, allelúia.

Post communionem

Pópulum tuum, quǽsumus, Dómine, intuére benígnus,
et, quem ætérnis dignátus es renováre mystériis,
ad incorruptíbilem glorificándæ carnis resurrectiónem
perveníre concéde.
Per Christum.

Quando infra hebdomadam dicenda est Missa de feria, adhibentur textus infra propositi, p. 325.

DOMINICA IV PASCHÆ

Ant. ad introitum Ps 32, 5-6

Misericórdia Dómini plena est terra; verbo Dómini cæli firmáti sunt, allelúia.

Collecta

**Omnípotens sempitérne Deus,
deduc nos ad societátem cæléstium gaudiórum,
ut eo pervéniat humílitas gregis,
quo procéssit fortitúdo pastóris.
Per Dóminum.**

Dicitur **Credo.**

Super oblata

**Concéde, quǽsumus, Dómine,
semper nos per hæc mystéria paschália gratulári,
ut contínua nostræ reparatiónis operátio
perpétuæ nobis fiat causa lætítiæ.
Per Christum.**

Præfatio paschalis.

Ant. ad communionem

**Surréxit Pastor bonus,
qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis,
et pro grege suo mori dignátus est, allelúia.**

Post communionem

**Gregem tuum, Pastor bone, placátus inténde,
et oves, quas pretióso Fílii tui sánguine redemísti,
in ætérnis páscuis collocáre dignéris.
Per Christum.**

Quando infra hebdomadam dicenda est Missa de feria, adhibentur textus infra propositi, p. 315.

DOMINICA V PASCHÆ

Ant. ad introitum Ps 97, 1-2

Cantáte Dómino cánticum novum, quia mirabília fecit Dóminus; ante conspéctum géntium revelávit iustítiam suam, allelúia.

Collecta

Deus, per quem nobis et redémptio venit et præstátur adóptio,
fílios dilectiónis tuæ benígnus inténde,
ut in Christo credéntibus
et vera tribuátur libértas et heréditas ætérna.
Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Deus, qui nos, per huius sacrifícii veneránda commércia,
unícus summǽque divinitátis partícipes effecísti,
præsta, quǽsumus, ut, sicut tuam cognóvimus veritátem,
sic eam dignis móribus assequámur.
Per Christum.

Præfatio paschalis.

Ant. ad communionem Io 15, 1. 5

Ego sum vitis vera et vos pálmites, dicit Dóminus;
qui manet in me et ego in eo,
hic fert fructum multum, allelúia.

Post communionem

Pópulo tuo, quǽsumus, Dómine, adésto propítius,
et, quem mystériis cæléstibus imbuísti,
fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre.
Per Christum.

Quando infra hebdomadam dicenda est Missa de feria, adhibentur textus infra propositi, p. 325.

DOMINICA VI PASCHÆ

Ant. ad introitum Cf. Is 48, 20

Vocem iucunditátis annuntiáte, et audiátur, annuntiáte usque ad extrémum terræ: liberávit Dóminus pópulum suum, allelúia.

Collecta

Fac nos, omnípotens Deus, hos lætítiæ dies,
quos in honórem Dómini resurgéntis exséquimur,
afféctu sédulo celebráre,
ut quod recordatióne percúrrimus
semper in ópere teneámus. Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Ascéndant ad te, Dómine, preces nostræ
cum oblatiónibus hostiárum,
ut, tua dignatióne mundáti,
sacraméntis magnæ pietátis aptémur. Per Christum.

Præfatio paschalis.

Ant. ad communionem Io 14, 15-16

Si diligitis me, mandáta mea serváte, dicit Dóminus.
Et ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis,
ut máneat vobíscum in ætérnum, allelúia.

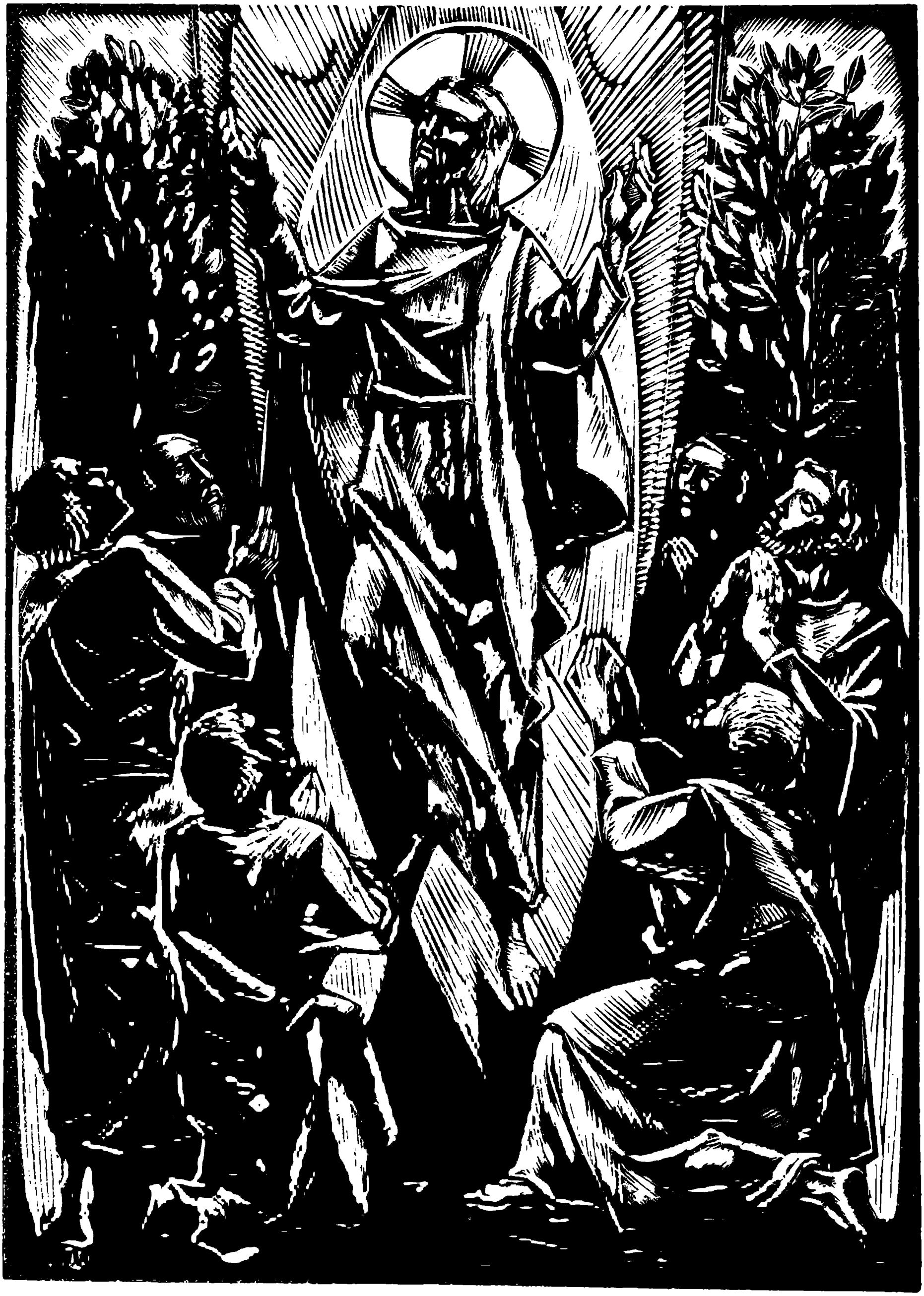
Post communionem

Omnípotens sempitérne Deus,
qui ad ætérnam vitam in Christi resurrectióne nos réparas,
fructum in nobis paschális multíplica sacraménti,
et fortitúdinem cibi salutáris nostris infúnde pectóribus.
Per Christum.

Quando infra hebdomadam dicenda est Missa de feria, adhibentur textus infra propositi, p. 315.

IN ASCENSIONE DOMINI

Sollemnitas

Ant. ad introitum Act 1, 11

Viri Galilǽi, quid admirámini aspiciéntes in cælum? Quemádmodum vidístis eum ascendéntem in cælum, ita véniet, allelúia.

Collecta

Fac nos, omnípotens Deus, sanctis exsultáre gáudiis,
et pia gratiárum actióne lætári,
quia Christi Fílii tui ascénsio est nostra provéctio,
et quo procéssit glória cápitis,
eo spes vocátur et córporis.
Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Sacrifícium, Dómine, pro Fílii tui súpplices
venerábili nunc ascensióne deférimus:
præsta, quǽsumus, ut his commérciis sacrosánctis
ad cæléstia consurgámus. Per Christum.

Præfatio de Ascensione. Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicántes proprium.

Ant. ad communionem Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus
usque ad consummatiónem sǽculi, allelúia.

Post communionem

Omnípotens sempitérne Deus,
qui in terra constitútos divína tractáre concédis,
præsta, quǽsumus,
ut illuc tendat christiánæ devotiónis afféctus,
quo tecum est nostra substántia. Per Christum.

Ubi sollemnitas Ascensionis non est de præcepto servanda, assignatur, tamquam diei proprio, dominicæ VII Paschæ.

DOMINICA VII PASCHÆ

Ant. ad introitum Ps 26, 7-9

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te. Tibi dixit cor meum, quæsívi vultum tuum, vultum tuum requíram; ne avértas fáciem tuam a me, allelúia.

Collecta

Supplicatiónibus nostris, Dómine, adésto propítius,
ut, sicut humáni géneris Salvatórem
tecum in tua crédimus maiestáte,
ita usque ad consummatiónem sǽculi manére nobíscum,
sicut ipse promísit, sentiámus.
Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Súscipe, Dómine, fidélium preces cum oblatiónibus hostiárum,
ut, per hæc piæ devotiónis offícia,
ad cæléstem glóriam transeámus.
Per Christum.

Præfatio de Ascensione.

Ant. ad communionem Io 17, 22

Rogo, Pater, ut sint unum,
sicut et nos unum sumus, allelúia.

Post communionem

Exáudi nos, Deus, salutáris noster,
ut per hæc sacrosáncta mystéria
in totíus Ecclésiæ confidámus córpore faciéndum,
quod eius præcéssit in cápite.
Per Christum.

Quando infra hebdomadam dicenda est Missa de feria, adhibentur textus infra propositi, p. 333.

DOMINICA PENTECOSTES

Ad Missam Vigiliæ

Hæc Missa adhibetur vespere sabbati sive ante sive post I Vesperas dominicæ Pentecostes.

Ant. ad introitum — Rom 5, 5; 10, 11

Cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per inhabitántem Spíritum eius in nobis, allelúia.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus, qui paschále sacraméntum quinquagínta diérum voluísti mystério continéri,
præsta, ut, géntium facta dispersióne,
divisiónes linguárum ad unam confessiónem tui nóminis cæléсti múnere congregéntur.
Per Dóminum.

Vel:

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut claritátis tuæ super nos splendor effúlgeat,
et lux tuæ lucis corda eórum,
qui per tuam grátiam sunt renáti,
Sancti Spíritus illustratióne confírmet.
Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Præséntia múnera, quǽsumus, Dómine,
Spíritus tui benedictióne perfúnde,
ut per ipsa Ecclésiæ tuæ ea diléctio tribuátur,
per quam salutáris mystérii toto mundo véritas enitéscat.
Per Christum.

Præfatio de Pentecoste, ut in Missa sequenti.
Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicántes proprium.

Ant. ad communionem Io 7, 37

Ultimo festivitátis die stabat Iesus, et clamábat dicens:
Si quis sitit, véniat ad me et bibat, allelúia.

Post communionem

Hæc nobis, Dómine, múnera sumpta profíciant,
ut illo iúgiter Spíritu ferveámus,
quem Apóstolis tuis ineffabíliter infudísti.
Per Christum.

Ad Missam in die

Ant. ad introitum Sap 1, 7

Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, et hoc quod cóntinet ómnia sciéntiam habet vocis, allelúia.

Vel: Rom 5, 5; 10, 11

Cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per inhabitántem Spíritum eius in nobis, allelúia.

Collecta

Deus, qui sacraménto festivitátis hodiérnæ
univérsam Ecclésiam tuam
in omni gente et natióne sanctíficas,
in totam mundi latitúdinem Spíritus Sancti dona defúnde,
et, quod inter ipsa evangélicæ prædicatiónis exórdia
operáta est divína dignátio,
nunc quoque per credéntium corda perfúnde.
Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Præsta, quǽsumus, Dómine,
ut, secúndum promissiónem Fílii tui,
Spíritus Sanctus huius nobis sacrifícii
copiósius revélet arcánum,
et omnem propítius réseret veritátem.
Per Christum.

Præfatio

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus.

Tu enim, sacraméntum paschále consúmmans,
quibus, per Unigéniti tui consórtium,
fílios adoptiónis esse tribuísti,
hódie Spíritum Sanctum es largítus;
qui, princípio nascéntis Ecclésiæ,
et cunctis géntibus sciéntiam índidit deitátis,
et linguárum diversitátem in unius fídei confessióne sociávit.

Quaprópter, profúsis paschálibus gáudiis,
totus in orbe terrárum mundus exsúltat.
Sed et supérnæ virtútes atque angélicæ potestátes
hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth, etc.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicántes proprium.

Ant. ad communionem — Act 2, 4. 11

Repléti sunt omnes Spíritu Sancto,
loquéntes magnália Dei, allelúia.

Post communionem

Deus, qui Ecclésiæ tuæ cæléstia dona largíris,
custódi grátiam quam dedísti,
ut Spíritus Sancti vígeat semper munus infúsum,
et ad ætérnæ redemptiónis augméntum
spiritális esca profíciat.
Per Christum.

Absoluto tempore paschali, præstat cereum paschalem intra baptisterium honorifice servari, ut ex eo, in Baptismatis celebratione accenso, cerei baptizatorum illuminentur.

Ubi feria II vel etiam III post Pentecosten sunt dies quibus fideles debent vel solent Missam frequentare, resumi potest Missa dominicæ Pentecostes, vel dici potest Missa de Spiritu Sancto, pp. 838-843.

IN FERIIS POST DOMINICAS II, IV ET VI PASCHÆ

Diebus infra hebdomadam, quando dicitur Missa de tempore, adhibentur textus qui sequuntur, singulis feriis assignati, mutata tamen qualibet hebdomada collecta, prouti in singulis formulis Missarum indicatur.

Feria secunda

Ant. ad introitum Rom 6, 9

Christus resúrgens ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominábitur, allelúia.

Collecta

Hebd. II

Omnípotens sempitérne Deus,
quem patérno nómine invocáre præsúmimus,
pérfice in córdibus nostris spíritum adoptiónis filiórum,
ut promíssam hereditátem íngredi mereámur.
Per Dóminum.

Hebd. IV

Deus, qui in Fílii tui humilitáte iacéntem mundum erexísti,
fidélibus tuis sanctam concéde lætítiam,
ut, quos eripuísti a servitúte peccáti,
gáudiis fácias pérfrui sempitérnis.
Per Dóminum.

Hebd. VI

Concéde, miséricors Deus,
ut, quod paschálibus exséquitur institútis,
fructíferum nobis omni témpore sentiámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe múnera, Dómine, quǽsumus, exsultántis Ecclésiæ,
et cui causam tanti gáudii præstitísti,
perpétuæ fructum concéde lætítiæ.
Per Christum.

Præfatio paschalis.

Ant. ad communionem Io 20, 19

Stetit Iesus in médio discipulórum suórum, et dixit eis: Pax vobis, allelúia.

Post communionem

Pópulum tuum, quǽsumus, Dómine, intuére benígnus,
et, quem ætérnis dignátus es renováre mystériis,
ad incorruptíbilem glorificándæ carnis resurrectiónem
perveníre concéde.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum Ap 19, 7. 6

Gaudeámus et exsultémus et demus glóriam Deo, quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnípotens, allelúia.

Collecta

Hebd. II

Fac nos, quǽsumus, omnípotens Deus,
Dómini resurgéntis prædicáre virtútem,
ut, cuius múneris pignus accépimus,
manifésta dona comprehéndere valeámus.
Per Dóminum.

Hebd. IV

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, qui resurrectiónis domínicæ mystéria cólimus,
redemptiónis nostræ suscípere lætítiam mereámur.
Per Dóminum.

Hebd. VI

Semper exsúltet pópulus tuus, Deus,
renováta ánimæ iuventúte,
ut, qui nunc lætátur in adoptiónis se glóriam restitútum,
resurrectiónis diem spe certæ gratulatiónis exspéctet.
Per Dóminum.

Super oblata

Concéde, quǽsumus, Dómine,
semper nos per hæc mystéria paschália gratulári,
ut contínua nostræ reparatiónis operátio
perpétuæ nobis fiat causa lætítiæ.
Per Christum.

Præfatio paschalis.

Ant. ad communionem — Cf. Lc 24, 46. 26

Opórtuit pati Christum, et resúrgere a mórtuis,
et ita intráre in glóriam suam, allelúia.

Post communionem

Exáudi, Dómine, preces nostras,
ut redemptiónis nostræ sacrosáncta commércia
et vitæ nobis cónferant præséntis auxílium
et gáudia sempitérna concílient.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum Ps 17, 50; 21, 23

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, et narrábo nomen tuum frátribus meis, allelúia.

Collecta

Hebd. II

Annua recoléntes mystéria,
quibus per renovátam oríginis dignitátem
humána substántia spem resurrectiónis accépit,
cleméntiam tuam, Dómine, supplíciter exorámus,
ut, quod fide recólimus, perpétua dilectióne capiámus.
Per Dóminum.

Hebd. IV

Deus, vita fidélium, glória humílium, beatitúdo iustórum,
ad preces súpplicum benígnus inténde,
ut, qui promíssa tuæ sítiunt largitátis,
de tua semper abundántia repleántur.
Per Dóminum.

Hebd. VI

Annue nobis, quǽsumus, Dómine,
ut, quemádmodum mystério
resurrectiónis Fílii tui sollémnia cólimus,
ita et in advéntu eius gaudére cum Sanctis ómnibus mereámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, qui nos, per huius sacrifícii veneránda commércia,
uníus summǽque divinitátis partícipes effecísti,

præsta, quǽsumus, ut, sicut tuam cognóvimus veritátem,
sic eam dignis móribus assequámur.
Per Christum.

Præfatio paschalis.

Ant. ad communionem Cf. Io 15, 16. 19

Dicit Dóminus: Ego elégi vos de mundo et pósui vos ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat, allelúia.

Post communionem

Pópulo tuo, quǽsumus, Dómine, adésto propítius,
et, quem mystériis cæléstibus imbuísti,
fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum Cf. Ps 67, 8-9. 20

Deus, dum egrederéris coram pópulo tuo, iter fáciens eis, hábitans in illis, terra mota est, cæli distillavérunt, allelúia.

Collecta

Hebd. II

Concéde, miséricors Deus,
ut, quod paschálibus exséquimur institútis,
fructíferum nobis omni témpore sentiámus.
Per Dóminum.

Hebd. IV

Deus, qui humánam natúram
supra primæ oríginis réparas dignitátem,
réspice ad pietátis tuæ ineffábile sacraméntum,
ut, quos regeneratiónis mystério dignátus es innováre,
in his dona tuæ perpétuæ grátiæ benedictionísque consérves.
Per Dóminum.

Hebd. VI

In regionibus ubi sollemnitas Ascensionis fit dominica sequenti:

Deus, qui pópulum tuum
tuæ fecísti redemptiónis partícipem,
concéde nobis, quǽsumus,
ut de resurrectióne domínica perpétuo gratulémur.
Per Dóminum.

Super oblata

Ascéndant ad te, Dómine,
preces nostræ cum oblatiónibus hostiárum,
ut, tua dignatióne mundáti,
sacraméntis magnæ pietátis aptémur.
Per Christum.

Præfatio paschalis.

Ant. ad communionem — Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus,
usque ad consummatiónem sǽculi, allelúia.

Post communionem

Omnípotens sempitérne Deus,
qui ad ætérnam vitam in Christi resurrectióne nos réparas,
fructus in nobis paschális multíplica sacraménti,
et fortitúdinem cibi salutáris nostris infúnde pectóribus.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum — Ap 5, 9-10

Redemísti nos, Dómine, in sánguine tuo, ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne, et fecísti nos Deo nostro regnum et sacerdótes, allelúia.

Collecta

Hebd. II

Deus, qui pro nobis Fílium tuum
crucis patíbulum subíre voluísti,
ut inimíci a nobis expélleres potestátem,
concéde nobis, fámulis tuis,
ut resurrectiónis grátiam consequámur.
Per Dóminum.

Hebd. IV

Deus, qui et libertátis nostræ auctor es et salútis,
exáudi supplicántium voces,
et, quos sánguinis Fílii tui effusióne redemísti,
fac, ut per te vívere
et perpétua in te váleant incolumitáte gaudére.
Per Dóminum.

Hebd. VI

Deus, qui ad ætérnam vitam
in Christi resurrectióne nos réparas,
érige nos ad consedéntem in déxtera tua
nostræ salútis auctórem,
ut, cum in maiestáte sua Salvátor noster advénerit,
quos fecísti baptísmo renásci,
fácias beáta immortalitáte vestíri.
Per Dóminum.

In regionibus ubi sollemnitas Ascensionis fit dominica sequenti:

Exáudi, Dómine, preces nostras,
ut, quod tui Verbi sanctificatióne promíssum est,
evangélico ubíque compleátur efféctu,
et plenitúdo adoptiónis obtíneat
quod prædíxit testificátio veritátis.
Per Dóminum.

Super oblata

Oblatiónes famíliæ tuæ,
quǽsumus, Dómine, súscipe miserátus,
ut, sub tuæ protectiónis auxílio,
et collàta non perdant, et ad ætérna dona pervéniant.
Per Christum.

Præfatio paschalis, vel de Ascensione.

Ant. ad communionem Rom 4, 25

Tráditus est Christus Dóminus noster propter delícta nostra, et resurréxit propter iustificatiónem nostram, allelúia.

Post communionem

Contínua, quǽsumus, Dómine, quos salvásti pietáte custódi,
ut, qui Fílii tui passióne sunt redémpti,
eius resurrectióne læténtur.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum 1 Petr 2, 9

Pópulus acquisitiónis, annuntiáte virtútes eius, qui vos de ténebris vocávit in admirábile lumen suum, allelúia.

Collecta

Hebd. II

Deus, per quem nobis et redémptio venit et præstátur adóptio,
fílios dilectiónis tuæ benígnus inténde,
ut in Christo credéntibus
et vera tribuátur libértas et heréditas ætérna.
Per Dóminum.

Hebd. IV

Omnípotens sempitérne Deus,
semper in nobis paschále pérfice sacraméntum,
ut, quos sacro baptísmate dignátus es renováre,
sub tuæ protectiónis auxílio multos fructus ásferant,
et ad ætérnæ vitæ gáudia perveníre concédas.
Per Dóminum.

Hebd. VI

Deus, cuius Fílius ad cælos ascéndens
Apóstolis Sanctum Spíritum dignátus est pollicéri,
præsta, quǽsumus,
ut sicut illi multifária doctrínæ cæléstis múnera percepérunt,
ita nobis quoque spiritália dona concédas.
Per Dóminum.

In regionibus ubi sollemnitas Ascensionis fit dominica sequenti:

Mentes nostras, quǽsumus, Dómine,
bonis opéribus semper infórma,
ut, ad melióra iúgiter contendéntes,
paschále mystérium studeámus habére perpétuum.
Per Dóminum.

Super oblata

Propítius, Dómine, quǽsumus, hæc dona sanctífica,
et, hóstiæ spiritális oblatióne suscépta,
nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum.
Per Christum.

Præfatio paschalis, vel de Ascensione.

Ant. ad communionem Io 17, 24

Pater, quos dedísti mihi,
volo ut ubi sum ego, et illi sint mecum,
ut vídeant claritátem quam dedísti mihi, allelúia.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, sacri dona mystérii,
humíliter deprecántes,
ut, quæ in sui commemoratiónem
nos Fílius tuus fácere præcépit,
in nostræ profíciant caritátis augméntum.
Per Christum.

IN FERIIS POST DOMINICAS III ET V PASCHÆ

Diebus infra hebdomadam, quando dicitur Missa de tempore, adhibentur textus qui sequuntur, singulis feriis assignati, mutata tamen qualibet hebdomada collecta, prouti in singulis formulis Missarum indicatur.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, et pro grege suo mori dignátus est, allelúia.

Collecta

Hebd. III

Deus, qui errántibus, ut in viam possint redíre,
veritátis tuæ lumen osténdis,
da cunctis, qui christiána professióne censéntur,
et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini,
et ea quæ sunt apta sectári.
Per Dóminum.

Hebd. V

Deus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis,
da pópulis tuis id amáre quod præcipis,
id desideráre quod promíttis,
ut, inter mundánas varietátes,
ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia.
Per Dóminum.

Super oblata

Ascéndant ad te, Dómine, preces nostræ
cum oblatiónibus hostiárum,
ut, tua dignatióne mundáti,
sacraméntis magnæ pietátis aptémur.
Per Christum.

Præfatio paschalis.

Ant. ad communionem Io 14, 27

Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis;
non quómodo mundus dat, ego do vobis,
dicit Dóminus, allelúia.

Post communionem

Omnípotens sempitérne Deus,
qui ad ætérnam vitam in Christi resurrectióne nos réparas,
fructus in nobis paschális multíplica sacraménti,
et fortitúdinem cibi salutáris nostris infúnde pectóribus.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum Ap 19, 5; 12, 10

Laudem dícite Deo nostro, omnes qui timétis Deum, pusílli et magni, quia facta est salus, et virtus, et potéstas Christi eius, allelúia.

Collecta

Hebd. III

Deus, qui renátis ex aqua et Spíritu Sancto
cæléstis regni pandis intróitum,
auge super fámulos tuos grátiam quam dedísti,
ut, qui ab ómnibus sunt purgáti peccátis,
nullis privéntur tua pietáte promíssis.
Per Dóminum.

Hebd. V

Deus, qui ad ætérnam vitam
in Christi resurrectióne nos réparas,
da pópulo tuo fídei speíque constántiam,
ut non dubitémus implénda,
quæ te nóvimus auctóre promíssa.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe múnera, Dómine, quǽsumus, exsultántis Ecclésiæ,
et, cui causam tanti gáudii præstitísti,
perpétuæ fructum concéde lætítiæ.
Per Christum.

Præfatio paschalis.

Ant. ad communionem Rom 6, 8

Si mórtui sumus cum Christo,
crédimus quia simul étiam vivémus cum Christo, allelúia.

Post communionem

Pópulum tuum, quǽsumus, Dómine, intuére benígnus,
et, quem ætérnis dignátus es renováre mystériis,
ad incorruptíbilem glorificándæ carnis resurrectiónem
perveníre concéde. Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum Ps 70, 8. 23

Repleátur os meum laude tua, ut possim cantáre; gaudébunt lábia mea, dum cantávero tibi, allelúia.

Collecta

Hebd. III

Adésto, quǽsumus, Dómine, famíliæ tuæ,
et dignánter impénde,
ut, quibus fídei grátiam contulísti,
in resurrectióne Unigéniti tui
portiónem largiáris ætérnam. Per Dóminum.

Hebd. V

Deus, innocéntiæ restitútor et amátor,
dírige ad te tuórum corda famulórum,
ut, quos de incredulitátis ténebris liberásti,
numquam a tuæ veritátis luce discédant.
Per Dóminum.

Super oblata

Concéde, quǽsumus, Dómine,
semper nos per hæc mystéria paschália gratulári,
ut contínua nostræ reparatiónis operátio
perpétuæ nobis fiat causa lætítiæ.
Per Christum.

Præfatio paschalis.

Ant. ad communionem

Surréxit Dóminus et illúxit nobis,
quos redémit sánguine suo, allelúia.

Post communionem

Exáudi, Dómine, preces nostras,
ut redemptiónis nostræ sacrosáncta commércia
et vitæ nobis cónferant præséntis auxílium
et gáudia sempitérna concílient.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum Ex 15, 1-2

Cantémus Dómino: glorióse enim magnificátus est. Fortitúdo mea et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem, allelúia.

Collecta

Hebd. III

Omnípotens sempitérne Deus,
propénsius his diébus tuam pietátem consequámur,
quibus eam plénius te largiénte cognóvimus,
ut, quos ab erróris calígine liberásti,
veritátis tuæ fírmius inhærére fácias documéntis.
Per Dóminum.

Hebd. V

Deus, cuius grátia iusti ex ímpiis
et beáti effícimur ex míseris,
adésto opéribus tuis, adésto munéribus,
ut quibus inest fídei iustificátio
non desit perseverántiæ fortitúdo.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, qui nos, per huius sacrifícii veneránda commércia,
unius summǽque divinitátis partícipes effecísti,
præsta, quǽsumus, ut, sicut tuam cognóvimus veritátem,
sic eam dignis móribus assequámur.
Per Christum.

Præfatio paschalis.

Ant. ad communionem 2 Cor 5, 15

Pro ómnibus mórtuus est Christus,
ut et qui vivunt iam non sibi vivant,
sed ei qui pro ipsis mórtuus est et resurréxit, allelúia.

Post communionem

Pópulo tuo, quǽsumus, Dómine, adésto propítius,
et, quem mystériis cæléstibus imbuísti,
fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum Ap 5, 12

Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem et divinitátem et sapiéntiam et fortitúdinem et honórem, allelúia.

Collecta

Hebd. III

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, qui grátiam domínicæ resurrectiónis cognóvimus,
ipsi per amórem Spíritus in novitátem vitæ resurgámus.
Per Dóminum.

Hebd. V

Tríbue nobis, quǽsumus, Dómine,
mystériis paschálibus conveniénter aptári,
ut quæ lætánter exséquimur
perpétua virtúte nos tueántur et salvent.
Per Dóminum.

Super oblata

Propítius, Dómine, quǽsumus, hæc dona sanctífica,
et, hóstiæ spiritális oblatióne suscépta,
nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum.
Per Christum.

Præfatio paschalis.

Ant. ad communionem

Crucifíxus surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúia.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, sacri dona mystérii,
humíliter deprecántes,
ut, quæ in sui commemoratiónem
nos Fílius tuus fácere præcépit,
in nostræ profíciant caritátis augméntum.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum Col 2, 12

Consepúlti estis Christo in baptísmo, in quo et resurrexístis per fidem operatiónis Dei, qui suscitávit illum a mórtuis, allelúia.

Collecta

Hebd. III

Deus, qui credéntes in te fonte baptísmatis innovásti,
hanc renátis in Christo concéde custódiam,
ut, omni erróris incúrsu devícto,
grátiam tuæ benedictiónis fidéliter servent.
Per Dóminum.

Hebd. V

Omnípotens ætérne Deus,
qui nobis regeneratióne baptísmatis
cæléstem vitam conférre dignátus es,
præsta, quæsumus,
ut, quos immortalitátis éfficis iustificándo capáces,
usque ad plenitúdinem glóriæ, te moderánte, pervéniant.
Per Dóminum.

Super oblata

Oblatiónes famíliæ tuæ, quæsumus, Dómine,
súscipe miserátus,
ut, sub tuæ protectiónis auxílio, et colláta non perdant,
et ad ætérna dona pervéniant.
Per Christum.

Præfatio paschalis.

Ant. ad communionem Io 17, 20-21

Pater, pro eis rogo, ut ipsi in nobis unum sint,
ut credat mundus quia tu me misísti, dicit Dóminus, allelúia.

Post communionem

Contínua, quǽsumus, Dómine, quos salvásti pietáte custódi,
ut, qui Fílii tui passióne sunt redémpti,
eius resurrectióne læténtur.
Per Christum.

IN FERIIS
POST DOMINICAM VII PASCHÆ

Missæ quæ sequuntur diebus quibus sunt assignatæ adhibentur, quando dicenda est Missa de feria.

Feria secunda

Ant. ad introitum Act 1, 8

Accipiétis virtútem superveniéntis Spíritus Sancti in vos, et éritis mihi testes usque ad últimum terræ, allelúia.

Collecta

Advéniat nobis, quǽsumus, Dómine, virtus Spíritus Sancti,
qua voluntátem tuam fidéli mente retinére,
et pia conversatióne deprómere valeámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Sacrifícia nos, Dómine, immaculáta puríficent,
et méntibus nostris supérnæ grátiæ dent vigórem.
Per Christum.

Præfatio de Ascensione.

Ant. ad communionem Io 14, 18; 16, 22

Non vos relínquam órphanos, dicit Dóminus:
véniam ad vos íterum, et gaudébit cor vestrum, allelúia.

Post communionem

Pópulo tuo, quǽsumus, Dómine, adésto propítius,
et, quem mystériis cæléstibus imbuísti,
fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum Ap 1, 17-18

Ego sum primus et novíssimus; et vivus et fui mórtuus, et ecce sum vivens in sǽcula sæculórum, allelúia.

Collecta

Præsta, quǽsumus, omnípotens et miséricors Deus,
ut Spíritus Sanctus advéniens
templum nos glóriæ suæ dignánter inhabitándo perfíciat.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, fidélium preces
cum oblatiónibus hostiárum,
ut, per hæc piæ devotiónis offícia,
ad cæléstem glóriam transeámus.
Per Christum.

Præfatio de Ascensione.

Ant. ad communionem Io 14, 26

Spíritus Sanctus, quem mittet Pater in nómine meo,
ille vos docébit ómnia, et súggeret vobis ómnia
quæcúmque díxero vobis, dicit Dóminus, allelúia.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, sacri dona mystérii,
humíliter deprecántes,
ut, quæ in sui commemoratiónem
nos Fílius tuus fácere præcépit,
in nostræ profíciant caritátis augméntum.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum Ps 46, 2

Omnes gentes, pláudite mánibus, iubiláte Deo in voce exsultatiónis, allelúia.

Collecta

Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus, concéde propítius,
ut, Sancto Spíritu congregáta, toto sit corde tibi devóta,
et pura voluntáte concórdet.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine,
sacrifícia tuis institúta præcéptis,
et sacris mystériis, quæ débitæ servitútis celebrámus offício,
sanctificatiónem tuæ nobis redemptiónis dignánter adímple.
Per Christum.

Præfatio de Ascensione.

Ant. ad communionem Io 15, 26-27

Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis,
Spíritum veritátis qui a Patre procédit,
ille testimónium perhibébit de me,
et vos testimónium perhibébitis, dicit Dóminus, allelúia.

Post communionem

Grátiam tuam nobis, Dómine,
semper accúmulet divíni participátio sacraménti,
et, sua nos virtúte mundándo,
tanti múneris capáces indesinénter effíciat.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum Hebr 4, 16

Adeámus cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut misericórdiam consequámur, et grátiam inveniámus in auxílio opportúno, allelúia.

Collecta

Spíritus tuus, quǽsumus, Dómine,
spiritália nobis dona poténter infúndat,
ut det nobis mentem, quæ tibi sit plácita,
et aptet nos tuæ propítius voluntáti.
Per Dóminum.

Super oblata

Propítius, Dómine, quǽsumus, hæc dona sanctífica,
et, hóstiæ spiritális oblatióne suscépta,
nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum.
Per Christum.

Præfatio de Ascensione.

Ant. ad communionem Io 16, 7

Ego veritátem dico vobis, éxpedit vobis ut ego vadam;
si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos,
dicit Dóminus, allelúia.

Post communionem

Percépta mystéria, quǽsumus, Dómine,
et eruditióne nos ínstruant et participatióne restáurent,
ut ad spiritália mereámur múnera perveníre.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum Ap 1, 5-6

Diléxit nos Christus, et lavit nos a peccátis nostris in sánguine suo, et fecit nos regnum et sacerdótes Deo et Patri suo, allelúia.

Collecta

Deus, qui nobis æternitátis áditum glorificatióne Christi tui
et Sancti Spíritus illuminatióne reserásti,
concéde, quǽsumus,
ut, tanti doni párticeps, devótio nostra profíciat,
et ad fídei transferámur augméntum.
Per Dóminum.

Super oblata

Hóstias pópuli tui, quǽsumus, Dómine, miserátus inténde,
et, ut tibi reddántur accéptæ,
consciéntias nostras Sancti Spíritus emúndet advéntus.
Per Christum.

Præfatio de Ascensione.

Ant. ad communionem Io 16, 13

Cum vénerit Spíritus veritátis,
docébit vos omnem veritátem, dicit Dóminus, allelúia.

Post communionem

Deus, cuius mystériis mundámur et páscimur,
tríbue, quǽsumus, ut eórum nobis indúlta reféctio
vitam cónferat sempitérnam.
Per Christum.

Sabbato

Ad Missam matutinam

Ant. ad introitum Act 1, 14

Erant discípuli perseverántes unanímiter in oratióne, cum muliéribus et María Matre Iesu, et frátribus eius, allelúia.

Collecta

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, qui paschália festa perégimus,
hæc, te largiénte, móribus et vita teneámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Mentes nostras, quǽsumus, Dómine,
Spíritus Sanctus advéniens divínis præparet sacraméntis,
quia ipse est remíssio ómnium peccatórum.
Per Christum.

Præfatio de Ascensione.

Ant. ad communionem Io 16, 14

Spíritus Sanctus, ille me clarificábit,
quia de meo accípiet, et annuntiábit vobis,
dicit Dóminus, allelúia.

Post communionem

Annue, Dómine, nostris précibus miserátus,
ut, sicut de prætéritis ad nova sumus sacraménta transláti,
ita, vetustáte depósita, sanctificátis méntibus innovémur.
Per Christum.

TEMPUS «PER ANNUM»

Tempus « per annum » complectitur 34 vel 33 hebdomadas. Initium sumit feria II, quæ sequitur dominicam post diem 6 ianuarii occurrentem, et pergit usque ad initium Quadragesimæ; iterum incipit feria II post dominicam Pentecostes, et explicit sabbato ante dominicam I Adventus.

In Missali proinde exhibentur 34 Missæ pro dominicis et feriis huius temporis, quæ adhibentur hac ratione:

a) In dominicis sumitur de more Missa, quæ respondet numero dominicæ « per annum », nisi occurrat sollemnitas vel festum, quæ locum teneant dominicæ.

b) In feriis vero quælibet e 34 Missis dici potest, attenta utilitate pastorali fidelium.

Ratio autem computandi dominicas et hebdomadas « per annum » est sequens:

a) Dominica in qua fit festum Baptismatis Domini locum tenet primæ dominicæ « per annum »; hebdomada tamen quæ sequitur computatur prima « per annum ». Reliquæ dominicæ et hebdomadæ ordine progressivo numerantur usque ad initium Quadragesimæ.

b) Post Pentecosten, si hebdomadæ « per annum » sunt 34, resumitur series ab ea hebdomada, quæ immediate sequitur ultimam ante Quadragesimam celebratam, attendendo tamen quod Missæ dominicæ Pentecostes et sollemnitatis Ss.mæ Trinitatis locum tenent Missarum dominicalium. Si vero hebdomadæ « per annum » sunt 33, omittitur prima hebdomada, quæ sumenda esset post Pentecosten.

In dominicis dicitur Glória in excélsis et Credo; in feriis vero omittitur et hymnus angelicus et symbolum.

Præfatio, in dominicis, dicitur de dominicis per annum; in feriis autem dicitur præfatio communis.

Ad communionem duplex ponitur antiphona, prior e psalmis, altera plerumque ex Evangelio. Una vel altera seligi potest, iuxta opportunitatem, illam tamen præferendo, quæ cum Evangelio Missæ forte concordet.

MISSÆ DOMINICALES ET COTIDIANÆ

HEBDOMADA I «PER ANNUM»

Locum dominicæ primæ « per annum » tenet festum Baptismatis Domini.

Ant. ad introitum

In excélso throno vidi sedére virum, quem adórat multitúdo Angelórum, psalléntes in unum: Ecce cuius impérii nomen est in ætérnum.

Collecta

Vota, quǽsumus, Dómine,
supplicántis pópuli cælésti pietáte proséquere,
ut et quæ agénda sunt vídeant,
et ad impléndа quæ víderint convaléscant.
Per Dóminum.

Super oblata

Grata tibi sit, quǽsumus, Dómine, tuæ plebis oblátio,
per quam et sanctificatiónem réferat,
et quæ pie precátur obtíneat.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 35, 10

Dómine, apud te est fons vitæ,
et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Vel: Io 10, 10

Ego veni ut vitam hábeant,
et abundántius hábeant, dicit Dóminus.

Post communionem

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus,
ut, quos tuis réficis sacraméntis,
tibi étiam plácitis móribus dignánter deservíre concédas.
Per Christum.

DOMINICA II «PER ANNUM»

Ant. ad introitum Ps 65, 4

Omnis terra adóret te, Deus, et psallat tibi; psalmum dicat nómini tuo, Altíssime.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui cæléstia simul et terréna moderáris,
supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi,
et pacem tuam nostris concéde tempóribus.
Per Dóminum.

Super oblata

Concéde nobis, quæsumus, Dómine,
hæc digne frequentáre mystéria,
quia, quóties huius hóstiæ commemorátio celebrátur,
opus nostræ redemptiónis exercétur.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 22, 5

Parásti in conspéctu meo mensam,
et calix meus inébrians quam præclárus est!

Vel: 1 Io 4, 16
Nos cognóvimus et credídimus caritáti,
quam Deus habet in nobis.

Post communionem

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde,
ut, quos uno cælésti pane satiásti,
una fácias pietáte concórdes.
Per Christum.

DOMINICA III «PER ANNUM»

Ant. ad introitum Ps 95, 1. 6

Cantáte Dómino cánticum novum, cantáte Dómino, omnis terra. Conféssio et pulchritúdo in conspéctu eius, sánctitas et magnificéntia in sanctificatióne eius.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
dírige actus nostros in beneplácito tuo,
ut in nómine dilécti Fílii tui
mereámur bonis opéribus abundáre.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera nostra, Dómine, súscipe placátus,
quæ sanctificándo nobis, quǽsumus,
salutária fore concéde.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 33, 6

Accédite ad Dóminum et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.

Vel: Io 8, 12
Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, non ámbulat in ténebris,
sed habébit lumen vitæ.

Post communionem

Præsta nobis, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, vivificatiónis tuæ grátiam consequéntes,
in tuo semper múnere gloriémur.
Per Christum.

DOMINICA IV «PER ANNUM»

Ant. ad introitum Ps 105, 47

Salvos nos fac, Dómine Deus noster, et cóngrega nos de natiónibus, ut confiteámur nómini sancto tuo, et gloriémur in laude tua.

Collecta

Concéde nobis, Dómine Deus noster,
ut te tota mente venerémur,
et omnes hómines rationábili diligámus afféctu.
Per Dóminum.

Super oblata

Altáribus tuis, Dómine, múnera nostræ servitútis inférimus,
quæ, placátus assúmens,
sacraméntum nostræ redemptiónis effícias.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 30, 17-18

Illúmina fáciem tuam super servum tuum,
et salvum me fac in tua misericórdia.
Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Vel: Mt 5, 3-4
Beáti páuperes spíritu,
quóniam ipsórum est regnum cælórum.
Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Post communionem

Redemptiónis nostræ múnere vegetáti, quǽsumus, Dómine,
ut hoc perpétuæ salútis auxílio
fides semper vera profíciat.
Per Christum.

DOMINICA V «PER ANNUM»

Ant. ad introitum — Ps 94, 6-7

Veníte, adorémus Deum, et procidámus ante Dóminum,
qui fecit nos; quia ipse est Dóminus Deus noster.

Collecta

Famíliam tuam, quǽsumus, Dómine, contínua pietáte custódi,
ut, quæ in sola spe grátiæ cæléstis innítitur,
tua semper protectióne muniátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Dómine Deus noster,
qui has pótius creatúras
ad fragilitátis nostræ subsídium condidísti,
tríbue, quǽsumus,
ut étiam æternitátis nobis fiant sacraméntum.
Per Christum.

Ant. ad communionem — Ps 106, 8-9

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius,
et mirabília eius fíliis hóminum,
quia satiávit ánimam inánem,
et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Vel: — Mt 5, 5-6

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.
Beáti qui esúriunt et sítiunt iustítiam,
quóniam ipsi saturabúntur.

Post communionem

Deus, qui nos de uno pane et de uno cálice
partícipes esse voluísti,
da nobis, quǽsumus, ita vívere, ut, unum in Christo effécti,
fructum afferámus pro mundi salúte gaudéntes.
Per Christum.

DOMINICA VI «PER ANNUM»

Ant. ad introitum Ps 30, 3-4

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum refúgii, ut salvum me fácias. Quóniam firmaméntum meum et refúgium meum es tu, et propter nomen tuum dux mihi eris, et enútries me.

Collecta

Deus, qui te in rectis et sincéris manére pectóribus ásseris, da nobis tua grátia tales exsístere, in quibus habitáre dignéris. Per Dóminum.

Super oblata

Hæc nos oblátio, quǽsumus, Dómine, mundet et rénovet, atque tuam exsequéntibus voluntátem
fiat causa remuneratiónis ætérnæ.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 77, 29-30

Manducavérunt, et saturáti sunt nimis,
et desidérium eórum áttulit eis Dóminus;
non sunt fraudáti a desidério suo.

Vel: Io 3, 16

Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret,
ut omnis qui credit in eum non péreat,
sed hábeat vitam ætérnam.

Post communionem

Cæléstibus, Dómine, pasti delíciis,
quǽsumus, ut semper éadem,
per quæ veráciter vívimus, appetámus.
Per Christum.

DOMINICA VII «PER ANNUM»

Ant. ad introitum Ps 12, 6

Dómine, in tua misericórdia sperávi.
Exsultávit cor meum in salutári tuo,
cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi.

Collecta

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, semper rationabília meditántes,
quæ tibi sunt plácita, et dictís exsequámur et factis.
Per Dóminum.

Super oblata

Mystéria tua, Dómine, débitis servítiis exsequéntes,
súpplices te rogámus,
ut, quod ad honórem tuæ maiestátis offérimus,
nobis profíciat ad salútem.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 9, 2-3

Narrábo ómnia mirabília tua.
Lætábor et exsultábo in te, psallam nómini tuo, Altíssime.

Vel: Io 11, 27

Dómine, ego crédidi quia tu es Christus Fílius Dei vivi,
qui in hunc mundum venísti.

Post communionem

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut illíus salútis capiámus effectum,
cuius per hæc mystéria pignus accépimus.
Per Christum.

DOMINICA VIII «PER ANNUM»

Ant. ad introitum Ps 17, 19-20

Factus est Dóminus protéctor meus, et edúxit me in latitúdinem, salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Collecta

Da nobis, quǽsumus, Dómine,
ut et mundi cursus pacífico nobis tuo órdine dirigátur,
et Ecclésia tua tranquílla devotióne lætétur.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, qui offerénda tuo nómini tríbuis,
et obláta devotióni nostræ servitútis ascríbis,
quǽsumus cleméntiam tuam,
ut, quod præstas unde sit méritum,
profícere nobis largiáris ad prǽmium.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 12, 6

Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi,
et psallam nómini Dómini Altíssimi.

Vel: Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus,
usque ad consummatiónem sǽculi, dicit Dóminus.

Post communionem

Satiáti múnere salutári,
tuam, Dómine, misericórdiam deprecámur,
ut, hoc eódem quo nos temporáliter végetas sacraménto,
perpétuæ vitæ partícipes benígnus effícias.
Per Christum.

DOMINICA IX «PER ANNUM»

Ant. ad introitum Ps 24, 16. 18

Réspice in me, et miserére mei, Dómine, quóniam únicus et pauper sum ego. Vide humilitátem meam et labórem meum, et dimítte ómnia peccáta mea, Deus meus.

Collecta

Deus, cuius providéntia in sui dispositióne non fállitur,
te súpplices exorámus,
ut nóxia cuncta submóveas,
et ómnia nobis profutúra concédas.
Per Dóminum.

Super oblata

In tua pietáte confidéntes, Dómine,
cum munéribus ad altária veneránda concúrrimus,
ut, tua purificánte nos grátia,
iísdem quibus famulámur mystériis emundémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 16, 6

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus;
inclína aurem tuam, et exáudi verba mea.

Vel: Mc 11, 23. 24

Amen dico vobis, quidquid orántes pétitis,
crédite quia accipiétis, et fiet vobis, dicit Dóminus.

Post communionem

Rege nos Spíritu tuo, quǽsumus, Dómine,
quos pascis Fílii tui Córpore et Sánguine,
ut te, non solum verbo neque lingua,
sed ópere et veritáte confiténtes,
intráre mereámur in regnum cælórum.
Per Christum.

DOMINICA X «PER ANNUM»

Ant. ad introitum Ps 26, 1-2

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, quem timébo? Dóminus defénsor vitæ meæ, a quo trepidábo? Qui tríbulant me inimíci mei, ipsi infirmáti sunt.

Collecta

Deus, a quo bona cuncta procédunt, tuis largíre supplícibus,
ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt,
et, te gubernánte, éadem faciámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Réspice, Dómine, quǽsumus, nostram propítius servitútem,
ut quod offérimus sit tibi munus accéptum,
et nostræ caritátis augméntum.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 17, 3

Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum,
et liberátor meus. Deus meus adiútor meus.

Vel: 1 Io 4, 16

Deus cáritas est, et qui manet in caritáte
in Deo manet et Deus in eo.

Post communionem

Tua nos, Dómine, medicinális operátio,
et a nostris perversitátibus cleménter expédiat,
et ad ea quæ sunt recta perdúcat.
Per Christum.

DOMINICA XI «PER ANNUM»

Ant. ad introitum Ps 26, 7. 9

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te. Adiútor meus esto, ne derelínquas me, neque despícias me, Deus salutáris meus.

Collecta

Deus, in te sperántium fortitúdo,
invocatiónibus nostris adésto propítius,
et, quia sine te nihil potest mortális infírmitas,
grátiæ tuæ præsta semper auxílium,
ut, in exsequéndis mandátis tuis,
et voluntáte tibi et actióne placeámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, qui humáni géneris utrámque substántiam
præséntium múnerum et aliménto végetas
et rénovas sacraménto,
tríbue, quǽsumus,
ut eórum et corpóribus nostris subsídium non desit
et méntibus.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 26, 4

Unum pétii a Dómino, hoc requíram,
ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ.

Vel: Io 17, 11

Pater sancte, serva eos in nómine tuo,
quos dedísti mihi, ut sint unum sicut et nos, dicit Dóminus.

Post communionem

Hæc tua, Dómine, sumpta sacra commúnio,
sicut fidélium in te uniónem præsígnat,
sic in Ecclésia tua unitátis operétur efféctum.
Per Christum.

DOMINICA XII «PER ANNUM»

Ant. ad introitum Ps 27, 8-9

Dóminus fortitúdo plebis suæ, et protéctor salutárium Christi sui est. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ, et rege eos usque in sǽculum.

Collecta

Sancti nóminis tui, Dómine,
timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum,
quia numquam tua gubernatióne destítuis,
quos in soliditáte tuæ dilectiónis instítuis.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, sacrifícium placatiónis et laudis,
et præsta, ut, huius operatióne mundáti,
beneplácitum tibi nostræ mentis offerámus afféctum.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 144, 15

Oculi ómnium in te sperant, Dómine,
et tu das illis escam in témpore opportúno.

Vel: Io 10, 11. 15

Ego sum pastor bonus,
et ánimam meam pono pro óvibus meis, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacri Córporis et Sánguinis pretiósi alimónia renováti,
quǽsumus, Dómine, cleméntiam tuam,
ut, quod gérimus devotióne frequénti,
certa redemptióne capiámus.
Per Christum.

DOMINICA XIII «PER ANNUM»

Ant. ad introitum Ps 46, 2

Omnes gentes, pláudite mánibus, iubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Collecta

Deus, qui, per adoptiónem grátiæ, lucis nos esse fílios voluísti,
præsta, quǽsumus, ut errórum non involvámur ténebris,
sed in splendóre veritátis semper maneámus conspícui.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, qui mysteriórum tuórum dignánter operáris effléctus,
præsta, quǽsumus,
ut sacris apta munéribus fiant nostra servítia.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 102, 1

Bénedic, ánima mea, Dómino,
et ea quæ intra me sunt nómini sancto eius.

Vel: Io 17, 20-21

Pater, pro eis rogo, ut ipsi in nobis unum sint,
ut credat mundus quia tu me misísti, dicit Dóminus.

Post communionem

Vivíficet nos, quǽsumus, Dómine,
divína quam obtúlimus et súmpsimus hóstia,
ut, perpétua tibi caritáte coniúncti,
fructum qui semper máneat afferámus.
Per Christum.

DOMINICA XIV «PER ANNUM»

Ant. ad introitum Ps 47, 10-11

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui. Secúndum nomen tuum, Deus, ita et laus tua in fines terræ; iustítia plena est déxtera tua.

Collecta

Deus, qui in Fílii tui humilitáte iacéntem mundum erexísti,
fidélibus tuis sanctam concéde lætítiam,
ut, quos eripuísti a servitúte peccáti,
gáudiis fácias pérfrui sempitérnis.
Per Dóminum.

Super oblata

Oblátio nos, Dómine, tuo nómini dicáta puríficet,
et de die in diem ad cæléstis vitæ tránsferat actiónem.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 33, 9

Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir, qui sperat in eo.

Vel: Mt 11, 28

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis,
et ego refíciam vos, dicit Dóminus.

Post communionem

Tantis, Dómine, repléti munéribus,
præsta, quǽsumus, ut et salutária dona capiámus,
et a tua numquam laude cessémus.
Per Christum.

DOMINICA XV «PER ANNUM»

Ant. ad introitum Ps 16, 15

Ego autem cum iustítia apparébo in conspéctu tuo; satiábor dum manifestábitur glória tua.

Collecta

Deus, qui errántibus, ut in viam possint redíre,
veritátis tuæ lumen osténdis,
da cunctis qui christiána professióne censéntur,
et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini,
et ea quæ sunt apta sectári.
Per Dóminum.

Super oblata

Réspice, Dómine, múnera supplicántis Ecclésiæ,
et pro credéntium sanctificatiónis increménto
suménda concéde.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 83, 4-5

Passer invénit sibi domum
et turtur nidum, ubi repónat pullos suos.
Altária tua, Dómine virtútum, Rex meus, et Deus meus!
Beáti qui hábitant in domo tua,
in sǽculum sǽculi laudábunt te.

Vel: Io 6, 57

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem,
in me manet et ego in eo, dicit Dóminus.

Post communionem

Sumptis munéribus, quǽsumus, Dómine,
ut, cum frequentatióne mystérii,
crescat nostræ salútis efféctus.
Per Christum.

DOMINICA XVI «PER ANNUM»

Ant. ad introitum Ps 53, 6. 8

Ecce Deus ádiuvat me, et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ. Voluntárie sacrificábo tibi, et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Collecta

Propitiáre, Dómine, fámulis tuis,
et cleménter grátiæ tuæ super eos dona multíplica,
ut, spe, fide et caritáte fervéntes,
semper in mandátis tuis vígili custódia persevérent.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, qui legálium differéntiam hostiárum
unius sacrifícii perfectióne sanxísti,
áccipe sacrifícium a devótis tibi fámulis,
et pari benedictióne, sicut múnera Abel, sanctífica,
ut, quod sínguli obtulérunt ad maiestátis tuæ honórem,
cunctis profíciat ad salútem.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 110, 4-5

Memóriam fecit mirabílium suórum
misericors et miserátor Dóminus; escam dedit timéntibus se.

Vel: Ap 3, 20

Ecce sto ad óstium et pulso, dicit Dóminus:
si quis audíerit vocem meam, et aperúerit mihi iánuam,
intrábo ad illum, et cenábo cum illo, et ipse mecum.

Post communionem

Pópulo tuo, quǽsumus, Dómine, adésto propítius,
et, quem mystériis cæléstibus imbuísti,
fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre.
Per Christum.

DOMINICA XVII «PER ANNUM»

Ant. ad introitum Ps 67, 6-7. 36

Deus in loco sancto suo;
Deus qui inhabitáre facit unánimes in domo,
ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ.

Collecta

Protéctor in te sperántium, Deus,
sine quo nihil est válidum, nihil sanctum,
multíplica super nos misericórdiam tuam,
ut, te rectóre, te duce,
sic bonis transeúntibus nunc utámur,
ut iam possímus inhærére mansúris. Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine, múnera,
quæ tibi de tua largitáte deférimus,
ut hæc sacrosáncta mystéria, grátiæ tuæ operánte virtúte,
et præséntis vitæ nos conversatióne sanctíficent,
et ad gáudia sempitérna perdúcant. Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 102, 2

Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius.

Vel: Mt 5, 7-8

Beáti misericórdes, quóniam ipsi misericórdiam consequéntur.
Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, divínum sacraméntum,
passiónis Fílii tui memoriále perpétuum;
tríbue, quǽsumus,
ut ad nostram salútem hoc munus profíciat,
quod ineffábili nobis caritáte ipse donávit. Qui vivit.

DOMINICA XVIII «PER ANNUM»

Ant. ad introitum Ps 69, 2. 6

Deus, in adiutórium meum inténde; Dómine, ad adiuvándum me festína. Adiútor meus et liberátor meus es tu; Dómine, ne moréris.

Collecta

Adésto, Dómine, fámulis tuis,
et perpétuam benignitátem largíre poscéntibus,
ut his, qui te auctórem et gubernatórem gloriántur habére,
et grata restáures, et restauráta consérves.
Per Dóminum.

Super oblata

Propítius, Dómine, quǽsumus, hæc dona sanctífica,
et, hóstiæ spiritális oblatióne suscépta,
nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum.
Per Christum.

Ant. ad communionem Sap 16, 20

Panem de cælo dedísti nobis, Dómine,
habéntem omne delectaméntum,
et omnem sapórem suavitátis.

Vel: Io 6, 35

Ego sum panis vitæ, dicit Dóminus.
Qui venit ad me non esúriet, et qui credit in me non sítiet.

Post communionem

Quos cælésti récreas múnere,
perpétuo, Dómine, comitáre præsídio,
et, quos fovére non désinis,
dignos fíeri sempitérna redemptióne concéde.
Per Christum.

DOMINICA XIX «PER ANNUM»

Ant. ad introitum — Ps 73, 20. 19. 22. 23

Réspice, Dómine, in testaméntum tuum, et ánimas páuperum tuórum ne derelínquas in finem. Exsúrge, Dómine, et iúdica causam tuam, et ne obliviscáris voces quæréntium te.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
quem patérno nómine invocáre præsúmimus,
pérfice in córdibus nostris spíritum adoptiónis filiórum,
ut promíssam hereditátem íngredi mereámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ, Dómine, múnera placátus assúme,
quæ et misericors offerénda tribuísti,
et in nostræ salútis poténter éfficis transíre mystérium.
Per Christum.

Ant. ad communionem — Ps 147, 12. 14

Lauda, Ierúsalem, Dóminum, qui ádipe fruménti sátiat te.

Vel: — Io 6, 52

Panis, quem ego dédero, caro mea est pro sǽculi vita, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacramentórum tuórum, Dómine,
commúnio sumpta nos salvet,
et in tuæ veritátis luce confírmet.
Per Christum.

DOMINICA XX «PER ANNUM»

Ant. ad introitum Ps 83, 10-11

Protéctor noster, áspice, Deus, et réspice in fáciem Christi tui, quia mélior est dies una in átriis tuis super míllia.

Collecta

Deus, qui diligéntibus te bona invisibília præparásti,
infúnde córdibus nostris tui amóris affectum,
ut, te in ómnibus et super ómnia diligéntes,
promissiónes tuas, quæ omne desidérium súperant,
consequámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera nostra,
quibus exercéntur commércia gloriósa,
ut, offeréntes quæ dedísti,
teípsum mereámur accípere.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 129, 7

Apud Dóminum misericórdia, et copiósa apud eum redémptio.

Vel: Io 6, 51-52

Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi, dicit Dóminus: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Post communionem

Per hæc sacraménta, Dómine, Christi partícipes effécti,
cleméntiam tuam humíliter implorámus,
ut, eius imáginis confórmes in terris,
et eius consórtes in cælis fíeri mereámur.
Per Christum.

DOMINICA XXI «PER ANNUM»

Ant. ad introitum Ps 85, 1-3

Inclína, Dómine, aurem tuam ad me, et exáudi me. Salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te. Miserére mihi, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die.

Collecta

Deus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis,
da pópulis tuis id amáre quod præcipis,
id desideráre quod promíttis,
ut, inter mundánas varietátes,
ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia.
Per Dóminum.

Super oblata

Qui una semel hóstia, Dómine,
adoptiónis tibi pópulum acquisísti,
unitátis et pacis in Ecclésia tua
propítius nobis dona concédas.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 103, 13-15

De fructu óperum tuórum, Dómine, satiábitur terra,
ut edúcas panem de terra, et vinum lætíficet cor hóminis.

Vel: Io 6, 55

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem,
habet vitam ætérnam, dicit Dóminus;
et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Post communionem

Plenum, quæsumus, Dómine,
in nobis remédium tuæ miseratiónis operáre,
ac tales nos esse pérfice propítius et sic fovéri,
ut tibi in ómnibus placére valeámus.
Per Christum.

DOMINICA XXII «PER ANNUM»

Ant. ad introitum Ps 85, 3. 5

Miserére mihi, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die:
quia tu, Dómine, suávis ac mitis es,
et copiósus in misericórdia ómnibus invocántibus te.

Collecta

Deus virtútum, cuius est totum quod est óptimum,
ínsere pectóribus nostris tui nóminis amórem, et præsta,
ut in nobis, religiónis augménto, quæ sunt bona nútrias,
ac, vigilánti stúdio, quæ sunt nutríta custódias.
Per Dóminum.

Super oblata

Benedictiónem nobis, Dómine, cónferat salutárem
sacra semper oblátio,
ut, quod agit mystério, virtúte perfíciat.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 30, 20

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine,
quam abscondísti timéntibus te.

Vel: Mt 5, 9-10

Beáti pacífici, quóniam fílii Dei vocabúntur.
Beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam,
quóniam ipsórum est regnum cælórum.

Post communionem

Pane mensæ cæléstis refécti, te, Dómine, deprecámur,
ut hoc nutriméntum caritátis corda nostra confírmet,
quátenus ad tibi ministrándum in frátribus excitémur.
Per Christum.

DOMINICA XXIII «PER ANNUM»

Ant. ad introitum Ps 118, 137. 124

Iustus es, Dómine, et rectum iudícium tuum; fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam.

Collecta

Deus, per quem nobis et redémptio venit et præstátur adóptio,
fílios dilectiónis tuæ benígnus inténde,
ut in Christo credéntibus
et vera tribuátur libértas, et heréditas ætérna.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, auctor sincéræ devotiónis et pacis,
da, quǽsumus,
ut et maiestátem tuam conveniénter hoc múnere venerémur,
et sacri participatióne mystérii fidéliter sénsibus uniámur.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 41, 2-3

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum,
ita desíderat ánima mea ad te, Deus;
sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum.

Vel: Io 8, 12

Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, non ámbulat in ténebris,
sed habébit lumen vitæ.

Post communionem

Da fidélibus tuis, Dómine,
quos et verbi tui et cælésti sacraménti pábulo
nutris et vivíficas,
ita dilécti Fílii tui tantis munéribus profícere,
ut eius vitæ semper consórtes éffici mereámur.
Per Christum.

DOMINICA XXIV «PER ANNUM»

Ant. ad introitum Cf. Sir 36, 18

Da pacem, Dómine, sustinéntibus te, ut prophétæ tui fidéles inveniántur; exáudi preces servi tui, et plebis tuæ Israel.

Collecta

Réspice nos, rerum ómnium Deus creátor et rector,
et, ut tuæ propitiatiónis sentiámus efféctum,
toto nos tríbue tibi corde servíre.
Per Dóminum.

Super oblata

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris,
et has oblatiónes famulórum tuórum benígnus assúme,
ut, quod sínguli ad honórem tui nóminis obtulérunt,
cunctis profíciat ad salútem.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 35, 8

Quam pretiósa est misericórdia tua, Deus!
Fílii hóminum sub umbra alárum tuárum confúgient.

Vel: Cf. 1 Cor 10, 16

Calix benedictiónis, cui benedícimus,
communicátio Sánguinis Christi est;
et panis, quem frángimus, participátio Córporis Dómini est.

Post communionem

Mentes nostras et córpora possídeat,
quǽsumus, Dómine, doni cæléstis operátio,
ut non noster sensus in nobis,
sed eius prævéniat semper efféctus.
Per Christum.

DOMINICA XXV «PER ANNUM»

Ant. ad introitum

Salus pópuli ego sum, dicit Dóminus. De quacúmque tribulatióne clamáverint ad me, exáudiam eos, et ero illórum Dóminus in perpétuum.

Collecta

Deus, qui sacræ legis ómnia constitúta
in tua et próximi dilectióne posuísti,
da nobis, ut, tua præcépta servántes,
ad vitam mereámur perveníre perpétuam.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera, quǽsumus, Dómine, tuæ plebis propitiátus assúme,
ut, quæ fídei pietáte profiténtur,
sacraméntis cæléstibus apprehéndant.
Per Christum.

Ant. ad communionem — Ps 118, 4-5

Tu mandásti mandáta tua custodíri nimis;
útinam dirigántur viæ meæ
ad custodiéndas iustificatiónes tuas.

Vel: — Io 10, 14

Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus;
et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ.

Post communionem

Quos tuis, Dómine, réficis sacraméntis,
contínuis attólle benígnus auxíliis,
ut redemptiónis efféctum et mystériis capiámus et móribus.
Per Christum.

DOMINICA XXVI «PER ANNUM»

Ant. ad introitum Dan 3, 31. 29. 30. 43. 42

Omnia, quæ fecísti nobis, Dómine, in vero iudício fecísti, quia peccávimus tibi, et mandátis tuis non obœdívimus; sed da glóriam nómini tuo, et fac nobíscum secúndum multitúdinem misericórdiæ tuæ.

Collecta

Deus, qui omnipoténtiam tuam
parcéndo máxime et miserándo manifféstas,
grátiam tuam super nos indesinénter infúnde,
ut, ad tua promíssa curréntes,
cæléstium bonórum fácias esse consórtes.
Per Dóminum.

Super oblata

Concéde nobis, miséricors Deus,
ut hæc nostra tibi oblátio sit accépta,
et per eam nobis fons omnis benedictiónis aperiátur.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 118, 49-50

Meménto verbi tui servo tuo, Dómine,
in quo mihi spem dedísti;
hæc me consoláta est in humilitáte mea.

Vel: 1 Io 3, 16

In hoc cognóvimus caritátem Deí:
quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit;
et nos debémus pro frátribus ánimas pónere.

Post communionem

Sit nobis, Dómine, reparátio mentis et córporis
cæléste mystérium,
ut simus eius in glória coherédes,
cui, mortem ipsíus annuntiándo, compátimur.
Qui vivit.

DOMINICA XXVII «PER ANNUM»

Ant. ad introitum Est 13, 9. 10-11

In voluntáte tua, Dómine, univérsa sunt pósita, et non est qui possit resístere voluntáti tuæ. Tu enim fecísti ómnia, cælum et terram, et univérsa quæ cæli ámbitu continéntur; Dóminus universórum tu es.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus, qui abundántia pietátis tuæ
et mérita súpplicum excédis et vota,
effúnde super nos misericórdiam tuam,
ut dimíttas quæ consciéntia métuit,
et adícias quod orátio non præsúmit.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine,
sacrifícia tuis institúta præcéptis,
et sacris mystériis, quæ débitæ servitútis celebrámus offício,
sanctificatiónem tuæ nobis redemptiónis dignánter adímple.
Per Christum.

Ant. ad communionem Lam 3, 25

Bonus est Dóminus sperántibus in eum,
ánimæ quærénti illum.

Vel: Cf. 1 Cor 10, 17

Unus panis et unum corpus multi sumus,
omnes qui de uno pane et de uno cálice participámus.

Post communionem

Concéde nobis, omnípotens Deus,
ut de percéptis sacraméntis inebriémur atque pascámur,
quátenus in id quod súmimus transeámus.
Per Christum.

DOMINICA XXVIII «PER ANNUM»

Ant. ad introitum Ps 129, 3-4

Si iniquitátes observáveris, Dómine, Dómine, quis sustinébit? Quia apud te propitiátio est, Deus Israel.

Collecta

Tua nos, quǽsumus, Dómine, grátia
semper et prævéniat et sequátur,
ac bonis opéribus iúgiter præstet esse inténtos.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, fidélium preces cum oblatiónibus hostiárum,
ut, per hæc piæ devotiónis offícia,
ad cæléstem glóriam transeámus.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 33, 11

Dívites eguérunt et esuriérunt; quæréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Vel: 1 Io 3, 2

Cum apparúerit Dóminus, símiles ei érimus,
quóniam vidébimus eum sícuti est.

Post communionem

Maiestátem tuam, Dómine, supplíciter deprecámur,
ut, sicut nos Córporis et Sánguinis sacrosáncti pascis aliménto,
ita divínæ natúræ fácias esse consórtes.
Per Christum.

DOMINICA XXIX «PER ANNUM»

Ant. ad introitum Ps 16, 6. 8

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus; inclína aurem tuam, et exáudi verba mea. Custódi me, Dómine, ut pupíllam óculi; sub umbra alárum tuárum prótege me.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem,
et maiestáti tuæ sincéro corde servíre.
Per Dóminum.

Super oblata

Tríbue nos, Dómine, quǽsumus,
donis tuis líbera mente servíre,
ut, tua purificánte nos grátia,
iísdem quibus famulámur mystériis emundémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 32, 18-19

Ecce óculi Dómini super timéntes eum,
et in eis qui sperant super misericórdia eius;
ut éruat a morte ánimas eórum, et alat eos in fame.

Vel: Mc 10, 45

Fílius hóminis venit,
ut daret ánimam suam redemptiónem pro multis.

Post communionem

Fac nos, quǽsumus, Dómine,
cæléstium rerum frequentatióne profícere,
ut et temporálibus benefíciis adiuvémur,
et erudiámur ætérnis.
Per Christum.

DOMINICA XXX «PER ANNUM»

Ant. ad introitum Ps 104, 3-4

Lætétur cor quæréntium Dóminum. Quǽrite Dóminum, et confirmámini, quǽrite fáciem eius semper.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
da nobis fídei, spei et caritátis augméntum,
et, ut mereámur ássequi quod promíttis,
fac nos amáre quod præcipis.
Per Dóminum.

Super oblata

Réspice, quǽsumus, Dómine,
múnera quæ tuæ offérimus maiestáti,
ut, quod nostro servítio géritur,
ad tuam glóriam pótius dirigátur.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 19, 6

Lætábimur in salutári tuo,
et in nómine Dómini Dei nostri magnificábimur.

Vel: Eph 5, 2

Christus diléxit nos, et trádidit semetípsum pro nobis, oblatiónem Deo in odórem suavitátis.

Post communionem

Perfíciant in nobis, Dómine, quǽsumus,
tua sacraménta quod cóntinent,
ut, quæ nunc spécie gérimus,
rerum veritáte capiámus.
Per Christum.

DOMINICA XXXI «PER ANNUM»

Ant. ad introitum Ps 37, 22-23

Ne derelínquas me, Dómine Deus meus, ne discédas a me; inténde in adiutórium meum, Dómine, virtus salútis meæ.

Collecta

Omnípotens et miséricors Deus, de cuius múnere venit,
ut tibi a fidélibus tuis digne et laudabíliter serviátur,
tríbue, quǽsumus, nobis,
ut ad promissiónes tuas sine offensióne currámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Fiat hoc sacrifícium, Dómine, oblátio tibi munda,
et nobis misericórdiæ tuæ sancta largítio.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 15, 11

Notas mihi fecísti vias vitæ,
adimplébis me lætítia cum vultu tuo, Dómine.

Vel: Io 6, 58
Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem,
et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me, dicit Dóminus.

Post communionem

Augeátur in nobis, quǽsumus, Dómine, tuæ virtútis operátio,
ut, refécti cæléstibus sacraméntis,
ad eórum promíssa capiénda tuo múnere præparémur.
Per Christum.

DOMINICA XXXII «PER ANNUM»

Ant. ad introitum Ps 87, 3

Intret orátio mea in conspéctu tuo; inclína aurem tuam ad precem meam, Dómine.

Collecta

Omnípotens et miséricors Deus,
univérsa nobis adversántia propitiátus exclúde,
ut, mente et córpore páriter expedíti,
quæ tua sunt líberis méntibus exsequámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Sacrifíciis præséntibus, Dómine, quǽsumus, inténde placátus,
ut, quod passiónis Fílii tui mystério gérimus,
pio consequámur afféctu.
Per Christum.

Ant ad communionem Ps 22, 1-2

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit;
in loco páscuæ ibi me collocávit,
super aquam refectiónis educávit me.

Vel: Lc 24, 35

Cognovérunt discípuli Dóminum Iesum in fractióne panis.

Post communionem

Grátias tibi, Dómine, reférimus sacro múnere vegetáti,
tuam cleméntiam implorántes,
ut, per infusiónem Spíritus tui,
in quibus cæléstis virtus introívit,
sinceritátis grátia persevéret.
Per Christum.

DOMINICA XXXIII «PER ANNUM»

Ant. ad introitum Ier 29, 11. 12. 14

Dicit Dóminus: Ego cógito cogitatiónes pacis, et non afflictiónis; invocábitis me, et ego exáudiam vos, et redúcam captivitátem vestram de cunctis locis.

Collecta

Da nobis, quǽsumus, Dómine Deus noster,
in tua semper devotióne gaudére,
quia perpétua est et plena felícitas,
si bonórum ómnium iúgiter serviámus auctóri.
Per Dóminum.

Super oblata

Concéde, quǽsumus, Dómine,
ut óculis tuæ maiestátis munus oblátum
et grátiam nobis devotiónis obtíneat,
et efféctum beátæ perennitátis acquírat.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 72, 28

Mihi autem adhærére Deo bonum est,
pónere in Dómino Deo spem meam.

Vel: Mc 11, 23. 24

Amen dico vobis, quidquid orántes pétitis,
crédite quia accipiétis, et fiet vobis, dicit Dóminus.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, sacri dona mystérii,
humíliter deprecántes,
ut, quæ in sui commemoratiónem
nos Fílius tuus fácere præcépit,
in nostræ profíciant caritátis augméntum. Per Christum.

HEBDOMADA XXXIV «PER ANNUM»

Locum huius dominicæ tenet sollemnitas D. N. Iesu Christi universorum Regis.

Ant. ad introitum Ps 84, 9

Loquétur Dóminus pacem in plebem suam, et super sanctos suos, et in eos qui convertúntur ad ipsum.

Collecta

Excita, quǽsumus, Dómine, tuórum fidélium voluntátes,
ut, divíni óperis fructum propénsius exsequéntes,
pietátis tuæ remédia maióra percípiant.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, sacra múnera,
quæ tuo nómini iussísti dicánda,
et, ut per ea tuæ pietáti reddámur accépti,
fac nos tuis semper obœdíre mandátis.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 116, 1-2

Laudáte Dóminum, omnes gentes,
quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius.

Vel: Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus,
usque ad consummatiónem sǽculi, dicit Dóminus.

Post communionem

Quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, quos divína tríbuis participatióne gaudére,
a te numquam separári permíttas.
Per Christum.

IN SOLLEMNITATIBUS DOMINI « PER ANNUM » OCCURRENTIBUS

Dominica post Pentecosten

SANCTISSIMÆ TRINITATIS

Sollemnitas

Ant. ad introitum

Benedíctus sit Deus Pater, unigenitúsque Dei Fílius, Sanctus quoque Spíritus, quia fecit nobíscum misericórdiam suam.

Collecta

Deus Pater, qui, Verbum veritátis
et Spíritum sanctificatiónis mittens in mundum,
admirábile mystérium tuum homínibus declarásti,
da nobis, in confessióne veræ fídei,
ætérnæ glóriam Trinitátis agnóscere,
et Unitátem adoráre in poténtia maiestátis.
Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Sanctífica, quæsumus, Dómine Deus noster,
per tui nóminis invocatiónem,
hæc múnera nostræ servitútis,
et per ea nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum.
Per Christum.

Præfatio

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda. ℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Qui cum unigénito Fílio tuo et Spíritu Sancto
unus es Deus, unus es Dóminus:
non in uníus singularitáte persónæ,
sed in uníus Trinitáte substántiæ.

Quod enim de tua glória, reveláante te, crédimus,
hoc de Fílio tuo,
hoc de Spíritu Sancto,
sine discretióne sentímus.

Ut, in confessióne veræ sempiternǽque Deitátis,
et in persónis propríetas,
et in esséntia únitas,
et in maiestáte adorétur æquálitas.

Quem laudant Angeli atque Archángeli,
Chérubim quoque ac Séraphim,
qui non cessant clamáre cotídie, una voce dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth, etc.

Ant. ad communionem Gal 4, 6

Quóniam autem estis fílii, misit Deus Spíritum Fílii sui
in corda vestra clamántem: Abba, Pater.

Post communionem

Profíciat nobis ad salútem córporis et ánimæ,
Dómine Deus noster, huius sacraménti suscéptio,
et sempitérnæ sanctæ Trinitátis
eiusdémque indivíduæ unitátis conféssio.
Per Christum.

Feria V post Ss.mam Trinitatem

SS.MI CORPORIS ET SANGUINIS CHRISTI

Sollemnitas

Ant. ad introitum Ps 80, 17

Cibávit eos ex ádipe fruménti, et de petra melle saturávit eos.

Collecta

Deus, qui nobis sub sacraménto mirábili
passiónis tuæ memóriam reliquísti,
tríbue, quǽsumus,
ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári,
ut redemptiónis tuæ fructum in nobis iúgiter sentiámus.
Qui vivis.

Dicitur Credo.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ, quǽsumus, Dómine,
unitátis et pacis propítius dona concéde,
quæ sub oblátis munéribus mýstice designántur.
Per Christum.

Præfatio de Ss.ma Eucharistia.

Ant. ad communionem Io 6, 57

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem,
in me manet et ego in eo, dicit Dóminus.

Post communionem

Fac nos, quǽsumus, Dómine,
divinitátis tuæ sempitérna fruitióne repléri,
quam pretiósi Córporis et Sánguinis tui
temporális percéptio præfigúrat.
Qui vivis.

Ubi sollemnitas Ss.mi Corporis et Sanguinis Christi non est de præcepto servanda, assignatur, tamquam diei proprio, dominicæ post Ss.mam Trinitatem.

Feria VI post dominicam II post Pentecosten

SACRATISSIMI CORDIS IESU

Sollemnitas

Ant. ad introitum Ps 32, 11. 19

Cogitatiónes Cordis eius in generatióne et generatiónem, ut éruat a morte ánimas eórum et alat eos in fame.

Collecta

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut qui, dilécti Fílii tui Corde gloriántes,
eius præcípua in nos benefícia recólimus caritátis,
de illo donórum fonte cælésti
supereffluéntem grátiam mereámur accípere.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui nobis in Corde Fílii tui,
nostris vulneráto peccátis,
infinítos dilectiónis thesáuros
misericórditer largíri dignáris,
concéde, quǽsumus,
ut, illi devótum pietátis nostræ præstántes obséquium,
dignæ quoque satisfactiónis exhibeámus offícium.
Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Réspice, quǽsumus, Dómine,
ad ineffábilem Cordis dilécti Fílii tui caritátem,
ut quod offérimus sit tibi munus accéptum
et nostrórum expiátio delictórum.
Per Christum.

Præfatio

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda. ℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui, mira caritáte, exaltátus in cruce,
pro nobis trádidit semetípsum,
atque de transfíxo látere sánguinem fudit et aquam,
ex quo manárent Ecclésiæ sacraménta,
ut omnes, ad Cor apértum Salvatóris attrácti,
iúgiter haurírent e fóntibus salútis in gáudio.

Et ídeo, cum Sanctis et Angelis univérsis,
te collaudámus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth, etc.

Ant. ad communionem Io 7, 37-38

Dicit Dóminus:
Si quis sitit, véniat ad me et bibat.
Qui credit in me, flúmina de ventre eius fluent aquæ vivæ.

Vel: Io 19, 34

Unus mílitum láncea latus eius apéruit,
et contínuo exívit sanguis et aqua.

Post communionem

Sacraméntum caritátis, Dómine,
sancta nos fáciat dilectióne fervére,
qua, ad Fílium tuum semper attrácti,
ipsum in frátribus agnóscere discámus.
Per Christum.

Dominica ultima « per annum »

DOMINI NOSTRI IESU CHRISTI UNIVERSORUM REGIS

Sollemnitas

Ant. ad introitum Apoc 5, 12; 1. 6

Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem et divinitátem et sapiéntiam et fortitúdinem et honórem. Ipsi glória et impérium in sǽcula sæculórum.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui in dilécto Fílio tuo, universórum Rege,
ómnia instauráre voluísti,
concéde propítius,
ut tota creatúra, a servitúte liberáta,
tuæ maiestáti desérviat ac te sine fine colláudet.
Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Hóstiam tibi, Dómine, humánæ reconciliatiónis offeréntes,
supplíciter deprecámur, ut ipse Fílius tuus
cunctis géntibus unitátis et pacis dona concédat.
Qui vivit.

Præfatio

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda. ℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Qui unigénitum Fílium tuum,
Dóminum nostrum Iesum Christum,
Sacerdótem ætérnum et universórum Regem,
óleo exsultatiónis unxísti:
ut, seípsum in ara crucis
hóstiam immaculátam et pacíficam ófferens,
redemptiónis humánæ sacraménta perágeret:
et, suo subiéctis império ómnibus creatúris,
ætérnum et universále regnum
imménsæ tuæ tráderet maiestáti:
regnum veritátis et vitæ;
regnum sanctitátis et grátiæ;
regnum iustítiæ, amóris et pacis.

Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatiónibus,
cumque omni milítia cæléstis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth, etc.

Ant. ad communionem Ps 28, 10-11

Sedébit Dóminus Rex in ætérnum;
Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Post communionem

Immortalitátis alimóniam consecúti, quǽsumus, Dómine,
ut, qui Christi Regis universórum
gloriámur obœdíre mandátis,
cum ipso in cæléstí regno sine fine vívere valeámus.
Per Christum.

ORDO MISSÆ

CUM POPULO

ORDO MISSÆ CUM POPULO

Ritus initiales

1. Populo congregato, sacerdos cum ministris ad altare accedit, dum cantus ad introitum peragitur.

2. Cum ad altare pervenerit, facta cum ministris debita reverentia, osculo altare veneratur et, pro opportunitate, illud incensat. Postea cum ministris sedem petit.

Cantu ad introitum absoluto, sacerdos et fideles, stantes, signant se, dum sacerdos, ad populum conversus, dicit:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Populus respondet:

Amen.

Deinde sacerdos, manus extendens, populum salutat, dicens:

Grátia Dómini nostri Iesu Christi, et cáritas Dei, et communicátio Sancti Spíritus sit cum ómnibus vobis.

vel:

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spíritu tuo.

Episcopus, loco Dóminus vobíscum, in hac prima salutatione dicit: Pax vobis.

3. Sacerdos, vel diaconus vel alius minister idoneus, potest brevissimis verbis introducere fideles in Missam illius diei.

Deinde sequitur actus pænitentialis. Sacerdos fideles invitat ad pænitentiam:

Fratres, agnoscámus peccáta nostra, ut apti simus ad sacra mystéria celebránda.

Fit brevis pausa silentii. Postea omnes simul faciunt confessionem:

Confíteor Deo omnipoténti et vobis, fratres,
quia peccávi nimis
cogitatióne, verbo, ópere et omissióne:

et, percutientes sibi pectus, dicunt:

mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.

Deinde prosequuntur:

Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem,
omnes Angelos et Sanctos,
et vos, fratres, oráre pro me
ad Dóminum Deum nostrum.

Sequitur absolutio sacerdotis:

Misereátur nostri omnípotens Deus
et, dimíssis peccátis nostris,
perdúcat nos ad vitam ætérnam.

Populus respondet:

Amen.

Aliæ formulæ salutationis et actus pænitentialis ad libitum inveniuntur in Appendice (p. 487).

4. Sequuntur invocationes Kýrie, eléison, nisi iam præcesserint in aliqua formula actus pænitentialis.

℣. Kýrie, eléison. ℟. Kýrie, eléison.
℣. Christe, eléison. ℟. Christe, eléison.
℣. Kýrie, eléison. ℟. Kýrie, eléison.

5. Deinde, quando præscribitur, cantatur vel dicitur hymnus:

Glória in excélsis Deo
et in terra pax homínibus bonæ voluntátis.
Laudámus te,
benedícimus te,
adorámus te,
glorificámus te,
grátias ágimus tibi propter magnam glóriam tuam,
Dómine Deus, Rex cæléstis,
Deus Pater omnípotens.
Dómine Fili unigénite, Iesu Christe,
Dómine Deus, Agnus Dei, Fílius Patris,

qui tollis peccáta mundi, miserére nobis;
qui tollis peccáta mundi, súscipe deprecatiónem nostram.
Qui sedes ad déxteram Patris, miserére nobis.
Quóniam tu solus Sanctus, tu solus Dóminus,
tu solus Altíssimus,
Iesu Christe, cum Sancto Spíritu: in glória Dei Patris. Amen.

6. Quo hymno finito, sacerdos, manibus iunctis, dicit:

Orémus.

Et omnes una cum sacerdote per aliquod temporis spatium in silentio orant.

Tunc sacerdos, manibus extensis, dicit orationem; qua finita, populus acclamat:

Amen.

Liturgia verbi

7. Deinde lector ad ambonem pergit, et legit primam lectionem, quam omnes sedentes auscultant.

Ad finem lectionis significandam, lector subdit:

Verbum Dómini.

Omnes acclamant:

Deo grátias.

8. Psalmista, seu cantor, psalmum dicit, populo responsum proferente.

9. Postea, si habenda sit secunda lectio, lector eam in ambone legit, ut supra.

Ad finem lectionis significandam, lector subdit:

Verbum Dómini.

Omnes acclamant:

Deo grátias.

10. Sequitur Allelúia, vel alter cantus.

11. Interim sacerdos incensum, si adhibetur, imponit. Postea diaconus, Evangelium prolaturus, ante sacerdotem inclinatus, benedictionem petit, submissa voce dicens:

Iube, domne, benedícere.

Sacerdos submissa voce dicit:

Dóminus sit in corde tuo et in lábiis tuis:
ut digne et competénter annúnties Evangélium suum:
in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti.

Diaconus respondet:

Amen.

Si vero non adest diaconus, sacerdos ante altare inclinatus secreto dicit:

Munda cor meum ac lábia mea, omnípotens Deus,
ut sanctum Evangélium tuum digne váleam nuntiáre.

12. Postea diaconus, vel sacerdos, ad ambonem pergit, ministris pro opportunitate cum incenso et cereis eum comitantibus, et dicit:

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spíritu tuo.

Diaconus, vel sacerdos:

Léctio sancti Evangélii secúndum N.,

et interim signat librum et seipsum in fronte, ore et pectore.

Populus acclamat:

Glória tibi, Dómine.

Deinde diaconus, vel sacerdos, librum, si incensum adhibetur, thurificat, et Evangelium proclamat.

13. Finito Evangelio, diaconus, vel sacerdos dicit:

Verbum Dómini,

omnibus acclamantibus:

Laus tibi, Christe.

Deinde librum osculatur dicens secreto:

Per evangélica dicta deleántur nostra delícta.

14. Deinde fit homilia, quæ habenda est omnibus diebus dominicis et festis de præcepto; aliis diebus commendatur.

15. Homilia expleta, fit, quando præscribitur, professio fidei:

Credo in unum Deum,
Patrem omnipoténtem, factórem cæli et terræ,
visibílium ómnium et invisibílium.
Et in unum Dóminum Iesum Christum,
Fílium Dei unigénitum,
et ex Patre natum ante ómnia sæcula.
Deum de Deo, lumen de lúmine, Deum verum de Deo vero,
génitum, non factum, consubstantiálem Patri:
per quem ómnia facta sunt.
Qui propter nos hómines et propter nostram salútem
descéndit de cælis.

Ad verba quæ sequuntur, usque ad *factus est*, omnes se inclinant.

Et incarnátus est de Spíritu Sancto
ex María Vírgine, et homo factus est.
Crucifíxus étiam pro nobis sub Póntio Piláto;
passus et sepúltus est,
et resurréxit tértia die, secúndum Scriptúras,
et ascéndit in cælum, sedet ad déxteram Patris.
Et íterum ventúrus est cum glória, iudicáre vivos et mórtuos,
cuius regni non erit finis.
Et in Spíritum Sanctum, Dóminum et vivificántem:
qui ex Patre Filióque procédit.
Qui cum Patre et Fílio simul adorátur et conglorificátur:
qui locútus est per prophétas.
Et unam, sanctam, cathólicam et apostólicam Ecclésiam.
Confíteor unum baptísma in remissiónem peccatórum.

Et exspécto resurrectiónem mortuórum,
et vitam ventúri sǽculi. Amen.

16. Deinde fit oratio universalis, seu oratio fidelium.

Liturgia eucharistica

17. His absolutis, incipit cantus ad offertorium. Interim ministri corporale, purificatorium, calicem et missale in altari collocant.

18. Expedit ut fideles participationem suam oblatione manifestent, afferendo sive panem et vinum ad Eucharistiæ celebrationem, sive alia dona, quibus necessitatibus Ecclesiæ et pauperum subveniatur.

19. Sacerdos, stans ad altare, accipit patenam cum pane, eamque aliquantulum elevatam super altare tenet, secreto dicens:

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largitáte accépimus panem,
quem tibi offérimus,
fructum terræ et óperis mánuum hóminum:
ex quo nobis fiet panis vitæ.

Deinde deponit patenam cum pane super corporale.

Si vero cantus ad offertorium non peragitur, sacerdoti licet hæc verba elata voce proferre; in fine populus acclamare potest:

Benedíctus Deus in sǽcula.

20. Diaconus, vel sacerdos, infundit vinum et parum aquæ in calicem, dicens secreto:

Per huius aquæ et vini mystérium
eius efficiámur divinitátis consórtes,
qui humanitátis nostræ fíeri dignátus est párticeps.

21. Postea sacerdos accipit calicem, eumque aliquantulum elevatum super altare tenet, secreto dicens:

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largitáte accépimus vinum,
quod tibi offérimus,

fructum vitis et óperis mánuum hóminum,
ex quo nobis fiet potus spiritális.

Deinde calicem super corporale deponit.

Si vero cantus ad offertorium non peragitur, sacerdoti licet hæc verba elata voce proferre; in fine populus acclamare potest:

Benedíctus Deus in sǽcula.

22. Postea sacerdos, inclinatus, dicit secreto:

In spíritu humilitátis et in ánimo contríto
suscipiámur a te, Dómine;
et sic fiat sacrifícium nostrum in conspéctu tuo hódie,
ut pláceat tibi, Dómine Deus.

23. Et, pro opportunitate, incensat oblata et altare. Postea vero diaconus vel minister incensat sacerdotem et populum.

24. Deinde sacerdos, stans ad latus altaris, lavat manus, dicens secreto:

Lava me, Dómine, ab iniquitáte mea,
et a peccáto meo munda me.

25. Stans postea in medio altaris, versus ad populum, extendens et iungens manus, dicit:

Oráte, fratres:
ut meum ac vestrum sacrifícium
acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

Populus respondet:

Suscípiat Dóminus sacrifícium de mánibus tuis
ad laudem et glóriam nóminis sui,
ad utilitátem quoque nostram
totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ.

26. Deinde, manibus extensis, sacerdos dicit orationem super oblata; qua finita, populus acclamat: Amen.

PREX EUCHARISTICA

27. Tunc sacerdos incipit Precem eucharisticam.

Manus extendens, dicit:

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spíritu tuo.

Sacerdos, manus elevans, prosequitur:

Sursum corda.

Populus:

Habémus ad Dóminum.

Sacerdos, manibus extensis, subdit:

Grátias agámus Dómino Deo nostro.

Populus:

Dignum et iustum est.

Sacerdos prosequitur præfationem manibus extensis.

In fine autem præfationis iungit manus et, una cum populo, ipsam præfationem concludit, cantans vel clara voce dicens:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

28. In omnibus Missis licet sacerdoti celebranti illas partes Precis eucharisticæ cantare, quæ in Missis concelebratis cantari possunt.

In Prece eucharistica prima, seu Canone Romano, ea quæ inter parentheses includuntur omitti possunt.

PRÆFATIO DE ADVENTU, I

De duobus adventibus Christi

29. Sequens præfatio dicitur: in Missis de tempore a prima dominica Adventus usque ad diem 16 decembris; in ceteris Missis, quæ celebrantur eodem tempore et præfatione propria carent.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui, primo advéntu in humilitáte carnis assúmptæ,
dispositiónis antíquæ munus implévit,
nobísque salútis perpétuæ trámitem reserávit:
ut, cum secúndo vénerit in suæ glória maiestátis,
manifésto demum múnere capiámus,
quod vigilántes nunc audémus exspectáre promíssum.

Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatiónibus,
cumque omni milítia cæléstis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus,
sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE ADVENTU, II

De duplici exspectatione Christi

30. Sequens præfatio dicitur: in Missis de tempore a die 17 ad diem 24 decembris; in ceteris Missis, quæ celebrantur eodem tempore et præfatione propria carent.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Quem prædixérunt cunctórum præcónia prophetárum,
Virgo Mater ineffábili dilectióne sustínuit,
Ioánnes cécinit affutúrum et adésse monstrávit.
Qui suæ nativitátis mystérium
tríbuit nos præveníre gaudéntes,
ut et in oratióne pervígiles
et in suis invéniat láudibus exsultántes.

Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatiónibus,
cumque omni milítia cæléstis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus,
sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE NATIVITATE DOMINI, I

De Christo luce

31. Sequens præfatio dicitur: in Missis de Nativitate Domini et de eiusdem octava; infra octavam Nativitatis Domini, etiam in Missis, quæ secus præfationem propriam haberent, exceptis iis Missis quæ præfationem propriam de divinis mysteriis vel Personis habent; et in feriis temporis Nativitatis.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Quia per incarnáti Verbi mystérium
nova mentis nostræ óculis lux tuæ claritátis infúlsit:
ut, dum visibíliter Deum cognóscimus,
per hunc in invisibílium amórem rapiámur.

Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatiónibus,
cumque omni milítia cæléstis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicántes proprium, ut infra, p. 449.

In Missa quæ celebratur in Vigilia et in nocte Nativitatis Domini dicitur: et noctem sacratíssimam celebrántes, qua, etc.; deinde semper dicitur: et diem sacratíssimum celebrántes, quo, etc., usque ad octavam Nativitatis Domini inclusive.

PRÆFATIO DE NATIVITATE DOMINI, II

De restauratione universa in Incarnatione

32. Sequens præfatio dicitur in Missis de Nativitate Domini et de eiusdem octava; infra octavam Nativitatis Domini, etiam in Missis, quæ secus præfationem propriam haberent, exceptis iis Missis quæ præfationem propriam de divinis mysteriis vel Personis habent; et in feriis temporis Nativitatis.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui, in huius venerándi festivitáte mystérii,
invisíbilis in suis, visíbilis in nostris appáruit,
et ante témpora génitus esse cœpit in témpore;
ut, in se érigens cuncta deiécta,
in íntegrum restitúeret univérsa,
et hóminem pérditum ad cæléstia regna revocáret.

Unde et nos, cum ómnibus Angelis te laudámus,
iucúnda celebratióne clamántes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua. Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicántes proprium, ut infra p. 449.

In Missa quæ celebratur in Vigilia et in nocte Nativitatis Domini dicitur: et noctem sacratíssimam celebrántes, qua, etc.; deinde semper dicitur: et diem sacratíssimum celebrántes, quo, etc. usque ad octavam Nativitatis Domini inclusive.

PRÆFATIO DE NATIVITATE DOMINI, III

De commercio in Incarnatione Verbi

33. Sequens præfatio dicitur in Missis de Nativitate Domini et de eiusdem octava; infra octavam Nativitatis Domini, etiam in Missis, quæ secus præfationem propriam haberent, exceptis iis Missis quæ præfationem propriam de divinis mysteriis vel Personis habent; et in feriis temporis Nativitatis.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Per quem hódie commércium nostræ reparatiónis effúlsit,
quia, dum nostra fragílitas a tuo Verbo suscípitur,
humána mortálitas non solum in perpétuum transit honórem,
sed nos quoque, mirándo consórtio, reddit ætérnos.

Et ídeo, choris angélicis sociáti,
te laudámus in gáudio confiténtes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicántes proprium, ut infra p. 449.

In Missa quæ celebratur in Vigilia et in nocte Nativitatis Domini dicitur: et noctem sacratíssimam celebrántes, qua, etc.; deinde semper dicitur: et diem sacratíssimum celebrántes, quo, etc. usque ad octavam Nativitatis Domini inclusive.

PRÆFATIO DE EPIPHANIA DOMINI

De Christo lumine gentium

34. Sequens præfatio dicitur in Missis de sollemnitate Epiphaniæ. Dici potest, una cum præfationibus de Nativitate, etiam diebus post Epiphaniam usque ad sabbatum, quod præcedit festum Baptismi Domini.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Quia ipsum in Christo salútis nostræ mystérium
hódie ad lumen géntium revelásti,
et, cum in substántia nostræ mortalitátis appáruit,
nova nos immortalitátis eius glória reparásti.

Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatiónibus,
cumque omni milítia cæléstis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus,
sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

In sollemnitate Epiphaniæ, quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicántes proprium, ut infra, p. 449.

PRÆFATIO DE QUADRAGESIMA, I

De spiritali significatione Quadragesimæ

35. Sequens præfatio dicitur tempore Quadragesimæ, præsertim vero in dominicis, quando non est dicenda alia præfatio magis propria.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Quia fidélibus tuis dignánter concédis
quotánnis paschália sacraménta
in gáudio purificátis méntibus exspectáre:
ut, pietátis offícia et ópera caritátis propénsius exsequéntes,
frequentatióne mysteriórum, quibus renáti sunt,
ad grátiæ filiórum plenitúdinem perducántur.

Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatiónibus,
cumque omni milítia cæléstis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus,
sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE QUADRAGESIMA, II

De spiritali pænitentia

36. Sequens præfatio dicitur tempore Quadragesimæ, præsertim vero in dominicis, quando non est dicenda alia præfatio magis propria.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Qui fíliis tuis ad reparándam méntium puritátem,
tempus præcípuum salúbriter statuísti,
quo, mente ab inordinátis afféctibus expedíta,
sic incúmberent transitúris
ut rebus pótius perpétuis inhærérent.

Et ídeo, cum Sanctis et Angelis univérsis,
te collaudámus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE QUADRAGESIMA, III

De fructibus abstinentiæ

37. Sequens præfatio dicitur in Missis de feriis Quadragesimæ et in diebus ieiunii.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Qui nos per abstinéntiam tibi grátias reférre voluísti,
ut ipsa et nos peccatóres ab insoléntia mitigáret,
et, egéntium profíciens aliménto,
imitatóres tuæ benignitátis effíceret.

Et ídeo, cum innúmeris Angelis,
una te magnificámus, laudis voce dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE QUADRAGESIMA, IV

De fructibus ieiunii

38. Sequens præfatio dicitur in Missis de feriis Quadragesimæ et in diebus ieiunii.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Qui corporáli ieiúnio vítia cómprimis, mentem élevas,
virtútem largíris et prǽmia:
per Christum Dóminum nostrum.

Per quem maiestátem tuam laudant Angeli,
adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes.
Cæli cælorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim,
sócia exsultatióne concélebrant.

Cum quibus et nostras voces ut admítti iúbeas, deprecámur,
súpplici confessióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE PASSIONE DOMINI, I

De virtute Crucis

39. Sequens præfatio dicitur infra hebdomadam quintam Quadragesimæ, et in Missis de mysteriis Crucis et Passionis Domini.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Quia per Fílii tui salutíferam passiónem
totus mundus sensum confiténdæ tuæ maiestátis accépit,
dum ineffábili crucis poténtia
iudícium mundi et potéstas émicat Crucifíxi.

Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérsis,
tibi confitémur, in exsultatióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE PASSIONE DOMINI. II

De victoria Passionis

40. Sequens præfatio dicitur in feriis II, III et IV Hebdomadæ sanctæ.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Cuius salutíferæ passiónis et gloriósæ resurrectiónis dies appropinquáre noscúntur,
quibus et de antíqui hostis supérbia triumphátur,
et nostræ redemptiónis recólitur sacraméntum.

Per quem maiestátem tuam adórat exércitus Angelórum,
ante conspéctum tuum in æternitáte lætántium.
Cum quibus et nostras voces ut admítti iúbeas, deprecámur,
sócia exsultatióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO PASCHALIS, I

De mysterio paschali

41. Sequens præfatio dicitur in Missis Vigiliæ paschalis et dominicæ Resurrectionis; et per totam octavam Paschæ.

In Missa Vigiliæ paschalis dicitur: in hac potíssimum nocte; in aliis Missis: in hac potíssimum die.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre:
Te quidem, Dómine, omni témpore confitéri,
sed in hac potíssimum nocte (die) gloriósius prædicáre,
cum Pascha nostrum immolátus est Christus.

Ipse enim verus est Agnus
qui ábstulit peccáta mundi.
Qui mortem nostram moriéndo destrúxit,
et vitam resurgéndo reparávit.

Quaprópter, profúsis paschálibus gáudiis,
totus in orbe terrárum mundus exsúltat.
Sed et supérnæ virtútes atque angélicæ potestátes
hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicuntur Communicántes et Hanc ígitur propria, ut infra pp. 449-450.

In Missa Vigiliæ paschalis dicitur: et noctem sacratíssimam celebrántes.

PRÆFATIO PASCHALIS, II

De vita nova in Christo

42. Sequens præfatio dicitur tempore paschali.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre:
Te quidem, Dómine, omni témpore confitéri,
sed in hoc potíssimum gloriósius prædicáre,
cum Pascha nostrum immolátus est Christus.

Per quem in ætérnam vitam fílii lucis oriúntur,
et fidélibus regni cæléstis átria reserántur.
Quia mors nostra est eius morte redémpta,
et in eius resurrectióne vita ómnium resurréxit.

Quaprópter, profúsis paschálibus gáudiis,
totus in orbe terrárum mundus exsúltat.
Sed et supérnæ virtútes atque angélicæ potestátes
hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO PASCHALIS, III

De Christo vivente et semper interpellante pro nobis

43. Sequens præfatio dicitur tempore paschali.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre:
Te quidem, Dómine, omni témpore confitéri,
sed in hoc potíssimum gloriósius prædicáre,
cum Pascha nostrum immolátus est Christus.

Qui se pro nobis offérre non désinit,
nosque apud te perénni advocatióne deféndit;
qui immolátus iam non móritur,
sed semper vivit occísus.

Quaprópter, profúsis paschálibus gáudiis,
totus in orbe terrárum mundus exsúltat.
Sed et supérnæ virtútes atque angélicæ potestátes
hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO PASCHALIS, IV

De restauratione universi per mysterium paschale

44. Sequens præfatio dicitur tempore paschali.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre:
Te quidem, Dómine, omni témpore confitéri,
sed in hoc potíssimum gloriósius prædicáre,
cum Pascha nostrum immolátus est Christus.

Quia, vetustáte destrúcta, renovántur univérsa deiécta,
et vitæ nobis in Christo reparátur intégritas.

Quaprópter, profúsis paschálibus gáudiis,
totus in orbe terrárum mundus exsúltat.
Sed et supérnæ virtútes atque angélicæ potestátes
hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO PASCHALIS, V

De Christo sacerdote et victima

45. Sequens præfatio dicitur tempore paschali.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre:
Te quidem, Dómine, omni témpore confitéri,
sed in hoc potíssimum gloriósius prædicáre,
cum Pascha nostrum immolátus est Christus.

Qui, oblatióne córporis sui,
antíqua sacrifícia in crucis veritáte perfécit,
et, seípsum tibi pro nostra salúte comméndans,
idem sacérdos, altáre et agnus exhíbuit.

Quaprópter, profúsis paschálibus gáudiis,
totus in orbe terrárum mundus exsúltat.
Sed et supérnæ virtútes atque angélicæ potestátes
hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE ASCENSIONE DOMINI, I

De mysterio Ascensionis

46. Sequens præfatio dicitur in die Ascensionis Domini et diebus post Ascensionem usque ad sabbatum ante Pentecosten, in Missis quæ præfatione propria carent.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Quia Dóminus Iesus, Rex glóriæ,
peccáti triumphátor et mortis,
mirántibus Angelis, ascéndit (hódie) summa cælórum,
Mediátor Dei et hóminum, Iudex mundi Dominúsque virtútum;
non ut a nostra humilitáte discéderet,
sed ut illuc confiderémus, sua membra, nos súbsequi
quo ipse, caput nostrum principiúmque, præcéssit.

Quaprópter, profúsis paschálibus gáudiis,
totus in orbe terrárum mundus exsúltat.
Sed et supérnæ virtútes atque angélicæ potestátes
hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

In die Ascensionis, quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicántes proprium, ut infra, p. 449.

PRÆFATIO DE ASCENSIONE DOMINI, II

De mysterio Ascensionis

47. Sequens præfatio dicitur in die Ascensionis Domini et diebus post Ascensionem usque ad sabbatum ante Pentecosten, in Missis quæ præfatione propria carent.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui post resurrectiónem suam
ómnibus discípulis suis maniféstus appáruit,
et ipsis cernéntibus est elevátus in cælum,
ut nos divinitátis suæ tribúeret esse partícipes.

Quaprópter, profúsis paschálibus gáudiis,
totus in orbe terrárum mundus exsúltat.
Sed et supérnæ virtútes atque angélicæ potestátes
hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

In die Ascensionis, quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicántes proprium, ut infra, p. 449.

PRÆFATIO DE DOMINICIS « PER ANNUM », I

De mysterio paschali et de populo Dei

48. Sequens præfatio dicitur in dominicis « per annum ».

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Cuius hoc miríficum fuit opus per paschále mystérium,
ut de peccáto et mortis iugo ad hanc glóriam vocarémur,
qua nunc genus eléctum, regále sacerdótium,
gens sancta et acquisitiónis pópulus dicerémur,
et tuas annuntiarémus ubíque virtútes,
qui nos de ténebris ad tuum admirábile lumen vocásti.

Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatiónibus,
cumque omni milítia cæléstis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus,
sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE DOMINICIS « PER ANNUM », II

De mysterio salutis

49. Sequens præfatio dicitur in dominicis « per annum ».

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui, humánis miserátus erróribus,
de Vírgine nasci dignátus est.
Qui, crucem passus, a perpétua morte nos liberávit
et, a mórtuis resúrgens, vitam nobis donávit ætérnam.

Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatiónibus,
cumque omni milítia cæléstis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus,
sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE DOMINICIS « PER ANNUM », III

De salvatione hominis per hominem

50. Sequens præfatio dicitur in dominicis « per annum ».

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Ad cuius imménsam glóriam pertinére cognóscimus
ut mortálibus tua deitáte succúrreres;
sed et nobis providéres de ipsa mortalitáte nostra remédium,
et pérditos quosque unde períerant, inde salváres,
per Christum Dóminum nostrum.

Per quem maiestátem tuam adórat exércitus Angelórum,
ante conspéctum tuum in æternitáte lætántium.
Cum quibus et nostras voces ut admítti iúbeas, deprecámur,
sócia exsultatióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE DOMINICIS « PER ANNUM », IV

De historia salutis

51. Sequens præfatio dicitur in dominicis « per annum ».

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Ipse enim nascéndo vetustátem hóminum renovávit,
patiéndo delévit nostra peccáta,
ætérnæ vitæ áditum præstitit a mórtuis resurgéndo,
ad te Patrem ascendéndo cæléstes iánuas reserávit.

Et ídeo, cum Angelórum atque Sanctórum turba,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE DOMINICIS « PER ANNUM », V

De creatione

52. Sequens præfatio dicitur in dominicis « per annum ».

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Qui ómnia mundi eleménta fecísti,
et vices disposuísti témporum variári;
hóminem vero formásti ad imáginem tuam,
et rerum ei subiecísti univérsa mirácula,
ut vicário múnere dominarétur ómnibus quæ creásti,
et in óperum tuórum magnálibus iúgiter te laudáret,
per Christum Dóminum nostrum.

Quem cæli et terra, quem Angeli et Archángeli
confiténtur et proclámant, incessábili voce dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE DOMINICIS « PER ANNUM », VI

De pignore æterni Paschatis

53. Sequens præfatio dicitur in dominicis « per annum ».

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

In quo vívimus, movémur et sumus,
atque in hoc córpore constitúti
non solum pietátis tuæ cotidiános experímur efféctus,
sed æternitátis étiam pígnora iam tenémus.
Primítias enim Spíritus habéntes,
qui suscitávit Iesum a mórtuis,
paschále mystérium sperámus nobis esse perpétuum.

Unde et nos tibi grátias ágimus,
et tuas virtútes cum Angelis prædicámus, dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE DOMINICIS « PER ANNUM », VII

De salute per obœdientiam Christi

54. Sequens præfatio dicitur in dominicis « per annum ».

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Quia sic mundum misericórditer dilexísti,
ut ipsum nobis mítteres Redemptórem,
quem absque peccáto
in nostra voluísti similitúdine conversári,
ut amáres in nobis quod diligébas in Fílio,
cuius obœdiéntia sumus ad tua dona reparáti,
quæ per inobœdiéntiam amiserámus peccándo.

Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérsis
tibi confitémur, in exsultatióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE DOMINICIS « PER ANNUM », VIII

De Ecclesia adunata ex unitate Trinitatis

55. Sequens præfatio dicitur in dominicis « per annum ».

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Quia fílios, quos longe peccáti crimen abstúlerat,
per sánguinem Fílii tui Spiritúsque virtúte,
in unum ad te dénuo congregáre voluísti:
ut plebs, de unitáte Trinitátis adunáta,
in tuæ laudem sapiéntiæ multifórmis
Christi corpus templúmque Spíritus noscerétur Ecclésia.

Et ídeo, choris angélicis sociáti,
te laudámus in gáudio confiténtes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE SS.MA EUCHARISTIA, I

56. Sequens præfatio dicitur in Missa « In Cena Domini »; dici potest etiam in sollemnitate Ss.mi Corporis et Sanguinis Christi et in Missis votivis de Ss.ma Eucharistia.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui, verus ætern úsque Sacérdos,
formam sacrifícii perénnis instítuens,
hóstiam tibi se primus óbtulit salutárem,
et nos, in sui memóriam, præcépit offérre.
Cuius carnem pro nobis immolátam
dum súmimus, roborámur,
et fusum pro nobis sánguinem dum potámus, ablúimur.

Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatiónibus,
cumque omni milítia cæléstis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus,
sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

Quando adhibetur Canon Romanus, in Missa « In Cena Domini » dicuntur Communicántes, Hanc ígitur et Qui prídie propria, ut supra, pp. 246-247.

PRÆFATIO DE SS.MA EUCHARISTIA, II

57. Sequens præfatio dicitur in sollemnitate Ss.mi Corporis et Sanguinis Christi et in Missis votivis de Ss.ma Eucharistia.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui cum Apóstolis suis in novíssima cena convéscens,
salutíferam crucis memóriam prosecutúrus in sǽcula,
Agnum sine mácula se tibi óbtulit,
perféctæ laudis munus accéptum.

Quo venerábili mystério fidéles tuos aléndo sanctíficas,
ut humánum genus, quod cóntinet unus orbis,
una fides illúminet, cáritas una coniúngat.

Ad mensam ígitur accédimus tam mirábilis sacraménti,
ut, grátiæ tuæ suavitáte perfúsi,
ad cæléstis formæ imáginem transeámus.

Propter quod cæléstia tibi atque terréstria
cánticum novum cóncinunt adorándo,
et nos cum omni exércitu Angelórum
proclamámus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE BEATA MARIA VIRGINE, I

De Maternitate B. M. V.

58. Sequens præfatio dicitur in Missis de B. M. V., addita suo loco mentione festi, prout in singulis Missis indicatur.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Et te in * * * beátæ Maríæ semper Vírginis collaudáre, benedícere et prædicáre.
Quæ et Unigénitum tuum Sancti Spíritus obumbratióne concépit,
et, virginitátis glória permanénte,
lumen ætérnum mundo effúdit,
Iesum Christum Dóminum nostrum.

Per quem maiestátem tuam laudant Angeli,
adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes.
Cæli cælorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim,
sócia exsultatióne concélebrant.
Cum quibus et nostras voces ut admítti iúbeas, deprecámur,
súpplici confessióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE BEATA MARIA VIRGINE, II

Ecclesia, verbis Mariæ, laudes Deo persolvit

59. Sequens præfatio dicitur in Missis de B. M. V.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
in ómnium Sanctórum provéctu te mirábilem confitéri,
et potíssimum, beátæ Vírginis Maríæ memóriam recoléntes,
cleméntiam tuam ipsíus grato magnificáre præcónio.

Vere namque in omnes terræ fines magna fecísti,
ac tuam in sǽcula prorogásti misericórdiæ largitátem,
cum, ancíllæ tuæ humilitátem aspíciens,
per eam dedísti humánæ salútis auctórem,
Fílium tuum, Iesum Christum, Dóminum nostrum.

Per quem maiestátem tuam adórat exércitus Angelórum,
ante conspéctum tuum in æternitáte lætántium.
Cum quibus et nostras voces ut admítti iúbeas, deprecámur,
sócia exsultatióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE ANGELIS

De gloria Dei per Angelos

60. Sequens præfatio dicitur in Missis de Ss. Angelis.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Et in Archángelis Angelísque tuis tua præcónia non tacére,
quia ad excelléntiam tuam recúrrit et glóriam
quod angélica creatúra tibi probábilis honorétur:
et, cum illa sit amplo decóre digníssima,
tu quam sis imménsus et super ómnia præferéndus osténderis,
per Christum Dóminum nostrum.

Per quem multitúdo Angelórum tuam célebrat maiestátem,
quibus adorántes in exsultatióne coniúngimur,
una cum eis laudis voce clamántes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE S. IOSEPH, SPONSO B. M. V.

De missione S. Ioseph

61. Sequens præfatio dicitur in Missis de S. Ioseph.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Et te in * * * beáti Ioseph
débitis magnificáre præcóniis, benedícere et prædicáre.
Qui et vir iustus, a te Deíparæ Vírgini Sponsus est datus,
et fidélis servus ac prudens,
super Famíliam tuam est constitútus,
ut Unigénitum tuum,
Sancti Spíritus obumbratióne concéptum,
patérna vice custodíret, Iesum Christum Dóminum nostrum.

Per quem maiestátem tuam laudant Angeli,
adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes.
Cæli cælorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim,
sócia exsultatióne concélebrant.
Cum quibus et nostras voces ut admítti iúbeas, deprecámur,
súpplici confessióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE APOSTOLIS, I

De Apostolis pastoribus populi Dei

62. Sequens præfatio dicitur in Missis Apostolorum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Qui gregem tuum, Pastor ætérne, non déseris,
sed per beátos Apóstolos contínua protectióne custódis,
ut iísdem rectóribus gubernétur,
quos Fílii tui vicários eídem contulísti præésse pastóres.

Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatiónibus,
cumque omni milítia cæléstis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus,
sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE APOSTOLIS, II

De apostolico fundamento et testimonio

63. Sequens præfatio dicitur in Missis Apostolorum et Evangelistarum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Quóniam Ecclésiam tuam
in apostólicis tribuísti consístere fundaméntis,
ut signum sanctitátis tuæ in terris manéret ipsa perpétuum,
et cæléstia præbéret cunctis homínibus documénta.

Quaprópter nunc et usque in sæculum
cum omni milítia Angelórum
devóta tibi mente concínimus,
clamántes atque dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE SANCTIS, I

De gloria Sanctorum

64. Sequens præfatio dicitur in Missis de omnibus Sanctis, de Sanctis Patronis et Titularibus ecclesiæ, et in sollemnitatibus et festis Sanctorum, nisi præfatio magis propria sit dicenda.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Qui in Sanctórum concílio celebráris,
et eórum coronándo mérita tua dona corónas.
Qui nobis eórum conversatióne largíris exémplum,
et communióne consórtium, et intercessióne subsídium;
ut, tantis téstibus confirmáti,
ad propósitum certámen currámus invícti
et immarcescíbilem cum eis corónam glóriæ consequámur,
per Christum Dóminum nostrum.

Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cumque multíplici congregatióne Sanctórum,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE SANCTIS, II

De actione Sanctorum

65. Sequens præfatio dicitur in Missis de omnibus Sanctis, de Sanctis Patronis et Titularibus ecclesiæ, et in sollemnitatibus et festis Sanctorum, nisi præfatio magis propria sit dicenda.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Tu enim Sanctórum tuórum confessióne mirábili
Ecclésiam tuam nova semper virtúte fecúndas,
nobísque certíssima præbes tuæ dilectiónis indícia.
Sed étiam, ad mystéria salútis impléndа,
et ipsórum insígni incitámur exémplo
et pia intercessióne perpétuo commendámur.

Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérsis
tibi confitémur, in exsultatióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE SANCTIS MARTYRIBUS

De signo et exemplo martyrii

66. Sequens præfatio dicitur in sollemnitatibus et festis Ss. Martyrum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Quóniam beáti mártyris N. pro confessióne nóminis tui,
ad imitatiónem Christi,
sanguis effúsus tua mirabília manféstat,
quibus pérficis in fragilitáte virtútem,
et vires infírmas ad testimónium róboras,
per Christum Dóminum nostrum.

Et ídeo, cum cælórum Virtútibus,
in terris te iúgiter celebrámus,
maiestáti tuæ sine fine clamántes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE SANCTIS PASTORIBUS

De præsentia sanctorum Pastorum in Ecclesia

67. Sequens præfatio dicitur in sollemnitatibus et festis Ss. Pastorum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Quia sic tríbuis Ecclésiam tuam sancti N. festivitáte gaudére,
ut eam exémplo piæ conversatiónis corróbores,
verbo prædicatiónis erúdias,
gratáque tibi supplicatióne tueáris.

Et ídeo, cum Angelórum atque Sanctórum turba,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE SANCTIS VIRGINIBUS ET RELIGIOSIS

De signo vitæ Deo consecratæ

68. Sequens præfatio dicitur in sollemnitatibus et festis Ss. Virginum et Ss. Religiosorum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

In Sanctis enim, qui Christo se dedicavérunt
propter regnum cælórum,
tuam decet providéntiam celebráre mirábilem,
qua humánam substántiam
et ad primæ oríginis révocas sanctitátem,
et ad experiénda dona,
quæ in novo sǽculo sunt habénda, perdúcis.

Et ídeo, cum Sanctis et Angelis univérsis,
te collaudámus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO COMMUNIS, I

De universali restauratione in Christo

69. Sequens præfatio dicitur in Missis, quæ præfatione propria carent, nec sumere debent præfationem de tempore.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

In quo ómnia instauráre tibi complácuit,
et de plenitúdine eius nos omnes accípere tribuísti.
Cum enim in forma Dei esset, exinanívit semetípsum,
ac per sánguinem crucis suæ pacificávit univérsa;
unde exaltátus est super ómnia
et ómnibus obtemperántibus sibi
factus est causa salútis ætérnæ.

Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatiónibus,
cumque omni milítia cæléstis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus,
sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO COMMUNIS, II

De salute per Christum

70. Sequens præfatio dicitur in Missis, quæ præfatione propria carent, nec sumere debent præfationem de tempore.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Qui bonitáte hóminem condidísti,
ac iustítia damnátum misericórdia redemísti:
per Christum Dóminum nostrum.

Per quem maiestátem tuam laudant Angeli,
adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes.
Cæli cælorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim,
sócia exsultatióne concélebrant.
Cum quibus et nostras voces ut admítti iúbeas, deprecámur,
súpplici confessióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO COMMUNIS, III

Laudes Deo pro creatione et reformatione hominis

71. Sequens præfatio dicitur in Missis, quæ præfatione propria carent, nec sumere debent præfationem de tempore.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Qui per Fílium dilectiónis tuæ,
sicut cónditor géneris es humáni,
ita benigníssimus reformátor.

Unde mérito tibi cunctæ sérviunt creatúræ,
te redémpti rite colláudant univérsi,
et uno Sancti tui te corde benedícunt.
Quaprópter et nos cum ómnibus te Angelis celebrámus,
iucúnda semper confessióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO COMMUNIS, IV

De laude, dono Dei

72. Sequens præfatio dicitur in Missis, quæ præfatione propria carent, nec sumere debent præfationem de tempore.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Quia, cum nostra laude non égeas,
tuum tamen est donum quod tibi grates rependámus,
nam te non augent nostra præcónia,
sed nobis profíciunt ad salútem,
per Christum Dóminum nostrum.

Quem cæli et terra, quem Angeli et Archángeli
confiténtur et proclámant, incessábili voce dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO COMMUNIS, V

Proclamatio mysterii Christi

73. Sequens præfatio dicitur in Missis, quæ præfatione propria carent, nec sumere debent præfationem de tempore.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Cuius mortem in caritáte celebrámus,
resurrectiónem fide vívida confitémur,
advéntum in glória spe firmíssima præstolámur.

Et ídeo, cum Sanctis et Angelis univérsis,
te collaudámus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO COMMUNIS, VI

De mysterio salutis in Christo

74. Sequens præfatio dicitur in Missis, quæ præfatione propria carent, nec sumere debent præfationem de tempore.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi, sancte Pater, semper et ubíque grátias ágere
per Fílium dilectiónis tuæ Iesum Christum,
Verbum tuum per quod cuncta fecísti:
quem misísti nobis Salvatórem et Redemptórem,
incarnátum de Spíritu Sancto et ex Vírgine natum.
Qui voluntátem tuam adímplens
et pópulum tibi sanctum acquírens
exténdit manus cum paterétur,
ut mortem sólveret et resurrectiónem manifestáret.

Et ídeo cum Angelis et ómnibus Sanctis
glóriam tuam prædicámus, una voce dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DEFUNCTORUM, I

75. Sequens præfatio dicitur in Missis defunctorum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

In quo nobis spes beátæ resurrectiónis effúlsit,
ut, quos contrístat certa moriéndi condício,
eósdem consolétur futúræ immortalitátis promíssio.
Tuis enim fidélibus, Dómine, vita mutátur, non tóllitur,
et, dissolúta terréstris huius incolátus domo,
ætérna in cælis habitátio comparátur.

Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatiónibus,
cumque omni milítia cæléstis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus,
sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DEFUNCTORUM, II

76. Sequens præfatio dicitur in Missis defunctorum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Ipse enim mortem unus accépit,
ne omnes nos morerémur;
immo unus mori dignátus est,
ut omnes tibi perpétuo viverémus.

Et ídeo, choris angélicis sociáti,
te laudámus in gáudio confiténtes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DEFUNCTORUM, III

77. Sequens præfatio dicitur in Missis defunctorum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum:

Qui est salus mundi, vita hóminum, resurréctio mortuórum.

Per quem maiestátem tuam adórat exércitus Angelórum,
ante conspéctum tuum in æternitáte lætántium.
Cum quibus et nostras voces ut admítti iúbeas, deprecámur,
sócia exsultatióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DEFUNCTORUM, IV

78. Sequens præfatio dicitur in Missis defunctorum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Cuius império náscimur, cuius arbítrio régimur,
cuius præcépto in terra, de qua sumpti sumus,
peccáti lege absólvimur.
Et, qui per mortem Fílii tui redémpti sumus,
ad ipsíus resurrectiónis glóriam
tuo nutu excitámur.

Et ídeo, cum Angelórum atque Sanctórum turba,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DEFUNCTORUM, V

79. Sequens præfatio dicitur in Missis defunctorum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Quia, etsi nostri est mériti quod perímus,
tuæ tamen est pietátis et grátiæ
quod, pro peccáto morte consúmpti,
per Christi victóriam redémpti,
cum ipso revocámur ad vitam.

Et ídeo, cum cælórum Virtútibus,
in terris te iúgiter celebrámus,
maiestáti tuæ sine fine clamántes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

Aliæ formulæ breviores introductionis et conclusionis pro præfationibus, quæ ad libitum adhiberi possunt, præsertim a Conferentiis Episcopalibus in apparandis popularibus interpretationibus, inveniuntur in Appendice (pp. 489-491).

PRECES EUCHARISTICÆ

PREX EUCHARISTICA I
SEU CANON ROMANUS

80. Sacerdos, manibus extensis, dicit:

Te ígitur, clementíssime Pater,
per Iesum Christum, Fílium tuum, Dóminum nostrum,
súpplices rogámus ac pétimus,
iungit manus et dicit:
uti accépta hábeas
signat semel super panem et calicem simul, dicens:
et benedícas ✠ hæc dona, hæc múnera,
hæc sancta sacrifícia illibáta,
extensis manibus prosequitur:
in primis, quæ tibi offérimus
pro Ecclésia tua sancta cathólica:
quam pacificáre, custodíre, adunáre
et régere dignéris toto orbe terrárum:
una cum fámulo tuo Papa nostro N.
et Antístite nostro N.
et ómnibus orthodóxis atque cathólicæ et apostólicæ fídei cultóribus.

81. Commemoratio pro vivis.

Meménto, Dómine, famulórum famularúmque tuárum N. et N.

Iungit manus et orat aliquantulum pro quibus orare intendit.

Deinde, manibus extensis, prosequitur:

et ómnium circumstántium,
quórum tibi fides cógnita est et nota devótio,
pro quibus tibi offérimus:
vel qui tibi ófferunt hoc sacrifícium laudis,
pro se suísque ómnibus:
pro redemptióne animárum suárum,
pro spe salútis et incolumitátis suæ:
tibíque reddunt vota sua
ætérno Deo, vivo et vero.

82. Infra Actionem

Communicántes,
et memóriam venerántes,
in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ,
Genetrícis Dei et Dómini nostri Iesu Christi:
† sed et beáti Ioseph, eiúsdem Vírginis Sponsi,
et beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum,
Petri et Pauli, Andréæ,
(Iacóbi, Ioánnis,
Thomæ, Iacóbi, Philíppi,
Bartholomæi, Matthæi,
Simónis et Thaddæi:
Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti,
Cornélii, Cypriáni,
Lauréntii, Chrysógoni,
Ioánnis et Pauli,
Cosmæ et Damiáni)
et ómnium Sanctórum tuórum;
quórum méritis precibúsque concédas,
ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

COMMUNICANTES PROPRIA

In Nativitate Domini et per octavam

83. Communicántes,
et (noctem sacratíssimam) diem sacratíssimum celebrántes,
(qua) quo beátæ Maríæ intemeráta virgínitas
huic mundo édidit Salvatórem:
sed et memóriam venerántes,
in primis eiúsdem gloriósæ semper Vírginis Maríæ,
Genetrícis eiúsdem Dei et Dómini nostri Iesu Christi: †

In Epiphania Domini

84. Communicántes,
et diem sacratíssimum celebrántes,
quo Unigénitus tuus,
in tua tecum glória coætérnus,
in veritáte carnis nostræ visibíliter corporális appáruit:
sed et memóriam venerántes,
in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ,
Genetrícis eiúsdem Dei et Dómini nostri Iesu Christi: †

A Missa Vigiliæ paschalis usque ad dominicam II Paschæ

85. Communicántes,
et (noctem sacratíssimam) diem sacratíssimum celebrántes
Resurrectiónis Dómini nostri Iesu Christi secúndum carnem:
sed et memóriam venerántes,
in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ,
Genetrícis eiúsdem Dei et Dómini nostri Iesu Christi: †

In Ascensione Domini

86. Communicántes,
et diem sacratíssimum celebrántes,
quo Dóminus noster,
unigénitus Fílius tuus,
unítam sibi fragilitátis nostræ substántiam
in glóriæ tuæ déxtera collocávit:
sed et memóriam venerántes,
in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ,
Genetrícis eiúsdem Dei et Dómini nostri Iesu Christi: †

In dominica Pentecostes

87. Communicántes,
et diem sacratíssimum Pentecóstes celebrántes,
quo Spíritus Sanctus
Apóstolis in ígneis linguis appáruit:
sed et memóriam venerántes,
in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ,
Genetrícis Dei et Dómini nostri Iesu Christi: †

---

88. Manibus extensis, prosequitur:

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et cunctæ famíliæ tuæ,
quǽsumus, Dómine, ut placátus accípias:
diésque nostros in tua pace dispónas,
atque ab ætérna damnatióne nos éripi
et in electórum tuórum iúbeas grege numerári.

Iungit manus.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

A Missa Vigiliæ paschalis usque ad dominicam II Paschæ

89. Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et cunctæ famíliæ tuæ,
quam tibi offérimus
pro his quoque, quos regeneráre dignátus es ex aqua et Spíritu Sancto,
tríbuens eis remissiónem ómnium peccatórum,
quǽsumus, Dómine, ut placátus accípias:
diésque nostros in tua pace dispónas,
atque ab ætérna damnatióne nos éripi
et in electórum tuórum iúbeas grege numerári.

Iungit manus.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

---

90. *Tenens manus expansas super oblata, dicit:*

Quam oblatiónem tu, Deus, in ómnibus, quǽsumus,
benedíctam, adscríptam, ratam,
rationábilem, acceptabilémque fácere dignéris:
ut nobis Corpus et Sanguis fiat dilectíssimi Fílii tui,
Dómini nostri Iesu Christi.

Iungit manus.

91. *In formulis quæ sequuntur, verba Domini proferantur distincte et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit.*

Qui, prídie quam paterétur,
accipit panem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:
accépit panem in sanctas ac venerábiles manus suas,
elevat oculos,
et elevátis óculis in cælum
ad te Deum Patrem suum omnipoténtem,
tibi grátias agens benedíxit,
fregit,
dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat

ACCÍPITE ET MANDUCÁTE EX HOC OMNES:

HOC EST ENIM CORPUS MEUM,
QUOD PRO VOBIS TRADÉTUR.

Hostiam consecratam ostendit populo, reponit super patenam, et genuflexus adorat.

92. *Postea prosequitur:*

Símili modo, postquam cenátum est,
accipit calicem,

eumque parum elevatum super altare tenens, prosequitur:
accípiens et hunc præclárum cálicem
in sanctas ac venerábiles manus suas,
item tibi grátias agens benedíxit,
dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat

ACCÍPITE ET BÍBITE EX EO OMNES:
HIC EST ENIM CALIX SÁNGUINIS MEI
NOVI ET ÆTÉRNI TESTAMÉNTI,
QUI PRO VOBIS ET PRO MULTIS EFFUNDÉTUR
IN REMISSIÓNEM PECCATÓRUM.

HOC FÁCITE IN MEAM COMMEMORATIÓNEM.

Calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat.

93. Deinde dicit:

Mystérium fídei.

Et populus prosequitur, acclamans:

Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
et tuam resurrectiónem confitémur, donec vénias.

Aliæ acclamationes, p. 492.

94. Postea, extensis manibus, sacerdos dicit:

Unde et mémores, Dómine,
nos servi tui,
sed et plebs tua sancta,
eiúsdem Christi, Fílii tui, Dómini nostri,
tam beátæ passiónis,
necnon et ab ínferis resurrectiónis,

sed et in cælos gloriósæ ascensiónis:
offérimus præcláræ maiestáti tuæ
de tuis donis ac datis
hóstiam puram,
hóstiam sanctam,
hóstiam ímmaculátam,
Panem sanctum vitæ ætérnæ
et Cálicem salútis perpétuæ.

95. Supra quæ propítio ac seréno vultu
respícere dignéris:
et accépta habére,
sícuti accépta habére dignátus es
múnera púeri tui iusti Abel,
et sacrifícium Patriárchæ nostri Abrahæ,
et quod tibi óbtulit summus sacérdos tuus
Melchísedech,
sanctum sacrifícium, immaculátam hóstiam.

96. *Inclinatus, iunctis manibus, prosequitur:*

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus:
iube hæc perférri per manus sancti Angeli tui
in sublíme altáre tuum,
in conspéctu divínæ maiestátis tuæ;
ut, quotquot ex hac altáris participatióne
sacrosánctum Fílii tui Corpus et Sánguinem
sumpsérimus,
erigit se atque seipsum signat, dicens:
omni benedictióne cæléesti et grátia repleámur.
Iungit manus.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

97. Commemoratio pro defunctis.

Manibus extensis, dicit:

Meménto étiam, Dómine, famulórum famularúmque
tuárum N. et N.,
qui nos præcessérunt cum signo fídei,
et dórmiunt in somno pacis.

Iungit manus et orat aliquantulum pro iis defunctis, pro quibus orare intendit.

Deinde, extensis manibus, prosequitur:

Ipsis, Dómine, et ómnibus in Christo quiescéntibus,
locum refrigérii, lucis et pacis,
ut indúlgeas, deprecámur.
Iungit manus.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

98. Manu dextera percutit sibi pectus, dicens:

Nobis quoque peccatóribus fámulis tuis,
et extensis manibus prosequitur:
de multitúdine miseratiónum tuárum sperántibus,
partem áliquam et societátem donáre dignéris
cum tuis sanctis Apóstolis et Martýribus:
cum Ioánne, Stéphano,
Matthía, Bárnaba,
(Ignátio, Alexándro,
Marcellíno, Petro,
Felicitáte, Perpétua,
Agatha, Lúcia,
Agnéte, Cæcília, Anastásia)
et ómnibus Sanctis tuis:

intra quorum nos consórtium,
non æstimátor mériti, sed véniæ,
quǽsumus, largítor admítte.

99. Iungit manus et prosequitur:

Per Christum Dóminum nostrum,
per quem hæc ómnia, Dómine,
semper bona creas, sanctíficas, vivíficas, benedícis,
et præstas nobis.

100. Accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, dicit:

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti,
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sǽcula sæculórum.
Populus acclamat: Amen.

101. ℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dígnum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi, sancte Pater, semper et ubíque
grátias ágere
per Fílium dilectiónis tuæ Iesum Christum,
Verbum tuum per quod cuncta fecísti:
quem misísti nobis Salvatórem et Redemptórem,
incarnátum de Spíritu Sancto et ex Vírgine natum.
Qui voluntátem tuam adímplens
et pópulum tibi sanctum acquírens
exténdit manus cum paterétur,
ut mortem sólveret et resurrectiónem manifestáret.
Et ídeo cum Angelis et ómnibus Sanctis
glóriam tuam prædicámus, una voce dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

102. Saeerdos, manibus extensis, dicit:

Vere Sanctus es, Dómine, fons omnis sanctitátis.

103. Iungit manus, easque expansas super oblata tenens, dicit:

Hæc ergo dona, quǽsumus,
Spíritus tui rore sanctífica,
iungit manus
et signat semel super panem et calicem simul, dicens:
ut nobis Corpus et ✠ Sanguis fiant
Dómini nostri Iesu Christi.
Iungit manus.

104. In formulis quæ sequuntur, verba Domini proferantur distincte et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit.

Qui cum Passióni voluntárie traderétur,
accipit panem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:
accépit panem et grátias agens fregit,
dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat

ACCÍPITE ET MANDUCÁTE EX HOC OMNES:
HOC EST ENIM CORPUS MEUM,
QUOD PRO VOBIS TRADÉTUR.

Hostiam consecratam ostendit populo, reponit super patenam, et genuflexus adorat.

105. Postea prosequitur:

Símili modo, postquam cenátum est,
accipit calicem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:

accípiens et cálicem,
íterum grátias agens dedit discípulis suis, dicens:
parum se inclinat

ACCÍPITE ET BÍBITE EX EO OMNES:

HIC EST ENIM CALIX SÁNGUINIS MEI
NOVI ET ÆTÉRNI TESTAMÉNTI,
QUI PRO VOBIS ET PRO MULTIS EFFUNDÉTUR
IN REMISSIÓNEM PECCATÓRUM.

HOC FÁCITE IN MEAM COMMEMORATIÓNEM.

Calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat.

106. Deinde dicit:

Mystérium fídei:

Et populus prosequitur, acclamans:

Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
et tuam resurrectiónem confitémur, donec vénias.

Aliæ acclamationes, p. 492.

107. Deinde sacerdos, extensis manibus, dicit:

Mémores ígitur mortis et resurrectiónis eius,
tibi, Dómine, panem vitæ
et cálicem salútis offérimus,
grátias agéntes quia nos dignos habuísti
astáre coram te et tibi ministráre.

Et súpplices deprecámur
ut Córporis et Sánguinis Christi partícipes
a Spíritu Sancto congregémur in unum.

Recordáre, Dómine, Ecclésiæ tuæ toto orbe diffúsæ,
ut eam in caritáte perfícias
una cum Papa nostro N. et Epíscopo nostro N.
et univérso clero.

In Missis pro defunctis addi potest:

Meménto fámuli tui (fámulæ tuæ) N.,
quem (quam) (hódie) ad te ex hoc mundo vocásti.
Concéde, ut, qui (quæ) complantátus (complantáta)
fuit similitúdini mortis Fílii tui,
simul fiat et resurrectiónis ipsíus.

Meménto etiam fratrum nostrórum,
qui in spe resurrectiónis dormiérunt,
omniúmque in tua miseratióne defunctórum,
et eos in lumen vultus tui admítte.
Omnium nostrum, quǽsumus, miserére,
ut cum beáta Dei Genetríce Vírgine María,
beátis Apóstolis et ómnibus Sanctis,
qui tibi a sǽculo placuérunt,
ætérnæ vitæ mereámur esse consórtes,
et te laudémus et glorificémus
iungit manus
per Fílium tuum Iesum Christum.

108. Accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, dicit:

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti,
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sǽcula sæculórum.
Populus acclamat: Amen.

109. Sacerdos, manibus extensis, dicit:

Vere Sanctus es, Dómine,
et mérito te laudat omnis a te cóndita creatúra,
quia per Fílium tuum,
Dóminum nostrum Iesum Christum,
Spíritus Sancti operánte virtúte,
vivíficas et sanctíficas univérsa,
et pópulum tibi congregáre non désinis,
ut a solis ortu usque ad occásum
oblátio munda offerátur nómini tuo.

110. Iungit manus, easque expansas super oblata tenens, dicit:

Súpplices ergo te, Dómine, deprecámur,
ut hæc múnera, quæ tibi sacránda detúlimus,
eódem Spíritu sanctificáre dignéris,
iungit manus
et signat semel super panem et calicem simul, dicens:
ut Corpus et ✠ Sanguis fiant
Fílii tui Dómini nostri Iesu Christi,
iungit manus
cuius mandáto hæc mystéria celebrámus.

111. In formulis quæ sequuntur, verba Domini proferantur distincte et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit:

Ipse enim in qua nocte tradebátur
accipit panem
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:

accépit panem
et tibi grátias agens benedíxit,
fregit, dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat

ACCÍPITE ET MANDUCÁTE EX HOC OMNES:

HOC EST ENIM CORPUS MEUM,

QUOD PRO VOBIS TRADÉTUR.

Hostiam consecratam ostendit populo, deponit super patenam, et genuflexus adorat.

112. Postea prosequitur:

Símili modo, postquam cenátum est,
accipit calicem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:
accípiens cálicem,
et tibi grátias agens benedíxit,
dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat

ACCÍPITE ET BÍBITE EX EO OMNES:

HIC EST ENIM CALIX SÁNGUINIS MEI

NOVI ET ÆTÉRNI TESTAMÉNTI,

QUI PRO VOBIS ET PRO MULTIS EFFUNDÉTUR

IN REMISSIÓNEM PECCATÓRUM.

HOC FÁCITE IN MEAM COMMEMORATIÓNEM.

Calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat.

113. Deinde dicit:

Mystérium fídei:

Et populus prosequitur, acclamans:

Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
et tuam resurrectiónem confitémur, donec vénias.

Aliæ acclamationes, p. 492.

114. Deinde sacerdos, extensis manibus, dicit:

Mémores ígitur, Dómine,
eiúsdem Fílii tui salutíferæ passiónis
necnon mirábilis resurrectiónis
et ascensiónis in cælum,
sed et præstolántes álterum eius advéntum,
offérimus tibi, grátias referéntes,
hoc sacrifícium vivum et sanctum.

Réspice, quǽsumus, in oblatiónem Ecclésiæ tuæ
et, agnóscens Hóstiam,
cuius voluísti immolatióne placári,
concéde, ut qui Córpore et Sánguine Fílii tui refícimur,
Spíritu eius Sancto repléti,
unum corpus et unus spíritus inveniámur in Christo.

Ipse nos tibi perfíciat munus ætérnum,
ut cum eléctis tuis hereditátem cónsequi valeámus,
in primis cum beatíssima Vírgine, Dei Genetríce, María,
cum beátis Apóstolis tuis et gloriósis Martýribus
(cum Sancto N.: Sancto diei vel patrono)
et ómnibus Sanctis,
quorum intercessióne
perpétuo apud te confídimus adiuvári.

Hæc Hóstia nostræ reconciliatiónis profíciat,
quǽsumus, Dómine,
ad totíus mundi pacem atque salútem.
Ecclésiam tuam, peregrinántem in terra,
in fide et caritáte firmáre dignéris
cum fámulo tuo Papa nostro N. et Epíscopo nostro N.,
cum episcopáli órdine et univérso clero
et omni pópulo acquisitiónis tuæ.
Votis huius famíliæ, quam tibi astáre voluísti,
adésto propítius.
Omnes fílios tuos ubíque dispérsos
tibi, clemens Pater, miserátus coniúnge.
† Fratres nostros defúnctos
et omnes qui, tibi placéntes, ex hoc sǽculo transiérunt,
in regnum tuum benígnus admítte,
ubi fore sperámus,
ut simul glória tua perénniter satiémur,
iungit manus
per Christum Dóminum nostrum,
per quem mundo bona cuncta largíris. †

115. Accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, dicit:

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti,
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sǽcula sæculórum.
Populus acclamat: Amen.

116. Quando hæc prex eucharistica in Missis pro defunctis adhibetur, dici potest:

† Meménto fámuli tui (fámulæ tuæ) N.,
quem (quam) (hódie) ad te ex hoc mundo vocásti.
Concéde, ut, qui (quæ) complantátus (complantáta)
fuit similitúdini mortis Fílii tui,
simul fiat et resurrectiónis ipsíus,
quando mórtuos suscitábit in carne de terra
et corpus humilitátis nostræ
configurábit córpori claritátis suæ.
Sed et fratres nostros defúnctos,
et omnes qui, tibi placéntes, ex hoc sæculo transiérunt,
in regnum tuum benígnus admítte,
ubi fore sperámus,
ut simul glória tua perénniter satiémur,
quando omnem lácrimam abstérges ab óculis nostris,
quia te, sícuti es, Deum nostrum vidéntes,
tibi símiles érimus cuncta per sǽcula,
et te sine fine laudábimus,
iungit manus
per Christum Dóminum nostrum,
per quem mundo bona cuncta largíris. †

117. ℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum est tibi grátias ágere,
vere iustum est te glorificáre, Pater sancte,
quia unus es Deus vivus et verus,
qui es ante sǽcula et pérmanes in ætérnum,
inaccessíbilem lucem inhábitans;
sed et qui unus bonus atque fons vitæ cuncta fecísti,
ut creatúras tuas benedictiónibus adimpléres
multásque lætificáres tui lúminis claritáte.
Et ídeo coram te innúmeræ astant turbæ angelórum,
qui die ac nocte sérviunt tibi
et, vultus tui glóriam contemplántes,
te incessánter gloríficant.
Cum quibus et nos et, per nostram vocem,
omnis quæ sub cælo est creatúra
nomen tuum in exsultatióne confitémur, canéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

118. Sacerdos, manibus extensis, dicit:

Confitémur tibi, Pater sancte,
quia magnus es et ómnia ópera tua
in sapiéntia et caritáte fecísti.
Hóminem ad tuam imáginem condidísti,
eíque commisísti mundi curam univérsi,
ut, tibi soli Creatóri sérviens,
creatúris ómnibus imperáret.
Et cum amicítiam tuam, non obœdiens, amisísset,
non eum dereliquísti in mortis império.
Omnibus enim misericórditer subvenísti,
ut te quæréntes invenírent.
Sed et fœdera plúries homínibus obtulísti
eósque per prophétas erudísti in exspectatióne salútis.
Et sic, Pater sancte, mundum dilexísti,
ut, compléta plenitúdine témporum,
Unigénitum tuum nobis mítteres Salvatórem.
Qui, incarnátus de Spíritu Sancto
et natus ex María Vírgine,
in nostra condiciónis forma est conversátus
per ómnia absque peccáto;
salútem evangelizávit paupéribus,
redemptiónem captívis,
mæstis corde lætítiam.
Ut tuam vero dispensatiónem impléret,
in mortem trádidit semetípsum
ac, resúrgens a mórtuis,
mortem destrúxit vitámque renovávit.
Et, ut non ámplius nobismetípsis viverémus,
sed sibi qui pro nobis mórtuus est atque surréxit,

a te, Pater, misit Spíritum Sanctum
primítias credéntibus,
qui, opus suum in mundo perfíciens,
omnem sanctificatiónem compléret.

119. Iungit manus, easque expansas super oblata tenens, dicit:

Quǽsumus ígitur, Dómine,
ut idem Spíritus Sanctus
hæc múnera sanctificáre dignétur,
iungit manus
et signat semel super panem et calicem simul, dicens:
ut Corpus et ✠ Sanguis fiant
Dómini nostri Iesu Christi
iungit manus
ad hoc magnum mystérium celebrándum,
quod ipse nobis relíquit in fœdus ætérnum.

120. In formulis quæ sequuntur, verba Domini proferantur distincte et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit.

Ipse enim, cum hora venísset
ut glorificarétur a te, Pater sancte,
ac dilexísset suos qui erant in mundo,
in finem diléxit eos:
et cenántibus illis
accipit panem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:
accépit panem, benedíxit ac fregit,
dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat

ACCÍPITE ET MANDUCÁTE EX HOC OMNES:
HOC EST ENIM CORPUS MEUM,
QUOD PRO VOBIS TRADÉTUR.

Hostiam consecratam ostendit populo, deponit super patenam, et genuflexus adorat.

121. Postea prosequitur:

Símili modo
accipit calicem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:
accípiens cálicem, ex genímine vitis replétum,
grátias egit, dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat

ACCÍPITE ET BÍBITE EX EO OMNES:
HIC EST ENIM CALIX SÁNGUINIS MEI
NOVI ET ÆTÉRNI TESTAMÉNTI,
QUI PRO VOBIS ET PRO MULTIS EFFUNDÉTUR
IN REMISSIÓNEM PECCATÓRUM.

HOC FÁCITE IN MEAM COMMEMORATIÓNEM.

Calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat.

122. Deinde dicit:

Mystérium fídei:

Et populus prosequitur, acclamans:

Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
et tuam resurrectiónem confitémur, donec vénias.

Aliæ acclamationes, p. 492.

123. Deinde sacerdos, extensis manibus, dicit:

Unde et nos, Dómine, redemptiónis nostræ memoriále
nunc celebrántes,
mortem Christi
eiúsque descénsum ad ínferos recólimus,
eius resurrectiónem
et ascensiónem ad tuam déxteram profitémur,
et, exspectántes ipsíus advéntum in glória,
offérimus tibi eius Corpus et Sánguinem,
sacrifícium tibi acceptábile et toti mundo salutáre.

Réspice, Dómine, in Hóstiam,
quam Ecclésiæ tuæ ipse parásti,
et concéde benígnus ómnibus
qui ex hoc uno pane participábunt et cálice,
ut, in unum corpus a Sancto Spíritu congregáti,
in Christo hóstia viva perficiántur,
ad laudem glóriæ tuæ.

Nunc ergo, Dómine, ómnium recordáre,
pro quibus tibi hanc oblatiónem offérimus:
in primis fámuli tui, Papæ nostri N.,
Epíscopi nostri N., et Episcopórum órdinis univérsi,
sed et totíus cleri, et offeréntium,
et circumstántium,
et cuncti pópuli tui,
et ómnium, qui te quærunt corde sincéro.
Meménto etiam illórum,
qui obiérunt in pace Christi tui,
et ómnium defunctórum,
quorum fidem tu solus cognovísti.

Nobis ómnibus, fíliis tuis, clemens Pater, concéde,
ut cæléstem hereditátem cónsequi valeámus
cum beáta Vírgine, Dei Genetríce, María,
cum Apóstolis et Sanctis tuis
in regno tuo, ubi cum univérsa creatúra,
a corruptióne peccáti et mortis liberáta,
te glorificémus per Christum Dóminum nostrum,
iungit manus,
per quem mundo bona cuncta largíris.

124. Accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, dicit:

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti,
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sǽcula sæculórum.
Populus acclamat: Amen.

RITUS COMMUNIONIS

125. Calice et patena depositis, sacerdos, iunctis manibus, dicit:

Præcéptis salutáribus móniti,
et divína institutióne formáti,
audémus dícere:

Extendit manus et, una cum populo, pergit:

Pater noster, qui es in cælis:
sanctificétur nomen tuum;
advéniat regnum tuum;
fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra.
Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie;
et dimítte nobis débita nostra,
sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris;
et ne nos indúcas in tentatiónem;
sed líbera nos a malo.

126. Manibus extensis, sacerdos solus prosequitur, dicens:

Líbera nos, quǽsumus, Dómine, ab ómnibus malis,
da propítius pacem in diébus nostris,
ut, ope misericórdiæ tuæ adiúti,
et a peccáto simus semper líberi
et ab omni perturbatióne secúri:
exspectántes beátam spem
et advéntum Salvatóris nostri Iesu Christi.

Iungit manus.

Populus orationem concludit, acclamans:

Quia tuum est regnum,
et potéstas, et glória
in sǽcula.

127. Deinde sacerdos, manibus extensis, clara voce dicit:

Dómine Iesu Christe, qui dixísti Apóstolis tuis:
Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis:
ne respícias peccáta nostra,
sed fidem Ecclésiæ tuæ;
eámque secúndum voluntátem tuam
pacificáre et coadunáre dignéris.
Iungit manus.
Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.
Populus respondet: Amen.

128. Sacerdos, ad populum conversus, extendens et iungens manus, subdit:

Pax Dómini sit semper vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spíritu tuo.

129. Deinde, pro opportunitate, diaconus, vel sacerdos, subiungit:

Offérte vobis pacem.

Et omnes, iuxta locorum consuetudines, pacem et caritatem sibi invicem significant; sacerdos pacem dat diacono vel ministro.

130. Deinde accipit hostiam eamque super patenam frangit, et particulam immittit in calicem, dicens secreto:

Hæc commíxtio Córporis et Sánguinis Dómini nostri Iesu Christi fiat accipiéntibus nobis in vitam ætérnam.

131. Interim cantatur vel dicitur:

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: dona nobis pacem.

Quod etiam pluries repeti potest, si fractio panis protrahitur. Ultima tamen vice dicitur: dona nobis pacem.

132. Sacerdos deinde, manibus iunctis, dicit secreto:

Dómine Iesu Christe, Fili Dei vivi,
qui ex voluntáte Patris,
cooperánte Spíritu Sancto,
per mortem tuam mundum vivificásti:
líbera me per hoc sacrosánctum Corpus et Sánguinem tuum
ab ómnibus iniquitátibus meis et univérsis malis:
et fac me tuis semper inhærére mandátis,
et a te numquam separári permíttas.

Vel:

Percéptio Córporis et Sánguinis tui, Dómine Iesu Christe,
non mihi provéniat in iudícium et condemnatiónem:
sed pro tua pietáte prosit mihi ad tutaméntum
mentis et córporis,
et ad medélam percipiéndam.

133. Sacerdos genuflectit, accipit hostiam, eamque aliquantulum elevatam super patenam tenens, ad populum versus, clara voce dicit:

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.
Beáti qui ad cenam Agni vocáti sunt.

Et una cum populo semel subdit:

Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum,
sed tantum dic verbo
et sanábitur ánima mea.

134. Et sacerdos, ad altare versus, secreto dicit:

Corpus Christi custódiat me in vitam ætérnam.

Et reverenter sumit Corpus Christi.

Deinde accipit calicem et secreto dicit:

Sanguis Christi custódiat me in vitam ætérnam.

Et reverenter sumit Sanguinem Christi.

135. Postea accipit patenam vel pyxidem, accedit ad communicandos, et hostiam parum elevatam unicuique eorum ostendit, dicens:

Corpus Christi.

Communicandus respondet:

Amen.

Et communicatur.

Eo modo agit et diaconus, si sacram Communionem distribuit.

136. Si adsint sub utraque specie communicandi, servetur ritus suo loco descriptus.

137. Dum sacerdos sumit Corpus Christi, incipit cantus ad Communionem.

138. Distributione Communionis expleta, sacerdos vel diaconus purificat patenam super calicem et ipsum calicem.
Dum purificationem peragit, sacerdos dicit secreto:

Quod ore súmpsimus, Dómine, pura mente capiámus,
et de múnere temporáli fiat nobis remédium sempitérnum.

139. Tunc sacerdos ad sedem redire potest. Pro opportunitate sacrum silentium, per aliquod temporis spatium, servari, vel psalmus aut canticum laudis proferri potest.

140. Deinde, stans ad sedem vel ad altare, sacerdos dicit:

Orémus.

Et omnes una cum sacerdote per aliquod temporis spatium in silentio orant, nisi silentium iam præcesserit. Deinde sacerdos, manibus extensis, dicit orationem post Communionem. Populus in fine acclamat:

Amen.

Ritus conclusionis

141. Sequuntur, si habendæ sint, breves annuntiationes ad populum.

142. Deinde fit dimissio. Sacerdos, versus ad populum, extendens manus, dicit:

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spíritu tuo.

Sacerdos benedicit populum, dicens:

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

Populus respondet:

Amen.

Quibusdam diebus vel occasionibus, huic formulæ benedictionis præmittitur, iuxta rubricas, alia formula benedictionis sollemnior, vel oratio super populum (cf. pp. 495-511).

143. Deinde diaconus, vel ipse sacerdos, manibus iunctis, ad populum versus dicit:

Ite, missa est.

Populus respondet:

Deo grátias.

144. Deinde sacerdos altare osculo de more veneratur, ut initio. Facta denique debita reverentia cum ministris, recedit.

145. Si qua actio liturgica immediate sequatur, ritus dimissionis omittuntur.

ORDO MISSÆ

SINE POPULO

ORDO MISSÆ SINE POPULO

Ritus initiales

1. Sacerdos, facta cum ministro debita reverentia, signat se, dicens:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Minister respondet:

Amen.

2. Tunc sacerdos, ad ministrum conversus et manus extendens, eum salutat, dicens:

Dóminus vobíscum.

Minister respondet:

Et cum spíritu tuo.

Adhiberi possunt etiam aliæ formulæ salutationis, quæ in Appendice inveniuntur.

Postea sacerdos et minister faciunt confessionem:

Confíteor Deo omnipoténti et tibi, frater,
quia peccávi nimis
cogitatióne, verbo, ópere et omissióne:

et, percutientes sibi pectus, dicunt:

mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.

Deinde prosequuntur:

Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem,
omnes Angelos et Sanctos,
et te, frater, oráre pro me
ad Dóminum Deum nostrum.

Sequitur absolutio sacerdotis:

Misereátur nostri omnípotens Deus
et, dimíssis peccátis nostris,
perdúcat nos ad vitam ætérnam.

Minister respondet:

Amen.

4. Tunc sacerdos ascendit ad altare, illud veneratur osculo, et accedit ad missale in sinistro latere altaris collocato, et legit antiphonam ad introitum.

5. Sequuntur invocationes Kýrie, eléison, quas sacerdos dicit alternatim cum ministro.

Sac.: Kýrie, eléison.	Min.: Kýrie, eléison.
Sac.: Christe, eléison.	Min.: Christe, eléison.
Sac.: Kýrie, eléison.	Min.: Kýrie, eléison.

6. Deinde, quando præscribitur, sacerdos et minister simul dicunt hymnum Glória in excélsis Deo.

7. Quo finito, sacerdos, manibus iunctis, dicit:

Orémus.

Et, facta aliqua pausa silentii, extendit manus et dicit orationem; qua expleta, minister acclamat:

Amen.

Liturgia verbi

8. Tunc minister vel ipse sacerdos legit primam lectionem, psalmum et, si habenda est, secundam lectionem necnon alterum cantum.

9. Deinde sacerdos, inclinatus, secreto dicit:

Munda cor meum ac lábia mea, omnípotens Deus,
ut sanctum Evangélium tuum digne váleam nuntiáre.

10. Postea, iunctis manibus, dicit:

Dóminus vobíscum.

Minister respondet:

Et cum spíritu tuo.

Sacerdos:

Inítium sive Sequéntia sancti Evangélii secúndum N.,

et interim signat librum et seipsum in fronte, ore et pectore.

Minister acclamat:

Glória tibi, Dómine.

Deinde sacerdos Evangelium legit. Quo finito, librum osculatur, dicens secreto: Per evangélica dicta deleántur nostra delícta.

Minister autem acclamat:

Laus tibi, Christe.

11. Quando dicendum est, sacerdos et minister simul dicunt symbolum.

12. Postea fieri potest oratio universalis seu oratio fidelium, in qua ipse sacerdos etiam intentiones profert, ministro respondente.

Liturgia eucharistica

13. Minister corporale, purificatorium et calicem super altare deponit, nisi iam initio Missæ ibidem sint posita. Sacerdos ad medium altaris accedit.

14. Tunc minister affert patenam cum pane, quam sacerdos accipit et aliquantulum elevatam super altare tenet, dicens:

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largitáte accépimus panem,
quem tibi offérimus,

fructum terræ et óperis mánuum hóminum,
ex quo nobis fiet panis vitæ.

Deponit deinde patenam cum pane super corporale.

15. Postea sacerdos infundit vinum et parum aquæ in calicem, dicens secreto:

Per huius aquæ et vini mystérium
eius efficiámur divinitátis consórtes,
qui humanitátis nostræ fíeri dignátus est párticeps.

16. Postea accipit calicem, eumque aliquantulum elevatum super altare tenet, dicens:

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largitáte accépimus vinum,
quod tibi offérimus,
fructum vitis et óperis mánuum hóminum,
ex quo nobis fiet potus spiritális.

Deinde calicem super corporale deponit.

17. Postea, inclinatus, dicit secreto:

In spíritu humilitátis et in ánimo contríto
suscipiámur a te, Dómine,
et sic fiat sacrifícium nostrum in conspéctu tuo hódie,
ut pláceat tibi, Dómine Deus.

18. Deinde, stans ad latus altaris, lavat manus, dicens secreto:

Lava me, Dómine, ab iniquitáte mea,
et a peccáto meo munda me.

19. Stans postea in medio altaris, versus ad ministrum, extendens et iungens manus, dicit:

Oráte, fratres,
ut meum ac vestrum sacrifícium
acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

Minister respondet:

Suscípiat Dóminus sacrifícium de mánibus tuis
ad laudem et glóriam nóminis sui,
ad utilitátem quoque nostram
totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ.

Deinde, manibus extensis, sacerdos dicit orationem super oblata; qua finita, minister acclamat: Amen.

20. Tunc sacerdos dicit Precem eucharisticam, iuxta normas, quæ in singulis Precibus eucharisticis continentur.

21. Post doxologiam in fine Precis eucharisticæ, erectus, iunctis manibus, sacerdos dicit:

Præcéptis salutáribus móniti,
et divína institutióne formáti,
audémus dícere:

Extendit manus et, una cum ministro, pergit:

Pater noster, qui es in cælis:
sanctificétur nomen tuum;
advéniat regnum tuum;
fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra.
Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie;
et dimítte nobis débita nostra,
sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris;
et ne nos indúcas in tentatiónem;
sed líbera nos a malo.

22. Manibus extensis, sacerdos solus prosequitur, dicens:

Líbera nos, quǽsumus, Dómine, ab ómnibus malis,
da propítius pacem in diébus nostris,
ut, ope misericórdiæ tuæ adiúti,
et a peccáto simus semper líberi
et ab omni perturbatióne secúri:
exspectántes beátam spem
et advéntum Salvatóris nostri Iesu Christi.

Iungit manus. Minister orationem concludit, acclamans:

Quia tuum est regnum,
et potéstas, et glória
in sǽcula.

23. Tunc sacerdos, manibus extensis, clara voce dicit:

Dómine Iesu Christe, qui dixísti Apóstolis tuis:
Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis:
ne respícias peccáta nostra,
sed fidem Ecclésiæ tuæ;
eámque secúndum voluntátem tuam
pacificáre et coadunáre dignéris.
Iungit manus.
Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.
Minister respondet: Amen.

24. Sacerdos, ad ministrum conversus, extendens et iungens manus, subdit:

Pax Dómini sit semper vobíscum.

Minister respondet:

Et cum spíritu tuo.

Et sacerdos, pro opportunitate, pacem dat ministro.

25. Postea accipit hostiam, eamque super patenam frangit, interim cum ministro dicens:

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: dona nobis pacem.

His dictis, particulam immittit in calicem, dicens secreto:

Hæc commíxtio Córporis et Sánguinis Dómini nostri Iesu Christi fiat accipiéntibus nobis in vitam ætérnam.

26. Sacerdos deinde, manibus iunctis, dicit secreto:

Dómine Iesu Christe, Fili Dei vivi,
qui ex voluntáte Patris,

cooperánte Spíritu Sancto,
per mortem tuam mundum vivificásti:
líbera me per hoc sacrosánctum Corpus et Sánguinem tuum
ab ómnibus iniquitátibus meis et univérsis malis:
et fac me tuis semper inhærére mandátis,
et a te numquam separári permíttas.

Vel:

Percéptio Córporis et Sánguinis tui, Dómine Iesu Christe,
non mihi provéniat in iudícium et condemnatiónem:
sed pro tua pietáte prosit mihi ad tutaméntum
mentis et córporis,
et ad medélam percipiéndam.

27. Sacerdos genuflectit, accipit hostiam, eamque aliquantulum elevatam super patenam tenens, ad ministrum versus, clara voce dicit:

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.
Beáti qui ad cenam Agni vocáti sunt.

Et una cum ministro semel subdit:

Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum,
sed tantum die verbo
et sanábitur ánima mea.

Si minister non est communicandus, sacerdos, accepta hostia, et stans ad altare conversus, statim dicit: Dómine, non sum dignus, etc.

28. Et deinde, ad altare versus, secreto dicit:

Corpus Christi custódiat me in vitam ætérnam.

Et reverenter sumit Corpus Christi.

Deinde accipit calicem et secreto dicit:

Sanguis Christi custódiat me in vitam ætérnam.

Et reverenter sumit Sanguinem Christi.

29. Quo facto, sacerdos dicit antiphonam ad Communionem.

30. Postea accipit patenam, accedit ad ministrum, si communicandus est, et hostiam parum elevatam ei ostendit, dicens:

Corpus Christi.

Minister respondet:

Amen.

Et communicatur.

31. Deinde sacerdos purificat patenam super calicem et ipsum calicem. Calix, patena, corporale et purificatorium a ministro ad abacum deferuntur, vel super altare relinquuntur.

Dum purificationem peragit, sacerdos dicit secreto:

Quod ore súmpsimus, Dómine, pura mente capiámus,
et de múnere temporáli fiat nobis remédium sempitérnum.

32. Sacrum silentium per aliquod temporis spatium servari potest.

33. Postea sacerdos, manibus iunctis, dicit:

Orémus.

Et facta aliqua pausa silentii, nisi iam præcesserit, extendit manus et dicit orationem post Communionem. Minister in fine acclamat:

Amen.

Ritus conclusionis

34. Deinde sacerdos, versus ad ministrum, extendens manus, dicit:

Dóminus vobíscum.

Minister respondet:

Et cum spíritu tuo.

Et sacerdos benedicit ministrum, dicens:

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

Minister respondet:

Amen.

35. Denique sacerdos altare osculo veneratur et, facta cum ministro debita reverentia, recedit.

APPENDIX

Formulæ salutationis initio Missæ

1. ℣. Grátia Dómini nostri Iesu Christi, et cáritas Dei, et communicátio Sancti Spíritus sit cum ómnibus vobis.
℟. Et cum spíritu tuo.

2. ℣. Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro et Dómino Iesu Christo.
℟. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi.

Vel:

℟. Et cum spíritu tuo.

3. ℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Formulæ actus pænitentialis

Loco actus pænitentialis, qui in Ordine Missæ invenitur, unus e sequentibus adhiberi potest:

1. Sacerdos fideles invitat ad pænitentiam:

Fratres, agnoscámus peccáta nostra, ut apti simus ad sacra mystéria celebránda.

Fit brevis pausa silentii.

Postea sacerdos dicit:

Miserére nostri, Dómine.

Populus respondet:

Quia peccávimus tibi.

Sacerdos:

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

Populus:

Et salutáre tuum da nobis.

Sequitur absolutio sacerdotis:

Misereátur nostri omnípotens Deus
et, dimíssis peccátis nostris,
perdúcat nos ad vitam ætérnam.

Populus respondet:

Amen.

2. Sacerdos fideles invitat ad pænitentiam:

Fratres, agnoscámus peccáta nostra, ut apti simus ad sacra mystéria celebránda.

Fit brevis pausa silentii.

Deinde sacerdos, vel alius minister idoneus, sequentes, vel alias, invocationes cum Kýrie, eléison profert:

Qui missus es sanáre contrítos corde: Kýrie, eléison.

Populus respondet:

Kýrie, eléison.

Sacerdos:

Qui peccatóres vocáre venísti: Christe, eléison.

Populus:

Christe, eléison.

Sacerdos:

Qui ad déxteram Patris sedes, ad interpellándum pro nobis: Kýrie, eléison.

Populus:

Kýrie, eléison.

Sequitur absolutio sacerdotis:

Misereátur nostri omnípotens Deus
et, dimíssis peccátis nostris,
perdúcat nos ad vitam ætérnam.

Populus respondet:

Amen.

Introductiones et conclusiones breves pro præfationibus

Quæ ad libitum, pro opportunitate, adhiberi possunt, præsertim a Conferentiis Episcopalibus in apparandis popularibus interpretationibus.

I

1. Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi, sancte Pater, semper et ubíque grátias ágere:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)

2. Vere dignum est tibi grátias ágere,
vere iustum est te glorificáre, Pater sancte:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)

3. Vere dignum et iustum est nos tibi grátias ágere,
et semper benedícere, teque laudáre,
omnípotens ætérne Deus:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)

4. Vere dignum et iustum est, omnípotens ætérne Deus,
tibi in ómnibus et pro ómnibus semper grátias ágere,
tuásque prædicáre virtútes:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)

5. Vere dignum et iustum est nos tibi semper,
Pater omnípotens,
offérre hymnum et laudatiónis prómere cánticum:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)

6. Vere dignum et iustum est,
vere salutáre nobis atque convéniens,
tibi grátias ágere atque laudes impéndere,
Dómine, Pater cæléstis, omnípotens et misericors Deus:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)

7. Vere dignum et iustum est, ut te, Deus,
et cæléstia et terréna colláudent:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)

8. Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tuæ pietáti semper grátias ágere, misericors Pater,
omnípotens Deus, Rex ætérnæ glóriæ:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)

9. Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
te, ætérnum et omnipoténtem Deum,
incessánter prædicáre,
tibíque in ómnibus grátias ágere:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)

II

1. Unde et nos cum ómnibus Angelis te laudámus,
iucúnda celebratióne clamántes:

2. Unde et nos tibi grátias ágimus,
et tuas virtútes cum Angelis prædicámus, dicéntes:

3. Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérsis
tibi confitémur, in exsultatióne dicéntes:

4. Et ídeo, choris angélicis sociáti,
te laudámus in gáudio confiténtes:

5. Et ídeo, cum innúmeris Angelis,
una te magnificámus laudis voce, dicéntes:

6. Et ídeo, cum Angelórum atque Sanctórum turba,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:

7. Et ídeo, cum Sanctis et Angelis univérsis,
te collaudámus, sine fine dicéntes:

8. Et ídeo, cum cælórum Virtútibus,
in terris te iúgiter celebrámus,
maiestáti tuæ sine fine clamántes:

9. Propter quod cæléstia tibi atque terréstria
cánticum novum cóncinunt adorándo,
et nos cum omni exércitu Angelórum
proclamámus, sine fine dicéntes:

10. Quaprópter nunc et usque in sǽculum,
cum omni milítia Angelórum,
devóta tibi mente concínimus,
clamántes atque dicéntes:

11. Sed et angélici chori atque ágmina beatórum
hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicéntes:

12. Quem cæli et terra, quem Angeli et Archángeli
confiténtur et proclámant, incessábili voce dicéntes:

13. Per quem maiestátem tuam adórat exércitus Angelórum,
ante conspéctum tuum in æternitáte lætántium.
Cum quibus et nostras voces ut admítti iúbeas,
deprecámur,
sócia exsultatióne dicéntes:

Acclamationes post Consecrationem
ad libitum seligendæ

1. Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
et tuam resurrectiónem confitémur, donec vénias.

2. Quotiescúmque manducámus panem hunc
et cálicem bíbimus,
mortem tuam annuntiámus, Dómine, donec vénias.

3. Salvátor mundi, salva nos,
qui per crucem et resurrectiónem tuam liberásti nos.

BENEDICTIONES IN FINE MISSÆ
ET
ORATIONES SUPER POPULUM

BENEDICTIONES SOLLEMNES

Benedictiones sequentes adhiberi possunt, ad libitum sacerdotis, in fine celebrationis Missæ, aut liturgiæ verbi, aut Officii, aut Sacramentorum.

Diaconus, vel, eo deficiente, ipse sacerdos, dicit invitatorium: Inclináte vos ad benedictiónem, vel aliis verbis expressum. Deinde sacerdos, manibus super populum extensis, dicit benedictionem, omnibus respondentibus: Amen.

I. In celebrationibus de tempore

1. In Adventu

Omnípotens et miséricors Deus, cuius Unigéniti advéntum
et prætéritum créditis, et futúrum exspectátis,
eiúsdem advéntus vos illustratióne sanctíficet
et sua benedictióne locuplétet.
℟. Amen.

In præséntis vitæ stádio reddat vos in fide stábiles,
spe gaudéntes,
et in caritáte efficáces.
℟. Amen.

Ut, qui de advéntu Redemptóris nostri
secúndum carnem devóta mente lætámini,
in secúndo, cum in maiestáte sua vénerit,
prǽmiis ætérnæ vitæ ditémini.
℟. Amen.

Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
℟. Amen.

2. In Nativitate Domini

Deus infinítæ bonitátis,
qui incarnatióne Fílii sui mundi ténebras effugávit,
et eius gloriósa nativitáte
hanc noctem (diem) sacratíssimam illustrávit,
effúget a vobis ténebras vitiórum,
et irrádiet corda vestra luce virtútum.
℟. Amen.

Quique eius salutíferæ nativitátis gáudium magnum
pastóribus ab Angelo vóluit nuntiári,
ipse mentes vestras suo gáudio ímpleat,
et vos Evangélii sui núntios effíciat.
℟. Amen.

Et, qui per eius incarnatiónem terréna cæléstibus sociávit,
dono vos suæ pacis et bonæ répleat voluntátis,
et vos fáciat Ecclésiæ consórtes esse cæléstis.
℟. Amen.

Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
℟. Amen.

3. Initio anni

Deus, fons et orígo totíus benedictiónis,
grátiam vobis concédat,
benedictiónis suæ largitátem infúndat,
atque per totum annum vos salvos et incólumes prótegat.
℟. Amen.

Custódiat fídei vobis integritátem,
tríbuat spei longanimitátem,
perseverántem usque ad finem cum sancta patiéntia caritátem.
℟. Amen.

Dies et actus vestros in sua pace dispónat,
preces hic et ubíque exáudiat,
et ad vitam ætérnam felíciter vos perdúcat.
℟. Amen.
Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
℟. Amen.

4. In Epiphania Domini

Deus, qui vos de ténebris vocávit in admirábile lumen suum,
suam vobis benedictiónem benígnus infúndat,
et corda vestra fide, spe et caritáte stabíliat.
℟. Amen.
Et quia Christum sequímini confidénter,
qui hódie mundo appáruit lux relúcens in ténebris,
fáciat et vos lucem esse frátribus vestris.
℟. Amen.
Quátenus, peregrinatióne perácta,
perveniátis ad eum, quem magi stella prævia quæsiérunt,
et gáudio magno, lucem de luce,
Christum Dóminum invenérunt.
℟. Amen.
Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
℟. Amen.

5. De Passione Domini

Deus, Pater misericordiárum, qui Unigéniti sui passióne
tríbuit vobis caritátis exémplum,
præstet ut, per servítium Dei et hóminum,
percipiátis suæ benedictiónis ineffábile donum.
℟. Amen.

Ut ab eo sempitérnæ vitæ munus obtineátis,
per cuius temporálem mortem, ætérnam vos evádere créditis.
℟. Amen.

Quátenus, cuius humilitátis sequímini documénta,
eius resurrectiónis possideátis consórtia.
℟. Amen.

Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
℟. Amen.

6. Tempore paschali

Deus, qui per resurrectiónem Unigéniti sui
dignátus est vobis bonum redemptiónis
adoptionísque conférre,
sua benedictióne vos tríbuat congaudére.
℟. Amen.

Et quo rediménte percepístis donum perpétuæ libertátis,
eo largiénte hereditátis ætérnæ consórtes éffici valeátis.
℟. Amen.

Et cui resurrexístis in baptísmate iam credéndo,
adiúngi mereámini in pátria cælésti nunc recte vivéndo.
℟. Amen.

Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
℟. Amen.

7. In Vigilia paschali et die Paschæ

Benedícat vos omnípotens Deus,
hodiérna interveniénte sollemnitáte pascháli,
et ab omni miserátus deféndat incursióne peccáti.
℟. Amen.

Et qui ad ætérnam vitam
in Unigéniti sui resurrectióne vos réparat,
vos prǽmiis immortalitátis adímpleat.
℟. Amen.

Et qui, explétis passiónis domínicæ diébus,
paschális festi gáudia celebrátis,
ad ea festa, quæ lætítiis peragúntur ætérnis,
ipso opitulánte, exsultántibus ánimis veniátis.
℟. Amen.

Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
℟. Amen.

8. In Ascensione Domini

Benedícat vos omnípotens Deus,
cuius Unigénitus hodiérna die cælórum alta penetrávit,
et vobis, ubi est ipse, ascendéndi áditum reserávit.
℟. Amen.

Concédat ut, sicut Christus post resurrectiónem suam
visus est discípulis maniféstus,
ita vobis in iudícium véniens appáreat pro æternitáte placátus.
℟. Amen.

Et qui eum consedére Patri in sua créditis maiestáte,
ipsum usque in finem sǽculi vobíscum permanére
secúndum eius promissiónem læti valeátis experíre.
℟. Amen.

Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
℟. Amen.

9. De Spiritu Sancto

Deus, Pater lúminum, qui (hodiérna die) discipulórum mentes Spíritus Parácliti infusióne dignátus est illustráre, sua vos fáciat benedictióne gaudére,
et perpétuo donis eiúsdem Spíritus abundáre.
℟. Amen.

Ignis ille, qui super discípulos mirándus appáruit,
corda vestra ab omni malo poténter expúrget,
et sui lúminis claritáte perlústret.
℟. Amen.

Quique dignátus est in unius fídei confessióne
diversitátem adunáre linguárum,
in eádem fide perseveráre vos fáciat,
et per illam a spe ad spéciem perveníre concédat.
℟. Amen.

Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
℟. Amen.

10. Per annum, I
(Benedictio aaronitica: Num. 6, 24-26)

Benedícat vobis Dóminus, et custódiat vos.
℟. Amen.

Illúminet fáciem suam super vos, et misereátur vestri.
℟. Amen.

Convértat vultum suum ad vos, et donet vobis suam pacem.
℟. Amen.

Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
℟. Amen.

11. Per annum, II (Phil 4, 7)

Pax Dei, quæ exsúperat omnem sensum,
custódiat corda vestra et intellegéntias vestras
in sciéntia et caritáte Dei, et Fílii sui,
Dómini nostri Iesu Christi.
℟. Amen.

Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
℟. Amen.

12. Per annum, III

Omnípotens Deus sua vos cleméntia benedícat,
et sensum in vobis sapiéntiæ salutáris infúndat.
℟. Amen.

Fídei documéntis vos semper enútriat,
et in sanctis opéribus, ut perseverétis, effíciat.
℟. Amen.

Gressus vestros ad se convértat,
et viam vobis pacis et caritátis osténdat.
℟. Amen.

Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
℟. Amen.

13. Per annum, IV

Deus totíus consolatiónis dies vestros in sua pace dispónat,
et suæ vobis benedictiónis dona concédat.
℟. Amen.

Ab omni semper perturbatióne vos líberet,
et corda vestra in suo amóre confírmet.

℟. Amen.

Quátenus donis spei, fídei et caritátis dívites,
et præséntem vitam transigátis in ópere efficáces,
et possítis ad ætérnam perveníre felíces.

℟. Amen.

Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.

℟. Amen.

14. Per annum, V

Omnípotens Deus univérsa a vobis advérsa semper exclúdat,
et suæ super vos benedictiónis dona propitiátus infúndat.

℟. Amen.

Corda vestra effíciat divínis inténta elóquiis,
ut repléri possint gáudiis sempitérnis.

℟. Amen.

Quátenus, quæ bona et recta intellegéntes,
viam mandatórum Dei inveniámini semper curréntes,
et cívium supernórum efficiámini coherédes.

℟. Amen.

Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.

℟. Amen.

II. In celebrationibus de Sanctis

15. De beata Maria Virgine

Deus, qui per beátæ Maríæ Vírginis partum
genus humánum sua vóluit benignitáte redímere,
sua vos dignétur benedictióne ditáre.
℟. Amen.

Eiúsque semper et ubíque patrocínia sentiátis,
per quam auctórem vitæ suscípere meruístis.
℟. Amen.

Et qui ad eius celebrándam sollemnitátem
hodiérna die devótis méntibus convenístis,
spiritálium gaudiórum cæléstiúmque præmiórum
vobíscum múnera reportétis.
℟. Amen.

Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
℟. Amen.

16. De sanctis Petro et Paulo

Benedícat vos omnípotens Deus,
qui in beáti Petri confessióne vos salubérrima stabilívit,
et per eam in Ecclésiæ soliditáte fídei fundávit.
℟. Amen.

Et quos beáti Pauli instrúxit indeféssa prædicatióne,
suo semper exémplo dóceat Christo fratres lucrifácere.
℟. Amen.

Ut Petrus clave, Paulus verbo,
ope intercessiónis utérque
in illam pátriam nos certent indúcere,
ad quam meruérunt illi, alter cruce, alter gladio,
felíciter perveníre.
℟. Amen.

Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
℟. Amen.

17. De Apostolis

Deus, qui vos in apostólicis tríbuit consístere fundaméntis,
benedícere vobis dignétur
beatórum Apostolórum N. et N. (beáti Apóstoli N.)
méritis intercedéntibus gloriósis.
℟. Amen.

Et apostólicis præsídiis vos pro cunctis fáciat testes veritátis,
qui vos eórum munerári documéntis vóluit et exémplis.
℟. Amen.

Ut eórum intercessióne ad ætérnæ pátriæ hereditátem
perveníre possítis,
per quorum doctrínam fídei firmitátem possidétis.
℟. Amen.

Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
℟. Amen.

18. De omnibus Sanctis

Deus, glória et exsultátio Sanctórum,
benedícat vos benedictióne perpétua,
qui vobis hodiérna tríbuit celebráre sollémnia.
℟. Amen.

Eórum intercessióne a præséntibus malis liberáti,
et exémplis sanctæ conversatiónis instrúcti,
in servítio Dei fratrúmque inveniámini semper inténti.
℟. Amen.

Quátenus cum iis ómnibus
valeátis illíus pátriæ possidére vos gáudia,
in qua fílios suos supérnis coniúngi cívibus
in pace perpétua sancta lætátur Ecclésia.
℟. Amen.

Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
℟. Amen.

III. Aliæ benedictiones

19. In Dedicatione ecclesiæ

Deus, Dóminus cæli et terræ,
qui vos hódie ad huius domus dedicatiónem
(dedicatiónis memóriam) vóluit adunáre,
ipse vos cæléсti benedictióne fáciat abundáre.
℟. Amen.

Concedátque vobis fíeri templum suum
et habitáculum Spíritus Sancti,
qui omnes fílios dispérsos vóluit in Fílio suo congregári.
℟. Amen.

Quátenus felíciter emundáti,
habitatórem Deum in vobismetípsis possítis habére,
et ætérnæ beatitúdinis hereditátem
cum ómnibus Sanctis possidére.
℟. Amen.

Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
℟. Amen.

20. In celebrationibus pro defunctis

Benedícat vos Deus totíus consolatiónis,
qui hóminem ineffábili bonitáte creávit,
et in resurrectióne Unigéniti sui
spem credéntibus resurgéndi concéssit.
℟. Amen.

Nobis, qui vívimus, véniam tríbuat pro peccátis,
et ómnibus defúnctis locum concédat lucis et pacis.
℟. Amen.

Ut omnes cum Christo sine fine felíciter vivámus,
quem resurrexísse a mórtuis veráciter crédimus.
℟. Amen.

Et benedíctio Dei omnipoténtis,
Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti,
descéndat super vos et máneat semper.
℟. Amen.

ORATIONES SUPER POPULUM

Orationes sequentes adhiberi possunt, ad libitum sacerdotis, in fine celebrationis Missæ, aut liturgiæ verbi, aut Officii, aut Sacramentorum.

Diaconus, vel, eo deficiente, ipse sacerdos, dicit invitatorium: Inclináte vos ad benedictiónem, vel aliud. Deinde sacerdos, manibus super populum extensis, dicit orationem, omnibus in fine acclamantibus: Amen.

Post orationem, sacerdos semper subdit: Et benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super vos et máneat semper. ℟. Amen.

1. Esto, Dómine, propítius plebi tuæ,
et temporáli consolatióne non déseras,
quam vis ad ætérna conténdere.
Per Christum.

2. Præsta fámulis tuis, Dómine,
abundántiam protectiónis et grátiæ;
da salútem mentis et córporis;
da plenitúdinem fratérnæ caritátis,
et eos tibi semper fac esse devótos.
Per Christum.

3. Da, quǽsumus, Dómine, pópulis christiánis,
et quæ profiténtur agnóscere,
et cæléste munus dilígere, quod frequéntant.
Per Christum.

4. Plebs tua, Dómine, quǽsumus,
benedictiónis sanctæ munus accípiat,
per quod et nóxia quæque declínet,
et optáta repériat.
Per Christum.

5. Fidéles tuos, Dómine, benedíctio desideráta confírmet,
quæ eos et a tua voluntáte numquam fáciat discrepáre,
et tuis semper indúlgeat benefíciis gratulári.
Per Christum.

6. Pópulum tuum, Dómine, quǽsumus,
ad te toto corde convérte,
quia, quos deféndis étiam delinquéntes,
maióre pietáte tuéris sincéra mente devótos.
Per Christum.

7. Famíliam tuam, quǽsumus, Dómine, propitiátus illústra,
ut, beneplácitis inhæréndo,
cuncta quæ bona sunt mereátur exercére.
Per Christum.

8. Adésto, Dómine, fámulis tuis,
et opem tuam largíre poscéntibus,
ut iis, qui te auctóre et gubernatóre felíciter gloriántur,
et creáta restáures, et restauráta consérves.
Per Christum.

9. Implorántes, Dómine, misericórdiam tuam,
fidéles pópulos propítius intuére,
ut, qui de tua pietáte confídunt,
tuæ caritátis dona ubíque diffúndere váleant.
Per Christum.

10. Bénedic, Dómine, plebem tuam,
quæ munus tuæ miseratiónis exspéctat,
et concéde, ut, quod, te inspiránte, desíderat,
te largiénte percípiat.
Per Christum.

11. Subiéctum tibi pópulum, quǽsumus, Dómine,
propitiátio cæléstis amplíficet,
et tuis semper fáciat servíre mandátis.
Per Christum.

12. Propitiáre pópulo tuo, Deus, ut, ab omni malo liberátus,
et toto tibi corde desérviat,
et sub tua semper protectióne consístat.
Per Christum.

13. Præténde, Dómine, fidélibus tuis déxteram cæléstis auxílii,
ut te toto corde perquírant,
et quæ digne póstulant cónsequi mereántur.
Per Christum.

14. Família tua, Deus,
et de celebrátis mystériis suæ redemptiónis
iúgiter collætétur,
et eius dona perseveránter acquírat.
Per Christum.

15. Esto, quǽsumus, Dómine, propítius plebi tuæ,
ut, de die in diem quæ tibi dísplicent respuéntes,
tuórum pótius repleántur delectatiónibus mandatórum.
Per Christum.

16. Tueátur, quǽsumus, Dómine,
déxtera tua pópulum deprecántem,
et purificátum dignánter erúdiat,
ut consolatióne præsénti ad futúra bona profíciat.
Per Christum.

17. Réspice, quǽsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam,
pro qua Dóminus noster Iesus Christus
non dubitávit mánibus tradi nocéntium,
et crucis subíre torméntum.
Qui vivit.

18. Da, quǽsumus, Dómine, fidélibus tuis
et sine cessatióne cápere paschália sacraménta,
et desideránter exspectáre dona ventúra,
ut, mystériis quibus renáti sunt permanéntes,
ad novam vitam his opéribus perducántur.
Per Christum.

verbis veritátis ínstruat, evangélio salútis erúdiat,
et caritáte fratérna semper locuplétet.
Per Christum.

21. Fidéles tuos, quǽsumus, Dómine,
córpore páriter et mente purífica,
ut, tua inspiratióne compúncti,
nóxias delectatiónes vitáre prævaleant,
atque tua semper suavitáte pascántur.
Per Christum.

22. Adsit, Dómine, fidélibus tuis sacræ benedictiónis efféctus,
qui mentes ómnium spiritáli vegetatióne dispónat,
ut ad opera sua exercénda
virtúte caritátis tuæ roboréntur.
Per Christum.

23. Confírma, Dómine, quǽsumus, tuórum corda fidélium,
et grátiæ tuæ virtúte corróbora,
ut et in tua sint supplicatióne devóti,
et mútua dilectióne sincéri.
Per Christum.

24. Protéctor in te sperántium, Deus, bénedic pópulum tuum,
salva, tuére, dispóne,
ut, a peccátis liber, ab hoste secúrus,
in tuo semper amóre persevéret.
Per Christum.

In festis Sanctorum

25. Exsúltet, Dómine, pópulus christiánus
de magnórum Fílii glorificatióne membrórum,
et in quórum est celebritáte tibi devótus,
partem acquírat in eórum sorte perpétua,
atque de tua glória semper congáudeat.
Per Christum.

26. Plebis tuæ, quǽsumus, Dómine,
ad te semper corda convérte,
et quam tantis facis patrocíniis adiuvári,
perpétuis non désinas gubernáre præsídiis.
Per Christum.

PROPRIUM DE SANCTIS

1. Gradus celebrationum, nempe sollemnitas, festum aut memoria singulis diebus indicatur. Quando nulla adest indicatio, agitur de memoria ad libitum.

2. Pro singulis sollemnitatibus et festis integra Missa propria ponitur, quæ proinde dicitur prouti iacet.

3. Ad memorias quod attinet, hæc serventur:

a) Textus proprii, qui nonnullis diebus apponuntur, semper adhibeantur.

b) Quoties remittitur ad aliquod Commune definitum, textus aptiores seligantur, iuxta principia, quæ initio Communium exponuntur. Pagina, quæ singulis vicibus indicatur, innuit tantum initium Communis ad quod remittitur.

c) Si vero ad plura Communia remittitur, unum vel aliud adhiberi potest, attenta utilitate pastorali, et facta semper facultate textus e pluribus Missis eiusdem Communis inter se commutandi.

Ex. gr., si quis Sanctus simul est martyr et episcopus, adhiberi poterit aut Commune martyrum aut Commune pastorum (pro episcopis).

d) Insuper, præter Communia, quæ peculiarem notam sanctitatis illustrant (ex. gr. martyrum, virginum, pastorum, etc.) semper adhiberi possunt etiam Communia Sanctorum et Sanctarum, quæ de sanctitate in genere agunt.

Ex. gr. pro Sancta virgine et martyre, præter Commune martyrum aut Commune virginum, adhiberi possunt etiam textus e Communi Sanctorum et Sanctarum.

e) Orationes super oblata et post communionem, nisi sint propriæ, sumuntur aut e Communi aut e currenti tempore liturgico.

4. Missæ quæ in hoc Proprio habentur, exceptis tamen Missis de mysteriis vitæ Domini et B. Mariæ Virginis necnon Missis de quibusdam Sanctis, pro quibus peculiaris prævidetur Missa votiva, dicuntur etiam ut votivæ. In orationibus, hoc in casu, omittuntur verba quæ innuant diem natalem, vel sollemnitatem vel festum, et eis substituitur verbum memória vel commemorátio. Item, sicubi occurrat antiphona ad introitum Gaudeámus, huic substituitur alia antiphona e respectivo Communi.

IANUARIUS

Die 2 ianuarii

Ss. Basilii Magni et Gregorii Nazianzeni, episcoporum et Ecclesiæ doctorum

Memoria

De Communi pastorum: pro episcopis (p. 694), vel doctorum Ecclesiæ (p. 705).

Collecta

Deus, qui Ecclésiam tuam
beatórum Basilíi et Gregórii exémplis et doctrínis
dignátus es illustráre,
concéde, quǽsumus,
ut tuam discámus in humilitáte veritátem
et eam in caritáte fidéliter operémur.
Per Dóminum.

Die 7 ianuarii

S. Raimundi de Penyafort, presbyteri

De Communi pastorum (p. 696).

Collecta

Deus, qui beátum Raimúndum presbýterum
insígnis in peccatóres et in captívos
misericórdiæ virtúte decorásti,
eius nobis intercessióne concéde,
ut, a peccáti servitúte solúti,
quæ tibi sunt plácita líberis méntibus exsequámur.
Per Dóminum.

Die 13 ianuarii

S. Hilarii, episcopi et Ecclesiæ doctoris

De Communi pastorum: pro episcopis (p. 694), vel doctorum Ecclesiæ (p. 705).

Collecta

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus,
ut divinitátem Fílii tui,
quam beátus Hilárius epíscopus constánter asséruit,
et conveniénter intellégere valeámus, et veráciter profitéri.
Per Dóminum.

Die 17 ianuarii

S. Antonii, abbatis

Memoria

Ant. ad introitum Ps 91, 13-14

Iustus ut palma florébit, sicut cedrus Líbani multiplicábitur, plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri.

Collecta

Deus, qui beáto António abbáti tribuísti
mira tibi in desérto conversatióne servíre,
eius nobis interventióne concéde,
ut, abnegántes nosmetípsos, te iúgiter super ómnia diligámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Accépta tibi sint, Dómine, quæsumus,
múnera nostræ servitútis,
pro beáti Antónii commemoratióne altári tuo propósita,

et concéde, ut, a terrénis impediméntis absolúti,
te solo dívites efficiámur.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 19, 21

Si vis perféctus esse, vade, vende quæ habes,
et da paupéribus, et séquere me, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacraméntis tuis, Dómine, salúbriter enutrítos,
cunctas fac nos semper insídias inimíci superáre,
qui beáto António dedísti
contra potestátes tenebrárum claras reférre victórias.
Per Christum.

Die 20 ianuarii

S. Fabiani, papæ et martyris

De Communi martyrum (p. 683), vel pastorum: pro papis (692).

Collecta

Deus, tuórum glória sacerdótum, præsta, quǽsumus,
ut, beáti Fabiáni mártyris tui interveniénte suffrágio,
eiúsdem proficiámus fídei consórtio dignóque servítio.
Per Dóminum.

S. Sebastiani, martyris

De Communi martyrum (p. 683).

Collecta

Præsta nobis, quǽsumus, Dómine, spíritum fortitúdinis,
ut, glorióso exémplo beáti Sebastiáni mártyris tui edócti,
tibi magis quam homínibus obœdíre discámus.
Per Dóminum.

Die 21 ianuarii

S. Agnetis, virginis et martyris

Memoria

De Communi martyrum (p. 683), vel virginum (p. 708).

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui infírma mundi éligis ut fórtia quæque confúndas,
concéde propítius,
ut, qui beátæ Agnétis mártyris tuæ natalícia celebrámus,
eius in fide constántiam subsequámur.
Per Dóminum.

Die 22 ianuarii

S. Vincentii, diaconi et martyris

De Communi martyrum (p. 683).

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
tuum in nobis Spíritum cleménter infúnde,
ut corda nostra ea dilectióne válida potiántur,
per quam sanctus martyr Vincéntius
ómnia córporis torménta devícit.
Per Dóminum.

Die 24 ianuarii

S. Francísci de Sales, episcopi et Ecclesiæ doctoris

Memoria

De Communi pastorum: pro episcopis (p. 694), vel doctorum Ecclesiæ (p. 705).

Collecta

Deus, qui ad animárum salútem
beátum Francíscum epíscopum
ómnibus ómnia factum esse voluísti,

concéde propítius, ut, eius exémplo,
tuæ mansuetúdinem caritátis
in fratrum servítio semper ostendámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Per hanc salutárem hóstiam quam offérimus tibi, Dómine,
cor nostrum divíno illo Sancti Spíritus igne succénde,
quo mitíssimum beáti Francísci ánimum
mirabíliter inflammásti.
Per Christum.

Post communionem

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, per sacraménta quæ súmpsimus,
beáti Francísci caritátem et mansuetúdinem imitántes in terris,
glóriam quoque consequámur in cælis.
Per Christum.

Die 25 ianuarii

IN CONVERSIONE S. PAULI, APOSTOLI

Festum

Ant. ad introitum 2 Tim 1, 12; 4, 8

Scio cui crédidi, et certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem, iustus iudex.

Collecta

Deus, qui univérsum mundum
beáti Pauli apóstoli prædicatióne docuísti,
da nobis, quǽsumus,
ut, cuius conversiónem hódie celebrámus,
per eius ad te exémpla gradiéntes,
tuæ simus mundo testes veritátis.
Per Dóminum.

Super oblata

Illo nos, quǽsumus, Dómine, divína tractántes,
fídei lúmine Spíritus perfúndat,
quo beátum Paulum apóstolum
ad glóriæ tuæ propagatiónem iúgiter collustrávit.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis.

Ant. ad communionem Gal 2, 20

In fide vivo Fílii Dei, qui diléxit me,
et trádidit semetípsum pro me.

Post communionem

Sacraménta quæ súmpsimus, Dómine Deus noster,
in nobis fóveant caritátis ardórem,
quo beátus apóstolus Paulus veheménter accénsus,
ómnium pértulit sollicitúdinem Ecclesiárum.
Per Christum.

Die 26 ianuarii

Ss. Timothei et Titi, episcoporum

Memoria

De Communi pastorum: pro episcopis (p. 694).

Collecta

Deus, qui beátos Timótheum et Titum
apostólicis virtútibus decorásti,
utriúsque intercessióne concéde,
ut, iuste et pie vivéntes in hoc sǽculo,
ad cæléstem mereámur pátriam perveníre.
Per Dóminum.

Die 27 ianuarii

S. Angelæ Merici, virginis

De Communi virginum (p. 708), vel sanctorum: pro educatoribus (p. 722).

Collecta

Pietáti tuæ, quǽsumus, Dómine,
nos beáta virgo Angela commendáre non désinat,
ut, eius caritátis et prudéntiæ documénta sectántes,
tuam valeámus doctrínam custodíre
et móribus profitéri.
Per Dóminum.

Die 28 ianuarii

S. Thomæ de Aquino, presbyteri et Ecclesiæ doctoris

Memoria

De Communi doctorum Ecclesiæ (p. 705), vel pastorum (p. 696).

Collecta

Deus, qui beátum Thomam
sanctitátis zelo ac sacræ doctrínæ stúdio conspícuum effecísti,
da nobis, quǽsumus, et quæ dócuit intelléctu conspícere,
et quæ gessit imitatióne complére.
Per Dóminum.

Die 31 ianuarii

S. Ioannis Bosco, presbyteri

Memoria

De Communi pastorum (p. 696), vel sanctorum: pro educatoribus (p. 722).

Collecta

Deus, qui adulescéntium patrem et magístrum
beátum Ioánnem presbýterum excitásti,
concéde, quǽsumus, ut, eódem caritátis igne succénsi,
ánimas quǽrere tibíque soli servíre valeámus.
Per Dóminum.

FEBRUARIUS

Die 2 februarii

IN PRÆSENTATIONE DOMINI

Festum

De benedictione et processione candelarum

Forma prima: Processio

1. Hora competenti fit collecta in ecclesia minore vel in alio loco apto extra ecclesiam, ad quam processio tendit. Fideles tenent in manibus candelas non accensas.

2. Accedit sacerdos cum ministris, indutus paramentis albis sicut ad Missam; sed pro casula sacerdos sumere potest pluviale, quod dimittit, expleta processione.

3. Dum accenduntur candelæ, cantatur antiphona

Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet,
et illuminábit óculos servórum suórum, allelúia,

vel alius cantus aptus.

4. Sacerdos populum de more salutat, ac deinde fit brevis monitio, qua fideles ad celebrandum ritum huius festi actuose et conscie invitantur, his vel similibus verbis:

Fratres caríssimi, ante dies quadragínta celebrávimus cum gáudio festum Nativitátis Dómini. Hódie vero occúrrit dies ille beátus, quo Iesus præsentátus est in templo, extérius quidem legem implens, rerum veritáte autem occúrrens pópulo suo credénti. Spíritu Sancto impúlsi, in templum venérunt beáti illi senes et cognovérunt Dóminum eódem Spíritu illumináti, et conféssi sunt eum in exsultatióne. Ita et nos, congregáti in unum per Spíritum Sanctum, procedámus ad domum Dei óbviam Christo. Inveniémus eum et cognoscémus in fractióne panis, donec véniat manféstus in glória.

5. Post monitionem sacerdos benedicit candelas, iunctis manibus dicens:

Orémus.

Deus, omnis lúminis fons et orígo,
qui iusto Simeóni Lumen ad revelatiónem géntium
hódie demonstrásti,
te súpplices deprecámur,
ut hos céreos sanctificáre tua ✠ benedictióne dignéris,
tuæ plebis vota suscípiens,
quæ ad tui nóminis laudem eos gestatúra concúrrit,
quátenus per virtútum sémitam
ad lucem indeficiéntem perveníre mereátur.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Vel:

Orémus.

Deus, lumen verum, ætérnæ lucis propagátor et auctor,
córdibus infúnde fidélium perpétui lúminis claritátem,
ut, quicúmque in templo sancto tuo
splendóre præséntium lúminum adornántur,
ad lumen glóriæ tuæ felíciter váleant perveníre.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Et aspergit candelas aqua benedicta, nihil dicens.

6. Tunc sacerdos accipit ipse candelam sibi præparatam et incipit processio, clamante sacerdote:

Procedámus in pace ad occurréndum Dómino.

7. In processione cantatur antiphona quæ sequitur cum cantico, vel alius cantus aptus:

Ant. Lumen ad revelatiónem géntium,
et glóriam plebis tuæ Israel.

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine,
secúndum verbum tuum in pace.

Ant. Lumen ad revelatiónem géntium,
et glóriam plebis tuæ Israel.

Quia vidérunt óculi mei salutáre tuum.

Ant. Lumen ad revelatiónem géntium,
et glóriam plebis tuæ Israel.

Quod parásti
ante fáciem ómnium populórum.

Ant. Lumen ad revelatiónem géntium,
et glóriam plebis tuæ Israel.

8. Ingrediente processione in ecclesiam, cantatur introitus Missæ. Sacerdos, cum ad altare pervenerit, illud veneratur et, pro opportunitate, incensat. Deinde pergit ad sedem, ubi, deposito pluviali, si illud adhibuit in processione, et assumpta planeta, post cantatum hymnum Glória in excélsis, dicit de more collectam. Missa prosequitur modo consueto.

Forma altera: Introitus sollemnis

9. Fideles congregantur in ecclesia, candelas in manibus tenentes. Sacerdos, indutus sacris vestibus coloris albi, cum ministris et aliqua deputatione fidelium accedit ad locum aptum, vel ante portam vel in ipsa ecclesia, ubi saltem magna pars fidelium ritum commode participare possit.

10. Cum sacerdos ad locum pro benedictione candelarum statutum pervenerit, accenduntur candelæ, dum canitur antiphona Lumen ad revelatiónem géntium, vel alius cantus aptus.

11. Deinde sacerdos, post salutationem et monitionem, benedicit candelas, ut supra nn. 4-5; et fit processio ad altare, cum cantu (nn. 6-7). Ad Missam ea servantur quæ supra n. 8 indicantur.

Ad Missam

Ant. ad introitum Ps 47, 10-11

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam
in médio templi tui.
Secúndum nomen tuum, Deus,
ita et laus tua in fines terræ;
iustítia plena est déxtera tua.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
maiestátem tuam súpplices exorámus,
ut, sicut unigénitus Fílius tuus
hodiérna die cum nostræ carnis substántia
in templo est præsentátus,
ita nos fácias purificátis tibi méntibus præsentári.
Per Dóminum.

Super oblata

Gratum tibi sit, Dómine, quǽsumus,
exsultántis Ecclésiæ munus oblátum,
qui unigénitum Fílium tuum voluísti
Agnum immaculátum tibi offérri pro sǽculi vita.
Per Christum.

Præfatio

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Quia coætérnus hódie in templo tuus Fílius præsentátus
glória Israel et lumen géntium a Spíritu declarátur.

Unde et nos, Salutári tuo in gáudiis occurréntes,
cum Angelis et Sanctis te laudámus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth, etc.

Ant. ad communionem — Lc 2, 30-31

Vidérunt óculi mei salutáre tuum,
quod parásti ante fáciem ómnium populórum.

Post communionem

Per hæc sancta quæ súmpsimus, Dómine,
pérfice in nobis grátiam tuam,
qui exspectatiónem Simeónis implésti,
ut, sicut ille mortem non vidit
nisi prius Christum suscípere mererétur,
ita et nos, in occúrsum Dómini procedéntes,
vitam obtineámus ætérnam.
Per Christum.

Die 3 februarii

S. Blasii, episcopi et martyris

De Communi martyrum (p. 683), vel pastorum: pro episcopis (p. 694).

Collecta

Exáudi, Dómine, pópulum tuum,
cum beáti Blásii mártyris patrocínio supplicántem,
ut et temporális vitæ nos tríbuas pace gaudére,
et ætérnæ reperíre subsídium.
Per Dóminum.

S. Ansgarii, episcopi

De Communi pastorum: pro missionariis (p. 701), vel pro episcopis (p. 694).

Collecta

Deus, qui ad multas illumínándas gentes
beátum Ansgárium epíscopum míttere voluísti,
eius nobis intercessióne concéde,
ut in tuæ veritátis luce iúgiter ambulémus.
Per Dóminum.

Die 5 februarii

S. Agathæ, virginis et martyris

Memoria

De Communi martyrum (p. 683), vel virginum (p. 708).

Collecta

Indulgéntiam nobis, quǽsumus, Dómine,
beáta Agatha virgo et martyr implóret,
quæ tibi grata semper éxstitit
et virtúte martýrii et mérito castitátis.
Per Dóminum.

Die 6 februarii

Ss. Pauli Miki et sociorum, martyrum

Memoria

De Communi martyrum (p. 678).

Collecta

Deus, ómnium fortitúdo sanctórum,
qui beátos mártyres Paulum eiúsque sócios
per crucem ad vitam vocáre dignátus es,
præsta, quǽsumus, ut, eórum intercessióne,
fidem quam profitémur usque ad mortem fórtiter teneámus.
Per Dóminum.

Die 8 februarii

S. Hieronymi Emiliani

De Communi sanctorum: pro educatoribus (p. 722).

Collecta

Deus, Pater misericordiárum,
qui beátum Hierónymum
adiutórem et patrem órphanis providísti,
eius nobis intercessióne concéde,
ut spíritum adoptiónis, quo fílii tui nominámur et sumus,
fidéliter custodiámus.
Per Dóminum.

Die 10 februarii

S. Scholasticæ, virginis

Memoria

De Communi virginum (p. 708), vel sanctorum: pro religiosis (p. 719).

Collecta

Beátæ Scholásticæ vírginis memóriam recoléntes,
quǽsumus, Dómine,
ut, eius exémplo, tibi intemeráta caritáte serviámus
et felíces obtineámus tuæ dilectiónis effectus.
Per Dóminum.

Die 11 februarii

Beatæ Mariæ Virginis de Lourdes

De Communi beatæ Mariæ Virginis (p. 670).

Collecta

Concéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium,
ut, qui immaculátæ Dei Genetrícis memóriam ágimus,
intercessiónis eius auxílio,
a nostris iniquitátibus resurgámus.
Per Dóminum.

Die 14 februarii

Ss. Cyrilli, monachi, et Methodii, episcopi

Memoria

De Communi pastorum: pro fundatoribus Ecclesiarum (p. 699), vel pro missionariis (p. 701).

Collecta

Deus, qui per beátos fratres Cyríllum et Methódium
Slavóniæ gentes illumināsti,
da córdibus nostris tuæ doctrínæ verba percípere,
nosque pérfice pópulum
in vera fide et recta confessióne concórdem.
Per Dóminum.

Die 17 februarii

Ss. septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. V.

De Communi sanctorum: pro religiosis (p. 719).

Collecta

Beatórum fratrum, Dómine, pietátem nobis benígnus infúnde,
qua et Dei Genetrícem sunt devotíssime veneráti,
et tuum ad te pópulum provexérunt.
Per Dóminum.

Die 21 februarii

S. Petri Damiani, episcopi et Ecclesiæ doctoris

De Communi doctorum Ecclesiæ (p. 705), vel pastorum: pro episcopis (p. 694).

Collecta

Concéde nos, quǽsumus, omnípotens Deus,
beáti Petri epíscopi mónita et exémpla sectári,
ut, Christo nihil præponéntes
et Ecclésiæ tuæ servítio semper inténti,
ad ætérnæ lucis gáudia perducámur.
Per Dóminum.

Die 22 februarii

CATHEDRÆ S. PETRI, APOSTOLI

Festum

Ant. ad introitum — Lc 22, 32

Dicit Dóminus Simóni Petro: Ego rogávi pro te, ut non defíciat fides tua, et tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos.

Collecta

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut nullis nos permíttas perturbatiónibus cóncuti,
quos in apostólicæ confessiónis petra solidásti.
Per Dóminum.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ, quǽsumus, Dómine,
preces et hóstias benígnus admítte,
ut, beáto Petro pastóre,
ad ætérnam pervéniat hereditátem,
quo docénte fídei tenet integritátem.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis.

Ant. ad communionem — Mt 16, 16. 18

Dixit Petrus ad Iesum: Tu es Christus, Fílius Dei vivi.
Respondit Iesus: Tu es Petrus,
et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Post communionem

Deus, qui nos, beáti Petri apóstoli festivitátem celebrántes,
Christi Córporis et Sánguinis communióne vegetásti,
præsta, quǽsumus, ut hoc redemptiónis commércium
sit sacraméntum nobis unitátis et pacis.
Per Christum.

Die 23 februarii

S. Polycarpi, episcopi et martyris

Memoria

De Communi martyrum (p. 683), vel pastorum: pro episcopis (p. 694).

Collecta

Deus univérsæ creatúræ,
qui beátum Polycárpum epíscopum
in número mártyrum dignátus es aggregáre,
eius nobis intercessióne concéde,
ut, cum illo partem cálicis Christi capiéntes,
in vitam resurgámus ætérnam.
Per Dóminum.

MARTIUS

Die 4 martii

S. Casimiri

De Communi sanctorum (p. 713).

Collecta

Deus omnípotens, cui servíre regnáre est,
concéde nobis, beáti Casimíri intercedénte suffrágio,
tibi in sanctitáte et iustítia perpétuo famulári.
Per Dóminum.

Die 7 martii

Ss. Perpetuæ et Felicitatis, martyrum

Memoria

De Communi martyrum (p. 678), vel sanctarum mulierum (p. 723).

Collecta

Deus, cuius urgénte caritáte
beátæ mártyres Perpétua et Felícitas
torméntum mortis, contémpto persecutóre, vicérunt,
da nobis, quǽsumus, eórum précibus,
ut in tua semper dilectióne crescámus.
Per Dóminum.

Die 8 martii

S. Ioannis a Deo, religiosi

De Communi sanctorum: pro religiosis (p. 719), vel pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt (p. 721).

Collecta

Deus, qui beátum Ioánnem misericórdiæ spíritu perfudísti,
da, quǽsumus, ut, caritátis ópera exercéntes,
inter eléctos in regno tuo inveníri mereámur.
Per Dóminum.

Die 9 martii

S. Franciscæ Romanæ, religiosæ

De Communi sanctorum: pro religiosis (p. 719).

Collecta

Deus, qui nobis in beáta Francísca singuláre dedísti
coniugális et monásticæ conversatiónis exémplar,
fac nos tibi perseveránter deservíre,
ut in ómnibus vitæ adiúnctis te conspícere et sequi valeámus.
Per Dóminum.

Die 17 martii

S. Patricii, episcopi

De Communi pastorum: pro missionariis (p. 701), vel pro episcopis (p. 694).

Collecta

Deus, qui ad prædicándam Hibérniæ pópulis glóriam tuam
beátum Patrícium epíscopum providísti,
eius méritis et intercessióne concéde,
ut, qui christiáno nómine gloriántur,
tua mirabília homínibus iúgiter annúntient.
Per Dóminum.

Die 18 martii

S. Cyrilli Hierosolymitani, episcopi et Ecclesiæ doctoris

De Communi pastorum: pro episcopis (p. 694), vel doctorum Ecclesiæ (p. 705).

Collecta

Deus, qui Ecclésiam tuam per beátum Cyríllum epíscopum
ad mystéria salútis profúndius attingénda
mirabíliter adduxísti,
da nobis, eius intercessióne,
Fílium tuum ita agnóscere,
ut vitam abundántius habeámus.
Per Dóminum.

Die 19 martii

S. IOSEPH
SPONSI BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

Sollemnitas

Ant. ad introitum Lc 12, 42

Ecce fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

Collecta

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut humánæ salútis mystéria,
cuius primórdia beáti Ioseph fidéli custódiæ commisísti,
Ecclésia tua, ipso intercedénte, iúgiter servet impléenda.
Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Quǽsumus, Dómine, ut, sicut beátus Ioseph
Unigénito tuo, nato de María Vírgine,
pia devotióne desérviit,
ita et nos mundo corde tuis altáribus mereámur ministráre.
Per Christum.

Præfatio de S. Ioseph, Et te in sollemnitáte.

Ant. ad communionem Mt 25, 21

Euge, serve bone et fidélis: intra in gáudium Dómini tui.

Post communionem

Famíliam tuam, quǽsumus, Dómine,
quam de beáti Ioseph sollemnitáte lætántem
ex huius altáris alimónia satiásti,
perpétua protectióne defénde,
et tua in ea propitiátus dona custódi.
Per Christum.

Die 23 martii

S. Turibii de Mongrovejo, episcopi

De Communi pastorum: pro episcopis (p. 694).

Collecta

Deus, qui Ecclésiam tuam
beáti Turíbii epíscopi apostólicis curis
zelóque veritátis auxísti,
concéde, ut pópulus tibi sacrátus
fídei et sanctitátis nova semper increménta suscípiat.
Per Dóminum.

Die 25 martii

IN ANNUNTIATIONE DOMINI

Sollemnitas

Ant. ad introitum Hebr 10, 5. 7

Dóminus ingrédiens mundum dixit: Ecce vénio ut fáciam, Deus, voluntátem tuam.

Collecta

Deus, qui Verbum tuum in útero Vírginis Maríæ
veritátem carnis humánæ suscípere voluísti,
concéde, quǽsumus,
ut, qui Redemptórem nostrum Deum et hóminem confitémur,
ipsíus étiam divínæ natúræ mereámur esse confórmes.
Per Dóminum.

Dicitur Credo. Ad verba Et incarnátus est genuflectitur.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ munus, omnípotens Deus, dignáre suscípere,
ut, quæ in Unigéniti tui incarnatióne
primórdia sua constáre cognóscit,
ipsíus gáudeat hac sollemnitáte celebráre mystéria.
Per Christum.

Præfatio

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Quem inter hómines et propter hómines nascitúrum,
Spíritus Sancti obumbránte virtúte,
a cælésti núntio Virgo fidénter audívit
et immaculátis viscéribus amánter portávit,
ut et promissiónes fíliis Israel perfíceret véritas,
et géntium exspectátio patéret ineffabíliter adimplénda.

Per quem maiestátem tuam adórat exércitus Angelórum,
ante conspéctum tuum in æternitáte lætántium.
Cum quibus et nostras voces ut admítti iúbeas, deprecámur,
sócia exsultatióne dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth, etc.

Ant. ad communionem Is 7, 14

Ecce Virgo concípiet et páriet Fílium,
et vocábitur nomen eius Emmánuel.

Post communionem

In méntibus nostris, quǽsumus, Dómine,
veræ fídei sacraménta confírma,
ut, qui concéptum de Vírgine
Deum verum et hóminem confitémur,
per eius salutíferæ resurrectiónis poténtiam,
ad ætérnam mereámur perveníre lætítiam.
Per Christum.

APRILIS

Die 2 aprilis

S. Francisci de Paola, eremitæ

De Communi sanctorum: pro religiosis (p. 719).

Collecta

Deus, humílium celsitúdo,
qui beátum Francíscum sanctórum tuórum glória sublimásti,
tríbue, quǽsumus, ut, eius méritis et exémplo,
promíssa humílibus prǽmia felíciter consequámur.
Per Dóminum.

Die 4 aprilis

S. Isidori, episcopi et Ecclesiæ doctoris

De Communi pastorum: pro episcopis (p. 694), vel doctorum Ecclesiæ (p. 705).

Collecta

Exáudi, quǽsumus, Dómine, preces nostras,
quas in beáti Isidóri commemoratióne deférimus,
ut Ecclésia tua eius intercessiónibus adiuvétur,
cuius cæléstibus instrúitur disciplínis.
Per Dóminum.

Die 5 aprilis

S. Vincentii Ferrer, presbyteri

De Communi pastorum: pro missionariis (p. 701).

Collecta

Deus, qui beátum Vincéntium presbýterum
minístrum prædicatiónis evangélicæ suscitásti,
præsta, quǽsumus,
ut, quem ventúrum iúdicem nuntiávit in terris,
beáti videámus regnántem in cælis.
Per Dóminum.

Die 7 aprilis

S. Ioannis Baptistæ de la Salle, presbyteri

Memoria

De Communi pastorum (p. 696), vel sanctorum: pro educatoribus (p. 722).

Collecta

Deus, qui ad christiánam iuventútem educándam
beátum Ioánnem Baptístam elegísti,
éxcita in Ecclésia tua institutóres,
qui humánæ et christiánæ iúvenum disciplínæ
toto corde sese devóveant.
Per Dóminum.

Die 11 aprilis

S. Stanislai, episcopi et martyris

De Communi martyrum (p. 687), vel pastorum: pro episcopis (p. 694).

Collecta

Deus, pro cuius honóre beátus epíscopus Stanisláus
gládiis persecutórum occúbuit,
præsta, quǽsumus,
ut fortes in fide usque ad mortem perseveráre valeámus.
Per Dóminum.

Die 13 aprilis

S. Martini I, papæ et martyris

De Communi martyrum (p. 687), vel pastorum: pro papis (692).

Collecta

Da nobis, quǽsumus, omnípotens Deus,
advérsa mundi invícta mentis constántia toleráre,
qui beátum Martínum papam et mártyrem
nec minis terréri nec pœnis passus es superári.
Per Dóminum.

Die 21 aprilis

S. Anselmi, episcopi et Ecclesiæ doctoris

De Communi pastorum: pro episcopis (p. 694), vel doctorum Ecclesiæ (p. 705).

Collecta

Deus, qui beáto Ansélmo episcopo dedísti
alta sapiéntiæ tuæ quǽrere et docére,
fac ita fidem tuam intelléctui nostro subveníre,
ut cordi dulce sápiant quæ nobis credénda mandásti.
Per Dóminum.

Die 23 aprilis

S. Georgii, martyris

De Communi martyrum (p. 687).

Collecta

Magnificántes, Dómine, poténtiam tuam, súpplices exorámus,
ut, sicut sanctus Geórgius domínicæ fuit passiónis imitátor,
ita sit fragilitátis nostræ promptus adiútor.
Per Dóminum.

Die 24 aprilis

S. Fidelis de Sigmaringen, presbyteri et martyris

De Communi martyrum (p. 687), vel pastorum (p. 696).

Collecta

Deus, qui beátum Fidélem, amóre tuo succénsum,
in fídei propagatióne martýrii palma decoráre dignátus es,
ipso interveniénte, concéde, ut, in caritáte fundáti,
cum illo resurrectiónis Christi virtútem cognóscere mereámur.
Per Dóminum.

Die 25 aprilis

S. MARCI, EVANGELISTÆ

Festum

Ant. ad introitum Mc 16, 15

Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ.

Collecta

Deus, qui beátum Marcum evangelístam tuum
evangélicæ prædicatiónis grátia sublimásti,
tríbue, quǽsumus, eius nos eruditióne ita profícere,
ut vestígia Christi fidéliter sequámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Glóriam beáti Marci venerántes, tibi, Dómine,
hóstias laudis offérimus, teque supplíciter deprecámur,
ut evangélica prædicátio in Ecclésia tua iúgiter persevéret.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis, II.

Ant. ad communionem Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus
usque ad consummatiónem sǽculi, dicit Dóminus.

Post communionem

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, quod de sancto altári tuo accépimus, nos sanctíficet,
et in fide Evangélii, quod beátus Marcus prædicávit,
fortes effíciat.
Per Christum.

Die 28 aprilis

S. Petri Chanel, presbyteri et martyris

De Communi martyrum (p. 687), vel pastorum: pro missionariis (p. 701).

Collecta

Deus, qui ad dilatándam Ecclésiam tuam
beátum Petrum martýrio coronásti,
da nobis, in his paschálibus gáudiis,
ita Christi mórtui et resurgéntis mystéria frequentáre,
ut novitátis vitæ testes esse mereámur.
Per Dóminum.

Die 29 aprilis

S. Catharinæ Senensis, virginis

Memoria

Ant. ad introitum

Hæc est virgo sápiens, et una de número prudéntum,
quæ óbviam Christo cum lámpade accénsa éxiit.

Collecta

Deus, qui beátam Catharínam
in contemplatióne domínicæ passiónis
et in Ecclésiæ tuæ servítio divíno amóre flagráre fecísti,
ipsíus intercessióne concéde,
ut pópulus tuus, Christi mystério sociátus,
in eius glóriæ revelatióne semper exsúltet.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, quam in beátæ Catharínæ commemoratióne
offérimus hóstiam salutárem,
ut, illíus mónitis erudíti,
tibi vero Deo fervéntius grátias ágere valeámus.
Per Christum.

Ant. ad communionem 1 Io 1, 7

Si in luce ambulámus, sicut Deus est in luce,
societátem habémus ad ínvicem,
et sanguis Iesu Christi, Fílii eius,
emúndat nos ab omni peccáto.

Post communionem

Æternitátem nobis, Dómine, cónferat,
qua pasti sumus, mensa cæléstis,
quæ beátæ Catharínæ vitam étiam áluit temporálem.
Per Christum.

Die 30 aprilis

S. Pii V, papæ

De Communi pastorum: pro papis (p. 692).

Collecta

Deus, qui in Ecclésia tua beátum Pium papam
ad fidem tuéndam ac te dígnius coléndum próvidus excitásti,
da nobis, ipso intercedénte,
vívida fide ac fructuósa caritáte
mysteriórum tuórum esse partícipes.
Per Dóminum.

MAIUS

Die 1 maii

S. Ioseph opificis

Ant. ad introitum Ps 127, 1-2

Beátus omnis qui timet Dóminum, qui ámbulat in viis eius. Labóres mánuum tuárum manducábis, beátus es, et bene tibi erit.

Collecta

Rerum cónditor, Deus,
qui legem labóris humáno géneri statuísti,
concéde propítius, ut, sancti Ioseph exémplo et patrocínio,
ópera perficiámus quæ præcipis,
et præmia consequámur quæ promíttis
Per Dóminum.

Super oblata

Fons totíus misericórdiæ, Deus, réspice ad múnera nostra,
quæ in commemoratióne beáti Ioseph
maiestáti tuæ deférimus,
et concéde propítius,
ut obláta dona fiant præsídia supplicántium.
Per Christum.

Præfatio de S. Ioseph, Et te in commemoratióne.

Ant. ad communionem Col 3, 17

Omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere,
ómnia in nómine Dómini, grátias agéntes Deo.

Post communionem

Cæléstibus, Dómine, pasti delíciis, súpplices te rogámus,
ut, exémplo beáti Ioseph,
caritátis tuæ in córdibus nostris testimónia geréntes,
perpétuæ pacis fructu iúgiter perfruámur.
Per Christum.

Die 2 maii

S. Athanasii, episcopi et Ecclesiæ doctoris

Memoria

De Communi pastorum: pro episcopis (p. 694), vel doctorum Ecclesiæ (p. 705).

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui beátum Athanásium epíscopum
divinitátis Fílii tui propugnatórem exímium suscitásti,
concéde propítius, ut, eius doctrína et protectióne gaudéntes,
in tui cognitióne et amóre sine intermissióne crescámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Réspice, Dómine, múnera
quæ tibi in commemoratióne sancti Athanásii perhibémus,
eiúsque fidem profiténtibus illibátam
tuæ testificátio veritátis prosit ad salútem.
Per Christum.

Post communionem

Da nobis, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut Unigéniti tui vera divínitas,
quam cum beáto Athanásio fírmiter confitémur,
per hoc sacraméntum vivíficet nos semper et múniat.
Per Christum.

Die 3 maii

SS. PHILIPPI ET IACOBI, APOSTOLORUM

Festum

Ant. ad introitum

Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam, allelúia.

Collecta

Deus, qui nos ánnua apostolórum Philíppi et Iacóbi
festivitáte lætíficas,
da nobis, ipsórum précibus,
in Unigéniti tui passióne et resurrectióne consórtium,
ut ad perpétuam tui visiónem perveníre mereámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera
quæ pro apostolórum Philíppi et Iacóbi festivitáte deférimus,
et immaculátam nobis religiónem mundámque largíre.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis.

Ant. ad communionem — Io 14, 8-9

Dómine, osténde nobis Patrem, et súfficit nobis.
Philíppe, qui videt me, videt et Patrem meum, allelúia.

Post communionem

Purífica, quǽsumus, Dómine, mentes nostras
per hæc sancta quæ súmpsimus,
ut, cum apóstolis Philíppo et Iacóbo te in Fílio contemplántes,
vitam habére mereámur ætérnam.
Per Christum.

Die 12 maii

Ss. Nerei et Achillei, martyrum

De Communi martyrum (p. 678 vel 685).

Collecta

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, qui gloriósos mártyres Néreum et Achílleum
fortes in sua confessióne cognóvimus,
pios apud te in nostra intercessióne sentiámus.
Per Dóminum.

S. Pancratii, martyris

De Communi martyrum (p. 683 vel 687).

Collecta

Lætétur Ecclésia tua, Deus,
beáti Pancrátii mártyris confísa suffrágiis,
atque, eius précibus gloriósis,
et devóta permáneat, et secúra consístat.
Per Dóminum.

Die 14 maii

S. MATTHIÆ, APOSTOLI

Festum

Ant. ad introitum Io 15, 16

Non vos me elegístis, sed ego elégi vos, ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat, allelúia.

Collecta

Deus, qui beátum Matthíam Apostolórum collégio sociásti,
eius nobis interventióne concéde,
ut, dilectiónis tuæ sorte gaudéntes,
cum eléctis numerári mereámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ, Dómine, múnera
pro festo beáti Matthíæ reverénter obláta suscípias,
et per ea nos grátiæ tuæ virtúte confírma.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis.

Ant. ad communionem Io 15, 12

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem,
sicut diléxi vos, dicit Dóminus.

Post communionem

Famíliam tuam, Dómine, divínis ne cesses replére munéribus,
ut, beáto Matthía pro nobis intercedénte,
in partem sortis sanctórum in lúmine nos dignéris accípere.
Per Christum.

Die 18 maii

S. Ioannis I, papæ et martyris

De Communi martyrum (p. 683 vel 687), vel pastorum: pro papis (p. 692).

Collecta

Deus, fidélium remunerátor animárum,
qui hunc diem beáti Ioánnis papæ martýrio consecrásti,
exáudi preces pópuli tui, et præsta,
ut, qui eius mérita venerámur,
fídei constántiam imitémur.
Per Dóminum.

Die 20 maii

S. Bernardini Senensis, presbyteri

De Communi pastorum: pro missionariis (p. 701).

Collecta

Deus, qui beáto Bernardíno presbýtero
sancti nóminis Iesu amórem exímium tribuísti,
eius méritis precibúsque concéde,
ut spíritus nos semper tuæ dilectiónis accéndat.
Per Dóminum.

Die 25 maii

S. Bedæ Venerabilis, presbyteri et Ecclesiæ doctoris

De Communi doctorum Ecclesiæ (p. 705), vel sanctorum: pro religiosis (p. 719).

Collecta

Deus, qui Ecclésiam tuam
beáti Bedæ presbýteri eruditióne claríficas,
fámulis tuis concéde propítius,
et eius semper illustrári sapiéntia, et méritis adiuvári.
Per Dóminum.

S. Gregorii VII, papae

De Communi pastorum: pro papis (p. 692).

Collecta

Da Ecclésiæ tuæ, quǽsumus, Dómine,
spíritum fortitúdinis zelúmque iustítiæ,
quibus beátum Gregórium papam claréscere voluísti,
ut, iniquitátem réprobans,
quæcúmque recta sunt líbera exérceat caritáte.
Per Dóminum.

S. Mariæ Magdalenæ de' Pazzi, virginis

De Communi virginum (p. 708), vel sanctorum: pro religiosis (p. 719).

Collecta

Deus, virginitátis amátor,
qui beátam Maríam Magdalénam vírginem,
tuo amóre succénsam,
donis cæléstibus decorásti,
da ut, quam hódie venerámur,
eius puritátis caritatísque imitémur exémpla.
Per Dóminum.

Die 26 maii

S. Philippi Neri, presbyteri

Memoria

De Communi pastorum (p. 696), vel sanctorum: pro religiosis (p. 719).

Collecta

Deus, qui fidéles tibi servos
sanctitátis glória sublimáre non desístis,
concéde propítius, ut illo nos igne Spíritus Sanctus inflámmet,
quo beáti Philíppi cor mirabíliter penetrávit.
Per Dóminum.

Super oblata

Hóstiam tibi laudis offeréntes, quǽsumus, Dómine,
ut, beáti Philíppi exémplo,
ad tui nóminis glóriam proximíque servítium
hílares nos semper præstémus.
Per Christum.

Post communionem

Cæléstibus, Dómine, pasti delíciis,
quǽsumus, ut, beáti Philíppi imitatióne,
semper éadem, per quæ veráciter vívimus, appetámus.
Per Christum.

Die 27 maii

S. Augustini Cantuariensis, episcopi

De Communi pastorum: pro missionariis (p. 701), vel pro episcopis (p. 694).

Collecta

Deus, qui beáti Augustíni epíscopi prædicatióne
Anglórum gentes ad Evangélium perduxísti,
tríbue, quǽsumus, ut eius labórum fructus
in Ecclésia tua perénni fecunditáte persístant.
Per Dóminum.

Die 31 maii

IN VISITATIONE BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

Festum

Ant. ad introitum Ps 65, 16

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum, quanta fecit Dóminus ánimæ meæ.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui beátam Vírginem Maríam, Fílium tuum gestántem,
ad visitándam Elísabeth inspirásti,
præsta, quǽsumus, ut, afflánti Spirítui obsequéntes,
cum ipsa te semper magnificáre possímus.
Per Dóminum.

Super oblata

Maiestáti tuæ, Dómine,
hoc nostrum gratum sit sacrifícium salutáre,
sicut beatíssimæ Unigéniti tui Matris
habuísti acceptábilem caritátem.
Per Christum.

Præfatio de beata Maria Virgine, Et te in Visitatióne.

Ant. ad communionem Lc 1, 48-49

Beátam me dicent omnes generatiónes,
quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen eius.

Post communionem

Magníficet te, Deus, Ecclésia tua
qui tuis fecísti magna fidélibus,
et, quem laténtem beátus Ioánnes cum exsultatióne præsénsit,
eúndem semper vivéntem
cum lætítia in hoc percípiat sacraménto.
Per Christum.

Sabbato post dominicam secundam post Pentecosten

Immaculati Cordis beatæ Mariæ Virginis

Ant. ad introitum Ps 12, 6

Exsultábit cor meum in salutári tuo, cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi.

Collecta

Deus, qui in Corde beátæ Maríæ Vírginis
dignum Sancti Spíritus habitáculum præparásti,
concéde propítius, ut, eiúsdem Vírginis intercessióne,
tuæ glóriæ templum inveníri mereámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Preces, Dómine, tuórum réspice oblationésque fidélium
in beátæ Maríæ Dei Genetrícis commemoratióne delátas,
ut tibi gratæ sint,
et nobis cónferant tuæ propitiatiónis auxílium.
Per Christum.

Præfatio de beata Maria Virgine, Et te in veneratióne.

Ant. ad communionem Lc 2, 19

María conservábat ómnia verba hæc, cónferens in corde suo.

Post communionem

Redemptiónis ætérnæ partícipes effécti,
quǽsumus, Dómine,
ut, qui Genetrícis Fílii tui memóriam ágimus,
et de grátiæ tuæ plenitúdine gloriémur,
et salvatiónis contínuum sentiámus augméntum.
Per Christum.

IUNIUS

Die 1 iunii

S. Iustini, martyris

Memoria

Ant. ad introitum — Cf. Ps. 118, 85. 46

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes, sed non ut lex tua: ego autem loquébar de testimóniis tuis in conspéctu regum, et non confundébar.

Collecta

Deus, qui per stultítiam crucis
eminéntem Iesu Christi sciéntiam
beátum Iustínum mártyrem mirabíliter docuísti,
eius nobis intercessióne concéde,
ut, errórum circumventióne depúlsa,
firmitátem fídei consequámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Concéde nobis, quǽsumus, Dómine,
hæc digne frequentáre mystéria,
quæ beátus Iustínus strénua virtúte defféndit.
Per Christum.

Ant. ad communionem — 1 Cor 2, 2

Non iudicávi me scire áliquid inter vos, nisi Iesum Christum, et hunc crucifíxum.

Post communionem

Cælésti alimónia reffécti, súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, beáti Iustíni mártyris mónitis obsequéntes,
de accéptis donis semper in gratiárum actióne maneámus.
Per Christum.

Die 2 iunii

Ss. Marcellini et Petri, martyrum

De Communi martyrum (p. 678 vel 685).

Collecta

Deus, qui nos sanctórum mártyrum Marcellíni et Petri
confessióne gloriósa circúmdas et prótegis,
præsta nobis ex eórum imitatióne profícere,
et oratióne fulcíri. Per Dóminum.

Die 3 iunii

Ss. Caroli Lwanga et sociorum, martyrum

Memoria

De Communi martyrum (p. 678 vel 685).

Collecta

Deus, qui sánguinem mártyrum
semen christianórum esse fecísti,
concéde propítius, ut tuæ ager Ecclésiæ,
qui est beatórum Cároli eiúsque sociórum cruóre rigátus,
in amplam tibi messem iúgiter fecundétur. Per Dóminum.

Super oblata

Hóstias tibi, Dómine, offérimus, supplíciter exorántes,
ut, sicut beátis martýribus magis mori quam peccáre tribuísti,
ita nos fácias, tibi soli déditos, altári tuo ministráre.
Per Christum.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, divína sacraménta,
sanctórum mártyrum tuórum victóriam recoléntes:
quǽsumus, ut, quæ ipsis ad perferénda supplícia contulérunt,
ea nobis inter advérsa
prǽbeant fídei caritatísque constántiam. Per Christum.

Die 5 iunii

S. Bonifatii, episcopi et martyris

Memoria

De Communi martyrum (p. 683 vel 687) vel pastorum: pro missionariis (p. 701).

Collecta

Sanctus martyr, Dómine, Bonifátius
pro nobis intervéntor exsístat,
ut fidem, quam ore dócuit et sánguine consignávit,
fírmiter teneámus, et opéribus profiteámur confidénter.
Per Dóminum.

Die 6 iunii

S. Norberti, episcopi

De Communi pastorum: pro episcopis (p. 694), vel sanctorum: pro religiosis (p. 719).

Collecta

Deus, qui beátum Norbértum epíscopum
Ecclésiæ tuæ
oratióne ac pastorái zelo minístrum exímium effecísti,
præsta, quǽsumus, ut, eius interveniénte suffrágio,
fidélium grex pastóres iuxta cor tuum
et salutária páscua semper invéniat.
Per Dóminum.

Die 9 iunii

S. Ephræm, diaconi et Ecclesiæ doctoris

De Communi doctorum Ecclesiæ (p. 705).

Collecta

Córdibus nostris, quǽsumus, Dómine,
Spíritum Sanctum benígnus infúnde,
cuius afflátu beátus Ephræm diáconus
in tuis mystériis decantándis exsultávit,
eiúsque virtúte tibi soli desérviit.
Per Dóminum.

Die 11 iunii

S. Barnabæ, apostoli

Memoria

Ant. ad introitum Cf. Act 11, 24

Beátus iste sanctus, qui annumerári méruit inter Apóstolos: erat enim vir bonus, et plenus Spíritu Sancto et fide.

Collecta

Deus, qui beátum Bárnabam, plenum fide et Spíritu Sancto,
ad géntium conversiónem segregáre præcepísti,
concéde, ut Evangélium Christi, quod strénue prædicávit,
ore et ópere fidéliter nuntiétur.
Per Dóminum.

Super oblata

Obláta múnera, quǽsumus, Dómine,
tua benedictióne sanctífica,
quæ, te donánte, nos flamma tuæ dilectiónis accéndant,
per quam beátus Bárnabas
lumen Evangélii géntibus apportávit.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis.

Ant. ad communionem Io 15, 15

Iam non dicam vos servos,
quia servus nescit quid fáciat Dóminus eius.
Vos autem dixi amícos, quia ómnia
quæcúmque audívi a Patre meo, nota feci vobis.

Post communionem

Ætérnæ pignus vitæ capiéntes,
te, Dómine, humíliter implorámus,
ut, quod pro beáti Bárnabæ apóstoli memória
in imágine gérimus sacraménti,
manifésta perceptióne sumámus.
Per Christum.

Die 13 iunii

S. Antonii de Padova, presbyteri et Ecclesiæ doctoris

Memoria

De Communi pastorum (p. 696), vel doctorum Ecclesiæ (p. 705), vel sanctorum: pro religiosis (p. 719).

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui pópulo tuo beátum Antónium
prædicatórem insígnem dedísti,
eúmque in necessitátibus intercessórem,
concéde, ut, eius auxílio, christiánæ vitæ documénta sectántes,
in ómnibus adversitátibus te subveniéntem sentiámus.
Per Dóminum.

Die 19 iunii

S. Romualdi, abbatis

De Communi sanctorum: pro religiosis (p. 719).

Collecta

Deus, qui per beátum Romuáldum
in Ecclésia tua eremíticam vitam renovásti,
concéde, ut, nosmetípsos abnegántes et Christum sequéntes,
felíciter ad cæléstia regna mereámur ascéndere.
Per Dóminum.

Die 21 iunii

S. Aloisii Gonzaga, religiosi

Memoria

Ant. ad introitum Cf. Ps 23, 4. 3

Innocens mánibus et mundo corde ascéndet in montem Dómini, et stabit in loco sancto eius.

Collecta

Deus, cæléstium auctor donórum,
qui in beáto Aloísio miram vitæ innocéntiam
cum pæniténtia sociásti,
eius méritis et intercessióne concéde,
ut, innocéntem non secúti, pæniténtem imitémur.
Per Dóminum.

Super oblata

Cælésti convívio fac nos, Dómine,
exémplo sancti Aloísii,
nuptiáli veste semper indútos accúmbere,
ut ex huius participatióne mystérii
grátia tua dívites efficiámur. Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 77, 24-25

Panem cæli dedit eis, panem Angelórum manducávit homo.

Post communionem

Angelórum esca nutrítos,
fac nos, Dómine, pura tibi conversatióne servíre,
et, eius quem hódie cólimus exémplo,
in gratiárum semper actióne manére. Per Christum.

Die 22 iunii

S. Paulini Nolani, episcopi

De Communi pastorum: pro episcopis (p. 694).

Collecta

Deus, qui beátum Paulínum epíscopum
paupertátis amóre
et pastoráli sollicitúdine caléscere voluísti,
concéde propítius, ut, cuius mérita celebrámus,
caritátis imitémur exémpla.
Per Dóminum.

Ss. Ioannis Fisher, episcopi, et Thomæ More, martyrum

De Communi martyrum (p. 678).

Collecta

Deus, qui veræ fídei formam in martýrio consummásti,
concéde propítius,
ut, sanctórum Ioánnis et Thomæ intercessióne roboráti,
fidem, quam ore profitémur, testimónio vitæ confirmémus.
Per Dóminum.

Die 24 iunii

IN NATIVITATE S. IOANNIS BAPTISTÆ

Sollemnitas

Ad Missam in Vigilia

Hæc Missa adhibetur vespere diei 23 iunii sive ante sive post I Vesperas sollemnitatis.

Ant. ad introitum — Lc 1, 15. 14

Hic erit magnus coram Dómino, et Spíritu Sancto replébitur adhuc ex útero matris suæ, et multi in nativitáte eius gaudébunt.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut família tua per viam salútis incédat,
et, beáti Ioánnis Præcursóris hortaménta sectándo,
ad eum quem prædíxit, secúra pervéniat,
Dóminum nostrum Iesum Christum. Qui tecum vivit.

Dicitur Credo.

Super oblata

Múnera pópuli tui, Dómine, propítius inténde,
in beáti Ioánnis Baptístæ sollemnitáte deláta, et præsta,
ut, quæ mystério gérimus, débitæ servitútis actióne sectémur.
Per Christum.

Præfatio propria, ut in Missa sequenti.

Ant. ad communionem — Lc 1, 68

Benedíctus Dóminus Deus Israel,
quia visitávit et fecit redemptiónem plebis suæ.

Post communionem

Sacris dápibus satiátos,
beáti Ioánnis Baptístæ nos, Dómine,
præclára comitétur orátio,
et, quem Agnum nostra ablatúrum crímina nuntiávit,
ipsum Fílium tuum poscat nobis fore placátum.
Qui vivit.

Hæc Missa adhibetur etiam tamquam votiva.

Ad Missam in die

Ant. ad introitum Io 1, 6-7; Lc 1, 17

Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Ioánnes. Hic venit, ut testimónium perhibéret de lúmine, paráre Dómino plebem perféctam.

Collecta

Deus, qui beátum Ioánnem Baptístam suscitásti,
ut perféctam plebem Christo Dómino præparáret,
da pópulis tuis spiritálium grátiam gaudiórum,
et ómnium fidélium mentes dírige in viam salútis et pacis.
Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Tua, Dómine, munéribus altária cumulámus,
illíus nativitátem honóre débito celebrántes,
qui Salvatórem mundi et cécinit affutúrum,
et adésse monstrávit. Qui vivit.

Præfatio

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

In cuius Præcursóre beáto Ioánne
tuam magnificéntiam collaudámus,
quem inter natos mulíerum honóre præcípuo consecrásti.

Qui cum nascéndo multa gáudia præstitísset,
et nondum éditus exsultásset ad humánæ salútis advéntum,
ipse solus ómnium prophetárum
Agnum redemptiónis osténdit.
Sed et sanctificándis étiam aquæ fluéntis
ipsum baptísmatis lavit auctórem,
et méruit fuso sánguine suprémum illi testimónium exhibére.

Et ídeo, cum cælórum Virtútibus,
in terris te iúgiter prædicámus,
maiestáti tuæ sine fine clamántes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth, etc.

Ant. ad communionem Lc 1, 78

Per víscera misericórdiæ Dei nostri visitávit nos Oriens ex alto.

Post communionem

Cæléstis Agni convívio reffécti, quǽsumus, Dómine,
ut Ecclésia tua,
sumens de beáti Ioánnis Baptístæ generatióne lætítiam,
quem ille prænuntiávit ventúrum,
suæ regeneratiónis cognóscat auctórem.
Qui vivit.

Die 27 iunii

S. Cyrilli Alexandrini, episcopi et Ecclesiæ doctoris

De Communi pastorum: pro episcopis (p. 694), vel doctorum Ecclesiæ (p. 705).

Collecta

Deus, qui beátum Cyríllum epíscopum
divínæ maternitátis beatíssimæ Vírginis Maríæ
assertórem invíctum effecísti,
concéde, ut, qui vere eam Genetrícem Dei crédimus,
per incarnatiónem Christi Fílii tui salvémur.
Qui tecum vivit et regnat.

Die 28 iunii

S. Irenæi, episcopi et martyris

Memoria

De Communi martyrum (p. 683), vel pastorum: pro episcopis (p. 694).

Collecta

Deus, qui beáto Irenǽo epíscopo tribuísti,
ut veritátem doctrínæ
pacémque Ecclésiæ felíciter confirmáret,
concéde, quǽsumus, eius intercessióne,
ut nos, fide et caritáte renováti,
ad unitátem concordiámque fovéndam semper simus inténti.
Per Dóminum.

Super oblata

Glóriam tibi, Dómine, cónferat sacrifícium,
quod in natáli beáti Irenǽi tibi lætánter offérimus,
et prǽbeat nobis dilígere veritátem,
ut et inviolátam Ecclésiæ fidem teneámus,
et stábilem unitátem.
Per Christum.

Post communionem

Per hæc sacra mystéria, quǽsumus, Dómine,
da nobis fídei miserátus augméntum,
ut, quæ sanctum Irenǽum epíscopum
usque ad mortem reténta gloríficat,
nos étiam iustíficet veráciter hanc sequéntes.
Per Christum.

Die 29 iunii

SS. PETRI ET PAULI, APOSTOLORUM

Sollemnitas

Ad Missam in Vigilia

Hæc Missa adhibetur vespere diei 28 iunii, sive ante sive post I Vesperas sollemnitatis.

Ant. ad introitum

Petrus apóstolus et Paulus doctor géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Da nobis, quǽsumus, Dómine Deus noster,
beatórum apostolórum Petri et Pauli
intercessiónibus sublevári,
ut per quos Ecclésiæ tuæ supérni múneris rudiménta donásti,
per eos subsídia perpétuæ salútis impéndas.
Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Múnera, Dómine, tuis altáribus adhibémus,
de beatórum apostolórum Petri et Pauli
sollemnitátibus gloriántes,
ut quantum sumus de nostro mérito formidántes,
tantum de tua benignitáte gloriémur salvándi.
Per Christum.

Præfatio propria, ut in Missa sequenti.

Ant. ad communionem Io 21, 15. 17

Simon Ioánnis, díligis me plus his?
Dómine, tu ómnia nosti, tu scis, Dómine, quia amo te.

Post communionem

Cæléstibus sacraméntis, quǽsumus, Dómine,
fidéles tuos corróbora,
quos Apostolórum doctrína illumínásti.
Per Christum.

Ad Missam in die

Ant. ad introitum

Isti sunt qui, vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.

Collecta

Deus, qui huius diéi venerándam sanctámque lætítiam
in apostolórum Petri et Pauli sollemnitáte tribuísti,
da Ecclésiæ tuæ eórum in ómnibus sequi præcéptum,
per quos religiónis sumpsit exórdium.
Per Dóminum.
Dicitur Credo.

Super oblata

Hóstiam, Dómine, quam nómini tuo exhibémus sacrándam,
apostólica prosequátur orátio,
nosque tibi reddat in sacrifício celebrándo devótos.
Per Christum.

Præfatio

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus.

Quia nos beáti apóstoli Petrus et Paulus
tua dispositióne lætíficant:
hic princeps fídei confiténdæ,
ille intellegéndæ clarus assértor;

hic relíquiis Israel instítuens Ecclésiam primitívam,
ille magíster et doctor géntium vocandárum.
Sic divérso consílio unam Christi famíliam congregántes,
par mundo venerábile, una coróna sociávit.

Et ídeo cum Sanctis et Angelis univérsis
te collaudámus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth, etc.

Ant. ad communionem Mt 16, 16. 18

Dixit Petrus ad Iesum: Tu es Christus, Fílius Dei vivi.
Respondit Iesus: Tu es Petrus,
et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Post communionem

Da nobis, Dómine, hoc sacraménto reféctis,
ita in Ecclésia conversári,
ut, perseverántes in fractióne panis Apostolorúmque doctrína,
cor unum simus et ánima una, tua caritáte firmáti.
Per Christum.

Pro Missa votiva de S. Petro aut de S. Paulo, cfr. infra p. 846 vel 847.

Die 30 iunii

Ss. Protomartyrum sanctæ Romanæ Ecclesiæ

De Communi martyrum (p. 678).

Collecta

Deus, qui Románæ Ecclésiæ copiósa primórdia
mártyrum sánguine consecrásti,
concéde, quǽsumus,
ut firma virtúte de tanti agóne certáminis solidémur,
et pia semper victória gaudeámus.
Per Dóminum.

IULIUS

Die 3 iulii

S. THOMÆ, APOSTOLI

Festum

Ant. ad introitum — Ps 117, 28

Deus meus es tu, et confitébor tibi: Deus meus es tu, et exaltábo te; confitébor tibi, quóniam factus es mihi in salútem.

Collecta

Da nobis, omnípotens Deus,
beáti Thomæ apóstoli festivitáte gloriári,
ut eius semper et patrocíniis sublevémur,
et vitam credéntes habeámus in nómine eius,
quem ipse Dóminum agnóvit, Iesum Christum Fílium tuum.
Qui tecum vivit.

Super oblata

Débitum tibi, Dómine, nostræ réddimus servitútis,
supplíciter exorántes,
ut in nobis tua múnera tueáris,
qui in confessióne beáti Thomæ apóstoli
laudis tibi hóstias immolámus.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis.

Ant. ad communionem — Cf. Io 20, 27

Mitte manum tuam, et cognósce loca clavórum:
et noli esse incrédulus, sed fidélis.

Post communionem

Deus, cuius Unigéniti Corpus
in hoc veráciter suscípimus sacraménto,
præsta, quǽsumus, ut, quem Dóminum Deúmque nostrum
cum apóstolo Thoma fide cognóscimus,
ipsum ópere quoque profiteámur et vita.
Per Christum.

Die 4 iulii

S. Elisabeth Lusitaniæ

De Communi sanctorum: pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt (p. 721).

Collecta

Deus, auctor pacis et amátor caritátis,
qui beátam Elísabeth
mira dissidéntes componéndi grátia decorásti,
da nobis, eius intercessióne, pacis ópera exercére,
ut fílii Deí nominári possímus.
Per Dóminum.

Die 5 iulii

S. Antonii Mariæ Zaccaria, presbyteri

De Communi pastorum (p. 696), vel sanctorum: pro educatoribus (p. 722), vel pro religiosis (p. 719).

Collecta

Da nobis, Dómine, ut supereminéntem Iesu Christi sciéntiam
spíritu Pauli apóstoli prosequámur,
qua beátus Antónius María erudítus
verbum salútis in Ecclésia tua iúgiter prædicávit.
Per Dóminum.

Die 6 iulii

S. Mariæ Goretti, virginis et martyris

De Communi martyrum (p. 683), vel virginum (p. 708).

Collecta

Deus, innocéntiæ auctor et castitátis amátor,
qui fámulæ tuæ Maríæ
iuveníli ætáte martýrii grátiam contulísti,
da nobis, quæsumus, eius intercessióne,
in tuis mandátis constántiam,
qui dedísti certánti vírgini corónam.
Per Dóminum.

Die 11 iulii

S. Benedicti, abbatis

Memoria

De Communi sanctorum: pro religiosis (p. 719).

Collecta

Deus, qui beátum Benedíctum abbátem
in schola divíni servítii præclárum constituísti magístrum,
tríbue, quæsumus,
ut, amóri tuo nihil præponéntes,
viam mandatórum tuórum dilatáto corde currámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Hæc sancta, Dómine,
quæ in beáti Benedícti celebritáte deférimus,
réspice benígnus, et præsta,
ut nos, eius exémplis te quæréntes,
unitátis in tuo servítio pacísque dona cónsequi mereámur.
Per Christum.

Post communionem

Accépto pígnore vitæ ætérnæ,
te, Dómine, supplíciter deprecámur,
ut, beáti Benedícti mónitis obsequéntes,
óperi tuo fidéliter serviámus,
et fratres fervénti diligámus caritáte.
Per Christum.

Die 13 iulii

S. Henrici

De Communi sanctorum (p. 713).

Collecta

Deus, qui beátum Henrícum, grátiæ tuæ ubertáte præventum,
e terréni cura regíminis ad supérna mirabíliter erexísti,
eius nobis intercessióne largíre,
ut inter mundánas varietátes
puris ad te méntibus festinémus.
Per Dóminum.

Die 14 iulii

S. Camilli de Lellis, presbyteri

De Communi sanctorum: pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt (p. 721).

Collecta

Deus, qui sanctum Camíllum presbýterum
caritátis in infírmos singulári grátia decorásti,
eius méritis, spíritum nobis tuæ dilectiónis infúnde,
ut, tibi in frátribus serviéntes,
ad te, hora éxitus nostri, secúri transíre possímus.
Per Dóminum.

Die 15 iulii

S. Bonaventuræ, episcopi et Ecclesiæ doctoris

Memoria

De Communi pastorum: pro episcopis (p. 694), vel doctorum Ecclesiæ (p. 705).

Collecta

Da, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, beáti Bonaventúræ epíscopi natalícia celebrántes,
et ipsíus proficiámus eruditióne præclára,
et caritátis ardórem iúgiter æmulémur.
Per Dóminum.

Die 16 iulii

Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo

De Communi beatæ Mariæ Virginis (p. 670).

Collecta

Adiuvet nos, quǽsumus, Dómine,
gloriósæ Vírginis Maríæ intercéssio veneránda,
ut, eius muníti præsídiis,
ad montem, qui Christus est, perveníre valeámus.
Qui tecum vivit.

Die 21 iulii

S. Laurentii de Brindisi, presbyteri et Ecclesiæ doctoris

De Communi pastorum (p. 696), vel doctorum Ecclesiæ (p. 705).

Collecta

Deus, qui pro nóminis tui glória et animárum salúte
beáto Lauréntio presbýtero
spíritum consílii et fortitúdinis contulísti,
da nobis, in eódem spíritu, et agénda cognóscere,
et cógnita, eius intercessióne, perfícere.
Per Dóminum.

Die 22 iulii

S. Mariæ Magdalenæ

Memoria

Ant. ad introitum Io 20, 17

Dixit Dóminus Maríæ Magdalénæ: Vade ad fratres meos, et dic eis: Ascéndo ad Patrem meum et Patrem vestrum, Deum meum et Deum vestrum.

Collecta

Deus, cuius Unigénitus Maríæ Magdalénæ ante omnes
gáudium nuntiándum paschále commísit,
præsta, quǽsumus, ut, eius intercessióne et exémplo,
Christum vivéntem prædicémus,
et in glória tua regnántem videámus.
Qui tecum vivit.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera
in beátæ Maríæ Magdalénæ commemoratióne exhíbita,
cuius caritátis obséquium
unigénitus Fílius tuus cleménter suscépit impénsum.
Qui vivit.

Ant. ad communionem 2 Cor 5, 14-15

Cáritas Christi urget nos, ut et qui vivunt iam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est et resurréxit.

Post communionem

Mysteriórum tuórum, Dómine, sancta percéptio
perseverántem illum nobis amórem infúndat,
quo beáta María Magdaléna
Christo magístro suo indesinénter adhǽsit.
Qui vivit.

Die 23 iulii

S. Birgittæ, religiosæ

De Communi sanctarum mulierum (p. 723).

Collecta

Dómine Deus noster,
qui beátæ Birgíttæ, Fílii tui passiónem meditánti,
secréta cæléstia revelásti,
da nobis fámulis tuis,
in revelatióne glóriæ tuæ gaudére lætántes.
Per Dóminum.

Die 25 iulii

S. IACOBI, APOSTOLI

Festum

Ant. ad introitum Cf. Mt 4, 18. 21

Ambulans Iesus iuxta mare Galilǽæ, vidit Iacóbum Zebedǽi et Ioánnem fratrem eius, reficiéntes rétia sua, et vocávit eos.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui Apostolórum tuórum primítias
beáti Iacóbi sánguine dedicásti,
da, quǽsumus, Ecclésiæ tuæ
ipsíus confessióne firmári,
et iúgiter patrocíniis confovéri.
Per Dóminum.

Super oblata

Munda nos, Dómine, passiónis Fílii tui baptísmate salutári,
ut in festo sancti Iacóbi,
quem primum inter Apóstolos
cálicis eius partícipem esse voluísti,
beneplácitum tibi sacrifícium offerámus.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis.

Ant. ad communionem Cf. Mt 20, 22-23

Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.

Post communionem

Beáti apóstoli Iacóbi, quǽsumus, Dómine,
intercessióne nos ádiuva,
pro cuius festivitáte percépimus tua sancta lætántes.
Per Christum.

Die 26 iulii

Ss. Ioachim et Annæ, parentum beatæ Mariæ Virginis

Memoria

Ant. ad introitum

Laudémus Ióachim et Annam in generatióne sua, quia benedictiónem ómnium géntium dedit illis Dóminus.

Collecta

Dómine, Deus patrum nostrórum,
qui beátis Ióachim et Annæ hanc grátiam contulísti
ut ex eis incarnáti Fílii tui Mater nascerétur,
utriúsque précibus concéde,
ut salútem tuo promíssam pópulo consequámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine,
múnera nostræ devotiónis, et præsta,
ut eiúsdem benedictiónis,
quam Abrahæ et eius sémini promisísti,
mereámur esse partícipes.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Ps 23, 5

Accepérunt benedictiónem a Dómino,
et misericórdiam a Deo salutári suo.

Post communionem

Deus, qui Unigénitum tuum ex homínibus nasci voluísti,
ut hómines ex te mirábili mystério renasceréntur,
quǽsumus, ut, quos filiórum pane satiásti,
adoptiónis spíritu benignitáte tua sanctífices.
Per Christum.

Die 29 iulii

S. Marthæ

Memoria

Ant. ad introitum Lc 10, 38

Intrávit Iesus in quoddam castéllum, et múlier quædam Martha nómine excépit illum in domum suam.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
cuius Fílius in domo beátæ Marthæ dignátus est hospitári,
da, quǽsumus, ut, eiúsdem intercessióne,
Christo in frátribus nostris fidéliter ministrántes,
in æde cælésti a te récipi mereámur.
Per Dóminum.

Super oblata

In beáta Martha te, Dómine, mirábilem prædicántes,
maiestátem tuam supplíciter exorámus,
ut, sicut eius tibi gratum éxstitit caritátis obséquium,
sic nostræ servitútis accépta reddántur offícia.
Per Christum.

Ant. ad communionem Io 11, 27

Dixit Martha ad Iesum: Tu es Christus, Fílius Dei vivi, qui in hunc mundum venísti.

Post communionem

Córporis et Sánguinis Unigéniti tui sacra percéptio, Dómine,
ab ómnibus nos cadúcis rebus avértat,
ut, exémplo beátæ Marthæ,
valeámus tibi et sincéra in terris caritáte profícere,
et tui perpétua in cælis visióne gaudére.
Per Christum.

Die 30 iulii

S. Petri Chrysologi, episcopi et Ecclesiæ doctoris

De Communi pastorum: pro episcopis (p. 694), vel doctorum Ecclesiæ (p. 705).

Collecta

Deus, qui beátum Petrum Chrysólogum epíscopum
Verbi tui incarnáti præcónem egrégium effecísti,
eius nobis intercessióne concéde,
ut tuæ salútis mystéria et iúgiter scrutémur in corde,
et fidéliter significémus in ópere.
Per Dóminum.

Die 31 iulii

S. Ignatii de Loyola, presbyteri

Memoria

Ant. ad introitum Phil 2, 10-11

In nómine Iesu omne genu flectátur, cæléstium, terréstrium, et infernórum; et omnis lingua confiteátur quia Dóminus Iesus Christus in glória est Dei Patris.

Collecta

Deus, qui, ad maiórem tui nóminis glóriam propagándam,
beátum Ignátium in Ecclésia tua suscitásti,
concéde, ut, eius auxílio et imitatióne certántes in terris,
coronári cum ipso mereámur in cælis.
Per Dóminum.

Super oblata

Pláceant, Dómine Deus,
oblatiónes in celebratióne sancti Ignátii tibi delátæ,
et præsta, ut sacrosáncta mystéria,
in quibus omnis sanctitátis fontem constituísti,
nos quoque in veritáte sanctíficent.
Per Christum.

Ant. ad communionem Lc 12, 49

Dicit Dóminus: Ignem veni míttere in terram,
et quid volo, nisi ut accendátur?

Post communionem

Laudis hóstia, Dómine,
quam pro sancto Ignátio grátias agéntes obtúlimus,
ad perpétuam nos maiestátis tuæ laudatiónem perdúcat.
Per Christum.

AUGUSTUS

Die 1 augusti

S. Alfonsi Mariæ de' Liguori, episcopi et Ecclesiæ doctoris

Memoria

De Communi pastorum: pro episcopis (p. 694), vel doctorum Ecclesiæ (p. 705).

Collecta

Deus, qui in Ecclésia tua
nova semper instáuras exémpla virtútum,
da nobis in zelo animárum
beáti Alfónsi Maríæ epíscopi ita vestígiis adhærére,
ut eius in cælis assequámur et prǽmia. Per Dóminum.

Super oblata

Cæléesti, Dómine, Spíritus igne corda nostra cleménter exúre,
qui beáto Alfónso Maríæ tribuísti et hæc mystéria celebráre,
et per éadem hóstiam tibi sanctam seípsum exhibére.
Per Christum.

Post communionem

Deus, qui beátum Alfónsum Maríam
fidélem dispensatórem et præcónem tanti mystérii providísti,
concéde, ut fidéles tui illud frequénter percípiant,
et, percipiéndo, te sine fine colláudent. Per Christum.

Die 2 augusti

S. Eusebii Vercellensis, episcopi

De Communi pastorum: pro episcopis (p. 694).

Collecta

Fac nos, Dómine Deus, in asserénda Fílii tui divinitáte,
sancti Eusébii epíscopi constántiam imitári,
ut, fidem servántes quam ipse dócuit,
eiúsdem Fílii tui vitæ partícipes esse mereámur.
Per Dóminum.

Die 4 augusti

S. Ioannis Mariæ Vianney, presbyteri

Memoria

De Communi pastorum (p. 696).

Collecta

Omnípotens et miséricors Deus,
qui sanctum Ioánnem Maríam presbýterum
pastoráli stúdio mirábilem effecísti,
da, quǽsumus, ut, eius exémplo et intercessióne,
fratres in caritáte Christo lucrémur,
et cum eis ætérnam glóriam cónsequi valeámus.
Per Dóminum.

Die 5 augusti

In Dedicatione basilicæ S. Mariæ

De Communi beatæ Mariæ Virginis (p. 670).

Collecta

Famulórum tuórum, quǽsumus, Dómine, delíctis ignósce,
ut, qui tibi placére de nostris áctibus non valémus,
Genetrícis Fílii tui intercessióne salvémur.
Per Dóminum.

Die 6 augusti

IN TRANSFIGURATIONE DOMINI

Festum

Ant. ad introitum Cf. Mt 17, 5

In splendénti nube Spíritus Sanctus visus est, patérna vox audíta est: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui: ipsum audíte.

Collecta

Deus, qui fídei sacraménta
in Unigéniti tui gloriósa Transfiguratióne
patrum testimónio roborásti,
et adoptiónem filiórum perféctam mirabíliter præsignásti,
concéde nobis fámulis tuis,
ut, ipsíus dilécti Fílii tui vocem audiéntes,
eiúsdem coherédes éffici mereámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Obláta múnera, quǽsumus, Dómine,
gloriósa Unigéniti tui Transfiguratióne sanctífica,
nosque a peccatórum máculis,
splendóribus ipsíus illustratiónis, emúnda.
Per Christum.

Præfatio

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui coram eléctis téstibus suam glóriam revelávit,
et commúnem illam cum céteris córporis formam
máximo splendóre perfúdit,
ut de córdibus discipulórum crucis scándalum tollerétur,
et in totíus Ecclésiæ córpore declaráret impléndum
quod eius mirabíliter præfúlsit in cápite.

Et ídeo cum cælórum Virtútibus
in terris te iúgiter celebrámus,
maiestáti tuæ sine fine clamántes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth, etc.

Ant. ad communionem 1 Io 3, 2

Cum Christus apparúerit, símiles ei érimus,
quóniam vidébimus eum sícuti est.

Post communionem

Cæléstia, quǽsumus, Dómine, aliménta quæ súmpsimus
in eius nos transfórment imáginem,
cuius claritátem gloriósa Transfiguratióne
manifestáre voluísti.
Per Christum.

Die 7 augusti

Ss. Xysti II, papæ, et sociorum, martyrum

De Communi martyrum (p. 678).

Collecta

Quǽsumus, omnípotens Deus, ut nos, virtúte Spíritus Sancti,
et ad credéndum dóciles et ad confiténdum fortes effícias,
qui beáto Xysto eiúsque sóciis,
propter verbum tuum et testimónium Iesu,
ánimas suas pónere tribuísti.
Per Dóminum.

S. Caietani, presbyteri

De Communi pastorum (p. 696), vel sanctorum: pro religiosis (p. 719).

Collecta

Deus, qui beáto Caietáno presbýtero
apostólicam vivéndi formam imitári tribuísti,
eius nobis exémplo et intercessióne concéde
in te semper confídere,
et regnum tuum indesinénter quǽrere.
Per Dóminum.

Die 8 augusti

S. Dominici, presbyteri

Memoria

De Communi pastorum (p. 696), vel sanctorum: pro religiosis (p. 719).

Collecta

Adiuvet Ecclésiam tuam, Dómine,
beátus Domínicus méritis et doctrínis,
atque pro nobis efficiátur piíssimus intervéntor,
qui tuæ veritátis éxstitit prædicátor exímius.
Per Dóminum.

Super oblata

Preces, quas tibi, Dómine, offérimus,
intercedénte beáto Domínico, cleménter inténde,
et, huius sacrifícii virtúte poténti,
propugnatóres fídei grátiæ tuæ protectióne confírma.
Per Christum.

Post communionem

Cæléstis, Dómine, virtútem sacraménti,
quo in beáti commemoratióne Domínici pasti sumus,
percípiat Ecclésia tua plenæ devotiónis afféctu,
et cuius prædicatióne flóruit, eius intercessióne iuvétur.
Per Christum.

Die 10 augusti

S. LAURENTII, DIACONI ET MARTYRIS

Festum

Ant. ad introitum

Hic est beátus Lauréntius, qui pro ope Ecclésiæ semetípsum trádidit: proptérea méruit martýrii passiónem, ut lætus ascénderet ad Dóminum Iesum Christum.

Collecta

Deus, cuius caritátis ardóre
beátus Lauréntius servítio cláruit fidélis et martýrio gloriósus,
fac nos amáre quod amávit,
et ópere exercére quod dócuit.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe propítius, Dómine, múnera
in beáti Lauréntii celebritáte lætánter obláta,
et ad nostræ salútis auxílium proveníre concéde.
Per Christum.

Ant. ad communionem Io 12, 26

Qui mihiminístrat, me sequátur; et ubi sum ego,
illic et minister meus erit, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacro múnere satiáti, súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, quod in festivitáte sancti Lauréntii
débitæ servitútis præstámus obséquium,
salvatiónis tuæ sentiámus augméntum.
Per Christum.

Die 11 augusti

S. Claræ, virginis

Memoria

De Communi virginum (p. 708), vel sanctorum: pro religiosis (p. 719).

Collecta

Deus, qui beátam Claram
ad paupertátis amórem misericórditer adduxísti,
eius nobis intercessióne concéde,
ut, in paupertáte spíritus Christum sequéntes,
ad tui contemplatiónem in cælésti regno perveníre mereámur.
Per Dóminum.

Die 13 augusti

Ss. Pontiani, papæ, et Hippolyti, presbyteri, martyrum

De Communi martyrum (p. 678), vel pastorum (p. 696).

Collecta

Patiéntia pretiósa iustórum
tuæ nobis, Dómine, quǽsumus, afféctum dilectiónis accúmulet,
et in córdibus nostris sacræ fídei semper exérceat firmitátem.
Per Dóminum.

Die 15 augusti

IN ASSUMPTIONE BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

Sollemnitas

Ad Missam in Vigilia

Hæc Missa dicitur vespere diei 14 augusti, sive ante sive post I Vesperas sollemnitatis.

Ant. ad introitum

Gloriósa dicta sunt de te, María, quæ hódie exaltáta es super choros Angelórum, et in ætérnum cum Christo triúmphas.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui beátam Vírginem Maríam,
eius humilitátem respíciens, ad hanc grátiam evexísti,
ut Unigénitus tuus ex ipsa secúndum carnem nascerétur,
et hodiérna die superexcelléntí glória coronásti,
eius nobis précibus concéde,
ut, redemptiónis tuæ mystério salváti,
a te exaltári mereámur. Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine, sacrifícium placatiónis et laudis,
quod in sanctæ Dei Genetrícis Assumptióne celebrámus,
ut ad véniam nos obtinéndam perdúcat,
et in perpétua gratiárum constítuat actióne.
Per Christum.

Præfatio propria, ut in Missa sequenti.

Ant. ad communionem Cf. Lc 11, 27

Beáta víscera Maríæ Vírginis,
quæ portavérunt ætérni Patris Fílium.

Post communionem

Mensæ cæléstis partícipes effécti,
implorámus cleméntiam tuam, Dómine Deus noster,
ut, qui Assumptiónem Dei Genetrícis cólimus,
a cunctis malis imminéntibus liberémur.
Per Christum.

Ad Missam in die

Ant. ad introitum — Apoc 12, 1

Signum magnum appáruit in cælo:
múlier amícta sole, et luna sub pédibus eius,
et in cápite eius coróna stellárum duódecim.

Vel:

Gaudeámus omnes in Dómino,
diem festum celebrántes sub honóre Maríæ Vírginis,
de cuius Assumptióne gaudent Angeli,
et colláudant Fílium Dei.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui immaculátam Vírginem Maríam, Fílii tui Genetrícem,
córpore et ánima ad cæléstem glóriam assumpsísti,
concéde, quǽsumus, ut, ad supérna semper inténti,
ipsíus glóriæ mereámur esse consórtes.
Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Ascéndat ad te, Dómine, nostræ devotiónis oblátio,
et, beatíssima Vírgine María in cælum assúmpta intercedénte,
corda nostra, caritátis igne succénsa, ad te iúgiter aspírent.
Per Christum.

Præfatio

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Quóniam in cælos hódie Virgo Deípara est assúmpta,
Ecclésiæ tuæ consummándæ inítium et imágo,
ac pópulo peregrinánti certæ spei et solácii documéntum;
corruptiónem enim sepúlcri eam vidére mérito noluísti,
quæ Fílium tuum, vitæ omnis auctórem,
ineffabíliter de se génuit incarnátum.

Et ídeo, choris angélicis sociáti,
te laudámus, in gáudio confiténtes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth, etc.

Ant. ad communionem Lc 1, 48-49

Beátam me dicent omnes generatiónes,
quia fecit mihi magna qui potens est.

Post communionem

Sumptis, Dómine, salutáribus sacraméntis,
da, quǽsumus,
ut, intercessióne beátæ Maríæ Vírginis in cælum assúmptæ,
ad resurrectiónis glóriam perducámur.
Per Christum.

Die 16 augusti

S. Stephani Hungariæ

De Communi sanctorum (p. 713).

Collecta

Concéde, quǽsumus, Ecclésiæ tuæ, omnípotens Deus,
ut beátum Stéphanum,
quem regnántem in terris propagatórem hábuit,
propugnatórem habére mereátur gloriósum in cælis.
Per Dóminum.

Die 19 augusti

S. Ioannis Eudes, presbyteri

De Communi pastorum (p. 696), vel sanctorum: pro religiosis (p. 719).

Collecta

Deus, qui beátum Ioánnem presbýterum
ad annuntiándum investigábiles Christi divítias
mirabíliter elegísti,
da nobis, eius exémplis et mónitis,
ut, in tua sciéntia crescéntes,
secúndum Evangélii lumen fidéliter conversémur.
Per Dóminum.

Die 20 augusti

S. Bernardi, abbatis et Ecclesiæ doctoris

Memoria

De Communi doctorum Ecclesiæ (p. 705), vel sanctorum: pro religiosis (p. 719).

Collecta

Deus, qui beátum Bernárdum abbátem,
zelo domus tuæ succénsum,
in Ecclésia tua lucére simul et ardére fecísti,
eius nobis intercessióne concéde,
ut, eódem spíritu fervéntes,
tamquam fílii lucis iúgiter ambulémus.
Per Dóminum.

Super oblata

Maiestáti tuæ, Dómine,
unitátis et pacis offérimus sacraméntum,
sancti Bernárdi abbátis memóriam recoléntes,
qui, verbo et ópere præclárus,
Ecclésiæ tuæ órdinis concórdiam strénue procurávit.
Per Christum.

Post communionem

Cibus, quem súmpsimus, Dómine,
in celebratióne beáti Bernárdi,
suum in nobis operétur efféctum,
ut, eius exémplis roboráti et mónitis erudíti,
Verbi tui incarnáti rapiámur amóre.
Qui vivit.

Die 21 augusti

S. Pii X, papæ

Memoria

De Communi pastorum: pro papis (p. 692).

Collecta

Deus, qui, ad tuéndam cathólicam fidem
et univérsa in Christo instauránda,
sanctum Pium papam
cælésti sapiéntia et apostólica fortitúdine replevísti,
concéde propítius, ut, eius institúta et exémpla sectántes,
prǽmia consequámur ætérna.
Per Dóminum.

Super oblata

Oblatiónibus nostris, Dómine, benígne suscéptis,
da, quǽsumus, ut hæc divína mystéria,
sancti Pii papæ mónita secúti,
sincéris tractémus obséquiis, et fidéli mente sumámus.
Per Christum.

Post communionem

Memóriam sancti Pii papæ celebrántes,
quǽsumus, Dómine Deus noster,
ut, virtúte mensæ cæléstis, constántes efficiámur in fide,
et in tua simus caritáte concórdes.
Per Christum.

Die 22 augusti

Beatæ Mariæ Virginis Reginæ

Memoria

Ant. ad introitum Ps 44, 10

Astitit Regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte.

Collecta

Deus, qui Fílii tui Genetrícem
nostram constituísti Matrem atque Regínam,
concéde propítius, ut, ipsíus intercessióne suffúlti,
tuórum in regno cæløsti consequámur glóriam filiórum.
Per Dóminum.

Super oblata

Memóriam recoléntes beátæ Vírginis Maríæ,
tibi, Dómine, múnera nostra offérimus, deprecántes,
ut eius nobis succúrrat humánitas,
qui tibi oblatiónem seípsum in cruce óbtulit immaculátam.
Qui vivit.

Præfatio de beata Maria Virgine, Et te in festivitáte.

Ant. ad communionem Lc 1, 45

Beáta es, quæ credidísti, quóniam perficiéntur ea,
quæ dicta sunt tibi a Dómino.

Post communionem

Sumptis, Dómine, sacraméntis cæléstibus,
te súpplices deprecámur,
ut, qui beátæ Vírginis Maríæ memóriam venerándo recólimus,
ætérni convívii mereámur esse partícipes.
Per Christum.

Die 23 augusti

S. Rosæ de Lima, virginis

De Communi virginum (p. 708), vel sanctorum: pro religiosis (p. 719).

Collecta

Deus, qui beátam Rosam, tuo amóre succénsam,
mundum relínquere
et tibi soli in austeritáte pæniténtiæ vacáre fecísti,
da nobis, eius intercessióne,
ut, vias vitæ sectántes in terris,
torrénte deliciárum tuárum perfruámur in cælis.
Per Dóminum.

Die 24 augusti

S. BARTHOLOMÆI, APOSTOLI

Festum

Ant. ad introitum Ps 95, 2. 3

Annuntiáte de die in diem salutáre Dei, annuntiáte inter gentes glóriam eius.

Collecta

Róbora in nobis, Dómine, fidem,
qua Fílio tuo beátus Bartholomǽus apóstolus
sincéro ánimo adhǽsit,
et præsta, ut, ipso deprecánte,
Ecclésia tua
cunctis géntibus salútis fiat sacraméntum.
Per Dóminum.

Super oblata

Beáti apóstoli Bartholomǽi festivitátem, Dómine, recenséntes,
quǽsumus, ut eius intercessióne tua capiámus auxília,
in cuius honórem tibi laudis hóstias immolámus.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis.

Ant. ad communionem Lc 22, 29-30

Ego dispóno vobis, sicut dispósuit mihi Pater meus, regnum,
ut edátis et bibátis super mensam meam in regno meo,
dicit Dóminus.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, pignus salútis ætérnæ,
festivitátem beáti Bartholomǽi apóstoli celebrántes,
quod sit nobis, quǽsumus,
vitæ præséntis auxílium páriter et futúræ.
Per Christum.

Die 25 augusti

S. Ludovici

De Communi sanctorum (p. 713).

Collecta

Deus, qui beátum Ludovícum
e terréni regíminis cura ad cæléstis regni glóriam transtulísti,
eius, quǽsumus, intercessióne concéde,
ut, per múnera temporália quæ gérimus,
regnum tuum quærámus ætérnum.
Per Dóminum.

S. Ioseph de Calasanz, presbyteri

De Communi sanctorum: pro educatoribus (p. 722), vel pastorum (p. 696).

Collecta

Deus, qui beátum Ioseph presbýterum
tanta caritáte et patiéntia decorásti,
ut in púeris erudiéndis omníque virtúte exornándis
constánter incúmberet,
concéde, quǽsumus,
ut, quem sapiéntiæ præceptórem cólimus,
veritátis cooperatórem iúgiter imitémur.
Per Dóminum.

Die 27 augusti

S. Monicæ

Memoria

De Communi sanctarum mulierum (p. 723).

Collecta

Deus, mæréntium consolátor,
qui beátæ Mónicæ pias lácrimas
in conversióne fílii sui Augustíni misericórditer suscepísti,
da nobis, utriúsque intervéntu, peccáta nostra deploráre,
et grátiæ tuæ indulgéntiam inveníre.
Per Dóminum.

Die 28 augusti

S. Augustini, episcopi et Ecclesiæ doctoris

Memoria

Ant. ad introitum — Sir 15, 5

In médio Ecclésiæ apéruit os eius,
et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus,
stolam glóriæ índuit eum.

Collecta

Innova, quǽsumus, Dómine, in Ecclésia tua
spíritum quo beátum Augustínum epíscopum imbuísti,
ut, eódem nos repléti,
te solum veræ fontem sapiéntiæ sitiámus,
et supérni amóris quærámus auctórem.
Per Dóminum.

Super oblata

Salútis nostræ memoriále celebrántes,
cleméntiam tuam, Dómine, supplíciter exorámus,
ut hoc sacraméntum pietátis
fiat nobis signum unitátis et vínculum caritátis.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 23, 10. 8

Dicit Dóminus: Magíster vester unus est, Christus. Omnes autem vos fratres estis.

Post communionem

Sanctíficet nos, quǽsumus, Dómine,
mensæ Christi participátio,
ut, eius membra effécti,
simus quod accépimus.
Per Christum.

Die 29 augusti

In Passione S. Ioannis Baptistæ

Memoria

Ant. ad introitum Ps 118, 46-47

Loquébar, Dómine, de testimóniis tuis in conspéctu regum, et non confundébar, et meditábar in mandátis tuis, quæ diléxi nimis.

Collecta

Deus, qui beátum Ioánnem Baptístam
et nascéntis et moriéntis Fílii tui Præcursórem esse voluísti,
concéde, ut, sicut ille veritátis et iustítiæ martyr occúbuit,
ita et nos pro tuæ confessióne doctrínæ strénue certémus.
Per Dóminum.

Super oblata

Da nobis, Dómine, per hæc múnera quæ tibi offérimus,
illam tuárum rectitúdinem semitárum,
quam beátus Ioánnes, vox in desérto clamántis, edócuit,
et, fuso sánguine, magna virtúte signávit.
Per Christum.

Præfatio

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda. ℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

In cuius Præcursóre beáto Ioánne
tuam magnificéntiam collaudámus,
quem inter natos mulíerum honóre præcípuo consecrásti.
Qui cum nascéndo multa gáudia præstitísset,
et nondum éditus exsultásset ad humánæ salútis advéntum,
ipse solus ómnium prophetárum
Agnum redemptiónis osténdit.
Sed et sanctificándis étiam aquæ fluéntis
ipsum baptísmatis lavit auctórem,
et méruit fuso sánguine suprémum illi testimónium exhibére.

Et ídeo, cum cælórum Virtútibus,
in terris te iúgiter prædicámus,
maiestáti tuæ sine fine clamántes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth, etc.

Ant. ad communionem Io 3, 27. 30

Respóndit Ioánnes: Illum opórtet créscere, me autem mínui.

Post communionem

Concéde nobis, Dómine,
sancti Ioánnis Baptístæ natále recenséntibus,
ut et salutária sacraménta quæ súmpsimus
significáta venerémur,
et in nobis pótius édita gaudeámus.
Per Christum.

SEPTEMBER

Die 3 septembris

S. Gregorii Magni, papæ et Ecclesiæ doctoris

Memoria

De Communi pastorum: pro papis (p. 692), vel doctorum Ecclesiæ (p. 705).

Collecta

Deus, qui pópulis tuis indulgéntia cónsulis
et amóre domináris,
da spíritum sapiéntiæ, intercedénte beáto Gregório papa,
quibus dedísti régimen disciplínæ,
ut de proféctu sanctárum óvium
fiant gáudia ætérna pastórum.
Per Dóminum.

Super oblata

Annue nobis, quæsumus, Dómine,
ut, in celebratióne beáti Gregórii, hæc nobis prosit oblátio,
quam immolándo totíus mundi tribuísti relaxári delícta.
Per Christum.

Post communionem

Quos Christo réficis pane vivo,
eósdem édoce, Dómine, Christo magístro,
ut in commemoratióne beáti Gregórii tuam discant veritátem,
et eam in caritáte operéntur.
Per Christum.

Die 8 septembris

IN NATIVITATE BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

Festum

Ant. ad introitum

Cum iucunditáte Nativitátem beátæ Maríæ Vírginis celebrémus, ex qua ortus est sol iustítiæ, Christus Deus noster.

Collecta

Fámulis tuis, quǽsumus, Dómine,
cæléstis grátiæ munus impertíre,
ut, quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium,
Nativitátis eius festívitas pacis tríbuat increméntum.
Per Dóminum.

Super oblata

Unigéniti tui, Dómine, nobis succúrrat humánitas,
ut, qui natus de Vírgine
Matris integritátem non mínuit, sed sacrávit,
a nostris nos piáculis éxuens,
oblatiónem nostram tibi reddat accéptam.
Qui vivit.

Præfatio de beata Maria Virgine, Et te in Nativitáte.

Ant. ad communionem — Is 7, 14; Mt 1, 21

Ecce Virgo páriet Fílium,
qui salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum.

Post communionem

Exsúltet Ecclésia tua, Dómine,
quam sacris mystériis refecísti,
de beátæ Maríæ Vírginis Nativitáte congáudens,
quæ univérso mundo spes fuit et auróra salútis.
Per Christum.

Die 13 septembris

S. Ioannis Chrysostomi, episcopi et Ecclesiæ doctoris

Memoria

De Communi pastorum: pro episcopis (p. 694), vel doctorum Ecclesiæ (p. 705).

Collecta

Deus, in te sperántium fortitúdo,
qui beátum Ioánnem Chrysóstomum epíscopum
mira eloquéntia et tribulatiónis experiménto
caréscere voluísti,
da nobis, quǽsumus, ut, eius doctrínis erudíti,
invíctæ patiéntiæ roborémur exémplo.
Per Dóminum.

Super oblata

Sacrifícium tibi pláceat, Deus,
in commemoratióne beáti Ioánnis Chrysóstomi
libénter exhíbitum,
quo monénte, nos étiam totos tibi réddimus collaudántes.
Per Christum.

Post communionem

Concéde, miséricors Deus, ut mystéria,
quæ pro beáti Ioánnis Chrysóstomi commemoratióne
súmpsimus,
nos in tua caritáte confírment,
et tuæ fidéles confessóres veritátis effíciant.
Per Christum.

Die 14 septembris

IN EXALTATIONE SANCTÆ CRUCIS

Festum

Ant. ad introitum — Cf. Gal 6, 14

Nos autem gloriári opórtet in cruce Dómini nostri Iesu Christi, in quo est salus, vita et resurréctio nostra, per quem salváti et liberáti sumus.

Collecta

Deus, qui Unigénitum tuum crucem subíre voluísti,
ut salvum fáceret genus humánum,
præsta, quæsumus, ut, cuius mystérium in terra cognóvimus,
eius redemptiónis prǽmia in cælo cónsequi mereámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Hæc oblátio, Dómine, quǽsumus,
ab ómnibus nos purget offénsis,
quæ in ara crucis totíus mundi tulit offénsam.
Per Christum.

Præfatio

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens, ætérne Deus:
Qui salútem humáni géneris in ligno crucis constituísti,
ut unde mors oriebátur, inde vita resúrgeret;

et, qui in ligno vincébat, in ligno quoque vincerétur:
per Chrístum Dóminum nostrum.

Per quem maiestátem tuam laudant Angeli,
adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes.
Cæli cælorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim,
sócia exsultatióne concélebrant.
Cum quibus et nostras voces ut admítti iúbeas, deprecámur,
súpplici confessióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth, etc.

Dici potest etiam præfatio de Passione Domini, I, p. 404.

Ant. ad communionem Io 12, 32

Ego si exaltátus fúero a terra,
omnes traham ad meípsum, dicit Dóminus.

Post communionem

Refectióne tua sancta enutríti,
Dómine Iesu Christe, súpplices deprecámur,
ut, quos per lignum crucis vivíficæ redemísti,
ad resurrectiónis glóriam perdúcas.
Qui vivis.

Die 15 septembris

Beatæ Mariæ Virginis Perdolentis

Memoria

Ant. ad introitum Lc 2, 34-35

Dixit Símeon ad Maríam: Ecce, pósitus est hic in ruínam et in resurrectiónem multórum in Israel, et in signum cui contradicétur; et tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius.

Collecta

Deus, qui Fílio tuo in cruce exaltáto
compatiéntem Matrem astáre voluísti,
da Ecclésiæ tuæ,
ut, Christi passiónis cum ipsa consors effécta,
eiúsdem resurrectiónis párticeps esse mereátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, misericors Deus, ad tui nóminis laudem
preces hostiásque
in veneratióne beátæ Maríæ Vírginis exhíbitas,
quam, stantem iuxta crucem Iesu,
cleménter nobis Matrem piíssimam providísti.
Per Christum.

Præfatio de beata Maria Virgine, Et te in festivitáte.

Ant. ad communionem 1 Petr 4, 13

Communicántes Christi passiónibus, gaudéte,
ut et in revelatióne glóriæ eius gaudeátis exsultántes.

Post communionem

Sumptis, Dómine, sacraméntis redemptiónis ætérnæ,
súpplices deprecámur,
ut, compassiónem beátæ Maríæ Vírginis recoléntes,
ea in nobis pro Ecclésia adimpleámus,
quæ desunt Christi passiónum. Per Christum.

Die 16 septembris

Ss. Cornelii, papæ, et Cypriani, episcopi, martyrum

Memoria

De Communi martyrum (p. 678), vel pastorum: pro episcopis (p. 694).

Collecta

Deus, qui pópulo tuo beátos Cornélium et Cypriánum
sédulos pastóres et invíctos mártyres præstitísti,
concéde ut, eórum intercessióne,

fide et constántia roborémur,
et pro Ecclésiæ unitáte óperam tribuámus impénse.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine, múnera pópuli tui
pro mártyrum tuórum passiónibus dicáta sanctórum,
et quæ beátis Cornélio et Cypriáno
in persecutióne fortitúdinem ministrárunt,
nobis quoque prǽbeant inter advérsa constántiam.
Per Christum.

Post communionem

Per hæc mystéria quæ súmpsimus, Dómine,
súpplices exorámus,
ut, sanctórum mártyrum Cornélii et Cypriáni exémplo,
spíritus tui fortitúdine confirmáti,
evangélicæ veritáti possímus testimónium perhibére.
Per Christum.

Die 17 septembris

S. Roberti Bellarmino, episcopi et Ecclesiæ doctoris

De Communi pastorum: pro episcopis (p. 694), vel doctorum Ecclesiæ (p. 705).

Collecta

Deus, qui, ad tuæ fidem Ecclésiæ vindicándam,
beátum Robértum epíscopum
mira eruditióne et virtúte decorásti,
eius intercessióne concéde,
ut pópulus tuus eiúsdem fídei semper integritáte lætétur.
Per Dóminum.

Die 19 septembris

S. Ianuarii, episcopi et martyris

De Communi martyrum (p. 683), vel pastorum: pro episcopis (p. 694).

Collecta

Deus, qui nos concédis
beáti Ianuárii mártyris memóriam venerári,
da nobis in ætérna beatitúdine de eius societáte gaudére.
Per Dóminum.

Die 21 septembris

S. MATTHÆI, APOSTOLI ET EVANGELISTÆ

Festum

Ant. ad introitum Mt 28, 19-20

Eúntes, docéte omnes gentes, baptizántes eos, et docéntes eos serváre ómnia quæcúmque mandávi vobis, dicit Dóminus.

Collecta

Deus, qui ineffábili misericórdia
beátum Matthǽum
ex publicáno Apóstolum es dignátus elígere,
da nobis, eius exémplo et intercessióne suffúltis,
ut, te sequéntes, tibi fírmiter adhærére mereámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Memóriam beáti Matthǽi recenséntes,
preces et hóstias tibi, Dómine, deférimus,
supplíciter exorántes,
ut Ecclésiam tuam benígnus aspícias,
cuius fidem Apostolórum prædicatiónibus nutrivísti.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis.

Ant. ad communionem Mt 9, 13

Non veni vocáre iustos, sed peccatóres, dicit Dóminus.

Post communionem

Salutáris gáudii partícipes, Dómine,
quo lætus Salvatórem in domo sua convívam
sanctus Matthǽus excépit,
da, ut cibo semper reficiámur illíus,
qui non iustos sed peccatóres vocáre venit ad salútem.
Qui vivit.

Die 26 septembris

Ss. Cosmæ et Damiani, martyrum

De Communi martyrum (p. 678).

Collecta

Magníficet te, Dómine,
sanctórum tuórum Cosmæ et Damiáni veneránda memória,
quia et illis glóriam sempitérnam,
et opem nobis ineffábili providéntia contulísti.
Per Dóminum.

Super oblata

In tuórum, Dómine, pretiósa morte iustórum,
sacrifícium illud offérimus,
de quo martýrium sumpsit omne princípium.
Per Christum.

Post communionem

Consérva in nobis, Dómine, munus tuum,
et quod, te donánte, pro commemoratióne
beatórum mártyrum Cosmæ et Damiáni percépimus,
salútem nobis præstet et pacem.
Per Christum.

Die 27 septembris

S. Vincentii de Paul, presbyteri

Memoria

Ant. ad introitum Lc 4, 18

Spíritus Dómini super me: propter quod unxit me, evangelizáre paupéribus misit me, sanáre contrítos corde.

Collecta

Deus, qui ad salútem páuperum et cleri institutiónem
beátum Vincéntium presbýterum
virtútibus apostólicis imbuísti,
præsta, quǽsumus, ut, eódem spíritu ferventes,
et amémus quod amávit, et quod dócuit operémur.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, qui beáto Vincéntio divína celebránti mystéria
tribuísti quod tractábat imitári,
concéde, ut, huius sacrifícii virtúte,
ipsi quoque in oblatiónem tibi acceptábilem transeámus.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 106, 8-9

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius,
et mirabília eius fíliis hóminum:
quia satiávit ánimam inánem,
et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Post communionem

Cæléstibus, Dómine, refécti sacraméntis,
súpplices deprecámur,
ut ad imitándum Fílium tuum paupéribus evangelizántem,
sicut exémplis beáti Vincéntii provocámur,
ita et patrocíniis adiuvémur.
Per Christum.

Die 28 septembris

S. Venceslai, martyris

De Communi martyrum (p. 683).

Collecta

Deus, qui beátum mártyrem Venceslâum
cæléști regno terrénum postpónere docuísti,
eius précibus concéde, ut, nosmetípsos abnegántes,
tibi toto corde adhærére valeámus. Per Dóminum.

Die 29 septembris

SS. MICHAELIS, GABRIELIS ET RAPHAELIS, ARCHANGELORUM

Festum

Ant. ad introitum Ps 102, 20

Benedícite Dóminum, omnes Angeli eius, poténtes virtúte, qui fácitis verbum eius, ad audiéndam vocem sermónum eius.

Collecta

Deus, qui miro órdine
Angelórum ministéria hominúmque dispénsas,
concéde propítius,
ut, a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur,
ab his in terra vita nostra muniátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Hóstias tibi, Dómine, laudis offérimus,
supplíciter deprecántes, ut eásdem,
angélico ministério in conspéctum tuæ maiestátis delátas,
et placátus accípias,
et ad salútem nostram proveníre concédas.
Per Christum.

Præfatio de Angelis.

Ant. ad communionem Ps 137, 1

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo,
in conspéctu Angelórum psallam tibi.

Post communionem

Pane cæléсti refécti, súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, eius fortitúdine roboráti,
sub Angelórum tuórum fidéli custódia,
fortes, salútis progrediámur in via.
Per Christum.

Die 30 septembris

S. Hieronymi, presbyteri et Ecclesiæ doctoris

Memoria

Ant. ad introitum Iosue 1, 8

Non recédat volúmen legis ab ore tuo; sed meditáberis ín eo diébus ac nóctibus, ut custódias et fácias ómnia, quæ scripta sunt in eo: tunc díriges viam tuam, et intélleges eam.

Collecta

Deus, qui beáto Hierónymo presbýtero
suávem et vivum Scriptúræ Sacræ afféctum tribuísti,
da, ut pópulus tuus verbo tuo ubérius alátur,
et in eo fontem vitæ invéniat.
Per Dóminum.

Super oblata

Tríbue, nobis, Dómine,
ut, exémplo beáti Hierónymi, verbum tuum meditáti,
ad salutárem hóstiam maiestáti tuæ offeréndam
prómptius accedámus.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ier 15, 16

Invénti sunt sermónes tui, et comédi eos,
et factum est mihi verbum tuum in gáudium,
et in lætítiam cordis mei:
quóniam invocátum est nomen tuum super me,
Dómine Deus.

Post communionem

Sancta tua quæ súmpsimus, Dómine,
de beáti Hierónymi celebritáte lætántes,
tuórum éxcitent corda fidélium,
ut, sacris inténta doctrínis, intéllegant quod sequántur,
et sequéndo vitam obtíneant sempitérnam.
Per Christum.

OCTOBER

Die 1 octobris

S. Teresiæ a Iesu Infante, virginis

Memoria

Ant. ad introitum — Cf. Deut 32, 10-12

Circumdúxit eam Dóminus et dócuit; et custodívit quasi pupíllam óculi sui. Sicut áquila expándit alas suas, et assúmpsit eam, atque portávit in húmeris suis. Dóminus solus dux eius fuit.

Collecta

Deus, qui regnum tuum humílibus parvulísque dispónis,
fac nos beátæ Terésiæ trámitem prósequi confidénter,
ut, eius intercessióne, glória tua nobis revelétur ætérna.
Per Dóminum.

Super oblata

In beáta Terésia te, Dómine, mirábilem prædicántes,
maiestátem tuam supplíciter exorámus,
ut, sicut eius tibi grata sunt mérita,
sic nostræ servitútis accépta reddántur offícia.
Per Christum.

Ant. ad communionem — Mt 18, 3

Dicit Dóminus: Nisi convérsi fuéritis,
et efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cælórum.

Post communionem

Sacraménta quæ súmpsimus, Dómine,
illíus in nobis vim amóris accéndant,
quo beáta Terésia se tibi addíxit,
tuámque cúpiit miseratiónem pro ómnibus impetráre.
Per Christum.

Die 2 octobris

Ss. Angelorum Custodum

Memoria

Ant. ad introitum Dan 3, 58

Benedícite, omnes Angeli Dómini, Dóminum, hymnum dícite, et superexaltáte eum in sǽcula.

Collecta

Deus, qui ineffábili providéntia
sanctos Angelos tuos ad nostram custódiam míttere dignáris,
largíre supplícibus tuis, et eórum semper protectióne defféndi,
et ætérna societáte gaudére.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera,
quæ pro sanctórum Angelórum tuórum
veneratióne deférimus,
et concéde propítius,
ut, perpétuis eórum præsídiis,
a præséntibus perículis liberémur,
et ad vitam felíciter perveniámus ætérnam.
Per Christum.

Præfatio de Angelis.

Ant. ad communionem Ps 137, 1

In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

Post communionem

Quos tantis, Dómine, in vitam ætérnam
dignáris páscere sacraméntis,
angélico ministério dírige in viam salútis et pacis.
Per Christum.

Die 4 octobris

S. Francisci Assisiensis

Memoria

Ant. ad introitum

Vir Deî Francíscus relíquit domum suam, dimísit hereditátem suam, ínops et pauper factus est; Dóminus autem assúmpsit eum.

Collecta

Deus, qui beáto Francísco
paupertáte et humilitáte Christo configurári tribuísti,
concéde, ut, per illíus sémitas gradiéntes,
Fílium tuum sequi et tibi coniúngi
læta valeámus caritáte.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera tibi, Dómine, offeréntes, quǽsumus,
ut ad mystérium crucis celebrándum conveniénter aptémur,
cui beátus Francíscus tam ardénter adhǽsit.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 5, 3

Beáti páuperes spíritu,
quóniam ipsórum est regnum cælórum.

Post communionem

Da nobis, quǽsumus, Dómine,
per hæc sancta quæ súmpsimus,
ut, beáti Francísci caritátem zelúmque apostólicum imitántes,
tuæ dilectiónis effféctus percipiámus
et in salútem ómnium effundámus.
Per Christum.

Die 6 octobris

S. Brunonis, presbyteri

De Communi pastorum (p. 696), vel sanctorum: pro religiosis (p. 719).

Collecta

Deus, qui sanctum Brunónem
ad serviéndum tibi in solitúdine vocásti,
eius nobis intercessióne concéde,
ut, per huius mundi varietátes, tibi iúgiter vacémus.
Per Dóminum.

Die 7 octobris

Beatæ Mariæ Virginis a Rosario

Memoria

Ant. ad introitum Lc 1, 28. 42

Ave, María, grátia plena, Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Collecta

Grátiam tuam, quǽsumus, Dómine, méntibus nostris infúnde,
ut qui, Angelo nuntiánte,
Christi Fílii tui incarnatiónem cognóvimus,
beáta María Vírgine intercedénte,
per passiónem eius et crucem
ad resurrectiónis glóriam perducámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Fac nos, quǽsumus, Dómine,
his munéribus oblátis conveniénter aptári,

et Unigéniti tui mystéria ita recólere,
ut eius digni promissiónibus éffici mereámur.
Per Christum.

Præfatio de beata Maria Virgine, Et te in festivitáte.

Ant. ad communionem Lc 1, 31

Ecce concípies in útero, et páries fílium,
et vocábis nomen eius Iesum.

Post communionem

Quǽsumus, Dómine Deus noster,
ut, qui in hoc sacraménto
Fílii tui mortem et resurrectiónem annuntiámus,
eius sócii passiónum effécti,
consolatiónis étiam ac glóriæ mereámur esse partícipes.
Per Christum.

Die 9 octobris

Ss. Dionysii, episcopi, et sociorum, martyrum

De Communi martyrum (p. 678).

Collecta

Deus, qui beátum Dionýsium eiúsque sócios
ad prædicándam géntibus glóriam tuam misísti,
eósque virtúte constántiæ in passióne roborásti,
tríbue nobis, quǽsumus,
ex eórum imitatióne próspera mundi despícere,
et nulla eius advérsa formidáre.
Per Dóminum.

S. Ioannis Leonardi, presbyteri

De Communi pastorum: pro missionariis (p. 701), vel sanctorum: pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt (p. 721).

Collecta

Bonórum ómnium largítor, Deus,
qui per beátum Ioánnem presbýterum
pópulis Evangélium nuntiáre fecísti,
eius intercessióne concéde,
ut fides vera semper et ubíque profíciat.
Per Dóminum.

Die 14 octobris

S. Callisti I, papæ et martyris

De Communi martyrum (p. 683), vel pastorum: pro papis (p. 692).

Collecta

Preces pópuli tui, quǽsumus, Dómine, cleménter exáudi,
ut beáti Callísti papæ méritis adiuvémur,
cuius passióne lætámur.
Per Dóminum.

Die 15 octobris

S. Teresiæ de Avila, virginis

Memoria

Ant. ad introitum Ps 41, 2-3

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum, ita desíderat ánima mea ad te, Deus. Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum.

Collecta

Deus, qui per Spíritum tuum beátam Terésiam suscitásti,
ut requiréndæ perfectiónis sémitam Ecclésiæ manifestáret,
da nobis et cæléstis eius doctrínæ pábulo semper nutríri,
et veræ sanctitátis desidério accéndi.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera nostra, Dómine, tuæ sint accépta maiestáti,
cui beátæ Terésiæ tantópere plácuit devotiónis obséquium.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 88, 2

Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo; in generatiónem et generatiónem annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Post communionem

Súbdita tibi família, Dómine Deus noster,
quam cælésti pane satiásti,
fac ut, exémplo beátæ Terésiæ,
misericórdias tuas in ætérnum cantáre lætétur.
Per Christum.

Die 16 octobris

S. Hedvigis, religiosæ

De Communi sanctorum: pro religiosis (p. 719).

Collecta

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut veneránda nobis beátæ Hedvígis intercéssio
tríbuat cæléste subsídium,
cuius vita mirábilis ómnibus humilitátis præstat exémplum.
Per Dóminum.

S. Margaritæ Mariæ Alacoque, virginis

De Communi virginum (p. 708), vel sanctorum: pro religiosis (p. 719).

Collecta

Effúnde super nos, quǽsumus, Dómine,
spíritum quo beátam Margarítam Maríam singuláriter ditásti,
ut scire valeámus supereminéntem sciéntiæ caritátem Christi,
et impleámur in omnem plenitúdinem Dei.
Per Dóminum.

Die 17 octobris

S. Ignatii Antiocheni, episcopi et martyris

Memoria

Ant. ad introitum — Gal 2, 19-20

Christo confíxus sum cruci; vivo autem, iam non ego: vivit vero in me Christus; in fide vivo Fílii Dei, qui diléxit me, et trádidit semetípsum pro me.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui sanctórum mártyrum confessiónibus
Ecclésiæ tuæ sacrum corpus exórnas,
concéde, quǽsumus, ut hodiérna glória passiónis,
sicut beáto Ignátio magnificéntiam tríbuit sempitérnam,
ita nobis perpétuum munímen operétur.
Per Dóminum.

Super oblata

Grata tibi sit, Dómine, nostræ devotiónis oblátio,
qui beátum Ignátium, fruméntum Christi,
per martýrii passiónem panem mundum suscepísti.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Fruméntum Christi sum: déntibus bestiárum molar,
ut panis mundus invéniar.

Post communionem

Refíciat nos, Dómine, panis cæléstis,
quem in beáti Ignátii natáli suscépimus,
ac tríbuat nos nómine et ópere esse christiános.
Per Christum.

Die 18 octobris

S. LUCÆ, EVANGELISTÆ

Festum

Ant. ad introitum Is 52, 7

Quam pulchri super montes pedes annuntiántis et prædicántis pacem, annuntiántis bonum, prædicántis salútem!

Collecta

Dómine Deus, qui beátum Lucam elegísti,
ut prædicatióne et scriptis
mystérium tuæ in páuperes dilectiónis reveláret,
concéde, ut, qui tuo iam nómine gloriántur,
cor unum et ánima una esse persevérent,
et omnes gentes tuam mereántur vidére salútem.
Per Dóminum.

Super oblata

Donis cæléstibus, da nobis, quǽsumus, Dómine,
líbera tibi mente servíre,
ut múnera, quæ in festivitáte beáti Lucæ deférimus,
et medélam nobis operéntur et glóriam.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis, II.

Ant. ad communionem Cf. Lc 10, 1. 9

Misit Dóminus discípulos, qui nuntiárent civitátibus:
Appropinquávit in vos regnum Dei.

Post communionem

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, quod de sancto altári tuo accépimus, nos sanctíficet,
et in fide Evangélii, quod sanctus Lucas prædicávit,
fortes effíciat.
Per Christum.

Die 19 octobris

Ss. Ioannis de Brébeuf et Isaac Jogues, presbyterorum, et sociorum, martyrum

De Communi martyrum (p. 678), vel pastorum: pro missionariis (p. 701).

Collecta

Deus, qui primítias fídei in boreálibus Américæ regiónibus
sanctórum Isaac eiúsque sociórum
prædicatióne et sánguine consecrásti,
concéde propítius, ut, eórum intercessióne,
flórida christianórum seges ubíque in dies augeátur.
Per Dóminum.

S. Pauli a Cruce, presbyteri

Ant. ad introitum 1 Cor 2, 2

Non iudicávi me scire áliquid inter vos, nisi Iesum Christum, et hunc crucifíxum.

Collecta

Impetret nobis, Dómine, grátiam tuam
sanctus présbyter Paulus, qui único crucem amóre diléxit,
ut, eius exémplo vivídius incitáti,
crucem nostram fórtiter amplectámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Réspice quas offérimus hóstias, omnípotens Deus,
in commemoratióne beáti Pauli, et præsta,
ut, qui domínicæ passiónis mystéria celebrámus,
imitémur quod ágimus. Per Christum.

Ant. ad communionem 1 Cor 1, 23-24

Nos prædicámus Christum crucifíxum,
Christum, Dei virtútem et Dei sapiéntiam.

Post communionem

Deus, qui crucis mystérium
in beáto Paulo mirabíliter illustrásti,
concéde propítius, ut, ex hoc sacrifício roboráti,
Christo fidéles hæreámus,
et in Ecclésia ad salútem ómnium operémur.
Per Christum.

Die 23 octobris

S. Ioannis de Capestrano, presbyteri

De Communi pastorum: pro missionariis (p. 701).

Collecta

Deus, qui, ad pópulum fidélem in angústiis confortándum,
beátum Ioánnem suscitásti,
præsta, quǽsumus,
ut nos in tuæ protectiónis securitáte constítuas,
et Ecclésiam tuam perpétua pace custódias.
Per Dóminum.

Die 24 octobris

S. Antonii Mariæ Claret, episcopi

De Communi pastorum: pro missionariis (p. 701), vel pro episcopis (p. 694).

Collecta

Deus, qui in evangelizándis pópulis
beátum Antónium Maríam epíscopum
mira caritáte et patiéntia roborásti,
eius nobis intercessióne concéde,
ut, quæ tua sunt quæréntes,
eníxe in Christo lucrándis frátribus incumbámus.
Per Dóminum.

Die 28 octobris

SS. SIMONIS ET IUDÆ, APOSTOLORUM

Festum

Ant. ad introitum

Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam.

Collecta

Deus, qui nos per beátos Apóstolos
ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti,
intercedéntibus sanctis Simóne et Iuda, concéde propítius,
ut semper augeátur Ecclésia
increméntis in te credéntium populórum.
Per Dóminum.

Super oblata

Glóriam, Dómine, sanctórum apostolórum Simónis et Iudæ perpétuam venerántes,
quǽsumus, ut vota nostra suscípias
et ad sacra mystéria celebránda nos digne perdúcas.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis.

Ant. ad communionem Io 14, 23

Si quis díligit me, sermónem meum servábit, dicit Dóminus;
et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus,
et mansiónem apud eum faciémus.

Post communionem

Percéptis, Dómine, sacraméntis,
súpplices in Spíritu Sancto deprecámur,
ut, quæ pro apostolórum Simónis et Iudæ
veneránda gérimus passióne,
nos in tua dilectióne consérvent.
Per Christum.

NOVEMBER

Die 1 novembris

OMNIUM SANCTORUM

Sollemnitas

Ant. ad introitum

Gaudeámus omnes in Dómino, diem festum celebrántes sub honóre Sanctórum ómnium, de quorum sollemnitáte gaudent Angeli, et colláudant Fílium Dei.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita
sub una tribuísti celebritáte venerári, quǽsumus,
ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam,
multiplicátis intercessóribus, largiáris.
Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Grata tibi sint, Dómine, múnera,
quæ pro cunctórum offérimus honóre Sanctórum,
et concéde,
ut, quos iam crédimus de sua immortalitáte secúros,
sentiámus de nostra salúte sollícitos.
Per Christum.

Præfatio

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Nobis enim hódie civitátem tuam tríbuis celebráre,
quæ mater nostra est, cælestísque Ierúsalem,
ubi fratrum nostrórum iam te in ætérnum coróna colláudat.
Ad quam peregríni, per fidem accedéntes, alácriter festinámus,
congaudéntes de Ecclésiæ
sublímium glorificatióne membrórum,
qua simul fragilitáti nostræ adiuménta et exémpla concédis.

Et ídeo, cum ipsórum Angelorúmque frequéntia,
una te magnificámus, laudis voce clamántes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth, etc.

Ant. ad communionem Mt 5, 8-10

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt;
beáti pacífici, quóniam fílii Dei vocabúntur;
beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam,
quóniam ipsórum est regnum cælórum.

Post communionem

Mirábilem te, Deus,
et unum Sanctum in ómnibus Sanctis tuis adorántes,
tuam grátiam implorámus,
qua, sanctificatiónem in tui amóris plenitúdine consummántes,
ex hac mensa peregrinántium
ad cæléstis pátriæ convívium transeámus.
Per Christum.

Pro Missa votiva de omnibus Sanctis, cfr. infra, p. 849.

Die 2 novembris

IN COMMEMORATIONE OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM

Etiam quando dies 2 novembris incidit in dominicam, fit de Commemoratione omnium fidelium defunctorum, Missis adhibitis quæ sequuntur.

1

Ant. ad introitum — 1 Thess 4, 14; 1 Cor 15, 22

Sicut Iesus mórtuus est et resurréxit, ita et Deus eos qui dormiérunt per Iesum addúcet cum eo. Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

Collecta

Preces nostras, quǽsumus, Dómine, benígnus exáudi,
ut, dum attóllitur nostra fides in Fílio tuo a mórtuis suscitáto,
in famulórum tuórum præstolánda resurrectióne
spes quoque nostra firmétur.
Per Dóminum.

Super oblata

Nostris, Dómine, propitiáre munéribus,
ut fámuli tui defúncti assumántur in glóriam cum Fílio tuo,
cuius magno pietátis iúngimur sacraménto.
Per Cristum.

Præfatio defunctorum.

Ant. ad communionem — Io 11, 25-26

Ego sum resurréctio et vita, dicit Dóminus.
Qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet;
et omnis, qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Post communionem

Præsta, quǽsumus, Dómine,
ut fámuli tui defúncti
in mansiónem lucis tránseant et pacis,
pro quibus paschále celebrávimus sacraméntum.
Per Christum.

2

Ant. ad introitum Cf. 4 Esdr 2, 34-35

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

Collecta

Deus, glória fidélium et vita iustórum,
cuius Fílii morte et resurrectióne redémpti sumus,
propitiáre fámulis tuis defúnctis,
ut, qui resurrectiónis nostræ mystérium agnovérunt,
ætérnæ beatitúdinis gáudia percípere mereántur.
Per Dóminum.

Super oblata

Omnípotens et miséricors Deus,
his sacrifíciis áblue, quǽsumus, fámulos tuos defúnctos
a peccátis suis in sánguine Christi,
ut, quos mundásti aqua baptísmatis,
indesinénter purífices indulgéntia pietátis.
Per Christum.

Præfatio defunctorum.

Ant. ad communionem Cf. 4 Esdr 2, 35. 34

Lux ætérna lúceat eis, Dómine,
cum Sanctis tuis in ætérnum, quia pius es.
Réquiem ætérnam dona eis, Dómine,
et lux perpétua lúceat eis,
cum Sanctis tuis in ætérnum, quia pius es.

Post communionem

Sumpto sacraménto Unigéniti tui,
qui pro nobis immolátus resurréxit in glória,
te, Dómine, supplíciter exorámus pro fámulis tuis defúnctis,
ut, paschálibus mystériis mundáti,
futúræ resurrectiónis múnere gloriéntur.
Per Christum.

3

Ant. ad introitum — Cf. Rom 8, 11

Deus, qui suscitávit Iesum a mórtuis, vivificábit et mortália córpora nostra, propter inhabitántem Spíritum eius in nobis.

Collecta

Deus, qui Unigénitum tuum, devícta morte,
ad cæléstia transíre fecísti,
concéde fámulis tuis defúnctis,
ut, huius vitæ mortalitáte devícta,
te conditórem et redemptórem possint perpétuo contemplári.
Per Dóminum.

Super oblata

Pro ómnibus fámulis tuis in Christo dormiéntibus
hóstiam, Dómine, súscipe benígnus oblátam,
ut, per hoc sacrifícium singuláre vínculis mortis exúti,
vitam mereántur ætérnam.
Per Christum.

Præfatio defunctorum.

Ant. ad communionem — Phil 3, 20-21

Salvatórem exspectámus Dóminum nostrum Iesum Christum,
qui reformábit corpus humilitátis nostræ
configurátum córpori claritátis suæ.

Post communionem

Multíplica, Dómine, his sacrifíciis suscéptis,
super fámulos tuos defúnctos misericórdiam tuam,
et, quibus donásti baptísmi grátiam,
da eis æternórum plenitúdinem gaudiórum.
Per Christum.

Die 3 novembris

S. Martini de Porres, religiosi

De Communi sanctorum: pro religiosis (p. 719).

Collecta

Deus, qui beátum Martínum per humilitátis iter
ad cæléstem glóriam perduxísti,
tríbue nobis eius ita nunc pérsequi exémpla præclára,
ut exaltári cum ipso mereámur in cælis.
Per Dóminum.

Die 4 novembris

S. Caroli Borromeo, episcopi

Memoria

De Communi pastorum: pro episcopis (p. 694).

Collecta

Custódi, quæsumus, Dómine, in pópulo tuo spíritum,
quo beátum Cárolum epíscopum implevísti,
ut Ecclésia indesinénter renovétur,
et, Christi se imágini confórmans,
ipsíus vultum mundo váleat osténdere.
Per Dóminum.

Super oblata

Inténde múnera, Dómine,
altáribus tuis pro beáti Cároli commemoratióne propósita,
et huius sacrifícii virtúte concéde,

ut sicut illum pastorális offícii vigilántia
et præcláris virtútum méritis sublimásti,
ita nos fácias sincéris óperum frúctibus abundáre.
Per Christum.

Post communionem

Præstent nobis, quǽsumus, Dómine,
sacra mystéria quæ súmpsimus
eam ánimi fortitúdinem,
quæ beátum Cárolum réddidit in ministério fidélem
et in caritáte fervéntem.
Per Christum.

Die 9 novembris

IN DEDICATIONE BASILICÆ LATERANENSIS

Festum

De Communi Dedicationis ecclesiæ (p. 666 vel 668).

Die 10 novembris

S. Leonis Magni, papæ et Ecclesiæ doctoris

Memoria

De Communi pastorum: pro papis (p. 692), vel doctorum Ecclesiæ (p. 705).

Collecta

Deus, qui advérsus Ecclésiam tuam,
in apostólicæ petræ soliditáte fundátam,
portas ínferi numquam prævalére permíttis,
da ei, quǽsumus, ut, intercedénte beáto Leóne papa,
in tua veritáte consístens, pace contínua muniátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Oblátis munéribus, quǽsumus, Dómine,
Ecclésiam tuam benígnus illúmina,
ut et gregis tui profíciat ubíque succéssus,
et grati fiant nómini tuo, te gubernánte, pastóres.
Per Christum.

Post communionem

Refectióne sancta enutrítam
gubérna, quǽsumus, Dómine, tuam placátus Ecclésíam,
ut, poténti moderatióne diécta,
et increménta libertátis accípiat,
et in religiónis integritáte persístat.
Per Christum.

Die 11 novembris

S. Martini, episcopi

Memoria

Ant. ad introitum 1 Sam 2, 35

Suscitábo mihi sacerdótem fidélem, qui iuxta cor meum et ánimam meam fáciet, dicit Dóminus.

Collecta

Deus, qui in beáto Martíno epíscopo
sive per vitam sive per mortem magnificátus es,
ínnova grátiæ tuæ mirabília in córdibus nostris,
ut neque mors neque vita separáre nos possit a caritáte tua.
Per Dóminum.

Super oblata

Sanctífica, quǽsumus, Dómine Deus, hæc múnera,
quæ in honórem sancti Martíni lætánter offérimus,
ut per ea vita nostra
inter advérsa et próspera semper dirigátur.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 25, 40

Amen dico vobis,
quámdiu fecístis uni ex his frátribus meis mínimis,
mihi fecístis, dicit Dóminus.

Post communionem

Da nobis, Dómine, unitátis sacraménto reféctis,
perféctam in ómnibus cum tua voluntáte concórdiam,
ut, sicut beátus Martínus totum se tibi subiécit,
ita et nos esse tui veráciter gloriémur.
Per Christum.

Die 12 novembris

S. Iosaphat, episcopi et martyris

Memoria

De Communi martyrum (p. 683), vel pastorum: pro episcopis (p. 694).

Collecta

Excita, quǽsumus, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum,
quo replétus beátus Iósaphat ánimam suam pro óvibus pósuit,
ut, eo intercedénte, nos quoque eódem Spíritu roboráti,
ánimam nostram pro frátribus pónere non vereámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Clementíssime Deus, múnera hæc tua benedictióne perfúnde,
et nos in tua fide confírma,
quam sanctus Iósaphat effúso sánguine asséruit.
Per Christum.

Post communionem

Spíritum, Dómine, fortitúdinis et pacis
hæc nobis tríbuat mensa cæléstis,
ut, sancti Iósaphat exémplo,
vitam nostram
ad honórem et unitátem Ecclésiæ libénter impendámus.
Per Christum.

Die 15 novembris

S. Alberti Magni, episcopi et Ecclesiæ doctoris

De Communi pastorum: pro episcopis (p. 694), vel doctorum Ecclesiæ (p. 705).

Collecta

Deus, qui beátum Albértum epíscopum
in humána sapiéntia cum divína fide componénda
magnum effecísti,
da nobis, quǽsumus, ita eius magistérii inhærére doctrínis,
ut per scientiárum progréssus
ad profundiórem tui cognitiónem et amórem perveniámus.
Per Dóminum.

Die 16 novembris

S. Margaritæ Scotiæ

De Communi sanctorum: pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt (p. 721).

Collecta

Deus, qui beátam Margarítam
exímia in páuperes caritáte mirábilem effecísti,
da ut, eius intercessióne et exémplo,
imáginem bonitátis tuæ inter hómines referámus.
Per Dóminum.

S. Gertrudis, virginis

De Communi virginum (p. 708), vel sanctorum: pro religiosis (p. 719).

Collecta

Deus, qui iucúndam tibi mansiónem
in corde beátæ Gertrúdis vírginis præparásti,
ipsíus intercessióne, cordis nostri ténebras cleménter illústra,
ut te in nobis præséntem et operántem lætánter experiámur.
Per Dóminum.

Die 17 novembris

S. Elisabeth Hungariæ

Memoria

De Communi sanctorum: pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt (p. 721).

Collecta

Deus, qui beátæ Elísabeth tribuísti
in paupéribus Christum cognóscere ac venerári,
da nobis, eius intercessióne,
egénis et tribulátis iugi caritáte servíre.
Per Dóminum.

Die 18 novembris

In Dedicatione basilicarum Ss. Petri et Pauli, apostolorum

Ant. ad introitum Ps 44, 17-18

Constítues eos príncipes super omnem terram; mémores erunt nóminis tui in omni generatióne et generatiónem: proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum et in sǽculum sǽculi.

Collecta

Ecclésiam tuam, Dómine,
apostólicis defénde præsídiis,
ut, per quos inítium divínæ cognitiónis accépit,
per eos usque in finem sǽculi
cápiat grátiæ cæléstis augméntum.
Per Dóminum.

Super oblata

Servitútis nostræ tibi, Dómine, munus offeréntes,
tuam deprecámur cleméntiam,
ut trádita nobis apostolórum Petri et Pauli ministério véritas
in córdibus nostris illibáta persevéret.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis.

Ant. ad communionem Io 6, 69-70

Dómine, verba vitæ ætérnæ habes,
et nos credídimus quia tu es Christus Fílius Dei.

Post communionem

Pópulus tuus, quǽsumus, Dómine, cælésti pane reféctus,
apostolórum Petri et Pauli commemoratióne lætétur,
quorum donásti patrocínio gubernári.
Per Christum.

Die 21 novembris

In Præsentatione beatæ Mariæ Virginis

Memoria

De Communi beatæ Mariæ Virginis (p. 670).

Collecta

Sanctíssimæ venerántibus Vírginis Maríæ
memóriam gloriósam,
ipsíus nobis, quǽsumus, Dómine, intercessióne concéde,
ut de plenitúdine grátiæ tuæ nos quoque mereámur accípere.
Per Dóminum.

Die 22 novembris

S. Cæciliæ, virginis et martyris

Memoria

De Communi martyrum (p. 683), vel virginum (p. 708).

Collecta

Supplicatiónibus nostris, Dómine, adésto propítius,
et, beátæ Cæcíliæ intercessióne,
preces nostras dignánter exáudi.
Per Dóminum.

Die 23 novembris

S. Clementis I, papæ et martyris

De Communi martyrum (p. 683), vel pastorum: pro papis (p. 692).

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui in ómnium sanctórum tuórum es virtúte mirábilis,
da nobis in beáti Cleméntis ánnua commemoratióne lætári,
qui, Fílii tui sacérdos et martyr,
quod mystério gessit, testimónio comprobávit,
et quod prædicávit ore, confirmávit exémplo.
Per Dóminum.

S. Columbani, abbatis

De Communi pastorum: pro missionariis (p. 701), vel sanctorum: pro religiosis (p. 719).

Collecta

Deus, qui in beáto Columbáno
evangelizándi munus et monásticæ vitæ stúdium
mirabíliter coniunxísti,
præsta, quæsumus, ut, eius intercessióne et exémplo,
te super ómnia quǽrere
et credéntium pópulum augére studeámus.
Per Dóminum.

Die 30 novembris

S. ANDREÆ, APOSTOLI

Festum

Ant. ad introitum Cf. Mt 4, 18-19

Dóminus secus mare Galilǽæ vidit duos fratres, Petrum et Andréam, et vocávit eos: Veníte post me, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum.

Collecta

Maiestátem tuam, Dómine, supplíciter exorámus,
ut, sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas apóstolus
éxstitit prædicátor et rector,
ita apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor.
Per Dóminum.

Super oblata

Concéde nobis, omnípotens Deus,
ut his munéribus, quæ in beáti Andréæ festivitáte deférimus,
et tibi placeámus exhíbitis, et vivificémur accéptis.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis.

Ant. ad communionem Io 1, 41-42

Dixit Andréas Simóni fratri suo:
Invénimus Messíam, qui dícitur Christus.
Et addúxit eum ad Iesum.

Post communionem

Róboret nos, Dómine, sacraménti tui commúnio,
ut, exémplo beáti Andréæ apóstoli,
Christi mortificatiónem feréntes,
cum ipso vívere mereámur in glória.
Per Christum.

DECEMBER

Die 3 decembris

S. Francisci Xavier, presbyteri

Memoria

De Communi pastorum: pro missionariis (p. 701).

Collecta

Deus, qui beáti Francísci prædicatióne
multos tibi pópulos acquisísti,
da ut fidélium ánimi eódem fídei zelo férveant,
et ubérrima ubíque prole Ecclésia sancta lætétur.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera,
quæ tibi in beáti Francísci commemoratióne deférimus,
et præsta ut, sicut ille desidério salútis hóminum
ad terras longínquas est progréssus,
ita et nos, testimónium Evangélio efficáciter perhibéntes,
ad te cum frátribus properáre festinémus.
Per Christum.

Post communionem

Mystéria tua, Deus, eum in nobis accéndant caritátis ardórem,
quo beátus Francíscus pro animárum salúte flagrávit,
ut, vocatióne nostra dígnius ambulántes,
promíssum bonis operáriis prǽmium cum eo consequámur.
Per Christum.

Die 4 decembris

S. Ioannis Damasceni, presbyteri et Ecclesiæ doctoris

De Communi pastorum (p. 696), vel doctorum Ecclesiæ (p. 705).

Collecta

Præsta nobis, quǽsumus, Dómine,
sancti Ioánnis presbýteri précibus adiuvári,
ut vera fides, quam ille excellénter dócuit,
sit semper lux et fortitúdo nostra.
Per Dóminum.

Die 6 decembris

S. Nicolai, episcopi

De Communi pastorum: pro episcopis (p. 694).

Collecta

Misericórdiam tuam, Dómine, súpplices implorámus,
et, beáti Nicolái epíscopi interveniénte suffrágio,
nos in ómnibus custódi perículis,
ut via salútis nobis páteat expedíta.
Per Dóminum.

Die 7 decembris

S. Ambrosii, episcopi et Ecclesiæ doctoris

Memoria

De Communi pastorum: pro episcopis (p. 694), vel doctorum Ecclesiæ (705).

Collecta

Deus, qui beátum Ambrósium epíscopum
cathólicæ fídei doctórem
et apostólicæ fortitúdinis exémplum effecísti,
éxcita in Ecclésia tua viros secúndum cor tuum,
qui eam fórtiter et sapiénter gúbernent.
Per Dóminum.

Super oblata

Illa nos, quǽsumus, Dómine, divína tractántes,
Spíritus Sanctus fídei luce perfúndat,
qua beátum Ambrósium
ad glóriæ tuæ propagatiónem iúgiter collustrávit.
Per Christum.

Post communionem

Huius sacraménti, Dómine, virtúte roborátos,
fac nos beáti Ambrósii documéntis ita profícere,
ut, viríliter per tuas sémitas festinántes,
ad ætérni suavitátem convívii præparémur.
Per Christum.

Die 8 decembris

IN CONCEPTIONE IMMACULATA BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

Sollemnitas

Ant. ad introitum | Is 61, 10

Gaudens gaudébo in Dómino, et exsultábit ánima mea in Deo meo; quia índuit me vestiméntis salútis, et induménto iustítiæ circúmdedit me, quasi sponsam ornátam monílibus suis.

Collecta

Deus, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem
dignum Fílio tuo habitáculum præparásti,
quǽsumus, ut, qui ex morte eiúsdem Fílii tui prævísa,
eam ab omni labe præservásti,
nos quoque mundos, eius intercessióne,
ad te perveníre concédas.
Per Dóminum.

Dicitur Credo.

Super oblata

Salutárem hóstiam,
quam in sollemnitáte
immaculátæ Conceptiónis beátæ Vírginis Maríæ
tibi, Dómine, offérimus,
súscipe dignánter, et præsta,
ut, sicut illam tua grátia præveniénte
ab omni labe profitémur immúnem,
ita, eius intercessióne, a culpis ómnibus liberémur.
Per Christum.

Præfatio

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Qui beatíssimam Vírginem Maríam
ab omni originális culpæ labe præservásti,
ut in ea, grátiæ tuæ plenitúdine ditáta,
dignam Fílio tuo Genetrícem præparáres,
et Sponsæ eius Ecclésiæ
sine ruga vel mácula formósæ signáres exórdium.
Fílium enim erat puríssima Virgo datúra,
qui crímina nostra Agnus ínnocens aboléret;
et ipsam præ ómnibus tuo pópulo disponébas
advocátam grátiæ et sanctitátis exémplar.

Et ídeo, choris angélicis sociáti,
te laudámus in gáudio confiténtes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth, etc.

Ant. ad communionem

Gloriósa dicta sunt de te, María,
quia ex te ortus est sol iustítiæ, Christus Deus noster.

Post communionem

Sacraménta quæ súmpsimus, Dómine Deus noster,
illíus in nobis culpæ vúlnera réparent,
a qua immaculátam beátæ Maríæ Conceptiónem
singuláriter præservásti.
Per Christum.

Die 11 decembris

S. Damasi I, papæ

De Communi pastorum: pro papis (p. 692).

Collecta

Præsta, quǽsumus, Dómine,
ut mártyrum tuórum iúgiter mérita celebrémus,
quorum éxstitit beátus Dámasus papa cultor et amátor.
Per Dóminum.

Die 12 decembris

S. Ioannæ Franciscæ de Chantal, religiosæ

De Communi sanctorum: pro religiosis (p. 719).

Collecta

Deus, qui beátam Ioánnam Francíscam
per várias vitæ sémitas præcláris méritis illustrásti,
ipsíus nobis intercessióne concéde,
ut, in vocatióne nostra fidéliter ambulántes,
lucis exémpla iúgiter ostendámus.
Per Dóminum.

Die 13 decembris

S. Luciæ, virginis et martyris

Memoria

De Communi martyrum (p. 683), vel virginum (p. 708).

Collecta

Intercéssio nos, quǽsumus, Dómine,
sanctæ Lúciæ vírginis et mártyris gloriósa confóveat,
ut eius natalícia et temporáliter frequentémus,
et conspiciámus ætérna.
Per Dóminum.

Die 14 decembris

S. Ioannis a Cruce, presbyteri et Ecclesiæ doctoris

Memoria

Ant. ad introitum Gal 6, 14

Mihi autem absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Iesu Christi, per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo.

Collecta

Deus, qui sanctum Ioánnem presbýterum
perféctæ sui abnegatiónis
et crucis amatórem exímium effecísti,
concéde ut, eius imitatióni iúgiter inhæréntes,
ad contemplatiónem glóriæ tuæ perveniámus ætérnam.
Per Dóminum.

Super oblata

Réspice quas offérimus hóstias, omnípotens Deus,
in commemoratióne beáti Ioánnis, et præsta,
ut, qui domínicæ passiónis mystéria celebrámus,
imitémur quod ágimus.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 16, 24

Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum,
et tollat crucem suam, et sequátur me, dicit Dóminus.

Post communionem

Deus, qui crucis mystérium
in beáto Ioánne mirabíliter illustrásti,
concede propítius,

ut, ex hoc sacrifício roboráti,
Christo fidéles hæreámus,
et in Ecclésia ad salútem ómnium operémur.
Per Christum.

Die 21 decembris

S. Petri Canisii, presbyteri et Ecclesiæ doctoris

De Communi pastorum (p. 696), vel doctorum Ecclesiæ (p. 705).

Collecta

Deus, qui ad tuéndam cathólicam fidem
virtúte et doctrína beátum Petrum presbýterum roborásti,
eius intercessióne concéde,
ut, qui veritátem quærunt, te Deum gaudénter invéniant,
et in tua confessióne pópulus credéntium persevéret.
Per Dóminum.

Die 23 decembris

S. Ioannis de Kęty, presbyteri

De Communi pastorum (p. 696), vel sanctorum: pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt (p. 721).

Collecta

Da, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, exémplo sancti Ioánnis presbýteri,
in sanctórum sciéntia procedámus,
atque, misericórdiam ómnibus exhibéntes,
apud te indulgéntiam consequámur.
Per Dóminum.

Die 26 decembris

S. STEPHANI, PROTOMARTYRIS

Festum

Ant. ad introitum

Apértæ sunt iánuæ cæli beáto Stéphano, qui in número Mártyrum invéntus est primus, et ídeo triúmphat in cælis coronátus.

Collecta

Da nobis, quǽsumus, Dómine, imitári quod cólimus,
ut discámus et inimícos dilígere,
quia eius natalícia celebrámus,
qui novit étiam pro persecutóribus exoráre.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera, quǽsumus, Dómine,
tibi sint hodiérnæ devotiónis accépta,
quæ beáti Stéphani mártyris
commemorátio gloriósa deprómit.
Per Christum.
Præfatio de Nativitate.

Ant. ad communionem — Act 7, 58

Lapidábant Stéphanum, invocántem et dicéntem:
Dómine Iesu, súscipe spíritum meum.

Post communionem

Grátias ágimus, Dómine,
multiplicátis circa nos miseratiónibus tuis,
qui et Fílii tui nativitáte nos salvas,
et beáti mártyris Stéphani celebratióne lætíficas.
Per Christum.

Die 27 decembris

S. IOANNIS, APOSTOLI ET EVANGELISTÆ

Festum

Ant. ad introitum

Iste est Ioánnes, qui supra pectus Dómini in cena recúbuit: beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia, et verba vitæ in toto terrárum orbe diffúdit.

Vel: Sir 15, 5

In médio Ecclésiæ apéruit os eius, et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus; stolam glóriæ índuit eum.

Collecta

Deus, qui per beátum apóstolum Ioánnem
Verbi tui nobis arcána reserásti,
præsta, quǽsumus,
ut, quod ille nostris áuribus excellénter infúdit,
intellegéntiæ competéntis eruditióne capiámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera, quǽsumus, Dómine, obláta sanctífica, et præsta,
ut ex huius cenæ convívio ætérni Verbi secréta hauriámus,
quæ ex eódem fonte apóstolo tuo Ioánni revelásti.
Per Christum.

Præfatio de Nativitate.

Ant. ad communionem Io 1, 14. 16

Verbum caro factum est, et habitávit in nobis.
Et de plenitúdine eius nos omnes accépimus.

Post communionem

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus,
ut Verbum caro factum,
quod beátus Ioánnes apóstolus prædicávit,
per hoc mystérium quod celebrávimus
hábitet semper in nobis.
Per Christum.

Die 28 decembris

SS. INNOCENTIUM, MARTYRUM

Festum

Ant. ad introitum

Innocéntes pro Christo infántes occísi sunt,
ipsum sequúntur Agnum sine mácula,
et dicunt semper: Glória tibi, Dómine.

Collecta

Deus, cuius hodiérna die præcónium
Innocéntes mártyres non loquéndo
sed moriéndo conféssi sunt,
da, quæsumus,
ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur,
étiam móribus vita fateátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, quæsumus, devotórum múnera famulórum,
et eos tuis purífica serviéntes pietáte mystériis,
quibus étiam iustíficas ignorántes.
Per Christum.

Præfatio de Nativitate.

Ant. ad communionem Apoc 14, 4

Hi empti sunt ex homínibus, primítiæ Deo et Agno;
hi sequúntur Agnum quocúmque íerit.

Post communionem

Salvatiónis abundántiam tríbue, Dómine, fidélibus
in eórum festivitáte tua sancta suméntibus,
qui, Fílium tuum humána necdum voce profiténtes,
cælésti sunt grátia pro eius nativitáte coronáti.
Per Christum.

Die 29 decembris

S. Thomæ Becket, episcopi et martyris

De Communi martyrum (p. 683), vel pastorum: pro episcopis (p. 694).

Collecta

Deus, qui beáto Thomæ mártyri
pro iustítia magno ánimo vitam profúndere tribuísti,
da nobis, eius intercessióne,
nostram pro Christo vitam in hoc sǽculo abnegáre,
ut eam in cælo inveníre possímus.
Per Dóminum.

Die 31 decembris

S. Silvestri I, papæ

De Communi pastorum: pro papis (p. 692).

Collecta

Auxiliáre, Dómine, pópulo tuo,
beáti Silvéstri papæ intercessióne suffúlto,
ut, præséntem vitam sub tua gubernatióne transcúrrens,
mereátur felíciter inveníre perpétuam.
Per Dóminum.

COMMUNIA

1. Commoditatis causa, in singulis Communibus, plures ponuntur Missæ cum omnibus elementis, nempe antiphonis et orationibus.

Attamen sacerdoti licet, pro opportunitate, antiphonas et orationes ex eodem Communi inter se commutare, eligendo ex ipsis textus, qui, sub respectu pastorali, aptiores videntur.

Insuper, in Missis de memoriis, orationes super oblata et post communionem, præter quam ex ipsis Communibus, sumi possunt etiam e feriis respectivi temporis liturgici.

2. In Communi martyrum et in Communi sanctorum et sanctarum, omnes orationes, quæ ponuntur pro viris, adhiberi possunt etiam pro mulieribus, mutato genere.

3. In singulis Communibus, textus forma singulari expressi semper adhiberi possunt pro pluribus, mutato numero. Item, textus forma plurali positi pro uno assumi possunt, mutato numero.

4. Quædam Missæ pro determinatis temporibus et circumstantiis positæ, pro iisdem temporibus et circumstantiis adhibeantur.

5. Tempore paschali, in fine antiphonarum ad introitum et ad communionem addatur unum Allelúia.

COMMUNE DEDICATIONIS ECCLESIÆ

1. IN DIE DEDICATIONIS

Ant. ad introitum — Cf. Gen 28, 17

Terríbilis est locus iste: hic domus Dei est, et porta cæli, et vocábitur aula Dei.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
effúnde super hunc locum grátiam tuam,
et ómnibus te invocántibus auxílii tui munus impénde,
ut hic verbi tui et sacramentórum virtus
ómnium fidélium corda confírmet.
Per Dóminum.

Super oblata

Accépta tibi sint, Dómine, múnera lætántis Ecclésiæ,
ut pópulus tuus, in hanc domum sanctam convéniens,
per hæc mystéria salútem perpétuam consequátur.
Per Christum.

Præfatio ut in Missa sequenti.

Ant. ad communionem — Mt 21, 13; Lc 11, 10

Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus:
in ea omnis qui petit áccipit,
et qui quærit ínvenit, et pulsánti aperiétur.

Post communionem

Multíplica, Dómine, quǽsumus,
per hæc sancta quæ súmpsimus,
veritátem tuam in méntibus nostris,
ut te in templo sancto iúgiter adorémus,
et in conspéctu tuo cum ómnibus Sanctis gloriémur.
Per Christum.

2. IN ANNIVERSARIO DEDICATIONIS

A. In ipsa ecclesia dedicata

Ant. ad introitum Ps 67, 36

Mirábilis, Deus, de sanctuário tuo; Deus Israel ipse tríbuet virtútem et fortitúdinem plebi suæ; benedíctus Deus.

Collecta

Deus, qui nobis per síngulos annos
huius sancti templi tui consecratiónis réparas diem,
exáudi preces pópuli tui, et præsta,
ut fiat hic tibi semper purum servítium
et nobis plena redémptio.
Per Dóminum.

Super oblata
Mémores diéi quo domum tuam, Dómine,
glória dignátus es ac sanctitáte replére,
nosmetípsos, quǽsumus, fac hóstias tibi semper accéptas.
Per Christum.

Præfatio
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Quia in domo visíbili quam nobis exstrúere concessísti,
ubi famíliæ in hoc loco ad te peregrinánti favére non désinis,
mystérium tuæ nobíscum communiónis
mire figúras et operáris:
hic enim tibi templum illud quod nos sumus ædíficas,
et Ecclésiam per orbem diffúsam
in domínici compágem córporis facis augéri,
in pacis visióne compléndam, cæléstì civitáte Ierúsalem.

Et ídeo, cum multitúdine órdinum beatórum,
in templo glóriæ tuæ, te collaudámus,
benedícimus et magnificámus, dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth, etc.

Ant. ad communionem 1 Cor 3, 16-17

Templum Dei estis, et Spíritus Dei hábitat in vobis.
Templum Dei sanctum est, quod estis vos.

Post communionem

Benedictiónis tuæ, quǽsumus, Dómine,
plebs tibi sacra fructus repórtet et gáudium,
ut, quod in huius festivitátis die corporáli servítio exhíbuit,
spirituáliter se retulísse cognóscat.
Per Christum.

B. Extra ipsam ecclesiam dedicatam

Ant. ad introitum Ap 21, 2

Vidi civitátem sanctam, Ierúsalem novam, descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Collecta

Deus, qui de vivis et eléctis lapídibus
ætérnum habitáculum tuæ præparas maiestáti,
multíplica in Ecclésia tua spíritum grátiæ quem dedísti,
ut fidélis tibi pópulus
in cæléstis ædificatiónem Ierúsalem semper accréscat.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui pópulum tuum Ecclésiam vocáre dignátus es,
da, ut plebs in nómine tuo congregáta
te tímeat, te díligat, te sequátur,
et ad cæléstia promíssa, te ducénte, pervéniat.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine, munus oblátum,
et poscéntibus concéde,
ut hic sacramentórum virtus et votórum obtineátur efféctus.
Per Christum.

Præfatio

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Qui domum oratiónis muníficus inhabitáre dignáris,
ut, grátia tua perpétuis fovénte subsídiis,
templum Spíritus Sancti ipse nos perfícias,
acceptábilis vitæ splendóre corúscans.
Sed et visibílibus ædifíciis adumbrátam,
Christi sponsam Ecclésiam perénni operatióne sanctíficas,
ut, innumerábili prole mater exsúltans,
in glóriam tuam collocétur in cælis.

Et ídeo, cum Sanctis et Angelis univérsis,
te collaudámus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth, etc.

Ant. ad communionem 1 Petr 2, 5

Tamquam lápides vivi superædificámini,
domus spiritális, sacerdótium sanctum.

Post communionem

Deus, qui nobis supérnam Ierúsalem
per temporále Ecclésiæ tuæ signum adumbráre voluísti,
da, quǽsumus, ut, huius participatióne sacraménti,
nos tuæ grátiæ templum effícias,
et habitatiónem glóriæ tuæ íngredi concédas.
Per Christum.

COMMUNE BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

Hæ Missæ adhibentur etiam pro celebranda memoria sanctæ Mariæ in sabbato, et in Missis votivis de beata Maria Virgine.

1

Ant. ad introitum — Sedulius

Salve, sancta parens, eníxa puérpera Regem, qui cælum terrámque regit in sǽcula sæculórum.

Collecta

Concéde nos fámulos tuos, quǽsumus, Dómine Deus,
perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére,
et, glorióśa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne,
a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia.
Per Dóminum.

Vel:

Famulórum tuórum, quǽsumus, Dómine, delíctis ignósce,
ut, qui tibi placére de áctibus nostris non valémus,
Genetrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur.
Per Dóminum.

Super oblata

Unigéniti tui, Dómine, nobis succúrrat humánitas,
ut, qui natus de Vírgine
Matris integritátem non mínuit sed sacrávit,
a nostris nos piáculis éxuens,
oblatiónem nostram tibi reddat accéptam.
Per Christum.

Præfatio de beata Maria Virgine. In festis et memoriis dicitur: Et te in festivitáte; in Missis votivis: Et te in veneratióne.

Ant. ad communionem — Cf. Lc 11, 27

Beáta víscera Maríæ Vírginis,
quæ portavérunt ætérni Patris Fílium.

Post communionem

Suméntes, Dómine, cæléstia sacraménta,
quǽsumus cleméntiam tuam,
ut, qui de beátæ Vírginis Maríæ festivitáte lætámur,
eiúsdem Vírginis imitatióne,
redemptiónis nostræ mystério digne valeámus famulári.
Per Christum.

2

Ant. ad introitum

Beáta es, Virgo María, quæ ómnium portásti creatórem;
genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo.

Collecta

Concéde, misericors Deus, fragilitáti nostræ præsídium,
ut, qui sanctæ Dei Genetrícis memóriam ágimus,
intercessiónis eius auxílio a nostris iniquitátibus resurgámus.
Per Dóminum.

Vel:

Adiuvet nos, quǽsumus, Dómine,
beátæ Maríæ semper Vírginis intercéssio veneránda,
et a cunctis periculis absolútos
in tua fáciat pace gaudére.
Per Dóminum.

Super oblata

Genetrícis Fílii tui memóriam venerántes, quǽsumus, Dómine,
ut sacrifícii huius oblátio
nosmetípsos, grátia tua largiénte,
tibi perfíciat munus ætérnum.
Per Christum.

Præfatio de beata Maria Virgine. In festis et memoriis dicitur: Et te in festivitáte; in Missis votivis: Et te in veneratióne.

Ant. ad communionem Lc 1, 49

Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen eius.

Post communionem

Redemptiónis ætérnæ partícipes effécti, quǽsumus, Dómine,
ut, qui Genetrícis Fílii tui memóriam ágimus,
et de grátiæ tuæ plenitúdine gloriémur,
et salvatiónis contínuum sentiámus augméntum.
Per Christum.

3

Ant. ad introitum — Cf. Iudith 13, 23. 25

Benedícta es tu, Virgo María, a Dómino Deo excélso præ ómnibus muliéribus super terram; quia nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum.

Collecta

Sanctíssimæ venerántibus Vírginis Maríæ
memóriam gloriósam,
ipsíus nobis, quǽsumus, Dómine, intercessióne concéde,
ut de plenitúdine grátiæ tuæ nos quoque mereámur accípere.
Per Dóminum.

Vel:

Dómine Iesu, qui virginálem aulam beátæ Maríæ,
in qua habitáres, elígere dignátus es,
da, quǽsumus, ut, sua nos defensióne munítos,
iucúndos fácias suæ interésse festivitáti.
Qui vivis.

Super oblata

Laudis tibi, Dómine, hóstias offérimus,
de Genetrícis Fílii tui festivitáte lætántes;
præsta, quǽsumus, ut per hæc sacrosáncta commércia
ad redemptiónis ætérnæ proficiámus augméntum.
Per Christum.

Præfatio de beata Maria Virgine. In festis et memoriis dicitur: Et te in festivitáte; in Missis votivis: Et te in veneratióne.

Ant. ad communionem Cf. Lc 1, 48

Beátam me dicent omnes generatiónes,
quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

Post communionem

Sumptis, Dómine, sacraméntis cæléstibus,
te súpplices deprecámur,
ut, qui beátæ Maríæ Vírginis memóriam venerándo recólimus,
ætérni convívii mereámur esse partícipes.
Per Christum.

4. Tempore Adventus

Ant. ad introitum Is 45, 8

Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant iustum; aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Vel: Lc 1, 30-32

Angelus ad Maríam ait: Invenísti grátiam apud Deum. Ecce concípies et páries fílium, et vocábitur Altíssimi Fílius.

Collecta

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero
Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti,
præsta supplícibus tuis,
ut, qui vere eam Dei Genetrícem crédimus,
eius apud te intercessiónibus adiuvémur.
Per Dóminum.

Super oblata

Altári tuo, Dómine, superpósita múnera
Spíritus ille sanctíficet,
qui beátæ Maríæ víscera sua virtúte replévit.
Per Christum.

Præfatio de beata Maria Virgine. In festis et memoriis dicitur: Et te in festivitáte; in Missis votivis: Et te in veneratióne.
Dici potest etiam præfatio de Adventu, II.

Ant. ad communionem Is 7, 14

Ecce Virgo concípiet, et páriet fílium,
et vocábitur nomen eius Emmánuel.

Post communionem

Mystéria quæ súmpsimus, Dómine Deus noster,
misericórdiam tuam in nobis semper osténdant,
ut Fílii tui incarnatióne salvémur,
qui Genetrícis eius memóriam fidéli mente celebrámus.
Per Christum.

5. Tempore Nativitatis

Ant. ad introitum

Génuit puérpera Regem, cui nomen ætérnum, et gáudia matris habens cum virginitátis honóre: nec primam símilem visa est, nec habére sequéntem.

Vel:

Virgo Dei Génetrix, quem totus non capit orbis, in tua se clausit víscera factus homo.

Collecta

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda,
humáno géneri prǽmia præstitísti,
tríbue, quǽsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus,
per quam merúimus Fílium tuum auctórem vitæ suscípere.
Qui tecum vivit.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera quæ tibi offérimus, et præsta,
ut corda nostra, Sancti Spíritus luce irradiáta,
exémplo beátæ Vírginis Maríæ,
tua semper váleant perquírere et conserváre.
Per Christum.

Præfatio de beata Maria Virgine. In festis et memoriis dicitur: Et te in festivitáte; in Missis votivis: Et te in veneratióne.

Ant. ad communionem Io 1, 14

Verbum caro factum est et habitávit in nobis,
plenum grátiæ et veritátis.

Post communionem

Incarnáti Verbi tui Córpore et Sánguine reafécti,
quǽsumus, Dómine, ut hæc divína mystéria,
quæ in festivitáte beátæ Vírginis Maríæ lætánter accépimus,
eiúsdem Fílii tui divinitátis partícipes nos semper effíciant.
Per Christum.

6. Tempore paschali

Ant. ad introitum Cf. Act 1, 14

Erant discípuli perseverántes unanímiter in oratióne cum María matre Iesu, allelúia.

Collecta

Deus, qui, per resurrectiónem
Fílii tui Dómini nostri Iesu Christi,
mundum lætificáre dignátus es,
præsta, quǽsumus, ut, per eius Genetrícem Vírginem Maríam,
perpétuæ capiámus gáudia vitæ.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui Apóstolis tuis, cum María Matre Iesu orántibus,
Sanctum dedísti Spíritum,
da nobis, ut, ipsa intercedénte,
maiestáti tuæ fidéliter servíre
et nóminis tui glóriam verbo et exémplo diffúndere valeámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Festivitátem recoléntes beátæ Vírginis Maríæ,
tibi, Dómine, múnera nostra offérimus, deprecántes,
ut eius nobis succúrrat humánitas,
qui tibi oblatiónem seípsum in cruce óbtulit immaculátam.
Qui vivit.

Præfatio de beata Maria Virgine. In festis et memoriis dicitur: Et te in festivitáte; in Missis votivis: Et te in veneratióne.

Ant. ad communionem

Lætáre, Virgo Mater,
quia surréxit Christus de sepúlcro, allelúia.

Post communionem

In méntibus nostris, quǽsumus, Dómine,
veræ fídei sacraménta confírma,
ut, qui concéptum de Vírgine
Deum verum et hóminem confitémur,
per eius salutíferæ resurrectiónis poténtiam,
ad ætérnam mereámur perveníre lætítiam.
Per Christum.

Aliæ orationes in Missis de B. Maria Virgine

Collecta

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus, ut fidéles tui,
qui sub sanctíssimæ Vírginis Maríæ patrocínio lætántur,
eius pia intercessióne a cunctis malis liberéntur in terris,
et ad gáudia ætérna perveníre mereántur in cælis.
Per Dóminum.

Super oblata

Preces, Dómine, tuórum réspice oblationésque fidélium,
in beátæ Maríæ Dei Genetrícis commemoratióne delátas,
ut tibi gratæ sint,
et nobis cónferant tuæ propitiatiónis auxílium.
Per Christum.

Post communionem

Salutáribus refécti sacraméntis,
súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, qui festivitátem beátæ Vírginis Dei Genetrícis Maríæ venerándo égimus,
redemptiónis tuæ fructum perpétuo experíri mereámur.
Per Christum.

COMMUNE MARTYRUM

1. Pro pluribus martyribus, extra tempus paschale

Ant. ad introitum

Gaudent in cælis ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti; et quia pro eius amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

Collecta

Præsta, Dómine, précibus nostris cum exsultatióne provéntum,
ut sanctórum mártyrum N. et N.
quorum diem passiónis ánnua devotióne recólimus,
étiam fídei constántiam subsequámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, sancte Pater, múnera
quæ in sanctórum mártyrum commemoratióne deférimus,
et nobis fámulis tuis concéde,
ut in confessióne tui nóminis inveníri stábiles mereámur.
Per Christum.

Ant. ad communionem — Lc 22, 28-30

Vos estis qui permansístis mecum in tentatiónibus meis,
et ego dispóno vobis regnum, dicit Dóminus,
ut edátis et bibátis super mensam meam in regno meo.

Post communionem

Deus, qui crucis mystérium
in sanctis martýribus tuis mirabíliter illustrásti,
concéde propítius, ut, ex hoc sacrifício roboráti,
Christo fidéliter hæreámus,
et in Ecclésia ad salútem ómnium operémur.
Per Christum.

2. Pro pluribus martyribus, extra tempus paschale

Ant. ad introitum — Ps 33, 20-21

Multæ tribulatiónes iustórum, et de his ómnibus liberávit eos Dóminus. Dóminus custódit ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui sanctis N. et N. pro Christo pati donásti,
nostræ quoque fragilitáti divínum prætende subsídium,
ut sicut illi pro te mori non dubitárunt,
ita nos fortes in tua confessióne vívere valeámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Fiat tibi, quǽsumus, Dómine, hóstia sacránda placábilis
pretiósi celebritáte martýrii,
quæ et peccáta nostra puríficet,
et tuórum tibi vota concíliet famulórum.
Per Christum.

Ant. ad communionem — Io 15, 13

Maiórem dilectiónem nemo habet,
ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis, dicit Dóminus.

Post communionem

Pane cælésti nutrítos et in Christo unum corpus efféctos,
da nos, quǽsumus, Dómine,
ab eius caritáte numquam separári
et, sanctórum mártyrum tuórum N. et N. exémplo,
propter eum qui diléxit nos ómnia fórtiter superáre.
Per Christum.

3. Pro pluribus martyribus, extra tempus paschale

Ant. ad introitum Ps 36, 39

Salus iustórum a Dómino, et protéctor eórum est in témpore tribulatiónis.

Collecta

Fratérna nos, Dómine, mártyrum tuórum coróna lætíficet,
quæ et fídei nostræ præbeat increménta virtútum,
et multíplici nos suffrágio consolétur.
Per Dóminum.

Vel:

Beatórum mártyrum N. et N., quǽsumus, Dómine,
tibi nos orátio grata comméndet,
et in tuæ veritátis professióne confírmet.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine, múnera pópuli tui
pro mártyrum tuórum passiónibus dicáta sanctórum,
et, quæ beátis N. et N.
in persecutióne fortitúdinem ministrárunt,
nobis quoque præbeant inter advérsa constántiam.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mc 8, 35

Qui perdíderit ánimam suam propter me et Evangélium, salvam fáciet eam, dicit Dóminus.

Post communionem

Consérva in nobis, Dómine, munus tuum,
et quod, te donánte,
pro festivitáte beatórum mártyrum N. et N. percépimus,
et salútem nobis præstet et pacem.
Per Christum.

4. Pro pluribus martyribus, extra tempus paschale

Ant. ad introitum Ps 33, 18

Clamavérunt iusti, et Dóminus exaudívit eos, et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Collecta

Deus, qui nos ánnua sanctórum N. et N. festivitáte lætíficas,
concéde propítius, ut, quorum natalícia cólimus,
virtútem quoque passiónis imitémur.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui sanctis N. et N.
ad hanc glóriam veniéndi copiósam munus grátiæ contulísti,
da fámulis tuis, mártyrum intercedéntibus méritis,
véniam peccatórum,
et concéde, ut ab ómnibus adversitátibus liberéntur.
Per Dóminum.

Super oblata

Hóstias tibi, Dómine,
pro commemoratióne beatórum N. et N. offérimus,
supplíciter deprecántes,
ut, sicut illis præbuísti sacræ fídei claritátem,
sic nobis indulgéntiam largiáris et pacem.
Per Christum.

Ant. ad communionem 2 Cor 4, 11

In mortem trádimur propter Iesum,
ut et vita Iesu manifestétur in carne nostra mortáli.

Post communionem

Concéde nobis, Dómine, per hæc sacraménta cæléstia,
grátiam in beatórum mártyrum N. et N.
celebritáte multíplicem,
ut de tanti agóne certáminis discámus
et firma solidári patiéntia,
et pia exsultáre victória.
Per Christum.

5. Pro pluribus martyribus, extra tempus paschale

Ant. ad introitum

Sanguis sanctórum mártyrum pro Christo effúsus est in terris; ídeo adépti sunt prǽmia sempitérna.

Collecta

Da nobis, quǽsumus, Dómine, fídei miserátus augméntum,
ut, quos sanctos mártyres tuos N. et N.
usque ad sánguinem reténta gloríficat,
nos étiam iustíficet, veráciter hanc sequéntes.
Per Dóminum.

Super oblata

Sacrifíciis præséntibus, Dómine, quǽsumus, inténde placátus,
ut, quod passiónis Fílii tui mystério gérimus,
beatórum N. et N. exémplis, pio consequámur afféctu.
Per Christum.

Vel:

Hæc hóstia, Dómine,
quam in beatórum N. et N. triúmpho deférimus,
corda nostra tui amóris igne iúgiter inflámmet,
et ad promíssa perseverántibus prǽmia dispónat.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Rom 8, 38-39

Neque mors, neque vita, neque creatúra áliqua póterit nos separáre a caritáte Christi.

Post communionem

Pasti, Dómine, pretióso Córpore et Sánguine unigéniti Fílii tui,
da, quǽsumus,
in commemoratióne beatórum mártyrum tuórum N. et N.,
perseveránti caritáte in te manére,
de te vívere, et ad te movéri.
Per Christum.

6. Pro uno martyre, extra tempus paschale

Ant. ad introitum

Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

Collecta

Omnípotens et miséricors Deus,
qui mártyrem tuum N.
passiónis suæ torménta superáre fecísti,
concéde, ut, qui eius triúmphi diem celebrámus,
insuperábiles tua protectióne ab hostis insídiis maneámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Obláta múnera, quǽsumus, Dómine,
tua benedictióne sanctífica,
quæ, te donánte, nos illa flamma tuæ dilectiónis accéndat,
per quam sanctus N. torménta sui córporis univérsa devícit.
Per Christum.

Vel:

Accépta tibi sint, quǽsumus, Dómine, múnera,
quæ in commemoratióne beáti mártyris tui N. deférimus,
ut eo maiestáti tuæ sint plácita,
sicut illíus effúsio sánguinis apud te éxstitit pretiósa.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 16, 24

Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum,
et tollat crucem suam, et sequátur me, dicit Dóminus.

Post communionem

Præstent nobis, quǽsumus, Dómine,
sacra mystéria quæ súmpsimus
eam ánimi fortitúdinem,
quæ beátum N. mártyrem tuum
réddidit in tuo servítio fidélem et in passióne victórem.
Per Christum.

7. Pro uno martyre, extra tempus paschale

Ant. ad introitum

Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit, qui minas iúdicum non tímuit, sed ad cæléstia regna pervénit.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui beáto N. usque ad mortem pro iustítia certáre tribuísti,
fac nos, eius intercessióne,
pro amóre tuo ómnia advérsa toleráre
et ad te, qui solus es vita, tota virtúte properáre.
Per Dóminum.

Super oblata

Clementíssime Deus,
múnera hæc tua benedictióne perfúnde
et nos in fide confírma,
quam beátus N. effúso sánguine asséruit.
Per Christum.

Vel:

Hóstias tibi, Dómine,
pro commemoratióne beáti mártyris tui N. offérimus,
quem a tui córporis unitáte nulla tentátio separávit.
Per Christum.

Ant. ad communionem Io 15, 5

Ego sum vitis vera et vos pálmites, dicit Dóminus;
qui manet in me et ego in eo, hic fert fructum multum.

Post communionem

Sacris, Dómine, recreáti mystériis, quǽsumus,
ut, miram beáti N. constántiam æmulántes,
patiéntiæ prǽmium cónsequi mereámur ætérnum.
Per Christum.

8. Pro pluribus martyribus, tempore paschali

Ant. ad introitum Cf. Mt 25, 34

Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum, quod vobis parátum est ab orígine mundi, allelúia.

Collecta

Quǽsumus, omnípotens Deus,
ut nos, virtúte Spíritus Sancti, et ad credéndum dóciles
et ad confiténdum fortes effícias,
qui beátis martýribus N. et N.
propter verbum tuum et testimónium Iesu
ánimas pónere tribuísti.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, a quo constántiam fides, et virtútem sumit infírmitas,
tríbue nobis, mártyrum N. et N. exémplo et précibus,
in Unigéniti tui passióne et resurrectióne consórtium,
ut cum eis apud te gáudium perféctum consequámur.
Per Dóminum.

Super oblata

In tuórum, Dómine, pretiósa morte iustórum,
sacrifícium illud offérimus,
de quo martýrium sumpsit omne princípium.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ap 2, 7

Vincénti dabo édere de ligno vitæ,
quod est in paradíso Dei mei, allelúia.

Post communionem

Beatórum mártyrum N. et N. cæléstem victóriam
divíno convívio celebrántes,
te, Dómine, depóscimus, ut panem vitæ hic edéntes,
des víncere, et vincéntes des édere de ligno vitæ in paradíso.
Per Christum.

9. Pro pluribus martyribus, tempore paschali

Ant. ad introitum Cf. Ap 12, 11

Isti sunt Sancti qui vicérunt propter sánguinem Agni, et non dilexérunt ánimas suas usque ad mortem; proptérea cum Christo regnant in ætérnum, allelúia.

Collecta

Lætíficet nos, quǽsumus, Dómine,
beatórum mártyrum tuórum N. et N. gloriósa festívitas,
quos, Unigéniti tui passiónem et resurrectiónem
voce líbera confiténtes,
pretiósum sánguinem gloriósa morte fúndere fecísti.
Per Dóminum.

Super oblata

Præséntia múnera, quǽsumus, Dómine,
ita seréna pietáte intuére,
ut Sancti Spíritus perfundántur benedictióne,
et in nostris córdibus eam dilectiónem válidam operéntur,
per quam sancti mártyres N. et N.
ómnia córporis torménta devicérunt.
Per Christum.

Ant. ad communionem 2 Tim 2, 11-12

Si commórtui sumus cum Christo, et convivémus;
si sustinébimus, et conregnábimus, allelúia.

Post communionem

Uníus panis alimónia refécti,
in commemoratióne beatórum mártyrum N. et N.
supplíciter deprecámur,
ut nos in tua iúgiter caritáte confírmes,
et in novitáte vitæ concédas ambuláre.
Per Christum.

10. Pro uno martyre, tempore paschali

Ant. ad introitum Cf. 4 Esdr 2, 35

Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúia.

Collecta

Deus, qui ad illustrándam Ecclésiam tuam
beátum N. martýrii victória decoráre dignátus es,
concéde propítius,
ut, sicut ipse domínicæ passiónis imitátor fuit,
ita nos, per eius vestígia gradiéntes,
ad gáudia sempitérna perveníre mereámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, sacrifícium placatiónis et laudis,
quod in commemoratióne beáti mártyris N.
tuæ offérimus maiestáti,
ut nos perdúcat ad véniam,
et in perpétua gratiárum constítuat actióne.
Per Christum.

Ant. ad communionem Io 12, 24-25

Nisi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit,
ipsum solum manet; si autem mórtuum fúerit,
multum fructum affert, allelúia.

Post communionem

Tua, Dómine, súmpsimus dona cæléstia
de hodiérna festivitáte lætántes;
præsta, quǽsumus,
ut, qui in hoc divíno convívio mortem Fílii tui annuntiámus,
eiúsdem resurrectiónis et glóriæ
cum sanctis martýribus partícipes esse mereámur.
Per Christum.

Aliæ orationes pro martyribus

Pro missionariis martyribus

Collecta

Maiestátis tuæ cleméntiam supplíciter deprecámur,
omnípotens et misericors Deus,
ut, sicut Unigéniti tui agnitiónem
per beatórum mártyrum N. et N. prædicatiónem
populórum córdibus infudísti,
ita, eórum intercessióne, fídei stabilitáte firméntur.
Per Dóminum.

Super oblata

Mártyrum tuórum N. et N. passiónem venerántes,
fac nos, Dómine, hoc sacrifício
mortem Unigéniti tui digne annuntiáre,
cui parum fuit hortári mártyres verbo,
nisi firmáret exémplo.
Per Christum.

Post communionem

Cæléstibus, Dómine, pasti delíciis, súpplices te rogámus,
ut, exémplo beatórum N. et N.,
caritátis et passiónis Fílii tui
in méntibus nostris signa ferámus,
et perpétuæ pacis fructu iúgiter perfruámur.
Per Christum.

Pro virgine martyre

Collecta

Deus, qui nos hódie
beátæ N. ánnua commemoratióne lætíficas,
concéde propítius, ut eius adiuvémur méritis,
cuius castitátis et fortitúdinis irradiámur exémplis.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera, quǽsumus, Dómine,
quæ in celebritáte beátæ N. deférimus,
ita grátiæ tuæ efficiántur accépta,
sicut eius tibi plácitum éxstitit passiónis certámen.
Per Christum.

Post communionem

Deus, qui beátam N.
pro gémina virginitátis et martýrii victória
inter Sanctos coronásti,
da, quǽsumus, per huius virtútem sacraménti,
ut, omne malum fórtiter superántes,
cæléstem glóriam consequámur.
Per Christum.

Pro sancta muliere martyre

Collecta

Deus, cuius múnere virtus in infirmitáte perfícitur,
da ómnibus beátæ N. glóriam recoléntibus,
ut, quæ abs te sumpsit robur ut vínceret,
abs te quoque vincéndi nobis grátiam semper obtíneat.
Per Dóminum.

Super oblata

Hodiérnum, Dómine, sacrifícium lætánter offérimus,
quo, beátæ N. cæléstem victóriam recenséntes,
et tua magnália prædicámus,
et nos acquisísse gaudémus suffrágia gloriósa.
Per Christum.

Post communionem

Suméntes, Dómine, gáudia sempitérna
de participatióne sacraménti, et de memória beátæ N.,
supplíciter deprecámur,
ut, quæ sédula servitúte, donánte te, gérimus,
dignis sénsibus tuo múnere capiámus.
Per Christum.

COMMUNE PASTORUM

1. Pro papis, vel pro episcopis

Ant. ad introitum

Elégit eum Dóminus sibi in sacerdótem magnum, et apériens thesáurum suum abundáre eum fecit ómnibus bonis.

Collecta (pro papis)

Omnípotens sempitérne Deus,
qui beátum N. cuncto pópulo tuo præésse,
ac verbo et exémplo prodésse voluísti,
eódem intercedénte,
pastóres Ecclésiæ tuæ cum grégibus sibi commíssis custódi
et dírige in viam salútis ætérnæ.
Per Dóminum.

Vel (pro episcopis):

Deus, qui Ecclésiæ tuæ in beáto N.
boni pastóris exémplum providére dignátus es,
concéde propítius,
ut, eius intercessióne,
in loco páscuæ tuæ perpétuo collocári mereámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Laudis tibi, Dómine, hóstias offérimus
in tuórum commemoratióne Sanctórum,
quibus nos et præséntibus éxui malis confídimus et futúris.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Io 10, 11

Pastor bonus ánimam suam pósuit pro óvibus suis.

Post communionem

Sacraménta quæ súmpsimus, Dómine Deus noster,
in nobis fóveant caritátis ardórem,
quo beátus N. veheménter accénsus
pro Ecclésia tua se iúgiter impendébat. Per Christum.

2. Pro papis, vel pro episcopis

Ant. ad introitum Cf. Sir 45, 30

Státuit ei Dóminus testaméntum pacis, et príncipem fecit eum, ut sit illi sacerdótii dígnitas in ætérnum.

Collecta (pro papis)

Deus, qui beátum N.,
quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem,
miro virtútis et doctrínæ splendóre coruscáre fecísti,
da nobis talis epíscopi mérita venerántibus,
ut per bona ópera lucére coram homínibus
et per amórem ardére coram te valeámus. Per Dóminum.

Vel (pro episcopis):

Da nobis, quǽsumus, omnípotens Deus,
beáti N. epíscopi digne memóriam venerári,
et, sicut illum quibus prǽerat,
verbo et exémplo prodésse voluísti,
ita ipsíus apud te semper intercessiónis suffrágia sentiámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Annue nobis, quǽsumus, Dómine,
ut, in hac festivitáte beáti N., hæc nobis prosit oblátio,
quam immolándo totíus mundi tribuísti relaxári delícta.
Per Christum.

Ant. ad communionem Io 21, 17

Dómine, tu ómnia nosti; tu scis quia amo te.

Post communionem

Acceptórum múnerum virtus, Dómine Deus,
in hac festivitáte beáti N. nobis efféctus ímpleat,
ut simul et mortális vitæ subsídium cónferat,
et gáudium perpétuæ felicitátis obtíneat.
Per Christum.

3. Pro episcopis

Ant. ad introitum Ez 34, 11. 23-24

Visitábo oves meas, dicit Dóminus, et suscitábo pastórem qui pascat eas: ego autem Dóminus ero eis in Deum.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui beátum N. epíscopum plebi tuæ sanctæ præésse voluísti,
quǽsumus, ut, eius suffragántibus méritis,
pietátis tuæ grátiam largiáris.
Per Dóminum.

Super oblata

Hóstias, quǽsumus, Dómine,
quas in festivitáte beáti N.
sacris altáribus exhibémus, propítius réspice,
ut, nobis indulgéntiam largiéndo,
tuo nómini dent honórem.
Per Christum.

Ant. ad communionem Io 15, 16

Non vos me elegístis, dicit Dóminus;
sed ego elégi vos, et pósui vos ut eátis, et fructum afferátis,
et fructus vester máneat.

Post communionem

Refécti sacris mystériis, Dómine, humíliter deprecámur,
ut, beáti N. exémplo, studeámus confitéri quod crédidit,
et ópere exercére quod dócuit.
Per Christum.

4. Pro episcopis

Ant. ad introitum 1 Sam 2, 35

Suscitábo mihi sacerdótem fidélem, qui iuxta cor meum et ánimam meam fáciet, dicit Dóminus.

Collecta

Deus, qui beátum N. divína caritáte flagrántem,
fidéque, quæ vincit mundum, insígnem,
sanctis Pastóribus mirabíliter aggregásti,
præsta, quǽsumus, ut, ipso intercedénte,
nos quoque, in fide et caritáte perseverántes,
eius glóriæ consórtes fíeri mereámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, hæc múnera pópuli tui,
quæ tibi in beáti N. festivitáte offérimus,
ut per éadem, sicut confídimus,
tuæ pietátis sentiámus auxílium.
Per Christum.

Ant. ad communionem Io 10, 10

Ego veni ut vitam hábeant,
et abundántius hábeant, dicit Dóminus.

Post communionem

Córporis sacri et pretiósi Sánguinis alimónia repléti,
quǽsumus, Dómine Deus noster,
ut, quod pia devotióne gérimus, certa redemptióne capiámus.
Per Christum.

5. Pro pastoribus

Ant. ad introitum Lc 4, 18

Spíritus Dómini super me: propter quod unxit me, evangelizáre paupéribus misit me, sanáre contrítos corde.

Collecta

Deus, fidélium lumen et pastor animárum,
qui beátum N. (epíscopum) in Ecclésia posuísti,
ut oves tuas verbo pásceret et informáret exémplo,
da nobis, eius intercessióne,
et fidem serváre, quam verbo dócuit,
et viam sequi, quam exémplo monstrávit.
Per Dóminum.

Super oblata

Maiestátem tuam supplíciter implorámus, omnípotens Deus,
ut, sicut glóriam divínæ poténtiæ
múnera pro Sanctis obláta testántur,
sic nobis efféctum tuæ salvatiónis impéndant.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus,
usque ad consummatiónem sǽculi, dicit Dóminus.

Post communionem

Sumpta mystéria, quǽsumus, Dómine,
ætérnis nos prǽparent gáudiis,
quæ beátus N. fidéli dispensatióne proméruit.
Per Christum.

Vel:

Refectióne sacra enutrítos, fac nos, omnípotens Deus,
exémpla beáti N. iúgiter sequéntes,
te pérpeti devotióne cólere,
et indeféssa ómnibus caritáte profícere.
Per Christum.

6. Pro pastoribus

Ant. ad introitum — Ier 3, 15

Dabo vobis pastóres iuxta cor meum, et pascent vos sciéntia et doctrína.

Vel: — Dan 3, 84. 87

Sacerdótes Dei, benedícite Dóminum; sancti et húmiles corde, laudáte Deum.

Collecta

Deus, qui beátos (epíscopos) N. et N.
ad pascéndum pópulum tuum
spíritu veritátis et dilectiónis implevísti,
præsta, ut, quorum festivitátem venerándo ágimus,
eórum imitatióne proficiámus,
et intercessióne sublevémur.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine, hoc sacrifícium pópuli tui,
ut, quod tibi in honóre beatórum N. et N. offértur ad glóriam,
nobis tríbuas ad salútem perpétuam.
Per Christum.

Ant. ad communionem — Mt 20, 28

Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre,
et dare ánimam suam redemptiónem pro multis.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, sanctórum tuórum N. et N.
memóriam celebrántes, sacraménta cæléstia;
præsta, quǽsumus, ut, quod temporáliter gérimus,
ætérnis gáudiis consequámur.
Per Christum.

7. Pro pastoribus

Ant. ad introitum Ps 131, 9

Sacerdótes tui, Dómine, índuant iustítiam, et sancti tui exsúltent.

Collecta

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus,
ut, intercedéntibus sanctis tuis N. et N.,
et tua in nobis dona multíplices,
et témpora nostra in pace dispónas.
Per Dóminum.

Super oblata

Præténde múnera, quǽsumus, Dómine,
altáribus tuis pro beatórum tuórum N. et N.
commemoratióne propósita,
ut, sicut per hæc beáta mystéria illis glóriam contulísti,
ita nobis indulgéntiam largiáris.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 24, 46-47

Beátus servus, quem, cum vénerit Dóminus,
invénerit vigilántem; amen dico vobis,
super ómnia bona sua constítuet eum.

Vel: Lc 12, 42

Fidélis servus et prudens,
quem constítuit Dóminus super famíliam suam,
ut det illis in témpore trítici mensúram.

Post communionem

Mensa cæléstis, omnípotens Deus,
in ómnibus festivitátem beatórum N. et N. celebrántibus
supérnas vires firmet et áugeat,
ut et fídei donum íntegrum custodiámus,
et per osténsum salútis trámitem ambulémus.
Per Christum.

8. Pro fundatoribus Ecclesiarum

Ant. ad introitum Is 59, 21; 56, 7

Dicit Dóminus: Sermónes mei, quos dedi in os tuum, non defícient de ore tuo, et múnera tua accépta erunt super altáre meum.

Collecta

Omnípotens et misericors Deus,
qui beáti N. prædicatióne
patres nostros illumináre dignátus es,
concéde nobis, quǽsumus,
ut, qui christiáno gloriámur nómine,
fidem quam profitémur iúgiter opéribus ostendámus.
Per Dóminum.

Vel:

Réspice, Dómine, famíliam tuam,
quam beátus N. (epíscopus) génuit verbo veritátis,
et vitæ áluit sacraménto,
ut, quos grátia tua fecit illíus ministério fidéles,
fáciat eiúsdem précibus in caritáte fervéntes.
Per Dóminum.

Super oblata

Annue, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut hæc sacrifícia pópuli tui,
quæ tibi in commemoratióne beáti N. offérimus,
donis cæléstibus propitiátus immísceas.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mc 10, 45

Fílius hóminis venit, ut daret ánimam suam redemptiónem pro multis.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, pignus redemptiónis ætérnæ,
beáti N. festivitáte lætántes,
quod sit nobis, quǽsumus,
vitæ præséntis auxílium páriter et futúræ.
Per Christum.

9. Pro fundatoribus Ecclesiarum

Ant. ad introitum

Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta; et dedit illis glóriam sempitérnam, quorum doctrína fulget Ecclésia.

Collecta

Réspice, quǽsumus, Dómine, ad tuam benígnus Ecclésiam N.
et, cui per apostólicam sanctórum N. et N. sollicitúdinem
religiónis exórdium donásti,
per eórum intercessiónem,
tríbue contínuum christiánæ pietátis afféctum.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui beáti N. (epíscopi) prædicatióne
patres nostros vocásti in admirábile Evangélii lumen,
fac, ut, eius intercessióne,
crescámus in grátia
et cognitióne Dómini nostri Iesu Christi, Fílii tui.
Qui tecum vivit.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine, múnera pópuli tui,
pro sanctórum tuórum N. et N. festivitáte deláta,
et sincéro nos corde pérfice benígnus accéptos.
Per Christum.

Ant. ad communionem Io 15, 15

Iam non dicam vos servos, quia servus nescit quid fáciat
dóminus eius, dicit Dóminus.
Vos autem dixi amícos, quia ómnia quæcúmque audívi
a Patre meo, nota feci vobis.

Post communionem

Lætíficet nos accéptum de altári salutáre tuum, Dómine,
in sanctórum N. et N. festivitáte,
qua, de tuis benefíciis sollíciti,
pretiósa fídei nostræ inítia venerámur,
et te in Sanctis tuis mirábilem prædicámus.
Per Christum.

10. Pro missionariis

Ant. ad introitum

Isti sunt viri sancti facti amíci Dei, divínæ veritátis præcónio
gloriósi.

Collecta

Deus, qui per beátum N. (epíscopum)
infidéles pópulos
de ténebris ad lucem veritátis veníre tribuísti,
da nobis, eius intercessióne, in fídei stabilitáte consístere,
et in spe Evangélii, quod prædicávit, constántes permanére.
Per Dóminum.

Vel:

Omnípotens sempitérne Deus,
qui huius diéi lætítiam in beáti N. glorificatióne consecrásti,
concéde propítius,
ut fidem illam, quam inexplébili stúdio semper astéruit,
iúgiter retinére et ópere complére studeámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Réspice quas offérimus hóstias, omnípotens Deus,
in beáti N. festivitáte, et præsta,
ut, qui domínicæ passiónis mystéria celebrámus,
imitémur quod ágimus.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ez 34, 15

Ego pascam oves meas,
et ego eas accubáre fáciam, dicit Dóminus.

Post communionem

Huius mystérii virtúte,
confírma, Dómine, fámulos tuos in fide veritátis,
ut eam ubíque ore et ópere confiteántur,
pro qua beátus N. laboráre non déstitit
et vitam suam impéndit.
Per Christum.

11. Pro missionariis

Ant. ad introitum Is 52, 7

Quam pulchri super montes pedes annuntiántis et prædicántis pacem, annuntiántis bonum, prædicántis salútem!

Collecta

Deus, qui Ecclésiam tuam
beáti N. religiónis zelo et apostólicis curis amplificásti,
eius intercessióne concéde,
ut fídei et sanctitátis nova semper increménta suscípiat.
Per Dóminum.

Super oblata

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris,
et ab omni culpa líberos esse concéde,
ut, purificánte nos grátia tua,
iísdem quibus famulámur mystériis emundémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mc 16, 15; Mt 28, 20

Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium:
ego vobíscum sum ómnibus diébus, dicit Dóminus.

Vel: Io 15, 4-5

Manéte in me, et ego in vobis, dicit Dóminus.
qui manet in me et ego in eo, hic fert fructum multum.

Post communionem

Sacraménta quæ súmpsimus, Dómine Deus noster,
illam nobis fidem innútriant,
quam et apostólica dócuit prædicátio,
et beáti N. sollicitúdo custodívit.
Per Christum.

12. Pro missionariis

Ant. ad introitum Ps 95, 3-4

Annuntiáte inter gentes glóriam eius, in ómnibus pópulis mirabília eius, quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis.

Collecta

Deus, cuius ineffábili misericórdia
beátus N. evangelizávit investigábiles divítias Christi,
da nos, eius intercessióne, créscere in sciéntia tua,
et, in omni ópere bono fructificántes,
secúndum Evangélii veritátem coram te fidéliter ambuláre.
Per Dóminum.

Vel, pro martyribus:

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut beatórum N. et N. fidem cóngrua devotióne sectémur,
qui pro eiúsdem dilatatióne corónam martýrii meruérunt.
Per Dóminum.

Super oblata

Beáti N. memóriam recenséntes, quǽsumus, Dómine,
ut his munéribus tibi oblátis benedictiónem effúndas de cælis,
quo, ex eis suméntes, et ómnibus careámus culpis
et cæléstibus repleámur edúliis.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Lc 10, 1. 9

Misit Dóminus discípulos, qui nuntiárent civitátibus: Appropinquávit in vos regnum Dei.

Post communionem

Sancta tua nos, Dómine, sumpta vivíficent,
ut, qui beáti N. commemoratióne gaudémus,
eius quoque apostólicæ virtútis proficiámus exémplo.
Per Christum.

COMMUNE DOCTORUM ECCLESIÆ

1

Ant. ad introitum Sir 15, 5

In médio Ecclésiæ apéruit os eius, et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus; stolam glóriæ índuit eum.

Vel: Ps 36, 30-31

Os iusti meditábitur sapiéntiam, et lingua eius loquétur iudícium; lex Dei eius in corde ipsíus.

Collecta

Omnípotens ætérne Deus,
qui beátum N. (epíscopum) Ecclésiæ tuæ doctórem dedísti,
præsta, ut, quod ille divíno affátus spíritu dócuit,
nostris iúgiter stabiliátur in córdibus,
et quem patrónum, te donánte, ampléctimur,
eum apud tuam misericórdiam defensórem habeámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Sacrifícium tibi pláceat, Deus,
in festivitáte beáti N. libénter exhíbitum,
quo monénte, nos étiam totos tibi réddimus collaudántes.
Per Christum.

Ant. ad communionem Lc 12, 42

Fidélis servus et prudens,
quem constítuit Dóminus super famíliam suam,
ut det illis in témpore trítici mensúram.

Post communionem

Quos Christo réficis pane vivo,
eósdem édoce, Dómine, Christo magístro,
ut in festivitáte beáti N. tuam discant veritátem,
et eam in caritáte operéntur.
Per Christum.

2

Ant. ad introitum — Dan 12, 3

Qui docti fúerint, fulgébunt quasi splendor firmaménti, et qui ad iustítiam erúdiunt multos, quasi stellæ in perpétuas æternitátes.

Vel: — Cf. Sir 44, 15. 14

Sapiéntiam Sanctórum narrent pópuli, et laudes eórum núntiet Ecclésia; nómina autem eórum vivent in sæculum sæculi.

Collecta

Dómine Deus, qui beátum N.
cæléstí doctrína imbúere dignátus es,
da nobis, ipsíus interventu,
eándem doctrínam fidéliter custodíre,
et móribus profitéri.
Per Dóminum.

Super oblata

Illa nos, quǽsumus, Dómine, divína tractántes,
Spíritus Sanctus fídei luce perfúndat,
qua beátum N. ad glóriæ tuæ propagatiónem
iúgiter collustrávit.
Per Christum.

Ant. ad communionem 1 Cor 1, 23-24

Nos prædicámus Christum crucifíxum,
Christum, Dei virtútem et Dei sapiéntiam.

Post communionem

Cælésti alimónia reffécti, súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, beáti N. mónitis,
de accéptis donis semper in gratiárum actióne maneámus.
Per Christum.

COMMUNE VIRGINUM

1

Ant. ad introitum

Hæc est virgo sápiens, et una de número prudéntum, quæ óbviam Christo cum lámpade accénsa éxiit.

Collecta

Exáudi nos, Deus, salutáris noster,
ut, sicut de beátæ N. vírginis commemoratióne gaudémus,
ita piæ devotiónis erudiámur afféctu.
Per Dóminum.

Super oblata

In beáta vírgine N. te, Dómine, mirábilem prædicántes,
maiestátem tuam supplíciter exorámus,
ut, sicut eius tibi grata sunt mérita,
sic nostræ servitútis accépta reddántur offícia.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 25, 6

Ecce Sponsus venit: exíte óbviam Christo Dómino.

Post communionem

Divíni múneris participatióne reffécti,
quǽsumus, Dómine Deus noster,
ut, exémplo beátæ N.,
mortificatiónem Iesu in córpore nostro circumferéntes,
tibi soli adhærére studeámus.
Per Christum.

2

Ant. ad introitum

Gaudeámus et exsultémus, quia Dóminus ómnium diléxit vírginem sanctam atque gloriósam.

Collecta

Dómine Deus, qui beátam N. vírginem
cæléstibus donis cumulásti,
tríbue, quǽsumus, ut, eius virtútes æmulántes in terris,
gáudiis cum ipsa perfruámur ætérnis.
Per Dóminum.

Vel, pro virgine fundatrice:

Fac, Dómine Deus noster, ut beáta virgo N.,
sponsa tibi fidélis,
divínæ caritátis flammam éxcitet in córdibus nostris,
quam, ad perénnem Ecclésiæ tuæ glóriam,
áliis virgínibus inséruit.
Per Dóminum.

Super oblata

Dicátæ, quǽsumus, Dómine, capiámus oblatiónis efféctum,
ut, beátæ N. exémplo,
terrénæ vetustátis conversatióne mundáti,
cæléstis vitæ proféctibus innovémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 25, 4. 6

Quinque prudéntes vírgines accepérunt óleum
in vasis suis cum lampádibus.
Média autem nocte clamor factus est:
Ecce sponsus venit, exíte óbviam Christo Dómino.

Post communionem

Córporis et Sánguinis Unigéniti tui sacra percéptio, Dómine,
ab ómnibus nos cadúcis rebus avértat,
ut exémplo beátæ N. valeámus
tui et sincéra in terris caritáte profícere,
et perpétua in cælis visióne gaudére.
Per Christum.

3

Ant. ad introitum

Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Collecta

Deus, qui te in puris manére córdibus ásseris,
da nobis, beátæ N. vírginis intercessióne,
per grátiam tuam tales exsístere,
in quibus habitáre dignéris.
Per Dóminum.

Vel:

Exáudi, quǽsumus, Dómine, preces nostras,
ut, qui beátæ N. vírginis virtútem devóte recólimus,
in tui amóre permanére
et usque in finem semper créscere mereámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, obséquium humilitátis nostræ,
quod tibi in commemoratióne beátæ N. vírginis exhibémus,
et nos, per immaculátam hóstiam,
da iúgiter in tuo conspéctu pio sanctóque amóre flagráre.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Lc 10, 42

Optimam partem elégit sibi virgo prudens,
quæ non auferétur ab ea.

Post communionem

Cæléstì pane refécti,
humíliter deprecámur cleméntiam tuam, Dómine,
ut, qui de beátæ N. commemoratióne gaudémus,
véniam delictórum, sospitátem córporum,
gratiámque et glóriam ætérnam consequámur animárum.
Per Christum.

4

Ant. ad introitum Ps 148, 12-14

Vírgines laudent nomen Dómini, quia exaltátum est nomen eius solíus; conféssio eius super cælum et terram.

Collecta

Multíplica super nos,
quǽsumus, Dómine, misericórdiam tuam,
ut, sicut in beatárum vírginum N. et N. festivitáte
pia devotióne lætámur,
ita eárum perpétua societáte, te largiénte, fruámur.
Per Dóminum.

Super oblata

In sanctárum vírginum N. et N. commemoratióne
te, Dómine, mirábilem prædicántes,
múnera votíva deférimus;
præsta, quǽsumus, ut, sicut eárum tibi grata sunt mérita,
sic nostræ servitútis accépta reddántur offícia.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 25, 10

Venit Sponsus, et vírgines, quæ parátæ erant,
intravérunt cum eo ad núptias.

Vel: Io 14, 21 et 23

Qui díligit me, diligétur a Patre meo, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus.

Post communionem

Sumpta mystéria, quǽsumus, Dómine,
in hac festivitáte beatárum vírginum N. et N.,
íncitent nos iúgiter et illústrent,
ut digne advéntum Fílii tui præstolémur,
et ad supérnas eius núptias admittámur.
Per Christum.

COMMUNE SANCTORUM ET SANCTARUM

Missæ quæ sequuntur, si pro determinato Sanctorum ordine inscribuntur, pro eius ordinis Sanctis adhibentur; quæ vero nulla inscriptione signantur, pro omnibus Sanctorum ordinibus adhiberi possunt.

1

Ant. ad introitum — Ps 144, 10-11

Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, et Sancti tui benedícant tibi: glóriam regni tui dicent, et poténtiam tuam loquéntur.

Collecta

Omnípotens ætérne Deus,
qui per glorificatiónem Sanctórum
novíssima dilectiónis tuæ nobis arguménta largíris,
concéde propítius,
ut, ad Unigénitum tuum fidéliter imitándum,
et ipsórum intercessióne commendémur,
et incitémur exémplo.
Per Dóminum.

Super oblata

Preces nostras, Dómine, quǽsumus, propitiátus admítte,
et, ut digne tuis famulémur altáribus,
Sanctórum tuórum nos intercessióne custódi.
Per Christum.

Ant. ad communionem — Ps 67, 4

Iusti epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei,
et delecténtur in lætítia.

Vel: Lc 12, 37

Beáti servi illi, quos, cum vénerit Dóminus,
invénerit vigilántes; amen dico vobis, quod præcínget se,
et fáciet illos discúmbere, et tránsiens ministrábit illis.

Post communionem

Omnípotens sempitérne Deus,
Pater totíus consolatiónis et pacis,
præsta famíliæ tuæ in celebritáte Sanctórum
ad laudem tui nóminis congregátæ,
ut, per Unigéniti tui sumpta mystéria,
pignus accípiat redemptiónis ætérnæ.
Per Christum.

2

Ant. ad introitum Ps 63, 11

Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo; et laudabúntur omnes recti corde.

Collecta

Deus, qui solus es sanctus, et sine quo nullus est bonus,
intercessióne beáti N. iube nos tales fíeri,
qui non debeámus tua glória privári.
Per Dóminum.

Super oblata

Præsta nobis, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut nostræ humilitátis oblátio
et pro tuórum tibi grata sit honóre Sanctórum,
et nos córpore páriter et mente puríficet.
Per Christum.

Ant. ad communionem Io 12, 26

Qui mihi minístrat, me sequátur, dicit Dóminus:
et ubi ego sum, illic et miníster meus erit.

Post communionem

In natalíciis Sanctórum quǽsumus, Dómine,
ut, sacraménti múnere vegetáti,
bonis, quibus per tuam grátiam nunc fovémur,
perfruámur ætérnis.
Per Christum.

3

Ant. ad introitum — Ps 20, 2-3

In virtúte tua, Dómine, lætábitur iustus, et super salutáre tuum exsultábit veheménter; desidérium ánimæ eius tribuísti ei.

Collecta

Deus, qui infirmitáti nostræ, ad teréndam salútis viam,
in Sanctis tuis exémplum et præsídium collocásti,
concéde propítius, ut, qui beáti N. natalícia cólimus,
per eius ad te exémpla gradiámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Præsénti oblatióne, Dómine,
in beáti N. commemoratióne deláta,
fidélibus tuis, quǽsumus, pacis et unitátis dona largíre.
Per Christum.

Ant. ad communionem — Mt 16, 24

Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum,
et tollat crucem suam, et sequátur me, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacraménta quæ súmpsimus, Dómine,
in commemoratióne beáti N.
mentes et corda nostra sanctíficent,
ut divínæ consórtes natúræ éffici mereámur.
Per Christum.

4

Ant. ad introitum Mal 2, 6

Lex veritátis fuit in ore eius, et iníquitas non est invénta in lábiis eius; in pace et in æquitáte ambulávit mecum, et multos avértit ab iniquitáte.

Collecta

Deus, qui nos cónspicis ex nostra infirmitáte defícere,
ad amórem tuum nos misericórditer
per Sanctórum tuórum exémpla restáura.
Per Dóminum.

Super oblata

Sacrifícia, Dómine,
quæ in hac festivitáte sancti N. tuæ offérimus maiestáti,
nobis sint ad salútem efficácia, et tuæ plácita pietáti.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 5, 8-9

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt:
beáti pacífici, quóniam fílii Dei vocabúntur:
beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam,
quóniam ipsórum est regnum cælórum.

Post communionem

Sacro múnere satiáti, súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, quod débitæ servitútis celebrámus offício,
salvatiónis tuæ sentiámus augméntum.
Per Christum.

5

Ant. ad introitum Ps 91, 13-14

Iustus ut palma florébit, sicut cedrus Líbani multiplicábitur; plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri.

Collecta

Impetret, quǽsumus, Dómine, fidélibus tuis auxílium
orátio iusta Sanctórum,
et, in quorum sunt celebritáte devóti,
fiant in eórum perpétua sorte partícipes.
Per Dóminum.

Super oblata

Hóstias ad altáre tuum offeréntibus, Dómine,
da nobis illum pietátis afféctum, quem beáto N. infudísti,
ut pura mente ac férvido corde rei sacræ attendámus,
et sacrifícium tibi plácitum nobísque profícuum celebrémus.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 11, 28

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis,
et ego refíciam vos, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacramentórum tuórum, Dómine,
commúnio sumpta nos salvet,
et in tuæ veritátis luce confírmet.
Per Christum.

6

Ant. ad introitum Ier 17, 7-8

Benedíctus vir, qui confídit in Dómino, et erit Dóminus fidúcia eius; et erit quasi lignum, quod transplantátur super aquas, quod ad humórem mittit radíces suas; et non timébit cum vénerit æstus.

Collecta

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut ad meliórem vitam
Sanctórum tuórum exémpla nos próvocent,
quátenus beáti N., cuius memóriam celebrámus,
étiam actus incessánter imitémur.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera nostra, Dómine, sacris altáribus offeréntes,
in hac festivitáte Sanctórum tuórum,
quǽsumus cleméntiam tuam,
ut éadem et suprémam tibi glóriam operéntur,
et ubérrimam nobis grátiam assequántur.
Per Christum.

Ant. ad communionem Io 15, 9

Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos, dicit Dóminus; manéte in dilectióne mea.

Post communionem

Quǽsumus, Dómine Deus noster,
ut divína mystéria,
quæ in tuórum commemoratióne Sanctórum frequentámus,
salútem et pacem in nobis operéntur ætérnam.
Per Christum.

7. Pro religiosis

Ant. ad introitum Ps 15, 5-6

Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei; tu es qui restítues hereditátem meam mihi. Funes cecidérunt mihi in præcláris; étenim heréditas mea præclára est mihi.

Collecta

Deus, cuius múnere beátus N.
Christum páuperem et húmilem perseverávit imitári,
concéde nobis, ipso intercedénte,
ut, in vocatióne nostra fidéliter ambulántes,
ad eam perfectiónem, quam nobis in Fílio tuo proposuísti,
perveníre valeámus.
Per Dóminum.

Vel, pro abbate:

Da nobis, quǽsumus, Dómine,
inter mundi huius varietátes
toto corde rebus cæléstibus adhærére,
qui per beátum N. abbátem
evangélicæ nobis perfectiónis documénta donásti.
Per Dóminum.

Super oblata

Clementíssime Deus, qui, vétere hómine consúmpto,
novum secúndum te in beáto N. creáre dignátus es,
concéde propítius, ut nos páriter renovári
hanc placatiónis hóstiam tibi acceptábilem offerámus.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Mt 19, 27-29

Amen dico vobis quod vos qui reliquístis ómnia,
et secúti estis me, céntuplum accipiétis,
et vitam ætérnam possidébitis.

Post communionem

Quǽsumus, omnípotens Deus,
ut, qui huius sacraménti munímur virtúte,
exémplo beáti N. discámus te super ómnia semper inquírere,
et novi hóminis formam in hoc sǽculo portáre.
Per Christum.

8. Pro religiosis

Ant. ad introitum Cf. Ps 23, 5-6

Isti sunt sancti, qui accepérunt benedictiónem a Dómino et misericórdiam a Deo salutári suo, quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Collecta

Deus, qui beátum N.
ad tuum regnum in hoc sǽculo perquiréndum
per caritátis perféctæ prosecutiónem vocásti,
concéde, ut, eius intercessióne roboráti,
in dilectiónis via spíritu gaudéntes progrediámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Accépta tibi sint, quǽsumus, Dómine,
múnera nostræ servitútis
pro beáti N. commemoratióne altári tuo propósita,
et concéde, ut, a terrénis impediméntis absolúti,
te solo dívites efficiámur.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 33, 9

Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus:
beátus vir, qui sperat in eo.

Post communionem

Per huius virtútem sacraménti, quǽsumus, Dómine,
beáti N. exémplo, deduc nos iúgiter in tua dilectióne,
et opus bonum quod cœpísti in nobis
pérfice usque in diem Christi Iesu.
Qui vivit.

9. Pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt

Ant. ad introitum Mt 25, 34. 36. 40

Veníte, benedícti Patris mei, dicit Dóminus: infírmus eram, et visitástis me. Amen dico vobis, quámdiu fecístis uni ex his frátribus meis mínimis, mihi fecístis.

Collecta

Deus, qui Ecclésiam tuam
in dilectióne tuæ divinitátis et próximi
cuncta serváre cæléstia mandáta docuísti,
da nobis, ut, beáti N. exémplo caritátis ópera exercéntes,
inter benedíctos regni tui connumerári mereámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera pópuli tui, et præsta,
ut, qui Fílii tui imménsæ caritátis opus recólimus,
in tui et próximi dilectióne,
Sanctórum tuórum exémplo, confirmémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem Io 15, 13

Maiórem hac dilectiónem nemo habet,
ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Vel: Io 13, 35

In hoc cognóscent omnes quia discípuli mei estis,
si dilectiónem habuéritis ad ínvicem, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacris mystériis reféctos,
da nos, quǽsumus, Dómine, beáti N. exémpla sectári,
qui te indeféssa pietáte cóluit,
et pópulo tuo imménsa prófuit caritáte.
Per Christum.

Vel:

Sacraménti salutáris, Dómine, pasti delíciis,
tuam súpplices deprecámur pietátem,
ut, sancti N. caritátis imitatóres effécti,
consórtes simus et glóriæ.
Per Christum.

10. Pro educatoribus

Ant. ad introitum — Mc 10, 14

Sínite párvulos veníre ad me, et ne prohibuéritis eos: tálium est enim regnum Dei, dicit Dóminus.

Vel: — Mt 5, 19

Qui fécerit et docúerit, hic magnus vocábitur in regno cælórum, dicit Dóminus.

Collecta

Deus, qui in Ecclésia tua beátum N. suscitásti,
ut próximis viam salútis monstráret,
da nobis, eius exémplo, Christum magístrum ita sequi,
ut ad te cum frátribus nostris perveníre valeámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Accépta tibi sit, quǽsumus, Dómine, sacrátæ plebis oblátio
pro tuórum commemoratióne Sanctórum, et præsta,
ut, ex huius participatióne mystérii,
exémpla tuæ caritátis referámus.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 18, 3

Nisi convérsi fuéritis et efficiámini sicut párvuli,
non intrábitis in regnum cælórum, dicit Dóminus.

Vel: Io 8, 12

Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris,
sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

Post communionem

Tríbuat nobis, omnípotens Deus, reféctio sancta subsídium,
ut, exémplo Sanctórum tuórum,
et fraternitátis caritátem et lumen veritátis
in corde exhibeámus et ópere.
Per Christum.

11. Pro sanctis mulieribus

Ant. ad introitum Cf. Prov 31, 30. 28

Múlier timens Dóminum ipsa laudábitur. Fílii eius beatíssimam prædicavérunt, vir eius laudávit eam.

Collecta

Deus, qui nos ánnua beátæ N. festivitáte lætíficas,
da, quǽsumus, ut, quam venerámur offício,
étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo.
Per Dóminum.

Vel (pro pluribus):

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut veneránda nobis beatárum N. et N. intercéssio
tríbuat cæléste subsídium,
quarum vita mirábilis ómnibus salutáre præstat exémplum.
Per Dóminum.

Super oblata

Hóstias tibi, Dómine,
pro sanctæ N. commemoratióne deférimus,
supplíciter deprecántes,
ut indulgéntiam nobis páriter cónferant et salútem.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 13, 45-46

Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri,
quærénti bonas margarítas;
invénta autem una pretiósa margaríta,
dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Post communionem

Divíni operátio sacraménti, omnípotens Deus,
in hac festivitáte beátæ N. illúminet nos páriter et inflámmet,
ut et sanctis iúgiter desidériis ferveámus,
et bonis opéribus abundémus.
Per Christum.

12. Pro sanctis mulieribus

Ant. ad introitum Cf. Prov 14, 1-2

Ecce múlier sápiens, quæ ædificávit domum suam,
et timens Dóminum ambulávit recto itínere.

Collecta

Deus, humílium celsitúdo,
qui beátam N. caritátis et patiéntiæ decóre
excéllere disposuísti,
eius méritis et intercessióne concéde,
ut, crucem nostram iúgiter feréntes,
te semper dilígere valeámus.
Per Dóminum.

Vel:

Effúnde super nos, Dómine,
spíritum agnitiónis et dilectiónis tuæ,
quo ancíllam tuam N. implevísti,
ut, sédula eius imitatióne tibi sincére obsequéntes,
fide et ópere placeámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Hóstias, Dómine, tuæ plebis inténde,
et, quas in honóre Sanctórum tuórum devóta mente célebrat,
profícere sibi séntiat ad salútem.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 12, 50

Quicúmque fécerit voluntátem Patris mei, qui in cælis est, ipse meus frater et soror et mater est, dicit Dóminus.

Post communionem

Repléti sumus, Dómine, munéribus tuis,
quæ in celebritáte beátæ N. percépimus;
tríbue, quǽsumus, ut eórum et mundémur efféctu,
et muniámur auxílio.
Per Christum.

ANTIPHONÆ AD INTROITUM AD LIBITUM
in sollemnitatibus et festis

1. Gaudeámus omnes in Dómino, diem festum celebrántes sub honóre beáti (beátæ) N. (mártyris, pastóris, etc.): de cuius sollemnitáte (festivitáte, passióne) gaudent Angeli, et colláudant Fílium Dei.

2. Lætémur omnes in Dómino in sollemnitáte sancti N., protectóris nostri, qui hódie ex hoc mundo, fide triúmphans, ad cælum migrávit, in ætérnum cum Christo regnatúrus.

3. Certámen gloriósum Patróni nostri cum gáudio celebrémus, qui, Christum conféssus coram homínibus, honorári a Christo méruit coram Patre qui est in cælis.

4. Sollemnitátem beáti N. mártyris cum gáudio celebrémus, quia pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et hódie in cælis a Christo méruit gloriόse coronári.

5. Laudem dícite Deo nostro, omnes Sancti eius et qui timétis Deum, pusílli et magni; quóniam regnábit Dóminus Deus noster omnípotens. Gaudeámus, et exsultémus, et demus glóriam ei.

6. Hódie beátus N. labóris sui præmium recépit; hódie in cælésti convívio cum Sanctis ómnibus gloriósus consédit.

MISSÆ RITUALES

1. IN CONFERENDIS SACRAMENTIS INITIATIONIS CHRISTIANÆ

A

IN SCRUTINIIS PERAGENDIS

Hæc Missa adhibetur quando scrutinia celebrantur, sive tempore ipsis proprio, idest in dominicis III, IV et V in Quadragesima, sive aliis temporibus.

Ant. ad introitum — Ez 36, 23-26

Cum sanctificátus fúero in vobis, congregábo vos de univérsis terris; et effúndam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris. Et dabo vobis spíritum novum, dicit Dóminus.

Collecta

In primo scrutinio:

Da, quǽsumus, Dómine, eléctis nostris
digne atque sapiénter ad confessiónem tuæ laudis accédere,
ut dignitáte prístina,
quam originái transgressióne perdíderant,
per tuam glóriam reforméntur.
Per Dóminum.

In secundo scrutinio:

Omnípotens sempitérne Deus,
Ecclésiam tuam spiritáli iucunditáte multíplica,
ut, qui sunt generatióne terréni,
fiant regeneratióne cæléstes.
Per Dóminum.

In tertio scrutinio:

Concéde, Dómine, eléctis nostris,
ut, sanctis edócti mystériis,
et renovéntur fonte baptísmatis
et inter Ecclésiæ tuæ membra numeréntur.
Per Dóminum.

Super oblata

In primo scrutinio:

Miserátio tua, Deus,
ad hæc percipiénda mystéria fámulos tuos, quǽsumus,
et prævéniat competénter et devóta conversatióne perdúcat.
Per Christum.

In secundo scrutinio:

Remédii sempitérni múnera, Dómine,
lætántes offérimus, supplíciter exorántes,
ut éadem nos et digne venerári
et pro salvándis congruénter exhibére perfícias.
Per Christum.

In tertio scrutinio:

Exáudi nos, omnípotens Deus,
et fámulos tuos, quos fídei christiánæ primítiis imbuísti,
huius sacrifícii tríbuas operatióne mundári.
Per Christum.

Quando adhibetur Canon Romanus, in Meménto vivorum fit memoria patrinorum, et dicitur Hanc ígitur proprium.

Meménto, Dómine, famulórum famularúmque tuárum,
qui eléctos tuos susceptúri sunt
ad sanctam grátiam baptísmi tui,
(et recitantur nomina patrinorum et matrinarum)
et ómnium circumstántium,
quorum tibi fides cógnita est, etc.

Hanc ígitur oblatiónem, Dómine,
ut propítius suscípias, deprecámur,
quam tibi offérimus pro fámulis et famulábus tuis,
quos ad ætérnam vitam
et beátum grátiæ tuæ donum numeráre,
elégere atque vocáre dignátus es.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Ant. ad communionem

Quando legitur Evangelium de Samaritana: Io. 4, 13-14

Qui bíberit aquam, quam ego dabo ei, dicit Dóminus,
fiet in eo fons aquæ saliéntis in vitam ætérnam.

Quando legitur Evangelium de cæco nato: Cf. Io 9, 11

Dóminus linívit óculos meos:
et ábii, et lavi, et vidi, et crédidi Deo.

Quando legitur Evangelium de Lazaro: Io 11, 26

Omnis qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum,
dicit Dóminus.

Post communionem

In primo scrutinio:

Adésto, Dómine, quǽsumus, redemptiónis efféctibus,
ut, quos sacraméntis æternitátis instítues,
eósdem prótegas dignánter aptándo.
Per Christum.

In secundo scrutinio:

Tu semper, quǽsumus, Dómine,
tuam attólle benígnus famíliam,
tu dispóne corréctam, tu propítius tuére subiéctam,
tu gubérna perpétua bonitáte salvándam.
Per Christum.

In tertio scrutinio:

Concúrrat, Dómine, quǽsumus, pópulus tuus
et toto tibi corde subiéctus obtíneat,
ut, ab omni perturbatióne secúrus,
et salvatiónis suæ gáudia promptus exérceat
et pro regenerándis benígnus exóret.
Per Christum.

B

IN CONFERENDO BAPTISMATE

Hæc Missa dicitur cum colore albo in collatione Baptismi adultorum, præsertim si in eadem actione liturgica etiam Confirmatio datur.

Dici potest, pro opportunitate, etiam in collatione Baptismi parvulorum.

Adhiberi autem potest omnibus diebus, exceptis dominicis Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, sollemnitatibus, atque feriis IV Cinerum et totius Hebdomadæ sanctæ.

1

Ant. ad introitum — Eph 4, 24

Indúite novum hóminem, qui secúndum Deum creátus est in iustítia et sanctitáte veritátis.

Collecta

Deus, qui nos facis passiónis et resurrectiónis Fílii tui participáre mystérium,
præsta, quǽsumus, ut, adoptiónis filiórum Spíritu roboráti,
in novitáte vitæ iúgiter ambulémus.
Per Dóminum.

Super oblata

Quos Fílio tuo conformátos
(et chrísmatis signáculo perféctos)
pópulo sacerdotáli propítius aggregásti,
rogámus, Dómine,
ut in acceptábiles hóstias computáre dignéris,
et una cum oblatiónibus Ecclésiæ tuæ benígnus accípias.
Per Christum.

Quando adhibetur Canon Romanus, in Meménto vivorum fit memoria patrinorum et dicitur Hanc ígitur proprium.

Meménto, Dómine, famulórum famularúmque tuárum,
qui eléctos tuos suscepérunt
ad sanctam grátiam baptísmi tui,
(et recitantur nomina patrinorum et matrinarum)
et ómnium circumstántium,
quorum tibi fides cógnita est, etc.

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et cunctæ famíliæ tuæ,
quam tibi offérimus pro his quoque,
quos regeneráre dignátus es ex aqua et Spíritu Sancto,
tríbuens eis remissiónem ómnium peccatórum,
ut inveníres eos in Christo Iesu Dómino nostro,
quǽsumus, Dómine, ut placátus accípias,
et nómina eórum ascríbi iúbeas in libro vivéntium.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Quando vero adhibitur alia Prex eucharistica, memoria neophytorum fit hoc modo:

In Prece eucharistica secunda:

... et univérso clero.
Recordáre quoque, Dómine, neophytórum,
qui hódie per Baptísmum (et Confirmatiónem)
famíliæ tuæ adiúncti sunt,

ut Christum, Fílium tuum,
corde magno et ánimo volénti sequántur.
Meménto étiam ...

In Prece eucharistica tertia:

Votis huius famíliæ, quam tibi astáre voluísti,
adésto propítius.
Confórta, quǽsumus, in sancto propósito fámulos tuos,
qui hódie per lavácrum regeneratiónis
(et donatiónem Sancti Spíritus)
plebi tuæ aggregáti sunt,
et concéde, ut in novitáte vitæ semper procédant.
Omnes fílios tuos ubíque dispérsos, etc.

In Prece eucharistica quarta:

... sed et totíus cleri, et offeréntium,
et circumstántium, et neophytórum,
quos hódie ex aqua et Spíritu Sancto regenerásti,
et cuncti pópuli tui, etc.

Ant. ad communionem 1 Io 3, 1

Vidéte qualem caritátem dedit nobis Pater,
ut fílii Dei nominémur et simus.

Post communionem

Præsta, quǽsumus, Dómine,
ut, carnis et sánguinis Fílii tui prǽditi sacraménto,
in communióne Spíritus eius
fratrúmque dilectióne ita crescámus,
quátenus ad plenam córporis Christi mensúram
caritáte vívida dilatémur.
Per Christum.

2

Ant. ad introitum Tit 3, 5. 7

Salvos nos fecit Deus per lavácrum regeneratiónis et renovatiónis Spíritus Sancti, ut, iustificáti grátia ipsíus, herédes simus secúndum spem vitæ ætérnæ.

Collecta

Deus, qui nos regéneras verbo vitæ,
da, ut, corde sincéro illud accipiéntes,
veritátem álacres faciámus,
et fratérnæ afferámus fructus plúrimos caritátis.
Per Dóminum.

Super oblata

Ad parátum panem accedéntibus vinúmque commíxtum
iánuam, Dómine, résera cenæ tuæ,
ut, cæléste cum gáudiis convívium celebrántes,
inter sanctórum cives tuósque domésticos censeámur.
Per Christum.

Intercessiones propriæ, ut in Missa præcedenti.

Ant. ad communionem 1 Io 3, 2

Caríssimi, nunc fílii Dei sumus,
et nondum appáruit quid érimus.

Post communionem

Præclárum, Dómine,
mortis et resurrectiónis Fílii tui mystérium,
quod annuntiávimus, celebrándo,
fac, ut, per huius sacraménti virtútem,
étiam vivéndo fateámur.
Per Christum.

2. IN CONFERENDA CONFIRMATIONE

Hæc Missa dicitur, cum colore rubro vel albo, quando in ipsa Missa aut immediate ante vel post ipsam Missam confertur Confirmatio.

Adhiberi autem potest omnibus diebus, exceptis dominicis Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, sollemnitatibus, atque feriis IV Cinerum et totius Hebdomadæ sanctæ.

A

Ant. ad introitum Ez 36, 25-26

Dicit Dóminus: Effúndam super vos aquam mundam, et dabo vobis cor novum, et spíritum novum ponam in médio vestri.

Collecta

Præsta, quǽsumus, omnípotens et misericors Deus,
ut Spíritus Sanctus advéniens
templum nos glóriæ suæ
dignánter inhabitándo perfíciat.
Per Dóminum.

Vel:

Promissiónem tuam, quǽsumus, Dómine,
super nos propitiátus adímple,
ut Spíritus Sanctus advéniens
nos coram mundo testes effíciat
Evangélii Dómini nostri Iesu Christi.
Qui tecum vivit.

Super oblata

Famulórum tuórum, quǽsumus, Dómine,
súscipe vota cleménter, et præsta,
ut, Fílio tuo perféctius configuráti,
in testimónium eius indesinénter accréscant,
memoriále participántes redemptiónis eius,
qua Spíritum tuum nobis ipse proméruit.
Qui tecum.

Ant. ad communionem Cf. Hebr 6, 4

Quicúmque illumináti estis, qui gustavístis donum cæléste, et partícipes facti estis Spíritus Sancti, gaudéte omnes in Dómino.

Post communionem

Spíritu Sancto, Dómine, perúnctos
tuíque Fílii sacraménto nutrítos
tua in pósterum benedictióne proséquere,
ut, ómnibus adversitátibus superátis,
Ecclésiam tuam sanctitáte lætíficent,
eiúsque in mundo increménta
suis opéribus et caritáte promóveant. Per Christum.

B

Ant. ad introitum Cf. Rom 5, 5; 8, 11

Cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per inhabitántem Spíritum eius in nobis.

Collecta

Spíritum Sanctum tuum, quǽsumus, Dómine,
super nos dignánter effúnde,
ut omnes, in unitáte fídei ambulántes,
et caritátis eius fortitúdine roboráti,
ad mensúram ætátis plenitúdinis Christi occurrámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Hos fámulos tuos, Dómine,
una cum Unigénito tuo benígnus admítte,
ut, qui eius cruce spiritalíque sunt unctióne signáti,
se tibi cum ipso iúgiter offeréntes,
largiórem in dies effusiónem tui Spíritus mereántur.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 33, 6. 9

Accédite ad Dóminum et illumináimini:
gustáte et vidéte quóniam suávis est.

Post communionem

Quos tui Spíritus, Dómine, cumulásti munéribus,
tuíque auxísti Unigéniti nutriménto,
fac étiam in plenitúdine legis instrúctos,
ut coram mundo tuæ libertátem adoptiónis
iúgiter maniféstent,
et prophéticum tui pópuli munus
sua váleant sanctitáte præbére.
Per Christum.

C

Aliæ orationes, pro opportunitate adhibendæ

Collecta

Mentes nostras, quǽsumus, Dómine,
Paráclitus qui a te procédit illúminet,
et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.
Qui tecum.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine, oblatiónem famíliæ tuæ,
ut, qui donum Spíritus Sancti suscepérunt,
et colláta custódiant, et ad ætérna prǽmia pervéniant.
Per Christum.

Post communionem

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde,
ut, quos uno pane cæléсti satiásti,
una fácias pietáte concórdes.
Per Christum.

3. IN CONFERENDIS SACRIS ORDINIBUS

Extra dominicas Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, et extra sollemnitates, et festa Apostolorum, Missa in qua sacri Ordines conferuntur hoc modo ordinari potest:

a) ad introitum et ad communionem dicuntur antiphonæ, quæ infra ponuntur;

b) orationes seligantur quæ sunt magis aptæ ex iis quæ infra proponuntur pro Episcopo (p. 778 vel 779), pro sacerdotibus (p. 782), pro ministris Ecclesiæ (p. 785);

c) lectiones sumantur ex iis quæ pro his celebrationibus indicantur, cum facultate eas adhibendi, saltem ex parte, etiam diebus, quibus Missa ritualis prohibetur;

d) nisi dicenda sit præfatio magis propria, quando fit Ordinatio sacerdotum sumi potest præfatio quæ habetur in Missa chrismatis (p. 241);

e) quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Hanc ígitur proprium.

Ant. ad introitum Io 12, 26

Qui mihi minístrat me sequátur, dicit Dóminus; et ubi sum ego, illic et miníster meus erit.

Vel (quando fit Ordinatio sacerdotum): Lc 4, 18

Spíritus Dómini super me, propter quod unxit me, evangelizáre paupéribus misit me, sanáre contrítos corde.

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et cunctæ famíliæ tuæ,
quam tibi offérimus etiam pro fámulis tuis,
quos ad Diaconátus, vel Presbyterátus, vel Episcopátus
órdinem promovére dignátus es,
quǽsumus, Dómine, ut placátus accípias,
et propítius in eis tua dona custódias,
ut, quod divíno múnere consecúti sunt,
divínis efféctibus exsequántur.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Ant. ad communionem Io 17, 17-18

Pater sancte, sanctífica eos in veritáte.
Sicut tu me misísti in mundum, et ego misi eos in mundum, dicit Dóminus.

4. AD MINISTRANDUM VIATICUM

Extra dominicas Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, et extra sollemnitates atque ferias IV Cinerum et totius Hebdomadæ sanctæ, dici potest vel Missa de Ss.ma Eucharistia (p. 833) vel, pro opportunitate, Missa pro infirmis (p. 815), cum orationibus quæ sequuntur.

Collecta

Deus, cuius Fílius nobis est via, véritas et vita,
réspice cleménter fámulum tuum N.
et præsta, ut, tuis promissiónibus se commíttens,
et Córpore Fílii tui recreátus,
ad regnum tuum progrediátur in pace.
Per Dóminum.

Super oblata

Sacrifícium nostrum, Pater sancte, intuére benígnus,
ut Agnum tibi paschálem repræséntet,
cuius pássio paradísi iánuas reserávit,
et fámulum tuum N.
in ætérnum munus per grátiam tuam introdúcat.
Per Christum.

Post communionem

Dómine, qui es salus ætérna in te credéntium,
præsta, quæsumus, ut fámulus tuus N.,
cælésti pane potúque reféctus,
in regnum lúminis et vitæ secúrus pervéniat.
Per Christum.

5. MISSA « PRO SPONSIS »

1. In celebratione Matrimonii

Quoties Matrimonium intra Missam celebratur, dicitur, cum sacris vestibus coloris albi, Missa « Pro Sponsis ». Occurrente tamen dominica vel sollemnitate, dicitur Missa de die, retentis in ea benedictione super sponsam et sponsum atque, pro opportunitate, formula propria benedictionis finalis.

Cum tamen liturgia verbi celebrationi Matrimonii aptata magnam vim habeat in catechesi de ipso Sacramento et de muneribus coniugum tradenda, quando Missa « Pro Sponsis » prohibetur (nisi occurrant Triduum sacrum, sollemnitates Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Ascensionis, Pentecostes et Ss.mi Corporis et Sanguinis Christi, vel aliæ sollemnitates de præcepto servandæ), una e lectionibus sumi potest e textibus pro celebratione Matrimonii prævisis. In dominicis insuper temporis Nativitatis et « per annum », si Missa in qua celebratur Matrimonium a communitate parœciali non participatur, dici potest etiam integra Missa « Pro Sponsis ».

Si Matrimonium celebratur tempore Adventus vel Quadragesimæ aliisve diebus indolem pænitentialem præseferentibus, parochus sponsos moneat, ut rationem habeant peculiaris naturæ horum temporum liturgicorum.

A

Ant. ad introitum — Ps 19, 3. 5

Mittat vobis Dóminus auxílium de sancto, et de Sion tueátur vos. Tríbuat vobis secúndum cor vestrum, et omne consílium vestrum confírmet.

Collecta

Deus, qui tam excellénti mystério
coniugále vínculum consecrásti,
ut Christi et Ecclésiæ sacraméntum
præsignáres in fœdere nuptiárum,
præsta, quǽsumus, his fámulis tuis,
ut, quod fide percípiunt, ópere persequántur.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui, in humáno génere creándo,
unitátem inter virum et mulíerem esse voluísti,
fámulos tuos, qui coniugáli copulándi sunt fœdere,
unius vínculo dilectiónis astringe,
ut, quos in caritáte fructificáre largíris,
ipsíus caritátis testes esse concédas. Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine,
pro sacra connúbii lege munus oblátum,
et cuius largítor es óperis,
esto dispósitor. Per Christum.

Præfatio

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda. ℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias, agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Qui fœdera nuptiárum blando concórdiæ iugo
et insolúbili pacis vínculo nexuísti,
ut multiplicándis adoptiónum fíliis
sanctórum connubiórum fecúnditas pudíca servíret.

Tua enim, Dómine, providéntia,
tuáque grátia ineffabílibus modis utrúmque dispénsas,
ut, quod generátio ad mundi prodúxit ornátum,
regenerátio ad Ecclésiæ perdúcat augméntum:
per Christum Dóminum nostrum.

Per quem, cum Angelis et ómnibus Sanctis,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth, etc.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Hanc ígitur proprium. Verba, quæ uncis includuntur, omitti possunt pro opportunitate.

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et famulórum tuórum N. et N.
totiúsque famíliæ tuæ,
quæ pro illis tuam maiestátem exórat,
quǽsumus, Dómine, ut placátus accípias:
et sicut eos ad diem nuptiárum perveníre tribuísti,
sic (tuo múnere desideráta sóbole gaudére profícias,
atque) ad optátam sériem próvehas benígnus annórum.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Oratio super sponsam et sponsum

Dicto Pater noster et omisso Líbera nos, sacerdos, stans ad sponsos conversus, dicit super eos benedictionem quæ sequitur.

In invitatorio, si unus ex sponsis vel ambo non communicant, omitti possunt verba Christi Córporis et Sánguinis sacraménto.

In oratione Deus, qui potestáte, possunt omitti, pro opportunitate, duæ ex tribus paragraphis Deus, qui potestáte; Deus, qui tam excellénti; Deus, per quem múlier; ea tantum retenta paragrapho, quæ respondeat lectioni Missæ.

In ultima paragrapho huius orationis, verba uncis inclusa omitti possunt, sicubi rerum adiuncta id suadere videantur, ex. gr. si sponsi sint superadulti.

Sacerdos stans, manibus iunctis, dicit:

Dóminum, fratres caríssimi, supplíciter deprecémur,
ut super hanc fámulam suam,
quæ huic sponso nupsit in Christo,
benedictiónem grátiæ suæ cleménter effúndat,
et quos fœdere sancto coniúnxit
(Christi Córporis et Sánguinis sacraménto)
una fáciat caritáte concórdes.

Et omnes per breve tempus in silentio orant. Deinde sacerdos, manibus extensis, prosequitur:

Deus, qui potestáte virtútis tuæ de níhilo cuncta fecísti,
qui, dispósitis universitátis exórdiis
et hómine ad imáginem tuam facto,

inseparábile viro mulíeris adiutórium condidísti,
ut iam non duo essent, sed una caro,
docens quod unum placuísset instítui
numquam licére disiúngi:

Deus, qui tam excellénti mystério
coniugálem cópulam consecrásti,
ut Christi et Ecclésiæ sacraméntum
præsignáres in fœdere nuptiárum:

Deus, per quem múlier iúngitur viro,
et socíetas, principáliter ordináta, ea benedictióne donátur,
quæ sola nec per originális peccáti pœnam
nec per dilúvii est abláta senténtiam:

Réspice propítius super hanc fámulam tuam,
quæ, maritáli iuncta consórtio,
tua se éxpetit benedictióne muníri:
sit in ea grátia dilectiónis et pacis,
imitatríxque sanctárum permáneat feminárum,
quarum in Scriptúris laudes prædicántur.

Confídat in ea cor viri sui,
qui, parem sóciam et grátiæ vitæ coherédem agnóscens,
eam honóre débito prosequátur
eóque díligat semper amóre,
quo Christus suam diléxit Ecclésiam.

Et nunc te, Dómine, deprecámur,
ut hi fámuli tui nexi fídei mandatísque permáneant,
et, uni thoro iuncti,
morum sint integritáte conspícui;
Evangélii róbore communíti,
bonum Christi testimónium ómnibus maniféstent;
(in sóbole sint fecúndi,
sint paréntes virtútibus comprobáti;

vídeant ambo fílios filiórum suórum)
et, optátam demum senectútem adépti,
ad beatórum vitam et ad cæléstia regna pervéniant.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Missa deinde prosequitur more solito.

Ant. ad communionem Cf. Eph 5, 25. 27

Christus diléxit Ecclésiam et seípsum trádidit pro ea,
ut exhibéret sibi uxórem sanctam et immaculátam.

Post communionem

Huius, Dómine, sacrifícii virtúte,
institúta providéntiæ tuæ
pio favóre comitáre,
ut, quos sancta societáte iunxísti
(et uno pane unóque cálice satiásti)
una étiam fácias caritáte concórdes.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Deus Pater ætérnus in mútuo vos servet amóre concórdes,
ut pax Christi hábitet in vobis,
et in domo vestra iúgiter máneat.
℟. Amen.

Benedictiónem habeátis in míliis,
ab amícis solácium,
et veram cum ómnibus pacem.
℟. Amen.

Caritátis Dei testes sitis in mundo,
ut, quos afflícti et egéni benígnos invénerint,
in ætérna Dei tabernácula vos grati aliquándo recípiant.
℟. Amen.

Et vos omnes, qui hic simul adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.
℟. Amen.

B

Ant. ad introitum Ps 89, 14. 17

Repléti sumus mane, Dómine, misericórdia tua, et exsultávimus et delectáti sumus ómnibus diébus nostris. Sit splendor Dómini super nos et super ópera mánuum nostrárum.

Collecta

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris,
et super hos fámulos tuos
grátiam tuam benígnus effúnde,
ut qui apud tua coniungúntur altária
in mútua caritáte firméntur.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera, quæ tibi, Dómine, lætántes offérimus,
benígnus assúme,
et, quos sacraménti fœdere coniunxísti,
patérna pietáte custódi.
Per Christum.

Præfatio

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Quia novum nexuísti cum tuo pópulo testaméntum,
ut, quem mortis et resurrectiónis redemísses mystério,
divínæ in Christo fáceres natúræ consórtem
eiúsque in cælis glóriæ coherédem.
Cuius piíssimam grátiæ largitátem
in viri mulierísque significásti connúbio,
ut ad ineffábile tui amóris consílium
nos revocáret quod ágitur sacraméntum.

Et ídeo, cum Angelis et ómnibus Sanctis,
te laudámus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth, etc.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Hanc ígitur proprium. Verba, quæ uncis includuntur, omitti possunt pro opportunitate.

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et famulórum tuórum N. et N.
totiúsque famíliæ tuæ,
quæ pro illis tuam maiestátem exórat,
quǽsumus, Dómine, ut placátus accípias:
et sicut eos ad diem nuptiárum perveníre tribuísti,
sic (tuo múnere desideráta sóbole gaudére profícias,
atque) ad optátam sériem próvehas benígnus annórum.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Oratio super sponsam et sponsum

Dicto Pater noster et omisso Líbera nos, sacerdos, stans ad sponsos conversus, dicit super eos benedictionem quæ sequitur.

In oratione Pater sancte omitti potest, pro opportunitate, una ex duabus paragraphis Pater sancte; Deus, qui, ad amóris, ea tantum retenta paragrapho quæ respondeat lectioni Missæ.

Sacerdos stans, manibus iunctis, dicit:

Super hos sponsos, qui, matrimónium ineúntes,
ad altáre accédunt,
ut (Christi Córporis Sanguinísque partícipes)
mútua semper dilectióne nectántur,
Dóminum deprecémur.

Et omnes per breve tempus in silentio orant. Deinde sacerdos, manibus extensis, prosequitur:

Pater sancte,
qui hóminem ad imáginem tuam cónditum
másculum creásti et féminam,
ut vir et múlier, in carnis et cordis unitáte coniúncti,
munus suum in mundo adimplérent:

Deus, qui, ad amóris tui consílium reveländum,
in mútua dilectióne sponsórum
fœdus illud adumbrári voluísti,
quod ipse cum pópulo tuo iníre dignátus es,
ut, sacraménti significatióne compléta,
in fidélium tuórum coniugáli consórtio
Christi et Ecclésiæ nuptiále patéret mystérium:
super hos fámulos tuos (N. et N.)
déxteram tuam, quæsumus, propitiátus exténde.

Præsta, Dómine, ut, in huius quod íneunt sacraménti consórtio,
inter se amóris tui dona commúnicent,
et, præséntiæ tuæ signum ínvicem ostendéntes,
cor unum fiant et ánima una.
Da étiam Dómine,
ut domum, quam ædíficant, ópere quoque susténtent,
filiósque suos, evangélica disciplína formátos,
cæl ésti famíliæ tuæ præparent cooptándos.

Hanc fámulam tuam N.
tuis dignéris benedictiónibus cumuláre,
ut, uxóris ac matris múnera complens,

casta suam domum dilectióne refóveat,
et grátia décoret affábili.
Hunc étiam fámulum tuum N.
cæléсti, Dómine, benedictióne proséquere,
ut maríti fidélis offícia digne persólvat
et próvidi patris.

Concéde, Pater sancte,
ut, qui coram te coniúgio copuláti
ad mensam tuam accédere cúpiunt,
cæléste aliquándo convívium participáre læténtur.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Missa deinde prosequitur more solito.

Ant. ad communionem Io 13, 34

Mandátum novum do vobis, ut diligátis ínvicem,
sicut diléxi vos, dicit Dóminus.

Post communionem

Mensæ tuæ partícipes effécti,
quǽsumus, Dómine,
ut, qui nuptiárum iungúntur sacraménto,
tibi semper adhǽreant,
et tuum homínibus nomen annúntient.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Deus Pater omnípotens gáudium suum vobis concédat
et in fíliis vos benedícat.
℟. Amen.

Unigénitus Dei Fílius in prósperis et advérsis
vobis miserátus assístat.
℟. Amen.

Spíritus Dei Sanctus caritátem suam
in corda vestra semper effúndat.
℟. Amen.

Et vos omnes, qui hic simul adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.
℟. Amen.

C

Ant. ad introitum — Ps 144, 2. 9

Per síngulos dies benedícam tibi, Dómine, et laudábo nomen tuum in sǽculum sǽculi, quia suávis es univérsis, et miseratiónes tuæ super ómnia ópera tua.

Collecta

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut hi fámuli tui, nuptiárum sacraménto iungéndi,
in fide quam profiténtur accréscant,
et sóbole fidéli tuam ditent Ecclésiam.
Per Dóminum.

Super oblata

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris,
et has oblatiónes, quas tibi pro his fámulis tuis
sancto fœ́dere copulátis offérimus,
benígno súscipe vultu,
ut per hæc mystéria
in mútua caritáte tuóque amóre firméntur.
Per Christum.

Præfatio

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Qui hóminem pietátis tuæ dono creátum
ad tantam voluísti dignitátem extólli,
ut in viri mulierísque consórtio
veram relínqueres tui amóris imáginem;
quem enim ex caritáte creásti,
eum ad caritátis legem vocáre non désinis,
ut ætérnæ tuæ caritátis partícipem esse concédas.
Cuius connúbii sancti mystérium
dum tuæ dilectiónis signum exsístit.
amórem sacrat humánum:
per Christum Dóminum nostrum.

Per quem, cum Angelis et ómnibus Sanctis,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth, etc.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Hanc ígitur proprium.

Verba, quæ uncis includuntur, omitti possunt pro opportunitate.

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et famulórum tuórum N. et N.
totiúsque famíliæ tuæ,
quæ pro illis tuam exórat maiestátem,
quǽsumus, Dómine, ut placátus accípias:
et sicut eos ad diem nuptiárum perveníre tribuísti,

sic (tuo múnere desideráta sóbole gaudére profícias, atque) ad optátam sériem próvehas benígnus annórum. (Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Oratio super sponsam et sponsum

Dicto Pater noster et omisso Líbera nos, sacerdos, stans ad sponsos conversus, dicit super eos benedictionem quæ sequitur:

Précibus nostris, fratres caríssimi,
super hos sponsos, Dei benedictiónem súpplices invocémus,
ut ipse suo fóveat benígnus auxílio,
quos ditávit connúbii sacraménto.

Et omnes per breve tempus in silentio orant. Deinde sacerdos, manibus extensis, prosequitur:

Pater sancte, mundi cónditor univérsi,
qui virum atque mulíerem
ad imáginem tuam creásti,
eorúmque societátem tua voluísti benedictióne cumulári,
te pro hac sponsa humíliter deprecámur,
quæ hódie viro suo nuptiárum iúngitur sacraménto.

Super eam, Dómine, eiúsque vitæ consórtem
benedíctio tua copiósa descéndat,
ut, dum mútuo connúbii dono fruúntur,
famíliam ornent fíliis, ditent Ecclésiam.

Læti te laudent, Dómine, te mæsti requírant;
te in labóribus sibi gáudeant adésse ut fáveas,
te séntiant in necessitátibus astáre ut lénias;
te in cœtu sancto precéntur,
tuos in mundo se testes osténdant;
et, adépti prósperam senectútem
cum hac qua circumdántur amicórum coróna,
ad cæléstia regna pervéniant.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Missa deinde prosequitur more solito.

Ant. ad communionem Ps 33, 1. 9

Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.
Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir, qui sperat in eo.

Post communionem

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut accépti virtus sacraménti
in his fámulis tuis sumat augméntum,
et hóstiæ quam obtúlimus
a nobis ómnibus percipiátur efféctus.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Dóminus Iesus, qui núptiis in Cana adésse dignátus est,
vobis et propínquis vestris benedictiónem suam largiátur.
℟. Amen.

Ipse, qui Ecclésiam diléxit in finem,
amórem suum in corda vestra indesinénter effúndat.
℟. Amen.

Det vobis Dóminus ut, eius resurrectiónis fidem testántes,
beátam spem exspectétis in gáudio.
℟. Amen.

Et vos omnes, qui hic simul adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.
℟. Amen.

In anniversariis Matrimonii, præsertim vero in XXV et L anniversario, dici potest, quando permittuntur Missæ votivæ, Missa pro gratiis Dei reddendis (p. 821), cum orationibus quæ infra ponuntur.

Eædem orationes adhiberi possunt, pro opportunitate, etiam in Missa de feria « per annum ».

2. In anniversario Matrimonii

Collecta

Deus, creátor ómnium,
qui virum et féminam in princípio condidísti,
ut vínculum constitúerent coniugále,
uniónem famulórum tuórum N. et N. bénedic et confírma,
ut coniunctiónis Christi cum Ecclésia
imáginem semper perfectiórem exhíbeant.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, qui ex látere Christi sánguinem et aquam manáre fecísti
ad humánæ regeneratiónis significánda mystéria,
múnera nostra in gratiárum actiónem
pro fámulis tuis N. et N. dignáre suscípere,
et eórum coniúgium tuis donis ómnibus munerári.
Per Christum.

Post communionem

Supérno cibo potúque reféctis, Dómine,
his fámulis tuis in gáudio et caritáte corda diláta,
ut sit eórum domus sedes honestátis et pacis,
et ómnibus ad consolatiónes páteat caritátis.
Per Christum.

3. In XXV anniversario Matrimonii

Collecta

Dómine, qui hos fámulos tuos N. et N.
indissolúbili matrimónii nexu coniunxísti,
et animórum communióne dignátus es
inter labóres et gáudia sustentáre,
eórum, quæsumus, auge et purífica caritátem,
ut mútua (cum prole sua) sanctificatióne læténtur.
Per Dóminum.

Super oblata

Hæc múnera, Deus, in gratiárum actiónem
pro fámulis tuis N. et N. dignánter assúme,
ut exínde pacem et gáudium abundánter exháuriant.
Per Christum.

Post communionem

Deus, qui ad mensam famíliæ tuæ hos cóniuges N. et N.
(cum líberis et amícis) propítius admisísti,
da eis fórtiter et alácriter
in mútuam communiónem sic prógredi,
ut usque ad cæléste convívium, tuo múnere, coniungántur.
Per Christum.

4. In L anniversario Matrimonii

Collecta

Deus Pater omnípotens,
hos cóniuges N. et N. cleménter aspícias,
(cum sóbole sua, quam ad vitam fidémque genuérunt)
pro bonis longǽvæ conversatiónis opéribus,
et eórum fructíferam bénedic senectútem,
sicut eórum caritátis primítias
sacraménto mirábili confirmásti.
Per Dóminum.

Super oblata

Hæc múnera, Deus, in gratiárum actiónem
pro fámulis tuis N. et N. dignánter assúme,
qui tot annos una simul fide sincéra vixérunt,
et ómnia bona unitátis et pacis a tua póstulant largitáte.
Per Christum.

Post communionem

Mensæ tuæ pasti delíciis, te, Dómine, deprecámur,
ut hos cóniuges N. et N. in sancta senectúte custódias,
donec ambos, plenos diérum,
ad tuum admíttas cæléste convívium.
Per Christum.

6. IN DIE CONSECRATIONIS VIRGINUM

Hæc Missa dici potest, cum colore albo, extra dominicas Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, et extra sollemnitates atque ferias IV Cinerum et totius Hebdomadæ sanctæ.

Ant. ad introitum Ps 104, 4-5

Quǽrite Dóminum et confirmámini, quǽrite fáciem eius semper. Mementóte mirabílium eius quæ fecit.

Collecta

Da, quǽsumus, Dómine,
his famulábus tuis,
quibus virginále infudísti propósitum,
inchoáti óperis consummátum efféctum,
et, ut perféctam tibi ófferant plenitúdinem,
inítia sua perdúcere mereántur ad finem.
Per Dóminum.

Super oblata

Oblátis hóstiis, quǽsumus, Dómine,
his famulábus tuis
perseverántiam suscépti propósiti
benígnus accómmoda,
ut, apértis iánuis, summi Regis advéntu,
regnum cæléste cum lætítia mereántur intráre.
Per Christum.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Hanc ígitur proprium.

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et famulárum tuárum,
quam tibi in die eárum consecratiónis offérimus,
quǽsumus, Dómine,

placátus áccipe et propitiátus sanctífica;
ut quæ, te largiénte,
árctius se hódie Fílio tuo sociárunt,
eídem in fine témporum glorióse adveniénti
iucundánter occúrrant.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

In aliis Precibus eucharisticis virginum consecratio secundum has formulas opportune commemoratur:

a) in intercessionibus Precis eucharisticæ II, post verba « ... univérso clero » additur:

Recordáre quoque, Dómine, istárum sorórum,
quas spiritáli unctióne hódie sacrásti;
ut, caritátis et fídei accénsis lampádibus,
tibi et pópulo tuo constánter desérviant,
Christi Sponsi exspectántes advéntum.

b) in intercessionibus Precis eucharisticæ III, post verba « ... pópulo acquisitiónis tuæ » additur:

Confortáre quoque, Dómine,
in sancto propósito dignéris
has fámulas tuas,
quæ pia devotióne Christum tuum student sectári,
evangélicæ vitæ atque fratérnæ dilectiónis
testimónium præbéntes.

c) in intercessionibus Precis eucharisticæ IV, mentio virginum sacratarum inseri potest hoc modo:

... sed et totíus cleri,
et istárum sorórum,
quas hódie divíno cúltui
et hóminum servítio perpétuo dicásti,
et offeréntium,
et circumstántium ...

Ant. ad communionem Ps 41, 2

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum,
ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Post communionem

Repléti, Dómine, munéribus sacris,
súpplices deprecámur,
ut famulárum tuárum N. et N. conversátio
et humánæ societátis proféctui constánter fáveat,
et ad Ecclésiæ increméntum indesinénter profíciat.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Omnípotens Pater,
beátæ virginitátis propósitum
quod pectóribus vestris infúdit,
sua protectióne inviolátum custódiat.
℟. Amen.

Dóminus Iesus,
qui sacrárum vírginum corda
sponsáli sibi fœdere iungit,
mentes vestras divíni séminis verbo fecúndet.
℟. Amen.

Spíritus Sanctus,
qui supervénit in Vírginem
quique corda vestra hódie suo sacrávit illápsu,
ad Dei Ecclesiǽque servítium vos veheménter accéndat.
℟. Amen.

Et vos omnes, qui his sacris adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.
℟. Amen.

7. IN PROFESSIONE RELIGIOSORUM

Hæ Missæ dici possunt, cum sacris vestibus albi coloris, extra dominicas Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, et extra sollemnitates atque ferias IV Cinerum et totius Hebdomadæ sanctæ.

A

In die primæ professionis religiosæ

Ant. ad introitum Ps 39, 8-9

Ecce vénio, Dómine, ut fáciam voluntátem tuam.
Vólui legem tuam in médio cordis mei.

Collecta

Concéde, quǽsumus, Dómine,
his frátribus (soróribus) nostris,
quibus Christum préssius sectándi
propósitum inspirásti,
incépti itíneris felícem éxitum,
ut perféctum devotiónis munus
tibi mereántur offérre.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, quǽsumus, oblatiónes et preces,
quas tibi offérimus
celebrántes professiónis religiósæ primórdia,
et præsta, ut famulórum tuórum
(famulárum tuárum) primítiæ,
tua fovénte grátia,
in fructus ubérrimos convertántur.
Per Christum.

Præfatio et intercessiones propriæ, ut in Missa sequenti.

Ant. ad communionem Mc 3, 35

Qui fécerit voluntátem Dei,
hic frater meus et soror mea et mater est.

Post communionem

Lætíficent nos, Dómine, sumpta mystéria
et præsta, ut, eórum virtúte, hi fámuli tui (hæ fámulæ tuæ)
inchoáta religiónis múnera fidéliter adímpleant
et líberam tibi exhíbeant servitútem.
Per Christum.

B

In die professionis perpetuæ

Ant. ad introitum Ps 121, 1-2

Lætátus sum in his quæ dicta sunt mihi: in domum Dómini íbimus. Stantes erant pedes nostri in átriis tuis, Ierúsalem.

Collecta

Deus, qui in his fámulis (famulábus) tuis
baptísmatis grátiam
tanta voluísti frondére virtúte,
ut Fílii tui vestígia préssius sequi conténderent,
concéde, ut ipsi (ipsæ),
evangélicam perfectiónem iúgiter sectántes,
Ecclésiæ sanctitátem adáugeant
eiúsque apostólicum confírment vigórem.
Per Dóminum.

Super oblata

Servórum tuórum (Famulárum tuárum), Dómine,
múnera et vota benígnus assúme,
et evangélica profiténtes consília
tua caritáte confírma.
Per Christum.

Præfatio

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui, de radíce Vírginis flos illibátus egréssus,
mundos corde dixit beátos
suáque conversatióne dócuit castitátis fastígium.
Qui tuis semper beneplácitis optávit hærére,
et, usque ad mortem pro nobis factus obœ́diens,
hóstiam se tibi vóluit perféctæ suavitátis offérre.
Qui ómnia propter te relinquéntes in terris
ad servítium tuæ maiestátis dicávit impénsius
et cælórum confirmávit inventúros esse thesáurum.

Et ídeo, cum Angelórum atque Sanctórum turba,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth, etc.

In Precibus eucharisticis, professorum oblatio secundum has formulas opportune commemoratur:

I. Pro viris

a) in Prece eucharistica I dicitur Hanc ígitur proprium:

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et famulórum tuórum,
quam tibi in die eórum professiónis offérimus,

quǽsumus, Dómine,
placátus áccipe et propitiátus sanctífica;
ut qui, te largiénte,
hódie vitam suam tibi dicárunt,
in Fílii tui glorióso advéntu
ætérnæ Paschæ gáudio
mereántur admítti.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

b) in intercessionibus Precis eucharisticæ II, post verba « ... univérso clero » additur:

Recordáre quoque, Dómine, istórum fratrum,
qui hódie se tibi dicárunt perpétuo servítio,
et concéde, ut ad te semper corda mentésque érigant
noménque tuum gloríficent.

c) in intercessionibus Precis eucharisticæ III, post verba « ... pópulo acquisitiónis tuæ » additur:

Confortáre quoque in sancto propósito dignéris
hos fámulos tuos,
qui hódie sacris religiónis vínculis
perpétuo tibi se devinxérunt,
et fac, ut in Ecclésia tua
novam et ætérnam vitam maniféstent
Christi redemptióne comparátam.

d) in intercessionibus Precis eucharisticæ IV, mentio professorum inseri potest hoc modo:

... sed et totíus cleri,
et istórum fratrum, qui professióne perpétua
hódie tibi árctius consecrántur,
et offeréntium,
et circumstántium ...

II. Pro mulieribus

a) in Prece eucharistica I dicitur Hanc ígitur proprium:

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et famulárum tuárum,
quam tibi in die eárum consecratiónis offérimus,
quǽsumus, Dómine,
placátus áccipe et propitiátus sanctífica;
ut quæ, te largiénte,
árctius se hódie Fílio tuo sociárunt,
eídem in fine témporum glorióse adveniénti
iucundánter occúrrant.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

b) in intercessionibus Precis eucharisticæ II, post verba « ... univérso clero » additur:

Recordáre quoque, Dómine, istárum sorórum,
quæ ómnia propter te reliquérunt,
ut te in ómnibus invenírent
et, sui oblítæ, cunctórum prospícerent necessitátibus.

c) in intercessionibus Precis eucharisticæ III, post verba « ... pópulo acquisitiónis tuæ » additur:

Confortáre quoque, Dómine,
in sancto propósito dignéris
has fámulas tuas,
quæ pia devotióne Christum tuum student sectári,
evangélicæ vitæ atque fratérnæ dilectiónis
testimónium præbéntes.

d) in intercessionibus Precis eucharisticæ IV, mentio professarum inseri potest hoc modo:

... sed et totíus cleri
et istárum sorórum,
quæ sacro religiónis pígnore
hódie tibi perpétuo se consecrárunt,
et offeréntium,
et circumstántium ...

Ant. ad communionem Gal 2, 19-20

Christo confíxus sum cruci. Vivo autem, iam non ego:
vivit vero in me Christus.

Post communionem

Divínis mystériis veneránter assúmptis,
te, Dómine, súpplices deprecámur,
ut hos fámulos tuos (has fámulas tuas),
sacra tibi oblatióne devínctos (devínctas),
et Sancti Spíritus igne succéndas
et Fílio tuo perénni iungas consórtio.
Qui tecum.

Benedictio in fine Missæ

Deus, bonárum inspirátor voluntátum,
vestra fóveat consília cordáque róboret,
ut, quæ promisístis, perseveránti servétis fide.
℟. Amen.

Ipse concédat vobis,
ut arctam viam, quam elegístis,
in gáudio Christi percurrátis,
ónera fratrum cum exsultatióne portántes.
℟. Amen.

Cáritas Dei ex vobis famíliam effíciat
in nómine Dómini congregátam,
quæ Christi amóris reddat imáginem.
℟. Amen.

Et vos omnes, qui his sacris adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.
℟. Amen.

C

Alia, in die professionis perpetuæ

Ant. ad introitum Ps 65, 13-14

Introíbo in domum tuam in holocáustis, reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Collecta

Dómine, sancte Pater,
servórum tuórum (famulárum tuárum) N. et N.
propósitum confírma benígnus,
et fac ut baptísmatis grátia,
quam novis cúpiunt néxibus roborári,
plenum in eis sumat efféctum,
quo tuæ maiestáti débitum cultum retríbuant,
et Christi regnum apostólico dilátent ardóre.
Per Dóminum.

Super oblata

Oblatiónes famulórum tuórum (famulárum tuárum),
Dómine, cleménter assúme,
eásque in sacraméntum redemptiónis convérte,
et, quos (quas) ad Fílium tuum préssius imitándum
patérna voluísti dispensatióne vocáre,
Sancti Spíritus reple munéribus.
Per Christum.

Præfatio et intercessiones propriæ, ut in Missa præcedenti.

Ant. ad communionem Ps 33, 9

Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir, qui sperat in eo.

Post communionem

Lætíficet nos, Dómine,
confirmáti propósiti hodiérna sollémnitas
ac divíni sacraménti veneránda percéptio,
et concéde propítius,
ut geminátum devotiónis munus
famulórum tuórum (famulárum tuárum) péctora
in Ecclésiæ hominúmque servítium
veheménti caritáte compéllat.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Deus, sancti consílii inspirátor et efféctor,
sua vos constánter tueátur grátia,
ut vestræ vocatiónis múnera
fidéli ánimo persolvátis.
℟. Amen.

Ipse divínæ vos fáciat caritátis
apud omnes gentes testimónium et signum.
℟. Amen.

Et víncula, quibus Christo
vos néxuit in terris,
in cælis benígnus perénnet.
℟. Amen.

Et vos omnes, qui his sacris adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.
℟. Amen.

D

In die renovationis votorum

Antiphonæ ad introitum et ad communionem sumuntur, pro opportunitate, ab una e tribus Missis præcedentibus.

Collecta

Deus, rerum ordinátor hominúmque rector,
réspice super hos fílios tuos (has fílias tuas),
qui (quæ) oblatiónem sui cúpiunt confirmáre,
et præsta, ut, in dies, Ecclésiæ mystério
árctius coniungántur,
et humánæ famíliæ bono
devoveántur impénsius. Per Dóminum.

Super oblata

Pópuli tui, quǽsumus, Dómine,
múnera propítius intuére,
quæ hi fratres nostri (hæ soróres nostræ)
castitátis, paupertátis, obœdiéntiæ
renováta augent oblatióne,
et temporália dona
in sacraméntum æternitátis convérte,
et offeréntium mentes
ad Fílii tui confórma imáginem. Per Christum.

Præfatio et intercessiones propriæ, ut in Missis præcedentibus.

Post communionem

Sumptis, Dómine, cæléstibus sacraméntis,
súpplices te rogámus,
ut hi fámuli tui (hæ fámulæ tuæ),
qui (quæ), supérna grátia tantum confísi (confísæ),
árdua renovárunt propósita,
Christi virtúte roboréntur
et Sancti Spíritus muniántur præsídio. Per Christum.

MISSÆ ET ORATIONES AD DIVERSA

1. Una simul colliguntur, in hac parte, Missæ et orationes ad diversa, quæ in pluribus rerum adiunctis adhiberi possunt, pro variis necessitatibus aut occasionibus.

Quæ inveniuntur in tribus prioribus partibus dici possunt sive in Missa cum populo sive in Missa sine populo celebrata; quæ vero in quarta parte colliguntur, plerumque in Missis quæ sine populo celebrantur dici deberent, nisi ratio pastoralis aliquando aliter suadeat.

2. Missis, quæ integra formula, idest antiphonis et orationibus, hic donantur, etiam lectiones propriæ in lectionario suppeditantur.

3. Semper licet sacerdoti omnes orationes huius seriei, vel etiam solam collectam, in Missa de feriis « per annum » adhibere, servatis iis quæ sub n. 1 indicantur.

I. PRO SANCTA ECCLESIA

1. PRO ECCLESIA

A

Collecta

Deus, qui regnum Christi ubíque terrárum dilatári
providéntia mirábili disposuísti,
et omnes hómines salutáris éffici redemptiónis partícipes,
præsta, quǽsumus,
ut Ecclésia tua universális sit salútis sacraméntum,
et tuæ in hómines caritátis maniféstet et operétur mystérium.
Per Dóminum.

Super oblata

Plebis tibi sacrátæ réspice múnera, miséricors Deus,
et per huius sacraménti virtútem concéde,
ut credéntium in te multitúdo
genus eléctum, regále sacerdótium, gens sancta,
pópulus acquisitiónis tibi iúgiter efficiátur.
Per Christum.

Post communionem

Deus, qui tuis Ecclésiam iúgiter pascis et róboras sacraméntis,
concéde nobis mensa cælésti reféctis,
ut, caritátis tuæ documéntis obsequéndo,
ferméntum vivíficans et salútis instruméntum
humáno efficiámur consórtio.
Per Christum.

B

Collecta

Deus, qui in Christi tui testaménto
ex ómnibus géntibus pópulum tibi congregáre non désinis,
in Spíritu ad unitátem coalescéntem,
concéde, ut Ecclésia tua, missióni sibi créditæ fidélis,
cum hóminum família iúgiter incédat,
et tamquam ferméntum et véluti ánima societátis humánæ
in Christo renovándæ et in famíliam Dei transformándæ
semper exsístat.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera quæ tibi offérimus, Dómine,
súscipe benígnus, et præsta,
ut Ecclésia tua, de látere Christi in cruce dormiéntis exórta,
ex huius participatióne mystérii
suam iúgiter háuriat sanctitátem,
qua semper vivat suóque digne respóndeat auctóri.
Per Christum.

Post communionem

Sacraménto Fílii tui recreáti, te, Dómine, deprecámur,
ut Ecclésiæ tuæ operatiónem fecúndes,
qua salutáris mystérii plenitúdinem
paupéribus contínuo revélas,
quos ad tui regni præcípuam vocásti portiónem.
Per Christum.

C

Collecta

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut Ecclésia tua semper ea plebs sancta permáneat
de unitáte Patris et Fílii et Spíritus Sancti adunáta,
quæ tuæ sanctitátis et unitátis sacraméntum
mundo maniféstet,
et ipsum ad perfectiónem tuæ condúcat caritátis.
Per Dóminum.

Super oblata

Imménsæ Fílii tui caritátis memoriále celebrántes,
te, Dómine, supplíciter exorámus,
ut eiúsdem salutáris óperis fructus,
per Ecclésiæ tuæ ministérium,
ad totíus mundi profíciat salútem.
Per Christum.

Post communionem

Deus, qui mirábili sacraménto
Ecclésiæ fortitúdinem tríbuis et solámen,
da pópulo tuo per hæc sancta Christo adhærére,
ut, temporálibus munéribus quæ gerit,
tuum in libertáte regnum ædíficet ætérnum.
Per Christum.

D

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui glóriam tuam ómnibus in Christo géntibus revelásti,
custódi ópera misericórdiæ tuæ,
ut Ecclésia sancta, toto orbe diffúsa,
stábili fide in confessióne tui nóminis persevéret.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, qui eódem sacrifício Ecclésiam tuam iúgiter sanctíficas,
quo eam mundásti,
da, ut, cápiti suo Christo uníta, cum eo se tibi ófferat,
et pura tibi voluntáte concórdet.
Per Christum.

Post communionem

Refectióne sancta enutrítam,
gubérna, quǽsumus, Dómine, tuam placátus Ecclésiam,
ut, poténti moderatióne dirécta,
et increménta libertátis accípiat,
et in religiónis integritáte persístat.
Per Christum.

E

(Pro Ecclesia locali)

Collecta

Deus, qui in síngulis Ecclésiis per orbem peregrínis
unam, sanctam, cathólicam et apostólicam
manifestas Ecclésiam,
plebi tuæ concéde benígnus ita pastóri suo adunári
atque per Evangélium et Eucharístiam
congregári in Spíritu Sancto,
ut universitátem pópuli tui digne váleat repræsentáre,
et signum fiat
atque præséntiæ Christi in mundo instruméntum.
Per Dóminum.

Super oblata

Imménsæ Fílii tui caritátis memoriále celebrántes,
te, Dómine, supplíciter exorámus,
ut eiúsdem salutáris óperis fructus,
per Ecclésiæ tuæ ministérium,
ad totíus mundi profíciat salútem.
Per Christum.

Post communionem

Vígeat in hac Ecclésia tua, Dómine,
et usque in finem persevéret
fídei intégritas, morum sánctitas,
fratérna cáritas et munda relígio,
et, quam Fílii tui córpore et verbo tuo páscere non désinis,
eam quoque tuis non cesses gubernáre præsídiis.
Per Christum.

Orationes super oblata et post communionem adhiberi possunt etiam eæ quæ in schematibus præcedentibus inveniuntur.

2. PRO PAPA

præsertim in anniversario electionis

A

Hæc Missa dicitur in anniversario electionis Papæ, ubi peculiares habentur celebrationes, dummodo non occurrat dominica Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, aut sollemnitas, aut feria IV Cinerum vel Hebdomadæ sanctæ.

Ant. ad introitum Mt 16, 18-19

Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam, et tibi dabo claves regni cælórum.

Collecta

Deus, qui providéntiæ tuæ consílio
super beátum Petrum, céteris Apóstolis præpósitum,
Ecclésiam tuam ædificári voluísti,
réspice propítius ad papam nostrum N., et concéde,
ut, quem Petri constituísti successórem,
pópulo tuo visíbile sit unitátis fídei et communiónis
princípium et fundaméntum.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, ómnium fidélium pastor et rector,
fámulum tuum N., quem pastórem
Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, propítius réspice;
da ei, quǽsumus, verbo et exémplo, quibus præest profícere,
ut ad vitam, una cum grege sibi crédito,
pervéniat sempitérnam.
Per Dóminum.

Super oblata

Oblátis, quǽsumus, Dómine, placáre munéribus,
et Ecclésiam tuam sanctam,
una cum papa nostro N., quem ipsi constituísti pastórem,
assídua protectióne gubérna.
Per Christum.

Ant. ad communionem Io 21, 15. 17

Simon Ioánnis, díligis me plus his?
Dómine, tu ómnia nosti; tu scis, Dómine, quia amo te.

Post communionem

Mensæ cæléstis partícipes effécti,
súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, huius virtúte mystérii,

Ecclésiam tuam in unitáte et caritáte confírmes,
et fámulum tuum N.,
cui pastorále munus tradidísti,
una cum commísso sibi grege salves semper et múnias.
Per Christum.

B

Alia oratio pro Papa

Collecta

Deus, qui in apóstoli Petri successióne
fámulum tuum N. elegísti totíus gregis esse pastórem,
supplicántem pópulum intuére propítius, et præsta,
ut, qui Christi vices gerit in terris, fratres confírmet,
et omnis Ecclésia cum ipso commúnicet
in vínculo unitátis, amóris et pacis,
quátenus in te, animárum pastóre,
omnes veritátem et vitam assequántur ætérnam.
Per Dóminum.

3. PRO EPISCOPO

praesertim in anniversario ordinationis

A

Hæc Missa dicitur in anniversario electionis Episcopi, ubi peculiares habentur celebrationes, dummodo non occurrat dominica Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, aut sollemnitas, aut feria IV Cinerum vel Hebdomadæ sanctæ.

Ant. ad introitum — Ez 34, 11. 23. 24

Visitábo oves meas, dicit Dóminus, et suscitábo pastórem qui pascat eas; ego autem Dóminus ero eis in Deum.

Collecta

Deus, pastor ætérne fidélium,
qui Ecclésiæ tuæ multíplici dispensatióne præes
et amóre domináris,
da, quǽsumus, fámulo tuo N., quem plebi tuæ præfecísti,
ut gregi, cuius est pastor, Christi vice præsídeat,
et fidélis sit doctrínæ magíster,
sacri cultus sacérdos et gubernatiónis miníster.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, ómnium fidélium pastor et rector,
fámulum tuum N.,
quem pastórem Ecclésiæ N. præésse voluísti,
propítius réspice;
da ei, quǽsumus, verbo et exémplo, quibus præest profícere,
ut ad vitam, una cum grege sibi crédito,
pervéniat sempitérnam.
Per Dóminum.

Super oblata

Hæc oblátio, Dómine, pro fámulo tuo N. deláta
sit tibi munus accéptum,
et, quem sacerdótem magnum in tuo pópulo suscitásti,
apostolicárum virtútum munéribus,
ad gregis proféctum, exórna.
Per Christum.

Ant. ad communionem — Mt 20, 28

Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre,
et dare ánimam suam redemptiónem pro multis.

Post communionem

Huius, Dómine, virtúte mystérii,
in fámulo tuo N. epíscopo nostro grátiæ tuæ dona multíplica,
ut et tibi digne persólvat pastorále ministérium,
et fidélis dispensatiónis ætérna prǽmia consequátur.
Per Christum.

B

Alia oratio pro Episcopo

Collecta

Da, quǽsumus, Dómine, fámulo tuo N.,
quem pascéndo gregi tuo
in Apostolórum successióne præfecísti,
spíritum consílii et fortitúdinis,
spíritum sciéntiæ et pietátis,
ut, pópulum sibi créditum fidéliter gubérnans,
Ecclésiæ ædíficet in mundo sacraméntum.
Per Dóminum.

4. PRO ELIGENDO PAPA VEL EPISCOPO

Ant. ad introitum 1 Sam 2, 35

Suscitábo mihi sacerdótem fidélem, qui iuxta cor meum et ánimam meam fáciet; et ædificábo ei domum fidélem, et ambulábit coram me cunctis diébus.

Collecta

Deus, qui, pastor ætérnus,
gregem tuum assídua custódia gubérnas,
eum imménsa tua pietáte concédas Ecclésiæ pastórem,
qui tibi sanctitáte pláceat,
et vígili nobis sollicitúdine prosit.
Per Dóminum.

Super oblata

Tuæ nobis, Dómine, abundántia pietátis indúlgeat,
ut, per sacra múnera quæ tibi reverénter offérimus,
gratum maiestáti tuæ pastórem
Ecclésiæ sanctæ præésse gaudeámus.
Per Christum.

Ant. ad communionem Io 15, 16

Ego elégi vos et pósui vos, ut fructum afferátis,
et fructus vester máneat, dicit Dóminus.

Post communionem

Reféctos, Dómine, Córporis et Sánguinis Unigéniti tui salubérrimo sacraménto,
nos mirífica tuæ maiestátis grátia
de illíus pastóris concessióne lætíficet,
qui et plebem tuam virtútibus ínstruat,
et fidélium mentes evangélica veritáte perfúndat.
Per Christum.

5. PRO CONCILIO VEL SYNODO

Ant. ad introitum Col 3, 14-15

Super ómnia caritátem habéte, quod est vínculum perfectiónis: et pax Christi exsúltet in córdibus vestris.

Collecta

Ecclésiæ tuæ, Dómine, rector et custos,
infúnde, quǽsumus, fámulis tuis
spíritum intellegéntiæ, veritátis et pacis,
ut, quæ tibi plácita sunt, toto corde cognóscant
et, ágnita, tota virtúte secténtur.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui pópulis tuis indulgéntia cónsulis
et amóre domináris,
da spíritum sapiéntiæ quibus dedísti régimen disciplínæ,
ut plebs tua ad veritátis agnitiónem pleniórem
et sanctitátis tibi accéptum ducátur augméntum.
Per Dóminum.

Super oblata

Réspice, clementíssime Deus, múnera servórum tuórum,
et grátiam tui lúminis illis impénde,
ut quæ recta sunt in óculis tuis veráciter intéllegant,
et fiduciáliter exsequántur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ubi cáritas et amor, Deus ibi est.
Congregávit nos in unum Christi amor.

Post communionem

Da, quǽsumus, miséricors Deus, ut sancta quæ súmpsimus
fámulos tuos in veritáte confírment,
et honórem tui nóminis illos fáciant exquírere.
Per Christum.

6. PRO SACERDOTIBUS

Ant. ad introitum Lc 4, 18

Spíritus Dómini super me, propter quod unxit me, evangelizáre paupéribus misit me, sanáre contrítos corde.

Collecta

Deus, qui Unigénitum tuum
summum æternúmque constituísti sacerdótem,
præsta, ut, quos minístros
tuorúmque mysteriórum dispensatóres elégit,
in accépto ministério adimpléndo fidéles inveniántur.
Per Dóminum.

Vel:

Dómine Deus noster, qui in regéndo pópulo tuo
ministério úteris sacerdótum,
tríbue illis perseverántem in tua voluntáte famulátum,
ut ministério atque vita
tuam váleant in Christo glóriam procuráre.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, qui sacerdótes tuos sacris altáribus
tuóque pópulo ministráre voluísti,
per huius sacrifícii virtútem concéde propítius,
ut eórum servítium tibi iúgiter pláceat,
et fructum qui semper máneat
in Ecclésia tua váleat afférre.
Per Christum.

Ant. ad communionem — Io 17, 17-18

Pater sancte, sanctífica eos in veritáte.
Sicut tu me misísti in mundum, et ego misi eos in mundum,
dicit Dóminus.

Post communionem

Sacerdótes tuos, Dómine, et omnes fámulos tuos
vivíficet divína, quam obtúlimus et súmpsimus, hóstia,
ut, perpétua tibi caritáte coniúncti,
digne famulári tuæ mereántur maiestáti.
Per Christum.

7. PRO SEIPSO SACERDOTE

A

Præsertim pro sacerdote curam animarum gerente

Collecta

Deus, qui non própriis suffragántibus méritis,
sed sola ineffábilis grátiæ tuæ largitáte,
me famíliæ tuæ præésse voluísti,
tríbue me tibi digne persólvere
ministérium sacerdotális offícii,
plebémque commíssam, te in ómnibus gubernánte,
dirígere concéde.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, diérum temporúmque potens et benígne moderátor,
collátis in me per grátiam tuam propitiáre munéribus,
et, præséntis oblatiónis virtúte,
in hunc afféctum dírige cor plebis et sacerdótis,
ut nec pastóri obœdiéntia gregis,
nec gregi desit cura pastóris.
Per Christum.

Post communionem

Omnípotens sempitérne Deus,
orígo cunctárum perfectióque virtútum,
da mihi, quǽsumus, huius participatióne mystérii,
et exercére quæ recta sunt et prædicáre quæ vera,
ut instructiónem grátiæ tuæ
fidélibus et agéndo præbeam et docéndo.
Per Christum.

B

Collecta

Aures tuæ pietátis, clementíssime Deus, inclína précibus meis,
et grátia Sancti Spíritus illúmina cor meum,
ut tuis mystériis digne ministráre,
Ecclésiæ tuæ fidéliter servíre,
teque mérear ætérna caritáte dilígere.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Deus omnípotens, hæc múnera.
quæ tibi offérimus veneránter,
et respíciens Christum tuum, sacerdótem simul et hóstiam,
da, ut, eius sacerdótii párticeps efféctus,
oblatiónem spiritálem me tibi semper exhíbeam placéntem.
Per Christum.

Post communionem

Pane cælésti confirmátum
et novi testaménti cálice congaudéntem,
fac me, Pater sancte, tibi servíre fidéliter,
et in salútem hóminum vitam fórtiter devotéque consúmere.
Per Christum.

C

In anniversario propriæ ordinationis

Collecta

Pater sancte, qui me
ad communiónem cum ætérno Christi tui sacerdótio
et ad Ecclésiæ tuæ ministérium nullis meis méritis elegísti,
præsta, ut Evangélii strénuus ac mitis prædicátor exsístam,
et mysteriórum tuórum fidélis dispensátor invéniar.
Per Dóminum.

Super oblata

Pro nostræ servitútis augménto
sacrifícium tibi, Dómine, laudis offérimus,
ut, quod imméritis contulísti, propítius exsequáris.
Per Christum.

Post communionem

Ad glóriam, Dómine, tui nóminis
ánnua festa répetens sacerdotális exórdii,
mystérium fídei lætánter celebrávi,
ut in veritáte hoc sim, quod in sacrifício mýstice tractávi.
Per Christum.

8. PRO MINISTRIS ECCLESIÆ

Collecta

Deus, qui minístros Ecclésiæ tuæ docuísti
non ministrári velle, sed frátribus ministráre,
illis, quǽsumus, concéde et in actióne sollértiam,
et cum mansuetúdine ministérii in oratióne constántiam.
Per Dóminum.

Super oblata

Pater sancte, cuius Fílius discipulórum vóluit laváre pedes,
ut nobis præbéret exémplum,
súscipe, quǽsumus, nostræ múnera servitútis, et præsta,
ut, nosmetípsos in spiritálem hóstiam offeréntes,
spíritu humilitátis et diligéntiæ repleámur.
Per Christum.

Post communionem

Concéde fámulis tuis, Dómine, cælésti cibo potúque replétis,
ut, ad glóriam tuam et salútem credéntium procurándam,
fidéles inveniántur
Evangélii, sacramentórum caritatísque minístri.
Per Christum.

9. PRO VOCATIONIBUS SACERDOTALIBUS

Ant. ad introitum Mt 9, 38

Rogáte Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam, dicit Iesus discípulis suis.

Collecta

Deus, qui pastóres pópulo tuo providére voluísti,
effúnde in Ecclésia tua spíritum pietátis et fortitúdinis,
qui dignos altáribus tuis éxcitet minístros,
et Evangélii tui strénuos ac mites assertóres effíciat.
Per Dóminum.

Super oblata

Plebis tuæ, quǽsumus, Dómine,
preces et múnera benígnus inténde,
ut dispensatóres mysteriórum tuórum multiplicéntur,
et in amóre tuo iúgiter persevérent.
Per Christum.

Ant. ad communionem 1 Io 3, 16

In hoc cognóvimus caritátem Dei:
quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit,
et nos debémus pro frátribus ánimas pónere.

Post communionem

Pane mensæ cæléstis refécti, te, Dómine, deprecámur,
ut, per hoc sacraméntum caritátis, illa sémina maturéscant,
quæ magna in agrum Ecclésiæ tuæ largitáte dispérgis,
quátenus multi sorte sibi éligant tibi in frátribus ministráre.
Per Christum.

10. PRO RELIGIOSIS

Collecta

Deus, omnis boni propósiti inspirátor atque perféctor,
dírige fámulos tuos in viam salútis ætérnæ,
et, quos, relíctis ómnibus, tibi se totos devovérunt,
fac, Christum sequéntes et ea quæ sunt sæculi abnegántes,
in spíritu paupertátis et cordis humilitáte
tibi et frátribus suis fidéliter deservíre.
Per Dóminum.

Super oblata

Sanctífica, quæsumus, Dómine,
per hæc sancta quæ tibi offérimus,
fámulos tuos, quos in nómine tuo congregásti,
ut, fidéliter vota sua tibi reddéntes,
maiestáti tuæ sincéro corde desérviant.
Per Christum.

Post communionem

Servos tuos, Dómine, in amóre tuo congregátos
et de uno pane participántes,
da unánimes consideráre ínvicem
in provocatiónem caritátis et bonórum óperum,
ut eórum sancta conversatióne
Christi testes veri ubíque exhibeántur.
Per Christum.

11. PRO VOCATIONIBUS RELIGIOSIS

Ant. ad introitum Mt 19, 21

Si vis perféctus esse, vade, vende quæ habes et da paupéribus, et veni, séquere me, dicit Dóminus.

Collecta

Pater sancte,
qui, licet fidéles omnes ad perfectiónem caritátis invítas,
multos tamen excitáre non désinis,
qui Fílii tui vestígia préssius sequántur,
concéde, ut, quos tibi in sortem peculiárem elégeris,
conversatióne sua váleant regni tui signum osténdere
Ecclésiæ mundóque perspícuum.
Per Dóminum.

Vel (ab ipsis religiosis dicenda):

Famíliam tuam, quǽsumus, Dómine, propítius réspice
et nova prole semper amplífica,
ut et fílios suos
ad propósitam caritátis perfectiónem addúcere,
et ad hóminum salútem efficáciter váleat laboráre.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera quæ tibi offérimus, Pater sancte, súscipe miserátus,
et ómnibus, qui Fílium tuum per arctam viam imitári
læta sibi mente propónunt,
communiónem concéde fratérnam et spiritálem libertátem.
Per Christum.

Ant. ad communionem Cf. Mt 19, 27. 28. 29

Amen dico vobis, quod vos qui reliquístis ómnia,
et secúti estis me, céntuplum accipiétis
et vitam ætérnam possidébitis, dicit Dóminus.

Post communionem

Fámulos tuos, Dómine, spiritáli cibo potúque confírma,
ut, evangélicæ semper vocatióni fidéles,
vivam ubíque Fílii tui imáginem repræséntent.
Per Christum.

Vel (ab ipsis religiosis dicenda):
Huius, Dómine, virtúte sacraménti, da nobis, quǽsumus,
perseverántem in tua voluntáte famulátum,
ut tuam caritátem mundo testári
et bona quæ sola non amittúntur valeámus fórtiter inquírere.
Per Christum.

12. PRO LAICIS

Collecta

Deus, qui Evangélii virtútem véluti ferméntum
in mundum misísti, concéde fidélibus tuis,
quos in médio mundi negotiorúmque sæculárium
vitam ágere vocásti,
ut, spíritu christiáno fervéntes,
per temporália quæ gerunt múnera,
regnum tuum iúgiter instáurent.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, qui Fílii tui sacrifício cunctum voluísti mundum salváre,
per huius oblatiónis virtútem concéde,
ut fámuli tui, quos étiam in statu laicáli
ad apostolátum vocáre non désinis,
et mundum spíritu ímbuant Christi,
et eius sint sanctificatiónis ferméntum.
Per Christum.

Post communionem

De plenitúdine grátiæ tuæ suméntes, quǽsumus, Dómine,
ut, eucharístici convívii fortitúdine roboráti,
fidéles tuos, quos rebus sæculáribus déditos esse voluísti,
strénui sint evangélicæ testes veritátis,
et Ecclésiam tuam in rebus temporálibus
præséntem iúgiter reddant et actuósam.
Per Christum.

13. PRO UNITATE CHRISTIANORUM

A

Ant. ad introitum — Io 10, 14-15

Ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ, dicit Dóminus. Sicut novit me Pater, et ego agnósco Patrem; et ánimam meam pono pro óvibus meis.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui dispérsa cóngregas et congregáta consérvas,
ad gregem Fílii tui placátus inténde,
ut, quos unum sacrávit baptísma,
eos et fídei iungat intégritas,
et vínculum sóciet caritátis.
Per Dóminum.

Vel:

Súpplices te rogámus, amátor hóminum, Dómine:
pleniórem Spíritus tui grátiam super nos effúnde benígnus,
et præsta,
ut, digne qua nos vocásti vocatióne ambulántes,
testimónium veritátis exhibeámus homínibus,
et ómnium credéntium unitátem
in vínculo pacis fidéntes inquirámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Qui una semel hóstia, Dómine,
adoptiónis tibi pópulum acquisísti,
unitátis et pacis in Ecclésia tua
propítius nobis dona concédas.
Per Christum.

Præfatio

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Per ipsum enim nos adduxísti ad agnitiónem tuæ veritátis,
ut unius fídei et baptísmi vínculo Corpus eius efficerémur;
per ipsum in cunctis géntibus
largítus es Spíritum Sanctum tuum,
qui, in diversitáte donórum mirábilis operátor
et unitátis efféctor,
fílios adoptiónis inhábitat
totámque replet et regit Ecclésiam.

Et ídeo, choris angélicis sociáti,
te laudámus in gáudio confiténtes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth, etc.

Ant. ad communionem Cf. 1 Cor 10, 17

Unus panis et unum corpus multi sumus,
omnes qui de uno pane et de uno cálice participámus.

Post communionem

Hæc tua, Dómine, sumpta sacra commúnio,
sicut fidélium in te uniónem præsígnat,
sic in Ecclésia tua unitátis operétur efféctum.
Per Christum.

B

Ant. ad introitum Ps 105, 47

Cóngrega nos, Dómine, de natiónibus, ut confiteámur nómini sancto tuo, et gloriémur in laude tua.

Collecta

Deus, qui diversitátem géntium
in confessióne tui nóminis adunásti,
da nobis et velle et posse quæ præcipis,
ut pópulo ad regnum tuum vocáto
una sit fides méntium et píetas actiónum.
Per Dóminum.

Vel:

Preces pópuli tui, quæsumus, Dómine, placátus inténde,
et præsta, ut fidélium corda
in tua laude et commúni pæniténtia iungántur,
quátenus, christianórum divisióne subláta,
in perfécta Ecclésiæ communióne
ad ætérnum tuum regnum properémus lætántes.
Per Dóminum.

Super oblata

Salútis nostræ memoriále celebrántes,
cleméntiam tuam, Dómine, supplíciter exorámus,
ut hoc sacraméntum pietátis
fiat nobis signum unitátis et vínculum caritátis.
Per Christum.

Præfatio propria, ut supra, p. 791.

Ant. ad communionem Col 3, 14-15

Super ómnia caritátem habéte,
quod est vínculum perfectiónis;
et pax Christi exsúltet in córdibus vestris,
in qua et vocáti estis in uno córpore.

Post communionem

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde,
ut, huius sacrifícii virtúte,
una fácias in te credéntes pietáte concórdes.
Per Christum.

C

Ant. ad introitum Eph 4, 4-6

Unum corpus et unus spíritus, sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ; unus Dóminus, una fides, unum baptísma; unus Deus et Pater ómnium, qui est super omnes et per ómnia et in ómnibus nobis.

Collecta

Pópulum tuum, quǽsumus, Dómine, propítius réspice,
et Spíritus tui super ipsum dona cleménter effúnde,
ut in veritátis iúgiter amóre succréscat,
et perféctam christianórum unitátem
stúdio perquírat et ópere.
Per Dóminum.

Vel:

Ubertátem misericordiárum tuárum, Dómine, revéla super nos
et, in virtúte Spíritus tui,
christianórum divisiónes rémove,
ut Ecclésia tua signum inter natiónes elevátum
clárius appáreat,
et mundus, tuo Spíritu illustrátus,
in Christum credat quem misísti.
Per Dóminum.

Super oblata

Quam tibi, Dómine, offérimus hóstia
et purificatiónem cónferat,
et omnes uno baptísmate coniúnctos
eorúndem mysteriórum tandem partícipes effíciat.
Per Christum.

Præfatio propria, ut supra, p. 791.

Ant. ad communionem Io 17, 21. 23

Ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me,
et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint:
Ego in eis, et tu in me, ut sint consummáti in unum.

Post communionem

Sacraménta Christi tui suméntes, quǽsumus, Dómine,
ut in Ecclésia tua
sanctificatiónis grátiam rénoves quam dedísti,
et omnes qui christiáno gloriántur nómine
in unitáte fídei tibi servíre mereántur.
Per Christum.

14. PRO EVANGELIZATIONE POPULORUM

Expedit ut hæc Missa dicatur die, qui ad commemorandum opus missionum celebratur, dummodo non occurrat dominica Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, aut sollemnitas.

A

Ant. ad introitum Ps 66, 2-3

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis, illúminet vultum suum super nos et misereátur nostri; ut cognoscámus in terra viam tuam, in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Collecta

Deus, qui omnes hómines vis salvos fíeri
et ad agnitiónem veritátis veníre,
réspice messem tuam multam
et operários in eam mitte dignánter,
ut omni creatúræ Evangélium prædicétur,
et plebs tua, verbo vitæ congregáta
et sacramentórum virtúte suffúlta,
in via salútis et caritátis procédat.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui Fílium tuum lumen verum in mundum misísti,
effúnde Spíritum promissiónis,
qui veritátis sémina in córdibus hóminum iúgiter diffúndat
et fídei súscitet obséquium,
ut omnes, per baptísmum ad novam vitam generáti,
unum pópulum tuum íngredi mereántur.
Per Dóminum.

Super oblata

Réspice, Dómine, in fáciem Christi tui,
qui pro ómnibus redemptiónem trádidit semetípsum,
ut per eum ab ortu solis usque ad occásum
nomen tuum magnificétur in géntibus,
et una ubíque maiestáti tuæ exhibeátur oblátio.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 28, 20

Docéte omnes gentes serváre quæcúmque mandávi vobis,
dicit Dóminus. Ego vobíscum sum ómnibus diébus,
usque ad consummatiónem sǽculi.

Post communionem

Redemptiónis nostræ múnere vegetáti,
quǽsumus, Dómine, ut, hoc perpétuæ salútis auxílio,
fides semper vera profíciat.
Per Christum.

B

Ant. ad introitum Ps 95, 3-4

Annuntiáte inter gentes glóriam eius, in ómnibus pópulis mirabília eius: quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis.

Collecta

Deus, qui Ecclésiam tuam sacraméntum salútis
cunctis géntibus esse voluísti,
ut Christi salutíferum opus
usque in fines sæculórum persevéret,
éxcita tuórum corda fidélium, et præsta,
ut ad omnem creatúram salvándam
urgéntius vocári se séntiant,
quátenus ex ómnibus pópulis
una família unúsque tibi pópulus exsúrgat et crescat.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera supplicántis Ecclésiæ
in conspéctum maiestátis tuæ ascéndant accépta,
cui pro totíus mundi salúte
grata éxstitit Fílii tui pássio gloriósa.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 116, 1-2

Laudáte Dóminum, omnes gentes, laudáte eum, omnes pópuli;
quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius,
et véritas Dómini manet in ætérnum.

Vel: Mc 16, 15

Eúntes in mundum univérsum,
prædicáte Evangélium omni creatúræ, dicit Dóminus.

Post communionem

Sanctíficet nos, quǽsumus, Dómine,
mensæ tuæ participátio, et præsta,
ut, quam Unigénitus tuus in cruce operátus est salútem,
omnes gentes per Ecclésiæ tuæ sacraméntum
gratánter accípiant.
Per Christum.

15. PRO CHRISTIANIS PERSECUTIONE VEXATIS

Ant. ad introitum Cf. Ps 73, 19-22

Réspice, Dómine, in testaméntum tuum, et ánimas páuperum tuórum ne derelínquas in finem; exsúrge, Dómine, et iúdica causam tuam, et ne obliviscáris voces quæréntium te.

Collecta

Deus, qui inscrutábili providéntia
passiónibus Fílii tui vis Ecclésiam sociári,
præsta fidélibus tuis,
in tribulatióne propter nomen tuum versántibus,
spíritum patiéntiæ et caritátis,
ut promissiónum tuárum fidi inveniántur testes atque veráces.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine,
humilitátis nostræ preces et hóstias, et præsta,
ut, qui, tibi fidéliter serviéntes,
hóminum persecutiónes patiúntur,
gáudeant se Christi Fílii tui sacrifício sociári,
et sua séntiant inter electórum nómina scripta esse in cælis.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 5, 11-12

Beáti estis, cum maledíxerint vobis
et persecúti vos fúerint propter me, dicit Dóminus;
gaudéte et exsultáte,
quóniam merces vestra copiósa est in cælis.

Post communionem

Per huius sacraménti virtútem
fámulos tuos, Dómine, in veritáte confírma,
et fidélibus tuis in tribulatióne pósitis concéde,
ut, crucem sibi post Fílium tuum baiulántes,
christiáno nómine iúgiter váleant inter advérsa gloriári.
Per Christum.

16. IN CONVENTU SPIRITUALI VEL PASTORALI

Ant. ad introitum Mt 18, 20

Dicit Dóminus: Ubi sunt duo vel tres congregáti in nómine meo, ibi sum in médio eórum.

Vel: Col 3, 14

Super ómnia caritátem habéte, quod est vínculum perfectiónis; et pax Christi exsúltet in córdibus vestris.

Collecta

Infúnde in nobis, quǽsumus, Dómine,
spíritum intellegéntiæ, veritátis et pacis,
ut quæ tibi sunt plácita toto corde noscámus,
et, quæ novérimus,
unánimi voluntátum consensióne sectémur.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, cuius Fílius ómnibus in nómine suo congregátis
promísit seípsum in médio eórum affutúrum,
præsta, quǽsumus,
ut illum præséntem nobíscum sentiámus,
et abundáre in córdibus nostris
grátiam, misericórdiam et pacem
in veritáte et caritáte experiámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Respíciat, quǽsumus, cleméntia tua, Dómine,
tuórum múnera famulórum,
ut, quæ sunt in óculis tuis salutária atque recta,
et veráciter intéllegant, et fiduciáliter eloquántur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ubi cáritas et amor, Deus ibi est.
Congregávit nos in unum Christi amor.

Post communionem

Da nobis, misericors Deus, ut sancta quæ súmpsimus
et nos in tua voluntáte confírment,
et testes ubíque veritátis effíciant.
Per Christum.

II. PRO REBUS PUBLICIS

17. PRO PATRIA VEL CIVITATE

Collecta

Deus, qui mirábili consílio univérsa dispónis,
súscipe benígnus quas pro pátria nostra tibi fúndimus preces,
ut sapiéntia moderatórum et honestáte cívium
concórdia et iustítia firméntur,
atque fiat cum pace prospéritas perpétua.
Per Dóminum.

18. PRO REMPUBLICAM MODERANTIBUS

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
in cuius manu sunt hóminum corda et iura populórum,
réspice benígnus ad eos qui nos in potestáte moderántur,
ut ubíque terrárum populórum prospéritas,
pacis secúritas et religiónis libértas, te largiénte, consístant.
Per Dóminum.

19. PRO CŒTU MODERATORUM NATIONUM

Collecta

Deus, qui miro órdine univérsa dispónis
et ineffabíliter gubérnas,
réspice propítius in congregátos moderatóres natiónum,
eísque spíritum tuæ sapiéntiæ cleménter infúnde,
ut in commúnem salútem et pacem ómnia dispónant,
atque a voluntáte tua numquam discédant.
Per Dóminum.

20. PRO REGE VEL SUPREMO NATIONIS MODERATORE

Collecta

Deus, cui potestátes humánæ desérviunt,
da fámulo tuo (regi nostro) N.
prósperum suæ dignitátis efféctum,
in qua, te semper timens tibíque placére conténdens,
pópulo sibi crédito líberam órdinis tranquillitátem
iúgiter procúret et servet.
Per Dóminum.

21. PRO POPULORUM PROGRESSIONE

Collecta

Deus, qui unam dedísti cunctis géntibus oríginem,
et unam ex eis in te voluísti famíliam congregáre,
tuæ caritátis ardóre ómnium corda perfúnde
et fratrum suórum desidério iustæ progressiónis accénde,
ut, per bona quæ cunctis affluénter largíris,
humána singulórum perficiátur persóna,
et ǽquitas atque iustítia, quavis divisióne subláta,
in hóminum societáte firméntur.
Per Dóminum.

Super oblata

Preces ad te clamántium, Dómine, propitiátus exáudi,
et, Ecclésiæ tuæ oblatióne suscépta, præsta,
ut omnes hómines spíritu filiórum Dei repleántur,
quátenus, inæqualitátibus in caritáte superátis,
una fiat in tua pace populórum família.
Per Christum.

Post communionem

Uno pane reficti, quo humánam famíliam iúgiter instáuras,
quǽsumus, Dómine,
ut, ex unitátis participatióne sacraménti,
válidum et purum hauriámus amórem
ad progrediéntes pópulos iuvándos,
et ad opus iustítiæ, inspiránte caritáte, perficiéndum.
Per Christum.

22. PRO PACE ET IUSTITIA SERVANDA

A

Ant. ad introitum — Cf. Sir 36, 18-19

Da pacem, Dómine, sustinéntibus te, et exáudi oratiónes servórum tuórum, et dírige nos in viam iustítiæ.

Collecta

Deus, qui pacíficos revelásti fílios tuos esse vocándos,
præsta, quǽsumus,
ut illam instaurémus sine intermissióne iustítiam,
quæ sola firmam pacem spóndeat et verácem.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui patérnam curam ómnium geris,
concéde propítius,
ut hómines, quibus unam oríginem dedísti,
et unam in pace famíliam constítuant,
et fratérno semper ánimo uniántur. Per Dóminum.

Super oblata

Fílii tui, pacífici Regis, sacrifícium salutáre,
his sacramentórum signis oblátum,
quibus pax et únitas designántur, quǽsumus, Dómine,
ad concórdiam profíciat inter omnes fílios tuos confirmándam.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 5, 9

Beáti pacífici, quóniam fílii Dei vocabúntur.

Vel: Io 14, 27

Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis, dicit Dóminus.

Post communionem

Largíre nobis, quǽsumus, Dómine, spíritum caritátis,
ut, Córpore et Sánguine Unigéniti tui vegetáti,
pacem inter omnes, quam ipse relíquit, efficáciter nutriámus.
Per Christum.

B

Aliæ orationes pro pace

1

Collecta

Deus, cónditor mundi,
sub cuius arbítrio ómnium sæculórum ordo decúrrit,
adésto propítius invocatiónibus nostris
et tranquillitátem pacis præséntibus concéde tempóribus,
ut in láudibus misericórdiæ tuæ
incessábili exsultatióne lætémur.
Per Dóminum.

2

Collecta

Deus pacis, immo pax ipsa,
quem discórdans ánimus non capit,
quem mens cruénta non récipit,
præsta,
ut, qui concórdes sunt, boni perseverántiam téneant,
qui discórdes sunt, mali oblivióne sanéntur.
Per Dóminum.

23. TEMPORE BELLI VEL EVERSIONIS

Ant. ad introitum Ier 29, 11. 12. 14

Dicit Dóminus: Ego cógito cogitatiónes pacis et non afflictiónis; invocábitis me, et ego exáudiam vos, et redúcam captivitátem vestram de cunctis locis.

Vel: Ps 17, 5-7

Circumdedérunt me gémitus mortis, dolóres inférni circumdedérunt me; et in tribulatióne mea invocávi Dóminum, et exaudívit de templo sancto suo vocem meam.

Collecta

Deus miséricors et fortis,
qui bella cónteris deprimísque supérbos,
immanitátes a nobis et lácrimas dignáre festinánter arcére,
ut omnes in veritáte tui nominári fílii mereámur.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, auctor pacis et amátor,
quem nosse vívere, cui servíre regnáre est,
prótege ab ómnibus impugnatiónibus súpplices tuos,
ut, qui in defensióne tua confídimus,
nullíus hostilitátis arma timeámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Memoráre, Dómine, Fílium tuum, qui est ipse pax,
ódia nostra suo Sánguine peremísse,
et, mala nostra propitiátus aspíciens,
da, ut homínibus quos díligis
pacem hæc hóstia cum tranquillitáte restítuat.
Per Christum.

Ant. ad communionem Io 14, 27

Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis, dicit Dóminus;
non quómodo mundus dat, ego do vobis.
Non turbétur cor vestrum neque formídet.

Post communionem

Uno pane, qui cor hóminis confírmat, suáviter satiátis,
da nobis, Dómine, et belli furóres superáre felíciter,
et tuam amóris ac iustítiæ legem fírmiter custodíre.
Per Christum.

III. IN DIVERSIS CIRCUMSTANTIIS PUBLICIS

24. INITIO ANNI CIVILIS

Hæc Missa dici nequit in sollemnitate sanctæ Dei Genetricis Mariæ, die 1 ianuarii.

Ant. ad introitum — Ps 64, 12

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ, et campi tui replebúntur ubertáte.

Collecta

Deus, qui, sine inítio et sine fine,
totíus es princípium creatúræ,
da nobis ita hunc annum,
cuius inítia tibi dedicámus, transígere,
ut et substántiis abundémus,
et sanctitátis opéribus fulgeámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Sacrifícia quæ tibi offérimus
ita tuis óculis, Dómine, sint accépta,
ut omnes, qui inítia huius anni cum lætítia celebrámus,
réliquum excúrsum eius in tua mereámur transígere caritáte.
Per Christum.

Ant. ad communionem — Hebr 13, 8

Iesus Christus heri et hódie, ipse et in sǽcula.

Post communionem

Adésto, Dómine, pópulis, qui sacra mystéria contigérunt,
ut in toto decúrsu huius anni nullis perículis affligántur,
qui in tua semper protectióne confídunt.
Per Christum.

25. PRO HUMANO LABORE SANCTIFICANDO

A

Ant. ad introitum Ps 89, 17

Bónitas tua, Dómine, sit super nos, et opus mánuum nostrárum secúnda nobis.

Collecta

Rerum cónditor Deus,
qui hóminem iussísti labóris offícia sustinére,
da, ut opus quod incípimus huius vitæ prosit increméntis,
et regno Christi dilatándo tua benignitáte profíciat.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui humáno labóre
imménsum creatiónis opus
iúgiter pérficis atque gubérnas,
exáudi preces pópuli supplicántis, et præsta,
ut omnes hómines digno potiántur labóre,
quo, suam condiciónem honestántes,
árctius coniúncti frátribus suis váleant inservíre.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, qui humánum genus præséntium múnerum
et aliménto végetas et rénovas sacraménto,
tríbue, quǽsumus,
ut eórum et corpóribus nostris subsídium non desit
et méntibus.
Per Christum.

Ant. ad communionem Col 3, 17

Omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere,
ómnia in nómine Dómini Iesu Christi,
grátias agéntes Deo et Patri per ipsum.

Post communionem

Unitátis et caritátis mensæ partícipes effécti,
rogámus, Dómine, cleméntiam tuam,
ut, per ópera quæ nobis implénda commisísti,
et vitam sustentémus terrénam,
et regnum tuum ædificémus fidéntes.
Per Christum.

B

Aliæ orationes

Collecta

Deus, qui naturálium rerum virtútes
hóminum labóri súbdere voluísti,
concéde propítius,
ut, opéribus nostris christiáno spíritu inténti,
sincéram caritátem cum frátribus exercére,
et creatióni divínæ perficiéndæ
sóciam óperam præstáre mereámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera supplicántis Ecclésiæ,
et præsta, ut, per humánum quem tibi offérimus labórem,
óperi Christi redemptóris consociári mereámur.
Per Christum.

Post communionem

Gubérna, quǽsumus, Dómine, temporálibus adiuméntis
quos dignáris ætérnis recreáre mystériis.
Per Christum.

26. IN CONSERENDIS AGRIS

A

Ant. ad introitum Ps 89, 17

Bónitas tua, Dómine, sit super nos, et opus mánuum nostrárum secúnda nobis.

Collecta

Deus, quo iuvánte,
sémina terræ mandámus, tua multiplicánda virtúte,
concéde, ut, quæ nostris scimus deésse labóribus,
per te, qui das solus increméntum, suppleántur abúnde.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, qui verus es corporálium auctor frúctuum
et spiritálium summus agrícola,
da, quǽsumus, labórum proféctus nostrórum,
ut fructus terræ abundánter capiámus,
et, quæ ab una providéntia sumunt princípium,
ad tuam glóriam semper cooperéntur.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 84, 13

Dóminus dabit benignitátem,
et terra nostra dabit fructum suum.

Post communionem

Qui tuis nos, Dómine, réficis sacraméntis,
mánuum nostrárum adésto labóribus,
ut, qui in te vívimus, movémur et sumus,
terræ semínibus benedictióne concéssa
de segétibus multiplicátis nutriámur.
Per Christum.

B

Aliæ orationes

Collecta

Benedictiónem tuam, Dómine Deus,
super pópulum tuum propitiátus infúnde,
quátenus, dante te benignitátem,
terra nostra próferat fructus suos,
quibus ad honórem sancti tui nóminis
grata semper mente fruámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Nostris, Dómine, adésto munéribus,
ut, qui de granis fruménti
deférimus tibi panem in tui Corpus Fílii transmutándum,
sémini terræ committéndo
per te concéssa benedictióne lætémur.
Per Christum.

Post communionem

Concéde fidélibus tuis, omnípotens Deus,
cóngruam terræ frúctuum largitátem,
quibus temporáliter enutríti,
spiritálibus quoque profíciant increméntis,
ut, quorum in hoc sacraménto pignus accepérunt,
bona consequántur ætérna.
Per Christum.

27. POST COLLECTOS FRUCTUS TERRÆ

Ant. ad introitum Ps 66, 7-8

Terra dedit fructum suum: benedícat nos Deus, Deus noster.

Collecta

Dómine, Pater bone, qui terram hómini próvidus tradidísti,
concéde, ut frúctibus ex ea colléctis vitam sustentáre possímus,
iisdémque ita semper utámur,
ut laudi tuæ et ómnium utilitáti, te opitulánte, profíciant.
Per Dóminum.

Vel:

Grátias tibi reférimus, Dómine,
pro frúctibus, quos in salútem hóminum terra prodúxit,
quátenus, sicut illos
summæ tuæ temperaméntum providéntiæ comparávit,
ita de terra cordis nostri
germen iustítiæ et fructus caritátis fácias exoríri.
Per Christum.

Super oblata

Sanctífica, Dómine, múnera, quæ tibi de terra fructificánte
cum gratiárum actióne deférimus,
et, qui nobis terrenárum frugum tríbuis ubertátem,
fac mentes nostras cælésti fertilitáte fecúndas.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 103, 13-14

De fructu óperum tuórum, Dómine, satiábitur terra,
ut edúcas panem de terra, et vinum lætíficet cor hóminis.

Post communionem

Da, quǽsumus, Dómine, ut de percéptis terræ frúctibus
hoc salutári mystério tibi grátias exhibéntes,
eódem operánte in nobis, bona potióra cónsequi mereámur.
Per Christum.

28. TEMPORE FAMIS, VEL PRO FAME LABORANTIBUS

A

Ant. ad introitum Ps 73, 20. 19

Réspice, Dómine, in testaméntum tuum, et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Collecta

Deus, qui bonus et omnípotens ómnibus próvides creatúris,
efficácem da nobis dilectiónem
erga fratres cibórum inópiam patiéntes,
ut, fame depúlsa, líbero ac secúro corde tibi váleant deservíre.
Per Dóminum.

Super oblata

Réspice, Dómine, oblatiónem,
quam tibi de tuis datis óptimis exhibémus,
ut, quæ divínæ abundántiam vitæ
et unitátem in caritáte signíficat,
ad æquam nos partitiónem
mutuúmque impéllat fraternitátis offícium.
Per Christum.

Ant. ad communionem Mt 11, 28

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis, et ego refíciam vos, dicit Dóminus.

Post communionem

Deus, Pater omnípotens, súpplices te rogámus,
ut panis vivus, qui de cælo descéndit,
ad fratres ínopes nos róboret sublevándos.
Per Christum.

B

Aliæ orationes, ab ipsis esurientibus dicendæ

Collecta

Deus, qui mortem non fecísti,
et escam præbes omni carni,
tuórum famem famulórum miserátus expélle,
ut lǽtius corda nostra et expedítius tibi váleant deservíre.
Per Dóminum.

Super oblata

Tibi, Dómine, de nostra egestáte
hæc múnera libénter offérimus,
a tua benignitáte supplíciter exorántes,
ut tuæ sint nobis largitiónis primítiæ salutáris.
Per Christum.

Post communionem

Qui cibum cæléstem, Dómine, a tua largitáte suscépimus,
quǽsumus, ut spem nobis et robur sic cónferat ad labórem,
ut efficáciter nostris fratrúmque necessitátibus
subveníre possímus.
Per Christum.

29. PRO PROFUGIS ET EXSULIBUS

Ant. ad introitum Ps 90, 11

Angelis suis Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Vel: Ier 29, 11. 12. 14

Dicit Dóminus: Ego cógito cogitatiónes pacis et non afflictiónis; invocábitis me, et ego exáudiam vos, et redúcam captivitátem vestram de cunctis locis.

Collecta

Dómine, cui nullus est aliénus,
nemo ab opitulatióne longínquus,
prófugos et éxsules, segregátos hómines
puerósque dispérsos propítius intuére,
ut illis réditus in pátriam,
nobis erga egénum et ádvenam a te benígnitas tribuátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Dómine, qui tuum voluísti Fílium pónere ánimam suam,
ut in unum tuos dispérsos fílios congregáret,
præsta, ut hæc pacífica oblátio
communiónem obtíneat animórum,
et caritátem fraternitátis adáugeat.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 90, 2

Suscéptor meus es tu et refúgium meum, Deus meus.

Post communionem

Dómine, qui nos uno pane et uno cálice refecísti,
da nobis humanitátem in ádvenas ac derelíctos
sincéro corde sectári,
ut omnes in terra vivéntium congregári dénique mereámur.
Per Christum.

30. PRO CAPTIVITATE DETENTIS

Collecta

Deus, cuius Fílius, ad rediméndum genus humánum
a captivitáte peccáti, formam servi accípere dignátus est,
da fámulis tuis in vínculis constitútis,
ut illa libertáte potiántur,
qua omnes hómines, fílios tuos, voluísti donári.
Per Dóminum.

Super oblata

Per humánæ redemptiónis salutáre sacraméntum,
quod tibi, Dómine, offérimus, præsta,
ut fámuli tui a captivitáte solvántur,
et ánimæ perpétua gáudeant libertáte.
Per Christum.

Post communionem

Nostræ libertátis prétium recoléntes,
tuam, Dómine, pro frátribus nostris implorámus cleméntiam,
ut a vínculis solvántur,
et servi fiant iustítiæ tuæ.
Per Christum.

31. PRO DETENTIS IN CARCERE

Collecta

Omnípotens et miséricors Deus,
cui soli patent córdium secréta,
qui iustum agnóscis et ímpium iustificáre vales,
exáudi preces nostras pro fámulis tuis in cárcere deténtis,
et præsta,
ut per patiéntiam et spem in afflictióne sublevéntur,
et cítius váleant sine offensióne ad própria revérti.
Per Dóminum.

32. PRO INFIRMIS

Ant. ad introitum — Ps 6, 3

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum;
sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Vel: — Cf. Is 53, 4

Vere languóres nostros Dóminus tulit,
et dolóres nostros ipse portávit.

Collecta

Deus, qui languóres nostros
voluísti ab unigénito Fílio tuo portári,
ut infirmitátis et patiéntiæ virtútem osténderes humánæ,
preces nostras pro frátribus in ægritúdine pósitis
benígnus exáudi, et præsta,
ut, qui dolóribus, ærúmnis aliísve morbis premúntur,
et inter eos qui beáti prædicántur se séntiant eléctos,
et Christo pro mundi salúte patiénti se sciant unítos.
Per Dóminum.

Vel:

Omnípotens sempitérne Deus, salus ætérna credéntium,
exáudi nos pro fámulis tuis infírmis,
pro quibus misericórdiæ tuæ implorámus auxílium,
ut, réddita sibi sanitáte,
gratiárum tibi in Ecclésia tua réferant actiónes.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, cuius nútibus vitæ nostræ moménta decúrrunt,
súscipe preces et hóstias,
quibus tuam pro frátribus ægrotántibus
misericórdiam implorámus,
ut, de quorum perículo metúimus,
de eórum salúte lætémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem — Col 1, 24

Adímpleo, quæ desunt passiónum Christi in carne mea,
pro córpore eius, quod est Ecclésia.

Post communionem

Deus, infirmitátis humánæ singuláre præsídium,
auxílii tui super infírmos fámulos tuos osténde virtútem,
ut, ope misericórdiæ tuæ adiúti,
Ecclésiæ tuæ sánctæ incólumes repræsentári mereántur.
Per Christum.

33. PRO MORIENTIBUS

Dicitur Missa pro infirmis (p. 815), cum orationibus quæ sequuntur:

Collecta

Omnípotens et mísericors Deus,
qui humáno géneri, per ipsum mortis institútum,
ætérnæ vitæ áditum misericórditer reserásti,
réspice propítius fámulum tuum extrémo agóne laborántem,
ut, consociátus Fílii tui passióni
et eius sánguine signátus,
tibi váleat immaculátus præsentári.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Deus, hóstiam, quam tibi pro fámulo tuo
in extrémo vitæ constitúto fidénter offérimus,
et da per eam univérsa illíus delícta purgári,
ut, qui tuæ dispositiónis ærúmnis in hac vita prémitur,
in futúra réquiem consequátur ætérnam.
Per Christum.

Post communionem

Per huius, Dómine, sacraménti virtútem,
fámulum tuum dignáre cleménter tua grátia sustinére,
ut in hora mortis contra se inimícum prævalére non vídeat,
sed cum Angelis tuis tránsitum habére mereátur ad vitam.
Per Christum.

34. TEMPORE TERRÆMOTUS

Collecta

Deus, qui fundásti terram super stabilitátem suam,
parce metuéntibus, propitiáre supplícibus,
ut, treméntis terræ perículis pénitus amótis,
cleméntiam tuam iúgiter sentiámus,
et, tua protectióne secúri, tibi serviámus gratánter.
Per Dóminum.

35. AD PETENDAM PLUVIAM

Collecta

Deus, in quo vívimus, movémur et sumus,
plúviam nobis tríbue congruéntem,
ut, præséntibus subsídiis sufficiénter adiúti,
sempitérna fiduciálius appetámus. Per Dóminum.

36. AD POSTULANDAM SERENITATEM

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui nos et castigándo sanas et ignoscéndo consérvas,
præsta supplícibus tuis, ut optáta áëris serenitáte lætémur,
et pietátis tuæ donis
ad glóriam nóminis tui salutémque nostram semper utámur.
Per Dóminum.

37. AD REPELLENDAS TEMPESTATES

Collecta

Deus, cuius nutu univérsa obœ́diunt eleménta,
te súpplices exorámus,
ut, sedátis terréntibus procéllis,
in matériam tránseat laudis comminátio potestátis.
Per Dóminum.

38. IN QUACUMQUE NECESSITATE

A

Ant. ad introitum

Salus pópuli ego sum, dicit Dóminus: de quacúmque tribulatióne clamáverint ad me, exáudiam eos, et ero illórum Dóminus in perpétuum.

Collecta

Deus, refúgium nostrum in labóribus,
virtus in languóribus, solámen in flétibus,
parce pópulo tuo, ut, dignis flagellatiónibus castigátus,
in tua miseratióne dénique respíret.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, quǽsumus, Dómine, preces et oblatiónes nostras,
ut, qui peccatórum nostrórum flagéllis percútimur,
miseratiónis tuæ grátia liberémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem — Mt 11, 28

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis,
et ego refíciam vos, dicit Dóminus.

Post communionem

Tribulatiónem nostram, quǽsumus, Dómine, propítius réspice,
et iram tuæ indignatiónis,
quam pro peccátis nostris iuste merémur,
per passiónem Fílii tui, propitiátus avérte.
Per Christum.

B

Ant. ad introitum Ps 43, 23-26

Exsúrge, quare obdórmis, Dómine? Exsúrge, et ne repéllas in finem. Quare fáciem tuam avértis, oblivísceris tribulatiónem nostram? Adhǽsit in terra venter noster: exsúrge, Dómine, ádiuva nos et líbera nos.

Collecta

Omnípotens et miséricors Deus,
afflictiónem nostram propitiátus inténde,
et ita filiórum tuórum onus álleva fidémque confírma,
ut in patérna semper providéntia tua
sine dubitatióne confídant.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera, quæ tibi fidénter offérimus,
et, quam mærǿris amaritúdinem sustinémus,
fac ut in suavitátis sacrifícium convertátur.
Per Christum.

Ant. ad communionem Io 16, 23-24

Si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis.
Pétite et accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum,
dicit Dóminus.

Post communionem

Te súpplices, Dómine, exorámus,
ut, dápibus recreáti munitíque divínis,
et futúros labóres fórtiter ággredi valeámus,
et fratres in pressúra pósitos impénsius confirmémus.
Per Christum.

39. PRO GRATIIS DEO REDDENDIS

A

Ant. ad introitum Eph 5, 19-20

Cantáte et psállite in córdibus vestris Dómino, grátias agéntes semper pro ómnibus in nómine Dómini nostri Iesu Christi Deo et Patri.

Collecta

Deus, qui fámulos tuos in tribulatióne pósitos
semper miserátus exáudis,
pro benignitáte tua grátias agéntes,
te súpplices deprecámur,
ut, líberi a malis ómnibus,
in gáudio tibi iúgiter serviámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Dómine, qui Fílium tuum dedísti nobis,
ut nos a morte omníque malo benígnus eríperet,
quǽsumus, ut hoc sacrifícium cleménter accípias,
quod ab ærúmnis líberi tibi in gratiárum offérimus actiónem.
Per Christum.

Præfatio communis, IV.

Ant. ad communionem Ps 137, 1

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo,
quóniam audísti verba oris mei.

Vel: Ps 115, 12-13

Quid retríbuam Dómino pro ómnibus quæ retríbuit mihi?
Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Post communionem

Omnípotens Deus, qui per hunc panem vitæ
fámulos tuos et peccáti vínculo liberáre
et vires eórum dignáris tua pietáte refícere,
da nobis in spem glóriæ sine intermissióne profícere.
Per Christum.

B

Aliæ orationes

Collecta

Deus, Pater donórum ómnium,
a quo descéndere confitémur quidquid habémus aut sumus,
benefícia doce nos imménsæ tuæ pietátis agnóscere,
ac te sincéro corde totáque nostra virtúte dilígere.
Per Dóminum.

Super oblata

Pro collátis donis
sacrifícium tibi, Dómine, laudis offérimus,
supplíciter deprecántes,
ut quod imméritis contulísti
ad nóminis tui glóriam referámus.
Per Christum.

Post communionem

Deus, qui nobis in cibum spiritálem reddidísti
Fílii tui sacraméntum salutáre,
quod tibi in actiónem obtúlimus gratiárum,
da nobis ita virtútis et gáudii munéribus confirmári,
ut tibi servíre devótius et nova benefícia cónsequi mereámur.
Per Christum.

IV. PRO QUIBUSDAM NECESSITATIBUS PARTICULARIBUS

40. PRO REMISSIONE PECCATORUM

Ant. ad introitum Cf. Sap 11, 24. 25. 27

Miseréris ómnium, Dómine, et nihil odísti eórum quæ fecísti, dissímulans peccáta hóminum propter pæniténtiam, et párcens illis, quia tu es Dóminus Deus noster.

Collecta

Súpplicum preces, quǽsumus, Dómine, propitiátus exáudi,
et confiténtium tibi parce peccátis,
ut pariter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.
Per Dóminum.

Vel:

Propitiáre, Dómine, pópulo tuo,
et ab ómnibus absólve peccátis,
ut, quod nostris offensiónibus promerémur,
tua indulgéntia repellátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Hóstias tibi, Dómine, placatiónis et laudis offérimus,
ut et delícta nostra miserátus absólvas,
et nutántia corda tu dírigas.
Per Christum.

Ant. ad communionem Lc 15, 10

Dicit Dóminus: Gáudium erit coram Angelis Dei
super uno peccatóre pæniténtiam agénte.

Post communionem

Præsta nobis, misericors Deus,
ut, percipiéntes hoc múnere véniam peccatórum,
illa deínceps vitáre tua grátia valeámus,
et tibi sincéro corde servíre.
Per Christum.

41. AD POSTULANDAM CARITATEM

Collecta

Corda nostra, quǽsumus, Dómine,
tuæ Spíritu caritátis inflámma,
ut tuæ digna semper ac plácita maiestáti cogitáre
et te in frátribus sincére dilígere valeámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Propítius, Dómine, quǽsumus, hæc dona sanctífica,
et, hóstiæ spiritális oblatióne suscépta, concéde,
ut caritátem tuam ad omnes possímus exténdere.
Per Christum.

Post communionem

Quos uno pane cælésti satiásti,
quǽsumus, Dómine,
ut Sancti Spíritus grátia perfúndas,
et abundánter refícias perféctæ dulcédine caritátis.
Per Christum.

42. PRO CONCORDIA FOVENDA

Collecta

Deus, summa únitas et vera cáritas,
da fidélibus tuis cor unum et ánimam unam,
ut Ecclésiæ tuæ corpus concórdia vígeat,
et, quæ veritátis confessióne nítitur,
stábili unitáte firmétur.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, qui nos ad imáginem tuam
sacraméntis rénovas et præcéptis,
gressus nostros in sémitis tuis pérfice miserátus,
ut caritátis donum, quod a nobis sperári fecísti,
per hæc quæ offérimus sacrifícia tríbuas apprehéndi.
Per Christum.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, sacraméntum unitátis;
præsta nobis, quǽsumus,
sancta unanimitáte in domo tua vivéntibus,
pacem habére quam trádimus, pacem serváre quam súmimus.
Per Christum.

43. PRO FAMILIA

Collecta

Deus, cuius in ordinatióne
socíetas familiáris firmum suum habet fundaméntum,
réspice famulórum tuórum preces miserátus, et præsta,
ut, exémpla sanctæ Famíliæ Unigéniti tui
doméstícis virtútibus caritatísque obséquio sectántes,
in lætítia domus tuæ prǽmiis fruámur ætérnis.
Per Dóminum.

Super oblata

Hóstiam tibi placatiónis offérimus, Dómine,
supplíciter deprecántes,
ut famílias nostras in tua grátia fírmiter et pace constítuas.
Per Christum.

Post communionem

Quos cæléstibus réficis sacraméntis,
fac, clementíssime Pater,
sanctæ Famíliæ Unigéniti tui exémpla iúgiter imitári,
ut, post ærúmnas sǽculi,
eius consórtium consequántur ætérnum.
Per Christum.

44. PRO FAMILIARIBUS ET AMICIS

Collecta

Deus, qui caritátis dona,
per grátiam Sancti Spíritus,
tuórum fidélium córdibus infudísti,
da fámulis tuis, pro quibus tuam deprecámur cleméntiam,
salútem mentis et córporis,
ut te tota virtúte díligant,
et, quæ tibi sunt plácita, tota dilectióne perfíciant.
Per Dóminum.

Super oblata

Miserére, Dómine, fámulis tuis,
pro quibus hoc laudis sacrifícium tuæ offérimus maiestáti,
ut, per hæc sancta, supérnæ benedictiónis grátiam obtíneant,
et glóriam ætérnæ beatitúdinis acquírant.
Per Christum.

Post communionem

Te quǽsumus, Dómine, suméntes divína mystéria,
ut fámulis tuis, quibus dedísti in nos caritátem,
indulgéntiam tríbuas peccatórum,
consolatiónem vitæ gubernationémque perpétuam,
quátenus nos omnes, tibi unánimes serviéntes,
ante fáciem tuam congaudéntes perveníre mereámur.
Per Christum.

45. PRO AFFLIGENTIBUS NOS

Collecta

Deus, qui caritátis tuæ præcépto voluísti,
ut nos affligéntibus amórem impendámus sincérum,
da nobis ita novæ legis sequi mandáta,
ut bona pro malis réddere
et álii aliórum ónera portáre studeámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Pacem cum ómnibus habére cupiéntes,
tibi, Dómine, pro his qui nobis adversántur
hoc sacrifícium offérimus,
et Fílii tui mortem commemorámus,
per quam, cum inimíci essémus, tibi reconciliáti sumus.
Per Christum.

Post communionem

Per hæc pacis nostræ mystéria,
da nos, Deus, cum ómnibus esse pacíficos,
et eos qui nobis adversántur
tibi gratos effícere, nobísque placátos.
Per Christum.

46. AD POSTULANDAM GRATIAM BENE MORIENDI

Ant. ad introitum Ps 22, 4

Si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala, quóniam tu mecum es, Dómine, Deus meus.

Collecta

Deus, qui nos ad imáginem tuam creásti,
et pro nobis Fílium tuum mortem subíre voluísti,
concéde supplícibus tuis ita vigiláre omni témpore orántes,
ut absque peccáti mácula de hoc mundo exíre,
et in sinu misericórdiæ tuæ
cum exsultatióne requiéscere mereámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Sicut mortem nostram occidísti, Dómine, morte Unigéniti tui,
ita eiúsdem sacraménti virtúte præsta,
ut, voluntáti tuæ obœdiéntes usque ad mortem,
cum pace et fidúcia de hoc sǽculo exíre,
et ipsíus resurrectiónis partícipes éffici tuo múnere valeámus.
Per Christum.

Ant. ad communionem Rom 14, 7-8

Nemo nostrum sibi vivit, et nemo sibi móritur:
sive ergo vívimus, sive mórimur, Dómini sumus.

Vel: Lc 21, 36

Vigiláte omni témpore, orántes,
ut digni habeámini stare ante Fílium hóminis.

Post communionem

Immortalitátis pígnora, Dómine, per hæc mystéria consecúti,
pro nostræ mortis éxitu
pietátis tuæ auxílium súpplices implorámus,
ut, inimíci superátis insídiis,
in sinu glóriæ tuæ reficiámur ætérnæ.
Per Christum.

MISSÆ VOTIVÆ

1. DE SS.MA TRINITATE

Dicitur, cum colore albo, Missa de sollemnitate, p. 374.

2. DE MYSTERIO SANCTÆ CRUCIS

Dicitur, cum colore rubro, Missa de festo Exaltationis sanctæ Crucis, die 14 septembris, p. 609.

3. DE SS.MA EUCHARISTIA

Dicitur, cum colore albo, Missa de sollemnitate Ss.mi Corporis et Sanguinis Christi, p. 376; vel prouti sequitur:

A

Ant. ad introitum — Ps 77, 23-25

Iánuas cæli apéruit Dóminus, et pluit illis manna ad manducándum, et panem cæli dedit eis: panem angelórum manducávit homo.

Collecta

Deus, qui humánæ redemptiónis opus
per Unigéniti tui paschále mystérium implevísti,
concéde propítius,
ut, qui Christi mortem et resurrectiónem
in sacramentórum signis annuntiámus fidénter,
salvatiónis tuæ contínuum experiámur augméntum.
Per Dóminum.

Super oblata

Salútis nostræ memoriále celebrántes,
cleméntiam tuam, Dómine, supplíciter exorámus,
ut hoc sacraméntum pietátis
fiat nobis signum unitátis et vínculum caritátis.
Per Christum.

Præfatio de Ss.ma Eucharistia.

Ant. ad communionem Io 6, 51-52

Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi, dicit Dóminus. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum; et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita.

Post communionem

Sanctíficet nos, quǽsumus, Dómine,
mensæ cæléstis participátio,
ut, per Corpus et Sánguinem Christi,
fratérnitas cuncta copulétur.
Per Christum.

B

Hæc Missa dicitur etiam tamquam Missa votiva de D. N. Iesu Christo summo et æterno sacerdote.

Ant. ad introitum Ps 109, 4

Iurávit Dóminus et non pænitébit eum: Tus es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Collecta

Deus, qui ad glóriam tuam et géneris humáni salútem
Christum voluísti
summum ætternúmque constitúere sacerdótem,
præsta, ut pópulus, quem sánguine suo tibi acquisívit,
ex eius memoriális participatióne,
virtútem crucis ipsíus cápiat et resurrectiónis.
Per Dóminum.

Super oblata

Concéde nobis, quǽsumus, Dómine,
hæc digne frequentáre mystéria,
quia, quóties huius hóstiæ commemorátio celebrátur,
opus nostræ redemptiónis exercétur.
Per Christum.

Præfatio de Ss.ma Eucharistia.

Ant. ad communionem 1 Cor 11, 24-25

Hoc Corpus, quod pro vobis tradétur;
hic calix novi testaménti est in meo Sánguine, dicit Dóminus.
Hoc fácite quotiescúmque súmitis,
in meam commemoratiónem.

Post communionem

Quǽsumus, Dómine, ut, huius participatióne sacrifícii, quod in sui commemoratiónem Fílius tuus præcépit offérre, nosmetípsos cum illo oblatiónem fácias tibi sempitérnam. Per Christum.

4. DE SANCTISSIMO NOMINE IESU

In hac Missa adhibetur color albus.

Ant. ad introitum Phil 2, 10-11

In nómine Iesu omne genu flectátur, cæléstium, terréstrium et infernórum; et omnis lingua confiteátur quia Dóminus Iesus Christus in glória est Dei Patris.

Collecta

Sanctíssimum Iesu nomen venerántibus,
nobis, Dómine, concéde propítius,
ut, eius in hac vita dulcédine perfruéntes,
sempitérno gáudio in pátria repleámur.
Per Dóminum.

Super oblata

In eius nómine, Pater omnípotens,
múnera nostra dignáre suscípere,
in quo quidquid petiérimus
nos certe consecutúros esse confídimus,
ipso Fílio tuo benigníssime pollicénte.
Qui vivit.

Ant. ad communionem Act 4, 12

Non est áliud nomen sub cælo datum homínibus,
in quo opórteat nos salvos fíeri.

Post communionem

Tua nobis, quǽsumus, Dómine, miseratióne concéde,
ut in his sacris mystériis
Dóminum Iesum dignis obséquiis venerémur,
in cuius nómine voluísti omne genu flecti,
omnésque hómines inveníre salútem.
Per Christum.

5. DE PRETIOSISSIMO SANGUINE D. N. IESU CHRISTI

In hac Missa adhibetur color ruber.

Ant. ad introitum Ap 5, 9-10

Redemísti nos, Dómine, in Sánguine tuo, ex omni tribu et lingua et pópulo et natióne, et fecísti nos Deo nostro regnum.

Collecta

Deus, qui pretióso Unigéniti tui Sánguine
univérsos hómines redemísti,
consérva in nobis opus misericórdiæ tuæ,
ut, nostræ salútis mystérium iúgiter recoléntes,
eiúsdem fructum cónsequi mereámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Maiestáti tuæ, Dómine, oblatiónis nostræ múnera proferéntes,
ad novi testaménti Mediatórem Iesum
his mystériis accedámus,
eiúsque aspersiónem Sánguinis salutíferam innovémus.
Qui vivit.

Præfatio de Passione Domini, I.

Ant. ad communionem Cf. 1 Cor 10, 16

Calix benedictiónis, cui benedícimus,
communicátio Sánguinis Christi est;
et panis, quem frángimus, participátio Córporis Dómini est.

Post communionem

Cibo reflécti, Dómine, potúque salútis,
Salvatóris nostri, quǽsumus, semper Sánguine perfundámur,
qui fons aquæ nobis fiat in vitam saliéntis ætérnam.
Per Christum.

Vel:

Reflécti cibo potúque cæléstì, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut ab hóstium deféndas formídine,
quos pretióso Fílii tui Sánguine redemísti.
Qui vivit.

6. DE SACRATISSIMO CORDE IESU

In hac Missa adhibetur color albus.
Dicitur Missa de sollemnitate (p. 378), vel prouti sequitur:

Ant. ad introitum Ps 32, 11. 19

Cogitatiónes Cordis eius in generatióne et generatiónem, ut éruat a morte ánimas eórum et alat eos in fame.

Collecta

Fac nos, Dómine Deus, Cordis Fílii tui virtútibus índui
et afféctibus inflammári,
ut, eius imágini confórmes effécti,
ætérnæ redemptiónis mereámur esse partícipes.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, Pater misericordiárum,
qui propter nímiam caritátem, qua dilexísti nos,
Unigénitum tuum nobis ineffábili bonitáte donásti,
præsta, quǽsumus, ut, cum ipso in unum consummáti,
dignum tibi offerámus obséquium.
Per Christum.

Præfatio de Ss.mo Corde Iesu, p. 379.

Ant. ad communionem Io 7, 37-38

Dicit Dóminus:
Si quis sitit, véniat ad me et bibat.
Qui credit in me, flúmina de ventre eius fluent aquæ vivæ.

Vel: Io 19, 34

Unus mílitum láncea latus eius apéruit,
et contínuo exívit sanguis et aqua.

Post communionem

Tui sacraménti caritátis partícipes effécti,
cleméntiam tuam, Dómine, supplíciter implorámus,
ut Christo conformémur in terris,
et eius glóriæ consórtes fíeri mereámur in cælis.
Per Christum.

7. DE SPIRITU SANCTO

In hac Missa adhibetur color ruber.

A

Ant. ad introitum Rom 5, 5

Cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris, per inhabitántem Spíritum eius in nobis.

Collecta

Deus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti,
da nobis in eódem Spíritu recta sápere,
et de eius semper consolatióne gaudére.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera, quǽsumus, Dómine, obláta sanctífica,
et corda nostra Sancti Spíritus illustratióne emúnda.
Per Christum.

Præfatio de Spiritu Sancto, I:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui, ascéndens super omnes cælos
sedénsque ad déxteram tuam,
promíssum Spíritum Sanctum in fílios adoptiónis effúdit.

Quaprópter nunc et usque in sǽculum,
cum omni milítia Angelórum,
devóta tibi mente concínimus,
clamántes atque dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth, etc.

Ant. ad communionem Ps 67, 29

Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis,
a templo sancto tuo, quod est in Ierúsalem.

Post communionem

Sancti Spíritus, Dómine, corda nostra mundet infúsio,
et sui roris íntima aspersióne fecúndet.
Per Christum.

B

Ant. ad introitum Cf. Io 14, 26; 15, 26

Cum vénerit Spíritus veritátis, docébit vos omnem veritátem, dicit Dóminus.

Collecta

Mentes nostras, quǽsumus, Dómine,
Paráclitus qui a te procédit illúminet,
et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.
Qui tecum.

Vel:

Deus, cui omne cor patet et omnis volúntas lóquitur,
et quem nullum latet secrétum,
purífica per infusiónem Spíritus Sancti
cogitatiónes cordis nostri,
ut te perfécte dilígere, et digne laudáre mereámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Inténde, quǽsumus, Dómine, spiritálem hóstiam
altáribus tuis piæ devotiónis stúdio propósitam,
et da fámulis tuis spíritum rectum,
ut fides eórum hæc dona tibi concíliet,
et comméndet humílitas.
Per Christum.

Præfatio de Spiritu Sancto, II:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Qui síngulis quibúsque tempóribus aptánda dispénsas,
mirísque modis Ecclésiæ tuæ gubernácula moderáris.
Virtúte enim Spíritus Sancti ita eam adiuváre non désinis,
ut súbdito tibi semper afféctu
nec in tribulatióne supplicáre defíciat,
nec inter gáudia grátias reférre desístat,
per Christum Dóminum nostrum.

Quem cæli et terra, quem Angeli et Archángeli
confiténtur et proclámant, incessábili voce dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth, etc.

Ant. ad communionem Io 15, 26; 16, 14

Spíritus qui a Patre procédit,
ille me clarificábit, dicit Dóminus.

Post communionem

Dómine Deus noster,
qui nos vegetáre dignátus es cæléstibus aliméntis,
suavitátem Spíritus tui penetrálibus nostri cordis infúnde,
ut, quæ temporáli devotióne percépimus,
sempitérno múnere capiámus.
Per Christum.

C

Ant. ad introitum Lc 4, 18

Spíritus Dómini super me, evangelizáre paupéribus misit me, dicit Dóminus.

Collecta

Deus, qui univérsam Ecclésiam tuam
in omni gente et natióne sanctíficas,
in totam mundi latitúdinem Spíritus tui dona defúnde,
ut, quod in ipsis evangélicæ prædicatiónis exórdiis
tua est operáta dignátio,
nunc quoque per credéntium corda diffúndat.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, cuius Spíritu régimur, cuius protectióne servámur,
præténde nobis misericórdiam tuam,
et exorábilis tuis esto supplícibus,
ut in te credéntium fides tuis semper benefíciis adiuvétur.
Per Dóminum.

Super oblata

Sacrifícia, Dómine, tuis obláta conspéctibus,
ignis Spíritus sanctíficet,
qui discipulórum Fílii tui corda succéndit.
Per Christum.

Præfatio de Spiritu Sancto, I vel II, ut supra p. 839 vel p. 841.

Ant. ad communionem Ps 103, 30

Emítte Spíritum tuum, et creabúntur,
et renovábis fáciem terræ.

Post communionem

Hæc nobis, Dómine, múnera sumpta profíciant,
ut illo iúgiter Spíritu ferveámus,
quem Apóstolis tuis ineffabíliter infudísti.
Per Christum.

8. DE BEATA MARIA VIRGINE

Sumitur Missa de Communi beatæ Mariæ Virg. (p. 670), iuxta diversa anni tempora.

9. DE SANCTIS ANGELIS

In hac Missa adhibetur color albus.

Ant. ad introitum Ps 102, 20

Benedícite Dóminum, omnes Angeli eius; poténtes virtúte, qui fácitis verbum eius, ad audiéndam vocem sermónum eius.

Collecta

Deus, qui miro órdine
Angelórum ministéria hominúmque dispénsas,
concéde propítius,
ut, a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur,
ab his in terra vita nostra muniátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Hóstias tibi, Dómine, laudis offérimus,
supplíciter deprecántes, ut eásdem,
angélico ministério in conspéctum tuæ maiestátis delátas,
et placátus accípias,
et ad salútem nostram proveníre concédas.
Per Christum.

Præfatio de Angelis.

Ant. ad communionem Ps 137, 1

In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

Post communionem

Pane cælésti reféct i, súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, eius fortitúdine roboráti,
sub Angelórum fidéli custódia,
fortes, salútis progrediámur in via.
Per Christum.

Dici potest etiam Missa de Ss. Angelis Custodibus, ut die 2 octobris, p. 620.

10. DE S. IOSEPH

In hac Missa adhibetur color albus.

Ant. ad introitum Lc 12, 42

Ecce fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

Collecta

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Ioseph
sanctíssimæ Genetrícis Fílii tui sponsum elígere dignátus es,
præsta, quǽsumus,
ut, quem protectórem venerámur in terris,
intercessórem habére mereámur in cælis.
Per Dóminum.

Super oblata

Laudis hóstiam immolatúri, Pater sancte,
supplíciter postulámus,
ut in ministério nostro beáti Ioseph précibus foveámur,
cui dedísti Unigénitum tuum vice in terris custodíre patérna.
Per Christum.

Præfatio de S. Ioseph, Et te in veneratióne.

Ant. ad communionem Mt 25, 21

Euge, serve bone et fidélis: intra in gáudium Dómini tui.

Post communionem

His recreáti, Dómine, vivíficis sacraméntis,
in iustítia tibi semper et sanctitáte vivámus,
beáti Ioseph exémplo et intercessióne,
qui magnis tuis perficiéndis mystériis
vir iustus et obœdiens ministrávit.
Per Christum.

Dici potest, pro opportunitate, etiam Missa de sollemnitate, ut die 19 martii (p. 537); vel de S. Ioseph opifice, ut die 1 maii (p. 546).

11. DE OMNIBUS SANCTIS APOSTOLIS

In hac Missa adhibetur color ruber.

Ant. ad introitum Io 15, 16

Non vos me elegístis, sed ego elégi vos, ut eátis et fructum afferátis, et fructus vester máneat, dicit Dóminus.

Collecta

Beatórum Apostolórum honóre contínuo
Ecclésia tua, Dómine, semper exsúltet,
ut his præsúlibus gubernétur,
quorum doctrína gaudet et méritis.
Per Dóminum.

Super oblata

Effúnde in nos, Dómine,
quem in Apóstolos effudísti abúnde, Spíritum Sanctum tuum,
ut cognoscámus ea, quæ per eos nobis donásti,
et sacrifícium laudis ad glóriam tuam rite offerámus.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis.

Ant. ad communionem Mt 19, 28

Vos, qui secúti estis me, sedébitis super sedes,
iudicántes duódecim tribus Israel, dicit Dóminus.

Post communionem

Fac nos, Deus, cum exsultatióne et simplicitáte cordis
perseveráre in doctrína Apostolórum,
in fractióne panis communicántes et oratiónibus.
Per Christum.

12. DE S. PETRO, APOSTOLO

In hac Missa adhibetur color ruber.

Ant. ad introitum Lc 22, 32

Dicit Dóminus Simóni Petro: Ego rogávi pro te, ut non defíciat fides tua, et tu aliquándo convérsus, confírma fratres tuos.

Collecta

Deus, qui beáto Petro apóstolo tuo,
collátis clávibus regni cæléstis,
ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti,
concéde, ut, intercessiónis eius auxílio,
a peccatórum nostrórum néxibus liberémur.
Per Dóminum.

Super oblata

Oblatiónem pópuli tui, quǽsumus, Dómine,
súscipe propítius in commemoratióne beáti Petri apóstoli,
quem ad confiténdum te Deum vivum tuúmque Fílium
secréta revelatióne docuísti,
et gloriósa fecísti passióne
Magístro suo testimónium perhibére.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis.

Ant. ad communionem Mt 16, 16. 18

Dixit Petrus ad Iesum: Tu es Christus, Fílius Dei vivi.
Respóndit Iesus: Tu es Petrus,
et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Post communionem

Ad convívium, Dómine, salútis admíssi,
beáti Petri apóstoli memóriam venerántes,
gratánter expóscimus,
ut Fílio tuo, qui solus verba vitæ habet,
iúgiter hæreámus,
quátenus oves gregis tui fidéles
ad páscua felíciter deducámur ætérna. Per Christum.

13. DE S. PAULO, APOSTOLO

In hac Missa adhibetur color ruber.

Ant. ad introitum 2 Tim 1, 12; 4, 8

Scio cui crédidi, et certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem iustus iudex.

Collecta

Dómine Deus,
qui beátum Paulum apóstolum
ad prædicándum Evangélium mirabíliter designásti,
da fide mundum univérsum ímbui,
quam ipse coram régibus gentibúsque portávit,
ut iúgiter Ecclésia tua cápiat augméntum.
Per Dóminum.

Super oblata

Illo nos, quǽsumus, Dómine, divína tractántes,
fídei lúmine Spíritus perfúndat,
quo beátum Paulum apóstolum
ad glóriæ tuæ propagatiónem collustrávit. Per Christum.

Præfatio de Apostolis.

Ant. ad communionem Gal 2, 20

In fide vivo Fílii Dei, qui diléxit me,
et trádidit semetípsum pro me.

Post communionem

Córporis et Sánguinis Fílii tui, Dómine, communióne reféctis,
concéde, ut ipse Christus sit nobis vívere,
nihílque ab eius nos séparet caritáte,
et, beáto monénte Apóstolo,
in dilectióne cum frátribus ambulémus.
Per Christum.

14. DE UNO SANCTO APOSTOLO

Dicitur Missa ut in eius festivitate. Si vero una cum alio Apostolo celebratur, et textus Missæ minus concordant cum ipso, dicitur, cum colore rubro, Missa quæ sequitur.

Ant. ad introitum Ps 95, 2-3

Annuntiáte de die in diem salutáre Dei, annuntiáte inter gentes glóriam eius.

Collecta

Róbora in nobis, Dómine, fidem,
qua Fílio tuo beátus N. apóstolus sincéro ánimo adhǽsit,
et præsta, ut, ipso deprecánte,
Ecclésia tua
cunctis géntibus salútis fiat sacraméntum.
Per Dóminum.

Super oblata

Beáti N. apóstoli commemoratióne tibi múnera deferéntes,
quǽsumus, Dómine,
ut, eius exémplo, digne Evangélio Christi conversántes,
fídei evangélicæ collaborémus.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis.

Ant. ad communionem Lc 22, 29-30

Ego dispóno vobis, sicut dispósuit mihi Pater meus, regnum, ut edátis et bibátis super mensam meam in regno meo, dicit Dóminus.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, pignus salútis ætérnæ,
memóriam beáti N. apóstoli celebrántes,
quod sit nobis, quǽsumus,
vitæ præséntis auxílium páriter et futúræ.
Per Christum.

15. DE OMNIBUS SANCTIS

In hac Missa adhibetur color albus.

Ant. ad introitum

Gaudent in cælis ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

Collecta

Deus, omnis fons sanctitátis,
fac nos in nostra unumquémque vocatióne digne ambuláre,
intercedéntibus Sanctis tuis,
quibus divisiónes gratiárum in terra
et unam in cælo mercédem gloriósam contulísti.
Per Dóminum.

Super oblata

Grata tibi sint, Dómine, múnera,
quæ pro cunctórum offérimus honóre Sanctórum,
et concéde,
ut, quos iam crédimus de sua immortalitáte secúros,
sentiámus de nostra salúte sollícitos.
Per Christum.

Præfatio de Sanctis.

Ant. ad communionem Mt 5, 8-10

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt;
beáti pacífici, quóniam fílii Dei vocabúntur;
beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam,
quóniam ipsórum est regnum cælórum.

Post communionem

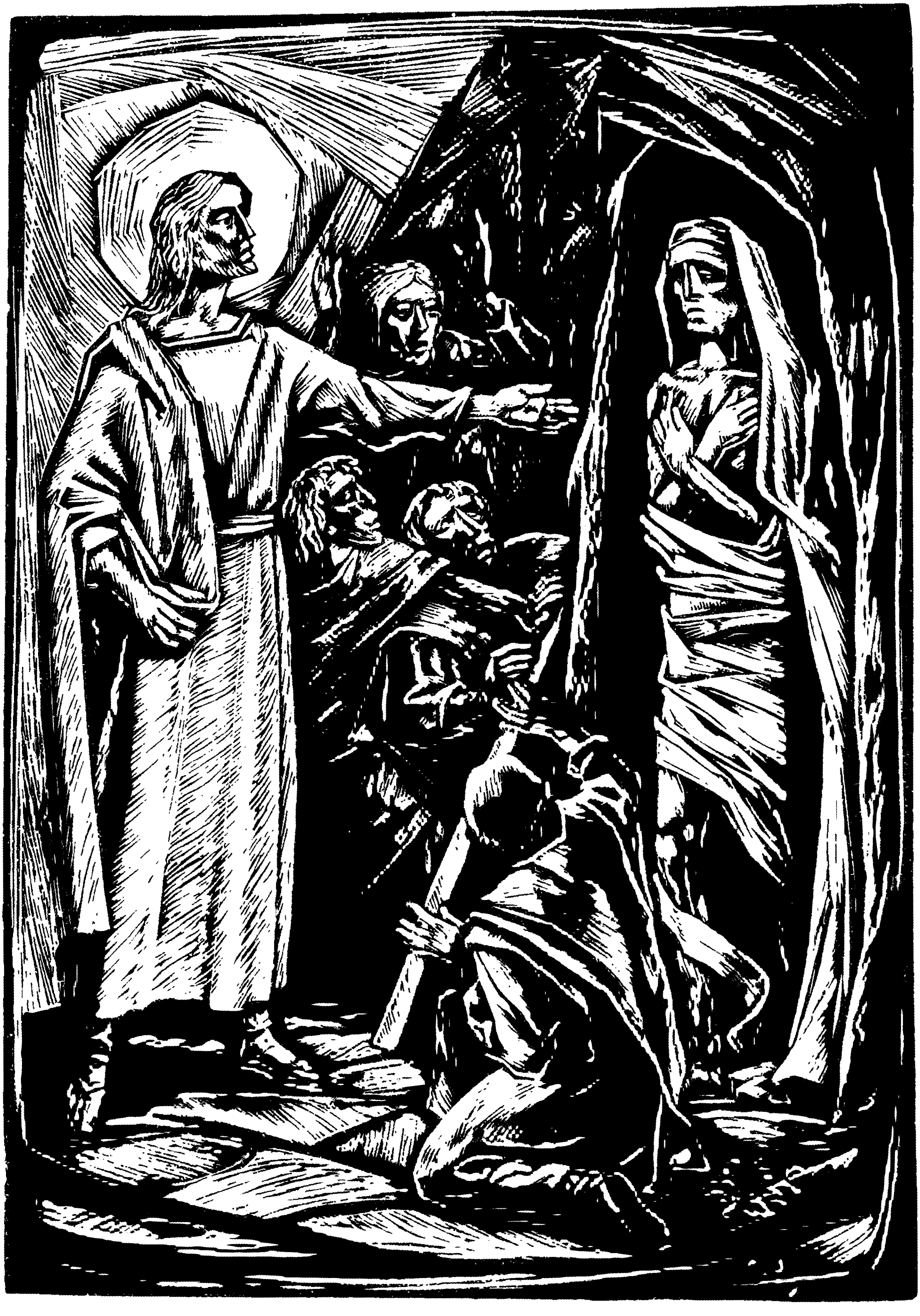
Deus, qui nos uno pane réficis et una spe susténtas,
tua nos páriter grátia corróbora,
ut omnes, cum Sanctis tuis
unum in Christo corpus et unus spíritus,
ad glóriam cum ipso resurgámus.
Per Christum.

MISSÆ DEFUNCTORUM

1. Quamvis integræ Missæ, cum suis antiphonis et orationibus, commoditatis causa, proponantur, omnes textus cum aliis commutari possunt, præsertim ad orationes quod attinet, mutatis tamen genere aut numero, pro cuiusvis circumstantiæ opportunitate.

Item in orationibus, quæ pro exsequiis aut pro anniversario proponuntur, si in aliis circumstantiis adhibentur, omittantur verba, quæ minus apta evadant.

2. Tempore paschali, Allelúia in fine antiphonarum omitti potest pro opportunitate.

1. IN EXSEQUIIS

A. Extra tempus paschale

Ant. ad introitum — Cf. 4 Esdr 2, 34-35

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

Collecta

Deus, Pater omnípotens,
cuius Fílium mórtuum fuísse et resurrexísse
fides nostra fatétur,
concéde propítius,
ut hoc mystério fámulus tuus N., qui in illo dormívit,
per illum resúrgere lætétur.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere,
te súpplices exorámus pro fámulo tuo N.,
quem (hódie) ad te migráre iussísti,
ut, quia in te sperávit et crédidit,
concédas eum ad veram pátriam perdúci,
et gáudiis pérfrui sempitérnis.
Per Dóminum.

Super oblata

Pro fámuli tui N. salúte
hóstias tibi, Dómine, supplíciter offérimus,
tuam cleméntiam deprecántes,
ut, qui Fílium tuum pium Salvatórem esse non dubitávit,
misericórdem Iúdicem invéniat.
Per Christum.

Præfatio defunctorum.

Ant. ad communionem Cf. 4 Esdr 2, 35. 34

Lux ætérna lúceat eis, Dómine,
cum Sanctis tuis in ætérnum, quia pius es.
Réquiem ætérnam dona eis, Dómine,
et lux perpétua lúceat eis,
cum Sanctis tuis in ætérnum, quia pius es.

Post communionem

Dómine Deus, cuius Fílius in sacraménto Córporis sui viáticum nobis relíquit,
concéde propítius, ut per hoc frater noster N.
ad ipsam Christi pervéniat mensam ætérnam.
Per Christum.

B. Extra tempus paschale

Ant. ad introitum

Apériat ei Dóminus paradísi iánuam, ut ad illam pátriam revertátur, ubi mors non est, ubi ætérnum gáudium persevérat.

Collecta

Deus, misericórdia peccatórum
et tuórum beatitúdo Sanctórum,
da, quǽsumus, fámulo tuo N.,
cuius depositiónis (hódie) offícia humanitátis persólvimus,
cum eléctis tuis beáti múneris portiónem,
ut eum, a mortalitátis néxibus absolútum,
in die resurrectiónis ante fáciem tuam præsentári concédas.
Per Dóminum.

Super oblata

Adésto, Dómine, quǽsumus, pro fámulo tuo N.,
cuius in die depositiónis
hoc sacrifícium tibi placatiónis offérimus,
ut, si qua ei peccáti mácula inhǽsit
aut vítium humánum inffécit,
dono tuæ pietátis indúlgeas et abstérgeas.
Per Christum.

Præfatio defunctorum.

Ant. ad communionem — Phil 3, 20-21

Salvatórem exspectámus Dóminum nostrum Iesum Christum,
qui reformábit corpus humilitátis nostræ
configurátum córpori claritátis suæ.

Post communionem

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus, ut fámulus tuus N.
qui (hódie) de hoc sǽculo migrávit,
his sacrifíciis purgátus et a peccátis expedítus,
resurrectiónis suscípiat gáudia sempitérna.
Per Christum.

C. Tempore paschali

Ant. ad introitum — 1 Thess 4, 14; 1 Cor 15, 22

Sicut Iesus mórtuus est et resurréxit, ita et Deus eos qui dormiérunt per Iesum addúcet cum eo. Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur, allelúia.

Collecta

Preces nostras, quǽsumus, Dómine, benígnus exáudi,
ut, dum extóllitur nostra fides in Fílio tuo a mórtuis suscitáto,
in fámuli tui N. præstolánda resurrectióne
spes quoque nostra firmétur. Per Dóminum.

Super oblata

Nostris, Dómine, propitiáre munéribus,
ut fámulus tuus N. assumátur in glóriam cum Fílio tuo,
cuius magno pietátis iúngimur sacraménto.
Per Christum.

Præfatio defunctorum.

Ant. ad communionem — Io 11, 25-26

Ego sum resurréctio et vita, dicit Dóminus.
Qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet;
et omnis qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum,
allelúia.

Post communionem

Præsta, quǽsumus, Dómine,
ut fámulus tuus N. in mansiónem lucis tránseat et pacis,
pro quo paschále celebrávimus sacraméntum.
Per Christum.

D. Aliæ orationes pro Missa exsequiali

Collecta

Deus, cui soli cómpetit vitam post mortem præstáre,
líbera fámulum tuum N. ab ómnibus peccátis,
ut, qui Christi tui resurrectiónem crédidit,
témpore resurrectiónis gloriósus tibi iungátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Omnípotens et miséricors Deus,
his sacrifíciis áblue, quǽsumus, fámulum tuum N.
a peccátis suis in sánguine Christi,
ut, quem mundásti aqua baptísmatis,
indesinénter purífices indulgéntia pietátis.
Per Christum.

Post communionem

Sumpto sacraménto Unigéniti tui,
qui pro nobis immolátus resurréxit in glória,
te, Dómine, supplíciter exorámus pro fámulo tuo N.,
ut, paschálibus mystériis mundátus,
futúræ resurrectiónis múnere gloriétur.
Per Christum.

2. IN ANNIVERSARIO

A. Extra tempus paschale

Ant. ad introitum Ap 21, 4

Abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum, et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima transiérunt.

Collecta

Deus, glória fidélium et vita iustórum,
cuius Fílii morte et resurrectióne redémpti sumus,
propitiáre fámulo tuo N.,
ut, qui resurrectiónis nostræ mystérium agnóvit,
ætérnæ beatitúdinis gáudia percípere mereátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera, quǽsumus, Dómine,
quæ tibi pro fámulo tuo N. offérimus,
placátus inténde,
ut, remédiis purgátus cæléstibus,
in tua glória semper vivus sit et beátus.
Per Christum.

Præfatio defunctorum.

Ant. ad communionem Io 11, 25; 3, 36; 5, 24

Ego sum resurréctio et vita, dicit Dóminus.
Qui credit in me, habet vitam ætérnam,
et in iudícium non venit, sed tránsiet de morte ad vitam.

Post communionem

Sacris reparáti mystériis, te, Dómine, supplíciter exorámus,
ut fámulus N., a delíctis ómnibus emundátus,
ætérno resurrectiónis múnere ditári mereátur.
Per Christum.

B. Extra tempus paschale

Ant. ad introitum

Dómine Iesu, concéde réquiem ætérnam eis, pro quibus tuum pretiósum effudísti Sánguinem.

Collecta

Quǽsumus, Dómine, ut fámulo tuo N.,
cuius depositiónis diem commemorámus,
rorem misericórdiæ tuæ perénnem infúndas,
et Sanctórum tuórum largíri dignéris consórtium.
Per Dóminum.

Super oblata

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris pro fámulo tuo N.,
cuius hódie ánnua dies ágitur,
ut, per hoc sacrifícium propitiatiónis et laudis,
eum Sanctórum tuórum consórtio sociáre dignéris.
Per Christum.

Præfatio defunctorum.

Ant. ad communionem

Qui es, Dómine, réquies post labórem,
qui es vita post mortem, tu dona eis réquiem sempitérnam.

Post communionem

Précibus nostris et sacrifíciis, Dómine,
pro fámulo tuo N. benígne suscéptis,
te súpplices deprecámur,
ut, si quæ ei máculæ peccáti adhæsérunt,
remissiónis tuæ misericórdia deleántur.
Per Christum.

C. Tempore paschali

Ant. ad introitum Cf. Rom 8, 11

Deus, qui suscitávit Iesum a mórtuis, vivificábit et mortália córpora nostra, propter inhabitántem Spíritum eius in nobis, allelúia.

Collecta

Omnípotens et miséricors Deus,
cuius Fílius voluntárie pro nobis carnis súbiit mortem,
concéde propítius fámulo tuo N.
admirábili eius resurrectiónis victóriæ sociári.
Per Dóminum.

Super oblata

Omnípotens et miséricors Deus,
his sacrifíciis áblue, quǽsumus, fámulum tuum N.
a peccátis suis in Sánguine Christi,
ut, quem mundásti aqua baptísmatis,
indesinénter purífices indulgéntia pietátis.
Per Christum.

Præfatio defunctorum.

Ant. ad communionem Io 6, 51-52

Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi, dicit Dóminus.
Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum;
et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita, allelúia.

Post communionem

Sumpto sacraménto Unigéniti tui,
qui pro nobis immolátus resurréxit in glória,
te, Dómine, supplíciter exorámus pro fámulo tuo N.,
ut, paschálibus mystériis mundátus,
futúræ resurrectiónis múnere gloriétur.
Per Christum.

D. Aliæ orationes in anniversario

Collecta

Concéde, quǽsumus, Dómine, per beátam Fílii tui passiónem,
fámulo tuo N. remissiónem,
quam semper optávit, peccatórum,
ut, te in veritáte cognóscens,
visióne tua iúgiter pérfrui mereátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Sacrifícium tibi, Dómine, pro fámulo tuo N.
supplíciter offérimus,
ut, qui te iam dono tuæ illuminatiónis agnóvit,
tibi adhærére perpétuo lætétur.
Per Christum.

Post communionem

Repléti alimónia reparatiónis et vitæ, quǽsumus, Dómine,
ut per eam frater noster N.,
ab ómnibus peccátis emundátus,
ad cæléste váleat transíre consórtium.
Per Christum.

E. Aliæ orationes in anniversario

Collecta

Deus indulgentiárum, da fámulo tuo N.,
cuius anniversárium depositiónis diem celebrámus,
refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem et lúminis claritátem.
Per Dóminum.

Super oblata

Supplicátio tibi nostra, Dómine,
et grata páriter exsístat oblátio,
ut fámulo tuo N., pro cuius salúte defértur,
plenitúdinem tuæ redemptiónis acquírat.
Per Christum.

Post communionem

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut fámulus tuus N.,
pro quo hoc sacrifícium tuæ obtúlimus maiestáti,
per huius virtútem sacraménti a peccátis ómnibus expiátus,
lucis perpétuæ, te miseránte, recípiat beatitúdinem.
Per Christum.

3. IN DIVERSIS COMMEMORATIONIBUS

A. Pro uno defuncto

Ant. ad introitum

Apériat ei Dóminus paradísi iánuam, ut ad illam pátriam revertátur, ubi mors non est, ubi gáudium ætérnum persevérat.

Collecta

Deus, Pater omnípotens, qui nos crucis mystério confirmásti
et Fílii tui resurrectiónis sacraménto signásti,
concéde propítius fámulo tuo N.,
ut, mortalitátis néxibus expedítus,
electórum tuórum aggregétur consórtio.
Per Dóminum.

Vel:

Inclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras,
quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur,
ut fámulus tuus N.,
quem in hoc sæculo tuo pópulo misericórditer aggregásti,
in pacis ac lucis regióne constítuas,
et Sanctórum tuórum concédas esse consórtem.
Per Dóminum.

Super oblata

Propitiáre, quæsumus Dómine, fámulo tuo N.,
pro quo hóstiam tibi laudis immolámus,
te supplíciter deprecántes,
ut, per hæc piæ placatiónis offícia,
resúrgere mereátur ad vitam.
Per Christum.

Præfatio defunctorum.

Ant. ad communionem Io 6, 37

Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet, dicit Dóminus,
et eum qui venit ad me, non eíciam foras.

Post communionem

Vitálibus refécti sacraméntis, quæsumus, Dómine,
ut frater noster N.,
quem testaménti tui partícipem effecísti,
huius mystérii purificátus virtúte,
in pace Christi sine fine lætétur.
Per Christum.

B. Pro uno defuncto

Ant. ad introitum Iob 19, 25. 26

Scio quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum, et in carne mea vidébo Deum meum.

Collecta

Absólve, quǽsumus, Dómine, fámulum tuum N.
ab omni vínculo delictórum,
ut, qui in hoc sǽculo Christo méruit conformári,
in resurrectiónis glória
inter Sanctos tuos resuscitátus respíret.
Per Dóminum.

Super oblata

Annue nobis, quǽsumus, Dómine,
ut fámulo tuo N. hæc prosit oblátio,
quam immolándo, totíus mundi tribuísti relaxári delícta.
Per Christum.

Præfatio defunctorum.

Ant. ad communionem Cf. Io 6, 50

Hic est panis de cælo descéndens, dicit Dóminus;
si quis ex ipso manducáverit, non moriétur in ætérnum.

Post communionem

Prosit, quǽsumus, Dómine, fámulo tuo N.
sacrifícium Ecclésiæ tuæ,
ut, cum Sanctis, Christi consórtium invéniat,
cuius misericórdiæ consecútus est sacraméntum.
Per Christum.

C. Pro pluribus aut pro omnibus defunctis

Ant. ad introitum

Dona eis, Dómine, réquiem sempitérnam et imple splendóribus ánimas eórum.

Collecta

Deus, qui Unigénitum tuum, devícta morte,
ad cæléstia transíre fecísti,
concéde fámulis tuis (N. et N.),
ut, huius vitæ mortalitáte devícta,
te conditórem et redemptórem possint perpétuo contemplári.
Per Dóminum.

Vel:

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor,
fámulis tuis remissiónem cunctórum tríbue peccatórum,
ut indulgéntiam, quam semper optavérunt,
piis supplicatiónibus consequántur.
Per Dóminum.

Super oblata

Hóstias, quǽsumus, Dómine,
quas tibi pro fámulis tuis offérimus,
propitiátus inténde,
ut, quibus fídei christiánæ méritum contulísti,
dones et prǽmium.
Per Christum.
Præfatio defunctorum.

Ant. ad communionem 1 Io 4, 9

Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum,
ut vivámus per eum.

Post communionem

Multíplica, Dómine, his sacrifíciis suscéptis,
super fámulos tuos defúnctos misericórdiam tuam,
et, quibus donásti baptísmi grátiam,
da eis æternórum plenitúdinem gaudiórum.
Per Christum.

Vel:

Fámulis tuis, quǽsumus, Dómine,
orátio profíciat supplicántium,
ut eos, his sacrifíciis, et a peccátis ómnibus éxuas,
et ætérnæ salvatiónis fácias esse partícipes.
Per Christum.

D. Pro pluribus aut pro omnibus defunctis

Ant. ad introitum Io 3, 16

Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret; ut omnis qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
vita mortálium et exsultátio Sanctórum,
te súpplices exorámus pro fámulis tuis (N. et N.),
ut, mortalitátis néxibus expedíti,
regnum tuum in glória possídeant sempitérna.
Per Dóminum.

Vel:

Omnípotens sempitérne Deus,
qui vivórum domináris simul et defunctórum,
omniúmque miseréris,
te supplíciter exorámus,
ut, pro quibus effúndimus preces,
pietátis tuæ cleméntia
delictórum suórum véniam consequántur,
et de te beáti congáudeant ac te sine fine colláudent.
Per Dóminum.

Super oblata

Pro fámulis tuis N. et N. et ómnibus in Christo dormiéntibus
hóstiam, Dómine, súscipe benígnus oblátam,
ut, per hoc sacrifícium singuláre vínculis mortis exúti,
vitam mereántur ætérnam.
Per Christum.

Præfatio defunctorum.

Ant. ad communionem Phil 3, 20-21

Salvatórem exspectámus Dóminum nostrum Iesum Christum,
qui reformábit corpus humilitátis nostræ
configurátum córpori claritátis suæ.

Post communionem

Divína participántes mystéria, quæsumus, omnípotens Deus,
ut hæc éadem nobis profíciant ad salútem,
et fámulis tuis defúnctis,
pro quibus tuam deprecámur cleméntiam,
prosint ad indulgéntiam.
Per Christum.

E. Pro pluribus aut pro omnibus defunctis

Ant. ad introitum Ap 14, 13

Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur. Amodo requiéscant a labóribus suis: ópera enim illórum sequúntur illos.

Collecta

Deus, cuius miseratióne fidéles requiéscunt,
fámulis tuis N. et N. et ómnibus in Christo quiescéntibus
da propítius véniam peccatórum,
ut, a cunctis reátibus absolúti,
Christi tui resurrectióni sociéntur.
Qui tecum vivit.

Vel:

Quǽsumus, Dómine,
fámulis tuis defúnctis misericórdiam concéde perpétuam,
ut eis profíciat in ætérnum
quod in te speravérunt et credidérunt.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera, Dómine, quǽsumus,
quæ pro tuórum réquie famulórum offérimus,
placátus inténde,
ut, per hæc salútis humánæ subsídia,
tuórum número redemptórum sorte perpétua censeántur.
Per Christum.

Præfatio defunctorum.

Ant. ad communionem

Pro quorum memória Corpus et Sanguis Christi súmitur, dona eis, Dómine, réquiem sempitérnam.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, redemptiónis sacraménta,
tuam cleméntiam obsecrántes,
ut, te miseránte, nobis vivéntibus tutélam obtíneant,
et defúnctis nostris véniam sempitérnam.
Per Christum.

Vel:

Inveniant, quæsumus, Dómine, fámuli tui,
omnésque in Christo quiescéntes, lucis ætérnæ consórtium,
qui, in hac luce pósiti, tuum consecúti sunt sacraméntum.
Per Christum.

ORATIONES DIVERSÆ PRO DEFUNCTIS

1. PRO PAPA

A

Collecta

Deus, fidélis remunerátor animárum,
præsta, ut fámulus tuus papa noster N.,
quem Petri constituísti vicárium et Ecclésiæ tuæ pastórem,
grátiæ et miseratiónis tuæ mystériis,
quæ fidénter dispensávit in terris,
lætánter apud te perpétuo fruátur in cælis.
Per Dóminum.

Super oblata

Quǽsumus, Dómine, ut, per hæc piæ placatiónis offícia,
fámulum tuum papam nostrum N. beáta retribútio comitétur,
et misericórdia tua nobis grátiæ dona concíliet.
Per Christum.

Post communionem

Divínæ tuæ communiónis refécti sacraméntis,
quǽsumus, Dómine,
ut fámulus tuus papa noster N.
quem Ecclésiæ tuæ
visíbile voluísti fundaméntum unitátis in terris,
beatitúdini gregis tui felíciter aggregétur.
Per Christum.

B

Collecta

Deus, qui Ecclésiæ tuæ fámulum tuum papam nostrum N.
ineffábili tua dispositióne præésse voluísti,
præsta, quǽsumus, ut, qui Filii tui vices gerébat in terris,
ab ipso in glória recipiátur ætérna.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera, Dómine, supplicántis Ecclésiæ réspice propítius,
et, huius sacrifícii virtúte, concéde,
ut fámulus tuus papa noster N.,
quem sacerdótem magnum tuo gregi præfecísti,
in electórum tuórum número constítuas sacerdótum.
Per Christum.

Post communionem

Caritátis tuæ, Dómine, suméntes sacra subsídia,
quǽsumus, ut fámulus tuus papa noster N.
misericórdiam tuam in Sanctórum glória perpétuo colláudet,
qui fidélis éxstitit mysteriórum tuórum dispensátor in terris.
Per Christum.

C

Collecta

Deus, immortális pastor animárum,
réspice pópulum supplicántem, et præsta,
ut fámulus tuus papa noster N.,
qui Ecclésiæ tuæ in caritáte prǽfuit,
fidélis dispensatóris remuneratiónem
cum grege sibi crédito misericórditer consequátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Oblatiónem pacíficam pópuli tui, quǽsumus, Dómine,
propítius intuére,
qua fámulum tuum papam nostrum N.
tuæ misericórdiæ fidénter commíttimus, et præsta,
ut, qui tuæ caritátis et pacis
in humána família fuit instruméntum,
eárum fructu cum Sanctis tuis perpétuo lætári mereátur.
Per Christum.

Post communionem

Ad mensam ætérni accedéntes convívii,
misericórdiam tuam, Dómine, pro fámulo tuo papa nostro N.
supplíciter implorámus,
ut veritátis possessióne tandem congáudeat,
in qua pópulum tuum fidénter confirmávit.
Per Christum.

2. PRO EPISCOPO

A. Pro Episcopo diœcesano

Collecta

Da, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut fámulus tuus N. epíscopus noster,
cui famíliæ tuæ curam tradidísti,
cum multíplici labóris fructu
gáudia Dómini sui ingrediátur ætérna.
Per Dóminum.

Super oblata

Imménsam cleméntiam tuam, Dómine,
supplíciter implorámus,
ut hoc sacrifícium, quod fámulus tuus N. epíscopus noster,
dum esset in córpore, maiestáti tuæ pro salúte fidélium óbtulit,
ipsi nunc prosit ad véniam.
Per Christum.

Post communionem

Prosit, quǽsumus, Dómine, fámulo tuo N. epíscopo nostro
misericórdiæ tuæ imploráta cleméntia,
ut Christi, in quo sperávit et quem prædicávit,
ætérnum cápiat, his sacrifíciis, consórtium.
Per Christum.

B. Pro alio Episcopo

Collecta

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes
fámulum tuum N. epíscopum (vel cardinálem)
pontificáli fecísti dignitáte vigére,
præsta, quǽsumus,
ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, quǽsumus,
pro fámulo tuo N. epíscopo (vel cardináli)
quas tibi offérimus hóstias,
ut, cui in hoc sǽculo pontificále donásti méritum,
in cælésti regno Sanctórum tuórum iúbeas iungi consórtio.
Per Christum.

Post communionem

Quǽsumus, omnípotens et miséricors Deus,
ut fámulum tuum N. epíscopum (vel cardinálem),
quem in terris pro Christo legatióne fungi tribuísti,
his emundátum sacrifíciis,
consedére fácias in cæléstibus cum ipso.
Per Christum.

3. PRO SACERDOTE

A

Collecta

Præsta, quǽsumus, Dómine, ut fámulus tuus N. sacérdos,
quem in hoc sǽculo commorántem
sacris munéribus decorásti,
in cælésti sede gloriósus semper exsúltet.
Per Dóminum.

Super oblata

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut fámulus tuus N. sacérdos,
per hæc sancta mystéria, conspéctu semper claro conspíciat
quæ hic fidéliter ministrávit.
Per Christum.

Post communionem

Sumptis salutáribus sacraméntis,
implorámus, Deus, cleméntiam tuam,
ut fámulum tuum N. sacerdótem,
quem fecísti mysteriórum tuórum dispensatórem in terris,
eórum fácias in cælis apérta veritáte nutríri.
Per Christum.

B

Collecta

Preces nostras, quǽsumus, Dómine,
quas pro fámuli tui N. sacerdótis salúte supplíciter deférimus,
propitiátus exáudi,
ut, qui nómini tuo ministérium fidéle depéndit,
perpétua Sanctórum tuórum societáte lætétur.
Per Dóminum.

Super oblata

Quǽsumus, Dómine, cleméntiam tuam,
ut hoc sacrifícium servitútis nostræ,
pro fámulo tuo N. sacerdóte oblátum,
ipsi nunc prosit ad véniam,
qui illud in Ecclésia devóta tibi mente exhíbuit.
Per Christum.

Post communionem

Mensæ cæléstis alimónia refécti,
te, Dómine, supplíciter exorámus,
ut, huius virtúte sacrifícii,
fámulus tuus N. sacérdos
ante conspéctum tuum semper exsúltet,
qui in Ecclésia tua fidéliter ministrávit.
Per Christum.

4. PRO DIACONO

Collecta

Concéde, quǽsumus, mísericors Deus,
fámulo tuo N. diácono felicitátis ætérnæ consórtium,
cui donásti in Ecclésia tua cónsequi ministérium.
Per Dóminum.

Super oblata

Propitiáre, Dómine, fámulo tuo N. diácono,
pro cuius salúte hoc tibi sacrifícium offérimus,
ut, sicut Christo Fílio tuo ministrávit in carne,
cum fidélibus servis exsúrgat in glóriam sempitérnam.
Per Christum.

Post communionem

Munéribus sacris repléti, te, Dómine, humíliter deprecámur,
ut per hoc sacrifícium fámulum tuum N. diáconum,
quem inter servos Ecclésiæ tuæ vocásti,
a mortis vínculis absolútum,
cum iis qui bene ministravérunt
partem recípere et in gáudium tuum intráre benígne concédas.
Per Christum.

5. PRO RELIGIOSO

Collecta

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus, ut fámulus tuus N.,
qui pro Christi amóre perféctæ caritátis viam percúrrit,
in advéntu glóriæ tuæ lætétur,
et cum frátribus suis
de regni tui beatitúdine gáudeat sempitérna.
Per Dóminum.

6. PRO UNO DEFUNCTO

A

Collecta

Deus, apud quem mórtui vivunt
et in quo Sancti tui plena felicitáte lætántur,
præsta supplicántibus nobis,
ut fámulus tuus N.,
qui nunc temporáli huius mundi lúmine caret,
ætérnæ tuæ lucis solátio perfruátur.
Per Dóminum.

Super oblata

Pláceat tibi, Dómine, sacrifícii præséntis oblátio,
ut fámulus tuus N.,
peccatórum véniam, quam quæsívit, te miseránte invéniens,
cum Sanctis tuis semper exsúltet,
et glóriam tuam in ætérnum colláudet.
Per Christum.

Post communionem

Suméntes dona cæléstia, grátias tibi, Dómine, referímus,
humíliter deprecántes, ut fámulus tuus N.,
per Fílii tui passiónem a peccatórum vínculis absolútus,
felíciter váleat ad te perveníre.
Per Christum.

B

Collecta

Ascéndant ad te, Dómine, preces nostræ,
et fámulum tuum N. gáudia ætérna suscípiant,
ut, quem ad imáginem tuam creáre dignátus es
et adoptiónis partícipem fecísti,
iúbeas hereditátis tuæ esse consórtem.
Per Dóminum.

Super oblata

Oblatiónem nostram, quǽsumus, Dómine,
quam pro fámulo tuo N. fidénter exhibémus, placátus accípias,
ut ei per hoc sacrifícium,
quod cunctis esse remédium singuláre voluísti,
salútem tríbuas sempitérnam. Per Christum.

Post communionem

Recreáti sacri múneris alimónia, quǽsumus, Dómine,
ut frater noster N., mortis vínculis absolútus,
resurrectiónis Fílii tui participatióne lætétur.
Per Christum.

C

Collecta

Inclína, Dómine, précibus nostris aures tuæ pietátis,
et fámulo tuo N. remissiónem ómnium tríbue peccatórum,
ut in resurrectiónis die vivat,
et in lucis amœnitáte requiéscat. Per Dóminum.

Super oblata

Omnípotens sempitérne Deus,
cuius Fílius panem vitæ nobis prǽbuit semetípsum,
et Sánguinem suum in póculum salútis effúdit,
miserére fámuli tui N.,
ut, quod tibi offérimus, sit illi causa salútis.
Per Christum.

Post communionem

Ætérnæ pignus vitæ capiéntes,
te, Dómine, humíliter implorámus pro fámulo tuo N.,
ut, mortálibus néxibus expedítus,
redemptórum possit adunári consórtio.
Per Christum.

7. PRO IUVENE DEFUNCTO

Collecta

Deus, qui ómnium hóminum vitam moderáris et témpora,
hunc fámulum tuum N.,
quem consummátum in brevi deflémus,
tibi humíliter commendámus,
ut in beatitúdine domus tuæ perénni fácias iuventúte vigére.
Per Dóminum.

8. PRO DEFUNCTO QUI IN SERVITIO EVANGELII LABORAVIT

Collecta

Misericórdiam tuam, Dómine,
pro fámulo tuo N. súpplices deprecámur,
ut, qui pro Evangélio dilatándo allaborávit assíduus,
ad præmia regni mereátur intráre secúrus.
Per Dóminum.

9. PRO DEFUNCTO POST LONGAM INFIRMITATEM COMSUMPTO

Collecta

Deus, qui fámulo tuo N. dedísti
in ærúmnis tibi et infirmitáte servíre,
concéde, quǽsumus,
ut, qui Fílii tui secútus est patiéntiæ documéntum,
eiúsdem glóriæ consequátur et prǽmium.
Per Dóminum.

10. PRO DEFUNCTO REPENTINA MORTE SUBLATO

Collecta

Imménsam, Dómine, tuæ bonitátis osténde virtútem,
ut, qui fratrem nostrum N. repentína flemus morte sublátum,
ad tuum confidámus transísse consórtium.
Per Dóminum.

11. PRO PLURIBUS DEFUNCTIS

A

Collecta

Propitiáre, Dómine, fámulis tuis N. et N.,
ut, quos regeneratiónis fonte mundásti,
ad cæléstis vitæ beatitúdinem fácias perveníre.
Per Dóminum.

Super oblata

Pro fámulis tuis N. et N., Dómine, tibi sacrifícium offeréntes,
súpplices exorámus,
ut ad tuam misericórdiam illis conferéndam perpétuam
dignánter vota nostra perfícias.
Per Christum.

Post communionem

Sumptis, Dómine, cæléstibus sacraméntis,
tuam cleméntiam humíliter deprecámur,
ut fámuli tui, percipiéntes hoc múnere véniam peccatórum,
regnum tuum introíre,
teque in ætérnum mereántur collaudáre.
Per Christum.

B

Collecta

Tibi, Dómine, commendámus fámulos tuos N. et N.,
ut defúncti sǽculo tibi vivant,
et quæ, per fragilitátem carnis, peccáta
in mundi conversatióne commisérunt,
tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge.
Per Dóminum.

Super oblata

Propitiáre, quǽsumus, Dómine, fámulis tuis N. et N.,
pro quibus tibi hóstias placatiónis offérimus,
et quia in hac vita tibi mansérunt fidéles,
apud te pia illis retribútio donétur. Per Christum.

Post communionem

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus,
ut fámulos tuos, per huius sacraménti virtútem,
in congregatióne iustórum
ætérnæ beatitúdinis iúbeas esse consórtes. Per Christum.

C

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
cui numquam sine spe misericórdiæ supplicátur,
propitiáre fámulis tuis N. et N.,
ut, qui de hac vita in tui nóminis confessióne discessérunt,
Sanctórum tuórum número fácias aggregári.
Per Dóminum.

Super oblata

Dómine Deus, cuius Fílius se tibi óbtulit hóstiam vivam,
áccipe, quǽsumus, Ecclésiæ tuæ sacrifícium,
ut fámuli tui N. et N., a peccátis ómnibus absolúti,
ad prǽmium immortalitátis mereántur pertíngere.
Per Christum.

Post communionem

Puríficent nos, quǽsumus, omnípotens et misericors Deus,
sacraménta quæ súmpsimus, et præsta,
ut hoc sacrifícium sit nobis intercéssio ad véniam,
sit fragílium fortitúdo,
sit in ómnibus firmaméntum,
sit vivis atque defúnctis remíssio ómnium peccatórum,
et pignus redemptiónis ætérnæ.
Per Christum.

12. PRO CONIUGIBUS DEFUNCTIS

Collecta

Fámulos tuos N. et N., quǽsumus, Dómine, miserátus absólve,
ut, quos coniugális amor in hac vita fidéliter sociávit,
in ætérna, tuæ caritátis plenitúdo coniúngat.
Per Dóminum.

Vel (pro uno tantum coniuge defuncto):

Fámulum tuum (Fámulam tuam) N., quǽsumus, Dómine, miserátus absólve,
et fámulam tuam (fámulum tuum) N.
contínua pietáte custódi,
ut, quos coniugális amor in hac vita fidéliter sociávit,
in ætérna, tuæ caritátis plenitúdo coniúngat.
Per Dóminum.

13. PRO PARENTIBUS

Collecta

Deus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti,
miserére cleménter patri et matri meæ (paréntibus nostris),
eorúmque peccáta dimítte,
meque (nosque) eos in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe sacrifícium, Dómine,
quod tibi pro patre et matre mea
(paréntibus nostris) offérimus,
eísque gáudium sempitérnum in regióne vivórum concéde,
meque (nosque) cum illis felicitáti Sanctórum coniúnge.
Per Christum.

Post communionem

Cæléstis participátio sacraménti, quǽsumus, Dómine,
patri et matri meæ (paréntibus nostris)
réquiem et lucem obtíneat perpétuam,
meque (nosque) cum illis glória tua sátiet sempitérna.
Per Christum.

14. PRO DEFUNCTIS FRATRIBUS, PROPINQUIS ET BENEFACTORIBUS

Collecta

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor,
quǽsumus cleméntiam tuam,
ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres,
qui ex hoc sǽculo transiérunt,
beáta María semper Vírgine intercedénte
cum ómnibus Sanctis tuis,
ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, cuius misericórdiæ non est númerus,
súscipe propítius preces humilitátis nostræ,
et animábus fratrum,
propinquórum et benefactórum nostrórum,
per hæc sacraménta salútis nostræ,
cunctórum remissiónem tríbue peccatórum.
Per Christum.

Post communionem

Præsta, quǽsumus, omnípotens et misericors Deus,
ut ánimæ fratrum, propinquórum et benefactórum nostrórum,
pro quibus hoc sacrifícium laudis tuæ obtúlimus maiestáti,
per huius virtútem sacraménti a peccátis ómnibus expiátæ,
lucis perpétuæ, te miseránte, recípiant beatitúdinem.
Per Christum.

IN EXSEQUIIS PARVULI BAPTIZATI

A

Ant. ad introitum Mt 25, 34

Veníte, benedícti Patris mei, dicit Dóminus: percípite regnum, quod vobis parátum est ab orígine mundi (T. P. allelúia).

Collecta

Clementíssime Deus, qui sapiéntiæ tuæ consíliis
hunc párvulum, in ipso vitæ límine, ad te vocásti,
preces nostras benígnus exáudi, et præsta,
ut cum ipso,
quem baptísmatis grátia adoptiónis tibi fílium effecísti,
et in regno tuo iam crédimus commorári,
nos étiam ætérnæ vitæ tríbuas esse aliquándo consórtes.
Per Dóminum.

Super oblata

Hæc múnera tibi, Dómine, obláta sanctífica,
ut, quem paréntes a te donátum tibi reddunt infántem,
ipsum læti in regno tuo mereántur amplécti.
Per Christum.

Præfatio defunctorum.

Ant. ad communionem Cf. Rom 6, 4. 8

Consepúlti cum Christo per baptísmum in mortem,
crédimus quia simul étiam vivémus cum Christo
(T. P. allelúia).

Post communionem

Córporis, Dómine, et Sánguinis Fílii tui communióne percépta,
te fidéliter deprecámur,
ut, quos in spem vitæ ætérnæ
sacris dignátus es nutríre mystériis,
in huius tríbuas vitæ mæróribus confortári.
Per Christum.

B. Aliæ orationes

Collecta

Deus, qui mæróre scis corda nostra cómprimi
propter huius infántis excéssum,
præsta, ut, quem iam hac vita defúnctum,
te disponénte, deflémus,
ætérnam in cælo sedem credámus adéptum.
Per Dóminum.

Super oblata

Hanc oblatiónem, Deus,
dignáre in nostræ signum devotiónis excípere,
ut, qui tuæ providéntiæ consíliis submíttimur confidéntes,
tuæ quoque pietátis dulcédine sublevémur.
Per Christum.

Post communionem

Divíno múnere satiáti, te, Dómine, deprecámur,
ut, qui hunc infántem
ad mensam tríbuis regni cæléstis accúmbere,
eándem et nos participáre concédas.
Per Christum.

IN EXSEQUIIS PARVULI NONDUM BAPTIZATI

Si quis parvulus, quem parentes baptizari volebant, ante baptismum mortuus fuerit, Ordinarius loci, adiunctis pastoralibus consideratis, permittere potest ut eius exsequiæ celebrentur in ipsa domo defuncti, aut etiam iuxta illum typum exsequiarum, qui de more pro ceteris in regione adhibetur.

In huiusmodi exsequiis habeatur de more liturgia verbi, prouti in Rituali describitur. Si tamen opportuna aliquando iudicatur Missæ celebratio, adhibeantur textus qui sequuntur.

In catechesi autem advigilandum est, ne doctrina de necessitate baptismi in mentibus fidelium obscuretur.

Ant. ad introitum Ap 21, 4

Abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum, et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima transiérunt.

Collecta

Fidélium tuórum, Dómine, súscipe vota,
ut, quos permíttis infántis sibi erépti desidério déprimi,
eósdem concédas in tuæ spem miseratiónis fidénter attólli.
Per Dóminum.

Vel:

Scrutátor córdium, Deus, et piíssime consolátor,
qui horum paréntum fidem novísti,
præsta, ut infántem suum, quem plorant hac vita defúnctum,
tuæ séntiant divínæ pietáti commíssum.
Per Dóminum.

Super oblata

Hanc oblatiónem, Deus,
dignáre in nostræ signum devotiónis excípere,
ut, qui tuæ providéntiæ consíliis submíttimur confidéntes,
tuæ quoque pietátis dulcédine sublevémur.
Per Christum.

Præfatio defunctorum.

Ant. ad communionem Is 25, 8

Præcipitábit Dóminus mortem in sempitérnum,
et áuferet Deus lácrimam ab omni fácie.

Post communionem

Córporis, Dómine, et Sánguinis Fílii tui communióne percépta,
te fidéliter deprecámur,
ut, quos in spem vitæ ætérnæ
sacris dignátus es nutríre mystériis,
in huius tríbuas vitæ mæróribus confortári.
Per Christum.

APPENDIX

ORDO AD FACIENDAM ET ASPERGENDAM AQUAM BENEDICTAM

1. Ritus benedictionis et aspersionis aquæ benedictæ fieri potest in omnibus Missis dominicæ, iis etiam quæ horis vespertinis sabbati anticipantur, in omnibus ecclesiis et oratoriis.

Huiusmodi ritus locum tenet actus pænitentialis initio Missæ peragendi.

2. Post salutationem, sacerdos, stans ad sedem, ad populum conversus, habens ante se vas cum aqua benedicenda, populum ad orandum invitat his vel similibus verbis:

Dóminum Deum nostrum,
fratres caríssimi, supplíciter deprecémur,
ut hanc creatúram aquæ benedícere dignétur,
super nos aspergéndam in nostri memóriam baptísmi.
Ipse autem nos adiuváre dignétur,
ut fidéles Spirítui, quem accépimus, maneámus.

Et post brevem pausam silentii prosequitur, manibus iunctis:

Omnípotens sempitérne Deus,
qui voluísti ut per aquam,
fontem vitæ ac purificatiónis princípium,
étiam ánimæ mundaréntur
ætérnǽque vitæ munus excíperent,
dignáre, quǽsumus, hanc aquam ✠ benedícere,
qua vólumus hac die tua, Dómine, communíri.
Fontem vivum in nobis tuæ grátiæ renovári
et ab omni malo spíritus et córporis
per ipsam nos deféndi concédas,
ut mundis tibi córdibus propinquáre
tuámque digne salútem valeámus accípere.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Vel:

Dómine Deus omnípotens,
qui es totíus vitæ córporis et ánimæ fons et orígo,
hanc aquam, te quǽsumus, ✠ benedícas,
qua fidénter útimur
ad nostrórum implorándam véniam peccatórum
et advérsus omnes morbos inimicíque insídias
tuæ defensiónem grátiæ consequéndam.
Præsta, Dómine, ut, misericórdia tua interveniénte,
aquæ vivæ semper nobis sáliant in salútem,
ut mundo tibi corde appropinquáre possímus,
et omnis córporis animǽque perícula devitémus.
Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Vel (tempore paschali):

Dómine Deus omnípotens,
précibus pópuli tui adésto propítius;
et nobis, mirábile nostræ creatiónis opus,
sed et redemptiónis nostræ mirabílius, memorántibus,
hanc aquam ✠ benedícere tu dignáre.
Ipsam enim tu fecísti,
ut et arva fecunditáte donáret,
et levámen corpóribus nostris munditiámque præbéret.
Aquam étiam tuæ minístram misericórdiæ condidísti;
nam per ipsam solvísti tui pópuli servitútem,
illiúsque sitim in desérto sedásti;
per ipsam novum fœdus nuntiavérunt prophétæ,
quod eras cum homínibus initúrus;
per ipsam dénique, quam Christus in Iordáne sacrávit,
corrúptam natúræ nostræ substántiam
in regeneratiónis lavácro renovásti.
Sit ígitur hæc aqua nobis suscépti baptísmatis memória,

et cum frátribus nostris, qui sunt in Páschate baptizáti,
gáudia nos tríbuas sociáre.
Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

3. Ubi locorum condicio aut populi traditio suadet ut salis commixtio in benedictione aquæ servetur, sacerdos sal benedicit, dicens:

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus,
ut hanc creatúram salis
benedícere ✠ tua pietáte dignéris,
qui per Eliséum prophétam in aquam mitti eam iussísti,
ut sanarétur sterílitas aquæ.
Præsta, Dómine, quǽsumus,
ut, ubicúmque hæc salis et aquæ commíxtio
fúerit aspérsa,
omni impugnatióne inimíci depúlsa,
præséntia Sancti tui Spíritus
nos iúgiter custódiat.
Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde sal immittit in aquam, nihil dicens.

4. Postea, accepto aspersorio, sacerdos aspergit se et ministros, deinde clerum et populum, pro opportunitate transeundo per ecclesiam.

Interim peragitur unus e cantibus qui sequuntur, vel alius cantus aptus.

Extra tempus paschale

Ant. Aspérge me, Dómine, hyssópo et mundábor:
lavábis me, et super nivem dealbábor (Ps 50, 9).

Ant. Effúndam super vos aquam mundam,
et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris,
et dabo vobis cor novum, dicit Dóminus (Ez 36, 25-26).

Hymnus. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi,
qui secúndum misericórdiam suam magnam
regenerávit nos in spem vivam,
per resurrectiónem Iesu Christi ex mórtuis,
in hereditátem incorruptíbilem,
in cælis conservátam nobis
in salútem témpore novíssimo revelándam! (cf. 1 Petr 1, 3-5)

Tempore paschali

Ant. Vidi aquam egrediéntem de templo,
a látere dextro, allelúia;
et omnes, ad quos pervénit aqua ista, salvi facti sunt,
et dicent: allelúia, allelúia (cf. Ez 47, 1-2. 9).

Ant. Vos genus eléctum, regále sacerdótium, gens sancta,
virtútes annuntiáte eius,
qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum, allelúia
(1 Petr 2, 9).

Ant. E látere tuo, Christe, fons aquæ prorúmpit,
quo abluúntur mundi sordes et vita renovátur, allelúia.

5. Ad sedem reversus, et cantu expleto, sacerdos, stans versus ad populum, manibus iunctis, dicit:

Deus omnípotens, nos a peccátis puríficet,
et per huius Eucharístiæ celebratiónem dignos nos reddat,
qui mensæ regni sui partícipes efficiámur.

℟. Amen.

6. Deinde, quando præscribitur, cantatur vel dicitur hymnus Glória in excélsis Deo.

SPECIMINA FORMULARUM PRO ORATIONE UNIVERSALI

1. FORMULA GENERALIS, I

A - Admonitio prævia

Ad Deum Patrem omnipoténtem,
qui vult omnes hómines salvos fíeri
et ad agnitiónem veritátis veníre,
tota mentis nostræ, fratres caríssimi, dirigátur orátio.

B - 1ª series intentionum

Pro Ecclésia sancta Dei;
ut eam Dóminus custodíre et fovére dignétur,
Dóminum deprecémur.
Participatio populi: ℟. Præsta, ætérne omnípotens Deus.

C - 2ª series intentionum

Pro totíus orbis pópulis;
ut inter eos Dóminus concórdiam serváre dignétur,
Dóminum deprecémur.
℟. Præsta, ætérne omnípotens Deus.

D - 3ª series intentionum

Pro ómnibus qui váriis premúntur necessitátibus;
ut omnes Dóminus subleváre dignétur,
Dóminum deprecémur.
℟. Præsta, ætérne omnípotens Deus.

E - 4ª series intentionum

Pro nobismetípsis ac pro nostra communitáte;
ut nos omnes Dóminus hóstiam sibi acceptábilem
admíttere dignétur,
Dóminum deprecémur.
℟. Præsta, ætérne omnípotens Deus.

F - Collecta sacerdotalis conclusiva

Deus, refúgium nostrum et virtus,
adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus,
auctor ipse pietátis, et præsta,
ut, quod fidéliter pétimus,
efficáciter consequámur.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

2. FORMULA GENERALIS, II

A

Fratres, in hac pública et commúni oratióne
quam nunc incípimus,
non quisquis pro se, nec tantum pro necessáriis suis,
sed omnes pro toto pópulo orémus Christum Dóminum.

B

1. Pro cuncto pópulo christiáno,
divínæ bonitátis abundántiam deprecémur.
℟. Christe, audi nos vel Exáudi, Christe.
2. Pro ómnibus nondum credéntibus,
largitórem spiritálium múnerum implorémus.
℟. Christe, audi nos.

C

1. Pro rei públicæ moderatóribus,
Dómini poténtiam implorémus.
℟. Christe, audi nos.
2. Pro äëris tempérie ac frúctuum ubertáte,
rectórem mundi Dóminum implorémus.
℟. Christe, audi nos.

D

1. Pro frátribus nostris, qui huic sacro cœtui interésse non possunt,
inspectórem ómnium implorémus.
℟. Christe, audi nos.
2. Pro refrigério fidélium animárum,
univérsæ carnis iúdicem implorémus.
℟. Christe, audi nos.

E

1. Pro nobis ómnibus plena fide supplicántibus
et Dómini misericórdiam poscéntibus,
Salvatóris cleméntiam implorémus.
℟. Christe, audi nos.
2. Pro nobis et necessáriis nostris
bonitátem Dómini exspectántibus,
Christi Domini misericórdiam implorémus.
℟. Christe, audi nos.

F

Précibus nostris, quǽsumus, Dómine,
aures tuæ pietátis accómmoda,
et oratiónes súpplicum benígnus exáudi.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

3. TEMPORE ADVENTUS

A

Advéntum Dómini nostri Iesu Christi,
fratres caríssimi, votis ómnibus præstolántes,
ipsíus misericórdiam impénsius implorémus,
ut, sicut ipse ad evangelizándum paupéribus
et sanándos contrítos corde venit in mundum,
ita, nostris quoque tempóribus,
cunctis egéntibus velit præbére salútem.

B

1. Ut Ecclésiam suam sanctam vísitet sempérque custódiat,
   Dóminum deprecémur.
   ℟. Kýrie, eléison.
2. Ut Románum Pontíficem,
   Antístitem nostrum, universúmque órdinem episcopátus
   donis répleat spirituálium gratiárum,
   Dóminum deprecémur.
   ℟. Kýrie, eléison.

C

1. Ut témpora nostra sint, ipsíus protectióne, tranquílla,
   Dóminum deprecémur.
   ℟. Kýrie, eléison.
2. Ut mentes eórum, qui nos in potestáte regunt,
   secúndum voluntátem suam dírigat
   ad ómnium bonum promovéndum,
   Dóminum deprecémur.
   ℟. Kýrie, eléison.

D

1. Ut morbos áuferat,
   famem depéllat,
   omnémque tribulatiónem avértat,
   Dóminum deprecémur.
   ℟. Kýrie, eléison.
2. Ut omnes persecutióne vexátos
   misericórditer liberáre dignétur,
   Dóminum deprecémur.
   ℟. Kýrie, eléison.

E

1. Ut caritátis suæ testes coram ómnibus homínibus
   in veritáte maneámus,
   Dóminum deprecémur.
   ℟. Kýrie, eléison.
2. Ut nos in suo advéntu vigilántes invéniat,
   Dóminum deprecémur.
   ℟. Kýrie, eléison.

F

Omnípotens sempitérne Deus,
qui salvas omnes et néminem vis períre,
exáudi preces pópuli tui et præsta,
ut et mundi cursus pacífico nobis tuo órdine dirigátur,
et Ecclésia tua tranquílla devotióne lætétur.
Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

4. TEMPORE NATIVITATIS

A

Hac die (hac nocte, hoc témpore), fratres caríssimi,
qua appáruit benígnitas et humánitas Salvatóris nostri Dei,
non in opéribus iustítiæ nostræ,
sed in eius misericórdia confidéntes,
preces Deo nostro súpplices effundámus.

B

Pro Ecclésia Dei;
ut íntegra fide sustíneat et lætánter excípiat
quem immaculáta Virgínitas
verbo concépit et ineffabíliter generávit,
Dóminum deprecémur.
℟. Dómine, miserére.

C

Pro univérsi orbis proféctu et tranquillitáte;
ut temporále donum in prǽmium tránseat sempitérnum,
Dóminum deprecémur.
℟. Dómine, miserére.

D

Pro iis, qui fame, infirmitáte vel solitúdine tribulántur;
ut per mystérium Nativitátis (manifestatiónis) Christi
tam mente quam córpore sublevéntur,
Dóminum deprecémur.
℟. Dómine, miserére.

E

Pro congregatiónis nostræ famíliis;
ut Christum recipiéntes,
illum étiam in paupéribus discant excípere,
Dóminum deprecémur.
℟. Dómine, miserére.

F

Quǽsumus, Dómine Deus noster,
ut fidélium tuórum supplicatiónes apud te ipsa comméndet,
quæ Deum et hóminem castis viscéribus méruit baiuláre.
Per Christum.

5. TEMPORE QUADRAGESIMÆ, I

A

Omni quidem témpore, fratres caríssimi,
preces debémus effúndere;
sed in his præcípue diébus Quadragésimæ
vigilántius cum Christo et instántius
ad Deum oratiónes dirígere nos opórtet.

B

Pro univérso pópulo christiáno,
ut ex omni verbo quod procédit de ore Dei
in hoc sacro témpore ubérius nutriátur,
Dóminum deprecémur.

C

Pro univérso mundo,
ut, tranquillitáte et pace serváta,
vere fiant dies nostri acceptábile tempus grátiæ et salútis,
Dóminum deprecémur.

D

Pro peccatóribus et negligéntibus,
ut hoc propitiatiónis témpore revertántur ad ipsum,
Dóminum deprecémur.

E

Pro nobismetípsis,
ut in præcórdiis nostris
tandem detestatiónem nostrórum súscitet peccatórum,
Dóminum deprecémur.

F

Da, quǽsumus, Dómine,
pópulum tuum ad te toto corde convérti,
ut, quod audet cóngruis oratiónibus postuláre,
tua miseratióne percípiat.
Per Christum.

6. TEMPORE QUADRAGESIMÆ, II

A

Appropinquánte, dilectíssimi, sollemnitáte pascháli,
Dóminum impénsius implorémus,
ut et nos omnes,
et baptizatórum multitúdo, et mundus univérsus,
abundántius huius sacri mystérii partícipes evadámus.

B

Ut catechúmenis
próxima sollemnitáte pascháli sacro baptísmo initiándis,
fidem et intelléctum augére dignétur,
Dóminum exorémus.

C

Ut, adiútis pópulis qui subsídio égeant aliéno,
pax et secúritas ubíque stabilitáte firméntur,
Dóminum exorémus.

D

Ut omnes afflícti et tentáti
ipsius grátia roboréntur,
Dóminum exorémus.

E

Ut nos omnes
discámus fructum abstinéntiæ in bonum indigéntium erogáre,
Dóminum exorémus.

F

Miserére, Dómine, deprecántis Ecclésiæ,
et quæ inclinántur tibi corda propitiátus inténde,
ut, quos divíni mystérii tríbuis esse partícipes,
nunquam tuis destituántur auxíliis.
Per Christum.

7. IN FERIIS HEBDOMADÆ SANCTÆ

A

Hoc Passiónis témpore,
quo Christus Patri suo preces supplicationésque
cum clamóre válido et lácrimis óbtulit,
Deum húmiles exorémus,
ut, pro reveréntia Fílii sui,
preces quoque nostras cleménter exáudiat.

B

Ut Sponsa Christi Ecclésia,
hoc Passiónis témpore, ipsíus sánguine plénius emundétur,
Dóminum deprecémur.

C

Ut per sánguinem Crucis Christi
ómnia in mundo pacificári váleant in salútem,
Dóminum deprecémur.

D

Ut ómnibus qui infirmitáte et labóribus
sunt Passiónis Christi partícipes,
fortitúdinem et patiéntiam largiátur,
Dóminum deprecémur.

E

Ut omnes per domínicam Passiónem et Crucem
ad Resurrectiónis glóriam perducámur,
Dóminum deprecémur.

F

Adésto, Dómine, tuo pópulo supplicánti,
ut, quod própria fidúcia non præsúmit,
Passiónis Fílii tui méritis consequátur.
Qui vivit.

8. TEMPORE PASCHALI

A

In hoc pascháli gáudio, fratres caríssimi,
Deum instántius exorémus,
ut, qui preces supplicationésque dilécti Fílii sui propítius exaudívit,
humilitátem quoque nostram dignétur aspícere.

B

Pro pastóribus animárum nostrárum,
ut gregem ipsis a Pastóre bono commíssum
régere váleant providénter,
Dóminum deprecémur.

C

Pro univérso mundo,
ut pace a Christo donáta veráciter perfruátur,
Dóminum deprecémur.

D

Pro frátribus nostris afflíctis,
ut eórum tristítia vertátur in gáudium,
quod nemo ab eis tóllere possit,
Dóminum deprecémur.

E

Pro congregatióne nostra,
ut testimónium Resurrectiónis Christi
cum fidúcia magna perhíbeat,
Dóminum deprecémur.

F

Deus, qui præséntium hóminum vitam agnóscis
diversárum necessitátum passiónibus subiacére,
exáudi desidéria supplicántium,
súscipe vota credéntium.
Per Christum.

9. TEMPORE « PER ANNUM », I

A

In unum congregáti, fratres caríssimi,
ad Dei nostri benefícia recolénda,
rogémus eum, ut ipse nobis vota subíciat,
quæ digne possit audíre.

B

Pro Pontífice nostro N., et Antístite nostro N., et omni clero
cum pópulo ipsórum gubernáculis commendáto,
Dóminum deprecémur.

C

Pro moderatóribus rerum publicárum eorúmque minístris
bonum commúne curántibus,
Dóminum deprecémur.

D

Pro navigántibus, iter agéntibus,
et captívis vel in carcéribus deténtis,
Dóminum deprecémur.

E

Pro nobis ómnibus
fide, devotióne et Dei dilectióne ac timóre
in hac aula sacratíssima congregátis,
Dóminum deprecémur.

F

Fiant, Dómine, tuo grata conspéctui vota supplicántis Ecclésiæ,
ut tua nobis misericórdia conferátur
quod nostrórum non habet fidúcia meritórum.
Per Christum.

10. TEMPORE « PER ANNUM », II

A

Omnes huc convénimus, fratres caríssimi,
ad Redemptiónis nostræ recolénda mystéria;
rogémus ergo Deum omnipoténtem,
ut mundus univérsus
his totíus benedictiónis et vitæ fóntibus irrigétur.

B

Pro ómnibus qui seípsos Deo vovérunt,
ut, illo adiuvánte, propósitum suum in fidelitáte custódiant,
Dóminum exorémus.

C

Pro pace géntium,
ut, omni perturbatióne remóta,
líberis ipsi méntibus pópuli servíre mereántur,
Dóminum exorémus.

D

Pro sénibus, qui solitúdine vel infirmitáte labórant,
ut fratérna nostra caritáte firméntur,
Dóminum exorémus.

E

Pro nobis hic congregátis,
ut sic sciámus bonis uti præséntibus,
quibus nos Deus fovére non désinit,
ut iam possímus inhærére perpétuis,
Dóminum exorémus.

F

Adsit, Dómine, quǽsumus, propitiátio tua pópulo supplicánti,
ut, quod te inspiránte fidéliter éxpetit,
tua céleri largitáte percípiat. Per Christum.

Tempore « per annum » adhiberi possunt etiam formularia generalia, supra proposita.

11. IN MISSIS DEFUNCTORUM

A

Deum Patrem omnipoténtem,
qui Christum Fílium suum suscitávit a mórtuis,
pro salúte vivórum atque mortuórum fidéliter invocémus.

B

Ut pópulum christiánum in fide et unitáte stabíliat,
Dóminum deprecémur.

C

Ut ab omni bellórum nequítia orbem éruat univérsum,
Dóminum deprecémur.

D

Ut frátribus qui carent ópere, victu vel tecto,
se patrem dignétur osténdere,
Dóminum deprecémur.

E

1. Ut huic defúncto N.,
qui olim per Baptísmum ætérnæ vitæ semen accépit,
perpétuam velit societátem donáre Sanctórum,
Dóminum deprecémur.
2. Ut eum, qui manducávit Corpus Christi,
panem vitæ ætérnæ,
resúscitet in novíssimo die,
Dóminum deprecémur.
(Vel pro presbytero):
Ut eum, qui in Ecclésia sacerdótii munus exércuit,
fáciat cæléstis partícipem liturgíæ,
Dóminum deprecémur.
3. Ut animábus fratrum, propinquórum
et benefactórum nostrórum
mercédem labóris attríbuat,
Dóminum deprecémur.
4. Ut omnes, qui dormiérunt in spe resurrectiónis,
in lúmine sui vultus accípiat,
Dóminum deprecémur.
5. Ut fratres nostros, qui in afflictióne versántur,
ádiuvet et propítius consolétur,
Dóminum deprecémur.
6. Ut omnes, qui huc in fide et devotióne convenérunt,
in gloriósum suum regnum congregáre dignétur,
Dóminum deprecémur.

F

Animábus, quǽsumus, Dómine, famulórum
famularúmque tuárum
orátio profíciat supplicántium,
ut eas et a peccátis ómnibus éxuas,
et tuæ redemptiónis fácias esse partícipes.
Qui vivis.

PRÆPARATIO AD MISSAM

Oratio S. Ambrosii

Ad mensam dulcíssimi convívii tui, pie Dómine Iesu Christe,
ego peccátor de própriis meis méritis nihil præsúmens,
sed de tua confídens misericórdia et bonitáte,
accédere véreor et contremísco.
Nam cor et corpus hábeo multis crimínibus maculátum,
mentem et linguam non caute custodítam.
Ergo, o pia Déitas, o treménda maiéstas,
ego miser, inter angústias deprehénsus,
ad te fontem misericórdiæ recúrro,
ad te festíno sanándus,
sub tuam protectiónem fúgio;
et, quem Iúdicem sustinére néqueo,
Salvatórem habére suspíro.
Tibi, Dómine, plagas meas osténdo,
tibi verecúndiam meam détego.
Scio peccáta mea multa et magna, pro quibus tímeo:
spero in misericórdias tuas, quarum non est númerus.
Réspice ergo in me óculis misericórdiæ tuæ,
Dómine Iesu Christe, Rex ætérne, Deus et homo,
crucifíxus propter hóminem.
Exáudi me sperántem in te:
miserére mei pleni misériis et peccátis,
tu qui fontem miseratiónis numquam manáre cessábis.
Salve, salutáris víctima,
pro me et omni humáno génere in patíbulo Crucis obláta.
Salve, nóbilis et pretióse Sanguis,
de vulnéribus crucifíxi Dómini mei Iesu Christi prófluens,
et peccáta totíus mundi ábluens.

Recordáre, Dómine, creatúræ tuæ,
quam tuo Sánguine redemísti.
Pǽnitet me peccásse,
cúpio emendáre quod feci.
Aufer ergo a me, clementíssime Pater,
omnes iniquitátes et peccáta mea,
ut, purificátus mente et córpore,
digne degustáre mérear Sancta sanctórum.
Et concéde, ut hæc sancta prælibátio Córporis et Sánguinis tui,
quam ego indígnus súmere inténdo,
sit peccatórum meórum remíssio,
sit delictórum perfécta purgátio,
sit túrpium cogitatiónum effugátio
ac bonórum sénsuum regenerátio,
operúmque tibi placéntium salúbris efficácia,
ánimæ quoque et córporis
contra inimicórum meórum insídias firmíssima tuítio.
Amen.

Oratio S. Thomæ Aquinatis

Omnípotens sempitérne Deus,
ecce accédo ad sacraméntum unigéniti Fílii tui,
Dómini nostri Iesu Christi,
immúndus ad fontem misericórdiæ,
cæcus ad lumen claritátis ætérnæ,
pauper et egénus ad Dóminum cæli et terræ.
Rogo ergo imménsæ largitátis tuæ abundántiam,
quátenus meam curáre dignéris infirmitátem,
laváre fœditátem, illumináre cæcitátem,
ditáre paupertátem, vestíre nuditátem,
ut panem Angelórum, Regem regum et Dóminum dominántium,
tanta suscípiam reveréntia et humilitáte,
tanta contritióne et devotióne, tanta puritáte et fide,
tali propósito et intentióne, sicut éxpedit salúti ánimæ meæ.
Da mihi, quæso, domínici Córporis et Sánguinis
non solum suscípere sacraméntum,
sed étiam rem et virtútem sacraménti.
O mitíssime Deus,
da mihi Corpus unigéniti Fílii tui, Dómini nostri Iesu Christi,
quod traxit de Vírgine María, sic suscípere,

ut córpori suo mýstico mérear incorporári
et inter eius membra connumerári.
O amantíssime Pater,
concéde mihi diléctum Fílium tuum,
quem nunc velátum in via suscípere propóno,
reveláta tandem fácie perpétuo contemplári:
Qui tecum vivit et regnat
in sǽcula sæculórum.
Amen.

Oratio ad B. Mariam Virginem

O Mater pietátis et misericórdiæ, beatíssima Virgo María,
ego miser et indígnus peccátor
ad te confúgio toto corde et afféctu,
et precor pietátem tuam,
ut, sicut dulcíssimo Fílio tuo in Cruce pendénti astitísti,
ita et mihi, mísero peccatóri, et sacerdótibus ómnibus,
hic et in tota sancta Ecclésia hódie offeréntibus,
cleménter assístere dignéris,
ut, tua grátia adiúti,
dignam et acceptábilem hóstiam
in conspéctu summæ et indivíduæ Trinitátis offérre valeámus.
Amen.

Formula intentionis

Ego volo celebráre Missam,
et confícere Corpus et Sánguinem Dómini nostri Iesu Christi,
iuxta ritum sanctæ Románæ Ecclésiæ,
ad laudem omnipoténtis Dei totiúsque Cúriæ triumphántis,
ad utilitátem meam totiúsque Cúriæ militántis,
pro ómnibus qui se commendavérunt oratiónibus meis
in génere et in spécie,
et pro felíci statu sanctæ Románæ Ecclésiæ.
Amen.

Gáudium cum pace,
emendatiónem vitæ, spátium veræ pæniténtiæ,
grátiam et consolatiónem Sancti Spíritus,
perseverántiam in bonis opéribus,
tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus.
Amen.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM

Oratio S. Thomæ Aquinatis

Grátias tibi ago,
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus,
qui me peccatórem, indígnum fámulum tuum,
nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ
satiáre dignátus es pretióso Córpore et Sánguine Fílii tui,
Dómini nostri Iesu Christi.
Et precor, ut hæc sancta commúnio
non sit mihi reátus ad pœnam,
sed intercéssio salutáris ad véniam.
Sit mihi armatúra fídei, et scutum bonæ voluntátis.
Sit vitiórum meórum evacuátio,
concupiscéntiæ et libídinis exterminátio,
caritátis et patiéntiæ, humilitátis et obœdiéntiæ,
omniúmque virtútum augmentátio:
contra insídias inimicórum ómnium,
tam visibílium quam invisibílium, firma defénsio:
mótuum meórum, tam carnálium quam spiritálium,
perfécta quietátio:
in te uno ac vero Deo firma adhǽsio,
atque finis mei felix consummátio.
Et precor te, ut ad illud ineffábile convívium
me peccatórem perdúcere dignéris,
ubi tu, cum Fílio tuo et Spíritu Sancto,
Sanctis tuis es lux vera, satíetas plena,
gáudium sempitérnum, iucúnditas consummáta et felícitas perfécta.
Per Christum Dóminum nostrum.
Amen.

Aspirationes ad Ss.mum Redemptorem

Anima Christi, sanctífica me.
Corpus Christi, salva me.
Sanguis Christi, inébria me.
Aqua láteris Christi, lava me.
Pássio Christi, confórta me.
O bone Iesu, exáudi me.
Intra tua vúlnera abscónde me.

Ne permíttas me separári a te.
Ab hoste malígno defénde me.
In hora mortis meæ voca me.
Et iube me veníre ad te,
ut cum Sanctis tuis laudem te
in sǽcula sæculórum.
Amen.

Oblatio sui

Súscipe, Dómine, univérsam meam libertátem.
Accipe memóriam, intelléctum atque voluntátem omnem.
Quidquid hábeo vel possídeo, mihi largítus es:
id tibi totum restítuo, ac tuæ prorsus voluntáti trado gubernándum.
Amórem tui solum cum grátia tua mihi dones,
et dives sum satis, nec áliud quidquam ultra posco.

Oratio ad D. N. I. C. Crucifixum

En ego, o bone et dulcíssime Iesu,
ante conspéctum tuum génibus me provólvo,
ac máximo ánimi ardóre te oro atque obtéstor,
ut meum in cor vívidos fídei, spei et caritátis sensus,
atque veram peccatórum meórum pæniténtiam,
eáque emendándi firmíssimam voluntátem velis imprímere;
dum magno ánimi afféctu et dolóre
tua quinque vúlnera mecum ipse consídero ac mente contémplor,
illud præ óculis habens,
quod iam in ore ponébat tuo David prophéta de te, o bone Iesu:
Fodérunt manus meas et pedes meos:
dinumeravérunt ómnia ossa mea (Ps. 21, 17).

Oratio universalis sub nomine Clementis Pp. XI vulgata

Credo, Dómine, sed credam fírmius;
spero, sed sperem secúrius;
amo, sed amem ardéntius;
dóleo, sed dóleam veheméntius.

Adóro te ut primum princípium;
desídero ut finem últimum;
laudo ut benefactórem perpétuum;
ínvoco ut defensórem propítium.

Tua me sapiéntia dírige,
iustítia cóntine, cleméntia soláre,
poténtia prótege.

Offero tibi, Dómine, cogitánda, ut sint ad te;
dicénda, ut sint de te;
faciénda, ut sint secúndum te;
feréndа, ut sint propter te.

Volo quidquid vis, volo quia vis,
volo quómodo vis,
volo quámdiu vis.

Oro, Dómine: intelléctum illúmines,
voluntátem inflámmes,
cor emúndes, ánimam sanctífices.

Défleam prætéritas iniquitátes, repéllam futúras tentatiónes,
córrigam vitiósas propensiónes,
éxcolam idóneas virtútes.

Tríbue mihi, bone Deus, amórem tui, ódium mei,
zelum próximi, contémptum mundi.
Stúdeam superióribus obœdíre,
inferióribus subveníre,
amícis consúlere, inimícis párcere.

Vincam voluptátem austeritáte,
avarítiam largitáte, iracúndiam lenitáte,
tepiditátem fervóre.

Redde me prudéntem in consíliis,
constántem in perículis, patiéntem in advérsis,
húmilem in prósperis.

Fac, Dómine, ut sim in oratióne atténtus,
in épulis sóbrius,
in múnere sédulus, in propósito firmus.

Curem habére innocéntiam interiórem,
modéstiam exteriórem, conversatiónem exemplárem,
vitam regulárem.

Assídue invígilem natúræ domándæ,
grátiæ fovéndæ, legi servándæ,
salúti promeréndæ.

Discam a te quam ténue quod terrénum,
quam grande quod divínum,
quam breve quod temporáneum,
quam durábile quod ætérnum.

Da, ut mortem prævéniam,
iudícium pertímeam,
inférnum effúgiam, paradísum obtíneam.
Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Oratio ad B. Mariam Virginem

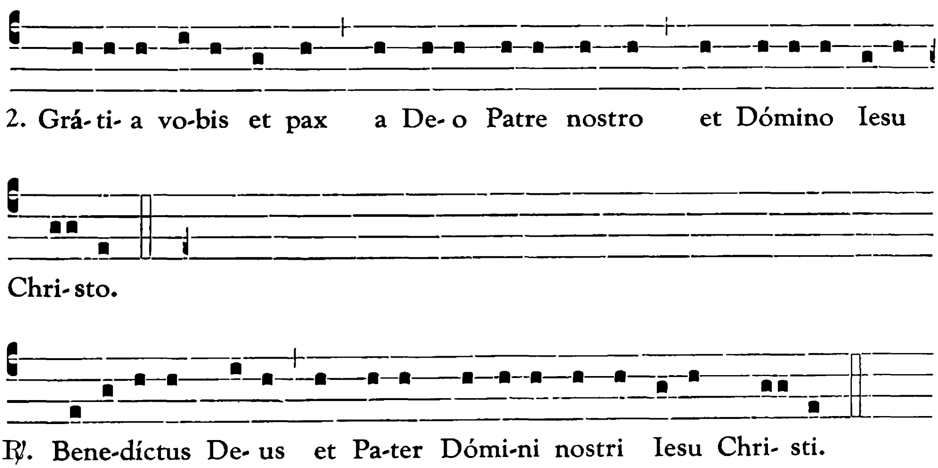
O María, Virgo et Mater sanctíssima,
ecce suscépi dilectíssimum Fílium tuum,
quem immaculáto útero tuo concepísti,
genuísti, lactásti atque suavíssimis ampléxibus strinxísti.
Ecce, cuius aspéctu lætabáris et ómnibus delíciis replebáris,
illum ipsum tibi humíliter et amánter repræsénto et óffero,
tuis brácchiis constringéndum, tuo corde amándum,
sanctissimǽque Trinitáti in suprémum latríæ cultum,
pro tui ipsíus honóre et glória
et pro meis totiúsque mundi necessitátibus, offeréndum.
Rogo ergo te, piíssima Mater,
ímpetra mihi véniam ómnium peccatórum meórum,
uberémque grátiam ipsi deínceps fidélius serviéndi,
ac dénique grátiam finálem,
ut eum tecum laudáre possim per ómnia sǽcula sæculórum.
Amen.

CANTUS IN ORDINE MISSÆ OCCURRENTES

Formulæ salutationis initio Missæ

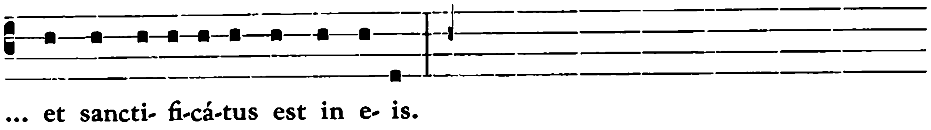

Vel:

Acclamationes post lectiones

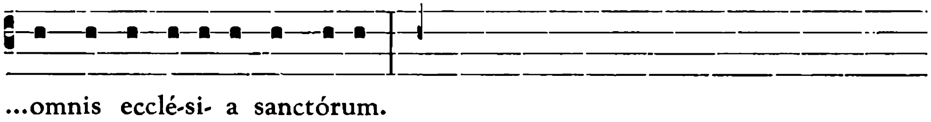
1. In tono Lectionis

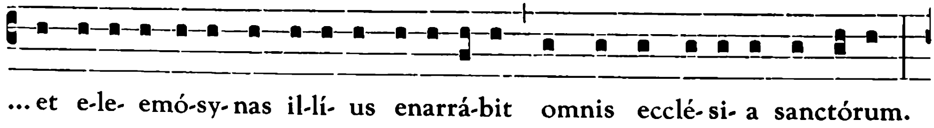
2. In tonis Epistolæ

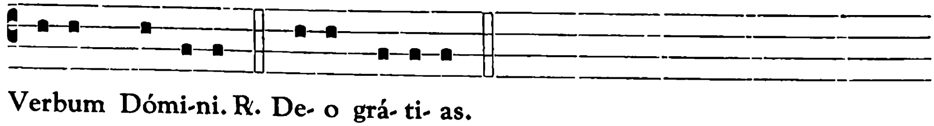
A

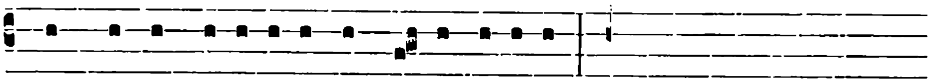
B

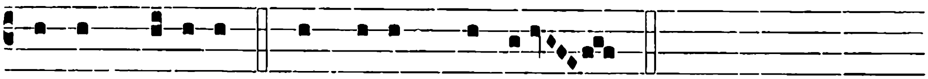

3. In tonis Evangelii

A

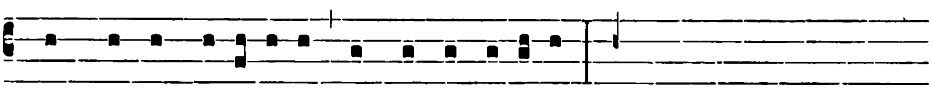

...hic magnus vocá-bi-tur in regno cæló-rum.

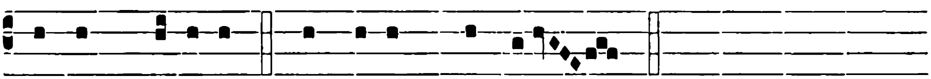

Verbum Dómi-ni. ℟. Laus ti-bi, Chri-ste.

B

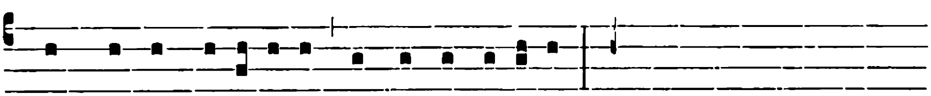

...hic magnus vocá-bi-tur in regno cæ-ló-rum.

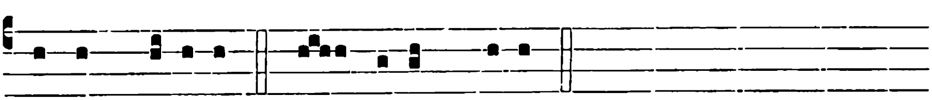

Verbum Dómi-ni. ℟. Laus ti-bi, Chri-ste.

C

...hic magnus vo-cábi-tur in regno cæ-lórum.

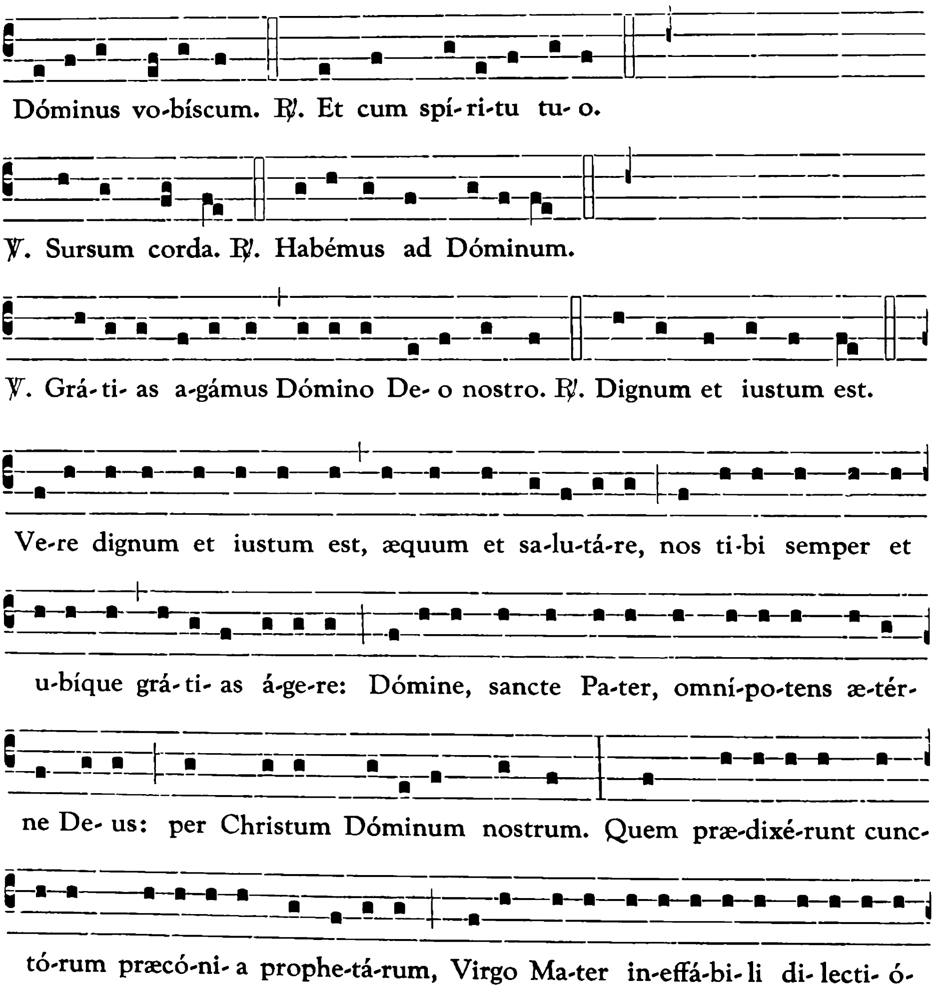
Verbum Dómi-ni. ℟. Laus ti-bi, Christe.

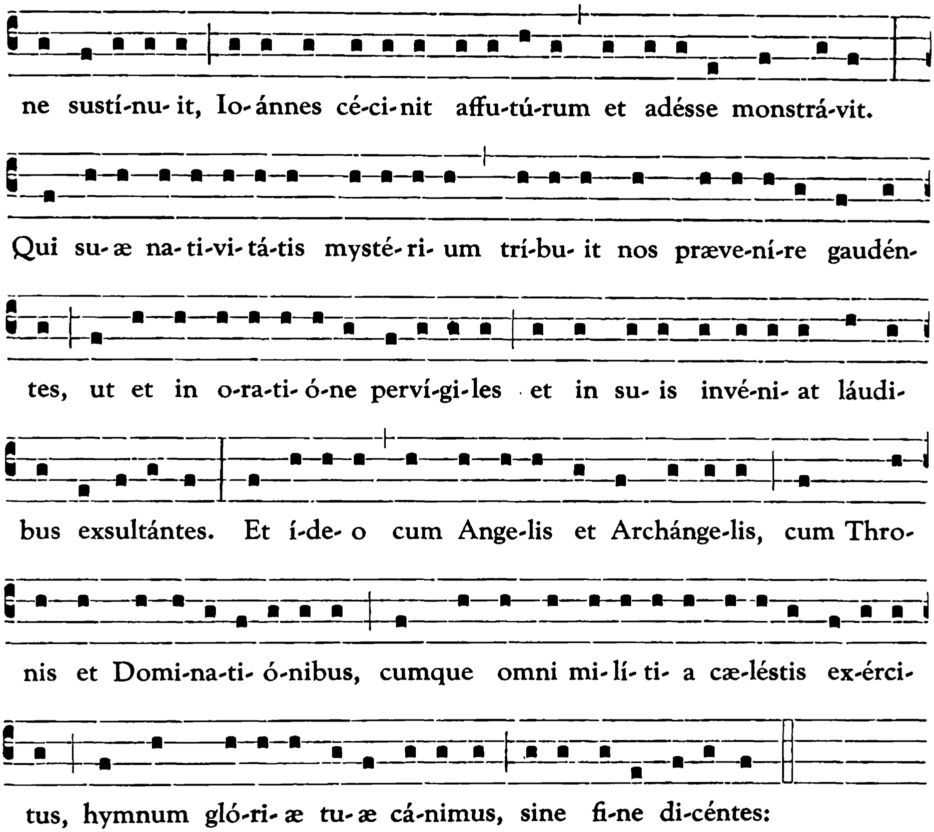
Toni præfationum

Cum, ob auctum numerum præfationum, difficile sit pro unaquaque earum integrum textum melodiis ornatum præbere, hic exhibetur tantummodo exemplar unius præfationis in tono simplici et in tono sollemni, super quo melodiæ aliarum exstrui possunt.

Præfatio de Adventu, II

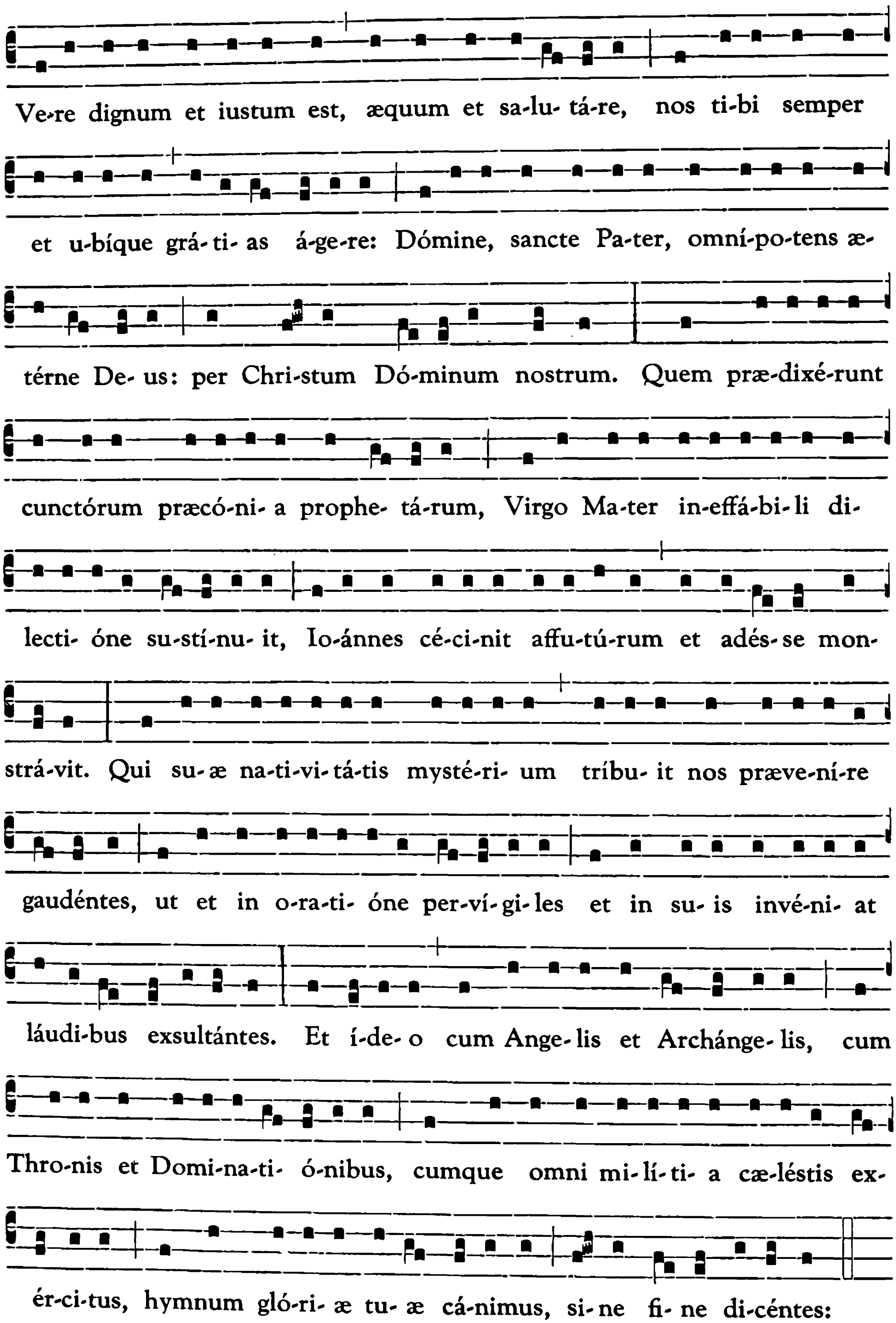
Tonus simplex

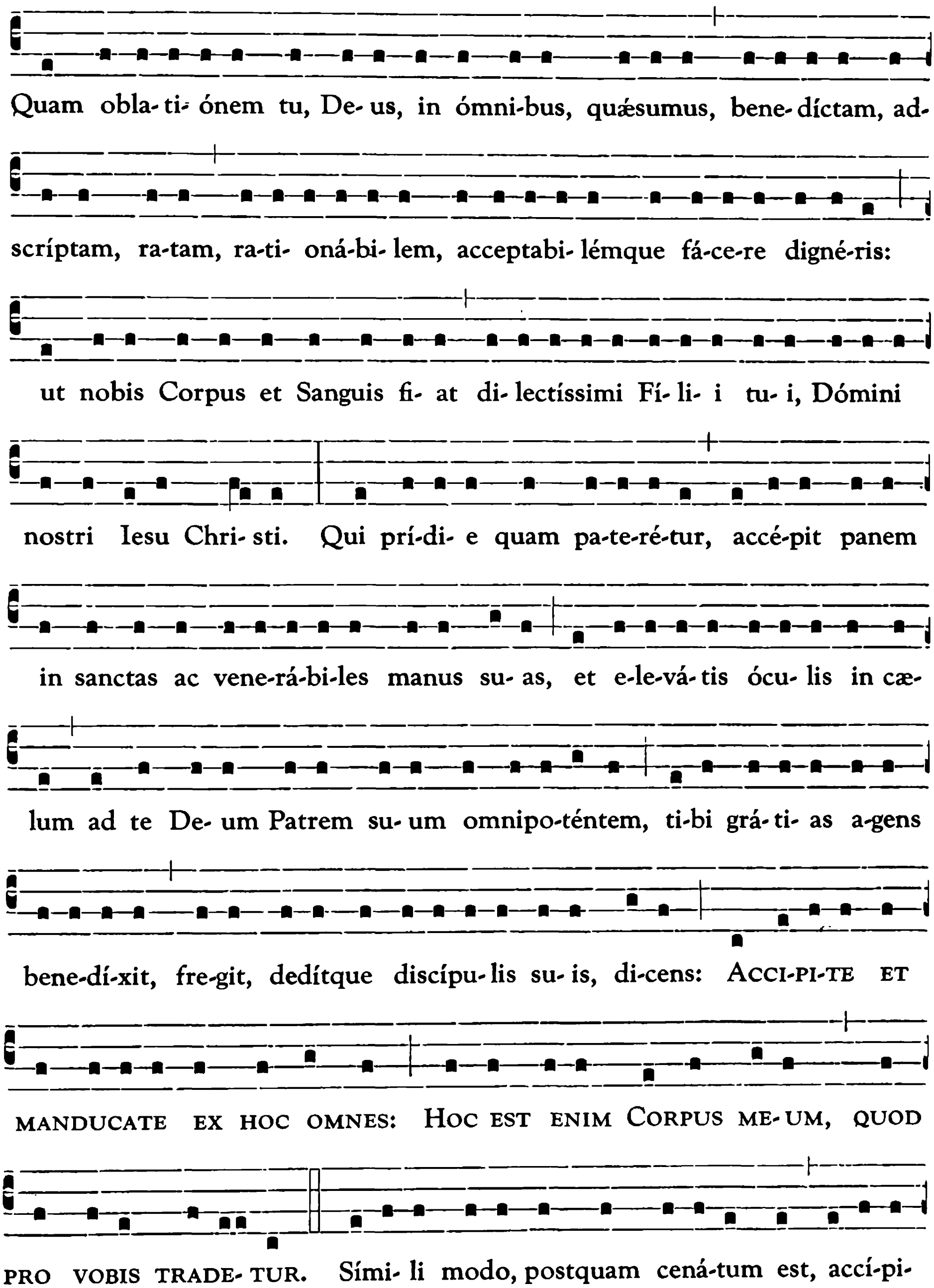

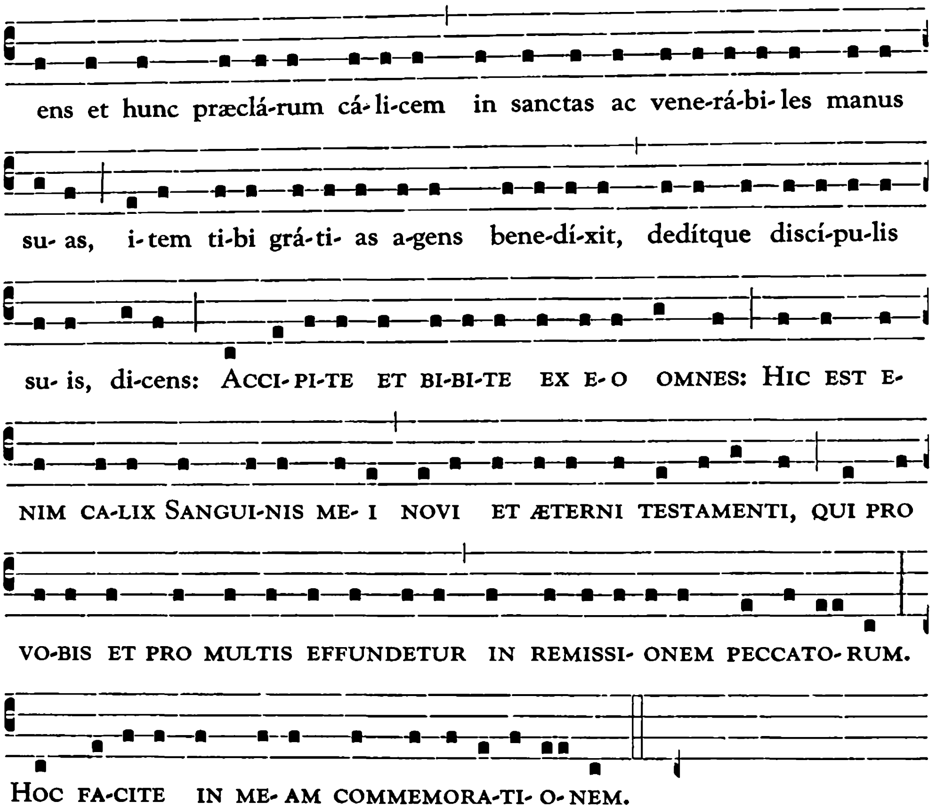
Tonus sollemnis

Ve-re dignum et iustum est, æquum et sa-lu- tá-re, nos ti-bi semper
et u-bíque grá- ti- as á-ge-re: Dómine, sancte Pa-ter, omní-po-tens æ-
térne De- us: per Chri-stum Dó-minum nostrum. Quem præ-dixé-runt
cunctórum præcó-ni- a prophe- tá-rum, Virgo Ma-ter in-effá-bi- li di-
lecti- óne su-stí-nu- it, Io-ánnes cé-ci-nit affu-tú-rum et adés- se mon-
strá-vit. Qui su- æ na-ti-vi- tá-tis mysté-ri- um tríbu- it nos præve-ní-re
gaudéntes, ut et in o-ra-ti- óne per-ví- gi- les et in su- is invé-ni- at
láudi-bus exsultántes. Et í-de- o cum Ange- lis et Archánge- lis, cum
Thro-nis et Domi-na-ti- ó-nibus, cumque omni mi- lí- ti- a cæ-léstis ex-
ér-ci-tus, hymnum gló-ri- æ tu- æ cá-nimus, si- ne fi- ne di-céntes:

Prex eucharistica I

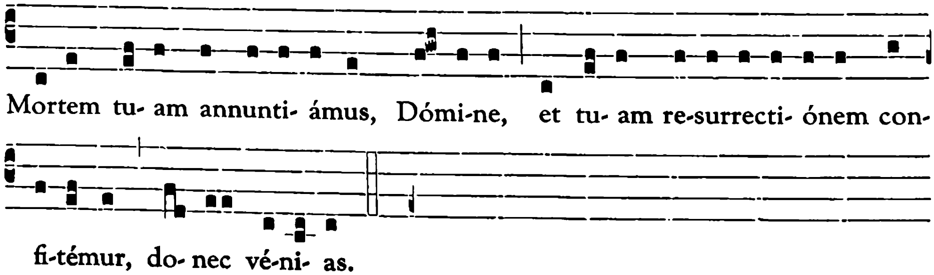

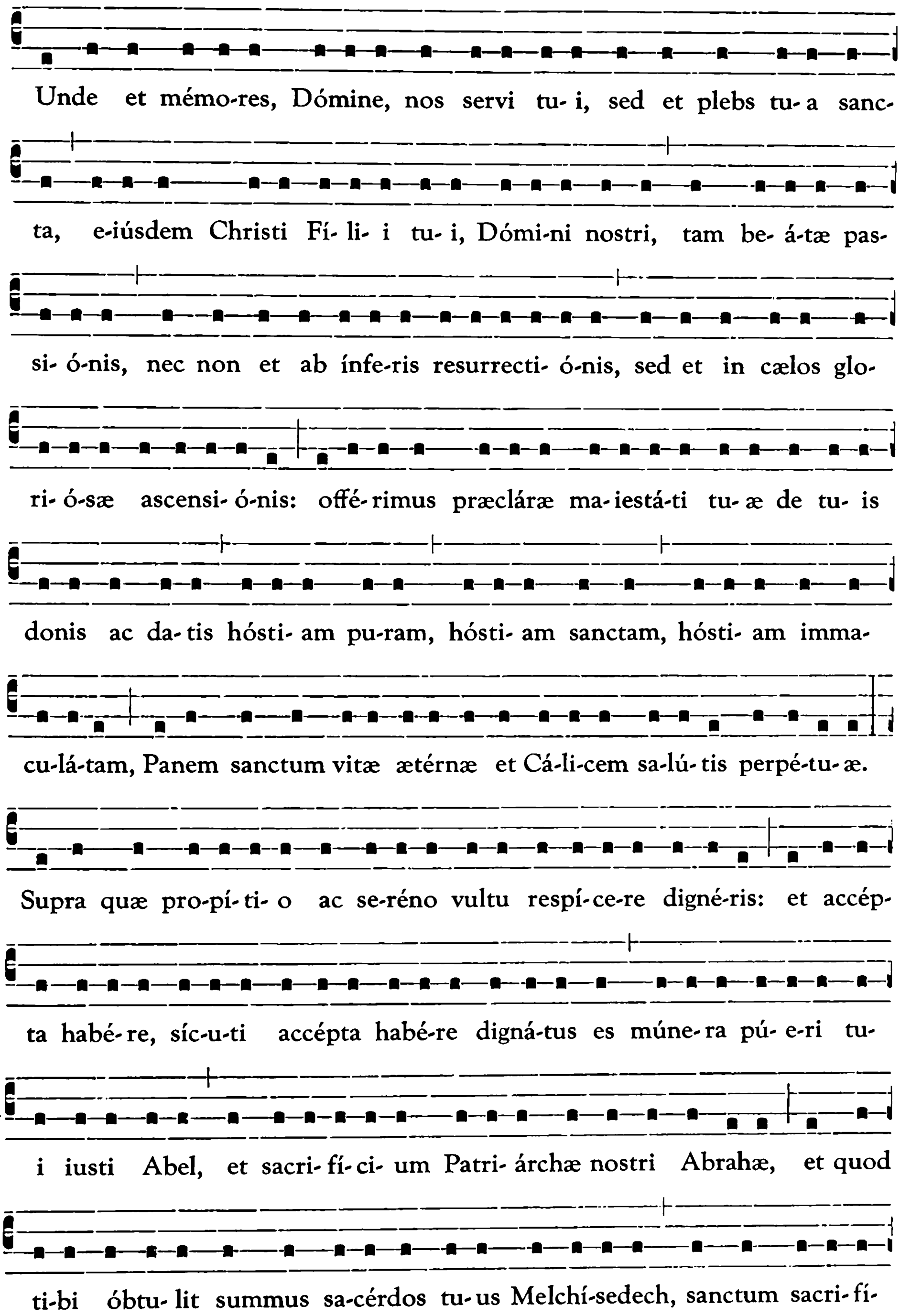

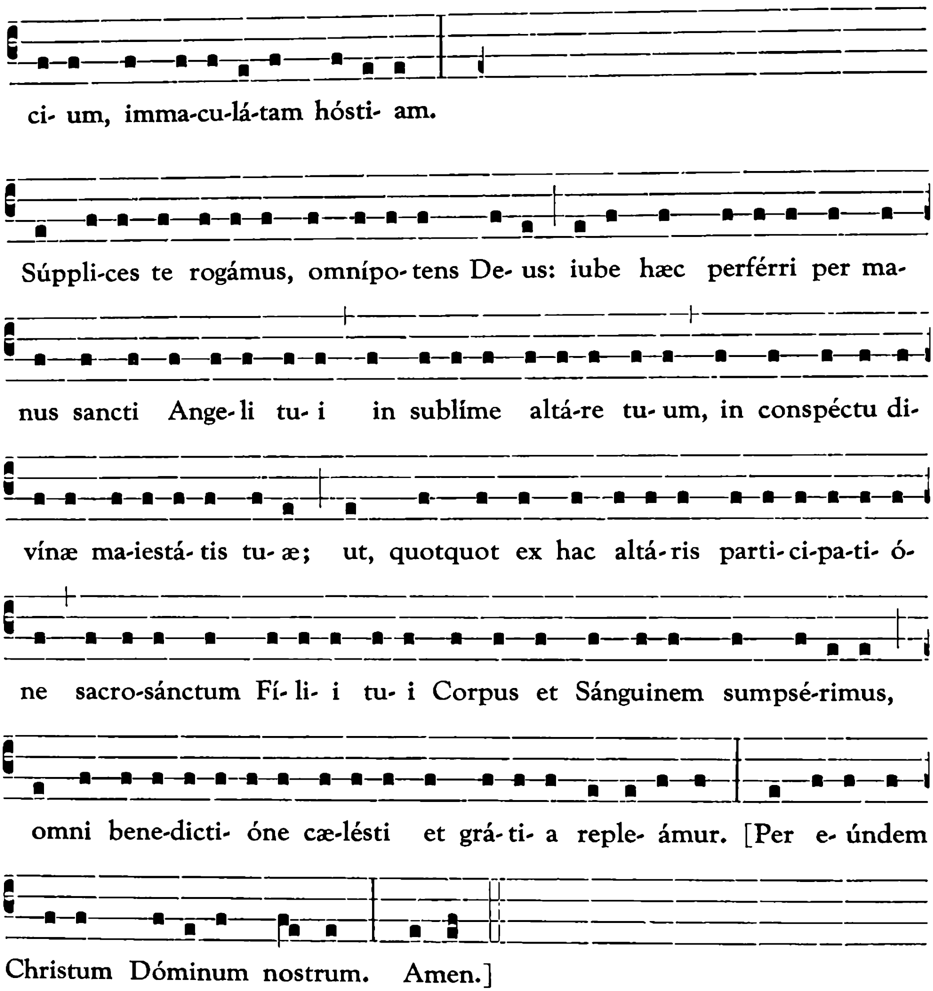
Celebrans calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat. Deinde cantat:

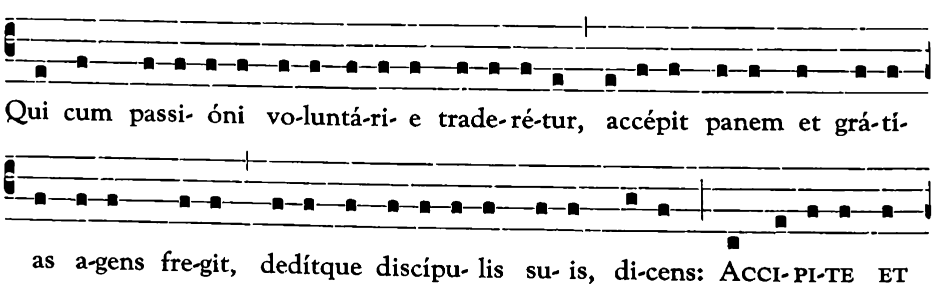
Et populus prosequitur, acclamans:

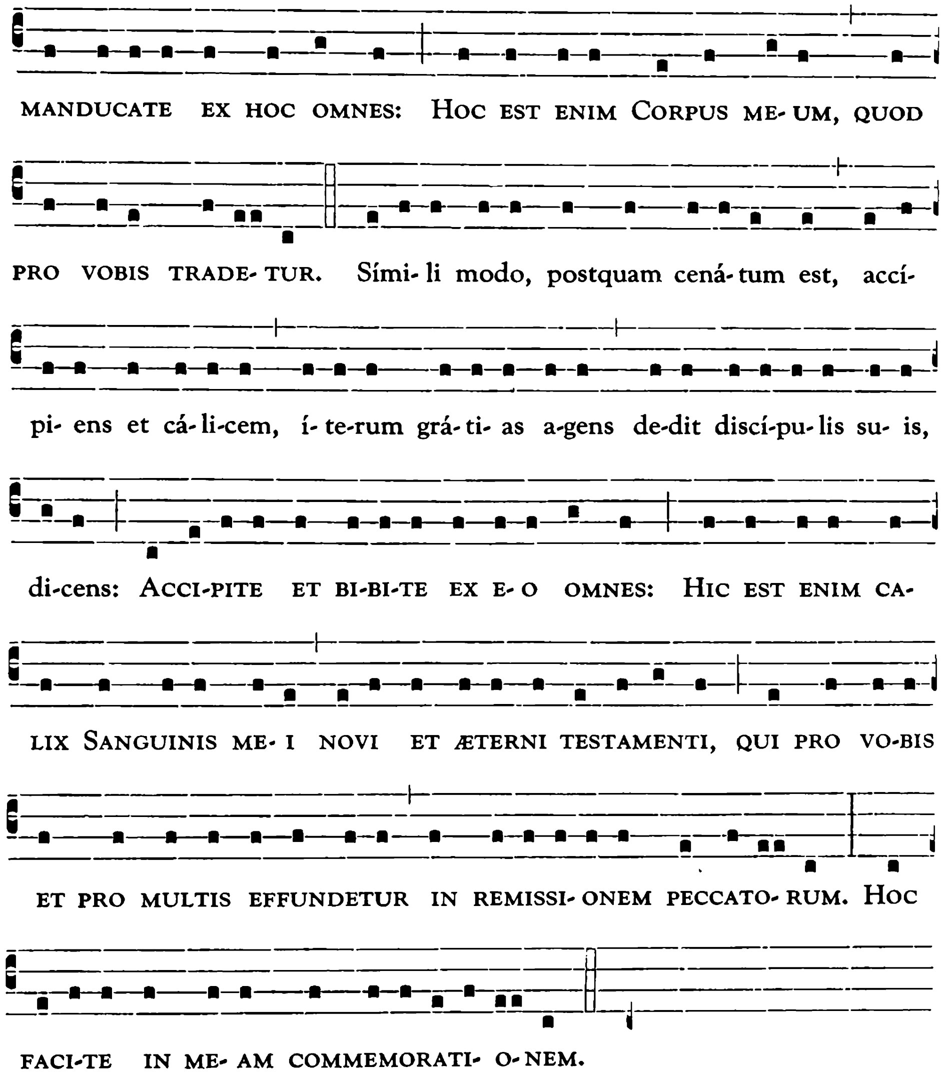

Unde et mémo-res, Dómine, nos servi tu- i, sed et plebs tu- a sanc-
ta, e-iúsdem Christi Fí- li- i tu- i, Dómi-ni nostri, tam be- á-tæ pas-
si- ó-nis, nec non et ab ínfe-ris resurrecti- ó-nis, sed et in cælos glo-
ri- ó-sæ ascensi- ó-nis: offé- rimus præcláræ ma- iestá-ti tu- æ de tu- is
donis ac da- tis hósti- am pu-ram, hósti- am sanctam, hósti- am imma-
cu-lá-tam, Panem sanctum vitæ ætérnæ et Cá-li-cem sa-lú- tis perpé-tu- æ.
Supra quæ pro-pí- ti- o ac se-réno vultu respí- ce-re digné-ris: et accép-
ta habé- re, síc-u-ti accépta habé-re digná-tus es múne- ra pú- e-ri tu-
i iusti Abel, et sacri- fí- ci- um Patri- árchæ nostri Abrahæ, et quod
ti-bi óbtu- lit summus sa-cérdos tu- us Melchí-sedech, sanctum sacri- fí-

Prex eucharistica II

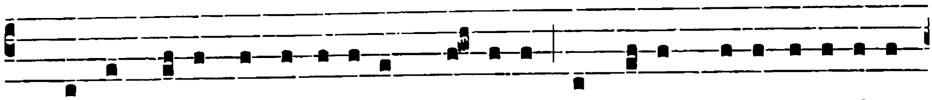

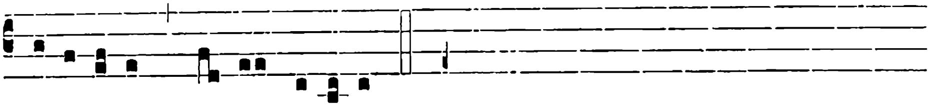
Celebrans calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat. Deinde cantat:

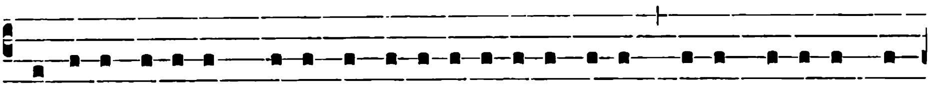
Et populus prosequitur, acclamans:

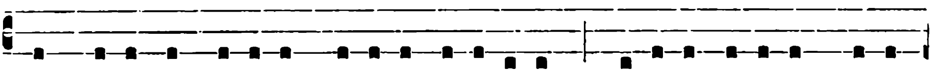
Mor-tem tu- am annunti- ámus, Dó-mi-ne, et tu- am re-surrecti- ónem

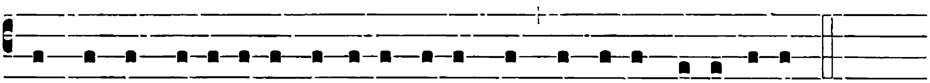
confi-témur, do- nec vé-ni- as.

Mémo-res í- gi-tur mortis et resurrecti- ónis e-ius, tibi, Dómine, pa-

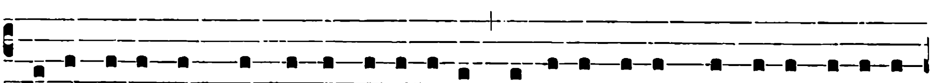

nem vi-tæ et cá- li-cem sa-lú-tis offé-rimus, grá- ti- as agéntes qui- a

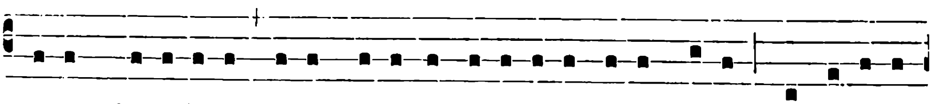

nos dignos habu- ísti astá- re co-ram te et ti-bi mi-nistrá-re.

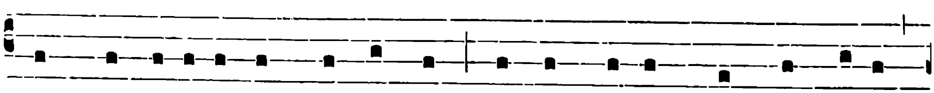
Prex eucharistica III

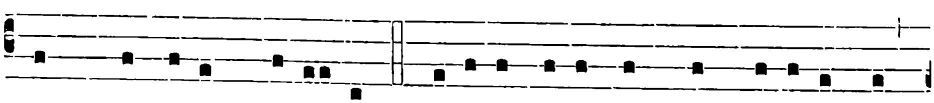
Ipse enim in qua nocte trade-bá-tur accé-pit panem, et ti-bi grá-ti- as

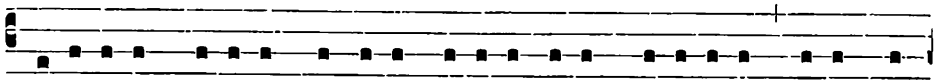
a-gens bene-dí-xit, fregit, dedítque discípu- lis su- is, di-cens: ACCI-PI-TE

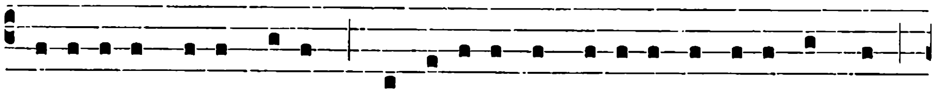
ET MANDUCATE EX HOC OMNES: HOC EST E-NIM COR- PUS ME- UM,

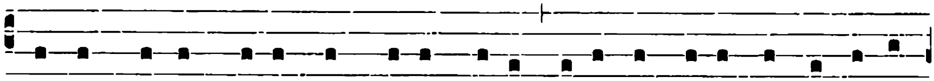
QUOD PRO VO-BIS TRADE- TUR. Sími- li modo, postquam ce-ná-tum est,

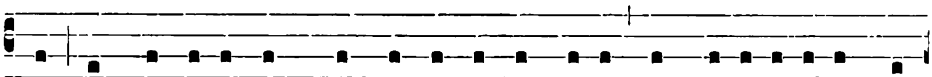
accí-pi- ens cá- li-cem, et ti-bi grá-ti- as a-gens bene-dí-xit, de-dítque

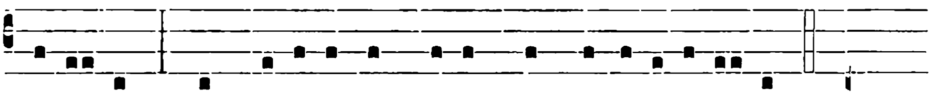
discí-pu- lis su- is, di-cens: ACCI-PITE ET BI-BI-TE EX E- O OMNES:

HIC EST E-NIM CALIX SANGUINIS ME- I NOVI ET ÆTERNI TESTAMEN-

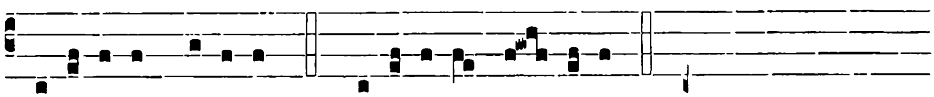

TI, QUI PRO VOBIS ET PRO MULTIS EFFUNDETUR IN REMISSI- ONEM PEC-

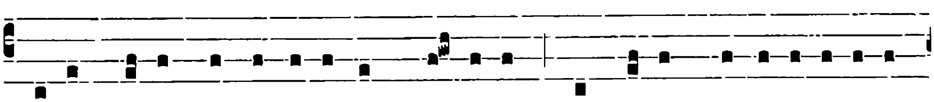
CATO- RUM. HOC FACI-TE IN ME- AM COMMEMORATI- O-NEM.

Celebrans calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat. Deinde cantat:

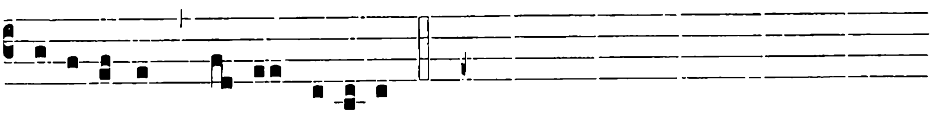

Mysté-ri- um fí-de- i: vel Mysté-ri- um fí- de- i:

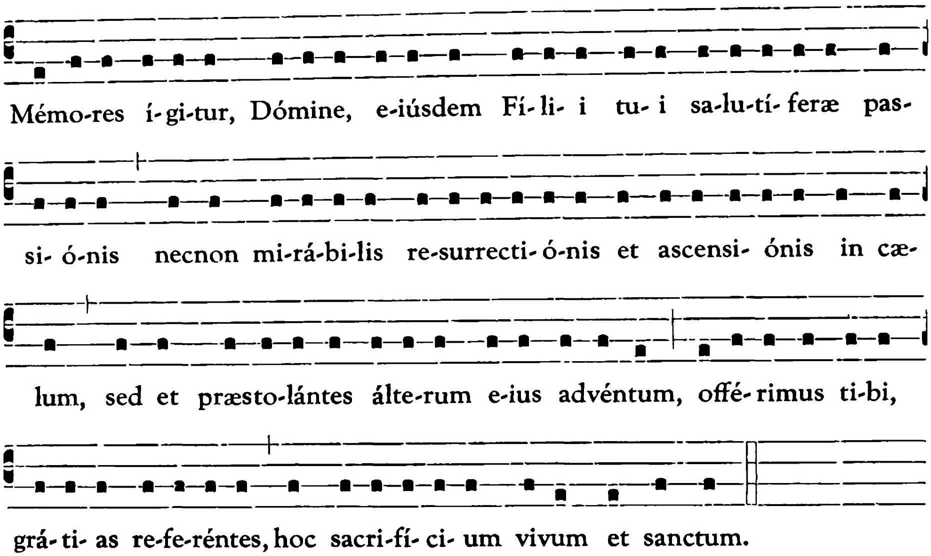
Et populus prosequitur, acclamans:

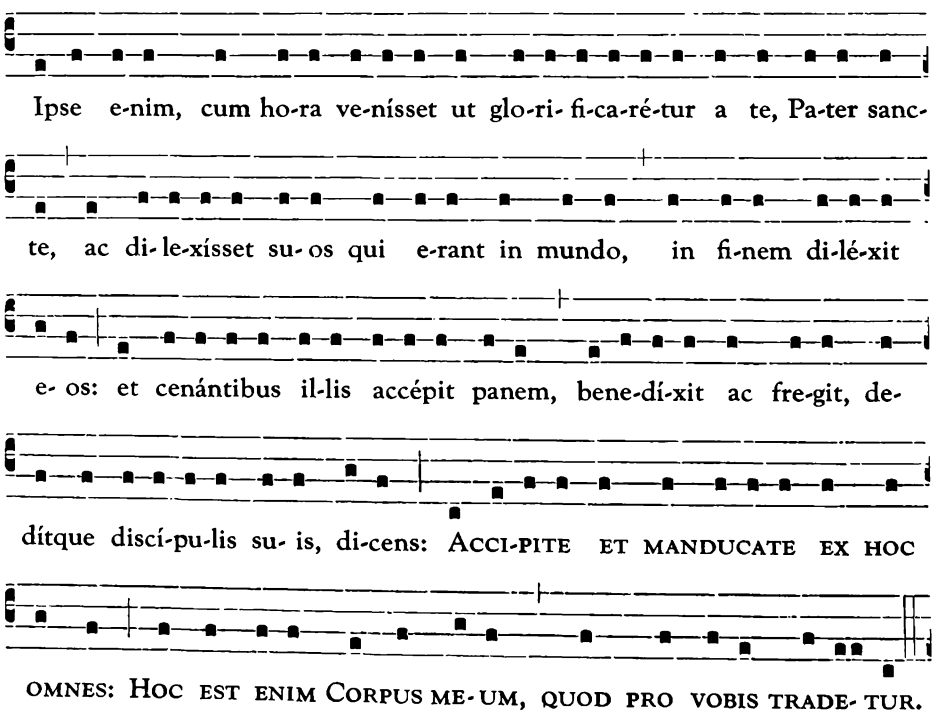
Mortem tu- am annunti- ámus, Dó-mine, et tu- am re-surrecti- ónem

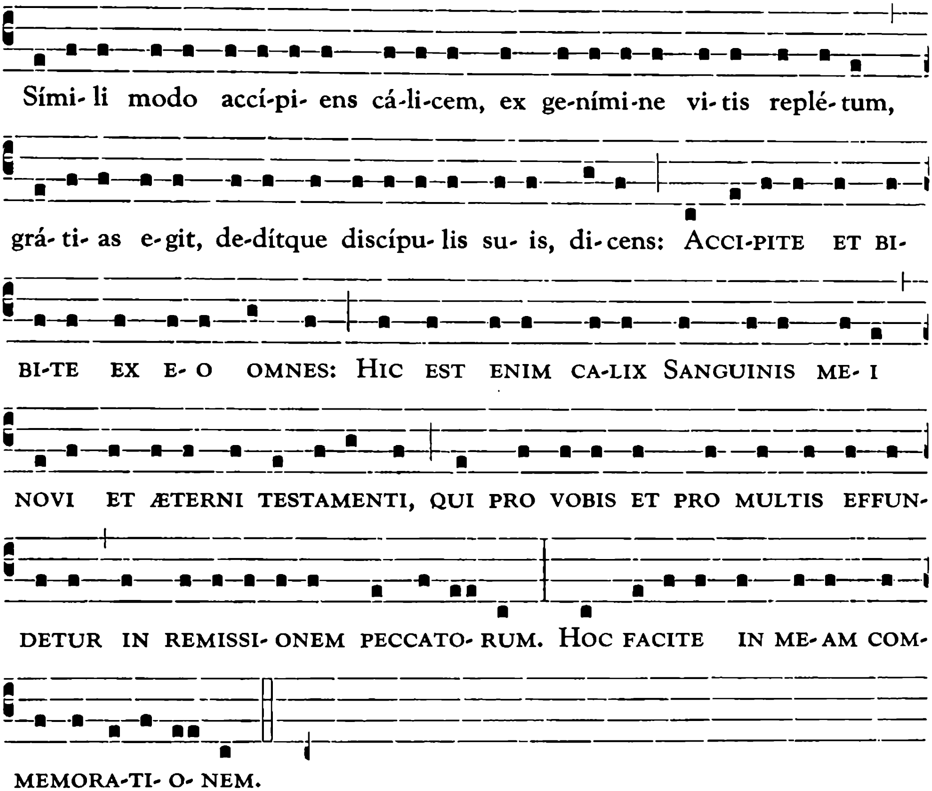

confi-témur, do-nec vé-ni- as.

Prex eucharistica IV

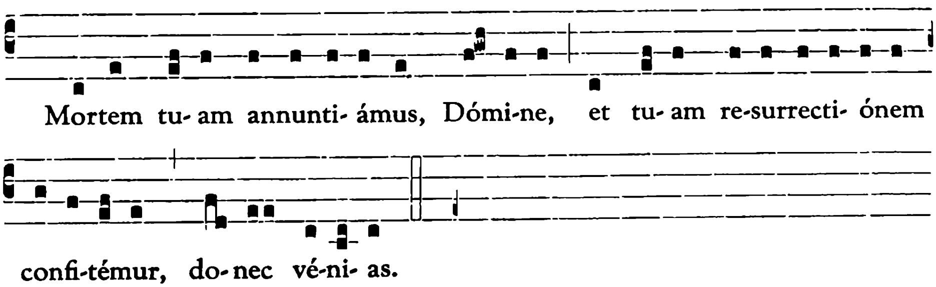

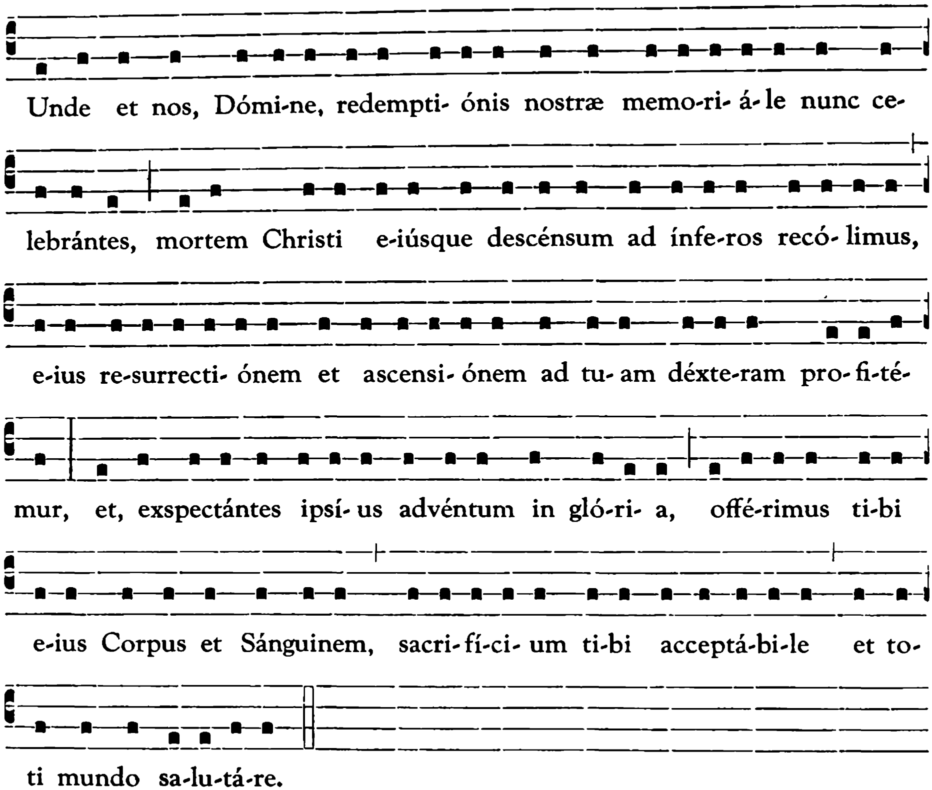

Celebrans calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat. Deinde cantat:

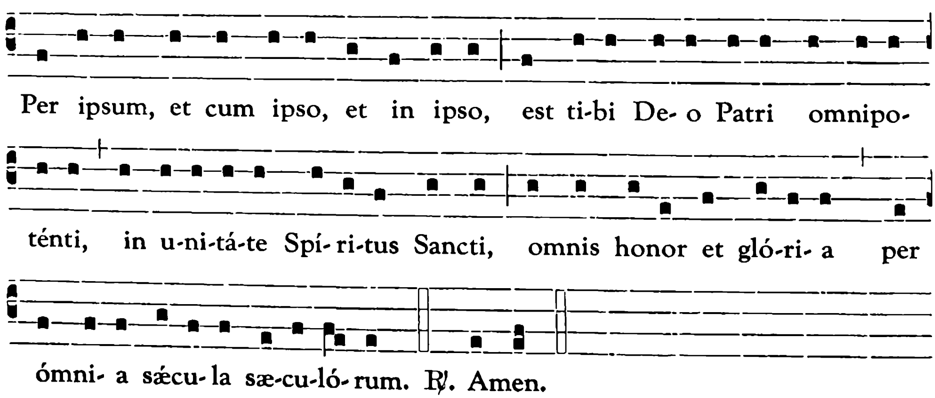
Et populus prosequitur, acclamans:

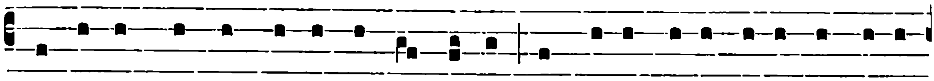

Toni doxologiæ Precis eucharisticæ

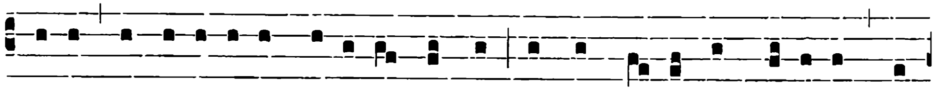
Tonus simplex

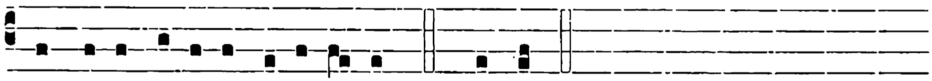
Tonus sollemnis

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso, est ti-bi De- o Patri omnipo-

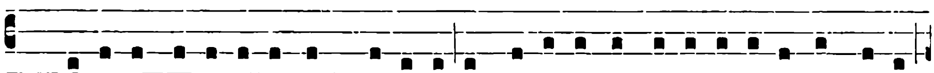

ténti, in u-ni-tá-te Spí-ri- tus Sancti, omnis ho- nor et gló-ri- a per

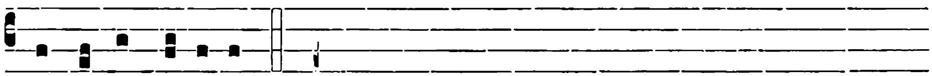

ómni- a sǽcu- la sæcu- ló- rum. ℟. Amen.

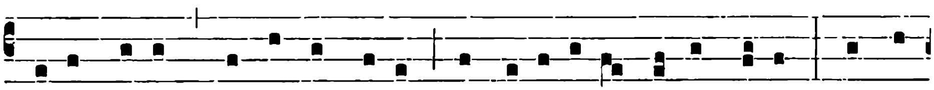
Toni orationis dominicæ

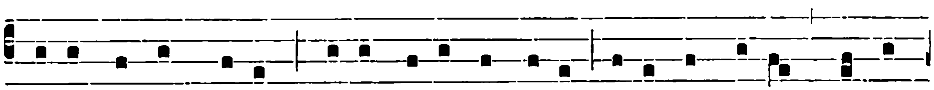
1. Præcéptis sa-lu-tá-ri-bus mó-ni- ti, et di-ví-na insti-tu-ti- óne formá-ti,

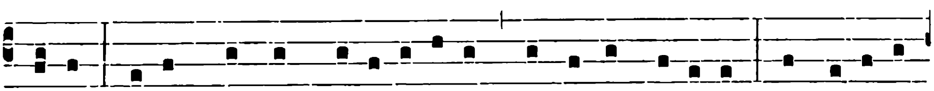
audémus dí-ce-re:

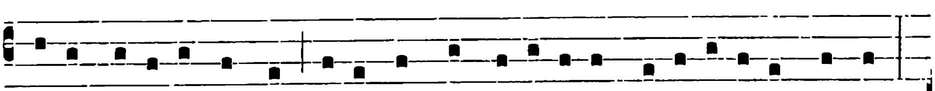
Pa-ter noster, qui es in cæ-lis: sancti- fi-cé-tur nomen tu- um: Advé-

ni- at regnum tu- um: Fi- at vo-lúntas tu- a, sic-ut in cæ-lo, et in

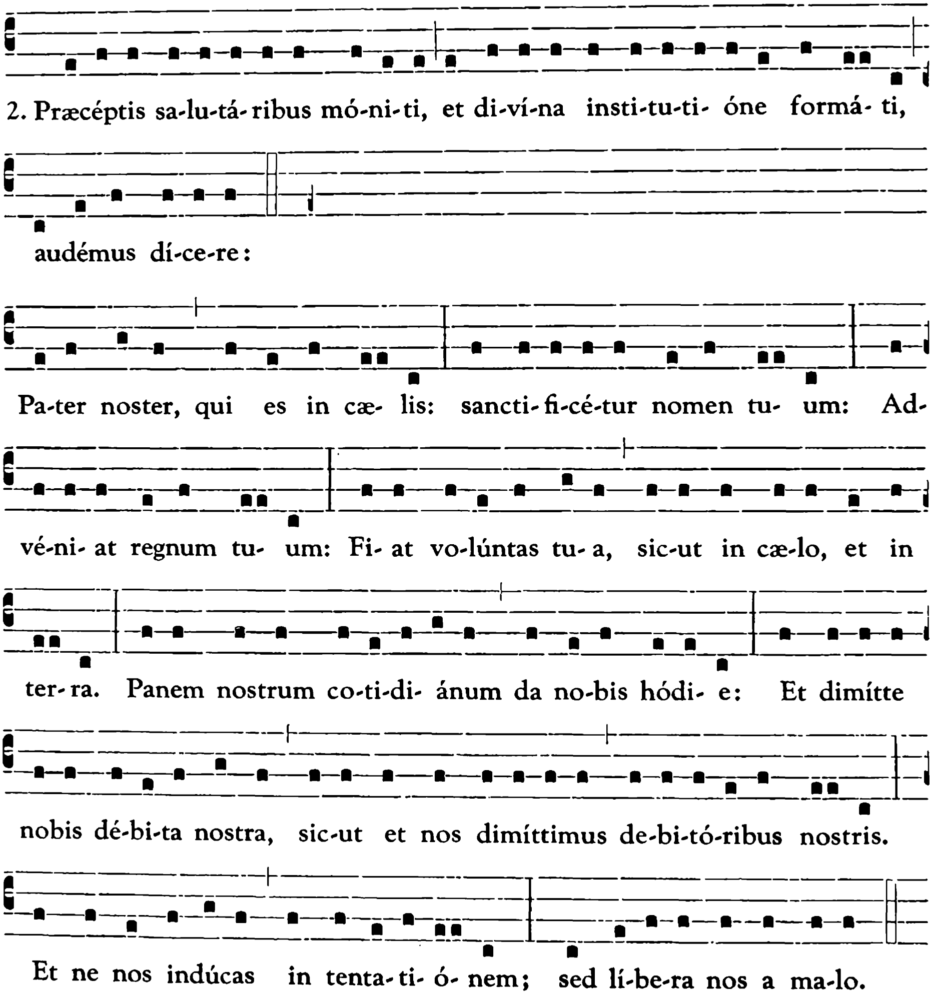
terra. Panem nostrum co- ti-di- ánum da no-bis hódi- e: Et dimít-te

nobis dé-bi- ta nostra, sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris.

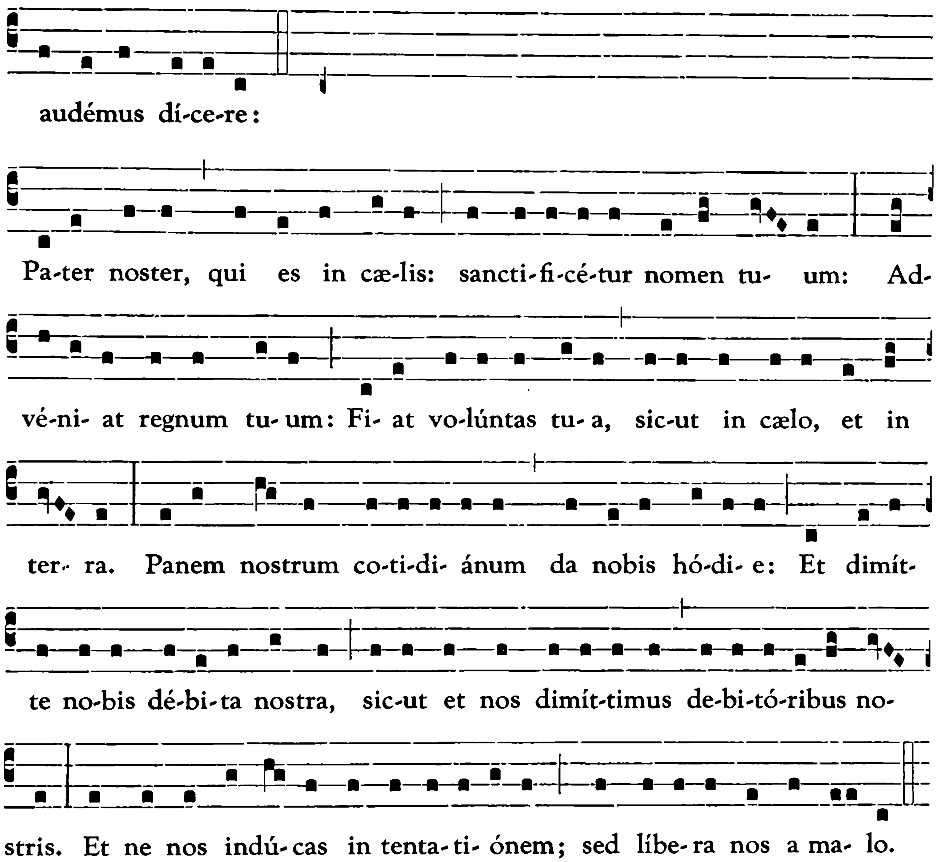

Et ne nos indú-cas in tenta-ti- ó- nem; sed lí-be-ra nos a ma- lo.

Vel:

2. Præcéptis sa-lu-tá- ribus mó-ni-ti, et di-ví-na insti-tu-ti- óne formá- ti,
audémus dí-ce-re:
Pa-ter noster, qui es in cæ- lis: sancti- fi-cé-tur nomen tu- um: Ad-
vé-ni- at regnum tu- um: Fi- at vo-lúntas tu- a, sic-ut in cæ-lo, et in
ter- ra. Panem nostrum co-ti-di- ánum da no-bis hódi- e: Et dimítte
nobis dé-bi-ta nostra, sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris.
Et ne nos indúcas in tenta- ti- ó- nem; sed lí-be-ra nos a ma-lo.

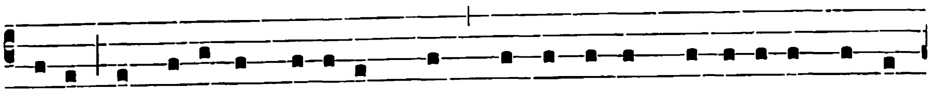
Vel:

3. Præcéptis sa-lu-tá-ribus mó-ni- ti, et di-ví-na insti-tu- ti- óne formá-ti,

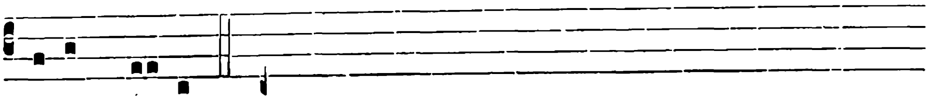

Tonus embolismi

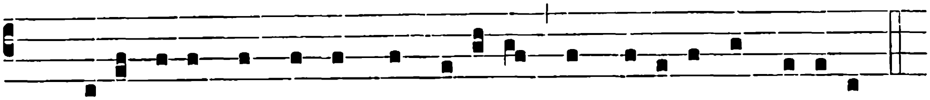

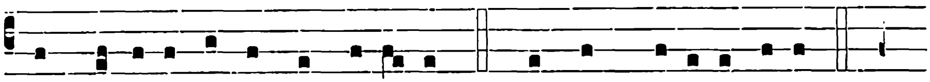
cú-ri: exspectántes be- á-tam spem, et advéntum Salva-tó-ris nostri

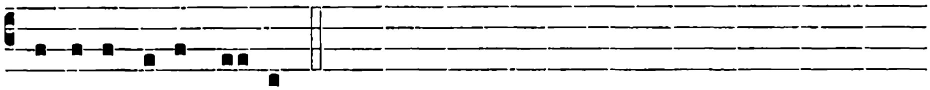
Iesu Chri- sti.

℟. Qui- a tu- um est regnum, et po-téstas, et gló-ri- a in sǽcu- la.

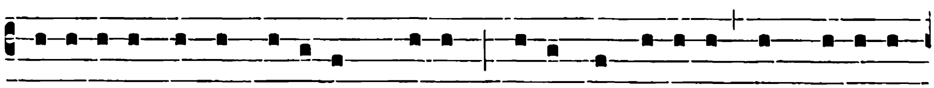

Pax Dómi-ni sit semper vobís-cum. ℟. Et cum spí-ri-tu tu- o.

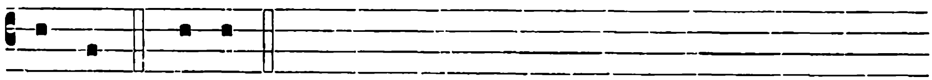

Offérte vobis pa- cem.

Tonus benedictionis finalis

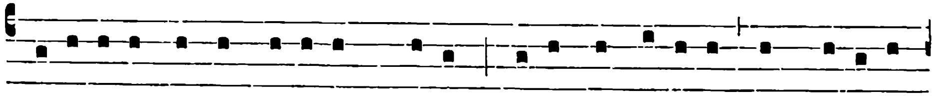

Bene-dí-cat vos omní-po-tens De- us: Pa-ter, et Fí- li- us, et Spí-ri-tus

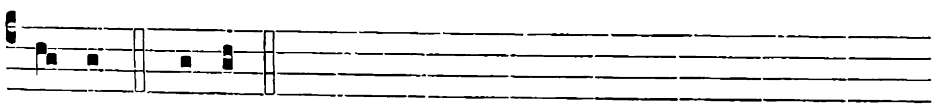

Sanctus. ℟. Amen.

Vel:

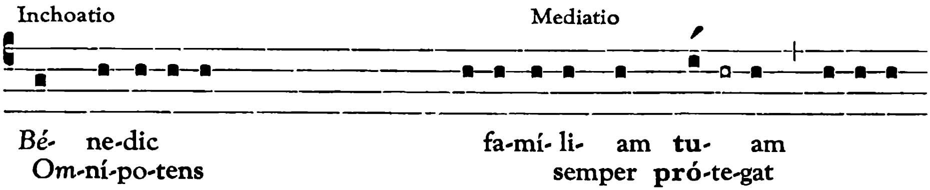

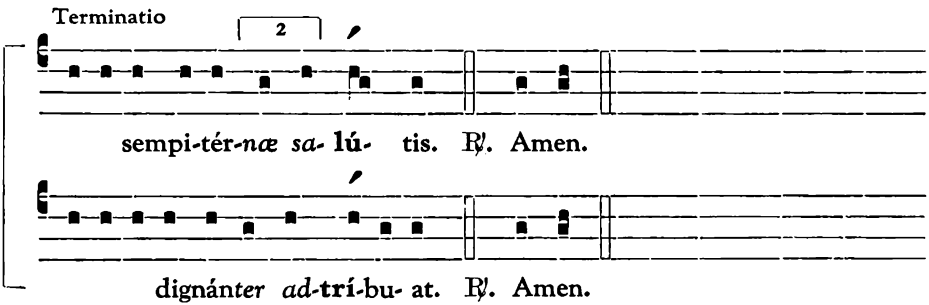
Bene-dí-cat vos omní-po-tens De- us: Pa-ter, et Fí- li- us, et Spí-ri-tus

Sanctus. ℟. Amen.

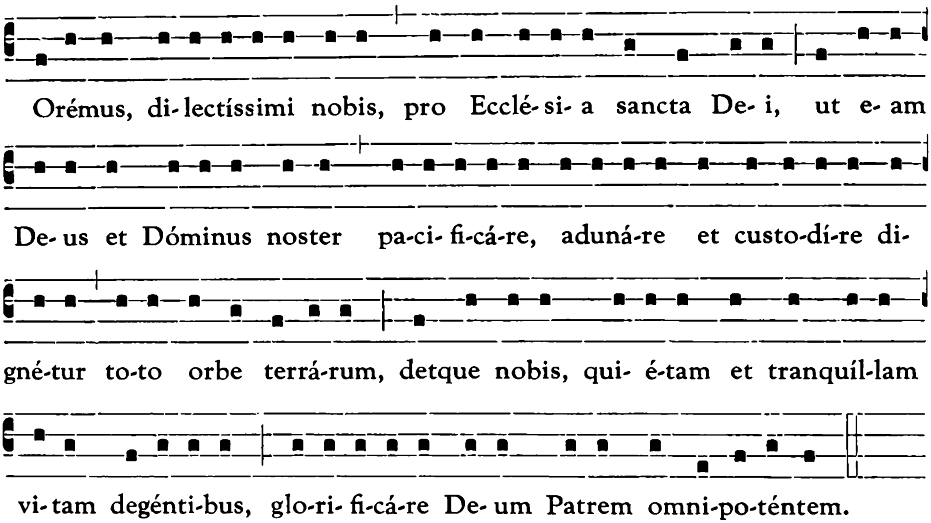
Vel, quando adhibetur forma sollemnior:

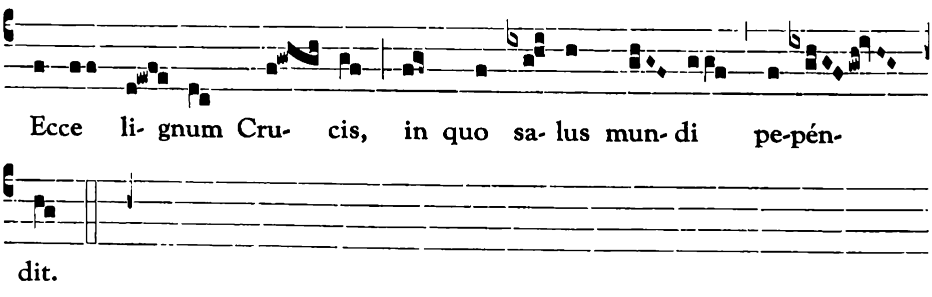
ALII CANTUS IN MISSALI OCCURRENTES

Exemplar invitatorii in oratione universali feria VI in Passione Domini

Oratio dicitur in tono feriali, vel, ubi a Conferentia Episcopali statutum fuerit ut serventur ante et post precationem in silentio invitationes Flectámus genua - Leváte, in tono antiquiore.

Invitatio in ostendenda sancta Cruce feria VI in Passione Domini

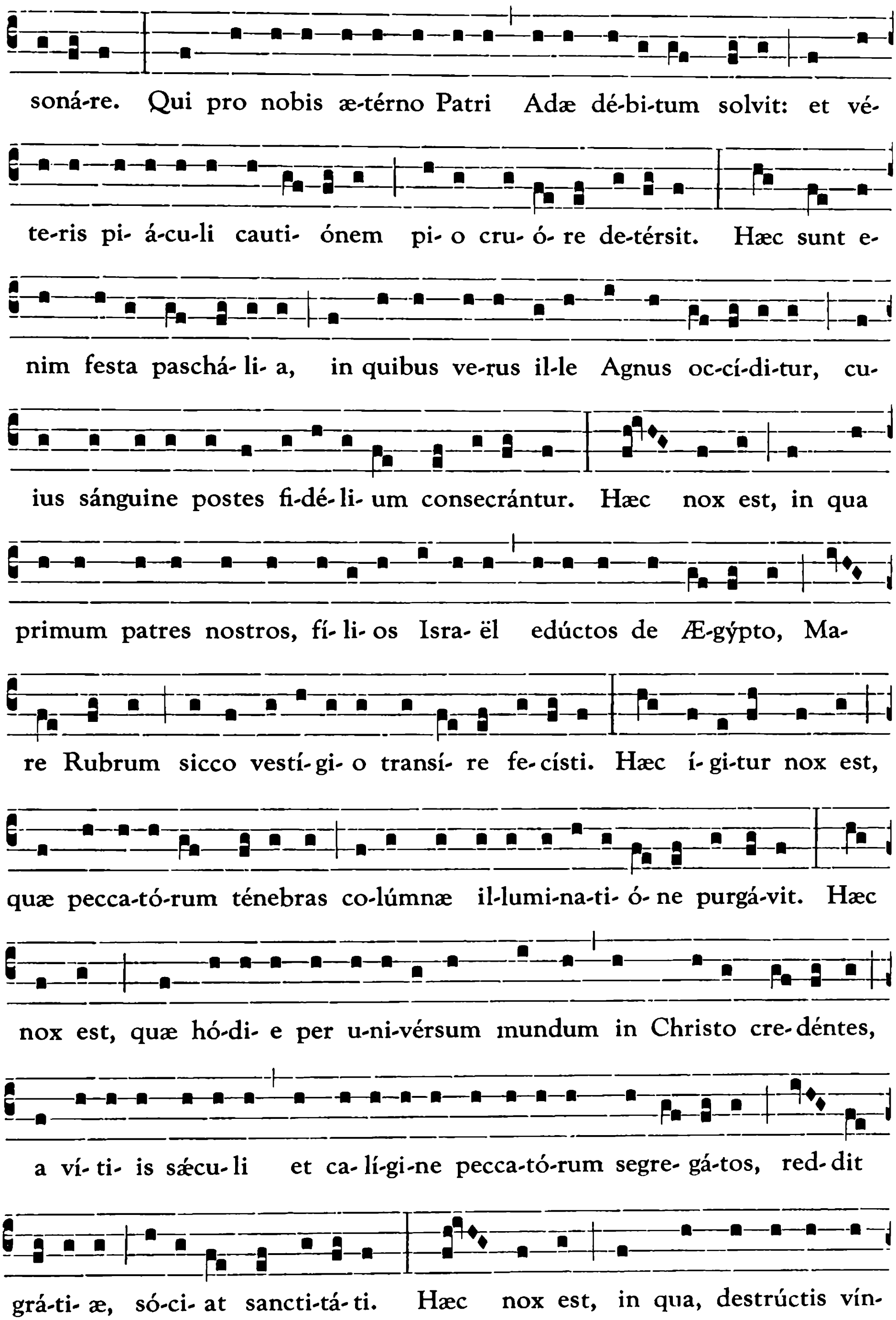

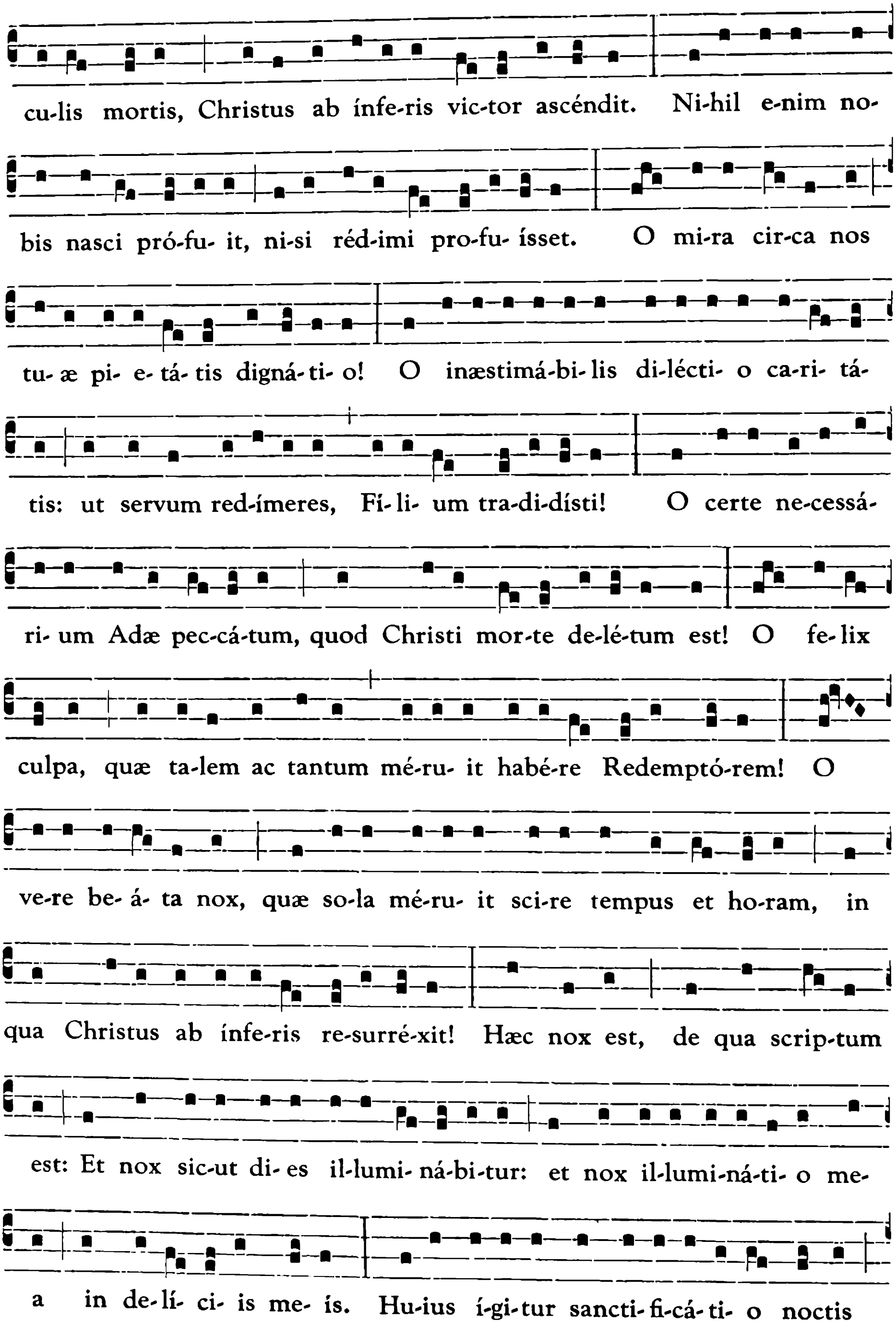

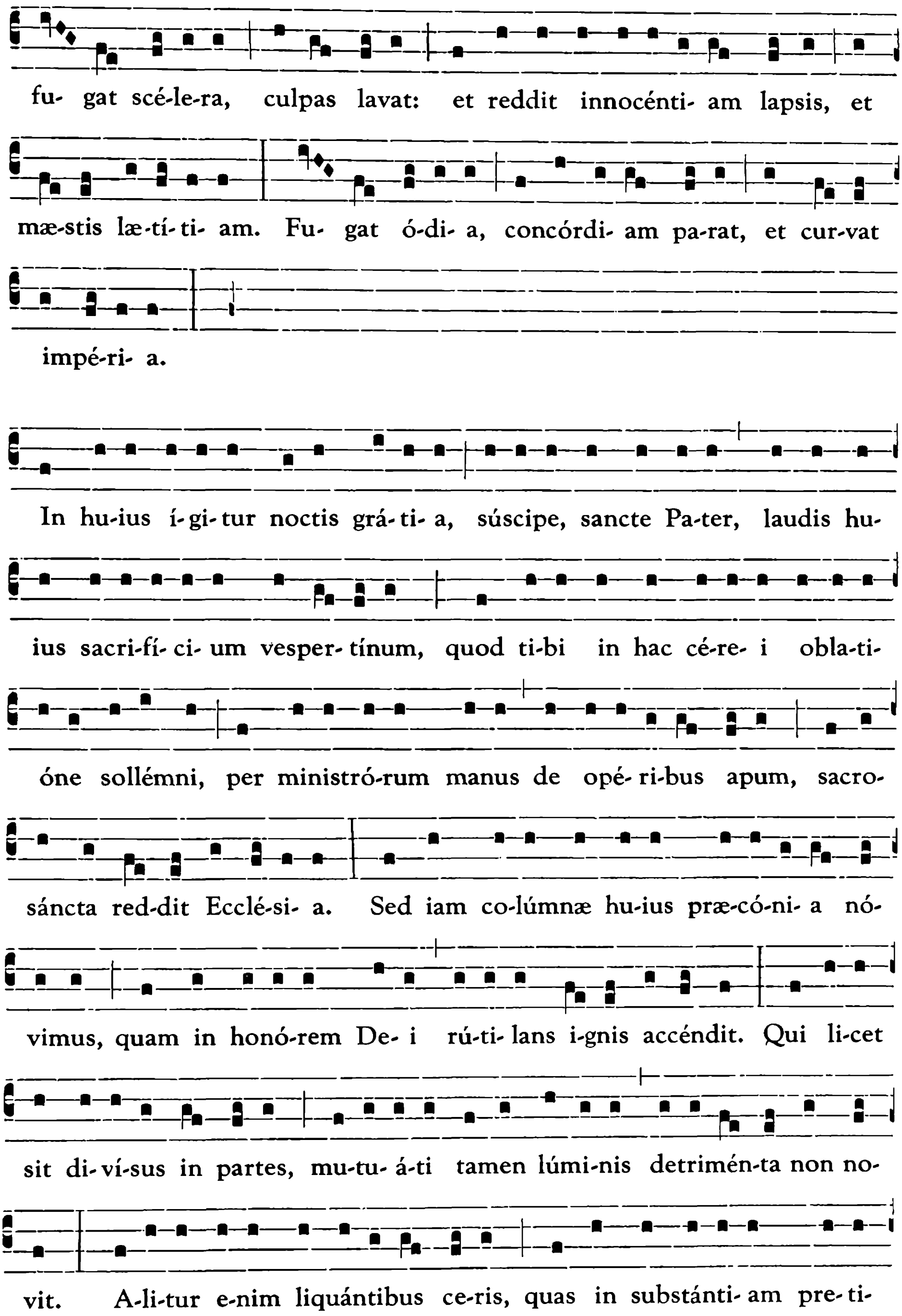
Præconium paschale forma longiore

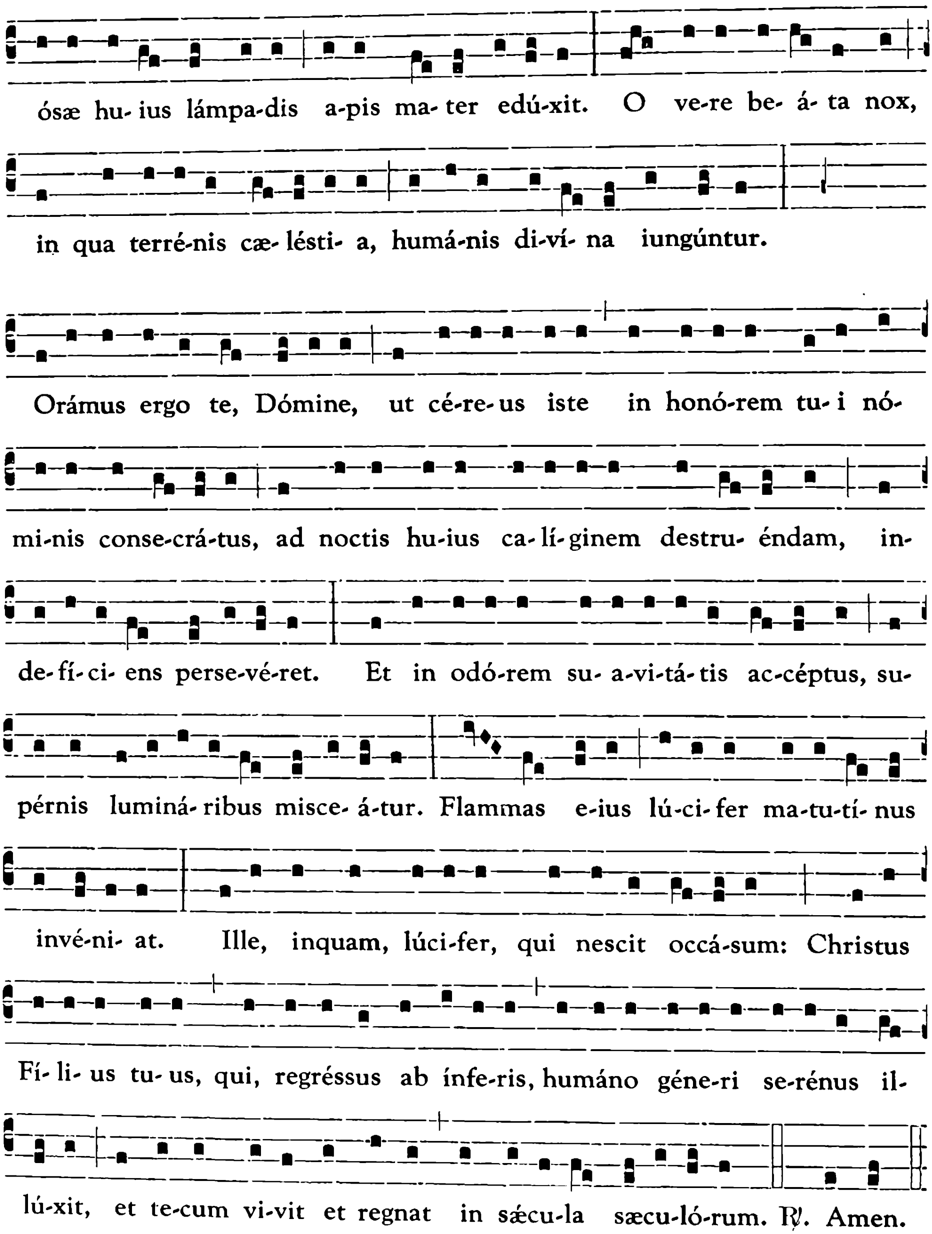

tis mi-se-ri-córdi- am invocá- te. Ut, qui me non me- is mé- ri- tis
intra Levi-tá-rum núme- rum digná-tus est aggre-gá-re, lúmi-nis su- i
cla-ri- tá-tem infúndens, cé-re- i hu-ius laudem implé-re perfí- ci- at.)
(℣. Dóminus vo-bíscum. ℟. Et cum spí- ri- tu tu- o.)
℣. Sursum corda. ℟. Habémus ad Dómi-num.
℣. Grá- ti- as a-gámus Dómino De- o nostro. ℟. Dignum et iustum est.
Ve-re dignum et iustum est, invi-sí-bi- lem De- um Patrem omni-po-
téntem Fi- li- úmque e- ius uni-gé-ní- tum, Dóminum nostrum Iesum
Christum, to-to cordis ac mentis af-féctu et vo-cis mi-nisté-ri- o per-

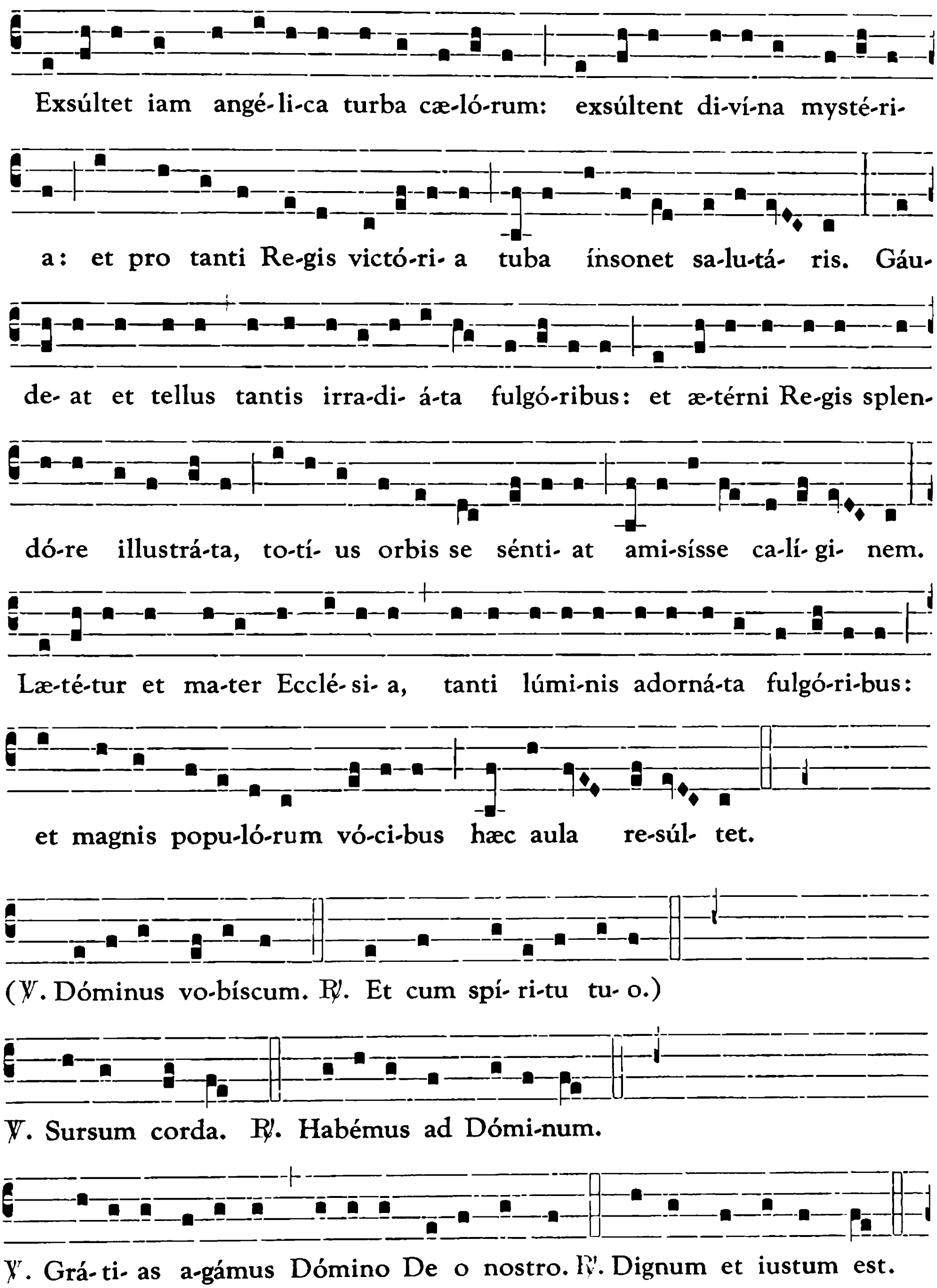

soná-re. Qui pro nobis æ-térno Patri Adæ dé-bi-tum solvit: et vé-
te-ris pi- á-cu-li cauti- ónem pi- o cru- ó- re de-térsit. Hæc sunt e-
nim festa paschá- li- a, in quibus ve-rus il-le Agnus oc-cí-di-tur, cu-
ius sánguine postes fi-dé- li- um consecrántur. Hæc nox est, in qua
primum patres nostros, fí- li- os Isra- ël edúctos de Æ-gýpto, Ma-
re Rubrum sicco vestí- gi- o transí- re fe- císti. Hæc í- gi-tur nox est,
quæ pecca-tó-rum ténebras co-lúmnæ il-lumi-na-ti- ó- ne purgá-vit. Hæc
nox est, quæ hó-di- e per u-ni-vérsum mundum in Christo cre- déntes,
a ví- ti- is sǽcu- li et ca- lí-gi-ne pecca-tó-rum segre- gá-tos, red- dit
grá-ti- æ, só-ci- at sancti-tá- ti. Hæc nox est, in qua, destrúctis vín-

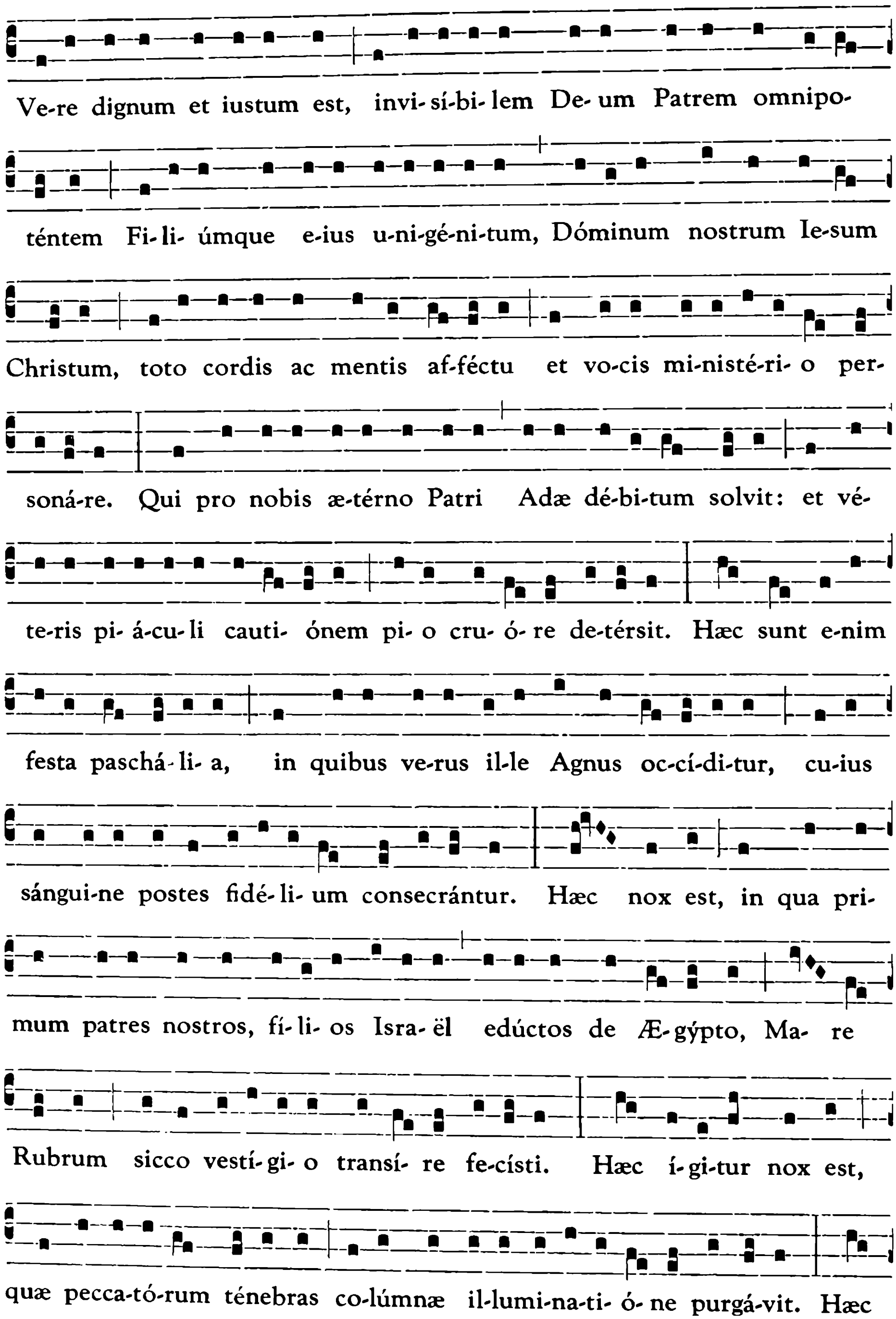

cu-lis mortis, Christus ab ínfe-ris vic-tor ascéndit. Ni-hil e-nim no-
bis nasci pró-fu- it, ni-si réd-imi pro-fu- ísset. O mi-ra cir-ca nos
tu- æ pi- e- tá- tis digná- ti- o! O inæstimá-bi- lis di-lécti- o ca-ri- tá-
tis: ut servum red-ímeres, Fí- li- um tra-di-dísti! O certe ne-cessá-
ri- um Adæ pec-cá-tum, quod Christi mor-te de-lé-tum est! O fe- lix
culpa, quæ ta-lem ac tantum mé-ru- it habé-re Redemptó-rem! O
ve-re be- á- ta nox, quæ so-la mé-ru- it sci-re tempus et ho-ram, in
qua Christus ab ínfe-ris re-surré-xit! Hæc nox est, de qua scrip-tum
est: Et nox sic-ut di- es il-lumi- ná-bi-tur: et nox il-lumi-ná-ti- o me-
a in de-lí- ci- is me- ís. Hu-ius í-gi-tur sancti- fi-cá- ti- o noctis

fu- gat scé-le-ra, culpas lavat: et reddit innocénti- am lapsis, et
mæ-stis læ-tí-ti- am. Fu- gat ó-di- a, concórdi- am pa-rat, et cur-vat
impé-ri- a.
In hu-ius í-gi-tur noctis grá-ti- a, súscipe, sancte Pa-ter, laudis hu-
ius sacri-fí- ci- um vesper- tínum, quod ti-bi in hac cé-re- i obla-ti-
óne sollémni, per ministró-rum manus de opé- ri-bus apum, sacro-
sáncta red-dit Ecclé-si- a. Sed iam co-lúmnæ hu-ius præ-có-ni- a nó-
vimus, quam in honó-rem De- i rú-ti- lans i-gnis accéndit. Qui li-cet
sit di-ví-sus in partes, mu-tu- á-ti tamen lúmi-nis detrimén-ta non no-
vit. A-li-tur e-nim liquántibus ce-ris, quas in substánti- am pre- ti-

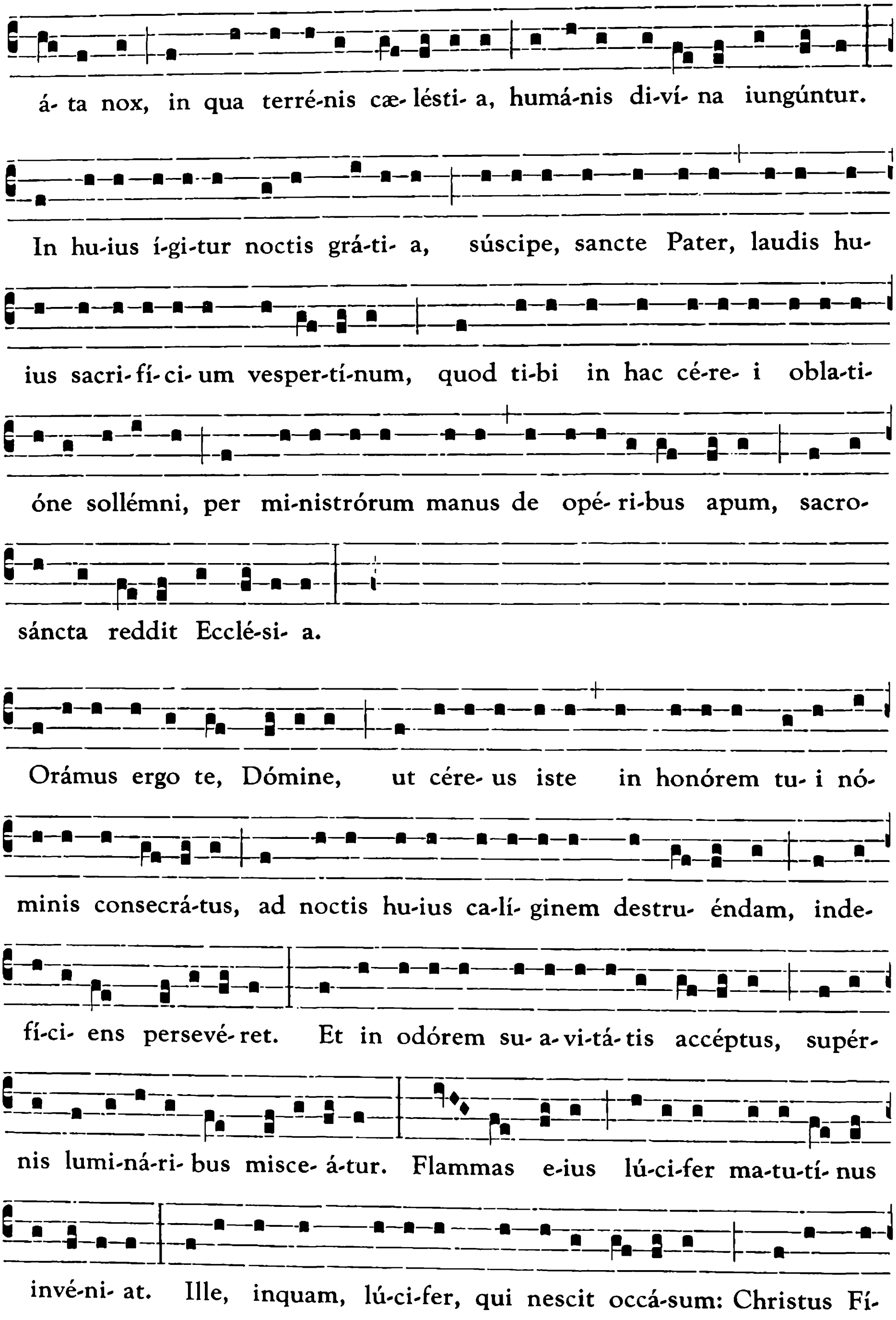

ósæ hu- ius lámpa-dis a-pis ma- ter edú-xit. O ve-re be- á- ta nox,
in qua terré-nis cæ- lésti- a, humá-nis di-ví- na iungúntur.
Orámus ergo te, Dómine, ut cé-re- us iste in honó-rem tu- i nó-
mi-nis conse-crá-tus, ad noctis hu-ius ca- lí- ginem destru- éndam, in-
de- fí- ci- ens perse-vé-ret. Et in odó-rem su- a-vi-tá- tis ac-céptus, su-
pérnis luminá- ribus misce- á-tur. Flammas e-ius lú-ci- fer ma-tu-tí- nus
invé-ni- at. Ille, inquam, lúci-fer, qui nescit occá-sum: Christus
Fí- li- us tu- us, qui, regréssus ab ínfe-ris, humáno géne-ri se-rénus il-
lú-xit, et te-cum vi-vit et regnat in sǽcu-la sæcu-ló-rum. ℟. Amen.

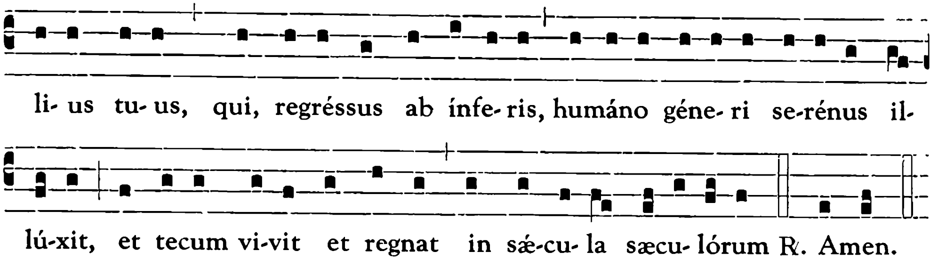
Præconium paschale forma breviore

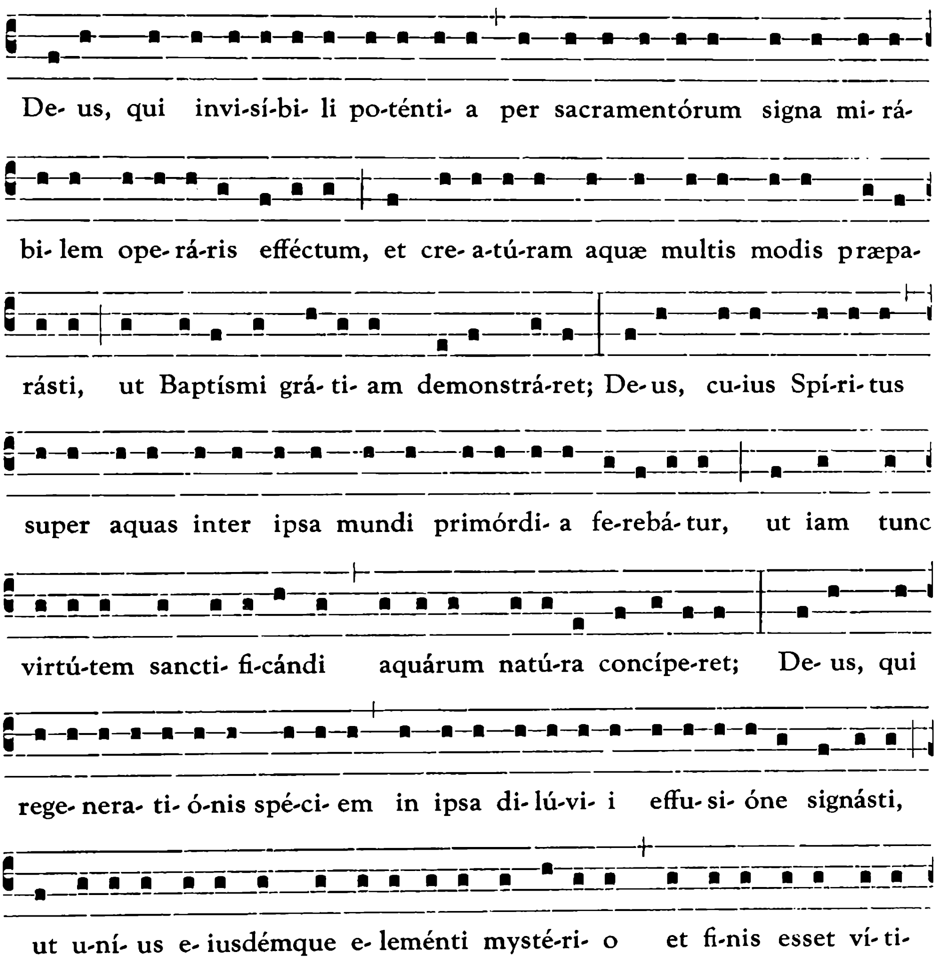

Ve-re dignum et iustum est, invi- sí-bi- lem De- um Patrem omnipo-
téntem Fi- li- úmque e-ius u-ni-gé-ni-tum, Dóminum nostrum Ie-sum
Christum, toto cordis ac mentis af-féctu et vo-cis mi-nisté-ri- o per-
soná-re. Qui pro nobis æ-térno Patri Adæ dé-bi-tum solvit: et vé-
te-ris pi- á-cu- li cauti- ónem pi- o cru- ó- re de-térsit. Hæc sunt e-nim
festa paschá- li- a, in quibus ve-rus il-le Agnus oc-cí-di-tur, cu-ius
sángui-ne postes fidé- li- um consecrántur. Hæc nox est, in qua pri-
mum patres nostros, fí- li- os Isra- ël edúctos de Æ- gýpto, Ma- re
Rubrum sicco vestí- gi- o transí- re fe-císti. Hæc í- gi-tur nox est,
quæ pecca-tó-rum ténebras co-lúmnæ il-lumi-na-ti- ó- ne purgá-vit. Hæc

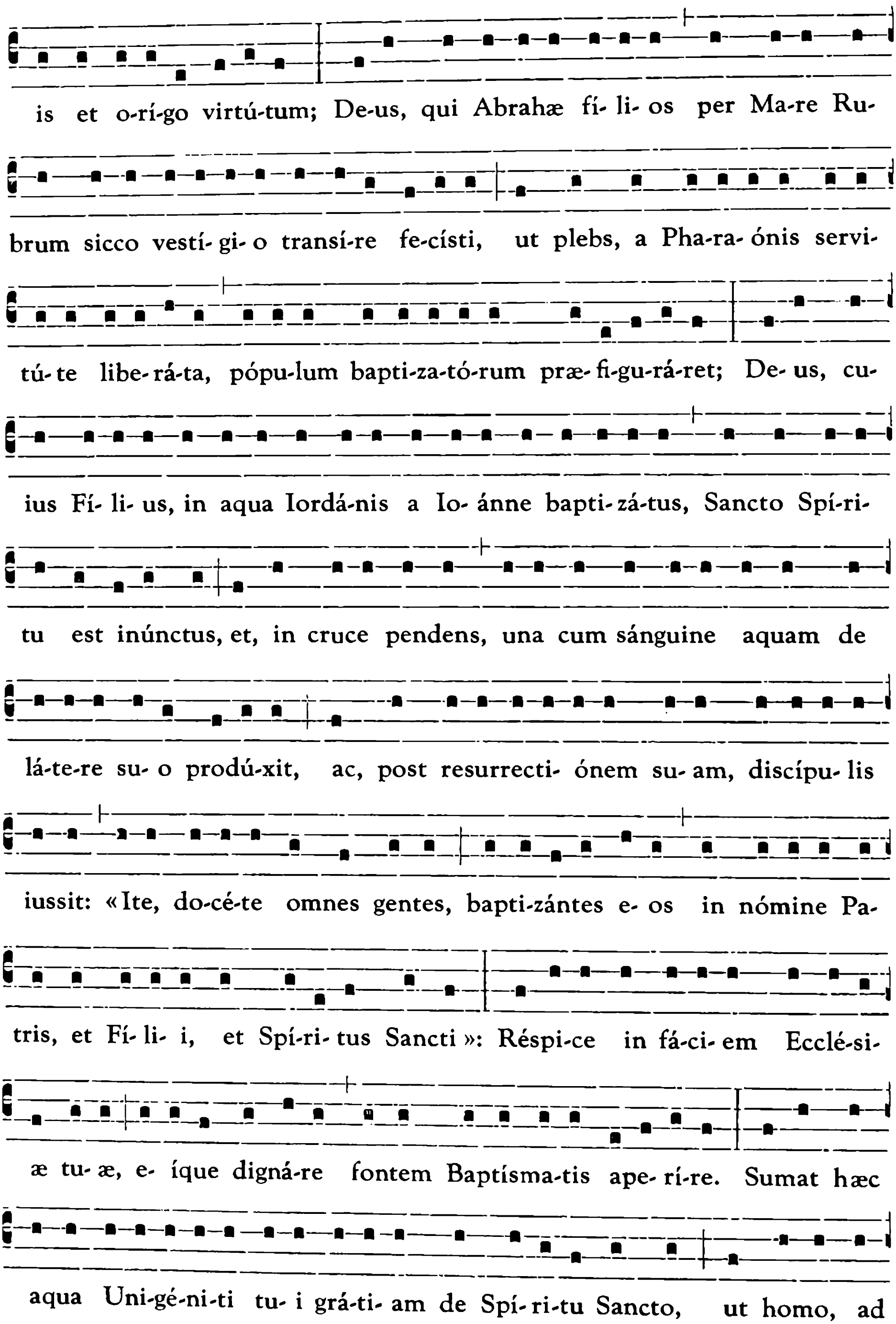

nox est, quæ hódi- e per u-ni-vérsum mundum in Christo cre- déntes,
a ví- ti- is sǽcu- li et ca- lí-gi-ne pecca-tó-rum segre- gá-tos, red- dit
grá- ti- æ, só-ci- at sancti-tá- ti. Hæc nox est, in qua, destrúctis vín-
cu-lis mortis, Christus ab ínfe-ris vi-ctor ascéndit. O mi-ra cir-ca
nos tu- æ pi- e-tá- tis digná- ti- o! O inæstimá-bi- lis di-lécti- o ca-
ri- tá- tis: ut servum redíme-res, Fí- li- um tra-di-dísti! O certe ne-
cessá-ri- um Adæ peccá- tum, quod Christi mor-te de-lé-tum est! O
fe- lix culpa, quæ ta-lem ac tantum mé-ru- it habé-re Redemptó-rem!
Hu-ius í- gi-tur sanctí- fi- cá- ti- o noctis fu- gat scé-le-ra, culpas lavat:
et reddit innocénti- am lapsis, et mæ-stis læ-tí- ti- am. O ve-re be-

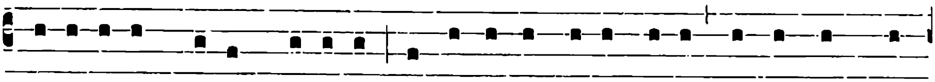

á- ta nox, in qua terré-nis cæ- lésti- a, humá-nis di-ví- na iungúntur.
In hu-ius í-gi-tur noctis grá-ti- a, súscipe, sancte Pater, laudis hu-
ius sacri- fí- ci- um vesper-tí-num, quod ti-bi in hac cé-re- i obla-ti-
óne sollémni, per mi-nistrórum manus de opé- ri-bus apum, sacro-
sáncta reddit Ecclé-si- a.
Orámus ergo te, Dómine, ut cére- us iste in honórem tu- i nó-
minis consecrá-tus, ad noctis hu-ius ca-lí- ginem destru- éndam, inde-
fí-ci- ens persevé- ret. Et in odórem su- a- vi-tá- tis accéptus, supér-
nis lumi-ná-ri- bus misce- á-tur. Flammas e-ius lú-ci-fer ma-tu-tí- nus
invé-ni- at. Ille, inquam, lú-ci-fer, qui nescit occá-sum: Christus Fí-

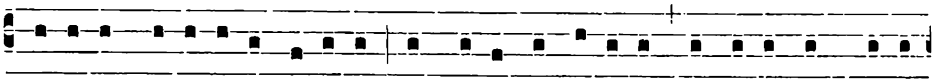
Benedictio aquæ baptismalis in Vigilia paschali

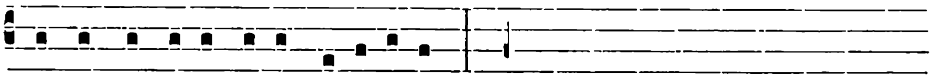

is et o-rí-go virtú-tum; De-us, qui Abrahæ fí- li- os per Ma-re Ru-
brum sicco vestí- gi- o transí-re fe-císti, ut plebs, a Pha-ra- ónis servi-
tú- te libe- rá-ta, pópu-lum bapti-za-tó-rum præ- fi-gu-rá-ret; De- us, cu-
ius Fí- li- us, in aqua Iordá-nis a Io- ánne bapti- zá-tus, Sancto Spí-ri-
tu est inúnctus, et, in cruce pendens, una cum sánguine aquam de
lá-te-re su- o prodú-xit, ac, post resurrecti- ónem su- am, discípu- lis
iussit: «Ite, do-cé-te omnes gentes, bapti-zántes e- os in nómine Pa-
tris, et Fí- li- i, et Spí-ri- tus Sancti »: Réspi-ce in fá-ci- em Ecclé-si-
æ tu- æ, e- íque digná-re fontem Baptísma-tis ape- rí-re. Sumat hæc
aqua Uni-gé-ni-ti tu- i grá-ti- am de Spí- ri-tu Sancto, ut homo, ad

imá-gi-nem tu- am cónditus, sacraménto Baptísma-tis a cunctis squa-

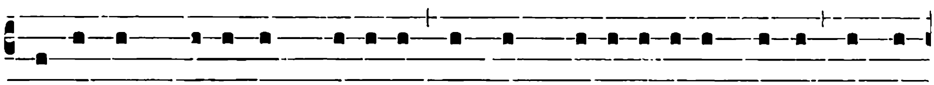

ló-ribus ve-tustá-tis ablútus, in novam infánti- am ex aqua et Spí- ri-

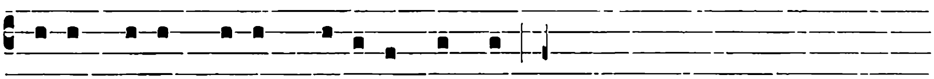

tu Sancto re-súrge-re me-re- á-tur.

Et immittens, pro opportunitate, cereum paschalem in aquam semel vel ter, prosequitur:

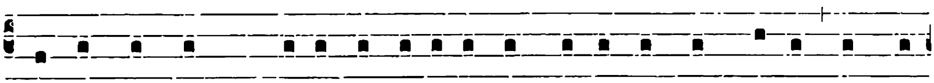

Descéndat, quǽsumus, Dómine, in hanc pleni-túdi-nem fontis per Fí-

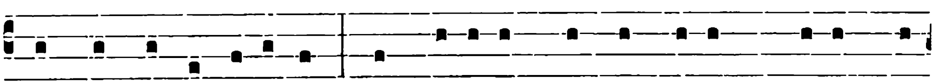

li- um tu- um virtus Spí- ri-tus Sancti,

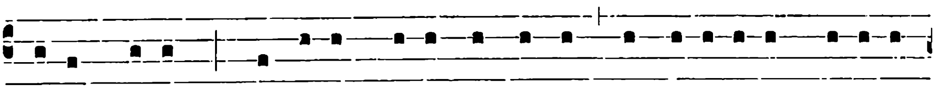
et tenens cereum in aqua prosequitur:

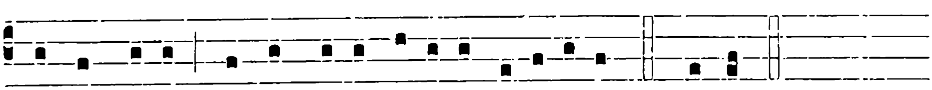
ut omnes, cum Christo consepúl-ti per baptísmum in mortem, ad vi-

tam cum ipso re- súrgant. Per Dóminum nostrum Iesum Christum, Fí-

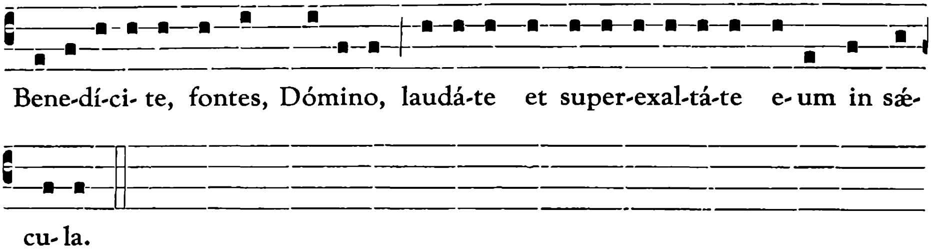

li- um tu- um, qui tecum vi-vit et regnat in u-ni-tá-te Spí- ri-tus

Sancti De- us, per ómni- a sǽcu- la sæcu-ló-rum. ℟. Amen.

Deinde tollitur cereus de aqua, populo acclamante:

INDICES

INDEX ALPHABETICUS CELEBRATIONUM

INDEX PRÆFATIONUM

A. De Tempore

B. De festis et Mysteriis Domini

C. De festis sanctorum

D. PRO DIVERSIS CELEBRATIONIBUS

INDEX GENERALIS

PROPRIUM DE TEMPORE

ORDO MISSÆ

PROPRIUM DE SANCTIS

COMMUNIA

MISSÆ RITUALES

MISSÆ ET ORATIONES AD DIVERSA

I. PRO SANCTA ECCLESIA:

II. PRO REBUS PUBLICIS:

MISSÆ DEFUNCTORUM

APPENDIX

